EESTI NSV KOHTUMINISTEERIUM

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUSTE, EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUSTE NING EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUSTE

KRONOLOOGILINE KOGU

ESIMENE KÖIDE
1940-1941

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS
1 9 5 3

A-19761

ENSV KOHTUMINISTEERIUM

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
SEADUSTE, EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU
PRESIIDIUMI SEADLUSTE
NING EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUSTE

KRONOLOOGILINE KOGU

ESIMENE KÖIDE
1940—1941

EESTI RIIKLIK KIRJASTUS
TALLINN 1953

EESTI ÕIGUSKESKUSE
RAAMATUKOGU
Inv.nr. 4140 õigusaktid

Professor Ilmar Rebase
raamatukogu

TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU

EESSÕNA.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seaduste, Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ja Valitsuse määruste Kronoloogilise Kogu annab Eesti NSV Kohtuministeerium välja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1951. a. määruse nr. 224 alusel. Kogusse on võetud aktid, mis kehtisid 1. jaanuaril 1952. a.

Kronoloogiline Kogu ilmub kolmes köites. Esimene köide sisaldab 1940.—1941. a. aktid, teine köide 1944.—1947. a. ja kolmas köide 1948.—1951. a. aktid.

Käesoleva Kogu väljaandmise eesmärgiks on võimuorganite, kohtuorganite, riiklike ja ühiskondlike asutiste ning organisatsioonide varustamine seadusandlike materjalidega.

Kronoloogilisse Kogusse on koondatud Eesti NSV seadused, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused ja Eesti NSV Valitsuse määrused, mis on antud alates Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi loomisest kuni 1. jaanuarini 1952. a. ja avaldatud Eesti NSV Teatajas.

Kronoloogilisest Kogust on välja jäetud:

1) vormilikult kehtetuks tunnistatud aktid;

2) varem väljaantud akte tühistavad aktid kui ka aktid Eesti NSV Ülemnõukogu istungjärkude vaheajal antud seadluste kinnitamise kohta;

3) administratiiv-territoriaalset jaotust käsitlevad aktid;

4) nimetuste omistamise ja asustatud punktide, asutiste ja ettevõtete ümbernimetamise kohta antud aktid;

5) personaalsete määramiste ja vabastamiste kohta käivad aktid;

6) autasustamise ja aunimetuste omistamise aktid;

7) personaalpensionide määramise ja mälestuse jäädvustamise aktid;

8) ajutise iseloomuga aktid, mille kehtivuse tähtaeg on möödunud;

9) ühekordset tegevust käsitlevad aktid, kui neis ei leidu üldise iseloomuga norme;

10) hindade, standardide kindlaksmääramise aktid.

Peale selle on Kronoloogilisest Kogust välja jäetud aktid, mis ei ole küll hilisemate aktidega tühistatud, kuid mis oma sisult on

vastuolus kehtivate NSV Liidu aktidega või hilisemate Eesti NSV aktidega või mis on tegelikult jõu kaotanud.

Kronoloogilisse Kogusse võetud aktid on ära toodud nende kinnitamise järjekorras, järjekorra numbri all, kusjuures näidatakse akti välja andnud organi nimetus, akti kinnitamise kuupäev, avaldamise koht (Eesti NSV Teataja number ja artikkel).

Aktid on antud kõigi hilisemate muudatuste ja täiendustega kui ka viidetega aktidele, mis on antud nende täiendamiseks või arendamiseks. Aktid on sõnastatud ilma eriliste keeleliste, terminoloogiliste ja redaktsiooniliste parandusteta. Mõnedes aktides on sissejuhatav osa välja jäetud.

Kogu iga köite lõpul on köite sisu. Märksõnaline sisujuht kõigi kolme köite kohta antakse eri köitena.

Raamatu kasutamise kergendamiseks on toodud viited, mis näitavad ENSV Teataja aastat, numbrit ja artiklit või raamatus toodud aktide asukohta aastate ja artiklite järgi Kronoloogilises Kogus (vt. Kronoloogiline Kogu, I köide, lk. 57 jne.).

Kronoloogiline kogu on koostatud sm. A. Raudsoni, K. Gorbunova ja M. Tedre poolt.

Kronoloogilise Kogu vastutavaks toimetajaks on A. Raudson.

1940. aasta

1. DEKLARATSIOON RIIGIVÕIMUST EESTIS

Vastu võetud Riigivolikogu poolt 21. juulil 1940. a.

Hulga aastate kestel Eesti rahvas kannatas raske reaktsioonilise režiimi surve all, mis viis maa ummikusse niihästi sise- kui välispoliitika alal. Tööpuudus, nälg, viletsus, rahvuslik ebavõrdsus olid nii linna kui maa töötava rahva ainukeseks osaks. Eesti töötava rahva seaduslikud huvid ja vajadused toodi ohvriks käputäie ekspluataatorite, suurmaaomanike ja kapitalistide omakasupüüdlikele huvidele, kes valitsesid Eestis.

Varjates end petlike ja silmakirjalike sõnade taha kodanike üheõiguslusest, vabadusest ja õiglusest, valitsev klike hoidis rahvast õiglusetuse ja omavoli kütketes. Eesti riik oli rahva vanglaks. Suur osa töötavast rahvast oli ilma poliitiliste, kutseliste ja kultuuriliste organisatsioonideta. Vaba sõna ja vaba mõte rõhuti maha ilma armuta.

Ka endiste Eesti valitsuste välispoliitika oli vaenulik ja hukatuslik Eesti rahvale. Sel ajal kui Eesti rahva elulised huvid nõudsid tihedat liitu ja sõprust Nõukogude Liiduga, valitsev klike ajas Eesti rahva kahjuks vaenulikku poliitikat Nõukogude Liidu suhtes, muutes Eesti abituks mängukanniks Euroopa imperialistide käes, muutes riigi territooriumi võimalike kallaletungide platsdarmiks Nõukogude Liidu vastu.

Sõjaprovokaatorid, istudes võimu juures, kauplesid meie rahva vabaduse ja sõltumatusega ja seadsid Eesti julgeoleku, rahu, puutumatuse ja heaolu otsesesse hädaohtu.

Eesti rahvas kihutas minema vastumeelse valitsuse ja esmakordselt Eesti ajaloos sai võimaluse läbi viia oma rahva esindajate vabad valimised.

14. ja 15. juulil toimunud Riigivolikogu valimised osutusid töölisklassi, talurahva ja töötava intelligentsi võidupühaks. Eesti Töötava Rahva Liidu platvorm ühendas enda ümber rõhuva enamuse Eesti rahvast, kõik meie kodumaa ausad patrioodid.

Eesti Töötava Rahva Liidu valimisvõit tähistab Eesti elus aja-

loolist pööret, mis seisab selles, et Eesti rahvas väljendas oma tahet jäävalt teha lõpp kapitalistide ja suurmaaomanike poliitilisele võimule ja võtta maa juhtimine enda kätesse ja seada jalule tõeline rahva valitsus.

Uus Riigivolikogu, kes on ainuke ja täieõiguslik Eesti rahva tahte väljendaja, on kutsutud ellu viima rahva nõudmisi ja seadusandlikult kinnitama Eesti töötava rahva võitu, mida ta on saavutanud võitluses kurnamiskorraga, peab oma põhimiseks kohustuseks otsustada küsimus Eesti riikliku võimu iseloomust.

Lahendades riikliku võimu küsimust meie pöörame oma pilgud meile sõbralike Nõukogude Liidu rahvaste ajaloolise kogemuse ja suure eeskuju poole.

Nõukogude Liidu suur ajalooline kogemus õpetab meid selleks, et ainult nõukogude võim on ainus tõeline töötava rahva huvide väljendaja ja kaitsja, on ainuke tõsine rahva valitsus, kus riiki valitseb rahvas ise ilma mõisnike ja kapitalistideta.

Igasugune muu võim, nagu näitab kapitalistlike maade kogemus, sealhulgas ka kogemus meie kibedast elust kodanlikus Eestis, on kas varjatud või avalik pettus vabaduse ja üheõigusluse hüüdsõnadega ning käputäie kurnajate valitsus ja piiritu omavoli määratu rahvaenamuse üle.

Nõukogude Liidus on jäävalt hävitatud palgaorjus, on hävitatud inimese kurnamine inimese poolt. Igale töötajale on kindlustatud õigus tööle, õigus puhkusele, õigus aineliseks kindlustuseks vanaduse puhul, õigus hariduse saamiseks. Hoolitsus inimese eest on kogu elu juhtmõtteks. Ainult nõukogude võim on kõige demokraatlikum riiklik võim. Nõukogude kaudu töötav rahvas tegelikult valitseb riiki ja loob omale vaba ja õnneliku elu.

Nõukogude tööliste ja talurahva liit leiab oma kehastuse, mis teeb nõukogude riigi võitmatuks jõuks. Ainult nõukogude võim loob tingimused rahvaste talentide õitsenguks, et esile tõsta mitmesuguseid riikliku, majandusliku ja ühiskondliku elu juhte ja organisaatoreid rahva hulgast.

Nõukogude Liidus on jäävalt hävitatud rahvuslik rõhumine ja rahvuslik ebavõrdsus. Kõik rahvused Nõukogude Liidus moodustavad ühise sõbraliku pere. Ainult Nõukogude Liidus on puhkenud õitsele ennenägematu jõuga kõigi rahvaste rahvuslik kultuur. Nõukogude Liit ei tunne enam mahajäänud rahvaid.

Nõukogude Liidu eeskuju näitab, et ainult nõukogude võim võib kindlustada rahu, tööd, leiba ja vabadust töörahvale nii linnas kui maal, päästa Eesti rahvas ekspluateerimisest, puudusest ja õiglusetusest. Ainult nõukogude võim võib kindlustada meie poliitilise, majandusliku ja kultuurilise õitsengu. Ainult nõukogude kord kindlustab Eesti rahvale tõelise vaba rahvusliku arengu.

Väljendades Eesti töötava rahva vaba ja üksmeelset tahet Riigivolikogu kuulutab välja Nõukogude Võimu kehtivaks kogu Eesti maa-alal.

Eesti kuulutatakse Nõukogude Sotsialistlikuks Vabariigiks.

Siitpeale kõik võim Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis kuulub nii linna kui maa töötavale rahvale töötava rahva saadikute nõukogude näol.

Riigivolikogu on kindlasti veendunud, et kogu Eesti rahvas koondub Nõukogude Võimu ümber töötava rahva täieliku võidu saavutamiseks, Eesti hüvanguks, meie rahva majanduse, kultuuri ja õnne õitsenguks.

Elagu Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik!

Elagu töörahva saadikute nõukogud!

Elagu Nõukogude Liit — kogu maailma töörahva isamaa!

2. DEKLARATSIOON EESTI ASTUMISE PUHUL NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKE VABARIIKIDE LIITU

Vastu võetud Riigivolikogu poolt 22. juulil 1940. a.

Eesti rahvas on palju aastaid kannatanud reaktsioonilise kurnamisrežiimi surve all, alistatud röövimisele ja orjastamisele, määratud vaesusele ja poolnälgimisele.

Eesti töölise ja töötava intelligentsi osaks oli krooniline tööpuudus ja täielik ebakindlus homse päeva eest.

Eesti talurahvas kannatas maataoleku ja maanappuse, võla- ja riigimaksudekoorma, liiakasuvõtjate ja spekulantide surve all.

Reaktsioonilise klike majandamine oli viinud riigi ummikusse. Eesti rahvamajandus viidi langusele. Ta tootmisjõud ei arenenud. Rahva juurdekasv vähenes alatasa. Rahvuslik sissetulek langes ikka rohkem, kogu rahva võlg kasvas üha. Tööstus sattus ikka rohkem sõltuvusse väliskapitalist. Põllumajanduse saatus oli maailmaturu tujude võimuses. Nii suurenes ikka enam Eestile hukatuslik poliitiline ja majanduslik sõltuvus imperialistlikest röövijaist, välismaa kapitalistidest ja pankuritest.

Endise reaktsioonilise režiimi rahvavastane poliitika viis Eesti hukkumise äärele. Eestit ähvardas hädaoht muutuda imperialistide saagiks.

Ajal, kui eesti rahva kõige elulisemad huvid nõudsid kõige tihedamat ja kõigekülgsemat koostööd Nõukogude Liiduga, ehitas Eesti endiste võimulolijate klike rahva kahjuks kunstlikke müüre Eesti ja Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu rahvaste vahele. Oma klassi kasuahnitsemise kitsarinnalistes huvides ta külvas vaenu meie rahva ja Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu rahvaste vahele, arendades inimvihkavat šovinismi. Ta püüdis kõigiti segada meie ja Nõukogude rahvaste vennalikku lähenemist, tõkestada sõpruse ja tiheda, kindla liidu kujunemist meie suure naabriga — võitmatu Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liiduga.

Endine valitsus asus murdma Eesti ja Nõukogude Sotsialistlike

Vabariikide Liidu vahel 28. septembril 1939. a. sõlmitud lepingut ja tõukas meie riigi äraandlikult sõja ja hukkumise teele.

Rahvaste sõpruse teostamise asemel reaktsiooniline klike tallas jalgade alla Eestis elutsevate vähemusrahvuste algelisi õigusi, igapidi õhutades ja provotseerides rahvastevahelist vaenu.

Nüüd, kui eesti rahvas on purustanud vana surve ja õiglusetuse režiimi ülemvõimu, on võtnud enda kätesse oma kodumaa saatuse ja astunud välja avarale ning helgele uue elu ehitamise teele, on saabunud suur ajalooline tund, mil eesti rahva tahe, mis on väljendust leidnud kogu rahva hääletamises, maksma panna kindel liit ja purustamatu sõprus Eesti Vabariigi ja Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu vahel, peab leidma seaduseandliku kinnituse.

Riigivolikogu on veendunud selles, et ainult Eesti astumine Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu kindlustab meie riigile tõelise suveräniteedi, meie rahvale vaba rahvusliku arengu, meie tööstusele, põllumajandusele ja rahvuslikule kultuurile õitsengu, eesti rahva materiaalse ja kultuurilise heaolu võimsa tõusu ja meie armastatud kodumaa hüvangu.

Eesti töötav rahvas on ammu seotud Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu rahvastega vennalike sidemete kaudu ühises revolutsioonilises võitluses tsarismi, kapitalistide ja mõisnike vastu, kes rõhusid nii vene kui ka eesti töölisi ja talupoegi.

Eesti rahvas, astudes sotsialistliku maa vennalike rahvaste suurde peresse, viib suurde arengusse oma rikkalikud loovad jõud ja sammub käsikäes Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu töötava rahvaga uue elu ülesehitamise teele.

Ainult suure Nõukogude Liidu koosseisus ja Nõukogude Vabariikide vennaliku pere üheõigusliku liikmena saab eesti rahvas võimaluse tõsta oma majanduselu, arendada rahva kultuuri, kindlustada rahvaste üheõiguslikkust ja tagada rahu, leiba ja tõelist vabadust eesti töötavale rahvale.

Lähtudes eesti rahva üksmeelsest tahtest, Riigivolikogu otsustab:

Paluda Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Ülemnõukogu võtta vastu Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik Nõukogude Liidu koosseisu Liidu Vabariigina samadel alustel, millistel kuuluvad Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu Ukraina Nõukogude Sotsialistlik Vabariik, Valgevene Nõukogude Sotsialistlik Vabariik ja teised Liidu Vabariigid.

Elagu vaba Nõukogude Eesti!

Elagu suur Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit!

3. DEKLARATSIOON MAA KUULUTAMISEST KOGU RAHVA OMANDUSEKS

Vastu võetud Riigivolikogu poolt 23. juulil 1940. a.

Aastasadasid vaevles eesti talupoeg. Teda sunniti painutama oma selga mõisnikkude ees. Ta kannatas parunite kubjaste peksu.

Ei vähenenud töötava talurahva hädad ka eesti kapitalistide võimuletulekuga. Ta kannatab maataoleku ja maapuuduse all, kannatab ränkade ja ebaõiglaste maksude ja raske võlakoorma all pankadele ning liiakasuvõtjatele. Teda ekspluateerivad suurtöösturid ja kaupmehed. Tema töö arvel rikastub käputäis nurjasöödikuid ning rahamehi.

Nüüd on tulnud lõpp sellele koledale ja painajalikule minevikule. Nüüdsest peale on eesti talupoeg vaba enda maal, mis vabastatud tagurlise klike võimu alt. Nüüdsest peale on töölised, talupojad ja töötav intelligents ise ainsad Eesti riigi täieõiguslikud peremehed.

Juhituna töötava talurahva tõelistest huvidest ja väljendades kogu töötava rahva tahet, Riigivolikogu otsustab:

Kogu maa ühes selle põue varadega, kõik metsad, järved ja jõed kuulutatakse kogu rahva omanduseks, s. o. riigi omanduseks.

Maade suuruseks, mis antakse iga töötava talupoja kasutada, määratakse ülemmäär 30 hektaari. Kõik maade ülejäägid, mis ületavad selle suuruse, arvatakse riiklikku maatagavarasse selleks, et riigil võimalik oleks abistada maata ja vähese maaga talupoegi nende maaga varustamisel.

Nüüdsest peale meie maal ei ole ja ei saa olema kohta parasiitidele-kurnajatele ega nende käsikutele.

Maa, mis praegu on töötavate talupoegade valduses, samuti maad, mida riik annab maata ja vähese maaga talupoegadele, kinnistatakse töötavate talupoegade põliseks pidamiseks. Igasugused katsed haarata talupoegade isiklikku omandust või vastu töötavate talupoegade tahtmist neile peale sundida kolhoosidesse organiseerimist, tõkestatakse otsustavalt, kuna need on kahjulikud riigi ja rahva huvidele.

Riigivolikogu otsustab kustutada talurahvalt kõik väljaostumaksud, mis seoses varem läbiviidud maareformiga.

Riigivolikogu teeb Valitsusele ülesandeks arutada küsimust abinõude üle, mis tuleksid tarvitusele võtta kergendusteks kõigi muude võlakohustuste järele, millised koormavad põllumeeste ja kalurite majapidamisi, samuti ebaõiglaste maksude äramuutmise üle kui ka abinõude üle maksukoorma kergendamiseks kogu töötavale elanikkonnale.

Riigivolikogu otsustab kustutada töötavatelt talupoegadelt kõik maksuvõlad ja administratiivkorras pealepandud trahvid.

Parasiitliku ekspluataatorliku maapidamise lõpetamine ja sel alusel antav riiklik abistamine maata ja vähese maaga talupoegade

varustamiseks maaga tähendavad, et talurahva näljale ja viletsusele, neile kapitalismi poliitilise ja majandusliku valitsemise alalistele kaaslastele, on tehtud lõpp.

Elagu eesti töötav rahvas, ainus kogu maa seaduslik peremees!

Elagu tööliste ja talupoegade vankumatu liit!

4. DEKLARATSIOON PANKADE JA SUURTÖÖSTUSE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

Vastu võetud Riigivolikogu poolt 23. juulil 1940. a.

Pangad ja tööstuslikud suurkäitised olid eesti kapitalistidele ning suurmaaomanikele töötava rahva väljakurnamisvahendiks.

Käputäis söödikuid ja spekulante läks rasva ning rikastus tööliste, talupoegade, käsitööliste ning töötava intelligentsi töö arvel.

Rahva varad kuhjusid vabrikantide, tehasteomanike, pangahärrade taskutesse.

Töötajad tehti puupaljaks, tööpuudus — sellega seoses täielik kindlusetus ning hirm homse päeva eest — säärane on olnud senini eesti tööliste saatus. Riigi majanduslik elu jõudis väljapääsmatusse ummikusse.

Riigivolikogu valimistel, millest osa võttis kogu rahvas, Eestimaa töötav rahvas nõudis, et eesti töölistel oleks tööd, inimväärsed elutingimused ning et nad jäävalt saaksid vabastatud tööpuuduse koledusest.

Oma miitinguil ja koosolekuil töörahvas tõstis üles küsimuse pankade ja tööstuslike suurkäitiste natsionaliseerimisest.

Vastu tulles neile rahva õiglastele nõudmistele ning selleks, et kaotada ühe inimese kurnamine teise poolt ning võtta igaveseks söödikute, vabrikantide, tehasteomanike ja pangahärrade võim töötava rahva üle, Riigivolikogu kuulutab välja kogu Eestimaa territooriumil pankade ja suurtööstuse natsionaliseerimise.

Nüüdsest peale kuulutatakse kogu rahva omanduseks, s. o. riigi omanduseks kõik pangad ühes nende varandustega, kõik tööstuslikud suurkäitised, kaevandused ning transportettevõtted.

Nüüdsest peale Eestimaa töörahval on käes enda majanduslikuks vabastamiseks võimsad vahendid — pangad ja suurtööstus. Sellega luuakse tingimused rahvamajanduse kiireks tõusuks, mida tagab vabrikute ja tehaste peremeesteks saavate tööliste vaba töö.

Riigivolikogu on veendunud, et see otsus vastab täiesti rahva ja riigi huvidele ning kutsub üles kõiki töölisi ja teenijaid pidama revolutsioonilist distsipliini ning üles näitama ennastsalgavat tööd selleks, et uus kord saaks lõpliku võidu.

Riigivolikogu teeb Valitsusele ülesandeks viivitamata koostada ning kinnitada natsionaliseerimisele kuuluvate ettevõtete nimekiri.

5. ENSV RIIGIVOLIKOGU ENSV AJUTISEKS ÜLEMNÕUKOGUKS KUULUTAMISE KOHTA

ENSV Riigivolikogu otsus 25. augustil 1940. a.

Silmas pidades, et Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Riigivolikogu kinnitas uue Konstitutsiooni ja arvesse võttes asjaolu, et Riigivolikogu on kogu eesti rahva — tööliste, talupoegade ja töötava intelligentsi — tõeline esindaja ja väljendab eesti töötava rahva tegelikku ja tõelist tahet, Riigivolikogu o t s u s t a b:

K u u l u t a d a Eesti Nõukogude Sotsialistliku liidu-Vabariigi Riigivolikogu Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ajutiseks Ülemnõukoguks kõigi õigustega, mis ette nähtud Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsioonis (Põhiseaduses) kuni Eesti Nõukogude Sotsialistliku liidu-Vabariigi Ülemnõukogu valimisteni äsja vastuvõetud Konstitutsiooni ja Ülemnõukogu valimiste uue määruse alusel.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku liidu-Vabariigi ajutise Ülemnõukogu Presiidiumile teha ülesandeks määrata kindlaks Eesti Nõukogude Sotsialistliku liidu-Vabariigi Ülemnõukogu valimised vastavalt Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Riigivolikogu poolt äsja kinnitatud Konstitutsiooni nõuetele.

6. ARHIIVIASJANDUSE ORGANISEERIMISE KOHTA EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKUS VABARIIGIS

ENSV RKN-i määrus 4. septembril 1940. a.
(ENSV T nr. 4, art. 39)

Lähtudes Eesti NSV töötava rahva huvidest ja arvestades arhiivimaterjalide määratut tähtsust riiklikul ümberkorraldamisel ja maa kõigi poliitilise, majandusliku ja kultuurilise elu alade arenemisel, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kuulutada kogu rahva varaks, s. o. riigi omanduseks, kogu Eesti territooriumil kõik dokumentaalsed arhiivimaterjalid (toimikud, raamatud, dokumendid, kirjavahetus, käsikirjad, plaanid, joonised, päevapildi-ülesvõtete ja kinofilmide negatiivid ja positiivid, heliülesvõtete materjalid jne.), mis omavad riiklikku väärtust:

a) praegu tegutsevatel riiklikel, ühiskondlikel, kutselistel ja kooperatiivsetel asutistel, organisatsioonidel ja ettevõtetel;

b) natsionaliseeritud tööstuslikel, transport- ja teistel ettevõtetel, rahandus-, krediit- ja kindlustusasutistel; teaduslikel, kultuur- ja õppeasutistel; mõisnike mõisadel, lossidel ja taludel, trükindusorganitel jne.;

c) vana riigikorra likvideeritud valitsemis-, sõja-, kohtu- ja teistel organitel ja asutistel;

d) likvideeritud rahvaesinduslistel organisatsioonidel;

e) üksikisikute arhiivimaterjalid, millised on kogunenud seoses

nende isikute tegevusega riiklikes, poliitilistes, kutselistes, ühiskondlikes ja teistes organisatsioonides ning asutistes, samuti ka natsionaliseeritud ettevõtetes ja asutistes.

2. Kõik riigi omandusena olevad arhiivimaterjalid kuuluvad riiklike arhiiviorganite korraldusse ja antakse säilitamiseks nende organite arhiividesse.

Riiklike arhiiviorganite korraldusse lähevad ka kõik praegu olemasolevad vanad riiklikud, ametlikud ja eraarhiivid.

3. Asutiste, organisatsioonide ning ettevõtete praegutoimuva asjaajamise toimikud ja kirjavahetus jäävad nende juurde tähtajani, millise määravad arhiivivalitsuse riiklikud organid; pärast seda antakse need hoiule riigi arhiividesse.

4. Riiklikel, ühiskondlikel, kutselistel, kooperatiiv- ja eraasutistel, organisatsioonidel, ettevõtetel, ameti- ja eraisikuil ei ole õigust hävitada riigi arhiivifondi koosseisu kuuluvaid arhiivimaterjale (toimikud, raamatud, dokumendid, kirjavahetus, joonised, kaardid, plaanid, skeemid, päevapildi- ja kinoülesvõtete negatiivid ja positiivid, heliülesvõtete materjalid, proklamatsioonid, lendlehed jne.).

5. Kõik asutised, organisatsioonid, ettevõtted, ameti- ja eraisikud on kohustatud:

a) viivitamata teatama riiklikele arhiiviorganeile neil olevatest või kuskil varjatud arhiivimaterjalidest, ja võtma tarvitusele abinõud nende materjalide säilimise kindlustamiseks kuni nende riigi arhiividesse hoiuleandmise momendini;

b) viivitamata andma hoiule riigi arhiividesse korraldatuina ning nimestikega varustatult kõik arhiivimaterjalid, millised riiklike arhiiviorganite poolt on tunnustatud üleantavaks nende korraldusse;

c) võtma tarvitusele abinõusid ülejäänud arhiivimaterjalide korrastamiseks ja säilitamise kindlustamiseks kuni nende järgmise hoiuleandmiseni riigi arhiividesse.

6. Isikud, kes on süüdlased arhiivimaterjalide hävitamises, varjamises või nende mitteüleandmises riigi arhiividesse, võetakse kohtulikule vastutusele.

Vt. 1940. a. nr. 7; 1940. a. nr. 43.

7. RIIGIARHIIVIDE ORGANISEERIMISE KOHTA EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKUS VABARIIGIS

ENSV RKN-i määrus 4. septembril 1940. a.
(ENSV T nr. 4, art. 40)

1. Arhiivimaterjalide alalhoidmiseks, korrastamiseks, teaduslikuks ja praktiliseks töötlemiseks organiseerida Tallinnas Siseasjade Rahvakomissariaadi juures Eesti NSV Riigi Keskarhiiv.

2. Tartus asuv Riigi Keskarhiiv, milline kuulub ENSV Hariduse Rahvakomissariaadi juhtimisele, anda üle ruumidega, sisseseadega ja kogu varaga ENSV Siseasjade Rahvakomissariaadi

juhtimisele, muutes nimetatud arhiiv Riigi Keskarhiivi Tartu osakonnaks.

Vt. 1940. a. nr. 6; 1940. a. nr. 43.

8. MAANTEEDE (KRUUSATEEDE) VALITSUSE MOODUSTAMISE KOHTA SISEASJADE RAHVAKOMISSARIAADI JUURDE

ENSV RKN-i määrus 25. septembril 1940. a.
(ENSV T nr. 14, art. 141)

1. Moodustada ENSV Siseasjade Rahvakomissariaadi juurde Maanteede Valitsus (Maanval.), andes viimase alluvusse kõik I, II ja III kl. teede võrgu, kogupikkuses 21.988,136 km, vastavalt juurdelisatud nimekirjale.

2. Siseasjade Rahvakomissariaadi Maanteede Valitsus moodustada praeguse Maanteede Talituse alusel, milline praegu allub Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile.

3. Kõik tööd teede ja teedeabiehituste (välja arvatud linnades asuvad teed) ehitamise, remondi ja korrashoiu alal viia läbi, nagu see leiab aset ka praegu maavalitsuste teedeosakondade kaudu.

4. Kõik eelarvetes Maanteede Valitsuse korraldusse minevate teede jaoks, samuti Maanteede Talituse ja maavalitsuste teedeosakondade jaoks ettenähtud summad tarvitatakse ära ettenähtud otstarveteks.

5. Kõik maavalitsuste juures leiduvad sisseseaded, inventar, hooned jne., mis on end. Teedeministeeriumi ja maavalitsuste teedekapitali arvel, samuti teedealaste asutiste poolt kasutatavad maavalitsuste ruumid ja varandused, jäävad tervikuna viimastele.

6. Kõik end. Teedeministeeriumi Maanteede Talitusele kuuluvad varandused ja ruumid antakse üle Siseasjade Rahvakomissariaadi Maanteede Valitsusele.

Nimetatud varandused ja ruumid võivad osaliselt jääda Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadi kasutamisele Siseasjade Rahvakomissari nõusolekul, tingimusel, et nende asemel antakse samaväärtuslikud.

7. Anda üle Siseasjade Rahvakomissariaadi Maanteede Valitsusele vastav osa end. Teedeministeeriumi varandusest, mis oli Maanteede Talituse arvel.

8. Kõik teede teenijate ja tööliste kaadrid, nii koosseisulised kui ka ajutised, lähevad üle Siseasjade Rahvakomissariaadi Maanteede Valitsusele, igaüks vastavalt tema praegusele ametikohale.

9. Eelarves (teedekapitalis) linna teede jaoks, samuti autotransportettevõtete ekspluateerimiseks ettenähtud summad jäävad Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile.

10. End. Teedeministeeriumi Maanteede Talituse tehniline arhiiv anda üle Maanteede Valitsusele, välja arvatud linnavalitsustesse puutuv teede ja teedeabiehituste kohta käivad dokumendid.

11. Üleandmise juures tekkida võivate vaidlusküsimuste lahendamiseks moodustada komisjon järgmises koosseisus: Siseasjade Rahvakomissar, Kommunaalmajanduse Rahvakomissar ja Riigikontrolli Rahvakomissar.

12. Teha komisjonile ülesandeks lahendada rahvarikaste punktide teede tarvete jaoks peale nendel olemasolevate masinate pargi teatava arvu masinate eraldamise küsimus.

13. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

9. MEESTE JA NAISTE TÖÖTASU EBAVÕRDSUSE KAOTAMISE KOHTA RIIKLIKES ETTEVÕTTEIS JA NÕUKOGUDE ASUTISTES

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 26. septembril 1940. a. (ENSV T nr. 17, art. 173)

Lähtudes Lenini-Stalini suurest õpetusest naiste üheõigusluse kohta, Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu stalinlikust Konstitutsioonist ja Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsiooni 94-ndast paragrahvist, millega naisele antakse ENSV-s mehega võrdsed õigused kõigil majandusliku, riikliku, kultuurilise ja ühiskondlik-poliitilise elu aladel, Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Kaotada meeste ja naiste töötasu ebavõrdsus nende ühesugusel tööl.

2. Seada sisse riiklikes ettevõtetes ja nõukogude asutistes naistele võrdse töö eest meestega ühesugune tasu.

3. Käesolev seadlus jõustub 16. septembrist 1940.

10. SUURTE KAUBANDUSLIKE ETTEVÕTETE JA AVALIKE SAUNADE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus (ENSV T 1940, nr. 15, art. 150)

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsiooni (Põhiseaduse) järgi on ENSV majanduslikuks aluseks sotsialistlik majandussüsteem — ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Tunnustada natsionaliseerituks ENSV piires tegutsevad:

a) Suured kaubanduslikud ettevõtted.

b) Avalikud saunad ühes hoonete ja päraldistega linnades ja tööstuskeskustes.

2. Panna ENSV Rahvakomissaride Nõukogu peale p. 1 tähendatud ettevõtete natsionaliseerimise läbiviimise korra määramine.

11. TERVISHOIDLIKUL ALAL TÖÖTAVATE ERAASUTISTE JA ERAETTEVÕTETE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus
(ENSV T 1940, nr. 20, art. 221)

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsiooni (Põhiseaduse) § 92 töötavale rahvale ettenähtud korraliku ja kättesaadava arsti- ning rohuabi õiguse kindlustamiseks ja rahva tervishoiu arvel äritsemise lõpetamiseks — ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Tunnistada natsionaliseerituks ENSV piires tegutsevad eraraviasutised, laboratooriumid, suuremad apteegid, rohu- ja värvikauplused, arstiriistade, arstimistarvete- ja optikatöökojad ning kauplused.

2. Panna ENSV Rahvakomissaride Nõukogu peale p. 1 tähendatud ettevõtete natsionaliseerimise läbiviimise korra määramine.

12. LAEVANDUSETTEVÕTETE, MERE- JA JÕELAEVASTIKU NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus
(ENSV T nr. 21, art. 226)

§ 1. Vastavalt Eesti NSV Konstitutsiooni § 6 natsionaliseerida juriidiliste ja füüsiliste isikute, nagu: aktsiaseltside, seltsingute ja üheisikuliste suurettevõtjate laevandusettevõtted, kogu nende varaga, millest see vara ka ei koosneks ja kus ta ka ei asuks, juurde arvatud hoiused ja jooksvad arved Vabariigi ja välismaa pankades, samuti kõik õigused, mis kuuluvad neile ettevõtetele, nende hulgas nõuded kindlustussummadele jt.

Natsionaliseerimisele ei kuulu:

a) mehaanilise jõuta liikuvad merelaevad, kandejõuga alla 50 tonni;

b) mehaanilise jõuta liikuvad jõe- ja järvelaevad, kandejõuga alla 5 tonni;

c) merelaevad, mille masinate võime on alla 15 indikaatori jõu;

d) jõe- ja järvelaevad, mille masinate võime on alla 10 indikaatori jõu;

e) laevad, mida tarvitatakse kalade ja mereloomade väikepüügiks, mis annavad omanikele elamiseks vajalikku ülalpidamist (elatismiinimum), ja kuuluvad tööartelli alusel töötavatele väikeettevõtetele, välja arvatud laevad mehaanilise liikumisjõuga, kui nende laevade kogumaht ületab 20 registertonni.

§ 2. Natsionaliseeritud laevade väljaostu hinnaks määrata 25% nende väärtusest.

§ 3. Teha Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule ülesandeks kinnitada natsionaliseeritud laevandusettevõtete nimekiri ja määrata kindlaks natsionaliseeritud laevade eest tasumaksmise kord.

13. POLIITHARIDUSTÖÖ KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 9. oktoobril 1940. a.
(ENSV T nr. 24, art. 270)

I.

§ 1. Poliitharidustöö ülesandeks on noorte ja täiskasvanud kodanike kasvatamine ja edasiharimine sotsialismi ülesehitamise huvides nende kultuuritaseme, kommunistliku teadvuse ja võimete tõstmise teel.

§ 2. Poliitharidustöö toimub töötavate rahvahulkade isetegevuse teel ja selle töö eest hoolitsemine, selleks vastavate asutiste ellukutsumine ja ülalpidamine ning muude võimaluste loomine on Hariduse Rahvakomissariaadi [1], maakondade, linnade, valdade ja alevite töötava rahva saadikute Nõukogude ja ENSV Konstitutsioonis ettenähtud ühiskondlike organisatsioonide (ametiühingute, kooperatiiv-ühenduste, noorsoo-organisatsioonide jne.) ülesandeks.

§ 3. Poliitharidustöö keskuseks koha peal on rahvamaja, kultuurihoone, klubi või punane nurk, kellede lähemaiks ülesandeiks on poliitharidustöö organiseerimine ja korraldamine oma ringkonna laiades rahvahulkades, kodanike poliitilise ja kultuurilis-tehnilise taseme tõstmine, teaduse, tehnika, kirjanduse ja kunsti populariseerimine, kaasabi põllumajanduse ja tehnika arengule ning maa kaitsevõime tugevdamisele, rahva kunstilise isetegevuse arendamine ja kodanike vaba aja kultuurselt veetmise korraldamine.

Rahvamajad, kultuurihooned, klubid ja punased nurgad tegutsevad isetegevuse põhimõtteil, liikmeskonna poolt valitud organite juhtimisel. Rahva poliitiliste ja kultuur-hariduslike tarvete rahuldamine neis toimub nende juures tegutsevais harrastusringides, raamatukogudes, lugemistubades, kabinettides jne. ja mitmesuguste poliithariduslike ja kultuuriliste kursuste, loengute, etenduste, võistluste jne. kaudu.

Rahvamajade, kultuurihoonete, klubide ja harrastusringide asutamise, ülalpidamise, korralduse ja tegevuse lähemad alused määratakse Hariduse Rahvakomissari juhenditega. [2]

§ 4. Poliitharidustööd juhivad vastavalt Hariduse Rahvakomissariaat, kuhu selleks asutatakse Poliithariduse Osakond, ja kohaliku maakonna, linna, valla ja alevi töötava rahva saadikute Nõukogud, milleks maakondade ja Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna rahvahariduse osakondade juurde seatakse ametisse poliitharidustöö inspektorid ühes vajaliku arvu konsulentidega.

§ 5. Rahva kunstilise isetegevuse (maateatri, laulukooride, orkestrite, rahvamängude ja -tantsude jne.) edendamiseks ja juhtimiseks asutatakse Hariduse Rahvakomissariaadi juurde Rahva

[1] Vt. ENSV T 1945, 26, 396.
[2] Vt. ENSV T 1940, 34, 90; 1945, 22, 324.

Kunstilise Isetegevuse Keskmaja, kelle lähemad ülesanded ja tegevuse alused määratakse Hariduse Rahvakomissariaadi juhenditega.[1]

Hariduse Rahvakomissar kinnitab Rahva Kunstilise Isetegevuse Keskmaja tegevuskavad, eelarved ja aruanded ning määrab juhtiva koosseisu ja sellesse koosseisu kuuluvate ametiisikute palgamäärad.

§ 6. Peale rahvamajade, kultuurihoonete, klubide ja harrastusringide tegutsevad poliithariduse ja kultuuri alal rahvaraamatukogud, mitmesugused rahvakoolid ja muud rahvaõpistud, kirja teel õpetust korraldavad õppeasutised, kursused ja teised sellelaadilised töötava rahva poliithariduse asutised, millede asutamine, ülalpidamine, korraldus ja tegevuse alused määratakse Hariduse Rahvakomissari juhenditega.[2]

§ 7. Poliitharidustööks vajalikud summad võetakse vastavalt maakondade, linnade, valdade ja alevite eelarvetesse ning ENSV riigieelarvesse, kusjuures see haridustöö toimub kohaliku rahva isetegevuse majanduslikul kaasabil.

§ 8. Enne ENSV Konstitutsiooni jõustumist asutatud ja vabahariduse alal tegutsenud ühingud ja nende liidud ning rahvamajade asutamiseks ja ülalpidamiseks loodud sihtasutised, kellede tegevus poliitharidustöö uue korralduse tõttu töötava rahva huvide ja rahvahulkade organisatsioonilise isetegevuse ning poliitilise aktiivsuse arendamise seisukohalt osutub mittevajalikuks, kuuluvad Hariduse Rahvakomissari poolt määratud korras ja tähtaegadeks likvideerimisele.

Organisatsioonide ja sihtasutiste likvideerimine teostatakse sääraselt, et nende need ringid (õpiringid, koorid, orkestrid, näitetrupid jne.), ettevõtted ja tegevusavaldused, mis töötava rahva huvide seisukohalt on vajalikud, ei lõpetaks oma tegevust, vaid võiksid tegevust jätkata rahvamajade või teiste vastavate asutiste või ühiskondlike organisatsioonide juures.

Likvideerimist teostavad vastavate organisatsioonide asukoha valla, alevi ja linna töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteed, välja arvatud üleriigilised liidud ja sihtasutised, kellede likvideerimist teostab Hariduse Rahvakomissariaat ise või tema korraldusel kohaliku maakonna või linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee.

Likvideeritud organisatsioonide ja sihtasutiste kinnisvarad ühes päraldistega, raamatukogud, muusikariistad ja muu vallasvara kui ka sihtasutistele nende põhikirjades tähendatud alusvarana või kasutamiseks antud varad lähevad tasuta riigi omandiks ühes varaliste õigustega ja kohustega, pidades silmas § 11 eeskirja.

Nende varade selgitamist, ülevõtmist, inventeerimist ja hoidmist, varaliste õiguste ja kohuste korraldamist ning vara valitse-

[1] Vt. ENSV T 1940, 37, 442.
[2] Vt. ENSV T 1940, 40, 460.

mist toimetavad kuni Hariduse Rahvakomissariaadi sellekohase korralduseni likvideerijaiks määratud asutised.

§ 9. Seoses rahvamajade muutumisega poliitharidustöö kohalikeks keskusteks natsionaliseeritakse kõik vabatahtliku tuletõrje ühingute säärased majad, mis seni on tegelikult täitnud rahvamaja (seltsimaja) ülesandeid või on kohased nendeks ülesanneteks, kusjuures tuletõrje tegevuseks otseselt vajalike ruumide edaspidise kasutamise kord määratakse kindlaks Hariduse Rahvakomissari ja Siseasjade Rahvakomissari kokkuleppel.

Samuti natsionaliseeritakse kõik avalike raamatukogude võrku kuuluvad avalike raamatukogude ülesandeid täitvad eraraamatukogud.

Natsionaliseerimise lähema korra ja tähtajad määrab Hariduse Rahvakomissar.

Natsionaliseeritud varade selgitamist, ülevõtmist, inventeerimist, hindamist, neil lasuvate õiguste ja kohuste korraldamist ning nende valitsemist toimetavad kuni Hariduse Rahvakomissariaadi korralduseni vastavate töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteed, kusjuures natsionaliseeritud raamatukogud jäävad nende korraldusse.

§ 10. Käesoleva määruse alusel (§ 8 ja 9) riigi omanduseks läinud rahvamajad ja raamatukogud rakendatakse viivitamata uuesti tegevusse, milleks rahvamajadele kohaliku töötava rahva saadikute Nõukogude poolt määratakse ajutised juhatused ja raamatukogudele ajutised juhatajad, kuni alaliste organite moodustamiseni.

§ 11. Käesoleva määruse alusel (§ 8 ja 9) riigi omanduseks läinud rahvamajade ja muude hoonete ehitamiseks, parandamiseks või omandamiseks tehtud võlgade tasumise ulatuse määrab ja tasumist korraldab Hariduse Rahvakomissariaat kokkuleppel Rahanduse Rahvakomissariaadiga.

Riigile üleläinud varade seniste omanike ja riigi vahel nende varade kasutamise suhtes sõlmitud lepinguid võib Hariduse Rahvakomissar tühistada, kusjuures asjaosalistel ei ole õigust esitada riigi vastu mingeid nõudmisi sellest tekkinud või tekkida võivate kahjude pärast.

§ 12. Riigi omandiks käesoleva määruse alusel üleminevate kinnisvarade ja nende päraldiste kinnistamine ENSV nimele on vaba kõigist maksudest.

§ 13. Rahvamajad, kultuurihooned, klubid, punased nurgad, rahvaraamatukogud ja teised § 5 tähendatud asutised ning nende kinnis- ja vallasvarad on vabad kõigist maksudest.

§ 14. Lavateoseid ja lavarekvisiite, kostüüme, parukaid ja muid lavatarbeid laenutavad ettevõtted natsionaliseeritakse Hariduse Rahvakomissari poolt määratud korras ja tähtaegadeks ning antakse Rahva Kunstilise Isetegevuse Keskmaja valdamisele ja

valitsemisele, kusjuures natsionaliseerimisele kuuluvad ettevõtted määrab Hariduse Rahvakomissar.

§ 15. Riigile käesoleva määruse alusel üleläinud vara kasutatakse Hariduse Rahvakomissariaadi korraldusel rahva poliithariduse- ja kultuurtööks.

Hariduse Rahvakomissari otsusel võidakse riigi omandiks läinud kinnis- ja vallasvara anda valitsemiseks kohalikele riigivõimuorganeile või ühiskondlikele organisatsioonidele.

§ 16. Hariduse Rahvakomissaril on õigus käesoleva määruse teostamiseks anda lähemaid juhendeid.

II.

(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)

III.

(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

IV.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

14. ÜKSIKUTELE KÄITISTELE, ASUTISTELE JA ORGANISATSIOONIDELE AUNIMETUSTE ANDMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 12. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 26, art. 286)

1. Aunimetuste andmist erandlikel juhtudel silmapaistvate edusammude eest või juhtudel, mis ühenduses teatud ajalooliste sündmustega, toimetab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.

2. Administratiiv-territoriaalsete üksuste nagu maakondade, valdade, linnade, alevite ja teiste asustatud kohtade ümbernimetamist toimetab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.

3. Lihtsaid ümbernimetusi toimetab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu.

15. KINDLUSTUSASUTISTE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 12. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 26, art. 287)

Silmas pidades, et endise valitsuse ajal oli töötava rahva elu ning vara kindlustamata ning toetudes ENSV Konstitutsiooni § 92 väljendatud põhimõtetele, millede kohaselt ENSV kodanikel on õigus ainelisele kindlustusele vanaduses kui ka haiguse ja töövõime kaotamise puhul, missuguse õiguse kindlustamiseks on ette nähtud tööliste ja teenijate sotsiaalkindlustuse laialdane arendamine riigi kulul, samuti arvestades asjaolu, et kindlustusasjanduse juhtimine on ette nähtud ENSV kõrgemate võimuorganite ja riigi-

valitsemise organite võimkonda, ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab panna kehtima järgnevad eeskirjad:

1. Natsionaliseerida käesoleva ajani natsionaliseerimata kindlustusseltsid, kindlustuskassad ja muud kindlustusasutised.

2. Panna ENSV Rahvakomissaride Nõukogu peale p. 1 tähendatud asutiste natsionaliseerimise läbiviimise korra määramine.[1]

Vt. ka 1940. a. nr. 32, 33, 38, 39, 44.

16. TEATRITE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 12. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 26, art. 288)

Eesti NSV teatrite loova tegevuse arendamiseks töötava rahva huvides, nende edukaks rakendamiseks sotsialistlikku ülesehituse töösse ja nende kunstilise taseme tõstmiseks Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Natsionaliseerida Eesti NSV piirides tegutsevad teatrid ja teatrihooneid ülalpidajate seltside, osaühisuste ja sihtasutiste kinnisvarad ühes päraldistega, arhiivid ja igasugune vallasvara, kui ka seltsidele, osaühisustele ja sihtasutistele nende põhikirjades tähendatud alusvarana või kasutamiseks antud varad ning nende ülalpidajate varalised õigused ja kohused.

2. Panna Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu peale p. 1 tähendatud asutiste natsionaliseerimise läbiviimise korra määramine.[2]

17. SUUREMATE HOTELLIDE, VÕÕRASTEMAJADE, KOHVIKUTE JA SÖÖGIMAJADE NATSIONALISEERIMISE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 12. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 26, art. 289)

Eesti NSV töötava rahva paremaks varustamiseks ja teenimiseks ning silmas pidades Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseadus) § 8, mille alusel seadusega määratud piires on lubatud ainult väikesed tööstuslikud ja kaubanduslikud eraettevõtted, Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Tunnustada natsionaliseerituks suuremad ENSV piires tegutsevad avalikud hotellid, võõrastemajad, kohvikud ja söögimajad ühes selleks otstarbeks ehitatud ja sisustatud hoonete ja ettevõtete päraldistega.

2. Panna Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu peale p. 1 tähendatud ettevõtete natsionaliseerimise läbiviimise korra määramine.

---

[1] Vt. ENSV T 1940, 36, 418.
[2] Vt. ENSV T 1940, 32, 369.

18. EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI RIIGIVAPI KUJU KINNITAMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 21. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 37, art. 435)

1. Kooskõlas Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Põhiseaduse § 116 kinnitada Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapp käesolevale seadlusele lisandatud kujul.

2. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule teha ülesandeks määrata kindlaks riigivapi kuju tarvitamise kord.

Vt. 1940. a. nr. 27.

19. ENSV PROKURATUURI MOODUSTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i otsus 23. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 31, art. 351)

1. Kooskõlas Eesti NSV Konstitutsiooni § 86 [1] moodustada Eesti NSV Prokuratuur.

2. Likvideerida Riigikohtu, Kohtukoja ja ringkonnakohtute juures olevad prokuratuurid. Teha Kohtu Rahvakomissarile ülesandeks üle anda nende prokuratuuride varad ja krediidid Eesti NSV prokurörile.

3. (Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

4. (Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

20. NSVL PÕLLUMAJANDUSE PANGA EESTI VABARIIKLIKU KONTORI ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 23. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 34, art. 387)

Kooskõlas NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja Üleliidulise Kommunistliku (b) Partei Keskkomitee määrusega 3. oktoobrist 1940 nr. 1873, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Organiseerida NSVL Põllumajanduse Panga Eesti vabariiklik kontor, andes üle tema korraldusse Eesti Maapanga ning natsionaliseeritud ühispangad kõigi nende aktivate ja passivatega juurdelisatud nimekirja järgi.

2. Kohustada NSVL Põllumajanduse Panga Eesti vabariiklikku kontorit organiseerima 60 põllumajanduslikku krediitühingut vabariikliku kontori korraldusse antud natsionaliseeritud ühispankadest.

---

[1] Vastab Eesti NSV Konstitutsiooni § 85 kehtivas redaktsioonis (vt. 1949, nr. 44).

3. Määrata komisjon järgmises koosseisus: komisjoni esimeheks Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissari asetäitja ja liikmeteks NSVL Riigipanga Eesti vabariikliku kontori esindaja ning NSVL Põllumajanduse Panga Eesti vabariikliku kontori esindaja, tehes sellele komisjonile ülesandeks organiseerida NSVL Põllumajanduse Panga Eesti vabariikliku kontori ning põllumajanduslikkude krediitühingute tegevust ja likvideerida natsionaliseeritud ühispangad juurdelisatud nimekirja järgi.

(Lisa välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

21. RIIKLIKE ETTEVÕTETE KAUBASTUTE JA TALLINNA TOITLUSTRUSTI PÕHIKIRJADE KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 29. oktoobril 1940. a.
(ENSV T nr. 39, art. 449)

I.

Kinnitada ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadi alluvuses töötavate kohalikku jaekaubandust ning ühiskondlikku toitlustamist teostavate riiklike ettevõtete:

Tallinna Toidukaubastu,
Tallinna Tööstuskaubastu,
Tallinna Toitlustrusti,
Tartu Segakaubastu,
Viljandi Segakaubastu,
Pärnu Segakaubastu,
Narva Segakaubastu
põhikirjad.

II.

Kaubanduse Rahvakomissaril on õigus anda juhendeid ja käskkirju p. I loetletud ettevõtete tegevusse puutuvate kõigi küsimuste kohta.

Vt. 1945. a. nr. 87.

Tallinna Toidukaubastu põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik kohaliku jaekaubanduse ettevõte Tallinna Toidukaubastu asutatakse toidukaupade jaekaubanduse teostamiseks Tallinna linnas.

2. Tallinna Toidukaubastu allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

Lisa Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse juurde Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kuju kinnitamise kohta.



Eesti NSV riigivapp

3. Tallinna Toidukaubastu töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud plaanidele. Kaubastu omab kõik juriidilise isiku õigused tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

4. Kõigi oma kohustuste eest Tallinna Toidukaubastu vastutab oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist. Riik Kaubastu kohustuste eest ei vastuta.

5. Tallinna Toidukaubastul on pitsat oma nimetusega.

6. Tallinna Toidukaubastu juhtimisorganite asukoht on Tallinna linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Tallinna Toidukaubastu:

a) organiseerib toidukaupade jaekaupluste võrku, ladusid ja baase oma tegevuspiirkonnas vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

b) organiseerib toidukaubanduse põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid tootmis- ja muid abikäitisi vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

c) ostab kaupa üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende täitmise üle Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis; teostab põllumajandussaaduste detsentraliseeritud oste; ostab toorained, jäätmeid ja teisi abimaterjale nii Kaubastu juures asuvaile abikäitisile kui ka töötlemiseks Kaubastu tellimisel kas riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis;

d) aitab kaasa toidukaupade valiku avardamiseks ja kvaliteedi parandamiseks; võtab selleks osa kohalike tööstuste ja tootmiskooperatiivide toodangu kava koostamisest, vastavate teadete ja eeltellimuste andmisest ning sõlmib nendega varustamislepinguid;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi kaupade ülesostuks ja hankimiseks kõikjal seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Kaubastu kõiki osakondi ja käitisi (kauplusi, ladusid, baase, kontoreid, esindusi ja muid allüksusi) majandusliku tasuvuse alusel, töötab välja vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Kaubastu finants- ning kaubandusplaani ja esitab selle kinnitamiseks Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja plaanikohaselt ning väljaspool plaani teostatavate ehituste nimistu ning esitab selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

f) aitab kaasa Kaubastu kaubanduslike ja muude töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel;

h) *(välja jäetud kui tähtsuse kaotanud);*

i) kaupleb Kaubanduse Rahvakomissari loal ka muude igapäevaste elamistarvetega.

III. Vahendid.

8. Tallinna Toidukaubastu põhifondi moodustamine ja selle muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Kaubastu kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Varanduse amortisatsioon, akumulatsiooni määra ja spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Tallinna Toidukaubastut juhib direktor, kes nimetatakse ametisse ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab samuti ametisse asedirektorid ja pearaamatupidaja ning kinnitab ametisse direktori esitusel osakonnajuhatajad.

12. Tallinna Toidukaubastu direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning jälgides Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsiatiivi ja vastutuse alusel, kogu Kaubastu administratiivset ja majanduslikku tegevust, haldab ja majandab Kaubastule kuuluvat ja selle käsutuses olevat varandust ning sooritab kõiki Kaubastu tegevusse kuuluvaid tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuulub direktori ülesandeisse:

a) kõikide Kaubastule kuuluvate osakondade ja käitiste (kontorite, kaupluste, baaside, ladude ja muude allüksuste) juhtimine;

b) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste kaubandus- ja finantsplaanide läbivaatamine ja kinnitamine, samuti järelevalve nende teostamise üle;

c) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksustele, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) iseseisvat bilanssi omavate Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside läbivaatamine ja kinnitamine;

e) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste (kontorid, kauplused, baasid, laod ja muud allüksused) asutamine ja põhikordade kinnitamine (§ 7 punktid a, b, e);

f) Kaubastu osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse nimetamine, silmas pidades § 11 eeskirja, samuti nende vabastamine ametist;

g) Kaubastu nomenklatuuri kuuluvate kaupade alal lepingute ja ostu-müügitehingute sooritamine;

h) Kaubastu tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

i) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

j) Kaubastu nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures jm., selle hulgas: krediitide kasutamine, jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

k) raha ja väärtuste saamine ja kohustuste väljaandmine;

l) volikirjade väljaandmine, õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

m) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine, samuti kollektiivlepingute sõlmimine;

n) Kaubastu tegevusest tingitud küsimustes esinemine kõigis riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

o) hagemine ja kostmine Kaubastu nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Kaubastu direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, tarvitajate kaupadega varustamise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema hoolde usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Kaubastu esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koostatud aastaaruande, varandus- ja tulemusbilansi, samuti ülejäägi jaotamise ja puudujäägi katmise kava.

16. Tallinna Toidukaubastu tegevuse revideerimist ja inspekteerimist teostab ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Kaubastu likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega.

18. Tallinna Toidukaubastu tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

Tallinna Tööstuskaubastu põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik kohaliku jaekaubanduse ettevõte Tallinna Tööstuskaubastu asutatakse tööstustoodete jaekaubanduse teostamiseks Tallinna linnas.
2. Tallinna Tööstuskaubastu allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.
3. Tallinna Tööstuskaubastu töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud plaanidele. Kaubastu omab kõik juriidilise isiku õigused tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.
4. Kõigi oma kohustuste eest vastutab Tallinna Tööstuskaubastu kõige oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist. Riik Kaubastu kohustuste eest ei vastuta.
5. Tallinna Tööstuskaubastul on pitsat oma nimetusega.
6. Tallinna Tööstuskaubastu juhtimisorganite asukoht on Tallinna linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Tallinna Tööstuskaubastu:

a) organiseerib tööstustoodete jaekaupluste võrku, ladusid ja baase oma tegevuspiirkonnas vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastisele;

b) organiseerib tööstustoodete jaekaubanduse põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid tootmis-, parandus- ja muid käitisi vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastisele;

c) ostab kaupa üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende täitmise üle Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis, ostab tooraineid, jäätmeid ja teisi abimaterjale nii Kaubastu juures asuvaile abikäitisile kui ka töötlemiseks Kaubastu tellimisel ka riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis;

d) aitab kaasa kaupade valiku avardamiseks ja kvaliteedi parandamiseks; võtab selleks osa kohalike tööstuste ja tootmiskooperatiivide toodangu kava koostamisest, vastavate teadete ja eeltellimuste andmisest ning sõlmib nendega varustamislepinguid;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi kaupade ülesostuks ja hankimiseks kõikjal seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Kaubastu kõiki osakondi ja käitisi (kauplusi, ladusid, baase, kontoreid, esindusi ja muid allüksusi)

majandusliku tasuvuse alusel, töötab välja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Kaubastu finantsning kaubandusplaani ja esitab selle kinnitamiseks Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja plaanikohaselt ning väljaspool plaani teostatavate muude ehituste nimistu ning esitab selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

h) aitab kaasa Kaubastu kaubanduslike ja muude töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel;

i) *(välja jäetud kui tähtsuse kaotanud).*

III. Vahendid.

8. Tallinna Tööstuskaubastu põhifondi moodustamine ja selle muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Kaubastu kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Varanduse amortisatsioon, akumulatsiooni määra ning spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Tallinna Tööstuskaubastut juhib direktor, kes nimetatakse ametisse ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab samuti ametisse asedirektorid ja pearaamatupidaja ning kinnitab ametisse direktori esitusel osakonnajuhatajad.

12. Tallinna Tööstuskaubastu direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning jälgides Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsiatiivi ja vastutuse alusel, kogu Kaubastu administratiivset ja majanduslikku tegevust, haldab ja majandab Kaubastule kuuluvat ja selle käsutuses olevat varandust ning sooritab kõiki Kaubastu tegevusse kuuluvaid tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuuluvad direktori ülesandeisse:

a) kõikide Kaubastule kuuluvate osakondade ja käitiste (kontorite, kaupluste, baaside, ladude ja muude allüksuste) juhtimine;

b) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste kaubandus- ning finantsplaanide läbivaatamine ja kinnitamine, samuti järelevalve nende teostamise üle;

c) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksustele, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) iseseisvat bilanssi omavate Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside läbivaatamine ja kinnitamine;

e) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste (kontorid, kauplused, baasid, laod ja muud allüksused) asutamine ja põhikordade kinnitamine (§ 7 punktid a, b, e);

f) Kaubastu osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse nimetamine, silmas pidades § 11 eeskirju, samuti nende vabastamine ametist;

g) Kaubastu nomenklatuuri kuuluvate kaupade alal lepingute ja ostu-müügitehingute sooritamine;

h) Kaubastu tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

i) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

j) Kaubastu nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures jm., selle hulgas: krediitide kasutamine; jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

k) raha ja väärtuste saamine ja kohustuste väljaandmine;

l) volikirjade väljaandmine, õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

m) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine, samuti kollektiivlepingute sõlmimine;

n) Kaubastu tegevusest tingitud küsimustes esinemine kõigis riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

o) hagemine ja kostmine Kaubastu nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Kaubastu direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, tarvitajate kaupadega varustamise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema hoolde usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Kaubastu esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koos-

tatud aastaaruande, varandus- ja tulemusbilansi, samuti ülejäägi jaotamise ja puudujäägi katmise kava.

16. Tallinna Tööstuskaubastu tegevuse revideerimist ja inspekteerimist teostab Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Kaubastu likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega.

18. Tallinna Tööstuskaubastu tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

Tallinna Toitlustrusti põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik ettevõte Tallinna Toitlustrust asutatakse ühiskondliku toitlustamise korraldamiseks Tallinna linnas.

2. Tallinna Toitlustrust allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

3. Tallinna Toitlustrust töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud plaanidele. Trust omab tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt kõik juriidilise isiku õigused.

4. Kõigi oma kohustuste eest vastutab Tallinna Toitlustrust kõige oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist. Riik ei vastuta Trusti kohustuste eest.

5. Tallinna Toitlustrustil on pitsat oma nimetusega.

6. Tallinna Toitlustrusti juhtimisorganite asukoht on Tallinna linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Tallinna Toitlustrust:

a) organiseerib oma tegevuspiirkonnas ühiskondliku toitlustamise käitiste võrku, asutades söögisaale ja toitluspunkte, pagarisaaduste müügikohti, kohvikuid, restorane, baare ja muid müügikohti ning vajalikke ladusid, vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastisele;

b) organiseerib Trusti põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid abikäitisi (leivaküpsetamise, aiasaaduste, lihatöötlemise ja muid käitisi) vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastisele;

c) ostab üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel oma käitiste varustamiseks vajalikke aineid, samuti tooraineid, jäätmeid ja muid abimaterjale nii Trusti juures asuvaile

abikäitisile kui ka töötlemiseks Trusti tellimisel riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende teostamise üle Trusti majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis;

d) aitab kaasa ühiskondliku toitlustamise levimiseks ja taseme tõstmiseks, teaduslike toitlustamismeetodite rakendamiseks, eriotstarbeliste (suurtehaste, dieetiliste, väikelaste ja muude) toitlustamiskäitiste arendamiseks;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi vajalike ainete ülesostuks kõikjal, seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Trusti kõiki osakondi ja käitisi (söögisaale, kauplusi, kohvikuid, restorane, abikäitisi, esindusi, ladusid ja muid allüksusi) majandusliku tasuvuse alusel; töötab välja vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Trusti tegevus- ja finantskava ning esitab selle kinnitamiseks Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja muude plaanikohaselt või väljaspool plaani teostatavate ehituste nimistu, esitades selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

h) aitab kaasa töömeetodite ratsionaliseerimiseks ning töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks Trusti käitisis, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel.

III. Vahendid.

8. Tallinna Toitlustrusti põhifondi moodustamine ja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Tallinna Toitlustrust kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Trusti varanduste amortisatsioon, akumulatsiooni määra ning spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Tallinna Toitlustrusti juhib direktor, kes nimetatakse ametisse Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab ametisse samuti asedirektorid ja pearaamatupidaja ning kinnitab direktori esitusel ametisse osakonnajuhatajad.

12. Tallinna Toitlustrusti direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning järgides Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsiatiivi ja

vastutuse alusel Trusti kogu administratiivset ja majanduslikku tegevust ja sooritab kõiki Trusti tegevuses vajalikke tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuulub direktori ülesandeisse:

a) kõikide Trusti osakondade ja käitiste (kontorite, söögisaalide, kaupluste, kohvikute, restoranide, abikäitiste, esinduste ja muude allüksuste) juhtimine;

b) Trusti majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste tegevus- ja finantskavade läbivaatamine ning kinnitamine, järelevalve nende teostamise üle ning iseseisvat bilanssi omavate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside kinnitamine;

c) Trusti majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksusile, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) Trusti majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste avamine ja põhikordade kinnitamine (§ 7 punktid a, b ja e);

e) Trusti osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse nimetamine, silmas pidades § 11 eeskirju, samuti nende ametist vabastamine;

f) Trusti varustamiseks vajalike lepingute ja ostu-müügitehingute sõlmimine;

g) Trusti tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

h) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

i) Trusti nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures ja mujal, selle hulgas: krediitide kasutamine; jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

j) raha ja väärtuste saamine ning kohustuste väljaandmine;

k) volikirjade väljaandmine, õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

l) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine, samuti kollektiivlepingute sõlmimine;

m) Trusti tegevusest tingitud küsimustes esinemine riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

n) hagemine ja kostmine Trusti nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Tallinna Toitlustrusti direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide

teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema kätte usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Tallinna Toitlustrust esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu Kaubanduse Rahvakomissarile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koostatud aastaaruande ning varandus- ja tulemusbilansi, samuti ülejäägi jaotamise ning puudujäägi katmise kava.

16. Tallinna Toitlustrusti tegevuse revideerimist ja inspekteerimist toimetab Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Trusti likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

18. Tallinna Toitlustrusti tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

Tartu Segakaubastu põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik kohaliku jaekaubanduse ettevõte Tartu Segakaubastu, lühendatud Tartu Kaubastu, asutatakse jaekaubanduse teostamiseks Tartu linnas. *(27. juunil 1941. — ENSV T nr. 65, art. 1054).*

2. Tartu Kaubastu allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

3. Tartu Kaubastu töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud plaanidele. Kaubastu omab kõik juriidilise isiku õigused tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

4. Kõigi oma kohustuste eest vastutab Tartu Kaubastu kõige oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist.

Riik Kaubastu kohustuste eest ei vastuta.

5. Tartu Kaubastul on pitsat oma nimetusega.

6. Tartu Kaubastu juhtimisorganite asukoht on Tartu linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Tartu Kaubastu:

a) organiseerib jaekaupluste võrku, ladusid ja baase oma tegevuspiirkonnas vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

b) organiseerib käitisi ühiskondliku toitlustamise alal ning jaekaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid tootmis-, parandus- ja muid abikäitisi vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

c) ostab kaupa üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende täitmise üle Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis; teostab põllumajandussaaduste detsentraliseeritud oste; ostab tooraineid, jäätmeid ja teisi abimaterjale nii Kaubastu juures asuvaile abikäitisile kui ka töötlemiseks Kaubastu tellimisel kas riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis;

d) aitab kaasa kaupade valiku laiendamiseks ja kvaliteedi parandamiseks ning ühiskondliku toitlustamise taseme tõstmiseks; võtab selleks osa kohalike tööstuste ja tootmiskooperatiivide toodangu kava koostamisest, vastavate teadete ja eeltellimuste andmisest ning sõlmib nendega varustamislepinguid;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi kaupade ülesostuks ja hankimiseks kõikjal seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Kaubastu kõiki osakondi ja käitisi (kauplusi, ladusid, ühiskondliku toitlustamise käitisi, baase, kontoreid, esindusi ja muid allüksusi) majandusliku tasuvuse alusel, töötab välja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Kaubastu finants- ning kaubandusplaani ja esitab selle kinnitamiseks Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja plaanikohaselt ning väljaspool plaani teostatavate ehituste nimistu ning esitab selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

h) aitab kaasa Kaubastu kaubanduslike ja muude töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel;

i) *(välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

III. Vahendid.

8. Tartu Kaubastu põhifondi moodustamine ja selle muutmine toimub Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Kaubastu kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Varanduse amortisatsioon, akumulatsiooni määra ja spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Tartu Kaubastut juhib direktor, kes nimetatakse ametisse ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab samuti ametisse asedirektorid ja pearaamatupidaja ning kinnitab ametisse direktori esitusel osakonnajuhatajad.

12. Tartu Kaubastu direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning jälgides Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsiatiivi ja vastutuse alusel, kogu Kaubastu administratiivset ja majanduslikku tegevust, haldab ja majandab Kaubastule kuuluvat ja selle käsutuses olevat varandust ning sooritab kõiki Kaubastu tegevusse kuuluvaid tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuulub direktori ülesandeisse:

a) kõikide Kaubastule kuuluvate osakondade ja käitiste (kontorite, kaupluste, ühiskondliku toitlustamise käitiste, baaside, ladude ja muude allüksuste) juhtimine;

b) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste finants- ning kaubandusplaanide läbivaatamine ja kinnitamine ning järelevalve nende teostamise üle;

c) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksustele, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) iseseisvat bilanssi omavate Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside läbivaatamine ja kinnitamine;

e) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste (kontorid, kauplused, ühiskondliku toitlustamise käitised, baasid, laod ja muud allüksused) asutamine ja põhikordade kinnitamine (§ 7 punktid a, b, e);

f) Kaubastu osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse nimetamine, silmas pidades § 11 eeskirju, samuti nende vabastamine ametist;

g) Kaubastu nomenklatuuri kuuluvate kaupade alal lepingute ja ostu-müügitehingute sooritamine;

h) Kaubastu tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

i) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

j) Kaubastu nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures jm., selle hulgas: krediitide kasutamine; jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

k) raha ja väärtuste saamine ja kohustuste väljaandmine;

l) volikirjade väljaandmine, õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

m) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine, samuti kollektiivlepingute sõlmimine;

n) Kaubastu tegevusest tingitud küsimustes esinemine kõigis riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

o) hagemine ja kostmine Kaubastu nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Kaubastu direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, tarvitajate kaupadega varustamise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema hoolde usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Kaubastu esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koostatud aastaaruande, varandus- ja tulemusbilansi, samuti ülejäägi jaotamise ja puudujäägi katmise kava.

16. Tartu Kaubastu tegevuse revideerimist ja inspekteerimist teostab ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Kaubastu likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega.

18. Tartu Kaubastu tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

Viljandi Segakaubastu põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik kohaliku jaekaubanduse ettevõte Viljandi Segakaubastu, lühendatult Viljandi Kaubastu, asutatakse jaekaubanduse teostamiseks Viljandi linnas.

2. Viljandi Kaubastu allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

3. Viljandi Kaubastu töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud plaanidele. Kaubastu omab kõik juriidilise isiku õigused tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

4. Kõigi oma kohustuste eest vastutab Viljandi Kaubastu kõige oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist.

Riik Kaubastu kohustuste eest ei vastuta.

5. Viljandi Kaubastul on pitsat oma nimetusega.

6. Viljandi Kaubastu juhtimisorganite asukoht on Viljandi linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Viljandi Kaubastu:

a) organiseerib jaekaupluste võrku, ladusid ja baase oma tegevuspiirkonnas vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastisele;

b) organiseerib käitisi ühiskondliku toitlustamise alal ning jaekaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid tootmis-, parandus- ja muid abikäitisi vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastisele;

c) ostab kaupa üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende täitmise üle Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis; teostab põllumajandussaaduste detsentraliseeritud oste; ostab tooraineid, jäätmeid ja teisi abimaterjale nii Kaubastu juures asuvaile abikäitisile kui ka töötlemiseks Kaubastu tellimisel kas riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis;

d) aitab kaasa kaupade valiku avardamiseks, kvaliteedi parandamiseks ning ühiskondliku toitlustamise taseme tõstmiseks; võtab selleks osa kohalike tööstuste ja tootmiskooperatiivide toodangu kava koostamisest, vastavate teadete ja eeltellimuste andmisest ning sõlmib nendega varustamislepinguid;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi kaupade ülesostuks ja hankimiseks kõikjal seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Kaubastu kõiki osakondi ja käitisi (kauplusi, ladusid, ühiskondliku toitlustamise käitisi, baase, kontoreid, esindusi ja muid allüksusi) majandusliku tasuvuse alusel, töötab välja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Kaubastu finants- ning kaubandusplaani ja esitab selle kinnitamiseks Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja plaanikohaselt ning väljaspool plaani teostatavate muude ehituste nimistu ning esitab selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

h) aitab kaasa Kaubastu kaubanduslike ja muude töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks

ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel;

i) *(välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

III. Vahendid.

8. Viljandi Kaubastu põhifondi moodustamine ja selle muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Kaubastu kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Varanduse amortisatsioon, akumulatsiooni määra ning spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Viljandi Kaubastut juhib direktor, kes nimetatakse ametisse ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab samuti ametisse asedirektori ja pearaamatupidaja ning kinnitab ametisse direktori esitusel osakonnajuhatajad.

12. Viljandi Kaubastu direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning jälgides Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsiatiivi ja vastutuse alusel, kogu Kaubastu administratiivset ja majanduslikku tegevust, haldab ja majandab Kaubastule kuuluvat ja selle käsutuses olevat varandust ning sooritab kõiki Kaubastu tegevusse kuuluvaid tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuulub direktori ülesandeisse:

a) kõikide Kaubastule kuuluvate osakondade ja käitiste (kontorite, kaupluste, ühiskondliku toitlustamise käitiste, baaside, ladude ja muude allüksuste) juhtimine;

b) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste finants- ning kaubandusplaanide läbivaatamine ja kinnitamine, samuti järelevalve nende teostamise üle;

c) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksustele, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) iseseisvat bilanssi omavate Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside läbivaatamine ja kinnitamine;

e) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste (kontorid, kauplused, ühiskondliku toitlustamise käitised, baasid, laod ja muud allüksused) asutamine ja põhikordade kinnitamine (vastavalt § 7 punktidele a, b, e);

f) Kaubastu osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse kinnitamine, silmas pidades § 11 eeskirju, samuti nende vabastamine ametist;

g) Kaubastu nomenklatuuri kuuluvate kaupade alal lepingute ja ostu-müügitehingute sooritamine;

h) Kaubastu tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

i) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

j) Kaubastu nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures jm., selle hulgas: krediitide kasutamine; jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

k) raha ja väärtuste saamine ja kohustuste väljaandmine;

l) volikirjade väljaandmine, õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

m) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine, samuti kollektiivlepingute sõlmimine;

n) Kaubastu tegevusest tingitud küsimustes esinemine kõigis riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

o) hagemine ja kostmine Kaubastu nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Kaubastu direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, tarvitajate kaupadega varustamise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema hoolde usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Kaubastu esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koostatud aastaaruande, varandus- ja tulemusbilansi, samuti ülejäägi jaotamise ja puudujäägi katmise kava.

16. Viljandi Kaubastu tegevuse revideerimist ja inspekteerimist teostab ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Kaubastu likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega.

18. Viljandi Kaubastu tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

Pärnu Segakaubastu põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik kohaliku jaekaubanduse ettevõte Pärnu Segakaubastu, lühendatult Pärnu Kaubastu, asutatakse jaekaubanduse teostamiseks Pärnu linnas.
2. Pärnu Kaubastu allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.
3. Pärnu Kaubastu töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud plaanidele. Kaubastu omab kõik juriidilise isiku õigused tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.
4. Kõigi oma kohustuste eest vastutab Pärnu Kaubastu kõige oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist. Riik Kaubastu kohustuste eest ei vastuta.
5. Pärnu Kaubastul on pitsat oma nimetusega.
6. Pärnu Kaubastu juhtimisorganite asukoht on Pärnu linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Pärnu Kaubastu:

a) organiseerib jaekaupluste võrku, ladusid ja baase oma tegevuspiirkonnas vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

b) organiseerib käitisi ühiskondliku toitlustamise alal ning jaekaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid tootmis-, parandus- ja muid abikäitisi vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

c) ostab kaupa üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende täitmise üle Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis, teostab põllumajandussaaduste detsentraliseeritud oste; ostab tooraineid, jäätmeid ja teisi abimaterjale nii Kaubastu juures asuvaile abikäitisile kui ka töötlemiseks Kaubastu tellimisel kas riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis;

d) aitab kaasa kaupade valiku laiendamiseks, kvaliteedi parandamiseks ning ühiskondliku toitlustamise taseme tõstmiseks; võtab selleks osa kohalike tööstuste ja tootmiskooperatiivide toodangu kava koostamisest, vastavate teadete ja eeltellimuste andmisest ning sõlmib nendega varustamislepinguid;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi kaupade ülesostuks ja hankimiseks kõikjal seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Kaubastu kõiki osakondi ja käitisi (kauplusi, ladusid, ühiskondliku toitlustamise käitisi, baase, kontoreid, esindusi ja muid allüksusi) majandusliku tasuvuse alusel, töötab välja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Kaubastu finants- ning kaubandusplaani ja esitab selle kinnitamiseks Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja plaanikohaselt ning väljaspool plaani teostatavate ehituste nimistu ning esitab selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

f) aitab kaasa Kaubastu kaubanduslike ja muude töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel;

h) *(välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

III. Vahendid.

8. Pärnu Kaubastu põhifondi moodustamine ja selle muutmine toimub Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Kaubastu kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Varanduse amortisatsioon, akumulatsiooni määra ja spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Pärnu Kaubastut juhib direktor, kes nimetatakse ametisse ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab samuti ametisse asedirektorid ja pearaamatupidaja ning kinnitab ametisse direktori esitusel osakonnajuhatajad.

12. Pärnu Kaubastu direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning jälgides Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsiatiivi ja vastutuse alusel, kogu Kaubastu administratiivset ja majanduslikku tegevust, haldab ja majandab Kaubastule kuuluvat ja selle käsutuses olevat varandust ning sooritab kõiki Kaubastu tegevusse kuuluvaid tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuulub direktori ülesandeisse:

a) kõikide Kaubastule kuuluvate osakondade ja käitiste (kontorite, kaupluste, ühiskondliku toitlustamise käitiste, baaside, ladude ja muude allüksuste) juhtimine;

b) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste finants- ning kaubandusplaanide läbivaatamine ja kinnitamine, samuti järelevalve nende teostamise üle;

c) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja

käitiste poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksustele, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) iseseisvat bilanssi omavate Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside läbivaatamine ja kinnitamine;

e) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste (kontorid, kauplused, ühiskondliku toitlustamise käitised, baasid, laod ja muud allüksused) asutamine ja põhikordade kinnitamine (§ 7 punktid a, b, e);

f) Kaubastu osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse nimetamine, silmas pidades § 11 eeskirju, samuti nende vabastamine ametist;

g) Kaubastu nomenklatuuri kuuluvate kaupade alal lepingute ja ostu-müügitehingute sooritamine;

h) Kaubastu tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

i) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

j) Kaubastu nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures jm., selle hulgas: krediitide kasutamine; jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

k) raha ja väärtuste saamine ja kohustuste väljaandmine;

l) volikirjade väljaandmine, õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

m) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine, samuti kollektiivlepingute sõlmimine;

n) Kaubastu tegevusest tingitud küsimustes esinemine kõigis riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

o) hagemine ja kostmine Kaubastu nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Kaubastu direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, tarvitajate kaupadega varustamise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema hoolde usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Kaubastu esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile

läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koostatud aastaaruande, varandus- ja tulemusbilansi, samuti ülejäägi jaotamise ja puudujäägi katmise kava.

16. Pärnu Kaubastu tegevuse revideerimist ja inspekteerimist teostab ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Kaubastu likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega.

18. Pärnu Kaubastu tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

Narva Segakaubastu põhikiri.

I. Üldised juhtlaused.

1. Riiklik kohaliku jaekaubanduse ettevõte Narva Segakaubastu, lühendatult Narva Kaubastu, asutatakse jaekaubanduse teostamiseks Narva linnas.

2. Narva Kaubastu allub vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

3. Narva Kaubastu töötab majandusliku tasuvuse alusel ja vastavalt plaanidele, mis on kinnitatud ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubastu omab kõik juriidilise isiku õigused tema põhikirja kinnitamisega ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

4. Kõigi oma kohustuste eest vastutab Narva Kaubastu kõige oma varandusega, millele seaduste kohaselt võib pöörata sissenõudmist. Riik Kaubastu kohustuste eest ei vastuta.

5. Narva Kaubastul on pitsat oma nimetusega.

6. Narva Kaubastu juhtimisorganite asukoht on Narva linnas.

II. Ülesanded.

7. Oma ülesannete teostamiseks Narva Kaubastu:

a) organiseerib jaekaupluste võrku, ladusid ja baase oma tegevuspiirkonnas vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

b) organiseerib käitisi ühiskondliku toitlustamise alal ning jaekaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise põhifunktsioonide toimetulekut hõlbustavaid tootmis-, parandus- ja muid abikäitisi, vastavalt Kaubanduse Rahvakomissari poolt kinnitatud kavastikule;

c) ostab kaupa üldiste, kohalike ja otseste lepingute ning üksikute tehingute alusel; juhib lepingute sõlmimist ja teostab järelevalvet nende täitmise üle Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevais osakonnis ja käitisis; teostab põllumajandussaaduste detsentrali-

seeritud oste; ostab tooraineid, jäätmeid ja teisi abimaterjale nii Kaubastu juures asuvaile abikäitisile kui ka töötlemiseks Kaubastu tellimisel kas riiklikes või kooperatiivseis tööstuslikes ettevõtteis;

d) aitab kaasa kaupade valiku laiendamiseks, kvaliteedi parandamiseks ning ühiskondliku toitlustamise taseme tõstmiseks; võtab selleks osa kohalike tööstuste ja tootmiskooperatiivide toodangu kava koostamisest, vastavate teadete ja eeltellimuste andmisest ning sõlmib nendega varustamislepinguid;

e) avab osakondi oma käitiste haldamiseks, samuti osakondi ning esindusi kõikjal kaupade ülesostuks ja hankimiseks seadusis ettenähtud korras;

f) haldab ja majandab Kaubastu kõiki osakondi ja käitisi (kauplusi, ladusid, ühiskondliku toitlustamise käitisi, baase, kontoreid, esindusi ja muid allüksusi) majandusliku tasuvuse alusel, töötab välja vastavalt ENSV Kaubanduse Rahvakomissari korraldustele ja juhistele Kaubastu finants- ning kaubandusplaani ja esitab selle kinnitamiseks ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile;

g) koostab jooksvate remontide kavad, kapitaalehituste ja plaanikohaselt ning väljaspool plaani teostatavate ehituste nimistu ning esitab selle kinnitamiseks ettenähtud korras; teostab ehitus- ja remonttöid nii majanduslikul teel kui ka hanke korras;

h) aitab kaasa Kaubastu kaubanduslike ja muude töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks, stahhaanovliku liikumise organiseerimiseks ja süvendamiseks, võttes kasutusele ka teisi sotsialistlikke tööorganiseerimise meetodeid tööliste keskel ja käitiste vahel;

j) *(välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

III. Vahendid.

8. Narva Kaubastu põhifondi moodustamine ja selle muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste kohaselt.

9. Põhifondi kõrval Kaubastu kujundab teisi vastavais seadusis ja määrusis ettenähtud fonde.

10. Varanduse amortisatsioon, akumulatsiooni määra ja spetsiaalsete ja riigituludeks minevate mahaarvamiste sättimine, samuti spetsiaalsete fondide kasutamine toimub vastavate erieeskirjade kohaselt.

IV. Juhtimisorganid.

11. Narva Kaubastut juhib direktor, kes nimetatakse ametisse ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt. Kaubanduse Rahvakomissar nimetab ametisse samuti asedirektorid ja pearaamatupidaja ning kinnitab direktori esitusel ametisse osakonnajuhatajad.

12. Narva Kaubastu direktor, käesoleva põhikirja alusel, kehtivate seaduste piirides, ning jälgides ENSV Kaubanduse Rahvakomissari juhendeid ja käskkirju, juhib iseseisvalt, isikliku initsia-

tiivi ja vastutuse alusel, kogu Kaubastu administratiivset ja majanduslikku tegevust, haldab ja majandab Kaubastule kuuluvat ja selle käsutuses olevat varandust ning sooritab kõiki Kaubastu tegevusse kuuluvaid tehinguid ja operatsioone.

13. Eriti kuulub direktori ülesandeisse:

a) kõikide Kaubastule kuuluvate osakondade ja käitiste (kontorite, kaupluste, ühiskondliku toitlustamise käitiste, baaside, ladude jm. allüksuste) juhtimine;

b) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste finants- ning kaubandusplaanide läbivaatamine ja kinnitamine, samuti järelevalve nende teostamise üle;

c) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste poolt vajatavate käibefondide selgitamine ja krediteerimise ulatuse määramine neile allüksustele, mis omavad õiguse iseseisvaks krediidiks pangas;

d) iseseisvat bilanssi omavate Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste aruannete ning bilansside läbivaatamine ja kinnitamine;

e) Kaubastu majanduslikku tasuvust taotlevate osakondade ja käitiste (kontorid, kauplused, ühiskondliku toitlustamise käitised, baasid, laod jm. allüksused) asutamine ja põhikordade kinnitamine (§ 7 punktid a, b, e);

f) Kaubastu osakondade ja käitiste juhatajate, ärijuhtide ning raamatupidajate ametisse nimetamine, silmas pidades § 11 eeskirju, samuti nende vabastamine ametist;

g) Kaubastu nomenklatuuri kuuluvate kaupade alal lepingute ja ostu-müügitehingute sooritamine;

h) Kaubastu tegevuseks vajalike tehingute sooritamine vahetult või volitatud isikute kaudu;

i) vastavalt kinnitatud plaanidele ja nende piirides ehitus- ja remonttööde korraldamine nii majanduslikul teel kui ka vastavate ehitusettevõtete kaudu;

j) Kaubastu nimel kõigi operatsioonide sooritamine NSVL Riigipangas, selle osakonnis, kontoreis, agentuures jm., selle hulgas: krediitide kasutamine, jooksvate arvestuskontode ja teiste kontode avamine, käsutamine ja lõpetamine; allakirjutamine tšekkidele ja maksukäskudele; maksunõudmiste ja kaubaarvete aktseptimine;

Märkus. Rahalised dokumendid kinnitab pearaamatupidaja oma allkirjaga.

k) raha ja väärtuste saamine ja kohustuste väljaandmine;

l) volikirjade väljaandmine õigusega täielikuks või osaliseks edasivolitamiseks;

m) teenijate ja tööliste palkamine ning vallandamine ja kollektiivlepingute sõlmimine;

n) Kaubastu tegevusest tingitud küsimustes esinemine kõigis riiklikes, kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioones;

o) hagemine ja kostmine Kaubastu nimel kohtuis ja arbitraažes.

14. Kaubastu direktor on kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud käesolevas põhikirjas mainitud eesmärkide teostamiseks, kandes vastutust plaanide teostumise, tarvitajate kaupadega varustamise, plaanilise ja lepingulise distsipliini, tema hoolde usaldatud varanduse säilimise ja asjaajamise korralikkuse eest.

V. Aruandmine ja tegevuse revideerimine.

15. Igal aastal, sätitud tähtajaks, Kaubastu esitab kohaliku Kaubandusosakonna kaudu ENSV Kaubanduse Rahvakomissarile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavate eeskirjade kohaselt koostatud aastaaruande, varandus- ja tulemusbilansi ning ülejäägi jaotamise ja puudujäägi katmise kava.

16. Narva Kaubastu tegevuse revideerimist ja inspekteerimist teostab ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaat.

VI. Põhikirja muutmine ja Kaubastu likvideerimine.

17. Käesoleva põhikirja muutmine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega.

18. Narva Kaubastu tegevuse lõpetamine toimub ENSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruste alusel ja korras.

22. SUURTE MAJADE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 31. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 37, art. 433)

1. Vastavalt Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) § 6 natsionaliseerida linnades ja teistes asulates asuvad suured majad.

2. Natsionaliseerimisele kuuluvad majad, mille kasuliku põrandapinna suurus ületab: Tallinnas, Tartus, Narvas ja Pärnus — 220 m² ning teistes linnades ja asulates — 170 m², ühes nende juurde kuuluvate ehitistega.

Kui ühe ja sama omaniku omanduses on kaks või enam maja, siis kuuluvad kõik need majad natsionaliseerimisele, kui nende majade kasuliku põrandapinna kogusumma ületab eelmises lõikes ettenähtud ülemmäära, olgugi et iga üksiku maja kasulik põrandapind on alla ülemmäära. *(5. juunil 1941. — ENSV T nr. 58, art. 914.)*

3. Olenemata põrandapinna suurusest kuuluvad natsionaliseerimisele ühes nende juurde kuuluvate ehitistega:

a) majad, mis kuuluvad mitmesugustele likvideeritud ühiskondlik-poliitilistele organisatsioonidele;

b) majad, millede omanikud on põgenenud välismaale;

c) majad, mis omavad ühiskondlik-ajaloolist või kunstilist väärtust;

d) majad, kus asuvad riigiasutised.

4. Teha Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule ülesandeks kinnitada vastavalt käesoleva seadluse p. 2 ja 3 natsionaliseerimisele kuuluvate majade nimestik, samuti määrata majade natsionaliseerimise ja nende keskasutistele ning kohalikkudele nõukogudele üleandmise kord ja tähtajad.

Vt. 1940. a. nr. 24; 1941. a. nr. 46, 81.

23. EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI RIIGILIPU KUJU KINNITAMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 31. oktoobril 1940. a. (ENSV T nr. 39, art. 448)

1. Kooskõlas Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Põhiseaduse § 117 kinnitada Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigilipp käesolevale seadlusele lisandatud kujul.

2. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule teha ülesandeks määrata kindlaks riigilipu tarvitamise kord.

24. MAJADE NATSIONALISEERIMISE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 1. novembril 1940. a. (ENSV T nr. 38, art. 445)

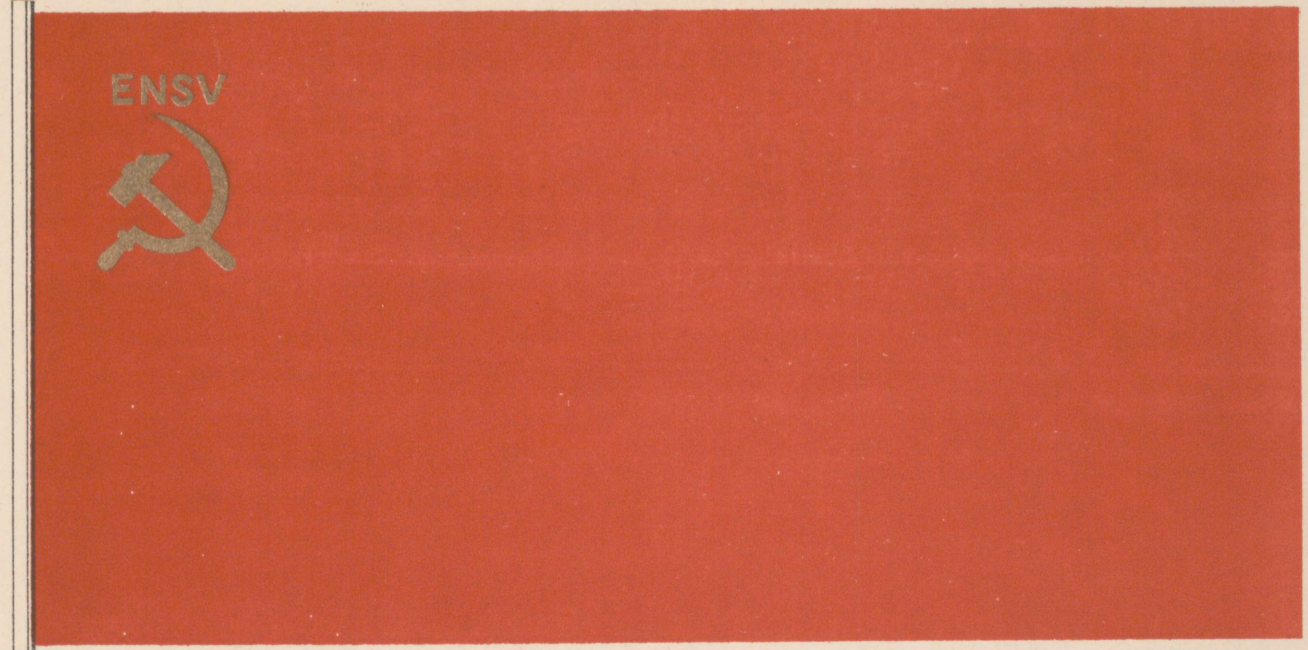
1. Vastavalt Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusele suurte majade natsionaliseerimise kohta teostada natsionaliseerimisele kuuluvate majade kindlaksmääramist maakondade ning Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linnade kommunaalmajanduse osakondadel.

Kommunaalmajanduse osakondadel koostada natsionaliseerimisele kuuluvate majade nimestikud järgmiste andmetega: maja asukoht (linna või asula ja tänava nimetus) maja ja kinnistu nr. ning omaniku või valdaja nimi.

Nimestikud koostada neljas eksemplaris ja esitada need Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile järkjärgult Rahvakomissari poolt määratavaks tähtajaks.

Natsionaliseeritud majade nimestik avaldatakse ENSV Teatajas.

2. Maja kasulikuks põrandapinnaks eeltähendatud seadluse ja käesoleva määruse mõttes loetakse ruumide ja abiruumide põrandapind sisemise mõõtmise järgi, välja arvatud vaheseinte, ahjude, korstnate ja pliitide alused pinnad ning maja mitteköetavates osades asuvad kojad, sahvrid, külmad käimlad jms.



Eesti NSV riigilipp

Lisa Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse juurde Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigilipu kuju kinnitamise kohta.

Maja juuresolevateks ehitisteks seadluse ja käesoleva määruse mõttes loetakse ühel ja samal krundil asetsevad ehitised.

Vaidlused kasuliku põrandapinna kindlaksmääramise kohta lahendab lõplikult Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaat.

3. Majade natsionaliseerimiseks moodustada Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadi Elamute Peavalitsuse juurde Majade Natsionaliseerimise Peakomitee. Peakomitee koosseisu määrab Kommunaalmajanduse Rahvakomissar.

Natsionaliseerimise teostamiseks kohtadel moodustada maakondade ning Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linnade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteede kommunaalmajanduse osakondade juurde kohalikud majade natsionaliseerimise komisjonid. Komisjonide koosseisud kinnitab Kommunaalmajanduse Rahvakomissar vastava omavalitsuse ettepanekul.

Tarviduse korral võivad majade natsionaliseerimise komisjonid moodustada natsionaliseerimise läbiviimiseks alamkomisjone.

4. Punktis 3 tähendatud linnade majade natsionaliseerimise komisjonidel teostada majade natsionaliseerimist oma linna administratiivpiires ning maakondade majade natsionaliseerimise komisjonidel maakonna piires asetsevates linnades ja teistes asulates.

5. Kohalikel majade natsionaliseerimise komisjonide esindajatel koostada iga natsionaliseeritud maja kohta akt (vorm nr. 1).

Peale selle tuleb fikseerida majal lasuvad kohustused (tõelised võlad ja maksud) ja saadaolevad summad. Võtta arvele maja juurde kuuluvad abiehitised (laod, pesuköögid, kuurid, keldrid jms.) ja maja teenimise varad (maja korrashoiu-, tule- ja gaasikaitse vahendid, keskkütte küttetagavarad jms.). Natsionaliseerimise akti koostamisel tuleb seniselt omanikult või valdajalt üle võtta maja kohta käivad dokumendid, plaanid, majaraamatud, panga jooksva arve raamatud, panga tšekiraamatud, kviitungiraamatud ja pangas ning kassas olevad rahasummad jms.

Maja kohta tuleb koostada bilanss, mille vaatab läbi ja kinnitab kohalik natsionaliseerimise komisjon.

6. Natsionaliseerimise komisjoni otsuste peale võivad asjasthuvitatud isikud kaevata Majade Natsionaliseerimise Peakomiteele 7 päeva jooksul.

Majade Natsionaliseerimise Peakomitee otsused on lõplikud.

7. Kohustada natsionaliseeritud majade omanikke, volinikke või nende asetäitjaid kuni majade lõpliku ülevõtmiseni volitatud usaldusmehe poolt teostama maja ja selle päraldiste ning muude varade korrashoidu ja järelevalvet.

Eksimusi käesoleva punkti eeskirjade vastu käsitatakse majandusliku sabotaaži aktidena.

8. Natsionaliseeritud majadele määrata majade valitsemiseks volitatud usaldusmehed järgmiselt:

a) igale majale elamispinnaga üle 3000 m² või elanikkonnaga üle 500 inimese;

b) väiksemale territoriaalselt naabruses asuvast 3—5 majast koosnevale grupile elamispinnaga 2000—3000 m² ja

c) väiksemate majade grupile arvult 10—15 elamispinnaga 1500—2500 m².

9. Maja või majade grupi volitatud usaldusmees (p. 8) vastutab eriti: korraliku maja majandamise juhtimise, maja õigeaegse remondi ja remondi korralikkuse ning maja ja selle üldkasutatavate seadmete ning kohtade (katuste, liftide, treppide, klosettide, üldvannide, keskkütte, valgustuse jms.) korrashoiu eest.

10. Korterite üürid tuleb üürnikel tasuda jooksva kuu eest 15. kuni 25. kuupäevaks maja volitatud usaldusmehe kätte või kohaliku kommunaalmajanduse osakonna poolt määratud kohta.

Maja volitatud usaldusmees on kohustatud korterite üürirahad sisse maksma vastava omavalitsuse kommunaalmajanduse osakonda või selleks määratud kohta hiljemalt üüriraha vastuvõtmisele järgneval tööpäeval.

Volitatud usaldusmehel tuleb esitada üürirahade laekumise kohta kuu-aruanne iga möödunud kuu kohta järgmise kuu 1. kuupäevaks vastava omavalitsuse kommunaalmajanduse osakonnale.

11. Käesoleva aasta novembri ja järgmiste kuude eest üürnike poolt majaomanikele ettemakstud üürirahad on majaomanik või tema asetäitja kohustatud natsionaliseerimise akti koostamisele järgneval päeval maksma vastava linna või maakonna kommunaalmajanduse osakonna eriarvele.

Võlguolevad üürisummad peavad üürnikud tasuma maja volitatud usaldusmehele või selleks määratud kohta 10 päeva jooksul arvates maja natsionaliseerimisest.

On keelatud võlguolevaid üürirahasid maksta majaomanikule ja sõlmida varjatud kokkuleppeid majaomaniku ja üürniku vahel üüri tasumise kohta.

12. Majade jooksvate kulude katteks võib kohaliku omavalitsuse kommunaalmajanduse osakond anda volitatud usaldusmehele avanssi osakonna poolt määratavas suuruses.

Suuremate remontide ja kulutuste tegemine on lubatud ainult kommunaalmajanduse osakonna loal.

13. Käesoleva määruse rakendamiseks on Kommunaalmajanduse Rahvakomissaril õigus anda juhendeid.

Vt. 1940. a. nr. 22; 1941. a. nr. 46, 81.

Lisa määruse p. 5 juurde.

Maja natsionaliseerimise akt.

Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse suurte majade natsionaliseerimise kohta (ENSV Teataja 1940, 37, 433) [1] alusel natsionaliseeritakse

[1] Vt. 1940. a. nr. 17.

(linna või asula ja tänava nimetus, kus maja asub ning maja ja kinnistu nr.)

Kuni natsionaliseeritud maja ja selle päraldiste ning varade tegeliku ülevõtmiseni volitatud usaldusmehe poolt jäävad need senise omaniku, valdaja või nende asemikkude järelevalve alla. Viimased on vastutavad maja ja selle päraldiste ning varade eest. Senised omanikud, valdajad või nende asemikud on vastutavad kõikide kahjude eest, mis majale ja selle päraldistele ning varadele võivad tekkida nende kahjustava tegevuse või tegevuseta oleku tõttu.

Ühtlasi on majaomanikud, valdajad või nende asemikud kohustatud eeltähendatud ajani täitma linnade ja maakondade kommunaalmajanduse osakondade poolt antud korraldusi.

Natsionaliseerimiskomisjoni esindaja:
Majaomanik, valdaja või ..... asemik:
Majahoidja:

25. EHITUS- JA HOOAJATÖÖDEL TÖÖTAJATE MAJUTAMISE JA VARUSTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 1. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 39, art. 454)

I.

1. jagu.

Üldeeskirjad.

§ 1. Kui kohtkindlaid ehitus- või hooajatöid teostatakse väljaspool linna administratiivpiire ja neil töödel töötajaid ei ole võimalik majutada olemasolevates elamutes 3 kilomeetrilise raadiusega piirkonnas, arvates tööde kohast, siis peab tööde teostaja enne tööde algust püstitama vajalikul määral ajutisi elamuid töötajate majutamiseks.

§ 2. Ajutiste elamute püstitamine ei ole kohuslik, kui tööde teostaja poolt on tasuta korraldatud töötajate vedu töökohale ja töökohalt tagasi, misjuures edasi ja tagasi sõiduks ei või kokku kuluda aega üle ühe tunni tööpäeva vältel ning veoki peatuskohad töötajate pealevõtmiseks ja mahalaskmiseks ei või asuda üle 3 km kaugusel töötaja elu- või majutuskohast.

Tuulistel, külmadel või vihmastel ilmadel peavad lahtised veokid olema varustatud kinnise kattega.

§ 3. Kui § 1 nimetatud tööde piirkonnas majutatud töötajatel ei ole võimalik kasutada sauna ning lasta pesta pesu, siis peab

tööde teostaja majutuspiirkonnas avama sauna ning pesuköögi pesu kuivatamise ja triikimise võimalusega.

§ 4. Kui § 1 nimetatud tööde piirkonnas majutatud töötajatel ei ole võimalik saada toiduaineid vajalikul määral, või kui toidu valmistamine nende majutamiskohtadel ei ole võimalik, siis peab Kaubanduse Rahvakomissariaat korraldama töötajate toiduainetega varustamiseks vajalikul määral kauplusi või einelaid; selleks vajalikud vastavad ruumid peab andma tööde teostaja.

2. jagu.

Üldnõuded elu- ja kõrvalhoonete kohta.

§ 5. Ajutised elamud ja kõrvalhooned peavad vastama ehituselt kasutamisaja klimaatilistele tingimustele, olema küllaldaselt valgustatud ning õhustatud ja kuivad ning soojad.

Ajutised elamud ei tohi olla rohkem kui ühekordsed.

§ 6. Ajutised elamud ja kõrvalhooned tulevad ehitada kuiva ning mädanevatest orgaanilistest jätetest reostamata pinnasega kohta.

§ 7. Ajutise elamu ja kõrvalhoonete seinad, põrandad ja laed peavad olema tihedad; hoonetes, mis määratud külmal aastaajal kasutamiseks või elamiseks, peavad seinad, põrandad ja laed olema soojapidavad.

Põrandad, välja arvatud pesuköögi, sauna, käimla ja keldri põrandad, peavad omama puitkatte; muldpõrand on lubatav ainult keldris.

§ 8. Külmal ajal kasutatavate hoonete aknad peavad omama kahekordsed aknaraamid.

Külmal ajal kasutatavate elamute välisuksed peavad avanema tuulekotta või esikusse.

§ 9. Koridorid peavad olema niivõrd laiad, et ei oleks takistatud uste avamine ning liiklemine, kuid mitte alla 1,20 m laiad. Kui koridori pikkus ületab 6,5 m, siis peab koridori laius olema vähemalt 1,75 m.

§ 10. Ühiselamiseks ja ühiskasutamiseks määratud ruumide uksed peavad avanema üldise väljapääsu suunas.

§ 11. Kõik elu- ja kõrvalruumid (köök, pesemisruumid, käimlad jne.) peavad olema valgustatud loomuliku valgusega. Akende valgustuspinna ja põrandapinna suhe peab olema: eluruumides ja köögis mitte alla $^1/_{10}$; koridorides, pesemisruumides, käimlates jne. mitte alla $^1/_{12}$.

§ 12. Elu- ja kõrvalruumide õhustamiseks peab olema tehtud aknaraamidesse õhuaknad. Iga ruumi õhuakende kogupind peab olema vähemalt $^1/_{100}$ ruumi põrandapinnast. Vajaduse korral tuleb võtta tarvitusele täiendavad abinõud ruumide õhustamiseks.

3. jagu.

Eluruumid ajutises elamus.

§ 13. Ajutise elamu iga eluruumi kõrgus peab olema vähemalt 2,50 m ja igas eluruumis peab olema õhuruumi vähemalt 8,75 m^3 iga ruumis elutseva isiku kohta.

Eluruumides peab olema nähtavasse kohta üles pandud teatis, millel peab olema tähendatud ruumi kubatuur ja ettenähtud maksimaalne elanikkude arv.

§ 14. Ajutise elamu eluruumid peavad olema köetavad. Eluruumide õhutemperatuur kütteperioodil ei tohi olla alla 16° C. Ilma voodrita metallahjude kasutamine ei ole lubatav.

Kui ajutist elamut kasutatakse ainult ajavahemikus 15. maist kuni 15. septembrini, siis selle ruumid ei tarvitse olla köetavad.

§ 15. Ajutise elamu igas eluruumis peab olema iga selles elutseva isiku jaoks voodi või koik ja kapp ning vajalikul määral laudu, istmeid ja rõivaste nagisid.

§ 16. Voodid või koigud peavad olema 2 m pikad, 0,7 m laiad ning 0,5 m kõrged. Ühisvoodite või ühiskoikude kasutamine ja voodite või koikude paaris asetamine ei ole lubatav.

Voodite või koikude kaugus välisseintest peab olema vähemalt 0,4 m. Voodite või koikude külgmine vahe peab olema vähemalt 0,4 m ning voodite või koikude otste vahe vähemalt 0,10 m.

Käigud voodi või koigu ridade vahel peavad olema vähemalt 0,7 m laiused, kusjuures väljapääsu peakäik peab olema vähemalt 1,4 m lai.

Kõige kaugemal asuv voodi või koik ei tohi välisuksest üle 25 m kaugel olla.

Iga voodi või koik peab olema varustatud õlgedega topitud ja korralikult kinniõmmeldud aluskotiga ja peaaluse kotiga ning voodilinade, padjapüüri ja tekiga.

§ 17. Naistöötajatele elamiseks määratud ruumid peavad asuma eraldi hoones või üldise hoone eraldatud osas, millest ei tohi olla läbikäiku meestöötajatele määratud ruumidesse.

4. jagu.

Kõrvalruumid ajutises elamus.

§ 18. Kõrvalruumidest peab ajutises elamus olema:

1) Pesemisruum, milles peab olema iga 10 seda ruumi kasutava isiku kohta vähemalt üks kraaniga või ventiiliga pesemiskoht.

Üldise eluhoone osas, mis eraldatud naistöötajatele, peab olema eraldi asuv ja ainult naistöötajatele määratud pesemisruum.

TARTU ÜLIKOOLI RAAMATUKOGU

2) Ühisköök, milles peab olema iga 10 elaniku kohta vähemalt üks keedukoht. Pääs ühisköögi peab olema võimalik ilma väljast ringi minemata.

Toiduainete säilitamiseks peab olema ühisköögi juures lukustatav ning õhustatav toiduainete panipaik.

Ühisköök ei ole nõutav, kui töötajatele antakse sooja toitu einelast.

3) Rõivaste kuivatamise ja rõivaste hoidmise ruumid vastava sisustusega.

5. jagu.

Käimla.

§ 19. Ajutise elamu elanikkudel peab olema kasutada käimla, milles peab olema iga 20 elaniku kohta vähemalt üks istekoht. Istekohad peavad asuma kinnistes kabiinides. Meestele ja naistele peab olema eraldi käimla.

Kuivkäimla ei tohi asuda elamule ligemal kui 12 m, kuid mitte kaugemal kui 40 m. Käimla peab asuma puhtaveekaevudest vähemalt 15 m eemal ning asuma sellest allamäge.

§ 20. Kuivkäimla koobas peab olema varustatud kas puitainest, kivist või betoonist raketega ja põhjaga sääraselt, et vedelik ei võiks reostada ümbruse pinnast. Puitrakked peavad olema tõrvatud ning väljastpoolt tihendatud 0,35 m paksuse rasvase savi kihiga.

Kuivkäimla koobas peab olema varustatud õhustamistoruga, mis peab ulatuma üle katuse harja.

Kuivkäimla istmed-augud peavad olema suletavad kaanega.

6. jagu.

Saun.

§ 21. Töötajatele ja nende perekonnaliikmetele peab olema võimaldatud sauna kasutamine vähemalt üks kord nädalas.

Kui naistele ja meestele ei ole eraldi sauna, siis peab nendele olema määratud saunas käimiseks eriaeg.

Saunas pesu pesemine on keelatud.

§ 22. Sauna kütmine, varustamine ja korrashoidmine ning sauna kasutajate rõivaste valve peab olema korraldatud tööde teostaja poolt.

7. jagu.

Ruumide korrashoid.

§ 23. Ajutine elamu, selle eluruumid ja kõrvalruumid, samuti toiduainete panipaigad, einetamisruumid, pesuköök ning saun peavad olema hoitud alati puhtad ning korras.

Pimedal ajal tuleb elu- ja kõrvalruume valgustada kunstliku valgusega.

§ 24. Ajutises elamus peab saadaval olema keedetud vesi puhtast, kraaniga varustatud kinnisest nõust.

§ 25. Eluruumes, kõrvalruumes, esikutes, einetamisruumes jne. peab olema tarvilik arv veega varustatud süljekausse ja jäänuste kogumise anumaid.

§ 26. Voodi või koigu aluskottide ja peaalusekottide aegajaline pesemine ja täidise uuendamine peab toimuma tööde teostaja kulul.

§ 27. Voodipesu tuleb vahetada vähemalt kord nädalas; voodipesu pesemine peab toimuma tööde teostaja kulul.

§ 28. Tööde teostaja võib nõuda, et ajutisest elamust lahkuksid need elanikud, kes vaatamata hoiatusele rikuvad kodukorda; nende tööliste suhtes vabaneb tööde teostaja majutamise kohustusest.

8. jagu.

Ajutiste elamute ümbrus.

§ 29. Hoonete ümbrus peab olema planeeritud selliselt, et sademete vesi ei voolaks hoonete alla ega ei koguneks hoonete ümbruse platsile loikudena.

§ 30. Jätete äraviskamiseks peab olema elamust 12 kuni 40 m kaugusel tihedate seintega ning tiheda kaanega vastav prügikast.

Roiskvee ärajuhtimiseks või äraviskamiseks peab olema tiheda kaanega kaetav roiskvee kaev.

9. jagu.

Kodukord.

§ 31. Ajutises elamus ja ühiskasutamiseks määratud kõrvalhoonetes peab olema pandud nähtavasse kohta kodukord.

§ 32. Kodukord peab eriti sisaldama:

1) juhendeid ajutiste elamute ühiskasutamiseks määratud ruumide ja kõrvalhoonete kasutamise korra kohta;

2) nõudeid puhtuse ja rahu kindlustamiseks;

3) juhiseid ruumide õhustamiseks ja kütmiseks;

4) juhiseid tuleõnnetuse ärahoidmiseks.

§ 33. Kodukorra koostab tööde teostaja koos ametiühingu käitisekomiteega ning esitab selle kahes eksemplaris tööinspektorile kinnitamiseks.

§ 34. Kui kodukord ei ole kooskõlas seaduste ja määrustega või sisaldab nõudeid, mis ilmselt kahjustavad elanikkude tervist või moraali, jätab tööinspektor selle kinnitamata.

Kui tööinspektor kinnitab kodukorra, saadab ta ühe eksemplari neist tööde teostajale tagasi kinnitusmärkusega.

II.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Käesoleva määruse alla kuuluvate käitiste kohta, kus töid on alustatud enne käesoleva määruse jõustumist, on vastava jaoskonna tööinspektoril õigus anda eritähtpäevi käesoleva määruse või selle osa rakendamiseks.

Vt. 1941. a. nr. 59; 1946. a. nr. 17.

26. KALAASJANDUSE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 1. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 43, art. 496)

Sihiga arendada kalapüüki ja kalatööstust, parandada töötava kalurkonna elujärge ja lülitada välja kalakaubandusest suurt vahekasu taotlevaid vaheltkauplejaid,

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Kalapüük, kalakasvatus ja kalade ümbertöötlemine Eesti NSV piires allutada Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadile, kohustusega:

a) organiseerida sise- ja rannavete kalapüüki;

b) korraldada kalapüügi artellide ellukutsumist;

c) organiseerida ja korraldada riiklikku ulgumere kalapüüki ja soetada selleks vajalikke püügivahendeid;

d) korraldada kalade ümbertöötlemist ratsionaalselt, rakendades olemasolevaid kalakonservimistööstusi plaanikohaselt tegevusse;

e) arendada kalakasvatamist ja majandada kalapüügivesi;

f) korraldada ja arendada kalanduse kaadrite ettevalmistamist;

g) korraldada kalade kokkuostu kalureilt ja kalapüügi artellidelt;

h) varustada kalureid ja kalapüügi artelle vajalike püügivahenditega.

2. Kohustada Kaubanduse Rahvakomissariaati korraldama siseturu varustamist kaladega, samuti kalade ja kalakaupade sisse- ja väljavedu.

3. Kohustada Kaubanduse Rahvakomissariaati ühes Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi esindajatega süstemaatiliselt noteerima kalade ja kalakaupade hindu.

4. Kalanduse otstarbekohaseks korraldamiseks ja juhtimiseks asutada Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadis minimaalse koosseisuga Kalanduse Peavalitsus.

5. Allutada Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi Kalanduse Peavalitsusele Kalanduskeskus, Kalameeste Keskliit ja Kalanduse Büroo.

Vt. 1945. a. nr. 18; 1946. a. nr. 50.

27. EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI RIIGIVAPI KUJUTISE TARVITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 43, art. 497)

1. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kujutist tarvitatakse p. 4 tähendatud riigiasutiste pitsatites, samuti riigiasutiste poolt väljaantavatel tähtsamatel dokumentidel ja diplomitel.

2. Vastava Rahvakomissari äranägemisel võib riigivapi kujutist tarvitada riigiasutiste poolt väljaantavatel trükitoodetel ja riigile kuuluvatel esemetel.

3. Käesolevas määruses tähendamata juhtudel võib riigivapi kujutist tarvitada ainult Rahvakomissaride Nõukogu loal.

4. Riigivapiga varustatud pitsatit võivad tarvitada:

a) Eesti NSV Ülemnõukogu, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium, Presiidiumi Esimees ja Sekretär, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu, Majandusnõukogu, Riiklik Plaanikomisjon, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu Asjadevalitsus;

b) Rahvakomissariaadid, iseseisvad asutised Ülemnõukogu juures ja peavalitsused Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures, samuti rahvakomissariaatide peavalitsused ja iseseisvad osakonnad rahvakomissari loal;

c) maakonna, linna, linnarajooni, valla, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogud ja nende täitevkomiteed; *(7. juunil 1948. — ENSV T nr. 19, art. 115)*

d) Eesti NSV kohtuorganid, prokurörid, kohtunikud, kohtutäiturid ja notarid;

e) iseseisvad kõrgemad ja keskõppeasutised;

f) muud riigiasutised ja organisatsioonid, kellele selleks luba antakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

Vt. 1940. a. nr. 18.

28. KOHTUTE SÜSTEEMI ÜMBERKUJUNDAMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 16. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 45, art. 523)

Vastavalt NSVL, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide kohtukorralduse seadusele ümber kujundada kehtiv kohtute süsteem:

1) jaoskonnakohtud ümber kujundada rahvakohtuiks;

2) ringkonnakohtud — samanimelisteks kohtuteks esimese ja teise kohtuastme asjade arutamiseks;

3) Kohtukoda — liiduvabariigi Ülemkohtuks;
4) Riigikohus — kaotada;
5) ette panna Kohtu Rahvakomissarile välja töötada ja esitada kinnitamiseks Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumile Eeskirjad rahvakohtunike, ringkonnakohtute liikmete ja Ülemkohtu liikmete ärakutsumise ja asendamise kohta ning samuti kohtunike ja rahvakaasistujate valimise korra kohta.

Vt. ENSV T 1944, 4, 39.

29. EESTI VABARIIKLIKU KOMMUNAALPANGA ASUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i otsus 19. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 52, art. 603)

Kooskõlas NSVL Rahvakomissaride Nõukogu ja Üleliidulise Kommunistliku Partei Keskkomitee määrusega 3. oktoobrist 1940 nr. 1873 Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Asutada Eesti Vabariiklik Kommunaalpank, andes tema juhtimisele Tallinna, Tartu ja Narva Linnapangad kõigi nende aktivatega ja passivatega.
2. Üle anda Eesti Vabariiklikule Kommunaalpangale ruumid, missuguseid kasutab praegu natsionaliseeritud Tallinna Linnapank.
3. NSVL Riigipanga Eesti Vabariiklikule Kontorile ja Vabariiklikule Kommunaalpangale teha ülesandeks toimetada omavahelist klientuuri piiritlemist kooskõlas neile pandud funktsioonidega.
4. Kinnitada Eesti Vabariikliku Kommunaalpanga juurdelisatud põhikiri.

Vt. 1941. a. nr. 66; ENSV T 1945, 6, 83.

Eesti Vabariikliku Kommunaalpanga põhikiri.

I.

Üldised määrused.

§ 1. Selleks, et kaasa aidata Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kommunaal- ja elamumajanduse arendamisele ja sotsialistlikule ümberehitamisele kõiki liiki ehitustegevuse finantseerimisega, mida teostavad riiklikud ettevõtted ja asutised ja igasugused liidulise, vabariikliku ja kohaliku tähtsusega ehitusorganisatsioonid, kui ka kommunaalmajanduse ja ehitusorganisatsioonide majandusliku tegevuse lühiajaliseks krediteerimiseks, missugused ülesanded on peale pandud Kommunaalkeskpangale ja kommunaalpankadele, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu asutab Eesti Vabariikliku Kommunaalpanga.

§ 2. Pank on riigi krediitasutis ja omab registreerimise momendist juriidilise isiku õigused ja temal on pitsat Eesti NSV riigivapiga.

Panga juhatus asub Tallinnas.

§ 3. Pank tegutseb majandusliku arvestuse alusel. Oma kohustuste eest vastutab pank ainult selle temale kuuluva varandusega, millele, kehtiva seadusandluse järgi, võib pöörata sissenõudmist.

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu, samuti vabariiklik eelarve ja kohalikud eelarved panga võlgade eest ei vastuta. Pank ei vastuta Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu ja kohalikkude nõukogude võlgade eest.

§ 4. Panga varanduse tasuta äravõtmine põhikapitali vähendamise korras on lubatud ainult Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu ja Kommunaalkeskpanga loal.

§ 5. Pank võib Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu loal avada oma filiaale (osakondi, agentuure, kassasid), nimetada volinikke jne. teistes linnades ja teistes asustatud kohtades Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis.

II.

Panga varad.

§ 6. Pangal on oma põhi- ja tagavarafond.

§ 7. Panga põhifondiks määratakse 2.005.667.67 krooni. Põhifond moodustatakse varadest, mis üle antakse endiste Tallinna, Tartu ja Narva linnapankade põhifondidest 1.005.667.67 krooni suuruses kui ka 1941. a. vabariikliku eelarve assigneerimistest 1.000.000 krooni suuruses.

Panga põhifondi võidakse suurendada täiendavate assigneerimistega Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsusel, Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi ja Kommunaalkeskpanga ettepanekul, kui ka iga-aastaste juurdearvamistega panga kasudest 30% määral.

§ 8. Panga tagavarafond moodustatakse endiste Tallinna, Tartu ja Narva linnapankade tagavarafondide üleandmisega 343.488.64 krooni suuruses ja iga-aastaste juurdearvamistega 20% määral panga kasudest ja määratakse kahjude katmiseks, mis võivad olla panga operatsioonidest aastaaruande järgi. Kui panga tagavarafond on tõusnud põhifondi suuruseni, juurdearvamised, mis määratud tagavarafondi, arvatakse põhifondi suurendamiseks.

Panga tagavarafond hoitakse sularahas Riigipangas või Kommunaalkeskpangas.

III.

Panga operatsioonid.

§ 9. Sihtide saavutamiseks, mis tähendatud käesoleva põhikirja § 1, pank toimetab Kommunaalkeskpanga kava järgi järgmisi operatsioone:

a) kommunaalse, elamulise, sotsiaalkultuurilise, ravimis-profülaktilise ja ametasutusliku ehitustegevuse ja kapitaalse remondi krediteerimine ja tagasinõudmata finantseerimine, mida teostavad ühiskondlustatud sektori ettevõtted, organisatsioonid ja asutised;
b) kommunaal-, elamuliste ja sotsiaalkultuuriliste, ehituslikkude, ehitusmaterjale valmistavate ja transporteerivate, majandusliku arvestuse alusel tegutsevate ettevõtete ja ühiskondlustatud sektorisse kuuluvate organisatsioonide majandusliku tegevuse krediteerimine;
c) individuaalsete elamute ehitustegevuse ja nende elamute remontide krediteerimine, mis kuuluvad töötajatele isikliku omandusena;
d) tasaarvestuse operatsioonide toimetamine panga klientide vahel;
e) maksete toimetamine ülesannetel, akreditiivide väljaandmine kui ka maksete vastuvõtmine;
f) korteri- ja rendirahade vastuvõtmine elanikelt, kommunaalhüvituste eest tasutavate maksete vastuvõtmine jne.;
g) kommunaalpandimajade krediteerimine;
h) muud operatsioonid, millede sooritamine pannakse panga peale NSV Liidu Valitsuse määruste ja korraldustega, samuti Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korraldustega kehtiva seadusandluse piirides, samuti Kommunaalkeskpanga ülesandel ja teiste NSV Liidu keskpankadega sõlmitud lepingutega.

§ 10. Allikaks, millest pank krediteerib kliente, on panga põhifond ja juurdetõmmatud summad.

Tagasinõudmata finantseerimist toimetab pank ainult summade arvel, mis selleks sihiks määratud.

§ 11. Tagasinõutavat krediteerimist toimetab pank pika- ja lühiajaliste sihtlaenude kujul.

§ 12. Krediteerimist põhifondist ja juurdetõmmatud summadest toimetab pank eeskirjade ja juhendite järgi, mis kinnitatud NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi poolt Kommunaalkeskpanga korralduste järgi kui ka Kommunaalkeskpanga poolt määratud dokumentide käibe ja aruande vormide järgi, mis kooskõlastatud NSVL riikliku majandusplaani rahvamajandusliku arvestuse Keskvalitsusega.

Märkus. Krediteerimine ja tagasinõudmata finantseerimine sihthoiuste ja sihtfondide arvel toimub panga poolt korras ja tingimustel, mis määratud nende kohta käivate korraldustega või kokkulepetega, millede jõul need on üle antud pangale.

§ 13. Laenude kindlustamine, mida pank annab välja individuaalseks ehitustegevuseks ja elamute remondiks, mis kuuluvad

töötajatele isikliku omandusena, samuti laenude kindlustamine, mida antakse välja lühiajalise krediteerimise korras, toimub eeskirjade järgi, mis selleks eriti antud.

Märkus. Pank võib vastu võtta kindlustuseks ainult pandist vaba varandust.

§ 14. Summade väljaandmist krediteerimiseks ja tagasinõudmata finantseerimiseks sihtidel, mis nimetatud käesoleva põhikirja § 9 punktis a, toimetab pank kinnitatud nimestikuliste nimekirjade järgi seatud korras kinnitatud eelarvete piirides.

§ 15. Kapitaalse ehitustegevuse finantseerimisel ja krediteerimisel pank teostab finantslikku kontrolli korras, mis ette nähtud NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja ÜK(b)P Keskkomitee määruses 11. XI 1936 „Ehitustegevuse parandamisest ja ehitustegevuse odavamakstegemisest" (NSVL SK 1936 nr. 9, art. 70) ja NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määruses 26. II 1938 „Projektide ja eelarveasjanduse parandamisest ja ehitustegevuse finantseerimise korraldamisest" (NSVL Valitsuse määruste ja korralduste kogu 1938. a. nr. 9, art. 58) ja ehitustegevuse finantseerimise eeskirjades Kommunaalkeskpanga ja kommunaalpankade poolt, mis kinnitatud NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi poolt 9. II 1939 nr. 79 — 40 all.

§ 16. Pank valvab tema poolt väljaantud summade kulutamise üle, milleks ta on õigustatud sisse seadma järelevalvet tema poolt finantseeritava ehitustegevuse ja finantseerimise plaani teostamise üle, samuti on pank õigustatud revideerima ehituslikke organisatsioone, kontrollima oma klientuuri asjaajamist ja arvepidamist ja saama temalt seadusega kindlaksmääratud aruandeid.

§ 17. Pangast saadud summade mittekasutamise juhul kliendi poolt, või nende kasutamise juhul nende ülesande vastaselt kui ka panga kliendi panga kontrollist kõrvalehoidmise juhul, on pank õigustatud võtma tarvitusele seaduses kindlaksmääratud rahalist laadi abinõusid, nõudma võla ennetähtaegset kustutamist ja teiste kasutamata jäänud summade tagastamist ühes 6% aastas, arvestatud kliendi poolt raha saamise päevast — tagastamise päevani.

§ 18. Pank teostab iseseisvalt panditud varade realiseerimist, kooskõlas kehtiva seadusandlusega.

§ 19. Nende nõudmiste täielikuks või osaliseks kustutamiseks, mis tekkinud panga operatsioonidest ja millede tähtaeg veel saabumata, on pank õigustatud arvestama kõiki võlgniku summasid, mis on panga korralduses, silmas pidades sealjuures NSV Liidu Valitsuse vastavaid määrusi.

§ 20. Protsentide määr panga aktiivsete ja passiivsete operatsioonide alal määratakse kindlaks protsendimäära piirides, mis kinnitatud NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

§ 21. Komisjoni tasud tagasinõudmata finantseerimise teostamise eest kohalikkudest ressurssidest ja elanikelt üürirahade, rendi-

rahade ja kommunaalhüvituste maksete vastuvõtmise eest, saab pank määral, mis kindlaks määratud Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsusega kooskõlas nende operatsioonide kahjustamatuse põhimõttega.

§ 22. Pank võib astuda korrespondent-suhetesse teiste NSV Liidu krediitasutistega.

IV.

Panga aruandekohustus.

§ 23. Panga operatsiooniaasta määratakse kindlaks 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini.

§ 24. Aasta- ja kvartaal-aruanded vaadatakse läbi ja kinnitatakse Kommunaalkeskpanga poolt ja esitatakse Kommunaalkeskpangale tema poolt selleks määratud ajaks. Ühel ajal aruannete esitamisega Kommunaalkeskpangale esitatakse ka sellised Kommunaalpanga poolt Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule.

§ 25. Panga poolt saadud tulud liidetakse peale seadusega kindlaksmääratud mahaarvamiste teostamist eelarve kasuks 50% suuruses, panga põhi- ja tagavarafondiga.

§ 26. Peale käesolevas põhikirjas ettenähtud aruandmise kohustuse on pank kohustatud esitama aruandeid ja andma teateid seadusega kindlaks määratud juhtudel ja korras kui ka NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi ja Kommunaalkeskpanga korralduste järgi.

V.

Panga valitsemine.

§ 27. Panga valitsemist teostatakse juhataja poolt, keda määrab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu kooskõlas Kommunaalkeskpanga juhataja arvamusega.

Panga pearaamatupidaja kinnitatakse Kommunaalkeskpanga poolt panga juhataja ettepanekul.

§ 28. Panga juhataja teostab, vastavalt sellele põhikirjale, kõiki õigusi ja kohustusi, mis järgnevad panga ülesannetest ja funktsioonidest, juhatab plaani-, operatsiooni- ja administratiivseid töid, valitseb panga asju ja tema korralduses olevaid kapitale ja varasid, teostab kõiki toiminguid ja operatsioone, mis puutuvad panga asjaajamisse, esineb panga esindajana kõikide asutiste ja kohtu ees, võtab ametisse ja vallandab ametist pangas töötajaid, annab välja volikirju panga asjade ajamiseks ja panga varade ja asjade valitsemiseks.

§ 29. Rahalised dokumendid peavad olema alla kirjutatud panga juhataja ja pearaamatupidaja poolt või isikute poolt, kes selleks volitatud panga juhataja poolt.

VI.

Panga tegevuse lõpetamine.

§ 30. Pank lõpetab oma tegevuse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu loal Kommunaalkeskpanga ja Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi ettepanekul.

VII.

Panga revisjon ja vastastikune suhe finantsorganitega.

§ 31. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaat ja tema kohalikud organid teostavad järelevalvet panga tegevuse üle krediitasutiste kohta kindlaksmääratud järelevalve korras.

§ 32. Panga tegevuse revisjoni teostatakse Kommunaalkeskpanga poolt.

30. KÄITISTE JUHATAJATE VAHETAMISEL KÄITISTE VASTUVÕTMISE JA ÜLEANDMISE KORRA KOHTA

ENSV RKN-i määrus 19. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 52, art. 605)

Käitiste juhatajate vastutuse suurendamiseks sotsialistliku omandi säilitamise ja käitiste seisukorra eest ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Käitiste juhatajate vahetamisel toimub käitise juhtimise ja asjaajamise üleandmine uuele käitise juhatajale kõrgemalseisva organi esindaja osavõtul üleandmise-vastuvõtmise akti alusel.

Rahvakomissariaadid ja keskasutised vastutavad neile alluvate käitiste üleandmise-vastuvõtmise korrapärase toimetamise eest.

2. Vastuvõtmise-üleandmise aktid peavad sisaldama põhilisi andmeid, mis iseloomustavad käitise tegevuse seisukorda, seniseid töösaavutusi kui ka käitise tegevuses ilmnenud puudusi, määratud ülesannete ja plaani puudulikku täitmist ja selle põhjusi, samuti ilmnenud ebamajanduslikkuse ja kuritarvituste juhtumeid.

3. Üleandmise-vastuvõtmise akt peab sisaldama:

a) plaani täitmise põhiandmeid;

b) tööliste ja juhtiva personaali kaadrite seisukorra iseloomustuse ja töötasu fondi seisukorra andmeid;

c) andmeid käitise rahalise seisukorra kohta üleandmisele eelnevaks esimeseks kuupäevaks;

d) akti kassa seisukorrast, mis koostatud kassa revideerimise andmeil ja alla kirjutatud pearaamatupidaja poolt;

e) arvepidamise ja aruandmise töö iseloomustuse;

f) andmeid sõlmitud majanduslikkude lepingute rikkumistest;

g) andmeid toorainete, poolvalmis saaduste, kütte ja mittelikviidse vara tagavaradest.

Peale nimetatud andmete peab akt sisaldama käitise seadeldiste seisukorra kirjelduse ning ehitusettevõtte alal andmeid ehitusprojektide ja kalkulatsioonide ning ehitusmehhanismide seisukorra kohta.

4. Aktile kirjutavad alla üleandja ja vastuvõtja ning samuti kõrgemalseisva organi esindaja.

Kui üleandja või vastuvõtja esitab akti üksikute sissekannete kohta vastuväiteid, toimub see kirjalikult akti allakirjutamisel.

5. Kui käitise ülevõtmisel ilmnevad suuremad kuritarvitused, tõstab käitise ülevõtja kõrgemalseisva organi esindaja ees küsimuse käitise asjaajamise kohta erakorralise revisjoni toimetamiseks ja käitise vara inventeerimiseks.

6. Üleandmise-vastuvõtmise aktile lisatakse kõrgemalseisva organi esindaja seisukoht, milles ta annab käitise tegevuse kohta üldise iseloomustuse, hindab käitise senise juhataja tööd ja teeb ettepanekud abinõude tarvitusele võtmise vajadusest käitise tegevuse parandamiseks.

7. Enne üleandmise-vastuvõtmise aktile allakirjutamist kutsutakse kokku käitise partei algorganisatsioon, ametiühingu komitee ja tehniline juhtkond ning arutatakse läbi akti põhilised andmed.

8. Üleandmise-vastuvõtmise tähtaja määrab kõrgemalseisev organ, kusjuures see tähtaeg ei või ületada ühte kuud arvates otsuse tegemisest käitise juhatajate vahetamise kohta.

9. Kõrgemalseisva organi juhataja on kohustatud isiklikult tutvuma üleandmise-vastuvõtmise aktiga ja hiljemalt ühe kuu jooksul võtma tarvitusele abinõud ilmnenud väärnähete kõrvaldamiseks ja kuritarvitustes süüdlasteks osutunud isikute vastutusele võtmiseks.

10. Käesoleva määruse eeskirjad kohaldatakse ka käitiste üleandmise juhtudele ühe Rahvakomissariaadi alluvusest teisele kui ka sama Rahvakomissariaadi ühest Peavalitsuse alluvusest teise, kusjuures üleandmise-vastuvõtmise aktidele neil juhtumeil kirjutavad alla vastavate organite esindajad.

11. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. 1945. a. nr. 91.

31. EESTI NSV RAHVAKOMISSARIDE NÕUKOGU JUURDE RAADIOKOMITEE ASUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 22. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 53, art. 618)

1. Kooskõlas Üleliidulise Raadiofitseerimise ja Raadiolevi Komitee põhimäärusega 27. novembrist 1933 (LSKK 1933, nr. 70, art. 421) asutatakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde Raadiokomitee ringhäälingu juhtimiseks ja raadiolevi edendamiseks.

2. Raadiokomitee on erieelarvega ja majandusliku arvestuse alusel tegutsev ning juriidilise isiku õigusi omav asutis.

3. Raadiokomitee saab sissetulekud oma eesmärkide teostamiseks raadiomaksudest, riigieelarve korras määratavatest summadest, Üleliiduliselt Raadiofitseerimise ja Raadiolevi Komiteelt saadavatest toetustest ning muudest tuludest.

4. Riigi Ringhäälingu asjaajamine, varad ja lepingud loetakse üleantuks Raadiokomiteele.

5. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*

32. TÖÖLISTE, TEENISTUJATE JA TÖÖTAVA TALURAHVA TASUTA RAVIMISE JA ARSTIABI KEHTIMAPANEKU KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 53, art. 621)

Tööliste, teenijate ja töötava talurahva ainelise ja kultuurilise olukorra edasise tõstmise sihiga Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

Kaotada senine tasu tööliste, teenijate ja töötava talurahva ravimise ja arstiabi eest ja panna kehtima nende jaoks 10. novembrist 1940 tasuta riiklik ravimine ja arstiabi riiklikes haiglais, polikliinikuis, ambulatooriumes, arstlikes nõuandlais, sünnitusmajades ja ravipunktides.

Vt. 1940. a. nr. 38; 1941. a. nr. 73 ja 79.

33. RIIKLIKU SOTSIAALKINDLUSTUSE SISSESEADMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 24. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 55, art. 656)

1. Sisse seada alates 10. novembrist 1940 riiklik sotsiaalkindlustus kõigis riiklikes, ühistegelikes, ühiskondlikes ja eraettevõtteis, asutisis ja majapidamistes töötavate tööliste ja teenijate kohta.

2. Riikliku sotsiaalkindlustuse sissemaksud tasutakse riiklike asutiste ja ettevõtete, ühiskondlike organisatsioonide, majapidamiste ja eraettevõtjate poolt peale töölisile ja teenijaile makstava töötasu.

Töölised ja teenijad vabastatakse täielikult riikliku sotsiaalkindlustuse maksude tasumisest.

3. Riikliku sotsiaalkindlustuse korras võimaldatakse töölistele ja teenijatele järgmist laadi kindlustusi:

a) rahalist toetust ajutise töövõimetuse puhul;
b) rahalist toetust raseduse ja sünnituse puhul;
c) rahalist toetust lapse sündimise puhul;
d) pensioni vanaduse, invaliidsuse ja toitja kaotuse puhul;
e) rahalist toetust matusteks;
f) puhkekodusid, sanatooriume ja kuurorte;
g) tööliste ja teenijate laste jaoks pioneeride laagreid ja lastesanatooriume;
h) muud laadi kindlustusi, mis on ette nähtud NSVL seadusandlusega riikliku sotsiaalkindlustuse alal.

4. Teha ülesandeks Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Rahvakomissaride Nõukogule määrata kindlaks riikliku sotsiaalkindlustuse läbiviimise kord.

5. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*

Vt. 1940. a. nr. 39 ja 44; 1945. a. nr. 99.

34. RIIKLIKU TULETÕRJELISE JÄRELEVALVE JA LINNA TULETÕRJE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 27. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 56, art. 664)

Eesti NSV tuletõrje korraldamiseks NSV Liidu korra kohaselt Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSVL Kesk-täitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus nr. 52/654 — 7. aprillist 1936 Riikliku tuletõrjelise järelevalve ja linna tuletõrje kohta käesolevale lisandatud tõlkes.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. 1941. a. nr. 63; 1946. a. nr. 4; 1949. a. nr. 10.

Riikliku tuletõrjelise järelevalve ja linna tuletõrje määrus.

(NSVL Kesk-täitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus nr. 52/654 — 7. aprillist 1936. a., SK nr. 18 — 1936. a.)

1. peatükk.

Riiklik tuletõrjeline järelevalve.

§ 1. Riiklik tuletõrjeline järelevalve teostub NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissari poolt NSV Liidu SaRk Tuletõrje Peatalituse ja tema kohalikkude organite kaudu.

§ 2. Tuletõrjelise järelevalve korras NSV Liidu SaRk Tuletõrje Peatalitus ja tema organid teostavad järgmisi funktsioone:

1) töötavad läbi ja annavad välja eeskirju, instruktsioone ja tehnilisi norme kahjutulevastase kaitse alal, mis on kohustuslikud kõigile ametkondadele, asutistele, ettevõtetele, organisatsioonidele ja üksikutele isikutele;

2) teostavad süstemaatilist kontrolli kinnitatud kahjutulevastaste eeskirjade, juhendite ja tehniliste normide elluviimise järgi, samuti kontrolli kohalikkude võimuorganite ja ametkondade poolt antavate kahjutuleohutuse eeskirjade järgi;

3) kontrollivad NSV Liidu territooriumil kahjutulevastaste abinõude tarvituselevõtmise täitmist kõigi liiduliste, vabariiklikkude ja kohalikkude asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide, samuti üksikute kodanikkude poolt;

4) määravad NSV Liidu tuletõrje organisatsioonide koostöö ja nende tehnilise varustuse kasutamise korra kahjutulede ja loodusõnnetuste vältimiseks ja likvideerimiseks;

5) revideerivad kahjutulevastase kaitse nõuete täitmist projekteerivate organisatsioonide poolt tööstuslikkude ja avalikkude ehitiste ning asulate projekteerimisel;

6) avaldavad seisukohti kahjutulevastase seadmestiku projektide ja tüüpide üle sellele rahvakomissarile, kellele allub vastav asutis ja kontrollivad kahjutulevastase seadmestiku kvaliteeti;

7) teostavad tuletõrje organisatsioonide lahinguvõime ja kahjutule kustutamise vahendite korrasoleku kontrolli ja revideerimist kõigis NSV Liidu ametkondades, asutistes ja organisatsioonides nende organisatsioonide ja asutiste juhatajate teadmisel ja osavõtul.

Märkus 1. Käesoleva paragrahvi p. 1 ettenähtud eeskirjad, instruktsioonid ja normid ametkondade suhtes avaldatakse vastavate rahvakomissariaatide ja NSV Liidu keskasutiste käskkirjadega.

Rahvakomissari või NSV Liidu mõne keskasutise juhataja mittenõusoleku korral avaldada oma käskkirjaga NSV Liidu SaRk eeskirju või instruktsioone, küsimus läheb Töö ja Kaitse Nõukogu otsustamisele.

Märkus 2. Kohaliku tähtsusega kahjutuleohutuse instruktsioonid, eeskirjad ja normid töötatakse läbi SaRk oblastiliste, krailiste ja vabariiklikkude tuletõrje organite poolt NSVL SaRk Tuletõrje Peatalituse direktiivide alusel, kokkuleppel asjaomaste ametkondadega, ja antakse välja seatud korras.

§ 3. Riikliku tuletõrjelise järelevalve funktsioonide teostamisel NSVL SaRk Tuletõrje Peatalitusel ja tema organitel on õigus:

1) toimetada kõigi hoonete, ehitiste, ladude ja eluruumide ülevaatust NSV Liidu SaRk instruktsiooniga määratavas korras ja koostada ülevaatuste akte;

2) nõuda kõigilt ettevõtteilt, asutisilt ja üksikutelt isikutelt ühekordsete teadete esitamist vormi järgi, mis kindlaks määratud SaRk poolt kokkuleppel NSV Liidu Riikliku Plaanikomisjoni rahvamajandusliku loenduse kesktalitusega, samuti nõuda materjale ja dokumente, mis on vajalikud vastava objekti seisukorra selgitamiseks kahjutuleohutuse suhtes;

3) võtta administratiivsele või kohtulikule vastutusele isikud, kes on süüdi kohustuslikkude määruste, eeskirjade, normide ja instruktsioonide rikkumises kahjutulevastase kaitse alal.

§ 4. Juhul, kui ilmneb ettevõttes, asutises või organisatsioonis kahjutulevastase kaitse eeskirjade niisuguseid rikkumisi, mis loovad kahjutule tekkimise otsese ähvarduse, siis vabariigi, krai, oblasti tuletõrje talituse (osakonna) ülemal on õigus peatada osaliselt või täielikult antud ettevõtte või ühiskondliku organisatsiooni tööd ühes viivitamata teatamisega sellest NSV Liidu SaRk Tule-

tõrje Peatalituse ülemale, samuti NSV Liidu, liidu- või autonoomse vabariigi rahvakomissarile või selle keskasutise ülemale, kelle süsteemis asub vastav ettevõte, asutis või organisatsioon. Ettevõtte või asutise edasise töötamise küsimus lahendatakse neil juhtudel selle ametkonna juhataja poolt, kelle süsteemis asub antud objekt, kokkuleppel NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariga.

§ 5. Tuletõrje organite kõik ettekirjutused kahjutulevastaste abinõude tarvitusele võtmiseks sellel või teisel objektil, antakse kirjalikult.

Ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatel või üksikutel isikutel, kes on saanud ettekirjutuse ja ei nõustu sellega, on õigus kümne päeva jooksul kaevata ettekirjutuse peale kõrgemale tuletõrje organile.

§ 6. Uute tuletõrjeüksuste organiseerimine ja tuletõrje depoode ehitamine kõigi maakondade, asutiste ja organisatsioonide poolt toimub NSVL Siseasjade Rahvakomissariaadi tuletõrje organite teadmisel.

§ 7. Tarvituselevõetavate abinõude suhtes, mis puutuvad Kaitse Rahvakomissariaadi ja Teede Rahvakomissariaadi objektide tuletõrjesse, lepitakse enne kokku nende rahvakomissariaatidega.

2. peatükk.

Linna tuletõrje.

§ 8. Linna tuletõrje peetakse ülal vastavate kohalikkude nõukogude ja täitevkomiteede varaliste vahendite kulul ja seisab NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissari ja tema kohalikkude organite vahetus alluvuses.

Peale varaliste vahendite määramise linna tuletõrje organisatsioonide ülalpidamiseks, vastavatele kohalikkudele nõukogudele ja täitevkomiteedele pannakse peale nende organisatsioonide kindlustamine vajalikkude ruumidega, samuti nende täielik majandamine.

§ 9. Linna tuletõrjeosade arvulisus määratakse kindlaks kohalikkude nõukogude ja täitevkomiteede poolt kokkuleppel NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadiga.

§ 10. Linna tuletõrje isikulisele koosseisule kuulub mundri vorm, mis on kinnitatud üldiselt kindlaksmääratud korras.

§ 11. Linna tuletõrjeosade juhtiv ja reakoosseis komplekteeritakse palkamise korras isikutest, kes ei ole nooremad kui 18 aastat, ja eelneva arstliku läbivaatusega.

§ 12. Linna tuletõrje teenistusse astujad juhtivas koosseisus on kohustatud teenima mitte vähem kui 3 aastat, isikud reakoosseisus — mitte vähem kui 2 aastat, mille kohta nad teenistusse astumisel annavad kohustuse allkirja näol.

§ 13. Isikud, kes on lõpetanud tuletõrjelisi tehnikume või koole, peavad teenima tuletõrjeosades üle kohustusega ettenähtud täht-

aja (§ 12) veel täiendava aja, mis on võrdne nende õppimise ajale tähendatud tehnikumides või koolides.

§ 14. Omavoliline ennetähtajaline lahkumine teenistusest linna tuletõrjes toob endaga kaasa vastutuse VNFSV Kriminaalseadustiku § 111 ja teiste liiduvabariikide kriminaalseadustikkude vastavate paragrahvide järgi.

§ 15. Tuletõrje töölised võivad tähtaja kestel, mille nad on kohustatud teenima, olla üleviidavad teenistuse huvides vastavate ülemate korraldustega ühest tuletõrje organisatsioonist teise, olenemata nende nõusolekust.

Teenistusliku distsipliini rikkumise eest tuletõrje isikulisele koosseisule võidakse määrata distsiplinaarkaristusi:

1) märkus;
2) noomitus;
3) paigutamine alamale ametikohale tähtajaga kuni üks aasta;
4) arest tähtajaga kuni 20 ööpäeva;
5) vallandamine.

Distsiplinaarkaristusi aresti näol võidakse määrata:

1) tähtajaga kuni 3 ööpäeva — linnade tuletõrje talituste ülemate poolt;

2) tähtajaga kuni 10 ööpäeva — SaRk vabariiklikkude, krailiste ja oblastiliste talituste ülemate poolt;

3) tähtajaga kuni 20 ööpäeva — NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissari poolt.

§ 16. Teenistuse kandmise kord linnade tuletõrjeosades määratakse kindlaks NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi poolt antavate eri määrustikega ja korraldustega.

§ 17. Linna tuletõrje sisekorra eeskirjad antakse NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi poolt kokkuleppel Tuletõrje tööliste liidu keskkomiteega.

§ 18. Linna tuletõrje operatiiv-rivilise koosseisu isikud kindlustatakse kohustuslikus korras surma või vigastuse puhuks teenistuskohuste täitmisel.

§ 19. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akti tühistav.)*

35. TASUTA VETERINAARARSTLIKU ABISTAMISE KOHTA EESTI NSV TÖÖTAVA TALURAHVA MAJAPIDAMISTES

ENSV RKN-i määrus 28. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 58, art. 700)

1. Kaotada senine tasuline veterinaararstlik abistamine Eesti NSV töötava talurahva majapidamistes, keelates veterinaararstidele loomade ravimise tasu eest.

2. Määrata, et veterinaararstlikku abistamist töötava talurahva majapidamistes ja haigete loomade ravi teostavad tasuta ainult

riigi teenistuses olevad veterinaararstid ja teised veterinaarala töötajad.

3. Kohustada Eesti NSV Põllutöö Rahvakomissari välja töötama ja avaldama juhend veterinaararstliku abistamise kohta töötava talurahva majapidamistes. [1]

36. EESTI NSV TÖÖ-HOIUKASSADE JA RIIKLIKU KREDIIDI VALITSUSE ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 29. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 58, art. 702)

1. Organiseerida Eesti NSV Riiklikkude Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Valitsus.

2. Üle anda Riiklikkude Töö-Hoiukassade Valitsuse ja Peakontori korraldusse Eesti NSV territooriumil asuvate hoiukassade võrk. *(Lõike lõpposa välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

3. Anda Riiklikkude Töö-Hoiukassade Valitsuse ja Peakontori korraldusse natsionaliseeritud Tartu Panga ruumid ja inventar Tallinnas.

(2. lõige välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

5. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

6. Teha ülesandeks linnade ja maakondade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteedele muretseda vajalikud ruumid avatavatele hoiukassadele.

Vt. 1941. a. nr. 51.

37. EESTI PUNASE RISTI SELTSI TEGEVUSE ÜMBERKORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 29. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 58, art. 703)

Arvestades asjaoluga, et Eesti Punase Risti Seltsi tegevus nendel alustel, mis antud endise kodanlise režiimi poolt, ei ole vastuvõetav sotsialistlikus ühiskonnas ja et Punase Risti Seltsi tegevus tuleb rajada nendele samadele alustele, millistel tegutseb NSV Liidus Punase Risti ja Punase Poolkuu organisatsioon, Eesti Punase Risti reorganiseerimine aga nendel alustel ei ole läbiviidav lühema aja jooksul, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Eesti Punase Risti Selts lugeda alluvaks Tervishoiu Rahvakomissariaadile.

2. Eesti Punase Risti Seltsi juhtimine panna juhatusele koosseisus: esimees ja kuus liiget, kellede määramine teha ülesandeks Tervishoiu Rahvakomissarile.

3. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

[1] Vt. ENSV T 1940, 65, 872.

4. Eesti Punase Risti ajutise juhatuse ülesandeks määrata seltsi tegevuse juhtimine ja aluste väljatöötamine Eesti Punase Risti reorganiseerimiseks NSV Liidu Punase Risti ja Punase Poolkuu eeskujul.

Vt. 1944. a. nr. 23.

38. TASUTA ARSTIABIANDMISE JUHENDI KINNITAMISE JA TÖÖVÕIMETUSLEHTEDE VÄLJAANDMISE JUHENDI TEADMISEKS JA TÄITMISEKS AVALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 29. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 59, art. 720)

1. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissari juhend tasuta arstiabi andmise kohta.

2. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 14. augustist 1937 nr. 1382 kinnitatud Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu (ÜAÜKN) ja NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissari juhend kindlustatuile haiguslehtede väljaandmise korra kohta (NSVL SK 1937, nr. 54, art. 229) eestikeelses tõlkes.

Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissari juhend tasuta arstiabi andmise kohta.

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruse tööliste, teenijate ja töötava talurahva tasuta ravimise ja arstiabi kehtima paneku kohta (ENSV Teataja 1940, 53, 621) [1] rakendamiseks määran kindlaks alljärgneva korra.

I. Üldeeskirjad.

§ 1. Tasuta arstiabi võimaldamise otstarbel ENSV territoorium jaguneb tervishoiu ringkondadeks, viimased jagunevad tervishoiu jaoskondadeks.

Tasuta arstiabi võimaldamiseks lastele tervishoiu ringkonnad jagunevad laste tervishoiu jaoskondadeks, kusjuures viimased jagunevad nõuandlate arstijaoskondadeks.

Ringkondade ja jaoskondade piirid määrab kindlaks ENSV Tervishoiu Rahvakomissar.

§ 2. Igal eelmises paragrahvis loendatud tervishoiu ringkonnal ja jaoskonnal on kindlad ravi- ja profülaktikaasutised, missugused on määratud, välja arvatud käesolevas juhendis nähtud erandid, ainult nendes ringkondades ja jaoskondades elavate kodanikkude ravi-profülaktiliseks teenimiseks.

[1] Vt. 1940. a. nr. 33.

Ravi- ja profülaktikaasutiste kuuluvuse tervishoiu ringkondade ja jaoskondade juurde määrab ENSV Tervishoiu Rahvakomissar. Tervishoiu ringkondade ja jaoskondade piiride ning nende juurde kuuluvate ravi- ja profülaktikaasutiste kohta annavad teateid vastavad maakonna ja linna tervishoiu osakonnad.

§ 3. Laste ja emade nõuandlate järelevalvele ja ravimisele kuuluvad nõuandla tegevuspiirkonda kuuluvates jaoskondades elavad lapsed kuni 8-aastaseks saamiseni.

§ 4. Laste polikliinikute ja ambulatooriumide ravimisele ja järelevalvele kuuluvad laste polikliiniku või ambulatooriumi tegevuspiirkonnas elavad lapsed 8 aastast kuni 16-aastaseks saamiseni. Kooliskäivad 16 aastat vanaks saanud lapsed võivad saada ravi laste polikliinikutes ja ambulatooriumides kuni 18-aastaseks saamiseni.

II. Tõendis tasuta arstiabi saamiseks.

§ 5. Tasuta arstiabi saamise õiguse tõestamiseks antakse käesoleva juhendi § 6—8 ettenähtud asutiste poolt töölistele, teenijatele ja töötavale talurahvale maal käesolevale juhendile lisandatud vormile vastav tõendis.

Kooselavale abielupaarile antakse ühine tõendis, samuti antakse ühine tõendis vanematele ja nende juures elavatele lastele. Ühine tõendis antakse perekonna ülalpidaja nimele.

Põhjendatud asjaoludel võidakse välja anda eraldi tõendis igale eelmises lõikes nimetatud perekonna liikmele.

§ 6. Töölistele ja teenijatele riiklikes, kooperatiivsetes ja ühiskondlikes asutistes, ettevõtetes ja organisatsioonides annavad tasuta arstiabi saamise tõendisi välja nimetatud asutised, ettevõtted ja organisatsioonid. [1]

§ 7. Töötavale talurahvale maal, omaette töötavatele käsitöölistele ja eraisikute teenistuses olevatele töötajatele antakse tasuta arstiabi saamise tõendised välja loetletud töötajate elukoha linna ja valla täitevkomiteede poolt.

Tõendisi ei või välja anda isikutele, kes on käsitööstuslike või põllumajanduslike ettevõtete pidajad vähemalt ühe alalise palgatöölisega.

§ 8. Endistele töölistele, teenijatele ja talurahvale, kes invaliidsuse või vanaduse tõttu tööprotsessist on välja langenud, annavad tasuta arstiabi saamise tõendised välja nende elukoha linna või valla täitevkomiteed.

§ 9. Väljaantud arstiabi tõendise kohta peab väljaandja asutis vastava registri, kus sisse kantakse järjekorras kõik väljaantud tõendised.

§ 10. Arstiabi tõendise kaotamise korral kuulutatakse tõendise

[1] Vt. ka ENSV T 1941, 59, 949.

kaotamisest selle omaniku kulul ENSV Teataja Lisas, lugedes tõendise kehtetuks, ja antakse välja uus.

III. Tasuta arstiabi saamise kord.

§ 11. Tasuta arstiabi saamiseks tuleb pöörduda arstiabi vajaja elukoha tervishoiu jaoskonna ambulatooriumi või polikliiniku poole. On arstiabi vajajaks laps, tuleb pöörduda, olenedes lapse vanusest, kas laste polikliiniku või laste ja emade nõuandla poole.

Maal ja nendes linnades, kus ambulatooriume, polikliinikuid või nõuandlaid ei ole, tuleb arstiabi saamiseks pöörduda arstiabi vajajate elukoha tervishoiu jaoskonna arsti poole, vaatamata sellele, kas abivajajaks on laps või täiskasvanu.

Vajaliku ravi määrab kindlaks haige elukoha jaoskonnaarst.

§ 12. Eelmises paragrahvis nimetatud asutiste poole tuleb pöörduda nii ambulatoorse ja statsionaarse arstiabi saamiseks, kui ka neil juhtudel, mil haige seisukord nõuab arsti ilmumist haige juurde koju.

§ 13. Nõuab haige seisukord arsti ilmumist haige juurde koju, tuleb sellest teatada:

a) kella 8—20-ni vastavalt haige elukohale ja vanusele, kas laste ja emade nõuandlasse, laste polikliinikusse, täiskasvanute ambulatooriumisse või polikliinikusse;

b) kella 20—8-ni ja puhkepäevadel Tallinnas haigete laste üle laste polikliinikus asuvasse valvepunkti, haigete täiskasvanute üle täiskasvanute polikliiniku juures asuvasse valvepunkti; teistes linnades kõikide haigete üle vastava linna ambulatooriumi või polikliiniku juures asuvasse valvepunkti;

c) kohtadel, kus eelnimetatud asutised puuduvad, jaoskonnaarstile.

§ 14. Eriarsti juurde võib abivajaja pöörduda:

a) oma jaoskonna arsti korraldusel vastava saatekirjaga;

b) silmnähtavalt eriarstlist ravi vajaval juhul ambulatooriumi, polikliiniku, laste polikliiniku, laste ja emade nõuandla registratuuri või valvepunkti ametniku korraldusel otsekohe;

c) erialalise esmaabi ja kiire abi saamiseks otsekohe.

§ 15. Tiisikuse ning sugu- ja nahahaiguste puhul võib abivajaja pöörduda vahenditult jaoskonnaarsti kaaskirjata oma ringkonna eriasutise poole.

§ 16. Nõuab haige seisukord õnnetusjuhtumuse tõttu või mõnel muul asjaolul kiiret paigutamist raviasutisse, peab raviasutis haige vastu võtma. Vastuvõtmisest tuleb aga teatada haige elukoha ambulatooriumile, polikliinikule, laste polikliinikule, laste ja emade nõuandlale või jaoskonnaarstile (§ 11) viivitamatult, hiljemalt aga 2 päeva jooksul arvates haige vastuvõtmisest.

Ei ole võimalik teada saada haige elukohta, teatab raviasutis haige raviasutisse vastuvõtmisest oma asukoha tervishoiu osakon-

nale, kes selgitab haige elukoha ja ise teatab eelmises lõikes nimetatud asutisele haige paigutamisest raviasutisse.

§ 17. Erandjuhtudel, mil antud ringkonnas ja jaoskonnas elavate kodanikkude ravimiseks käesoleva juhendi § 2 korras kindlaks määratud ravi- ja profülaktikaasutistes ei ole ruumi, võib jaoskonnaarst haige saata ka mõne teise ringkonna või jaoskonna asutisse, vastava asutise juhatajatega enne selle üle kokku leppides.

§ 18. Kui tasuta arstiabi õiguslik isik on ajutiselt lahkunud oma alalisest elukohast ja vajab oma viibimiskohas arstiabi, võib ta pöörduda tasuta arstiabi saamiseks oma viibimiskohas vastavalt ambulatooriumi, polikliiniku, laste polikliiniku, laste ja emade nõuandla või jaoskonna arsti poole. Arstiabiandja on sel juhul kohustatud teatama arstiabi andmisest isiku elukoha vastavale asutisele (§ 11).

IV. Tasuta arstiabi ulatus.

§ 19. Tasuta antakse:

1) ravi ambulatoorsel teel: maal jaoskonnaarsti juures, ambulatooriumides, polikliinikutes, laste polikliinikutes, laste ja emade nõuandlates ning haige kodus;

2) ravi statsionaarsel teel: haiglates, lastehaiglates, sanatooriumides, vaimu- ja närvihaiglates ja teistes statsionaarsetes raviasutistes;

3) kõiki vajalikke analüüse ja uuringuid;

4) arsti- ja ämmaemandaabi sünnituse korral sünnitaja kodus, sünnitusmajades või haiglate sünnitusosakondades;

5) nende kodanikkude transporti, kelle tervislik seisukord seda raviva arsti otsusel nõuab.

Kui raviasutistel puuduvad transportvahendid, tasutakse transpordi kulud kulude kandjale.

Lähemad eeskirjad transpordi korraldamise kohta maakonna ja linna piires antakse maakonna ja linna tervishoiuosakondade poolt.

§ 20. Statsionaarsetes asutistes kuulub tasuta ravi hulka igasugune ravi, kui ka ravimid, ravivahendid ja täielik ülalpidamine.

Kui raviv arst peab vajalikuks, võib kuni aastavanuse lapse viibimisel statsionaarses raviasutises lapse ema olla lapse juures, samuti võib olla ravimisel oleva ema juures kuni aastavanune laps. Neil puhkudel on ema ja laps õigustatud saama tasuta ülalpidamise raviasutise poolt.

§ 21. Ambulatoorse ravi hulka kuulub igasugune ravi, ravivahendid ja ravimid, mida antakse selle raviasutise poolt, kelle ravimisel on haige.

§ 22. Hambaravi alal kuulub tasuta ravi hulka hamba väljatõmbamine, plombeerimine ühes raviga, hamba kivist puhastamine ja hamba kõrvaldamine operatsiooni teel.

§ 23. Tasuta ei anta ravimeid, mida arstid välja kirjutavad apteekidest või apteegipunktidest, samuti ka vahendeid, mis on määratud alaliste kehaliste puuduste kõrvaldamiseks.

V. Lõppeeskirjad.

§ 24—25. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Lisa § 5 juurde.

TÕENDIS Nr. .....

tasuta arstiabi saamiseks.

Perekonna-, ees- ja isanimi .....
Sünniaeg .....
Tööala (amet) .....
Elukoht .....
on õigus saada tasuta arstiabi .....
ringkonna ..... jaoskonnaarstilt
..... ambulatooriumilt .....
..... polikliinikult.
Lastel kuni 8 a. ..... laste nõuandlalt,
8—16 (18) a. ..... laste polikliinikult.

Tasuta arstiabi saamiseks õigustatud perekonnaliikmete nimed ja laste sünniajad.

1.	8. .....
2.	9. .....
3.	10. .....
4.	11. .....
5.	12. .....
6.	13. .....
7.	14. .....

Tõendise väljaandja .....
(allkiri)

(Väljaandja asutise pitsat)

Tõendise omanik .....
(allkiri)

Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu ja NSVL Tervishoiu Rahvakomissari juhend 31. juulist 1937. aastast kindlustatuile haiguslehtede väljaandmise korra kohta.

I. Üldised määrused.

1. Kindlustatu ajutine töövõimetus tõestatakse ainult haiguslehega.

Kindlustatuile muude tunnistuste ja õienduste väljaandmine ajutise töövõimetuse kohta on keelatud (välja arvatud käesoleva juhendi art. 12 ja 22 näidatud erandjuhud).

2. Kindlustatuile antakse haiguslehed välja Tervishoiu Rahvakomissariaadile ja Teede Rahvakomissariaadi Sanitaartranspordi Valitsusele alluvate ravi- ja tervishoiuasutiste arstide poolt.

Teiste ametkondade ning teaduslikkude instituutide (sõltumata nende alluvusest) raviasutiste arstidele võib haiguslehtede väljaandmise õiguse anda ainult NSVL Tervishoiu Rahvakomissari või Liidu vabariigi Tervishoiu Rahvakomissari erikorralduse põhjal, kokkuleppel Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga (ÜAÜKN).

Haiguslehtede väljaandmine maksulistes polikliinikutes ja raviasutistes on keelatud.

3. Maakohtades, kus puuduvad ravivad arstid, samuti ka ujuvatel laevadel, võib anda haiguslehtede väljaandmise õiguse velskrile, kes juhatab arstiabi-punkti, järelkontrolliga arstijaoskonna juhataja poolt.

Nende velskrite nimekiri ja tähtajad, milleni nad võivad haiguslehti välja anda, määratakse oblasti (krai) tervishoiu osakonna või ANSV Tervishoiu Rahvakomissari poolt.

II. Vabastamised haiguse ja vigastuste korral.

4. Töövõime kaotuse korral haiguse või vigastuse tõttu antakse haiguslehed välja polikliinikute, ambulatooriumide, nõuandlate, haiglate ja tervispunktide ravivate arstide poolt.

5. Haigestumise puhul tiisikusse, psühhilistesse ning suguhaigustesse, haiguslehed antakse välja vastavate eriraviasutiste (jaoskondade, kabinettide) arstide poolt. Kui haige nende haigestumistega pöördub üldise raviasutise poole, siis võib arst välja anda haiguslehe kuni 3-päevase tähtaja peale ja on kohustatud suunama haige eri-raviasutisse (jaoskond, kabinett).

Seal, kus eri-raviasutisi (jaoskondi, kabinette) ei ole, haiguslehed nimetatud haigestumiste puhul antakse välja üldiste raviasutiste arstide poolt.

6. Tööst vabastatakse haiguse või vigastuse tõttu kogu aja jooksul kuni töövõime tagasisaamiseni või kuni invaliidsuse kindlakstegemiseni arstliku tööekspertiisi komisjoni poolt.

7. Arstidel on õigus üksikisikuliselt haiguslehti välja anda igakordselt mitte rohkem kui 3 päevaks, kogusummas aga antud haigestumise või vigastuse juhtumil mitte rohkem kui 10 päevaks.

8. Haiguslehe pikendamine üle 10 päeva arvates töövõimetuse tekkimisest ning iga järgnev pikendamine toimub raviva arsti poolt ainult peaarsti või selles raviasutises organiseeritud arstliku konsultatsiooni komisjoni kinnitamisel.

Nende komisjonide organiseerimise kord määratakse NSVL Tervishoiu Rahvakomissari poolt kokkuleppel ÜAÜKN-ga.

Märkus. Raviasutistes, milledel on erialased osakonnad, haiguslehe pikendamine üle 10 päeva pannakse asutise peaarsti poolt osakondade juhatajate peale. Suurtes raviasutistes võib peaarst kokkuleppel linna tervishoiu osakonna juhatajaga töövõimetuse ekspertiisi ülesanded panna (antud raviasutise) eriarsti peale, kes on vastutav töövõimetuse ekspertiisi eest.

9. Kõik isikud, kellele on antud õigus haiguslehe pikendamiseks üle 10 päeva (art. 8), võivad pikendamist lubada ainult haige isikliku läbivaatamise järgi. Pikaldaste haiguste korral need läbivaatused peavad toimuma vähemalt üks kord iga 10 päeva jooksul.

10. Kõik laboratooriumide uuringud ja arstlikud toimingud (füsioteraapia, röntgeniteraapia jne.) töövõimelistele kindlustatuile peavad toimuma nende tööst vabal ajal ilma haiguslehti välja andmata — arvatud välja juhtumid, kus antud uuringu või toimingu iseloomu tõttu neid on võimalik läbi viia ainult töö ajal.

11. Juhtumil, kui töövõimetu kindlustatu pöördub tervispunkti poole (ägeda haigestumise või tootmisel tekkinud trauma tõttu), annab arst haiguslehe välja 1—2 päevaks. Sarnase lehe pikendamine toimub üldises korras, s. o. arstide poolt polikliinikutes, ambulatooriumides jne., samuti ka arstlikkude konsultatsiooni komisjonide poolt.

Puudub tervispunktis arst, seal on aga ainult õde või velsker, siis nemad haiguslehte välja ei anna, vaid andes esmaabi, suunavad töövõimetu kindlustatu polikliinikusse või ambulatooriumi viivitamatuks vastuvõtuks.

Kindlustatule, kes on tunnustatud töövõimeliseks, haiguslehte välja ei anta, vaid saatelehele tehakse märkus tema tuleku ja äramineku aja kohta.

12. Tervispunkti poole pöördumisel õhtusel või öisel ajal, mil polikliinikus või ambulatooriumis ei ole vastuvõttu, vaid tervispunktis on valvel ainult õde või velsker, need isikud, andes esmaabi, teevad töövõimetule ettepaneku, ilmuda järgmisel päeval polikliinikusse või ambulatooriumi, vajaduse korral aga kutsuda arst koju. Seejuures nad annavad välja õienduse oma allkirja ja pitsatiga. Õienduses märgitakse tööst vabastamise kellaaeg ning lühidalt andmed haigestumise või trauma iseloomu, temperatuuri jne. kohta.

Polikliiniku või ambulatooriumi arst, tunnistades kindlustatu töövõimetuks, annab temale haiguslehe sellest momendist, mis õienduses märgitud. Kui arst aga tunnustab ta töövõimeliseks, siis ta annab haiguslehe välja õienduses märgitud momendist ainult kuni antud vahetuse lõpuni.

13. Ravimise korral statsionaarses raviasutises (haigla, kliinik jne.) haiguslehed antakse välja haige statsionaarses asutises viibimise kogu aja peale raviva arsti poolt koos osakonna juhatajaga.

Statsionaarse raviasutise peaarstile pannakse vastutus haige statsionaarsest raviasutisest õigeaegse väljakirjutamise üle, kui ka invaliidsuse tunnusmärkidega haigete õigeaegse selgitamise ning nende toimikute saatmise üle arstlikku tööekspertiisi komisjoni.

14. Statsionaarsest raviasutisest väljakirjutamise korral haiguslehe pikendamine töövõimetuile kindlustatuile toimub statsionaarse raviasutise raviva arsti poolt koos osakonna juhatajaga kuni tähtajani, mis on määratud ilmumiseks raviasutisse või arsti väljakutsumiseks koju, kuid korraga mitte üle 15 päeva. Statsionaarsest raviasutisest väljakirjutamise juures võib ette näha selleks kindlaksmääratud päevast ajutise üleviimise teisele tööle.

15. Raviasutistes, kus on ainult üks arst (maal, kaugemates rajoonides jne.), antakse sellele arstile õigus haiguslehti üksikisikuliselt välja anda kogu haiguse ajaks.

16. Eriravi saamiseks teises linnas haigusleht antakse välja arstliku konsultatsiooni komisjoni poolt, ei ole aga seda antud raviasutises, siis — arstliku tööekspertiisi komisjoni poolt (selle puudumisel — raviva arsti poolt rajooni tervishoiu osakonna juhataja kinnitusel).

Märkus. Tööst vabastamine sanatooriumi või kuurordi raviks, samuti ka sanatooriumis haigestunud isikutele haiguslehtede väljaandmise kord määratakse erijuhenditega, mis antakse ÜAÜKN poolt kokkuleppel NSVL Tervishoiu Rahvakomissariaadiga.

17. Kindlustatuile, kes põevad pikaldaselt ja sagedasti, peaarst peab määrama kindla ravija arsti, teatades sellest kohalikule ametiühingu komiteele. Arsti määramisest kindlustatule ametiühingu komitee peab kirjalikult teatama kindlustatule, hoiatusega, et teiste arstide poolt temale väljaantud haiguslehti välja ei maksta (välja arvatud erandjuhtumid ametiühingu komitee erilisel otsusel).

Kui kindlustatu põeb haigust, mis ei kuulu selle arsti erialasse, kes temale ravijaks on määratud, siis peab konsultatsiooniks juurde kutsutama vastav spetsialist. Haigusleht antakse sel juhul välja mõlema arsti poolt ühiselt, selle lehe pikendamine aga 10 päeva möödumisel toimub üldises korras (art. 8—9).

III. Vabastamine raseduse ja sünnituse korral.

18. Raseduse ja sünnituse korral antakse haigusleht välja rasedate nõuandla arstide poolt, kus need aga puuduvad, seal üldiste raviasutiste sünnitusabi-günekoloogide poolt. Nende eriteadlaste puudumisel haigusleht antakse välja arsti poolt, kes toimetab üldist vastuvõttu.

19. Abordi puhul haigusleht antakse välja ainult siis, kui abort toimus meditsiiniliste näidiste alusel haiglas või sünnitusmajas (NSVL KTK ja RKN 27. juuni 1936. a. otsuse § 1 — NSVL SK 1936 nr. 34 art. 309). Sellel juhtumil antakse haigusleht välja peaarsti kinnitusel arsti poolt, kes tegi abordi, tähtajaks, mis määratakse sõltuvuses kindlustatu tervislikust seisukorrast ning tema kutsest.

Muudel abordi juhtudel (kaasa arvatud ka mitte täieliku abordi juhtumid, mis alustatud väljaspool raviasutist ja lõpule viidud raviasutises) haiguslehte välja ei anta.

Märkus 1. Isetekkinud abordi juhud (enne raseduse 196 päeva möödumist) haigusleht antakse välja samuti, nagu üldise haigestumise korral.

Märkus 2. Kui abort, mis tehti väljaspool raviasutist, kutsus välja pikaldase haigestumise, siis üksikuil erandjuhtudel haigusleht võidakse välja anda ainult kohaliku ametiühingu komitee või sotsiaalkindlustuse nõukogu igakordse eriotsuse alusel ning seejuures ainult aja kohta 11-st töövõimetuse päevast alates (lugedes abordi päevast); haiguslehel peab olema arsti märkus „mitteseaduslik" ja ühtlasi sellest teatatud prokuratuurile.

IV. Töölt vabastamine haige perekonnaliikme talitamiseks ja karantiini puhul.

20. Haigusleht haige perekonnaliikme talitamiseks antakse välja haiget raviva arsti poolt.

Haigusleht karantiini puhul antakse välja arsti-epidemioloogi poolt, tema puudumise korral aga sanitaararsti või raviva arsti poolt.

Need haiguslehed antakse välja valjus kooskõlas Ajutise töövõimetuse abirahade määruse § 12—14-ga.

21. Haiguslehed haige perekonnaliikme talitamiseks antakse välja kauemalt 3-päevaseks tähtajaks. Selle tähtaja pikendamine toimub ainult eriti erakordseil juhtumeil (sõltuvuses haigestumise raskusest ja elutingimusist) raviva arsti poolt koos peaarstiga ning ainult piiratud tähtajaks.

22. Haiguslehtede väljaandmine ei ole lubatav:

a) krooniliste haigete talitamiseks;

b) haige talitamiseks, kui sellele on pakutud koht statsionaarses

raviasutises, kuid tema ise (või tema perekond) loobus sellest kohast;

c) tervete laste talitamiseks, näiteks ema haigestumise korral, lastesõime, lasteaia või antud lapse karantiini arvamise korral jne. (neil juhtumeil kindlustatud perekonnaliikmele, kes last talitab, antakse välja õiendus ema haiguse või karantiini kohta).

Viibib statsionaarses raviasutises koos haige lapsega lapse talitamiseks ka ema, siis antakse haigusleht välja ainult tingimusel, et ema viibimine statsionaarses raviasutises on ilmtingimata tarvilik.

V. Haiguslehtede väljaandmise ja täitmise üldised määrused.

23. Ettevõtteis ja asutisis, mille juures on polikliinikud, haiguslehed töölistele ja teenijaile antakse välja nende polikliinikute arstide poolt. Kui aga haige oma tervisliku seisukorra tõttu ei või tulla polikliinikusse, polikliinikul aga puuduvad arstid abiandmiseks kodus, siis haigusleht antakse välja kindlustatu elukoha raviasutise arsti poolt.

Muile kindlustatuile haiguslehed antakse raviasutiste arstide poolt kas kindlustatu elukoha või tema töökoha järgi.

24. Kindlustatuile, kelle ajutine töövõimetus tekkis väljaspool tema alalist elu- ja töökohta (näiteks lähetusel olles, puhkekodus viibides jne.) haigusleht antakse välja nende ajutises asukohas, kuid ainult raviasutise peaarsti kinnitusel.

25. Haigetele, kes said esialgse haiguslehe oma alalises elu- või töökohas, toimetatakse selle lehe pikendamist teises kohas ainult siis, kui on olemas selle raviasutise, kes andis välja esialgse haiguslehe, otsus selle kohta, et väljasõit oli lubatud. See otsus antakse raviva arsti poolt koos peaarstiga.

26. Haigusleht antakse välja töövõimetuse kindlakstegemise päeval, välja arvatud ravi juhud statsionaarses raviasutises.

27. Haiguslehe täitmisel on vajalik:

a) lahtris „Lõppdiagnoos" tingimata näidata töövõimetuse algpõhjus, mida kuidagi ei või asendada haiguse sümptoomega;

b) lahtreid „Diagnoos" ja „Lõppdiagnoos" mitte täita ladina keeles;

c) lahter „Režiim" tingimata täita igal juhtumil;

d) tugeva joobnustumise juhtumil, mis on tekitanud töövõimetuse, samuti ka simulatsiooni, ravirežiimi rikkumise ja määratud tähtajaks ambulatooriumi mitteilmumise juhtumeil teha selle kohta märkmeid haiguslehele endale.

Kõigil neil juhtumeil, kus haiguslehe pikendamine või väljaandmine peab toimuma raviva arsti poolt ülemarsti kinnitusel või temaga koos, haigusleht peab olema nende mõlema arsti poolt alla kirjutatud.

28. Juhtumil, kui töötasu järjekordse väljamaksmise ajal töövõimetus kestab, annab raviv arst kindlustatule haiguslehe „järg" ning esialgsele haiguslehele lahtris „Asuda tööle" teeb märkuse „järje" väljaandmisest.

Töövõimetuse korral, mis kestab üle 10 päeva, „järg" antakse arstliku konsultatsiooni komisjoni (art. 8—9) või raviva arsti poolt peaarsti kinnitusel.

VI. Arstide vastutus ning kaebused nende tegevusele.

29. Haiguslehe ebaõige väljaandmise või ebaõige täitmise pärast arstid võetakse distsiplinaar- või kriminaalvastutusele.

Vastutus kogu töökorralduse eest töövõimetuse ekspertiisi ja haiguslehtede väljaandmise, alalhoidmise ja arvelevõtmise alal pannakse peaarstile (kuigi on määratud ekspertiisi eest vastutaja).

30. Kindlustatu kaebused arstide tegevusele haiguslehtede väljaandmise alal otsustatakse peaarsti poolt, kui aga antud raviasutises on olemas arstlik konsultatsiooni komisjon, siis selle komisjoni poolt.

Kaebused peaarstide ja arstliku konsultatsiooni komisjonide otsustele ja tegevusele lahendatakse arstliku tööekspertiisi komisjonide poolt, kelle otsused on lõplikud.

31. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*

39. RIIKLIKU SOTSIAALKINDLUSTUSE TEOSTAMISE KORRA KOHTA

ENSV RKN-i määrus 29. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 59, art. 721)

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi 24. novembri 1940. a. seadluse Riikliku sotsiaalkindlustuse sisseseadmise kohta [1] alusel Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kohustada riiklikke, kooperatiivseid, ühiskondlikke ja eraettevõtteid, asutisi ja majapidamisi maksma ametiühinguile riikliku sotsiaalkindlustuse makse töötasult, mis kuulub töölistele ja teenijaile, alates 10. novembrist 1940.

2. *(Kehtetu. 8. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 2, art. 25.)*

3. *(Kehtetu. 12. aprillil 1947. — ENSV T nr. 13, art. 119.)*

4. Naismajateenijate palkajad maksavad riikliku sotsiaalkindlustuse maksu järgmistes määrades: pensionärid ja kustaarid, kelle pension või tulu ei ületa 100 rubla kuus, tasuvad naismajateenijate eest kindlustusmaksu 1 rbl. kuus; töölised, teenijad, pensionärid ja kustaarid, kes saavad või teenivad kuni 300 rbl. kuus, tasuvad

[1] Vt. 1940. a. nr. 33.

kindlustusmaksu 2 rbl.; 301 kuni 500 rbl. — 4 rbl. kuus ja üle 500 rbl. — 6 rbl. kuus.

Isikud, kes ei elatu tööst saadud tuludest, tasuvad naismajateenijate eest kindlustusmaksu 15 rbl. kuus.

5. Panna ette Ametiühingute Keskliidule ja vastavate tööharude ametiühingute Keskkomiteedele moodustada riikliku sotsiaalkindlustuse osakonnad.

6. Riikliku sotsiaalkindlustuse abirahade määramine riigi-, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete ja asutiste töölistele ja teenijaile panna ametiühingute vabrikute, tehaste ja kohalikele komiteedele.

Määrata, et ametiühingute vabrikute, tehaste ja kohalike komiteede poolt määratud abirahade väljamaksmist peab teostama ettevõtete ja asutiste administratsioon nendelt saadaolevate kindlustusmaksude arvel.

7. *(Välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

8. Teha ametiühinguile ülesandeks organiseerida puhkekodud ja sanatooriumid töölistele ja teenijaile, kui ka pioneerlaagrid tööliste ja teenijate lastele.

9. Riikliku sotsiaalkindlustuse pensionide määramine kui ka pensionide väljamaksmine mittetöötavaile ja töötavaile pensionäridele panna Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaadile.

10. Likvideerida haigekassad ja tööõnnetuskindlustuse ühingud kui tööliste ja teenijate huvidele mittevastavad.

Likvideeritavate haigekassade ja tööõnnetuskindlustuse ühingute rahalised summad, varad ja väärtused anda üle ametiühinguile.

Haigekassadele ja tööõnnetuskindlustuse ühinguile kuuluvad ambulatooriumid, haiglad, apteegid ja ravikabinetid anda üle Tervishoiu Rahvakomissariaadile.

(Viimane lõige välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

Vt. 1940. a. nr. 44; 1945. a. nr. 99.

40. KORTERIÜÜRI VÕTMISE KORRA KOHTA LINNADES JA LINNA TÜÜPI ASULAIS

ENSV RKN-i määrus 30. novembril 1940. a.
(ENSV T nr. 59, art. 722)

1. Määrata linnades ja linna tüüpi asulais töölistele ja teenijatele ning nendega võrdseiks loetud isikutele korteriüüri põhimääraks 30—44 kop. kuus elamispinna 1 m² eest.

Elamispinna hulka ei arvata koridoride, köökide, sahvrite, kaminate, ahjude, vannitubade ja muude kõrvalruumide all olevat põrandapinda.

2. Korteriüüri põhimäär elamispinna 1 m² eest määratakse kindlaks linnade ja maakondade töötava rahva saadikute nõu-

kogude täitevkomiteede otsustega, olenevalt linnaelanike arvust ja majade ekspluatatsiooni kohalikest tingimustest, hiljemalt 10. detsembriks 1940.

3. Sõja- ja tööinvaliididel, kellel pole teisi sissetulekuid peale pensioni, määrata 50%-line hinnaalandus korteriüüri põhimäärast elamispinna 1 m² eest.

4. Töölistele, teenijatele ja nendega võrdseiks loetud isikutele teenistustasuga üle 150 rubla määratakse lisandus korteriüüri põhimäärale elamispinna 1 m² eest 3,3 kop. suuruses kuuteenistuse iga 10 rubla kohta, mis ületab 150 rubla.

5. Punktis 1 määratud üürimäär alaneb: a) poolkeldriruumis asuvate korterite suhtes — 10%, b) loomuliku valgustuseta ja keldriruumis asuvate korterite suhtes — 50%, d) pööninguruumis asuvate korterite suhtes — 5%, e) elektrivalgustuseta korterite suhtes — 5%, g) veevärgita majade suhtes — 10%, h) korterite suhtes, millel pole majasasuvat klosetti — 5%, i) köök-toast koosnevate korterite suhtes — 20%, j) Tallinna linna Nõmme ja Kopli rajoonides asuvate korterite suhtes — 15%.

Punktis 1 määratud üürimäär tõuseb: a) pärast 1. jaanuari 1937 valminud majades asuvate korterite suhtes — 15%, b) pärast 1. jaanuari 1934 valminud majades asuvate korterite suhtes — 10%, d) vannitoaga korterite suhtes — 8%, e) gaasi- või elektripliidiga korterite suhtes — 4%, g) korterite suhtes, millede põrandad on kaetud parketi või linoleumiga — 5%, h) keskküttega korterite suhtes — 5%, i) soojaveevarustusega korterite suhtes — 2%.

6. Määrata, et korteriüüri ülemmäär kuus, mis on arvutatud töölistele, teenijatele ja nendega võrdseiks loetud isikutele käesoleva määruse p. 3, 4 ja 5 alusel, ei või ületada 1 rubla 32 kop. ega olla alla 5,5 kop. elamispinna 1 m² eest.

7. Kodukäsitöölistelt ja käsitöölistelt, kes ei kasuta palgalisi töölisi, võtta korteriüüri käesoleva määruse p. 4, 5 ja 6 ettenähtud määral ühes 50%-lise hinnakõrgendusega.

8. Määrata, et kaupmehed ja töösturid, kodukäsitöölised ja käsitöölised, kes kasutavad palgalist tööjõudu, usukultuste teenijad ja teised mitte-töötulust elatuvad isikud maksavad korteriüüri kuus mitte alla 2 rubla 20 kop. elamispinna 1 m² eest. Sissetuleku puhul üle 600 rubla aastas sissetuleku iga 200 rubla kohta, mis ületab 600 rubla, lisandatakse 2 rublale 20 kop. 11 kop. elamispinna iga 1 m² eest.

Ajalehtede, ajakirjade, tubakasaaduste ja karastusjookide jms. kioskite omanikelt võetakse korteriüüri käesoleva määruse p. 7 korras.

9. Elamispinna normaalseks suuruseks iga isiku kohta lugeda 9 m². Elamispinna- ja lisapinna- (teaduslikkudele ja teistele töötajatele) normi ülejääkide eest tasuvad kõik üürnikud nendele ettenähtud korteriüüri määrade kolmekordses suuruses, kuid mitte alla 1 rubla 32 kop. elamispinna 1 m² eest. Töölised ja teenijad

ning nendega võrdseiks loetud isikud maksavad ülejääkide osa eest, mis ei ületa 4,5 m² kogu perekonna kohta, tavalisel määral

10. Teha ülesandeks Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile avaldada hiljemalt 5. detsembriks s. a. käesoleva määruse rakendamise juhend. [1]

Vt. 1941. a. nr. 17, 27, 49, 73, 80; 1944. a. nr. 14; 1945. a. nr. 23, 42; 1948. a. nr. 7.

41. ERAETTEVÕTJAILT SUUREMATE KARUSLOOMAKASVANDUSTE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 3. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 61, art. 747)

1. Natsionaliseerida eraettevõtjailt 9 karusloomakasvandust vastavalt lisandatud nimestikule.

2. Kujundada natsionaliseeritud karusloomakasvandustest karusloomakasvatuslikud sovhoosid.

3. Natsionaliseerimise ja karusloomakasvatuslikkude sovhooside organiseerimise teostamine kui ka nende ajutine juhtimine panna Eesti NSV Põllutöö Rahvakomissariaadile.

4. Kohustada Eesti NSV Põllutöö Rahvakomissariaati karusloomakasvatuslikkude sovhooside natsionaliseerimist ja organiseerimist teostama 10 päeva jooksul.

5. Volitada Eesti NSV Kaubanduse Rahvakomissariaati organiseerima kohalikkude karusloomanahkade kokkuvõtmist, kasutades selleks otstarbeks olemasolevat kokkuvõtmise aparaati, täiendades seda karusloomakasvatuse eriteadlastega.

Keelata eraisikutele toor-karusloomanahkade kokkuost.

(Lisa välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

42. KÜLMAL AASTAAJAL VÄLISÕHUS TÖÖTAJATE TERVISE KAITSEKS

ENSV RKN-i määrus 6. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 62, art. 774)

I.

1. jagu.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva määruse eeskirjad kehtivad kõigil tööaladel, välja arvatud:

1) veduri- ja rongiteenistuse tööalad,

2) liiklemisteede lahtihoidmise tööd,

[1] Vt. ENSV T 1940, 61, 756 osad I—IV ja VI—IX; 1941, 3, 55—II osa, samuti 1940, 66, 900; 71, 986.

3) vetel transpordi ujuvkoosseade tööd,
4) tehaste transport-tööd,
5) päästetööd ja tööd õnnetuste ärahoidmiseks ning
6) side- ja elektrivõrgu rikete kõrvaldamise tööd.

§ 2. Olenevalt välisõhu temperatuurist ja tuule kiirusest tuleb võtta tarvitusele külmal aastaajal välisõhus või kinnises külmas ruumis töötajate tervise kaitseks järgmised abinõud:
1) sisse seada soojendamiseks töövaheajad,
2) lühendada tööaja normaalkestvust,
3) tööd katkestada.

Kompensatsioonide määramisel kinnistes kütmata ruumides töötajatele tuleb nende tööd käsitada kui vastava temperatuuri juures tuulevaikse ilmaga tehtavaid välistöid.

§ 3. Soojendamiseks ettenähtud töövaheajad ja tööde katkestamisega kaotsiläinud aeg loetakse tööajaks ja tasutakse päevapalga määra alusel.

§ 4. Juhtudel, kui välisõhus tehtavate tööde katkestamine tehnilistel põhjustel või ühiskondlistes huvides ei ole võimalik või kui välisõhus tehtavate tööde katkestamine kutsub esile nendest töödest sõltuva käitise või selle osa seisaku, tuleb töötajad tööle rakendada vaheldamisi.

§ 5. Kui ilmastiku oludest tingituna töötamine välisõhus katkestatakse, võidakse töötajad ajutiselt ümber paigutada soojadesse ruumidesse teistele, palgalepingus mitte ettenähtud töödele.

§ 6. Korraldused soojendamise vaheaegade sisseseadmiseks, tööpäeva lühendamiseks, tööde katkestamiseks või tööliste üleviimiseks soojadesse ruumidesse teistele töödele, teeb käitise juhataja, silmas pidades ilmastiku olusid ja käesoleva määruse eeskirju.

Omavoliline töövaheaegade tegemine, tööde katkestamine, tööpäeva lühendamine, teistele töödele üleminek ei ole lubatav.

2. jagu.

Töövaheajad, tööpäeva lühendamise ja tööde katkestamise kord.

§ 7. Töötajaid peab lastama soojendama iga tunni järele 10 minutiks, kui välisõhu temperatuur ja tuuletugevus töötsoonis on alljärgnevad:

õhutemperatuur °C	tuule tugevus pallides
— 8 kuni —13	5 kuni 8
—13 „ —18	4 „ 7
—18 „ —30	

§ 8. Tööpäev tuleb lühendada 6 tunnile ööpäevas, kui välisõhu temperatuur ja tuuletugevus töötsoonis on alljärgnevad:

õhutemperatuur °C	tuule tugevus pallides
—18 kuni —25	4 kuni 6
—25 „ —30	

Lühendatud tööpäeval on töötajatel õigus kasutada soojendamiseks § 7 ettenähtud töövaheaegu.

§ 9. Töötamine tuleb katkestada, kui välisõhu temperatuur ja tuuletugevus töötsoonis on alljärgnevad:

õhutemperatuur °C	tuule tugevus pallides
— 8 kuni —13	8 või rohkem
—13 „ —18	5 „ „
—18 „ —25	7 „ „
—25 „ —30	6 „ „
—30 või madalam	

§ 10. Kui sajab tugevat lumelörtsi või vihma, võib käitise juhataja otsusel töid katkestada ka kõrgemal välisõhu temperatuuril ja vähemal tuulekiirusel kui § 9 ette nähtud.

§ 11. Töötsooniks käesoleva määruse mõttes loetakse 2 m kõrgust õhukihti, arvates maapinnast või alusest, kus asetsevad töökohad.

3. jagu.

Soojendusruum.

§ 12. Välisõhus tehtavatel kohtkindlatel töödel, mis kestavad üle ühe kuu ja mida tehakse käesoleva määruse 2. jaos näidatud ilmastiku oludes, tuleb püstitada töökohale võimalikult lähedale soojendusruum. Soojendusruumina võib kasutada ka mõnda olemasolevat vastavat ruumi.

Lühema kestvusega töödel tuleb töökoha lähedusse asetada küdev väliahi või teha lõkketuli.

§ 13. Soojendusruumi põrand, seinad, lagi ning uksed peavad olema tihedad ning küllalt soojapidavad. Katus peab olema sademetekindel ning laeta ehitistel küllalt soojapidav.

§ 14. Soojendusruum peab olema küllaldaselt valgustatud ja köetud ning varustatud istmetega, laudadega, rõivastenagidega ja panipaikadega toidu jaoks.

§ 15. Külmal ajal peab soojendusruumis saadaval olema keev vesi.

§ 16. Soojendusruum tuleb hoida alati puhas. Jätete äraviskamiseks peab olema jäteteanum, mida tuleb tühjendada vähemalt kord päevas.

II.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

43. LINNA- JA MAA-ARHIIVIDE ORGANISEERIMISE KOHTA EESTI NSV-s

ENSV RKN-i määrus 10. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 63, art. 785)

Silmas pidades töötava rahva huve ja arvestades arhiivimaterjalide määratu suurt tähtsust riikliku ümberehituse töös ja kõikide riigi poliitilise, majandusliku ja kultuurse elu alade arendamisel, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Organiseerida kohaliku tähtsusega arhiivimaterjalide koondamiseks ja korraldamiseks ning nende praktiliseks ja teaduslikuks läbitöötamiseks Siseasjade Rahvakomissariaadi vastava osa- või jaoskonna juures järgmised linna- ja maa-arhiivid:

1)	Tallinna ja Harjumaa	Arhiiv	— Tallinnas
2)	Tartu ja Tartumaa	„	— Tartus
3)	Narva ja Virumaa	„	— Narvas
4)	Pärnu ja Pärnumaa	„	— Pärnus
5)	Järvamaa	„	— Paides
6)	Läänemaa	„	— Haapsalus
7)	Saaremaa	„	— Kuressaares
8)	Valgamaa	„	— Valgas
9)	Võrumaa	„	— Võrus
10)	Petserimaa	„	— Petseris
11)	Viljandimaa	„	— Viljandis.

2. Ümber nimetada mainitud linnade senised linnaarhiivid vastavalt punkt 1. määratud nimetusele.

3. Kinnitada Siseasjade Rahvakomissari poolt esitatud ajutised koosseisud linna- ja maa-arhiivide kohta; kulud võtta Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna eelarvetesse nende linnade linna- ja maa-arhiivide suhtes ning vastavate maakondade eelarvetesse ülejäänud maa-arhiivide suhtes.

4. Üldine arhiivinduslik juhtimine panna ENSV Siseasjade Rahvakomissariaadi Arhiivide Talitusele vastavalt NSVL Siseasjade Rahvakomissariaadi käskkirjale nr. 208, 23. aprillist 1939.

Vt. 1940. a. nr. 6 ja 7.

44. RIIKLIKU SOTSIAALKINDLUSTUSE PENSIONIDE MÄÄRAMISE JA VÄLJAMAKSMISE KORRA KOHTA KÄIVA JUHENDI KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 66, art. 880)

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi poolt 24. nov. 1940 antud Seadluse riikliku sotsiaalkind-

lustuse sisseseadmise kohta [1] põhjal Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissari juhend riikliku sotsiaalkindlustuse pensionide määramise ja väljamaksmise korra kohta.

Vt. ka 1940. a. nr. 39; 1941. a. nr. 3; 1949. a. nr. 34 ja 35.

Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissari juhend riikliku sotsiaalkindlustuse pensionide määramise ja väljamaksmise korra kohta.

I.

1. peatükk.

Pensioni taotlemine.

§ 1. Avaldus riikliku sotsiaalkindlustuse pensioni (vanaduse, invaliidsuse, väljateenitud aastate ja perekonnatoitja kaotamise puhul ning töösangaritele) saamiseks esitatakse kirjalikult avaldaja elukoha maakonna või Tallinna, Tartu, Narva või Pärnu linna sotsiaalkindlustuse osakonnale.

Avalduse võib esitada ka maakonda kuuluva linna sotsiaalkindlustuse osakonna või valla või alevi töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee kaudu.

§ 2. Pensionitaotleja on kohustatud lisandama pensioniavaldusele kõik kehtivate eeskirjadega pensioni saamiseks vajalikud dokumendid, samuti ette näitama passi elukohta sissekirjutamise märkusega.

§ 3. Pensioni taotlemise päevaks loetakse päev, mil avaldus on saadud ühes vajalikkude dokumentidega maakonna või Tallinna, Tartu, Narva või Pärnu linna sotsiaalkindlustuse osakonnas. Kui avaldus ühes dokumentidega on saadetud posti teel, siis loetakse pensioni taotlemise päevaks lähtekoha postitempli kuupäev.

§ 4. Sotsiaalkindlustuse osakonnad on kohustatud andma seletusi ja õiendusi pensionide määramise küsimustes, samuti ka abistama taotlejat vajalikkude dokumentide saamisel. Selleks on sotsiaalkindlustuse osakondadel õigus nõuda vajalikke dokumente ettevõtetelt, asutistelt, organisatsioonidelt ja üksikisikutelt.

§ 5. Juhul, kui pensioni määramine oleneb invaliidsuse kindlakstegemisest, saadab pensionimääramist toimetav sotsiaalkindlustuse osakond pensionitaotleja läbivaatamiseks arstliku töö-ekspertiisi komisjoni (ATEK) taotleja elukoha järgi.

Arstlikud töö-ekspertiisi komisjonid tegutsevad Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt kinnitatud määruse alusel. Komisjonide asukohad ja tegevuspiirkonnad määrab Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissar. [2]

---

[1] Vt. 1940. a. nr. 33.

[2] Vt. 1948. a. nr. 39 ja ENSV T 1940, 69, 939; 1941, 34, 514.

2. peatükk.

Pensionide määramine.

§ 6. Riiklikud sotsiaalkindlustuse pensionid määratakse maakonna, linna ja rajooni töötava rahva saadikute nõukogu täitevkomiteede juures asuvate pensionimääramise komisjonide poolt koosseisus: esimees — maakonna, linna või rajooni sotsiaalkindlustuse osakonna juhataja; komisjoni liikmed — maakonna, linna või rajooni põhilise ametiühingu esindaja ning maakonna, linna või rajooni rahandusosakonna juhataja.

Komisjoni koosseisu kinnitab maakonna, linna või rajooni töötava rahva saadikute nõukogu.

(26. augustil 1947. — ENSV T nr. 25, art. 217.)

§ 7. Pensioni saamiseks vajalik tööstaaž määratakse kindlaks esitatud dokumentide põhjal.

Vajalikkude dokumentide puudumise korral määratakse tööstaaž kindlaks pensionimääramise komisjoni poolt tunnistajate avalduste ning teiste andmete põhjal.

§ 8. Pensionimääramise komisjonid on kohustatud otsustama pensionimääramise asjad hiljemalt kümne päeva jooksul pärast kõigi vajalikkude dokumentide, sealhulgas ka arstliku tööekspertiisi komisjoni otsuse kättesaamist.

Pensionimääramise komisjoni poolt läbivaadatud iga pensioniavalduse kohta koostatakse protokoll, milles märgitakse: pensionitaotleja nimi, isanimi ja perekonnanimi, vanus, üldine tööstaaž, katkestamatu tööstaaž ühes ja samas ettevõttes või asutises enne pensionitaotlust, keskmine kuu töötasu, invaliidsuse grupp invaliidide kohta ja mis kuupäevast ning missuguses suuruses on määratud pension. Protokollile kirjutavad alla kõik komisjoni liikmed.

Sotsiaalkindlustuse osakond teatab pensionimääramisest või pensioninõudmise rahuldamata jätmisest pensionitaotlejale viie päeva jooksul, arvates otsuse tegemise päevast.

§ 9. Iga pensionäri kohta koostab sotsiaalkindlustuse osakond isikliku kaardi ja ühtlasi annab pensionärile välja pensionitunnistuse.

Pensionimääramise aluseks olnud dokumendid jäävad sotsiaalkindlustuse osakonda ja säilitatakse pensionäri pensionitoimikus. Pärast pensioni määramist märgitakse need dokumendid templiga: „Pension määratud".

Sotsiaalkindlustuse osakond saadab pensionitaotlejale, kelle avaldus on jäetud rahuldamata, teate pensionitaotluse rahuldamata jätmise põhjuste kohta, ühtlasi ära näidates edasikaebe korda. Ühes nimetatud teatega tagastab sotsiaalkindlustuse osakond pensionitaotlejale kõik tema poolt esitatud dokumendid.

§ 10. Maakonna või linna sotsiaalkindlustuse osakonna juures asuva pensionimääramise komisjoni otsusele võib pensionitaotleja esitada kaebuse Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaadi Pensio-

nide osakonnale. Kaebus esitatakse selle sotsiaalkindlustuse osakonna kaudu, kelle juures asuva pensionimääramise komisjoni otsusele kaevatakse. Sotsiaalkindlustuse osakond on kohustatud kaebuse edasi saatma Pensionide osakonnale ühes vastava asjatoimetusega hiljemalt 3 päeva jooksul.

Kaebuse läbivaatamise tulemustest teatatakse kirjalikult pensionitaotlejale.

3. peatükk.

Pensionide väljamaksmine.

§ 11. Pensionid makstakse välja maakonna või linna sotsiaalkindlustuse osakondade korraldusel kas vahetult sotsiaalkindlustuse osakondade poolt või valdade või alevite töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteede kaudu või saadetakse kätte posti teel.

Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissari loal võidakse pensionide väljamaksmist toimetada ka rahakandjate kaudu.

§ 12. Juhul, kui pensionär asub tööle või kui ta omandab mingisuguseid muid sissetulekuid, peab ta sellest viivitamatult teatama sellele sotsiaalkindlustuse osakonnale või töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomiteele, kelle kaudu ta saab pensioni, ära näidates töökohta, ametit, töötasu või mõne muu sissetuleku suurust ning tööle asumise aega.

§ 13. Asudes alaliselt elama teise maakonda või Tallinna, Tartu, Narva või Pärnu linna või mõnda teise liiduvabariiki, peab pensionär oma elukoha muutmisest teatama sellele sotsiaalkindlustuse osakonnale või valla või alevi töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomiteele, kelle kaudu temale pensioni maksti. Viimane korraldab pensionäri arvelt kustutamise ja maksab temale pensioni välja arvelt kustutamise päevani ning annab ühtlasi pensionärile välja õienduse arvelt kustutamise kui ka selle kohta, mis ajani on pension välja makstud.

Pensionäridele, kes on ajutiselt asunud elama teise kohta (ravimiseks, perekondlikel põhjusil jne.), jätkatakse pensionimaksmist alalise elukoha järgi (volituse põhjal), kuid mitte üle kolme kuu.

§ 14. Uude elukohta asumisel on pensionär kohustatud laskma end võtta arvele uue elukoha maakonna või Tallinna, Tartu, Narva või Pärnu linna sotsiaalkindlustuse osakonnas. Arvele võtmine võib toimuda ka maakonda kuuluva linna sotsiaalkindlustuse osakonna või valla või alevi töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee kaudu. Sotsiaalkindlustuse osakond nõuab viivitamatult välja pensionäri endisest elukohast pensionäri isikliku kaardi ja kui pensionär ei ole arvelt kustutatud, siis ka õienduse viimase pensioni väljamaksmise kohta. Isiklik kaart ja õiendus tulevad välja saata mitte hiljem kui viie päeva jooksul pärast nõudmise saamist.

§ 15. Pensionäri isikliku kaardi ja õienduse saamisel jätkab sotsiaalkindlustuse osakond pensioni väljamaksmist arvates sellest päevast, milleni pension on välja makstud endise elukoha järgi.

II.—III.

(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)

45. MAAKONNA JA TALLINNA, TARTU, NARVA NING PÄRNU LINNA KAUBANDUSOSAKONDADE PÕHIMÄÄRUSTE KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 66, art. 881)

1. Kinnitada maakonna kaubandusosakonna põhimäärus ja Tallinna, Tartu, Narva ning Pärnu linna kaubandusosakonna põhimäärus.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Maakonna Kaubandusosakonna põhimäärus.

1. Maakonna Kaubandusosakond, vastavalt ENSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 66-le, on maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee osakond, mis allub oma tegevuses, vastavalt ENSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 68-le, nii maakonna töötava rahva saadikute Nõukogule ja selle täitevkomiteele kui ka vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

2. Maakonna Kaubandusosakond juhib sotsialistliku kaubanduse ülesehitamist, teostab järelevalvet kaubandusliku tegevuse korrapärase arenemise ning kaubandusala eeskirjade täitmise üle maakonnas, kas vahetult või maakonna linnade, alevite ja valdade täitevkomiteede vastavate organite kaudu.

Maakonna Kaubandusosakonnale ning käesolevale põhimäärusele ei allu ENSV Konstitutsiooni[1] § 71 loetletud linnade kaubandusala korraldamine.

3. Linnade, alevite ja valdade täitevkomiteede kaubandusala korraldavate organite ülesanded, võimupiirid ja koosseisu sätib, niivõrd kui neile ei ole antud eraldi põhimäärusi, maakonna Kaubandusosakonna ettepanekul maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu oma otsusega.

4. Maakonna Kaubandusosakonda juhib maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee poolt määratud ja ENSV Kaubanduse Rahvakomissari poolt ametisse kinnitatud Kaubandusosakonna juhataja.

5. Maakonna Kaubandusosakonna juhataja annab oma võim-

[1] Vt. 1949. a. nr. 44.

konna ulatuses käskkirju ja juhendeid Kaubanduse Rahvakomissari käskkirjade ja juhendite ning maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu ja selle täitevkomitee otsuste ja korralduste teostamiseks.

6. Maakonna Kaubandusosakonna juhatajal on õigus panna seisma ning tühistada linnade, alevite ja valdade täitevkomiteede kaubandusosakondade käskkirju ja juhendeid, mis on vastuolus seadustega, kõrgemate riigivõimuorganite määruste, juhendite, käskkirjade, otsuste või korraldustega, kandes sellest ette Kaubanduse Rahvakomissarile.

7. Oma ülesannete teostamiseks maakonna Kaubandusosakond, vastavalt seadustele, NSVL ja ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustele, NSVL ja ENSV Kaubanduse Rahvakomissari käskkirjadele ja juhenditele ning maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu ja selle täitevkomitee otsustele ja korraldustele:

a) teostab üldist järelevalvet maakonnas töötavate kõigi kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete tegevuse plaanikohase ning häireteta arenemise ning tarvitajate vajalikus hulgas täisväärtuslike kaupadega varustamise üle;

b) teostab järelevalvet kohalike elanikkonna igapäevaseid tarvidusi teenivate käitiste (õmblus-, parandustöökodade ja muude) tegevuse normaalse arenemise üle, kui need ei ole allutatud teiste osakondade järelevalvele;

c) organiseerib turge ja laatu ning kolhooslikku turukaubandust maakonnas, rakendades abinõusid nende paremaks varustamiseks ja korrastamiseks ning turukaubanduse üldiseks avardamiseks;

d) kujundab — koostöös kaubastute ja kooperatiividega — kavu kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise käitiste võrgu vajaliku arendamise kohta ning astub samme kavade teostamiseks;

e) annab lubasid kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ja nende üksikute käitiste ajutiseks sulgemiseks;

f) *(Välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

g) koostab — Kaubanduse Rahvakomissari juhiste kohaselt — kavu maakonna kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise käibe kujunemise ning selle jagunemise kohta linnade, alevite ja valdade vahel, esitades kavad läbivaatamiseks maakonna täitevkomiteele, edasisaatmiseks Kaubanduse Rahvakomissariaadile;

h) selgitab tarviduste mahtu ja tarvitajate nõudeid laialttarvitatavate kaupade alal ning teeb saadud andmete alusel tootmis- ja kaubandusettevõtteile esitusi kaupade kvaliteedi ning assortimendi kohta ning uute kaubaliikide tootmiseks ja turustamiseks;

i) teostab järelevalvet, et tööstuslike ja kaubanduslike hulgimüügibaaside poolt kaubad plaanis määratud hulgas ning õigeaegselt kaubandusettevõtteile üle antaks;

j) valvab kaubafondide täieliku ja vajadusekohase jagunemise üle linnade, alevite ning valdade kõigi kaubandusettevõtete vahel;

kohustab kaubandusettevõtteid vajaduse korral teostama kaubafondide taasjaotamist;

k) teostab järelevalvet maakonnas põllumajandussaaduste kokkuostu ning ärasaatmise või laondamise üle; kindlustab maakonnast väljaveetavate muude kaupade kohta antud korralduste täitmist;

l) teostab järelevalvet kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete tegevuse üle tehniliste vahendite ja sisseseadete täiendamise, ümberehituste ja remontide toimumise ning vastavate kapitalimahutuste õigeaegse teostumise alal;

m) teostab järelevalvet kaubandusala eeskirjade täitmise üle maakonnas, eriti kauplemisaja, kaubandustööliste töökaitse ja tervishoiu suhtes;

n) töötab välja kohalikku kaubandust ja ühiskondlikku toitlustamist korraldavate eeskirjade kavad, eriti kauplemisaja kohta, esitades need kehtimapanekuks vastavas korras;

o) teostab kontrolli kaubandusettevõtteis sätitud hindadest kinnipidamise üle;

p) täidab vastavate seaduste ja määrustega temale asetatud ülesandeid maakonnas alkoholiste jookide müügi korraldamise ja järelevalve alal;

r) korraldab spekulatsiooni vastu võitlemist ning valvab sotsialistliku kaubandusmoraali tõstmise üle;

s) organiseerib sotsialistlikku võistlust ning hoolitseb stahhanovliku liikumise ja muude töötäiustamise meetodite levimise eest kaubandusalal;

t) teostab järelevalvet kaubanduskaadrite ettevalmistamise ja teadmiste täiendamise üle;

u) kogub statistilisi andmeid ning teostab konjunktuurilisi vaatlusi kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise arengu üle maakonnas; koostab vastavaid ülevaateid ja Osakonna tööaruandeid esitamiseks Kaubanduse Rahvakomissariaadile;

v) avaldab arvamist Kaubandusosakonna kaudu Kaubanduse Rahvakomissariaadile esitatavate kaubandusettevõtete aruannete kohta;

õ) juhib ning kontrollib linnade, alevite ja valdade täitevkomiteede vastavate organite tegevust kaubandusala korraldamisel ning kinnitab nende aruandeid;

ä) täidab temale seaduste ja määrustega või alluvuse korras asetatud muid kaubandusalaseid ülesandeid.

8. Oma ülesannete teostamiseks Kaubandusosakonnal on õigus vajaduse korral maakonna kõigilt kaubandusettevõtteilt saada tegevuse ülevaateid ja aastaaruandeid.

9. Maakonna Kaubandusosakonnale alluvatel aladel töötulemuste selgitamiseks ja arvustamiseks, ühiskondliku kontrolli teostamise ning tegevuse paremaks kujundamise otstarbel, Osakond

korraldab regulaarselt tarvitajate koosolekuid, samuti kaubandusettevõtete juhtkondade, asjatundjate ja stahhaanovlaste nõupidamisi.

10. Kaubandusala küsimuste korraldamiseks, mis ületavad nende võimupiire, linna, alevi ning valla täitevkomiteede kaubandusala korraldavad organid teevad esitusi maakonna Kaubandusosakonnale ning maakonna Kaubandusosakond Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

11. Maakonna Kaubandusosakonna ametkohtade koosseisu tabeli kinnitab Kaubanduse Rahvakomissar.

12. Maakonna Kaubandusosakonna isikliku koosseisu kinnitab ametisse ja vabastab Osakonna juhataja ettepanekul Maakonna täitevkomitee.

13. Maakonna Kaubandusosakonna kulud kaetakse maakonna eelarve korras vastavalt maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu poolt kinnitatud Osakonna eelarvele.

Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna Kaubandusosakonna põhimäärus.

1. Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna Kaubandusosakond, vastavalt ENSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) [1] § 69-le, on linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee osakond, mis allub oma tegevuses, vastavalt ENSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) [1] § 71-le, nii linna töötava rahva saadikute Nõukogule ja selle täitevkomiteele kui ka vahetult ENSV Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

2. Linna Kaubandusosakond juhib sotsialistliku kaubanduse ülesehitamist, teostab järelevalvet kaubandusliku tegevuse korrapärase arenemise ja kaubandusala eeskirjade täitmise üle linna administratiivpiirides.

3. Linna Kaubandusosakonda juhib linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee poolt määratud ja Kaubanduse Rahvakomissari poolt ametisse kinnitatud Kaubandusosakonna Juhataja.

4. Linna Kaubandusosakonna Juhatajal on õigus anda oma võimkonna ulatuses käskkirju ja juhendeid Kaubanduse Rahvakomissari käskkirjade ja juhendite, linna töötava rahva saadikute Nõukogu ja selle täitevkomitee otsuste ja korralduste teostamiseks.

5. Oma ülesannete täitmiseks linna Kaubandusosakond, vastavalt seadustele, NSVL ja ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustele, NSVL ja ENSV Kaubanduse Rahvakomissari käskkirjadele ja juhenditele ning linna töötava rahva saadikute Nõukogu ja selle täitevkomitee otsustele ning korraldustele:

[1] Vt. 1949. a. nr. 44.

a) teostab üldist järelevalvet linna administratiivpiires töötavate kõigi kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete tegevuse plaanikohase ja häireteta arenemise ning tarvitajate vajalikus hulgas täisväärtuslike kaupadega varustamise üle;

b) teostab järelevalvet kohalike elanikonna igapäevaseid tarvidusi teenivate käitiste (õmblus-, parandustöökodade ja muude) tegevuse normaalse arenemise üle, kui need ei ole allutatud teiste osakondade järelevalvele;

c) organiseerib turukaubandust linna administratiivpiires ja rakendab abinõusid turgude ning laatade kaubanduse avardamiseks, nende korrastamiseks ning vajalike kaupadega, sealjuures põllumajandus- ja aiasaadustega, paremaks varustamiseks;

d) kujundab — koostöös kaubastute ja kaubanduskooperatiividega — kavu kaupluste ning ühiskondliku toitlustamise käitiste võrgu vajaliku arendamise kohta ning astub samme kavade teostamiseks;

e) annab lubasid kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ja nende käitiste ajutiseks sulgemiseks;

f) *(Välja jäetud kui tähtsuse kaotanud.)*

g) koostab — Kaubanduse Rahvakomissari juhiste kohaselt — kavu kaubanduse ning ühiskondliku toitlustamise käibe kujunemise kohta linnas, esitades kavad läbivaatamiseks linna täitevkomiteele, edasisaatmiseks Kaubanduse Rahvakomissariaadile;

h) selgitab tarviduste mahtu ja tarvitajate nõudeid laialttarvitatavate kaupade alal ning teeb saadud andmete alusel tootmis- ja kaubandusettevõtteile esitusi kaupade kvaliteedi ning assortimendi kohta ning uute kaubaliikide tootmiseks ja turustamiseks;

i) teostab järelevalvet, et tööstuslike ja kaubanduslike hulgimüügibaaside poolt kaubad plaanis määratud hulgas ning õigeaegselt kaubandusettevõtteile üle antaks; rakendab abinõusid kaubafondide täielikuks ja vajadustekohaseks jagunemiseks kõigi kaubanduskäitiste vahel kogu linna ulatuses, kohustades vajaduse korral ettevõtteid kaubafondide taasjaotamiseks;

j) teostab järelevalvet kaubanduslike ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete tegevuse üle tehniliste vahendite ja sisseseadete täiendamise, ümberehituste ja remontide otstarbeka toimumise ning vastavate kapitalimahutuste õigeaegse teostamise alal;

k) teostab järelevalvet kaubandusala eeskirjade täitmise üle linnas, eriti kauplemisaja, kaubandustööliste töökaitse ja tervishoiu suhtes;

l) töötab välja kohalikku kaubandust ja ühiskondlikku toitlustamist korraldavate eeskirjade kavad, eriti kauplemisaja kohta, esitades need kehtimapanekuks vastavas korras;

m) teostab kontrolli kaubandusettevõtteis sätitud hindadest kinnipidamise üle;

n) täidab vastavate seaduste ja määrustega temale asetatud

ülesandeid linna administratiivpiirkonnas alkoholiste jookide müügi korraldamise ja järelevalve alal;

o) korraldab spekulatsiooni vastu võitlemist ning valvab sotsialistliku kaubandusmoraali tõstmise üle;

p) korraldab sotsialistlikku võistlust ja hoolitseb stahhaanovliku liikumise ning muude töötäiustamise meetodite levimise eest kaubanduslikes ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtteis;

r) teostab järelevalvet kaubanduskaadrite ettevalmistamise ja teadmiste täiendamise üle;

s) kogub statistilisi andmeid ning teostab konjunktuurilisi vaatlusi kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise arengu üle linnas, koostab vastavaid ülevaateid ja Osakonna töö-aruandeid, esitamiseks Kaubanduse Rahvakomissariaadile;

t) avaldab arvamist Kaubandusosakonna kaudu Kaubanduse Rahvakomissariaadile esitatavate kaubandusettevõtete aruannete kohta;

u) täidab temale seaduste ja määrustega või alluvuse korras asetatud muid kaubandusalaseid ülesandeid.

6. Oma ülesannete teostamiseks Kaubandusosakonnal on õigus vajaduse korral linna kõigilt kaubandusettevõtteilt saada tegevuse ülevaateid ja aastaaruandeid.

7. Linna Kaubandusosakonnale alluvatel aladel töötulemuste selgitamiseks ja arvustamiseks — ühiskondliku kontrolli teostamise ning tegevuse paremaks kujundamise otstarbel — Osakond korraldab tarvitajate arutluskoosolekuid, samuti kaubandusettevõtete juhtkondade, asjatundjate ja stahhaanovlaste nõupidamisi.

8. Oma ülesannete täitmisel Kaubandusosakonna võimupiire ületavate kaubandusala küsimuste korraldamiseks Kaubandusosakond teeb esitusi Kaubanduse Rahvakomissariaadile.

9. Linna Kaubandusosakonna ametkohtade koosseisu tabeli kinnitab Kaubanduse Rahvakomissar.

10. Linna Kaubandusosakonna isikliku koosseisu kinnitab ametisse ja vabastab Osakonna Juhataja ettepanekul linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee.

11. Linna Kaubandusosakonna kulud kaetakse linna eelarve korras, vastavalt linna töötava rahva saadikute Nõukogu poolt kinnitatud Osakonna eelarvele.

46. RAHVAHARIDUSE OSAKONDADE PÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISE JA ELLUVIIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 66, art. 882)

1. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Rahvahariduse osakondade põhimäärus.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

3. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*
4. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*
5. Eesti NSV Hariduse Rahvakomissaril on õigus anda käskkirju ja juhendeid käesoleva määruse teostamiseks.

Rahvahariduse osakondade põhimäärus.

§ 1. Maakonna rahvahariduse osakond on Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) [1] § 66 ettenähtud maakonna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee osakond, mis kooskõlas Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 68 allub oma tegevuses nii vastava maakonna töötava rahva saadikute Nõukogule ja tema täitevkomiteele kui ka vahenditult Eesti NSV Hariduse Rahvakomissariaadile.

§ 2. Linna rahvahariduse osakond Tallinnas, Tartus, Narvas ja Pärnus on Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 69 ettenähtud linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee osakond, mis kooskõlas Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 71 allub oma tegevuses nii vastava linna töötava rahva saadikute Nõukogule ja tema täitevkomiteele kui ka vahenditult Eesti NSV Hariduse Rahvakomissariaadile.

§ 3. Rahvahariduse osakonna ülesandeks on rahvahariduse korraldamine vastava maakonna või linna administratiivpiirides, nimelt:

1) koolivõrgu organiseerimine ja paigutamine ja koolides õppe- ja kasvatustöö teostamine kooskõlas Valitsuse ja Partei juhistega;

2) laste kommunistliku kasvatuse teostamine koolis ja väljaspool kooli, organiseerides selleks maakonnas või linnas kooli väliste asutiste võrgu, nagu laste tehnilised jaamad, kunstilise isetegevuse majad, lastepargid, pioneeride paleed, spordijaamad j. t.;

3) poliitilis-massilise töö teostamine maakonna või linna täiselalise elanikkonnaga rahvamajade, raamatukogude, lugemistubade, teatrite, kinode võrgu jt. organiseerimise teel [2];

4) metoodilise töö organiseerimine õppejõududega maakonnas — linnas ja kaasabi ametiühingutele õppejõudude poliitilise taseme tõstmisel (erikursuste, konverentside, seminaride, loengute ja konsultatsioonide korraldamine);

5) laste üldise sundusliku hariduse — keskkooli linnades ja mittetäieliku keskkooli maal — teostamine täielikus kooskõlas ÜK(b)P 18. kongressi otsustega;

6) koolide majandusliku tegevuse korraldamine ja nende varustamine õppeseadmetega, õppeabinõudega ja õpperaamatutega;

7) koolide varustamine internaatidega ja kaasa aitamine vasta-

[1] Vt. 1949. a. nr. 44.
[2] Vt. ENSV T 1945, 26, 396.

vale rahvakomissariaadile koolide, söögitubade ja einelaudade võrgu arendamisel;

8) lasteaedade võrgu majanduslik-metoodilise korralduse teostamine;

9) koolide, lasteaedade, tehnikumide, klubide ja muude rahvahariduse asutiste uue ehituskava plaanide valmistamine;

10) tehnilise järelevalve teostamine osakonnale alluvate kooliruumide ja muude ruumide seisukorra üle;

11) kutsekoolide töö korraldamine;

12) kaasa aitamine kunstide arendamisele;

13) alluvate asutiste tegevuse aruannete koostamine, nende statistiline läbitöötamine ja esitamine tähtajaliselt kõrgemalseisvatele valitsemisorganitele;

14) muude rahvahariduse osakondadele kõrgemalseisvate organisatsioonide ja asutiste otsustega pandud ülesannete täitmine;

15) järelevalve teostamine Valitsuse ja Partei otsuste ning Eesti NSV Hariduse Rahvakomissariaadi käskkirjade ja juhendite täitmise üle.

§ 4. Rahvahariduse Osakonnal on õigus oma võimkonna alal anda käskkirju ja juhendeid Eesti NSV Hariduse Rahvakomissari käskkirjade ja juhendite ning vastava maakonna või linna töötava rahva saadikute Nõukogu ja selle täitevkomitee otsuste ja korralduste täitmiseks.

§ 5. Rahvahariduse Osakonda juhatab osakonna juhataja, kes kinnitatakse ametisse Eestimaa Kommunistliku (b) Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Hariduse Rahvakomissari poolt maakonna või linna Kommunistliku Partei komitee ja vastava maakonna või linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee ettepanekul.

Vastava maakonna või linna töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee võib osakonna juhatajat ametist vabastada või teisele kohale ümber paigutada ainult Eestimaa Kommunistliku (b) Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Hariduse Rahvakomissari loal.

§ 6. Rahvahariduse Osakonna juhataja juhib osakonda. Tema hoolitseb osakonna ülesannete seaduspärase, otstarbeka ja täpse täitmise eest, otsustab tema võimkonda kuuluvaid küsimusi, annab juhendeid ja teeb korraldusi alluvatele töötajatele ja teostab järelevalvet nende tegevuse üle.

§ 7. Peale juhataja kuuluvad osakonna koosseisu:

1) koolide inspektor (inspektorid);
2) pedagoogilise kabineti juhataja;
3) poliitharidustöö inspektor ja konsulendid;
4) ehituste ja tehnilise järelevalve inspektor;
5) plaanimajanduse inspektor ja statistik;
6) majandusjuhataja;
7) raamatupidaja või arveametnik;
8) masinakirjutaja;
9) kaks koristajat;

10) vajaduse kohaselt kojamees ning kütja.

Arvestades kohalikke erinevusi ja teiste osakondade koosseise võib rahvahariduse osakonna koosseis olla ka väiksem.

§ 8. Rahvahariduse osakonnas moodustatakse osakonna juhataja juurde osakonna juhataja eesistumisel nõuandev organ — Nõukogu, kelle liikmed kinnitab töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee.

§ 9. Rahvahariduse osakonna Nõukogu arutab osakonna töökavu, kuulab ära aruanded kohtadelt, uurib ja levitab parimate õppejõudude, direktorite ja teiste rahvahariduse alal töötajate töökogemusi.

§ 10. Rahvahariduse asutiste tegevuse juhtimise ja järelevalve otstarbel ja kriitika ning enesekriitika arendamiseks kutsub maakonna või linna rahvahariduse osakonna juhataja kokku osakonnale alluvate asutiste direktorite ja juhatajate nõupidamise mitte harvem kui üks kord kolme kuu kestel.

§ 11. Rahvahariduse ala korraldamist teistes — § 2 nimetamata linnades ja valdades teostavad nende linnade ja valdade töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomiteed maakonna rahvahariduse osakonna juhtimisel.

§ 12. Maakondade ning Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linnade rahvahariduse osakondade tegevuse ligemad alused ja korra määrab Hariduse Rahvakomissar sellekohaste juhenditega.[1]

47. VNFSV KRIMINAALKOODEKSI KEHTIMAPANEMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 16. detsembril 1940. a. (ENSV T nr. 65, art. 868)

1. Vastavalt NSVL Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusele 6. novembrist 1940[2] panna ENSV territooriumil kehtima VNFSV Kriminaalkoodeks arvates käesoleva seadluse väljakuulutamise päevast.

2. Määrata, et kohtute poolt enne Nõukogude võimu kehtimahakkamist, s. t. enne 21. juulit 1940 tehtud otsused, mis ei ole pärast seda tähtaega olnud apellatsioonikorras kohtute otsustamisel ja mis ei ole veel täide saadetud või millede täitmist on alatud, kuid ei ole veel lõpetatud, vaadatakse uuesti läbi kohtute eneste algatusel kassatsioonikorras vastavalt VNFSV koodeksitele: jaoskonnakohtute ja ringkonnakohtute otsused — ringkonnakohtute poolt, kõrgemate kohtute otsused — Ülemkohtu poolt. Uuesti läbivaatamisel ei või suurendada endiste otsustega määratud karistusi. *(17. jaanuaril 1941. — ENSV T nr. 8, art. 92.)*

3. Enne Nõukogude võimu kehtimahakkamist alustatud, kuid

[1] Vt. ENSV T 1941, 15, 185.
[2] Vt. ENSV T 1940, 65, 867.

lõpuleviimata juurdlused ning kohtuasjad tuleb saata kohtusse ja lõpule viia vastavalt Kriminaalkoodeksile.

4. Enne Nõukogude võimu kehtimahakkamist toime pandud süütegude eest kriminaalvastutusele võtmine võib toimuda üksnes VNFSV Kriminaalkoodeksi alustel.

5. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. 1940. a. nr. 57, 58 ja ENSV T 1941, 33, 480.

48. EESTI NSV RAHVAKOMISSARIDE NÕUKOGU JUURES EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI TELEGRAAFI AGENTUURI ETA ASUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 16. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 66, art. 883)

1. Kooskõlas NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 15. jaanuarist 1935 Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Telegraafi Agentuuri ja liiduvabariikide telegraafiagentuuride kohta (LSKK 1935, nr. 5, art. 36-b) asutada Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Telegraafi Agentuur ETA.

2. Senise riigiettevõtte Eesti Telegraafi Agentuur ETA asjaajamine, varad ja lepingud lugeda üleantuks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures olevale Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Telegraafi Agentuurile ETA.

3. Lubada Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Telegraafi Agentuuril ETA tarvitada pitsatit ENSV riigivapi kujutisega.

4. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 15. jaanuarist 1935 (LSKK 1935, nr. 5, art. 36-b) Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Telegraafi Agentuuri ja liiduvabariikide telegraafiagentuuride kohta.

Määrus Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Telegraafi Agentuuri ja liiduvabariikide telegraafiagentuuride kohta.

1. NSV Liidu Telegraafi Agentuur (TASS) on NSV Liidu kesksseks informatsiooniorganiks ja kuulub NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu juurde.

2. NSV Liidu Telegraafi Agentuuri ülesandeks on nii NSV Liitu kui ka välisriike puudutavate poliitiliste, majanduslike ja teiste üldist huvi äratavate teadete kogumine ja levitamine kogu NSV Liidus ja välismaal.

Peale selle on NSV Liidu Telegraafi Agentuuri ülesandeks vabariikliku informatsiooni kogumine ja levitamine Vene NFSV piirides.

Seoses sellega omab NSV Liidu Telegraafi Agentuur Vene

NFSV Rahvakomissaride Nõukogu juures oma voliniku, kelle nimetab NSV Liidu Telegraafi Agentuuri vastutav juhataja kokkuleppel Vene NFSV Rahvakomissaride Nõukoguga.

3. NSV Liidu Telegraafi Agentuurile kuulub ainuõigus:

a) levitada väljaspool NSV Liidu piire informatsiooni NSV Liidust;

b) levitada NSV Liidu piirides välismaist ja koguliidulist informatsiooni;

c) levitada liiduvabariikide telegraafiagentuuride poolt kogutud informatsiooni teistes liiduvabariikides;

d) sõlmida leppeid välismaiste telegraafiagentuuridega vastastikuse informatsiooni vahetamise kohta.

Märkus. Välismaa agentuuride ja ajalehtede korrespondendid, kellel on kindlaksmääratud korras lubatud töötada NSV Liidu territooriumil, omavad õigust koguda informatsiooni NSV Liidu piirides ja anda seda edasi välismaale.

4. Informatsiooni kogumiseks NSV Liidu Telegraafi Agentuur:

a) organiseerib Vene NFSV-s oma korrespondentspunktide ja -osakondade võrgu, mis alluvad otseselt temale;

b) organiseerib teistes liiduvabariikides liidulise tähtsusega korrespondentspunktide võrgu, mis kuuluvad vabariiklike telegraafiagentuuride süsteemi, ja nimetab vastavad korrespondendid vabariikide telegraafiagentuuride poolt esitatud kandidaatide seast;

c) saadab vajaduse korral oma erikorrespondente kogu NSV Liitu;

d) organiseerib välismaal korrespondentspunkte ja -osakondi ning saadab sinna erikorrespondente.

5. NSV Liidu Telegraafi Agentuuri eesotsas seisab vastutav juhataja, kellel on kaks asetäitjat.

Vastutav juhataja ja tema asetäitjad nimetatakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

6. NSV Liidu Telegraafi Agentuuri vastutav juhataja teostab individuaaljuhtimise põhimõttel NSV Liidu Telegraafi Agentuuri kogu tegevuse juhatamist.

7. Liiduvabariikide telegraafiagentuurid kuuluvad liiduvabariikide (peale Vene NFSV) rahvakomissaride nõukogude juurde.

Liiduvabariikide telegraafiagentuuride ülesandeks on informatsiooni kogumine ja levitamine ainult vastavate vabariikide territooriumidel ning samuti vabariikliku informatsiooni üleandmine NSV Liidu Telegraafi Agentuurile tema ülesandel.

8. Liiduvabariikide telegraafiagentuuride juhatajad nimetatakse vastavate vabariikide rahvakomissaride nõukogude poolt NSV Liidu Telegraafi Agentuuri vastutava juhataja ettepanekul.

9. NSV Liidu Telegraafi Agentuur ja liiduvabariikide telegraafiagentuurid teotsevad majandusliku arvestuse alusel.

10. Vastastikused suhted NSV Liidu Telegraafi Agentuuri ja

liiduvabariikide telegraafiagentuuride vahel põhjenevad järgmistel alustel:

a) NSV Liidu Telegraafi Agentuur juhib ja teostab kontrolli liiduvabariikide telegraafiagentuuride töö üle ning annab neile konkreetseid ülesandeid informatsiooni kogumise ja levitamise alal, kusjuures NSV Liidu Telegraafi Agentuuri direktiivid ja ülesanded on liiduvabariikide telegraafiagentuuride jaoks kohustuslikud;

b) rahanduslikud suhted NSV Liidu Telegraafi Agentuuri ja liiduvabariikide telegraafiagentuuride vahel korraldatakse vastavate lepetega;

c) NSV Liidu Telegraafi Agentuur valmistab ette nomenklatuuritöötajate kaadreid kogu telegraafiagentuuride süsteemi jaoks ja osutab kaasabi liiduvabariikide telegraafiagentuuridele nende töötajate ettevalmistamisel ja täiendamisel.

11. NSV Liidu Telegraafi Agentuur ja liiduvabariikide telegraafiagentuurid saavad oma informatsioonimaterjali ja teiste kõigi sidevahendite abil levitatud saadete eest tasu ulatuses, mis on kindlaks määratud NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu erilise määrusega.

12. NSV Liidu Telegraafi Agentuuri, liiduvabariikide telegraafiagentuuride ja nende korrespondentide informatsioonitelegrammid toimetatakse edasi erilise soodustustariifiga, mis kinnitatakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

13. NSV Liidu Telegraafi Agentuuri ja liiduvabariikide telegraafiagentuuride informatsioon antakse edasi raadio, telegraafi ja telefoni teel kohe pärast valitsuse teateid tähtajal ja korras, mis määratakse kindlaks erilise lepinguga Side Rahvakomissariaadi ja NSV Liidu Telegraafi Agentuuri vahel. Informatsioon, mille sisuks on dekreedid ja valitsuse määrused, toimetatakse edasi valitsuse teadete korras.

14. NSV Liidu Telegraafi Agentuur ja liiduvabariikide telegraafiagentuurid omavad kõiki autoriõigusi nende poolt kõigi sidevahendite abil levitatud informatsiooni kohta, vastavalt kehtivaile seadusile autoriõigusest.

15. NSV Liidu Telegraafi Agentuuril ja liiduvabariikide telegraafiagentuuridel on kõik juriidilise isiku õigused.

16. NSV Liidu Telegraafi Agentuuri sisemine struktuur määratakse kindlaks tema vastutava juhataja poolt vastavalt NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu erilisele määrusele.

49. NSV LIIDU RAUDTEEDE SEADUSE KEHTIMAPANEKU KOHTA

ENSV RKN-i otsus 16. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 67, art. 912)

Eesti NSV raudteel NSV Liidu Raudteede seaduse kehtimapaneku otstarbel Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Avaldada teadmiseks NSV Liidu Raudteede seadus ja NSV

Liidu Rahvakomissaride Nõukogu otsus 10. veebruarist 1935 nr. 232 selle seaduse kinnitamise kohta (LSKK 1935, nr. 9, art. 73) ning võtta nimetatud seadus kohaldamisele Eesti NSV territooriumil, arvates 1. jaanuarist 1941.

2. Võtta samast ajast kohaldamisele kõik Raudteede seaduse muudatused, täiendused ja seletused, samuti kõik selle arendamiseks antud ja antavad eeskirjad, mis on avaldatud „NSV Liidu raudteetranspordi veoeeskirjade ja tariifide kogus".

3. Kohustada kõiki kaubasaatjaid ja kaubasaajaid omandama ja ära õppima Raudteede seadus ja seadusejärgsed eeskirjad, samuti asuda plaaniliste vedude organiseerimisele tähendatud seaduse kohaselt.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu

otsus

nr. 232.

Moskva, Kreml.

10. veebruaril 1935. aastal.

NSV Liidu Raudteede seaduse kinnitamisest.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. NSV Liidu Raudteede seadus kinnitada ja panna kehtima 15. märtsist 1935. a. (vt. lisa).

2. Määrata, et sõjaväe- ja postiveod üldtarvituslikkudel raudteedel ja mitteüldtarvituslikkudel raudteedel toimuvad NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt kinnitatavate eriliste määruste alusel.

3. Teede Rahvakomissariaadile ette panna kõik seaduse ja selle arendamiseks antavate eeskirjade muudatused, täiendused ja seletused avaldada „NSV Liidu raudteetranspordi veoeeskirjade ja tariifide kogus".

Seaduses ettenähtud eeskirjade muutmine ja seletamine korralduste ja käskkirjadega, mida ei avaldata tähendatud „Kogus", ära keelata.

4. Teede Rahvakomissarile ette panna hiljemalt 10. märtsiks 1935. a. kinnitada käesolevas seaduses ettenähtud eeskirjad.

5. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*

Kinnitatud
NSV Liidu Rahvakomissaride
Nõukogu poolt

NSV Liidu Raudteede seadus.

I. Üldeeskirjad.

1. Raudteede põhikohuseks on kaupade ja reisijate vedude riikliku plaani teostamine.

2. Raudteetranspordi organid ja klientuur on kohustatud organiseerima plaanilisi vedusid transpordi materiaalsete vahendite väikseima kulutavusega ja kindlustama kaupade alalhoidu.

3. Vedude riikliku plaani teostamise kord, vedusid teostavate raudteede kui ka raudteetransporti kasutavate organisatsioonide ja isikute õigused, kohused ja vastutus määratakse käesoleva seadusega.

4. Käesolev seadus laieneb kaupade, reisijate ja pagasi vedudele NSV Liidu raudteedel, mis on avatud üldiseks tarvitamiseks.

Kaupade, reisijate ja pagasi vedu mitte-üldtarvituslikkudel raudteedel toimub nende teede kohta antud määruste alusel.

Kaupade, reisijate ja pagasi veod ehitamisel olevail raudteedel kuni nende teede lõplikku ekspluatatsiooni andmiseni toimub Teede Rahvakomissari poolt kinnitatavate eriliste eeskirjade alusel.

5. Raudteed võtavad veoks vastu kaupu, reisijaid ja pagasit neis jaamades ja nende jaamadeni, mis on avatud vastavate operatsioonide toimetamiseks. Niisuguste jaamade nimestik avaldatakse „NSV Liidu raudteetranspordi veoeeskirjade ja tariifide kogus". Jaamade avamise ja sulgemise kord nendeks operatsioonideks, samuti operatsioonide teostamise ulatuse ja aja määramise kord määratakse kindlaks Teede Rahvakomissari poolt.

6. Segaühenduses teiste transportviiside osavõtuga veetakse kaubad, reisijad ja pagas Töö ja Kaitse Nõukogu poolt kinnitatavate eeskirjade järgi.

7. Raudteedele antakse õigus organiseerida kaupade ja pagasi viimist kuni saaja laoni.

Raudteedel on õigus toimetada transportekspeditsioonilisi operatsioone ja avada selleks transportkontoreid. Määrus transportkontorite kohta ja raudteede poolt transportekspeditsiooniliste operatsioonide toimetamise eeskirjad kinnitatakse Teede Rahvakomissari poolt.

Teede Rahvakomissar võib kindlaks määrata erilise korra raudteede poolt kaupade vastuvõtmiseks teiste ametkondade transportekspeditsiooni ettevõtetelt ja kaupade üleandmiseks neile ettevõtetele.

8. Tasumäärad kaupade, reisijate ja pagasi veo eest raudteedel, samuti maksumäärad täiendavate operatsioonide eest määratakse kindlaks korras, mis on ette nähtud määruses Tariifikomitee kohta Teede Rahvakomissariaadi juures. Samas korras määratakse kindlaks tariifikauguste arvutamise eeskirjad.

II. Kaupade veod.

9. Kaubad võetakse raudteede poolt veoks vastu plaani järgi. Vedude aasta-, veerandaasta- ja kuuplaanid kogu raudteevõrgus

koostatakse Teede Rahvakomissariaadi poolt ja kinnitatakse Töö ja Kaitse Nõukogu poolt.

Teede Rahvakomissariaadi juures ja raudteede ülemate juures on nõuandvate organitena alatised nõupidamisasutised vedude alal: Teede Rahvakomissariaadis — rahvakomissariaatide esindajatest ja teedel — kohalikkude täitevkomiteede ja majanduslikkude organite esindajatest.

Vedude plaani koostamise eeskirjad kinnitatakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

10. Vedude plaan jaguneb kahte liiki: esimesse liiki kuuluvad üldriikliku tähtsusega kaubad, mis plaanindatakse Teede Rahvakomissariaadi poolt tsentraliseeritud korras; teise liiki kuuluvad kohaliku tähtsusega kaubad, mis plaanindatakse raudteede ülemate poolt.

Plaanindatavate esimese liigi kaupade nomenklatuur kinnitatakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

11. Plaanis nähakse ette vedude norm vagunite arvus kaupade iga grupi jaoks kinnitatud nomenklatuuri järgi. Metalli, söe, koksi, maagi, sulandite, teravilja-kaupade ja soola jaoks nähakse vedude norm ette ka tonnides (NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsuse redaktsioonis 10. detsembrist 1937. a. nr. 2122, NSVL SK 1937. a. nr. 76, art. 378).

12. Vedude kuuplaani alusel antakse igale üksikule saatjale vedude kuuplaaninorm. Seejuures on Teede Rahvakomissariaadi ja tema kohalikkude organite peaülesandeks esimese liigi kaupade veoplaani tingimatu ja sajaprotsendiline täitmine.

Esimese liigi kaupade alal plaani kuunorm antakse raudteeülema poolt kinnitatud veoplaani alusel, NSV Liidu rahvakomissariaatide ja keskasutiste juhiste järgi, kellede peale on valitsuse poolt pandud antud kauba veonormide jagamine.

Teise liigi kaupade alal plaani kuunorm jagatakse üksikute saatjate vahel raudteeülema poolt pärast esialgset läbiarutamist tema juures organiseeritud alatises nõupidamisasutises vedude alal.

Saatejaamad, sihtjaamad ja esimese ning teise liigi kaupade saajad määratakse vahetult kindlaks saatjate poolt.

13. Teede Rahvakomissariaadile antakse õigus saatjate poolt esitatud plaanides välja jätta veod, mis tekitavad raudteede veovahendite ebaratsionaalset kasutamist (vastusuunalised, liig kauged ja lühikestes — kuni 30 kilomeetrini — kaugustes), sellest huvitatud rahvakomissariaatidele ja keskasutistele viivitamatult teatades. Üksikute kaubaliikide maksimaalne veokaugus määratakse vajalikkudel juhtudel kindlaks Töö ja Kaitse Nõukogu poolt.

Süüdlased transpordi ebaratsionaalses kasutamises kuuluvad kriminaal- või distsiplinaarvastutusele.

14. Kaupade veoks vastuvõtmine väikesaadetistena toimub eriliste ööpäevanormide piirides, mis määratakse raudteeülema poolt

teise liigi kaupade plaanis. Nende normide arvel kindlustatakse ka väikesaadetiste laadimine kogumis-jaotusvagunitesse.

Saatjatele, kes korrapäraselt annavad veoks väikesaadetisi, mis on adresseeritud mitmesse punkti, võib raudteeülem määrata suurtes jaamades erinormi.

15. Kaupade veoks vastuvõtmine väikesaadetistena toimub saatjate eelteadete järgi jaamaülema isiklikul korraldusel.

Eelteated väikesaadetiste kohta antakse mitte varem kui 5 ööpäeva ja mitte hiljem kui eelmisel päeval enne kauba kohalevedu. Nende teadete vastuvõtu kord määratakse kindlaks raudteeülema poolt, kes igakuuliselt määrab ka kaupade liigi (väikesaadetiste alal), mis võetakse veoks vastu esimeses järjekorras.

16. Saatjal on õigus ära kasutada temale esimese ja teise liigi kaupade alal antud normi (art. 12) nende kaupade veoks väikesaadetistena, nende väikesaadetiste arvamisega kuuplaani.

Sel juhul lubatakse saatjal laadida ühte vagunisse saadetisi, mis on adresseeritud mitmetesse sihtjaamadesse, tingimusel, et vaguni läbijooks kuni esimese väljalaadimise jaamani oleks mitte vähem kui 300 kilomeetrit. Raudteeülemal on õigus tähendatud läbijooksu äärmist kaugust vähendada.

17. Raudteede ja veeteede vedude kuuplaanides, mis kinnitatakse seatud korras, määratakse igale raudteele ja igale laevandusele eraldi kaupade ümberlaadimise plaaninormid otseses raudtee-veetee segaühenduses.

Eranditult kõikide otsese raudtee-veetee segaühenduse kaupade, selle hulgas ka väikestes partiides ümberlaadimiseks vastuvõetavate, ümberlaadimine toimub nende normide piirides.

Kaupade ümberlaadimise plaaninormid, mis on vedude kuuplaanides näidatud, jagatakse vastavate raudteede ja laevanduste ülemate poolt ümberlaadimisjaamade, sadamasildade ja sadamate vahel.

Kaupade alal, mis lähevad veeteelt raudteele, antakse ümberlaadimise kuunorm, laevanduse jaoks kinnitatud plaani piirides, igale sadamasillale ja sadamale raudteeülema poolt kokkuleppel laevanduse ülemaga.

Kaupade alal, mis lähevad raudteelt veeteele, antakse ümberlaadimise kuunorm, raudtee jaoks kinnitatud plaani piirides, igale jaamale laevanduse ülema poolt kokkuleppel raudteeülemaga.

Ümberlaadimisnormide piirides on raudteed ja laevandused kohustatud kindlustama esijärjekordset vagunite ja tonnaaži etteandmist otseses raudtee-veetee segaühenduses minevate esimese liigi kaupade jaoks (raudteede tarvis määratud nomenklatuuri järgi).

Kaupade ümberlaadimise, vagunite ja tonnaaži etteandmise ja ärakasutamise, samuti laoruumide ja lahtiste platvormide ärakasutamise kord määratakse igas ümberlaadimispunktis kindlaks erilise sõlmekokkuleppega sadamasilla või sadama ja jaama vahel.

18. Kaupade vedu klientuurile kuuluvates või tema poolt renditud vagunites nii oma kui ka raudtee veduriga plaani sisse ei võeta. Niisugust vedu lubab raudteeülem sõltuvalt läbilaske- ja veovõimest.

Teele veoplaani teostamiseks määratud pargist vagunite rendileandmine klientuurile on keelatud.

19. Laadimise teostamine kuuplaani järgi toimub kas plaanis eneses näidatud korras, või korras, mis on kindlaks määratud plaani alusel erilepingutega raudteeülema ja kaubasaatjate vahel.

Suurema kooskõla saavutamiseks jaamade ja ettevõtete töös laadimisplaani teostamisel on kaubasaatja kohustatud andma jaamaülemale kolm päeva enne iga viispäevaku kättejõudmist teate laadimise üle, kalendrilise plaaniga laadimispäevade viisi, viispäevaku jooksul.

Vastavalt kuuplaanile ekspluatatsiooniosakonna ülem annab jaamadele igaks viispäevakuks käsk-ülesande laadimiseks. Jaamaülem teatab igale saatjale laadimispäeva. Väikesaadetiste jaoks teatatakse laadimispäev jaamaülema poolt kauba kohaleveol (art. 15).

20. Kaupade laadimise keeld määratud sihitustes võib toimuda raudteeülema korraldusega ürgjõuliste nähete või rongiõnnetuste ja avariide juhtudel, mis tekitasid liiklemise katkestamise, millest viivitamata teatatakse Teede Rahvakomissariaadile, kes määrab ka kindlaks keelu maksvuse tähtaja. Kõigil muudel juhtudel võib laadimise keeld toimuda ainult Teede Rahvakomissari korraldusega, millest viivitamata teatatakse NSV Liidu huvitatud rahvakomissariaatidele ja keskasutistele. Vajaduse korral laadimise ärakeelamiseks enam kui kolmeks päevaks Teede Rahvakomissar peab saama NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu Esimehe nõusoleku.

21. Kauba saatepunkti muutmist lubatakse ekspluatatsiooniosakonna piirides osakonnaülema nõusolekul saatja avaldusel, mille osakonnaülem peab saama mitte hiljem kui kaks päeva enne viispäevaku kättejõudmist.

22. Kuuplaanis ettenähtud laadimisnormi suurendamine või vähendamine on keelatud. Ühe kaubaliigi vahetamist teisega lubatakse raudteeülema poolt ainult üksikute kaubagruppide piirides, mis on ette nähtud Töö ja Kaitse Nõukogu poolt kinnitatud veoplaani nomenklatuuris. Plaanis ettenähtud veereva koosseadu liigi vahetamist lubatakse raudteeülema poolt kauba laadimisel tühjas sihituses; seejuures kinnise veereva koosseadu vahetamist lahtise vastu lubatakse ainult nende kaupade suhtes, millede jaoks seesugune veoviis on vastavates eeskirjades ette nähtud.

Süüdlased teadvalt liialdatud teadete esitamises või järgnevas loobumises laadimisest niisuguste teadete tagajärjel võetakse kriminaalvastutusele.

23. Raudtee on õigustatud saatjal kauba olemasolul toimetama kindlaksmääratud üldise plaani piirides laadimise tihendamist

maršruutide ja suurendatud vedude saavutamiseks, samuti täiendama vähemlaadimisi plaani järgi.

Kuuplaani-normi esitamisel raudteeülem määrab kindlaks saatjale kohusliku maršruutide arvu. Maršruteerimise plaan sihituste järgi määratakse raudteeülema poolt kindlaks kokkuleppel saatjaga.

Laadimise tihendamine suurendatud vedude saavutamiseks ja vähemlaadimiste täiendamiseks toimub raudteeülema poolt kohuslikult arvesse võttes saatja laadimispunktide maksimaalse läbitöötamise tehnilist võimet. Laadimise tihendamine toimub: ööpäeva keskmise plaaninormi juures kuni 50 vagunit — normi kahekordses suuruses, kõigil muudel juhtudel — ööpäeva keskmise normi poolteisekordses suuruses.

Laadimise tihendus, mis ületab ülemalnäidatud määrad, võib toimuda ainult saatja eelnõusolekul.

Eelseisvaks viispäevakuks kavatsetud laadimise tihendusest raudtee hoiatab saatjat ette üks ööpäev enne viispäevaku kättejõudmist.

Vagunite etteandmisest üle plaaniga kindlaksmääratud ööpäevanormi jaam hoiatab saatjat hiljemalt kell 14 etteandmise päeva eelpäeval.

Vagunite puudujääk plaani järgi, mis on tee poolt täidetud, loetakse tee poolt vastava saatja kuuplaani täitmise arvele.

Vaguneid, mis on ette antud üle plaaninormi ilma saatja hoiatamiseta ja viimase poolt täislaadimata, ei loeta vagunite etteandmise plaani täitmise arvele.

24. Jaamaülem võib lubada kauba kohalevedu enne laadimiseks määratud päeva kättejõudmist (art. 19).

Niisugused kaubad võetakse vastu ärasaadetavate kaupade hoidmiseks määratud laoruumide mahutavuse piirides.

25. Raudtee võib kaubasaatja nõudmisel temale ajutiseks kasutamiseks anda kaupade paigutamiseks jaamamaade vabu platse. Neile platsidele paigutatud kaubad ei loeta raudtee poolt veoks vastuvõetuiks ja on kaubasaatja hoiu all.

Maatükkide andmise kord määratakse „Transpordile antud maade määrusega", mis kinnitatud NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu poolt (NSVL SK 1933. a. nr. 12, art. 66-b).

26. Laoruumid, mis kuuluvad raudteede klientuurile, võib kokkuleppel viimastega kirjutada jaamade juurde kuuluvateks. Juurdekuuluvatest ladudest antakse kaubad ärasaatmiseks eriliste eeskirjade järgi, mis kinnitatakse Teede Rahvakomissari poolt.

27. Juhtudel, kui laadimine määratud sihitustes või määratud punktidesse on keelatud art. 20 ja art. 49 p. „b" korras, raudteeülemad annavad jaamadele korralduse nendes sihitustes ja nendesse punktidesse adresseeritud kaupade veoks vastuvõtmise katkestamiseks.

Teadaanded selle üle pannakse välja jaamades kaubakassade juures viivitamata pärast raudteeülema korralduse saamist, kuid igal juhul mitte hiljem kui 6 tundi enne kaupade vastuvõtmise katkestamist.

Kõik niisugused teadaanded kantakse jaama poolt erilisse raamatusse.

28. Veoks vastuvõetud kaubad veetakse lühimas sihituses.

Raskenduste tekkimisel kaupade edasiliikumisel lühimates sihitustes, samuti transportvahendite otstarbekohasemaks ärakasutamiseks võib määrata kohuslikud ringsihitused Teede Rahvakomissari poolt määratavas korras.

Veoraha ja muud raudteemaksud kaupade veol määratud ringsihitustes võetakse kauguse eest, mida kaup tegelikult läbistas, kui ringsihitus on saatejaama poolt saatekirjas näidatud.

Kaupade kohusliku saatmise juhud ja kord mitte raudteed, vaid veeteed mööda määratakse kindlaks Töö ja Kaitse Nõukogu poolt.

29. Üheaegselt kauba veoks esitamisel saatja annab teele saatekirja, mis saadab kaupa kogu tema teelolekul. Kaup loetakse veoks vastuvõetuks sellest momendist, kui ta on saatejaama poolt ühes saatekirjaga vastu võetud ja kui saatja poolt on tasutud maksud, mis kuuluvad tasumisele kauba saatmisel.

Kauba veoks vastuvõtmise aeg tõendatakse jaama templi panemisega saatekirjale.

Saatekirja kui ka seda asendavate dokumentide kasutamise eeskirjad kinnitatakse Teede Rahvakomissari poolt.

30. Saatekiri koostatakse ja kirjutatakse alla saatja poolt. Kaupade saatmisel asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide poolt tähendatakse saatekirjal peale saatja nimetuse, pitseri või templi saatja agendi nimi, kes saatekirjale alla kirjutab.

Saatekiri tuleb koostada kauba kindlaksmääratud saaja (adressaadi) nimele.

Saatekirja kantud teadete tõelikkuse eest vastutab saatja käesoleva seaduse art. 76 ja 77 järgi.

Raudtee võib kontrollida nende teadete õiguspärasust.

Saatja nõudmisel antakse temale kviitung kauba veoks vastuvõtmise üle.

31. Kaubad, mis vajavad pakendit veo juures kaotsi- ja rikkimineku vältimiseks, tuleb veoks esitada korralikus pakendis, mis kindlustab kauba täielikku alalhoidu.

Niisuguse kauba veoks esitamisel ilma pakendita, samuti korratus või kauba omadustele mittevastavas pakendis, raudtee peab loobuma kauba vastuvõtmisest. Kauba vastuvõtmisest loobumise kohta koostatakse saatja nõudmisel akt.

Kauba veoks esitamisel pakendis, millel on niisugused puudused, mis ei tekita teel kauba rikki- või kaotsimineku ohtu, raudtee võib

kauba veoks vastu võtta ainult tingimusel, et saatekirjas ja kviitungil tehakse märkus pakendi puuduste üle.

Märkus pakendi puuduste üle kirjutatakse saatekirjas saatja poolt kohuslikult alla.

Samas korras tõendatakse ilma pakendita veoks lubatava kauba vastuvõtmisel avastatud korratu seisund.

Teede Rahvakomissariaat võib kindlaks määrata juhud, mil peale märkuse saatekirjas on akti koostamine kohuslikult nõutav.

32. Klientuur annab kauba raudteele ära kaalu järgi või tükiviisi, sõltuvalt kauba liigist. Kaalude puudumisel võib kaalu kindlaks teha mahu järgi. Raudtee võtab kaubad klientuurilt vastu kaalu järgi või tükiviisi.

Kaup, mis laaditakse raudteejaamade ladudest ja teedelt, kaalutakse üle raudtee poolt ja tema vastutusel; kaup, mis saadetakse mitte-üldtarvituslikkudelt juurdeveoteedelt, ladudest ja laadimispunktidest, kaalutakse üle saatja või raudtee poolt kokkuleppel saatjaga.

Raudtee näitab kauba kaalu saatekirjas neil juhtudel, kui kauba kaalu kindlakstegemine on pandud teele; muudel juhtudel näitab kauba kaalu saatja ja temale tehakse veomaksust tariifi korras kindlaksmääratud hinnaalandus.

Raudteel on õigus kontrollida saatja poolt näidatud kaubakaalu.

Teede Rahvakomissar võib kindlaks määrata kaupade nimestiku ja punktid, kus kaubad veoks vastu võetakse ainult saatja poolt saatekirjas näidatud kaalu järgi.

33. Kaupade peale- ja väljalaadimine raudteevahenditega toimub järgmistel juhtudel:

a) raudtee korralduses olevates ladudes ja teistes üldtarvituslikkudes kaubahoiukohtades;

b) ladudes ja teistes kaubahoiukohtades, mis ei ole raudteede korralduses (mitte-üldtarvituslikud kohad), jaama kaubahoovi piirides — ööpäevas keskmiselt mitte üle 10 vaguni, mis saadetakse ühe saatja poolt või tulevad ühe saaja aadressil. Tähendatud arv määratakse saatmise või kohalejõudmise kuuarvestuse alusel.

Maks peale- ja väljalaadimise eest p. „a" näidatud juhtudel määratakse Tariifikomitee poolt. Peale- ja väljalaadimise tingimused ning tasu määr p. „b" näidatud juhtudel määratakse kindlaks eriliste kokkulepetega raudteede ja saatjate ning saajate vahel.

34. Saatja ja saaja vahenditega peale- ja väljalaadimine toimub järgmistel juhtudel:

a) mitte-üldtarvituslikkudes kohtades väljaspool jaama kaubahoovi;

b) mitte-üldtarvituslikkudes kohtades kaubahoovi piirides ööpäevas keskmiselt üle 10 vaguni, mis saadetakse ühe saatja poolt või tulevad ühe saaja aadressil;

v) üldtarvituslikkudes ja mitte-üldtarvituslikkudes kohtades —

järgmiste kaupade peale- ja väljalaadimine: 1) hädaohtlikud kaubad, 2) laotult ja puistatult ning vagun-sisternidesse valatult veetavad kaubad, 3) saatjamaršruutidena veetavad kaubad, 4) raskekaalulised kaubad (üle 0,5 tonni üks koht), 5) kaubad, mis nõuavad peale- ja väljalaadimiseks erilisi seadiseid, mida raudteedel ei ole, 6) kaubad, mis veetakse saatja või saaja eri veerevas koosseadus, 7) kaubad, mis veetakse saaturite saatel, ja teised kaubad, mis veetakse eriliste eeskirjade järgi.

Raudteedele antakse õigus võtta endale peale- ja väljalaadimist, eriliste kokkulepete põhjal saatjatega ja saajatega, neil juhtudel, kui peale- ja väljalaadimine on saatja ja saaja kohuseks.

Art. 33 ja 34 kohaldamise eeskirjad, samuti saatja ja saaja vahenditega peale- ja väljalaadimise tähtajad mitmesuguste kaubaliikide jaoks määratakse Teede Rahvakomissari poolt.

35. Kõigil juhtudel, mil peale- või väljalaadimine toimub saatja ja saaja vahenditega, tuleb vagunite peale- ja väljalaadimise alla andmise ajast saatjale ja saajale teatada telefoni teel või muul viisil (Teede Rahvakomissari poolt määratavate eeskirjade järgi), samuti jaamas kaubakassa juures teadaande väljapanemise teel.

Peale- või väljalaadimiseks määratud tähtaegade möödumisel võib raudtee vagunid vabastada saatja või saaja kulul.

Raudteejaamades kui ka juurdeveoteedel saatja ja saaja vahenditega peale- või väljalaadimise alla antavate vagunite seisu arvestus peetakse vagunite numbrite järgi. Erandid sellest eeskirjast määratakse Teede Rahvakomissari poolt.

36. Kaupade kohaletoimetamise tähtajad ja tähtaegade arvestamise ning nende pikendamise korra määrab Töö ja Kaitse Nõukogu.

Kaupade kohaletoimetamise tähtaja algus arvatakse esimesest kesköösť pärast kauba veoks vastuvõtmist.

Kui kaup on saatjalt veoks vastu võetud enne jaamaülema poolt määratud laadimispäeva kättejõudmist, siis selle kohaletoimetamise tähtaeg arvatakse kesköösť, mis järgneb päevale, mil see kaup pidi laaditama, mille üle tehakse märkus saatekirjas.

Kohaletoimetamise tähtaeg loetakse täidetuks, kui sihtjaamas on kaup välja laaditud raudtee vahenditega või vagun on antud väljalaadimise alla saaja vahenditega enne kindlaksmääratud kohaletoimetamise tähtaja lõppu.

37. Sihtjaama muutmist enne kauba veoks esitamist lubatakse ekspluatatsiooniosakonna ülema loal sihttee plaanis ettenähtud piirides, samas sihituses ja mitte kaugemale esialgsest sihtpunktist.

Sihtjaama muutmist teistel erandjuhtudel võib lubada selle raudtee ülema igakordsel isiklikul loal, millisel kaup saab teise sihituse.

Veoks vastuvõetud või teel oleva kauba sihtjaama muutmine toimub pärast trahvi sissenõudmist, 300 rubla vagunilt, sellelt organisatsioonilt, kes niisugust muutmist nõudis. See organisat-

sioon on kohustatud samuti õiendama arved kauba saatja, esialgse adressaadi ja tegeliku saaja vahel.

38. Kauba saatjale antakse õigus muuta saatekirjas näidatud kaubasaajat. Avaldused seesuguseks muutmiseks antakse saatejaama ülemale.

Saatekirjas tähendatud adressaat võib kauba sihtjaama jõudmisel kauba kättesaamise õiguse teisele saajale üle anda (art. 44).

Peale saatja ja adressaadi võivad adressaati teise saajaga vahetada ainult organisatsioonid, kelledele on seesuguse vahetamise õigus kindlaksmääratud jaamades antud Töö ja Kaitse Nõukogu otsusega. Adressaadi muutmist nõudnud organisatsioon on kohustatud õiendama arved kauba saatja, esialgse adressaadi ja tegeliku saaja vahel.

Esialgse adressaadi muutmist ei lubata, kui see on seotud kauba viimisega esimesest liigist teise.

39. Saatja võib teatada veoks esitatud kauba väärtuse. Teatatud väärtus ei pea ületama kauba tegelikku väärtust. Vaidluse korral saatja ja saatejaama vahel määratakse kauba väärtus ekspertiisiga, mille üle koostatakse akt.

Teede Rahvakomissar määrab, missuguseid kaupu teatatud väärtusega ei võeta vastu, samuti missugused kaubad, missugustel juhtudel ja missuguse veoviisi juures võetakse vastu mitte teisiti kui teatatud väärtusega.

Väärtuse teatamise eest võetakse erilist maksu, mille määrab Tariifikomitee.

40. Veetavale kaubale võib saatja panna lunamaksu. Kauba saatmise eest lunamaksuga võetakse erilist maksu, mille määrab Tariifikomitee.

Eeskirjad lunamaksude alal operatsioonide toimetamise korra ja nende maksude arvestuste kohta määratakse Teede Rahvakomissari poolt.

41. Kohalejõudnud kaupade üle on sihtjaam kohustatud viivitamata kaubakassa juures teadaande välja panema või koostama teatenimistu.

Neil juhtudel, kui saatekirjas on näidatud saaja aadress, samuti juhtudel, kui saaja poolt on sihtjaamale antud avaldus aadressi ja kauba kohalejõudmisest teatamise viisi äratähendamisega, sihtjaam on kohustatud niisuguse teate saatma kauba kohalejõudmise päeval ja igal juhul mitte hiljem kui kell 12 järgmisel päeval.

Teadete saatmise eest raudtee võtab maksu, mille määrab Tariifikomitee.

Kui käesolevas artiklis tähendatud juhtudel raudtee ei teata saajale kauba kohalejõudmisest, siis tee kaotab õiguse saada trahvi vagunite seisu eest (art. 78) ja hoiumaksu tema poolt kuni teate saatmiseni möödalastud päevade eest.

42. Kohalejõudnud kaubad hoitakse sihtjaamas tasuta alal 24 tunni jooksul.

See tähtaeg arvatakse lähimast kesköösт pärast väljalaadimist raudtee vahenditega või lähimast kesköösт pärast vaguni andmist väljalaadimise alla saaja vahenditega. Kauba hoidmise eest üle näidatud tähtaja võetakse maksu, mille määrab Tariifikomitee.

43. Kaupade veo eest tasutakse sularahas või Riigipanga tšekiga kauba veoks esitamisel. Tšekkidega tasumise kord määratakse Teede Rahvakomissari poolt kokkuleppel Riigipangaga.

Juhul, kui saatja ei tasu veomaksusid kauba veoks äraandmisel, nõutakse saatjalt trahvi ühe protsendi suuruses iga möödalastud päeva eest ja kauba saatmine pannakse seisma kuni maksude tasumiseni. Kohaletoimetamise tähtaja algus arvatakse sel juhul kesköösт pärast veomaksude tasumist. Teede Rahvakomissari poolt määratud tähtaja möödumisel kuulub kaup, mille eest maksud veoks esitamisel tasumata, likvideerimisele nõudmata kaupade kohta kindlaksmääratud korras (art. 46).

Raudteedele kuuluvad veomaksud saatmise juures sissenõudmata osas nõuab raudtee saajalt sisse kauba väljaandmisel.

Eksportkaupade veol, samuti kaupade veol otseses raudtee-veetee segaühenduses lubatakse kaupade veomaksude tasumist tsentraliseeritud arvestuste korras Riigipanga kaudu.

Tsentraliseeritud arvestuste eeskirjad kaupade veo alal määratakse Teede Rahvakomissari poolt kokkuleppel Riigipangaga.

Määratud tähtajal veomaksude tsentraliseeritud arvestuste korras tasumata jätmisel arvatakse kinnipeetud summale juurde viivitusraha 0,05% päevas, kuna veomaksude tasumise viivitusel üle 10 päeva raudteel on õigus katkestada kaupade veoks vastuvõtmist korratult maksjalt või korratu maksja aadressil (NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsuse redaktsioonis 14. septembrist 1937. a. nr. 1597, NSVL SK 1937. a. nr. 60, art. 260).

44. Kaubad antakse sihtjaamas välja adressaadile, kes on saatekirjas näidatud (art. 30). Kauba saamise õiguse üleminek teisele saajale (art. 38) peab olema tarviliku dokumendiga tõestatud.

Kui Riigipank krediidi eeskirjade kohaselt keelab ära kauba väljaandmise saajale või tema õigusjärglasele, siis kauba üleandmine vastutuslikuks alalhoidmiseks saajale või teiste organisatsioonide ladudesse, samuti kauba likvideerimine toimub vastavate seaduste ja NSV Liidu Teede Rahvakomissari poolt kokkuleppel Riigipangaga antavate eeskirjade alusel.

Ühes kaubaga antakse saajale välja saatekiri. Kui arvestused vedude eest toimuvad tsentraliseeritud korras, siis antakse saajale tema nõudmisel saatekirja asemel selle ärakiri.

45. Saaja võib nõuda sihtjaamas kauba kaalu ja seisundi kontrollimist.

Kauba kaalu ja seisundi kontrollimise eest võtab raudtee maksu

Tariifikomitee poolt määratud suuruses, juhul kui ülekaalumisel ei ilmne kaalu puudujääki, mis ületab loomuliku kahanemise normi.

Erandeid käesolevast artiklist võib teha Teede Rahvakomissar.

Tee on kohustatud sihtjaamas kontrollima korratus vagunis või korratute plommidega vagunis kohalejõudnud kauba kaalu.

46. Kaup, mis ei ole välja nõutud 5 ööpäeva jooksul pärast väljalaadimist raudtee vahenditega või pärast vaguni saaja vahenditega väljalaadimiseks andmist, kuulub likvideerimisele.

Nõudmata ja dokumentideta kaupade hindamise ja likvideerimise kord määratakse kindlaks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu erilise otsusega.

Kaupade üleandmine raudteetranspordi majanduslikkudele ja ühiskondlikkudele organisatsioonidele on keelatud, peale raudtee pealisehituse ja sisseseadete esemete. Süüdlased seesuguses üleandmises võetakse kriminaalvastutusele.

Üksikute kauba- ja saajate liikide suhtes võib hoiutähtaega pikendada või lühendada Teede Rahvakomissari korraldusega.

47. Kauba likvideerimisest saadud rahast peetakse antud kauba alal raudteele kuuluvad maksud kinni eesõiguslikult kõigi teiste kauba vastu pööratud nõudmiste ees. Selle raha järelejääv osa antakse välja:

a) saajale — tema poolt kauba väärtuse tasumise kohta tõendi esitamisel;

b) saatjale — kõigil muudel juhtudel.

Kauba likvideerimise päevast arvates 6 kuu jooksul väljanõudmata raha läheb riigi tuluks Teede Rahvakomissariaadi eelarve järgi.

Raudtee võib saatjalt kindlaksmääratud korras sisse nõuda teele kuuluva veomaksu ja hoiumaksu mitte enam kui 20 päeva eest kauba likvideerimisel puudujäänud osas.

48. Teede Rahvakomissar määrab erilised jaamast kohusliku väljaveo tähtajad järgmiste kaupade jaoks:

a) mis on rutturiknevad;

b) millede hoidmiseks on nõutav eriruumide sisseseadmine või suuremate maa-alade soetamine;

v) millede kestev hoidmine ei ole lubatav tuleohu või tervishoiu seisukohast, või nende suure koguse tõttu;

g) väljaostetud, kuid jaamast väljavedamata kaubad.

Määratud tähtaegade möödumisel kaubad loetakse nõudmata jäetuiks ja kuuluvad likvideerimisele (art. 46).

49. Kaupade ülemäärasel kogunemisel sihtjaamas raudteeülem võib:

a) suurendada kaupade hoiumaksu kuni viiekordse, kuid Teede Rahvakomissari loal — kuni kümnekordse määrani ja suurendada trahve vagunite seisu eest, millised on kinni peetud üle 48 tunni üle

kindlaksmääratud tähtaegade, kuni kahekordse, kuid Teede Rahvakomissari loal — kuni kolmekordse määrani;

b) ära keelata, tähtajaks mitte üle 2 ööpäeva, antud jaama aadressil (peale jaamade väljaspool klassi) kõikide või mõnede kaupade laadimise, sellest kohuslikult teatades Teede Rahvakomissarile ja kuulutades ajalehtedes jaama asukoha järgi; laadimise keeld jaama aadressil tähtajaga üle kahe, kuid mitte üle viie ööpäeva, samuti igasugune laadimise keeld väljaspool klassi jaamade aadressil (viie ööpäeva piirides) võib toimuda ainult Teede Rahvakomissari loal;

v) kindlaks määrata klientuurile kohusliku korra kohalejõudnud kaupade väljaveoks transportettevõtete vahenditega, kusjuures transportettevõtete vahendite rakendamine teostub nendega kokkuleppel või igal üksikul juhul krai või oblasti täitevkomitee või vastava vabariigi rahvakomissaride nõukogu otsusel.

Jaamaülemal on kohalejõudnud kaupade ülemäärase kogunemise juhtudel õigus:

1) anda kohalejõudnud kaubad üldtarvituslikkudesse ladudesse alalhoidmiseks saatja või saaja kulul, kuid seaduses ettenähtud juhtudel need üle anda saajatele vastutuslikuks alalhoidmiseks;

2) kasutada kohalejõudvate vagunite mahalaadimiseks teiste omanikkude ladusid, mis asuvad jaama territooriumil. Nende ladude kasutamine toimub kokkuleppel omanikuga või krai või oblasti täitevkomitee või vastava vabariigi rahvakomissaride nõukogu otsusel.

Tähendatud abinõud viiakse täide mitte varem kui üks ööpäev pärast seda, kui selle kohta on teadaanne jaamas välja pandud või kuulutus kohalikus ajalehes avaldatud.

Teadaanded tarvitusele võetud abinõudest ja nende maksvuse tähtaegadest kantakse jaama poolt erilisse raamatusse.

50. Kaupade eest, mis on rekvireeritud või konfiskeeritud veo ajal, maksavad veomaksu raudteele asutised, kes toimetasid rekvisitsiooni või konfiskeerimist, kuid konfiskeerimisel — mitte üle selle summa, mis saadakse nende kaupade likvideerimisel kindlaksmääratud korras.

51. Teede Rahvakomissar võib kindlaks määrata täiendavad tingimused järgmiste kaupade veoks:

a) hädaohtlikud kaubad;

b) eriliste omadustega kaubad (laotavad, puistatavad, ruttu-riknevad, gabariiti ületavad jm.);

v) väikesaadetised, mis kuuluvad koondamisele suurematesse partiidesse veereva koosseadu ratsionaalse ärakasutamise huvides;

g) saatjamaršruutidena veetavad kaubad;

d) kaubad, mis veetakse reisirongidega ja kiirkaubarongidega;

e) kaubad, mis veetakse mahutites, eri veerevas koosseadus, samuti suuremahulistes vagunites.

52. Kaupade nimestik, millede veoks vastuvõtt kõigilt või mõnedelt saatjatelt on keelatud, määratakse kindlaks:

a) Teede Rahvakomissari poolt — kauba raudteede tehnilistele seadetele mittevastavusel;

b) Töö ja Kaitse Nõukogu poolt — kõigil muudel juhtudel.

III. Reisijate ja pagasi vedu.

53. Reisiliiklus toimub sõiduplaani kohaselt.

54. Igal reisijal peab olema sõidupilet. Sõidupiletite maksvuse tähtajad ja nende müügi kord, reisijate sõidu, käsipakkide ja pagasi veo eeskirjad, samuti trahvimise kord nende eeskirjade rikkumise eest määratakse kindlaks Teede Rahvakomissari poolt.

55. Reisijal on sõidul õigus:

a) saada kohta vagunis vastavalt omandatud piletile;

b) võtta endaga tasuta kaasa üht last vanuses mitte üle 5 aasta, kui ta ei vaja eraldi kohta;

v) vedada tasuta käsipakke Teede Rahvakomissari poolt määratud normide piirides.

Hoolitsus käsipakkide terve- ja alalhoiu eest lasub reisijatel enestel.

Kui reisijale ei ole antud kohta, siis ta võib sõidust loobuda ja nõuda pileti eest makstud raha tagastamist, välja arvatud sõitudel linnalähedastes rongides.

Raudtee on kohustatud tarvitusele võtma abinõud, mis kindlustavad vajalikke mõnususi reisijatele ja nende kultuurilise teenindamise nende viibimise ajal jaamas ning teel.

Reisijate veo kui ka peale- ja mahamineku eeskirjade rikkumise eest raudteede agendid vastutavad distsiplinaar-, kuid vastavail juhtudel — kriminaalkorras.

56. Pagas veetakse samas rongis, milles sõidab reisija, pagasi äraandmisel ettenäidatud pileti kohaselt. Pagas, mis on antud veoks linnalähedastes rongides, peab ära saadetama lähema rongiga, millega on korraldatud pagasi vedu.

Reisija võib pagasi äraandmisel teatada selle väärtuse. Pagasi väärtuse teatamise eest võetakse erilist maksu, mille suuruse määrab Tariifikomitee.

Sihtjaamas hoitakse pagas tasuta ööpäeva jooksul, arvates lähemast kesköösst pärast kohalejõudmist. Kui reisija ei nõua pagasit välja 30 ööpäeva jooksul, siis pagas kuulub likvideerimisele. Tähendatud hoiutähtaeg võib lüheneda Teede Rahvakomissari korraldusega üksikute jaamade kohta laoruumide koormatuse puhul. Neil juhtudel võib Teede Rahvakomissari korraldusega ka tõsta maksu pagasi hoidmise eest mitte enam kui kahekordselt.

Asjade loetelu, millede vedu pagasina ei lubata pealelaadimise

ja pagasivagunites vedamise tehniliste tingimuste tõttu või nende ohtlikkuse tõttu reisiliiklusele, määratakse kindlaks Teede Rahvakomissari poolt. Tema kinnitab ka pagasi vastuvõtu, hoidmise ja väljaandmise eeskirjad.

Suurtes punktides raudteed organiseerivad reisijaamade juures käsipakkide ja pagasi hoiukambrid.

57. Väljanõudmata pagas, samuti raudteejaamades, vagunites ja teedel mahaunustatud või kaotatud asjad, mis ei ole kaotajate poolt välja võetud 30 päeva jooksul, kuuluvad likvideerimisele väljanõudmata kaupade kohta kindlaksmääratud korras (art. 46).

58. Raudteele antakse õigus võtta isikutelt, kelledel ei ole sõidureisipileteid, erilist maksu reisiplatvormile mineku eest (perroonimaks). Maksu suuruse määrab Tariifikomitee.

IV. Raudtee, kaubasaatjate, kaubasaajate ja reisijate vastutus.

59. Raudtee kannab varanduslikku vastutust kaubasaajate, kaubasaatjate ja reisijate ees, kuna kaubasaajad, kaubasaatjad ja reisijad — raudtee ees käesoleva seaduse ja selle arendamiseks antud eeskirjade alusel.

60. Igasugused eelkokkulepped raudtee ja reisijate, kaubasaatjate või -saajate vahel, mille sihiks on muuta või kõrvaldada raudteele, reisijatele, kaubasaatjatele või -saajatele pandud vastutust, loetakse tühisteks ja igasugustel märkustel selle kohta saatekirjas, millised ei ole eeskirjades ettenähtud, ei ole jõudu.

61. Transpordi töötajad, samuti asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide töötajad ning üksikud kodanikud kannavad käesoleva seaduse ja selle arendamiseks antud eeskirjade rikkumise eest kriminaal-, administratiiv- ja distsiplinaarvastutust juhtudel, kui seesugune vastutus on seaduses ette nähtud.

62. Vedude kuuplaaniga kindlaksmääratud laadimisnormide mittetäitmise eest saatja ja raudtee kannavad rahalist vastutust (peale distsiplinaar- ja kriminaalvastutuse, millele vastavatel juhtudel võetakse plaani mittetäitmises süüdlased isikud).

Trahv raudtee poolt vedude plaani järgi vagunite mitteandmise eest, samuti klientuuri poolt ettenähtud vagunite mittelaadimise või plaani järgi määratud vagunitest loobumise eest määratakse kindlaks järgmises suuruses:

a) kinnise kaheteljelise vaguni ja kaheteljelise platvormi eest — 25 rubla vagunilt või platvormilt;

b) kaheteljelise sisterni, isotermilise vaguni ja muu kaheteljelise eri veereva koosseadu eest — 50 rubla vagunilt või sisternilt.

Neljateljeline vagun (platvorm, sistern) iga tüüpi kandejõuga alla 50 tonni loetakse kahe kaheteljelise vaguni ette.

Neljateljeline vagun (platvorm, sistern) iga tüüpi kandejõuga 50 tonni ja enam trahvide arvestusel plaani mittetäitmise eest loetakse kolme kaheteljelise vaguni ette.

Trahv vähemlaadimise eest tee süü tõttu, samuti metalli, söe, sulandite, koksi, maagi, teravilja-kaupade ja soola vähemlaadimise või kliendi laadimisest loobumise eest võetakse 1,5 rubla suuruses igalt tonnilt.

Vagunite maršruutide alla mitteandmisel ja maršruutide vähemlaadimisel võetakse peale trahvi plaani mittetäitmise eest trahvi süüdlaselt poolelt teise poole kasuks maršruudi rikkumise eest 300 rubla suuruses (NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsuse redaktsioonis 10. detsembrist 1937. a. nr. 2122, SK 1937. a. nr. 76, art. 378).

63. Saatja vabaneb art. 62 ettenähtud trahvist neil juhtudel, mil kaupade laadimine ei võinud teostuda:

a) ürgjõulise iseloomuga nähete: tulikahju, uputuste, juurdeveo-raudteede tuisuummistuste, samuti avariide puhul ettevõtetes, mis tekitasid tootmise katkestamise mitte vähem kui kolmeks ööpäevaks;

b) kaupade laadimise ja vagunite laadimise alla andmise katkestamisel art. 20 ja art. 49 p. „b" näidatud korras;

v) saatjale laadimise tihendamise korras ilma eelhoiatuseta või ilma saatja nõusolekuta, kui niisugune nõusolek on nõutav, üle plaaninormi antud vagunite mittekasutamisel (art. 23).

Saatja poolt makstav trahv vähendatakse ühe kolmandiku võrra neil juhtudel, kui saatja hoiatab teed vagunite mittekasutamisest kaks ööpäeva enne laadimispäeva.

64. Raudtee vabaneb art. 62 ettenähtud trahvist järgmistel juhtudel:

a) ürgjõuliste nähete: tulikahju, tuisuummistuste, uputuste olemasolul;

b) laadimise ja vagunite laadimise alla andmise katkestamisel art. 20 ja art. 49 p. „b" ettenähtud korras;

v) saatja poolt vagunite väljalaadimise all kinnipidamisel; sel juhul raudtee vabaneb trahvist selle arvu vagunite andmata jätmise eest, mis oli väljalaadimise all kinni peetud või mida ei võidud sel põhjusel laadimise alla anda;

g) kui tee plaanikuu jooksul täidab vähemandmised üksikute päevade eest (art. 23).

65. Asjaolude olemasolu, mis vabastavad saatjat ja raudteed trahvist, märgitakse plaani täitmise arvestusdokumendis, mis kirjutatakse alla jaamaülema ja saatja poolt igapäev. Arvestusdokumendi allakirjutamisest loobumisel või kõrvalehoidumisel koostatakse akt.

66. Kuu lõppemisel jaamaülem koostab ja teatab saatjale hilje-

malt 10-ndal kuupäeval arvestuse raudteel ja saatjal saadaolevate trahvisummade üle.

Saatjatele, kes toimetavad massilist laadimist mitmes raudteejaamas, võib raudteeülema korraldusel sisse seada trahvide tsentraliseeritud arvestuskorra raudteevalitsuse kaudu. Neil juhtudel on tee kohustatud saatjale ja jaamale teatama arvestuse kuukokkuvõtte hiljemalt järgmise kuu 25-ndal päeval.

Raudteele või saatjale arvestuse kohaselt saadaolevad summad kuuluvad maksmisele viie päeva jooksul.

67. Raudtee kannab täit vastutust veoks vastuvõetud kauba alalhoiu eest kauba veoks vastuvõtmise momendist kuni selle väljaandmiseni saajale või üleandmiseni, kindlaksmääratud eeskirjade kohaselt, teisele ettevõttele või asutisele.

68. Raudtee ei vastuta veoks vastuvõetud kauba kaotsimineku või rikke eest, kui kaotsi- või rikkiminek on tekkinud:

a) ürgjõulise iseloomuga nähete tõttu;

b) veetava kauba eriliste loomulikkude omaduste tõttu, mis tekitasid selle purunemist, roostetust, sisemist riket ja teisi sääraseid tagajärgi;

v) saatja või saaja süü või ettevaatamatuse tõttu;

g) kauba peale- või väljalaadimisega seotud põhjustel, kui peale- või väljalaadimine toimus saatja või saaja vahenditega;

d) kauba veo tõttu lahtisel veereval koosseadul, mis eeskirjade järgi seesuguseks veoks on lubatud, kui kaotsi- või rikkiminek on tekkinud selle veoviisiga seotud põhjustel;

e) selle tõttu, et saatja saatur, kes on kaubaga kaasas, ei võtnud tarvitusele kauba alalhoidmiseks vajalikke abinõusid;

ž) pakendi puuduste tõttu, kui kaup oli niisuguses pakendis veoks vastu võetud saatja nõudmisel, märkuse tegemisega saatekirjas art. 31. kohaselt;

z) kauba kaalu loomuliku kahanemise tõttu selle veol raudteel Töö ja Kaitse Nõukogu poolt kindlaksmääratud normide piirides.

Raudtee on kohustatud tõestama, et kauba kaotsi- või rikkiminek on tekkinud punktides „a", „b", „v" ja „d" näidatud põhjustel. Pretensiooni või nõude tõstja on kohustatud tõestama, et kauba kaotsi- või rikkiminek ei ole seotud punktides „g", „e", „ž" ja „z" näidatud asjaoludega.

Raudtee võib vabaneda vastutusest kaalu puudujäägi eest, kui tõestab, et kaalu puudujääk ei olnud kauba kaotuse või rikkumise tagajärjeks raudtee poolt.

Kui kaup oli laaditud saatja vahenditega ja jõudis kohale korras vagunis saatejaama tervete plommidega, siis klient on kohustatud tõestama, et kaalu puudujääk oli raudtee poolt kauba kaotuse või rikkumise tagajärjeks.

69. Kauba veo juures tekitatud kahju eest maksab raudtee tasu järgmisel määral:

a) kauba kaotsimineku eest — kaotatud kauba tegeliku väärtuse järgi;

b) kauba rikkimineku eest — summas, mille võrra vähenes tema väärtus;

v) teatatud väärtusega veoks antud kauba kaotsimineku eest — teatatud väärtuse suuruses, kuid juhul, kui raudtee tõestab, et teatatud väärtus ületab tegeliku hinna — tegeliku hinna suuruses.

Kauba täielikul või osalisel kaotsiminekul tagastatakse raudteele tasutud veomaksud vastavalt kauba kaotatud osale.

Neil juhtudel, kui tasutav kauba hind on määratud sihtkoha hindade järgi või kauba realiseerimiseks määratud hinna järgi (art. 70), tasutud veomaksu ei tagastata.

Saaja ja saatja võivad loobuda rikutud kauba vastuvõtmisest ainult sel juhul, kui kauba loomus tema riknemise tõttu on niipalju muutunud, et seda ei või enam kasutada vastavalt tema esialgsele otstarbele.

Kui kauba saaja ei tasunud lunamaksu, siis peetakse temal kauba kaotsimineku eest saadaolevast tasust kinni lunamaksu summa, mis makstakse saatjale.

Kui raudtee kasutab oma tarvidusteks mingisuguseid kaupu, mis on veoks vastu võetud ja kuuluvad klientuurile, siis süüdlased võetakse kriminaalvastutusele, kuna raudtee tasub kauba hinna kahekordses suuruses.

Raudtee poolt kaotatud veereva koosseadu eest, mis kuulub kliendile, on raudtee kohustatud viimase nõudmisel temale andma vastava veereva koosseadu ajutiseks tasuta kasutamiseks kuni kaotatud vaguni ülesleidmiseni või andma vastu teise vastava vaguni.

70. Tasumisele kuuluv kauba hind tõstetakse aktsepteeritud maksunõudmisega. Selle nõudmise puudumisel, samuti juhul, kui maksunõudmine on aktsepteeritud hinnaga ilma käibemaksuta, määratakse tasumisele kuuluv kauba hind lähtudes tööstuse või valmistusorganisatsiooni väljalaskehinnast, millele lisandatakse:

a) pakendi maksus hinnakirja hindade järgi, kui see maksus ei käi kauba väljalaskehinna sisse;

b) kaubasaatja täiendavate kulude summa kauba kohaletoimetamisel kuni saatejaamani või sihtjaamani neil juhtudel, kui need kulud ei käi väljalaskehinna sisse, või 10% kauba hinnast, kui tähendatud kulusid ei saa tõestada dokumentidega.

Üksikutele kodanikkudele kuuluvate kaupade hind määratakse riigi- ja kooperatiivorganisatsioonide jaotimüügi-hindade järgi selles kohas ja sel ajal, kus ja millal kaup väljaandmisele kuulus.

Importkaupade hind määratakse hinna järgi, mis on määratud vastavate importkaupade realiseerimiseks NSV Liidu piirides.

Eksportkaupade hind määratakse nende väljalaskehinna järgi, mis määratakse kindlaks Väliskaubanduse Rahvakomissariaadi või selle kohalikkude organite vastavate tõendite põhjal.

Kui kauba tegelikku hinda ei ole võimalik määrata käesolevas artiklis tähendatud viisil, siis määratakse kauba hind ekspertiisi teel (NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsuse redaktsioonis 7. jaanuarist 1938. a. nr. 25, NSVL MK 1938. a. nr. 1, art. 4).

71. Igasuguste veomaksude rohkemvõtt kuulub tagasimaksmisele, vähemvõtt aga juurdemaksmisele.

Raudtee korraldusel võib vähemvõttu katta samal kliendil saadaoleva rohkemvõtu ja teiste maksete arvel.

Pärast kauba saajale väljaandmist nõutakse vähemvõtt sisse ainult kaubasaajalt.

72. Viivituse eest kauba kohaletoimetamisel raudtee maksab kaubasaajale trahvi: 10% veomaksust viivituse puhul mitte üle ühe kümnendiku kohaletoimetamise tähtajast, 20% veomaksust viivituse puhul üle ühe kümnendiku, kuid mitte üle kahe kümnendiku kohaletoimetamise tähtajast, 30% veomaksust viivituse puhul üle kahe kümnendiku, kuid mitte üle kolme kümnendiku kohaletoimetamise tähtajast, 40% veomaksust viivituse puhul üle kolme kümnendiku, kuid mitte üle nelja kümnendiku kohaletoimetamise tähtajast, 50% veomaksust viivituse puhul üle nelja kümnendiku kohaletoimetamise tähtajast.

Kui kohaletoimetamise tähtaeg on alla viie ööpäeva, siis maksab raudtee 10% iga viivituses oldud ööpäeva eest, kuid mitte üle 50% veomaksust.

Kui kaubasaaja kandis viivitusest kauba kohaletoimetamisel kahju, siis raudtee maksab tema nõudmisel trahvi asemel tasu tõestatud kahjude suuruses. Siiski see tasu ei või ületada tariifi arvestustabelites näidatud veomaksu summat.

Kui kauba kohaletoimetamisega on viivitatud enam kui 30 ööpäeva, rutturiknevate kaupade veol aga üle Teede Rahvakomissari poolt kindlaksmääratud tähtaja, siis on kaubasaaja õigustatud lugema kauba kaotsiläinuks ja nõudma tasu kauba kaotuse eest.

Liiklemise katkestamine kauba liikumise teel või teised asjaolud, mis vabastavad raudtee vastutusest kauba tähtajalise kohaletoimetamise eest, pikendavad seda tähtaega, kuid mitte enam kui 90 ööpäeva.

Kaubasaaja kaotab õiguse trahvi või kahjutasu saamiseks viivituse eest kauba kohaletoimetamisel, kui ta ei vea ära viivitusega kohalejõudnud kaupa kolme ööpäeva jooksul pärast raudtee teadaannet või teate saatmist kauba kohalejõudmise üle (art. 41), juhtudel aga, mil raudtee ei ole kohustatud saajale teatama — kolme ööpäeva jooksul pärast kauba väljalaadimist raudtee poolt või pärast vaguni laadimise alla andmist saaja vahenditega.

Viivituse eest trahvi nõudmise õigus ei kustu, kui teade kauba kohalejõudmisest on raudtee süü läbi saatmata jäänud.

73. Jaama poolt teadaantud vagunite peale- või väljalaadimise

alla andmise tähtaja või jaotusplaani (art. 35) rikkumise eest raudtee maksab trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

74. Väljalaaditud või väljalaadimiseks antud kauba väljaandmise kinnipidamise eest üle 4 tunni, arvates kauba väljaandmise nõudmise esitamisest, raudtee maksab kaubasaajale trahvi samas suuruses, mis on määratud vagunite seisu eest (art. 78). See trahv makstakse ainult selle aja eest, mille kestes kauba väljaandmine, arvates saaja poolt nõudmise esitamise momendist, on kinni peetud.

Juhul, kui kauba väljaandmise nõudmine on esitatud alla 4 tunni enne jaama sulgemist, tähendatud 4-tunniline tähtaeg pikeneb jaama töö vaheaja võrra.

Kauba väljaandmise kinnipidamist tõendatakse aktiga, milles tuleb ära tähendada kinnipidamise kestus.

75. Saatja ees, kes ei saanud kätte lunamaksu, raudtee kannab vastutust:

a) kauba väljaandmisel saajale, kes ei tasunud lunamaksu, — lunamaksu summas;

b) kauba kaotusel teel — lunamaksu suuruses, kuid mitte üle kaotatud kauba väärtuse.

76. Veoks keelatud kauba või veol erilist ettevaatust nõudva kauba esitamise eest, kauba nimetuse või omaduse ebaõige tähendamisega, võetakse trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses; samuti nõutakse sisse kõik raudteele tekitatud kahjud. Sõltumatult trahvi nõudmisest võetakse süüdlased keelatud kaupade ebaseaduslikus veoks esitamises kriminaalvastutusele.

77. Kaubasaatja poolt saatekirja ebaõigete teadete tähendamise eest, mis tingivad veomaksu vähenemist, nõutakse sõltumatult täiendavast maksustamisest trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

78. Vagunite kinnipidamise eest peale- ja väljalaadimise all saatja ja saaja vahenditega üle kindlaksmääratud tähtaegade võetakse trahvi.

Neil juhtudel, kui vagunid on väljalaadimise all kinni peetud saaja laos või juurdeveoteel üle kindlaksmääratud tähtaja, nõutakse trahvi nii vagunite eest, mis on väljalaadimise all, kui ka vagunite eest, mis on sihtjaama-teedel kinni peetud väljalaadimiseks andmise ootel.

Normaalsete kinniste kaheteljeliste vagunite ja platvormide seisul üle normi makstakse trahvi järgmisel määral:

1 kuni 12 tundi — 1 rubla vagun/tunni eest,
13 kuni 24 tundi — 2 rubla vagun/tunni eest,
25 kuni 36 tundi — 4 rubla vagun/tunni eest,
üle 36 tunni — 6 rubla vagun/tunni eest,

kusjuures seisu poolik tund loetakse terveks.

Saatja ja saaja saavad preemiat ennetähtaegselt vabastatud ja

tegelikult teele üleantud veereva koosseadu eest 1 rubla vagun/tunnilt.

Trahvisumma sisternide ja isotermiliste vagunite seisu eest kõrgendatakse kahekordselt.

Neljateljeline vagun (platvorm, sistern) kandejõuga alla 50 tonni loetakse kahe kaheteljelise vaguni ette, kuna kandejõud 50 tonni ja enam — kolme kaheteljelise ette.

Trahvi ei nõuta vagunite seisu eest, millised on raudtee poolt ette antud saatja peale- ja väljalaadimispunktide maksimaalse läbitöötamise tehnilist võimet ületaval arvul.

Vagunite jääk, mis on tekkinud ööpäeva kestes seesuguse etteandmise tagajärjel, arvatakse trahvisummade arvestamisel järgmiste ööpäevade peale.

Trahvi vagunite seisu eest võetakse sõltumatult trahvist laadimisplaani täitmata jätmise eest.

Süüdlased vagunite kinnipidamises peale- ja väljalaadimise all võetakse distsiplinaar-, kuid vastavail juhtudel — kriminaalvastutusele.

79. Vaguni vähemlaadimise eest alla laadimise tehnilist normi võetakse saatjalt trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

Laadimise tehnilised normid mitmesuguste kaupade ja veereva koosseadu tüüpide jaoks määratakse kindlaks Teede Rahvakomissariaadi poolt.

Neil juhtudel, kui tehnilised normid ei ole kindlaks määratud, võetakse trahvi vähemlaadimise eest alla täieliku mahutavuse või alla täieliku kandejõu, mis on vagunil tähendatud.

Laadimise eest üle vagunil tähendatud kandejõu, kui laadimine toimub saatja vahenditega, võetakse viimaselt trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

Saatja on kohustatud raudtee nõudmisel kogu kauba ülekaalu vagunist välja laadima. Raudtee võib toimetada väljalaadimist oma vahenditega saatja kulul.

Raudteel ei ole õigust nõuda ülekaalu väljalaadimist, kui ülelaadimine ei ületa 0,5 tonni vagunitel kandejõuga kuni 18 tonni ja 1 tonni — vagunitel kandejõuga üle 18 tonni. Niisugustel juhtudel trahvi ei võeta [1].

80. Klientuurilt art. 78 ja 79 ettenähtud trahvide võtmine toimub krediitasutiste kaudu vastuvaidlematus korras (eelaktseptita).

81. Vaguniosade vigastuse eest peale- või väljalaadimisel saatja või saaja vahenditega saatja või saaja maksab trahvi vigastatud osade viiekordses väärtuses, mis määratakse Teede Rahvakomissari poolt kinnitatud hindekirjaga. Sõltumatult sellest võetakse süüdlased vastavail juhtudel kriminaalvastutusele.

Juhul, kui veereva koosseadu vigastus tekkis avariide või rongi-

[1] NSVL Rahvakomissaride Nõukogu ja ÜK(b)P Keskkomitee otsusega 15. juulist 1936. a. (nr. 1036) on vagunite laadimine üle kandejõu keelatud.

õnnetuste tagajärjel, mis on seotud rongide liiklemisega juurdeveoteedel, tasutakse vigastatud osade väärtus kahekordses suuruses.

82. Peale trahvide on saatja kohustatud raudteele tasuma kahjud, mis on tekkinud veereva koosseadu ülelaadimise, vigastuse või kauba ebaõige laadimise või pakkimise tagajärjel.

83. Vagunite puhastamata jätmise eest pärast väljalaadimist, mis on toimunud saaja vahenditega, maksab viimane raudtee kasuks trahvi 10 rubla vagunilt. Laadimise alla puhastamata vaguni andmisel raudtee maksab trahvi 10 rubla vagunilt saatja kasuks, kes on kohustatud vaguni määratud tähtajaks ära puhastama ja täis laadima.

Märkus. Raudteevagunite puhastamine, pesemine ja desinfitseerimine pärast elusloomade vedu toimub raudtee vahenditega kaubasaaja arvel. Tasumäär nende operatsioonide eest määratakse kindlaks raudteevalitsuste poolt kohalikkude tariifide korras klientuuri osavõtul, lähtudes omahinnast.

Teede Rahvakomissariaat määrab kindlaks tähendatud operatsioonide omahinna kalkulatsiooni ühise nomenklatuuri kogu raudteevõrgu jaoks (NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsuse redaktsioonis 13. jaanuarist 1936. a. nr. 54, NSVL SK 1936. a. nr. 3, art. 29).

84. Raudtee ei võta saajatelt vastu tühjendamata ega puhastamata sisterne, kusjuures saaja maksab trahvi 50 rubla sisternilt iga seisutunni eest, arvates sisternide tühjendamatuse või puhastamatuse avastamise momendist kuni täieliku tühjendamiseni või puhastamiseni.

Tühjendamata ja puhastamata sisterne, mis on raudtee poolt saatjale ette antud, ei loeta tee poolt veoplaani täitmise arvele. Samuti ei loeta tee poolt otseühenduse veoplaani täitmise arvele saatjale etteantud vaguneid, mis on kõlbmatud liiklemiseks otseühenduses.

85. Saatekirjale administratiiv- ja tollieeskirjade täitmiseks vajalikkude dokumentide juurde lisamata jätmise puhul tasutakse selle tagajärjel raudtee poolt kantud kulud ja nõutakse sisse trahv vagunite seisu eest.

86. Kui kaup ei olnud välja nõutud, siis kogu eelmistes artiklites ettenähtud vastutust raudtee ees kannab saatja.

Kui kaup oli saaja poolt seaduses määratud korras välja nõutud, siis raudtee ees vastutab saaja.

Seejuures saaja võib üldisel alusel saatjalt sisse nõuda kõik tema poolt saatja ebaõigete toimingute tagajärjel raudteele makstud trahvid ja maksud, samuti kulud ning kahjud.

87. Kui reisijale, kellel on platskaart, ei anta kohta platskaardil tähendatud rongis, siis raudtee, peale pileti eest makstud raha tagasimaksmise (art. 55), maksab reisijale trahvi Tariifikomitee poolt määratud suuruses.

88. Reisija ebaõige kõrvaldamise eest rongilt raudtee on kohus-

tatud reisijale maksma pileti väärtuse vastavas rongis ja vagunis ärakasutamata kauguse eest, samuti trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

Raudtee ei vastuta reisija ees rongi mitteõigeaegse väljumise või saabumise tagajärgede eest, kuid on kohustatud sõidupileti maksvust vastava tähtaja võrra pikendama.

89. Veoks vastuvõetud pagasi alalhoiu eest raudtee kannab vastutust art. 67, 68 ja 69 kohaselt, siiski selliselt, et pagasi kaotsimineku eest raudtee maksab tasu NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt kindlaksmääratud normide järgi.

Pagasi kohaletoimetamise hilinemisel raudtee maksab trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

90. Kui pagasina veoks esitatakse asju, millede vedu pagasina on keelatud (art. 56), siis saatja maksab trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses, kuna vastavail juhtudel võetakse kriminaalvastutusele.

V. Aktid, pretensioonid ja nõudmised.

91. Asjaolud, mis võivad olla raudteeveol raudtee ja klientuuri materiaalse vastutuse aluseks, tõestatakse korra kohaselt aktidega. Aktide koostamise kord ja aktide koostamist mittenõudvate asjaolude tõestamise kord määratakse kindlaks Teede Rahvakomissariaadi poolt.

Tähendatud asjaolud ei või olla pretensiooni esitamise aluseks, kui nad ei ole tõestatud ülemaltähendatud viisil.

92. Raudtee vastu pretensioonide ja nõudmiste esitamise õigus on:

a) kauba täieliku kaotsimineku korral:
kauba saatjal või saajal — kviitungi esitamise tingimusel, saajal — tõendi esitamisel kauba väärtuse tasumise üle ja raudtee tõendi esitamisel kauba saatmise üle;

b) kauba osalise kaotsi- või rikkimineku, kui ka kauba kohaletoimetamise viivituse või väljaandmise kinnipidamise korral — saajal saatekirja või, kui veo eest on tasutud tsentraliseeritud arvestuskorras, saatekirja ärakirja esitamise tingimusel;

v) pagasi kaotsi- või rikkimineku korral: pagasi täielikul kaotsiminekul — pagasikviitungi esitajal,
kõigil teistel juhtudel — akti esitajal pagasi osalise kaotsi- või rikkimineku üle;

g) rohkemvõtu korral — saatjal või saajal, sõltuvalt sellest, kes esitab saatekirja, kuid veo eest tasumisel tsentraliseeritud arvestuskorras — organisatsioonil, kes tasus veo eest;

d) kauba väljaandmise korral lunamaksu tasumiseta — saatjal.

Kaupade saatmise üle tõendite väljaandmise eest raudtee võtab maksu Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

93. Ei lubata pretensioonide esitamist vähemvõttude, rohkemvõttude ja viivituste puhul summas alla 10 rubla iga saatekirja järgi.

Ei lubata pretensioonide esitamist vähemvõtu tasumiseks nende kaubaveodokumentide põhjal, millede järgi tariifide kohaselt saadaolevate maksete ja maksude üldsumma ei ületa 50 rubla, samuti pretensioonide esitamist rohkemvõttude ja viivituste puhul neil juhtudel, kui dokumentide järgi sissenõutud maksete üldsumma ei ületa 50 rubla.

Kui rohkem- või vähemvõtud olid süstemaatilise iseloomuga, siis ülemaltähendatud väikepretensioonide esitamise õigust ei piirata.

94. Pretensioonide ja nõudmiste esitamise õiguse üleandmine teistele organisatsioonidele või isikutele ei ole lubatud, välja arvatud juhud, kui selle õiguse annab saatja saajale või saaja saatjale, samuti juhud, kui õigus pretensioonide ja nõudmiste esitamiseks antakse üle asutistele, ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes kuuluvad sama ametkonna süsteemi, kuhu kuulub kauba saaja või saatja. Üleandepealkirja dokumentidele ei nõuta [1].

95. Avaldused kaupade, reisijate ja pagasi veost tekkivate pretensioonide kohta aadresseeritakse sihttee valitsusse.

Pretensiooni-avalduses tähendatakse nõude sisu ja summa. Avaldusele lisandatakse pretensiooni tõestavad dokumendid.

Pretensioonide läbivaatamise kord määratakse Teede Rahvakomissari poolt.

96. Pretensioone raudteede vastu võib tõsta kuue kuu jooksul, välja arvatud pretensioonid, mis tekivad raudtee-veetee ja raudtee-veetee-õhutee segavedudest, milliseid võib esitada aasta jooksul.

Nendesamade tähtaegade jooksul võib esitada raudteede nõudmisi kaubasaatjate, kaubasaajate ja reisijate vastu trahvide maksmise ning kahjude tasumise kohta.

Tähendatud tähtajad arvatakse:

a) tasu puhul kauba või pagasi rikkumise või osalise kaotsimineku eest — kauba või pagasi väljaandmise päevast;

b) tasu puhul kauba täieliku kaotsimineku eest — art. 72 tähendatud tähtaegade möödumise päevast;

v) tasu puhul pagasi täieliku kaotsimineku eest — kümne ööpäeva möödumise päevast pärast seda päeva, mil pagas pidi sihtjaama jõudma;

g) rohkemvõttude ja vähemvõttude puhul: saadetise eest, mis on maksustatud tsentraliseeritud arvestuskorras — raudteelt veo-

[1] Väljavõte NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsusest 25. II 1936. a. (NSVL SK 1936. a. nr. 14, art. 122).

„5. Panna transportdokumentide õigepärasuse kontroll ja järelevalve vahetult kaubasaatjate ja kaubasaajate peale, keelates neile seda järelevalvet edasi usaldada mõnele teisele isikule või organisatsioonile.

Transport-pretensioonibürood ja -kontorid rahvakomissariaatides, peavalitsustes, koondistes, trustides ja müügikontorites kuu aja jooksul likvideerida."

arvestuse ja saatekirja saamise päevast, kuid muudel juhtudel — kauba väljaandmise päevast;

d) viivituse puhul kauba kohaletoimetamises — kauba kohalejõudmise päevast;

e) trahvinõudmise puhul veoplaanide rikkumise eest — trahvisummade maksmiseks määratud viiepäevase tähtaja lõppemisel;

ž) trahvinõudmise puhul eeskirjade rikkumise eest kauba veo ajal (kauba veoks esitamise momendist kuni väljaandmiseni sihtjaamas) — kauba väljaandmise päevast;

z) kõigil muudel juhtudel — pretensiooni esitamise aluseks olnud sündmuse päevast.

Kui pretensioon on tagasi lükatud või vastuseta jäetud, siis antakse avaldajale nõudmise tõstmiseks 2 kuud, arvates raudtee vastuse saamise päevast või selle vastuse andmiseks määratud tähtaja möödumise päevast.

97. Raudtee on kohustatud avaldatud pretensiooni läbi vaatama ja avaldajale selle rahuldamisest või tagasilükkamisest teatama järgmistel tähtaegadel, arvates pretensiooni saamise päevast:

a) kahe kuu jooksul — igasuguste pretensioonide puhul, mis on tekkinud kohaliku ühenduse vedudest;

b) kolme kuu jooksul — igasuguste pretensioonide puhul, mis on tekkinud otseühenduse vedudest;

v) kuue kuu jooksul — igasuguste pretensioonide puhul, mis on tekkinud otsese raudtee-veetee segaühenduse vedudest;

g) 45 päeva jooksul — pretensioonide puhul veomaksude rohkemvõttude pärast.

Pretensiooni täieliku või osalise tagasilükkamise korral on raudtee kohustatud oma teadaandes tähendama pretensiooni tagasilükkamise põhjused ja tagastama avaldusele lisandatud dokumendid.

Nende dokumentide mittetagastamise korral maksab raudtee avaldajale trahvi Tariifikomitee poolt määratavas suuruses.

98. Pretensiooni tunnustatud summalt või väljamõistetud nõudesummalt maksab raudtee protsenti Töö ja Kaitse Nõukogu poolt määratavas suuruses.

Protsendid arvestatakse kuni raha ülekandmise või äramaksmise päevani, alates järgmistest tähtaegadest:

a) pretensioonide puhul veomaksude rohkemvõttude pärast — nende maksude sissenõudmise päevast;

b) pretensioonide puhul kauba või pagasi likvideerimisest saadud summade tagastamise pärast — kauba või pagasi likvideerimise päevast;

v) kõigi muude pretensioonide puhul — pretensiooni esitamise päevast.

Samasugusel määral maksavad protsente kaubasaatjad, kaubasaajad ja reisijad raudtee poolt nende vastu esitatud nõudmiste puhul, mis on tekkinud kauba ja pagasi veo alal. Neil juhtudel arvesta-

takse protsendid päevast, mil raudtee esitas kirjalikud nõudmised vastavate summade tasumise kohta, kuni äramaksu-päevani.

Raudtee poolt rohkemvõtu tagastamisel kuu jooksul kauba väljaandmistest arvates, samuti kaubasaatja või kaubasaaja poolt vähemvõtu tasumisel sama tähtaja jooksul, arvates vähemvõtu üle teate saamise päevast, protsente väljamakstud summadelt ei arvestata.

99. Kohtulikku nõudmist raudtee vastu võib esitada ainult juhul, kui raudtee on pretensiooni täielikult või osaliselt rahuldamata jätnud või kui raudteelt ei ole saadud vastust art. 97 tähendatud tähtaegade jooksul.

Pretensioonid veomaksu rohkemvõttude tagastamise pärast, samuti saadetiste maršruteerimise ja suurendamise ning veereva koosseadu ennetähtaegse vabastamise eest preemiate maksmise pärast ei kuulu kohtulikule läbivaatusele ja otsustatakse raudteevalitsuse poolt.

Pretensioonide puhul rohkemvõttude ja preemiate pärast summas kuni 300 rubla on raudteeülema otsus lõplik ja ei kuulu edasikaebamisele. Pretensioonide puhul rohkemvõttude ja preemiate pärast summas üle 300 rubla võib raudteeülema otsuse peale kaevata Teede Rahvakomissarile. Viimase otsustamisele võib anda ka kõik pretensioonid rohkemvõttude ja preemiate pärast sõltumatult summast, kui raudtee ei andnud avaldajale vastust art. 97 kindlaksmääratud tähtaegadel.

Teede Rahvakomissari otsus ei kuulu edasikaebamisele. Siiski võib NSV Liidu või liiduvabariikide huvitatud rahvakomissaride ja keskasutiste juhatajate nõudmistel, mis on avaldatud kuuekuise tähtaja jooksul, küsimuse viia Tariifikomitee lõplikule otsustamisele.

100. Kõigis vaidlustes, mis tekivad käesoleva seaduse alusel, esitatakse nõudmised ainult kohtuasutistesse sihttee valitsuse asukoha järgi.

Siiski võib NSV Liidu Ülemkohtu esimehe kokkuleppel Teede Rahvakomissariga määrata raudteede vastu tõstetavate nõuete alluvuse mitte ainult kohtule sihttee valitsuse asukoha järgi, vaid ka teistele kohtutele. Niisuguste kohtute nimestik avaldatakse üldiseks teadmiseks „NSV Liidu raudteetranspordi veoeeskirjade ja tariifide kogus".

Vaidlused, mis tekivad raudtee poolt mitte-üldtarvituslikkude raudteede omanikkudega sõlmitavate lepingute alal, lahendatakse NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži poolt.

50. NSV LIIDU TOLLITARIIFI KEHTIMAPANEKU KOHTA

ENSV RKN-i määrus 17. detsembril 1940. a. (ENSV T nr. 68, art. 913)

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määruse põhjal 7. detsembril 1940 nr. 2460 kaotas kehtivuse endise Eesti Vabariigi tolli-

tariif ja hakkas kehtima Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis NSV Liidu tollitariif, arvates 10. detsembrist 1940.

Kooskõlas sellega otsustab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu:

1) kaotada tollimaksud kaupadelt ja pakkidelt, mis tulevad sisse Eesti NS Vabariiki NSV Liidust;

2) kaotada tollimaksud kaupadelt, mis on sisse tulnud NSV Liidust ning hoiul tollivalve all, nii tolli- kui ka eraladudes;

3) kaotada tolli kantseleimaksud sisseveetavatelt ja väljaveetavatelt kaupadelt;

4) arvates 10. detsembrist 1940 tunnustada kehtetuks kõik soodustused, mis olid ette nähtud mitmesugustele asutistele endise Eesti Vabariigi tolliseaduse ja tollitariifi alusel;

5) lubada tolliametitel tagasi maksta deposiiti saadud summadest tollimaksu puuvillalt, fosforilt ja teistelt kaupadelt, mis on toodud sisse NSV Liidust ümbertöötamiseks Eesti NS Vabariigis.

51. EESTI KURTTUMMADE KESKUSE PÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISE JA KURTTUMMADE KESKUSE ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 19. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 68, art. 920)

1) Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Eesti Kurttummade Keskuse põhimäärus;

2) panna Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissarile käesolevale põhimäärusele mittevastavate kurttummade organisatsioonide likvideerimine ja põhimääruse kohase Kurttummade Keskuse organiseerimine;

3) organisatsioonide likvideerimisest ülejäänud varad määrata loodavale Kurttummade Keskusele.

Eesti Kurttummade Keskuse põhimäärus.

I. Üldmäärused.

1. Kooskõlas ENSV Konstitutsiooni § 98 ja 102-ga [1] moodustatakse töötajate ühiskondliku organisatsioonina Eesti Kurttummade Keskus.

Eesti Kurttummade Keskus asub Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaadi juures ja tegutseb käesoleva põhimääruse ning ENSV Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissari poolt kinnitatud põhikirja alusel.

2. Eesti Kurttummade Keskuse peasihiks on töötavate kurttummade ühendamine nende kultuurolustiku parandamiseks, nende

[1] Vastavad Eesti NSV Konstitutsiooni § 97 ja 101 kehtivas redaktsioonis. (Vt. 1949. a. nr. 44).

poliitilise, üldharidusliku ja tehniliste teadmiste tasapinna tõstmiseks ja nende kaasatõmbamiseks kommunistliku ühiskonna aktiivsete ülesehitajate ridadesse.

3. Nende sihtide ja ülesannete teostamiseks Eesti Kurttummade Keskus:

a) kogub andmeid töötavate kurttummade kohta ja kutsub neid keskuse liikmeks;

b) organiseerib ja teostab masspoliitilist, kultuurolustikulist ja riigikaitse tööd kurttummade hulgas;

c) aitab kaasa kurttummade poliitilise, üldharidusliku ja tehniliste teadmiste tasapinna tõstmiseks spetsiaalkursuste, koolide, päevapoliitiliste ringide jne. organiseerimise teel;

d) aitab kaasa kurttummade elukutsele ettevalmistamisel ja võtab tarvitusele abinõusid kurttummade töö korraldamiseks.

4. Oma liikmeskonna igakülgseks teenimiseks omab Eesti Kurttummade Keskus õiguse asutada klubisid, punaseid nurki, õppetöökodasid, puhkekodusid, ühiselumaju, spordiplatse jne.

5. Eesti Kurttummade Keskus, samuti Keskuse osakonnad, mis kutsutakse ellu Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linnades ning kõigis maakondades, omavad juriidilise isiku õigused ja vastutavad kogu oma varandusega oma kohustuste eest.

6. Eesti Kurttummade Keskuse juhatus ja tema kohalikud organid (osakonnad) esindavad kurttumme kesk- ja kohalikkudes riigivõimu organites ja ühiskondlikes organisatsioones.

II. Eesti Kurttummade Keskuse asjade valitsemine.

7. Eesti Kurttummade Keskuse kesk- ja kohalikud valitsemise organid tegutsevad ühingu põhikirjas ettenähtud alustel.

8. Eesti Kurttummade Keskuse ja ta kohalikkude organite üldist juhtimist ja järelevalvet teostavad ENSV Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaat ja Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linnade ning maakondade Sotsiaalkindlustuse osakonnad.

Eesti Kurttummade Keskuse eelarved ja töökavad kinnitab ENSV Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaat.

III. Eesti Kurttummade Keskuse liikmed.

9. Eesti Kurttummade Keskuse liikmeiks võivad olla kõik kurdid, tummad ja raskekuulmisega isikud alates 16 a. vanusest, arvatud välja vaimuhaiged ja valimisõiguse kaotanud isikud.

Eesti Kurttummade Keskuse liikmeiks võivad olla Keskuse põhikirjas ettenähtud alustel ka mitte-kurttummad, kes aktiivselt osa võtavad Keskuse tööst.

10. Keskuse liikmeks võtmise ja väljaheitmise kord, liikmete õigused ja kohustused ja Keskuse liikmeks sisseastumise maksu suurus määratakse Eesti Kurttummade Keskuse põhikirjaga.

IV. Eesti Kurttummade Keskusele antavad soodustused.

11. Õppetöökojad, kultuur-hariduslikud asutised (klubid, punased nurgad ja muud), puhkekodud ja ühiselumajad, mis on Eesti Kurttummade Keskuse või ta kohalikkude organite kasutuses, on üheõiguslikud invaliidide kooperatiividega rendi, ruumide, tööabinõude ja materjalidega varustamise suhtes.

12. Eesti Kurttummade Keskus, ta kohalikud osakonnad, samuti tema korralduses olevad õppetöökojad ja kultuur-hariduslikud ettevõtted vabastatakse kohalikkudest maksudest ja maarendist või maksust renditud maatükkide eest.

52. NSV LIIDU RAHVAKOMISSARIDE NÕUKOGU JUURES ASUVA ÜLELIIDULISE RIIGI SANITAAR INSPEKTSIOONI PÕHIMÄÄRUSE TEADMISEKS JA TÄITMISEKS AVALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 20. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 68, art. 919)

Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni põhimäärus (LSKK 1935, 41, 348) käesolevale lisandatud tõlkes.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu juures oleva Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni põhimäärus.

1. Üleliiduline Riigi Sanitaar Inspektsioon asub NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu juures [1] ja tema juhiks on NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektor.

NSV Liidu Sanitaar Peainspektor ja tema asetäitja määratakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt.

2. Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni ülesandeks on:

a) kogu NSV Liidu territooriumil asuvate riigi sanitaar inspektsiooni organite töö ühtlustamine ja juhtimine — esmajoones sanitaarse järelevalve alal toitlustööstusliste ettevõtete, toiduainetega kauplemise ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete üle;

b) vahetu sanitaarse järelevalve teostamine toitlustööstusliste

[1] NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 20. juulist 1936 (LSKK 1936, 40, 337) on Üleliiduline Riigi Sanitaar Inspektsioon allutatud NSVL Tervishoiu Rahvakomissariaadile.

ettevõtete, toiduainetega kauplemise ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete üle suurimates tööstuslistes rajoonides ja tähtsamates toitlus-, kala- ja konservitööstuse keskustes NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt kinnitatava nimestiku kohaselt;

c) NSV Liidu Valitsuse poolt antavate määruste eelnõude läbitöötamine ja nende esitamine läbivaatamiseks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogule sanitaar-seadusandluse üldiste küsimuste alal, toitlustööstusliste ettevõtete, toiduainetega kauplemise ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete sanitaarse järelevalve alal, transpordi sanitaarse järelevalve ja NSV Liidu piiride sanitaarse kaitse alal, samuti toitlustööstusliste ettevõtete, toiduainetega kauplemise ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete kohta käivate sanitaar-tervishoiuliste normide ja eeskirjade projektide alal;

d) NSV Liidu Valitsuse poolt antavate määruste eelnõude läbitöötamine ja nende esitamine läbivaatamiseks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogule üldise taudivastase võitluse alal ja taudivastaste abinõude üleliiduliste kavade alal, nende hulgas taudivastase võitluse varustamise kavad desinfektsiooni vahenditega, aparatuuriga ja teiste materiaalsete fondide ning tööstusliste saadustega; liiduvabariikide tervishoiu rahvakomissariaatide töö juhtimine võitluses ohtlikkude levinute taudidega;

e) NSV Liidu sanitaar-epideemilise seisukorra kohta käivate statistiliste andmete kooskõlastamine ja läbitöötamine NSV Liidu Riikliku Plaanikomisjoni Rahvamajanduse Arvestuse Keskvalitsusega kooskõlastatud korra ja vormide kohaselt;

f) kontrolli teostamine NSV Liidu ametkondade spetsiaalsete sanitaarteenistuste tegevuse üle;

g) üldine juhtimine ja järelevalve tervishoiuliste organite töö üle NSV Liidu piiride sanitaarse kaitse alal;

h) rahvusvahelise sideme pidamine ja esinduse teostamine sanitaarsetes ja taudivastase võitluse küsimustes Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni juures asuva Üleliidulise Sanitaarse Välisinformatsiooni Büroo kaudu, milline tegutseb NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt kinnitatud põhimääruse alusel;

i) sanitaarsete ja taudivastaste asutiste tüüpide (desinfektsiooni jaamad, sanitaar-bakterioloogilised laboratooriumid jne.), desinfektsiooni aparatuuri tüüpide, seerumite, vaktsiinide ja desinfektsiooni vahendite standardite kinnitamine; järelevalve sanitaar-tervishoiuliste nõuete täitmise üle toitlustööstuse standardtoodete alal;

j) liiduvabariikide tervishoiu rahvakomissariaatide teaduslik-uurimisasutiste töökavade ühtlustamine sanitaar- ja taudivastase võitluse alal;

k) NSV Liidu Valitsuse erikorraldustel teiste ülesannete täitmine sanitaar- ja taudivastase võitluse alal.

3. NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektoril on õigus:

a) anda kooskõlas kehtivate seadustega käskkirju ja juhendeid

sanitaarse järelevalve ja taudivastaste abinõude teostamise korra üle;

b) anda kooskõlas kehtivate seadustega kõikidele NSV Liidu territooriumil asuvatele ametkondadele, asutistele, ettevõtetele ja organisatsioonidele neile kohustuslikke juhiseid sanitaarse järelevalve ja taudivastase korra küsimustes;

c) muuta ära liidu- ja autonoomsete vabariikide, kraide ja oblastite riigi sanitaar inspektorite ebaõigeid korraldusi sanitaarse järelevalve ja taudivastase võitluse küsimuste alal;

d) anda erilise vajaduse korral otseselt liiduvabariikide kohalikkudele riigi sanitaar inspektsiooni organitele kohustuslikke juhiseid, tehes seda üheaegselt teatavaks vastavatele liiduvabariikide riigi sanitaar peainspektoritele;

e) kutsuda kokku ettenähtud korras üleliidulisi kongresse ja nõupidamisi sanitaarsete ja taudivastase võitluse küsimuste alal;

f) anda korraldusi toitlustööstusliste, toiduainetega kauplemise ja ühiskondlise toitlustamise ettevõtete direktoritele töö seismapanekuks vastavates ettevõtetes, kuni neis leidunud sanitaarsete puuduste kõrvaldamiseni, tehes need korraldused üheaegselt teatavaks ametkondade juhtidele, kellede valdkonda need ettevõtted kuuluvad;

g) keelata ära, kuni nõutavate sanitaarsete abinõude läbiviimiseni, tootmis-, kaubanduslikkude, lao- ja teiste ruumide kasutamine nende antisanitaarse seisukorra tõttu;

h) keelata ära tarvitamiseks kõlbmatuks tunnustatud toiduainete hoidmine ja tarvitamine ja teha korraldusi nende hävitamiseks või ümbertöötamiseks ainult tehniliseks otstarbeks;

i) kõrvaldada töölt täiesti või kuni määratud tervishoiuliste nõuete täitmiseni nakkushaigusi põdevaid töötajaid, kes oma töö juures kokku puutuvad toiduainetega;

j) võtta prokuratuuri organite kaudu kohtulikule vastutusele kehtivate sanitaartervishoiuliste normide ja sätete rikkumise eest ettevõtete ja asutiste juhatajaid ja teisi töötajaid, kes on otseselt vastutavad kehtiva sanitaarse korra täitmise eest neil juhtudel, mil rikkumine sisaldab kriminaalselt karistatava teo tunnuseid;

k) määrata kehtivate sanitaar-tervishoiuliste normide ja sätete rikkumise eest, neil juhtudel, mil korrarikkumine ei sisalda kriminaalselt karistatava teo tunnuseid, rahalisi trahve, mis sisse nõutakse administratiiv-sundtäite korras (art. 7);

l) esitada vastava ametkonna kõrgemal asuvatele organitele küsimus distsiplinaarkaristuste määramiseks (kuni töölt vallandamiseni) töötajatele, kes süüdi kehtiva sanitaarse korra rikkumises.

4. Üleliidulisel Riigi Sanitaar Inspektsioonil on omad volinikud suurimates tööstuslistes rajoones ja tähtsamates toitlus-, kala- ja konservitööstuste keskustes (art. 2 p. b) ja neile volinikele otseselt alluvad riigi sanitaar inspektorid, arvul, mis ette nähtud Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni koosseisudes.

5. Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni volinikkude ja neile alluvate riigi sanitaar inspektorite ülesandeks on:

a) otsese sanitaarse järelevalve teostamine neile kindlaks määratud rajoones toitlustööstusliste ettevõtete, toitainetega kauplemise ja ühiskondlike toitlustamise ettevõtete üle;

b) kontrolli teostamine punktis „a" näidatud aladel ametkondade sanitaarteenistuslikkude organite üle, samuti ka liiduvabariikide riigi sanitaar inspektsioonide kohalikkude organite töö üle teistel tootmisprotsessi kaudu seotud majanduslikkudel või heakorra aladel (toorainetega varustavad ettevõtted, veevärgid jne.);

c) muude ülesannete täitmine sanitaarse järelevalve ja taudivastase võitluse alal, mis antud NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektori poolt.

6. Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni volinikkudel ja neile alluvatel riigi sanitaar inspektoritel on õigus tarvitusele võtta art. 3 p. g, h, i, j, k ja l nimetatud abinõusid.

NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektor annab erijuhendi, mis määrab ära Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni volinikkude ja neile alluvate riigi sanitaar inspektorite poolt art. 3 p. g ja h nimetatud abinõude kasutamise korra ja ulatuse.

7. Rahalised trahvid määratakse:

a) NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektori ja tema asetäitja poolt — kuni 500 rublani ettevõtete ja asutiste juhatajatele ja teistele töötajatele, kes otseselt vastutavad kehtiva sanitaarse korra täitmise eest ja kuni 5.000 rublani ettevõtetele ja asutistele;

b) Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni volinikkude poolt — kuni 300 rublani punktis „a" tähendatud isikutele ja kuni 3.000 rublani ettevõtetele ja asutistele;

c) riigi sanitaar inspektorite poolt kuni 100 rublani punktis „a" tähendatud isikutele.

Volinikkude poolt määratud trahviotsustele võib edasi kaevata NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektorile; riigi sanitaar inspektorite otsustele — vastavale volinikule.

8. Riigi sanitaar inspektsiooni organitel on sanitaarse järelevalve teostamiseks õigus:

a) takistamatult sisse pääseda ja toimetada sanitaarset ülevaatust oma tegevusrajoonis asuvais tootmis-, kaubandus-, lao-, elu- ja ametiruumides, samuti ka transportvahendeis;

b) saada vajalikku selget ülevaadet ettevõtete, asutiste jne. sanitaarse seisukorra kohta;

c) toimetada toiduainete proovimist ja võtta proove analüüsimiseks;

d) anda meditsiinilistele ja teaduslikele asutistele, laboratooriumidele, uurimisjaamadele jne. neile kohustuslikke ülesandeid sanitaarseks järelevalveks vajalikkude spetsiaalsete analüüside toimetamiseks.

9. Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni juures on teaduslik-uurimisasutised sanitaarsete ja epidemioloogia küsimuste alal, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt kinnitatud nimekirja kohaselt.

10. Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni sisemine struktuur kinnitatakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt NSV Liidu Riigi Sanitaar Peainspektori ettepanekul.

Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni Keskasutise ja kohalikkude organite koosseis kinnitatakse üldises korras.

11. Üleliiduline Riigi Sanitaar Inspektsioon seisab üleliidulisel eelarvel ja omab iseseisva eelarve.

Vt. ENSV T 1941, 44, 689; 48, 715; 50, 774; 52, 832; 63, 1013.

53. ÜHIS- JA ÜKSIKMAJAPIDAMISTE JA RIIKLIKU MAATAGAVARASSE ARVATUD MAADEL KASVAVA METSA KASUTAMISE JA MAJANDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 71, art. 977)

Ühis- ja üksikmajapidamiste maadel kasvavate metsade majandamise korraldamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kõik ühis- ja üksikmajapidamiste maadel kasvavad metsad, puud ja võsametsad kuuluvad nende maade kasutajate valdusse, kusjuures uutel maakohtadel ja juurdelõigetel arvatakse valduse õigust maade üleandmise akti kätteandmise ajast. Need metsad, puud ja võsametsad on maade kasutajate majandada ja valvata. Viimased on kohustatud majandama neid heaperemehelikult, teostades vajalikke uuenduse-, hooldamise- ja kaitsetöid.

2. Punktis 1. tähendatud metsa ja puude ning võsametsade edaspidine kasutamine on lubatud järgmistel alustel:

a) oma majapidamise tarviduseks on metsakasutamine vaba;

b) müügiks võib koha valdaja metsa kasutada vallavalitsuse loal; ilma vallavalitsuse loata aga siis, kui kasutus ei ületa metsajuurdekasvu või kui on tegemist võsametsaga (valglepp, paju, kadakas, sarapuu jne.).

Nõukogude maareformiga loodud majapidamistele uute hoonete ehitamiseks vajalikud ehituspuud eraldab kohalik metsaülem neil maakohtadel või juurdelõigetel kasvavast metsast müümiseks uutele või juurdelõikeid saanud majapidamistele. Selle juures peab maakohale metsa kasvama jääma vähemalt 25 tihumeetrit.

3. Omavolilistest toimingutest on metsavaldajad kohustatud teatama kohalikule T. T. miilitsale või riigimetsateenijale, kes algatab juurdluse toimingu süüdlaste kohtulikule vastutusele võtmiseks üldises korras.

Kui metsavaldaja ei ole teatanud omavolilisest raiumisest või on ise toime pannud määrusevastase metsa müümise, nõutakse

temalt sisse kahekordne seadusevastaselt raiutud puude hind kännuraha alusel.

4. Riiklikku maareservi arvatud, kuid riigimetsade külge mitteliidetud maadel kasvavatest metsadest eraldatakse ja müüakse metsaülemate korraldusel esijoones ehituspuud uute maakohtade ja juurdelõigete saajatele.

Kuni esimeses lõikes nimetatud maade riigi poolt korraldamiseni või kasutamiseks väljaandmiseni, kuuluvad need maad ühes kasvava metsaga vallavalitsuste korraldusse, kes neid valitsevad ja majandavad, kasutades vajaduse korral riigimetsateenijate nõuandvat kaasabi.

Riiklikku maareservi arvatud ja vallaomavalitsuse kasutusse jäetud maade ja metsade kasutusest saadavad sissetulekud arvatakse valla tuludeks.

5. Järelevalve käesoleva määruse täitmise üle pannakse vallavalitsustele ja riigimetsateenijatele.

Vajalikud juhendid käesoleva määruse teostamiseks annab Põllutöö Rahvakomissar. [1]

54. RIIGINOTARIAADI MÄÄRUSTIKU KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 71, art. 978)

1. Kinnitada Kohtu Rahvakomissari poolt esitatud Riiginotariaadi määrustik, mis on lisandatud käesolevale määrusele.

2. Lugeda Riiginotariaadi määrustik kehtivaks alates 1. jaanuarist 1941.

3. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*

Riiginotariaadi määrustik.

1. peatükk.

Notariaaltoimetusi teostavad asutised.

§ 1. Notariaaltoimetusi teostavad riiklikud notariaalkontorid, linnade, valdade ja alevite töötava rahva saadikute nõukogud ja teised seaduses ettenähtud asutised.

§ 2. Riiklikkude notariaalkontorite võrgu määrab kindlaks Kohtu Rahvakomissar ja kinnitab Rahvakomissaride Nõukogu.

§ 3. Riiklik notariaalkontor koosneb ühest või mitmest notarist ja vajalikust arvust abijõududest.

§ 4. Notarid nimetab ametisse, paigutab ümber ja vabastab ametist Kohtu Rahvakomissar.

Notariks võidakse nimetada neid NSVL kodanikke, kes on lõpetanud ülikooli õigusteaduskonna või õigusteadusliku kooli ja pärast

[1] Vt. ENSV T 1941, 17, 211.

seda töötanud vähemalt ühe aasta notariaalkontoris abijõuna, samuti neid NSVL kodanikke, kes ei ole küll lõpetanud ülikooli õigusteaduskonda ega õigusteaduslikku kooli, kuid on tegutsenud kohtunikuna või notariaadi alal vähemalt 5 aastat. Isikute puudumisel, kes vastaksid käesoleva paragrahvi nõuetele, võib notariteks nimetada ka isikuid, kes on lõpetanud notarite ettevalmistamise kursused. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 5. Notar ei või pidada teist riigiametit, välja arvatud valitavad ja õppetegevuslikud ametikohad, olla advokaatide kolleegiumi liikmeks, olla palgalises teenistuses kooperatiivseis ja ühiskondlikes organisatsioonides ning eraisikute juures ega osa võtta kaubanduslikest ja tööstuslikest ettevõtteist.

§ 6. Riikliku notariaalkontori tegevust juhib ja korraldab ning kannab selle eest vastutust notariaalkontori juhataja. Ta nimetab ametisse ja vabastab sellest notariaalkontori abijõude Kohtu Rahvakomissariaadi kinnitusel.

Kui notariaalkontori koosseisu kuulub mitu notarit, siis määrab Kohtu Rahvakomissar ühe neist notariaalkontori juhatajaks. Ühe notariga notariaalkontori juhatajaks on sama kontori notar.

§ 7. Riiklikkude notariaalkontorite tegevust juhib ja teostab nende notariaalkontorite üle järelevalvet Kohtu Rahvakomissariaat vahenditult.

§ 8. Riiklikkude notariaalkontorite tulud kantakse riigituludesse.

Notariaaditeenijate tasud ja notariaalkontorite ülalpidamise muud kulud kaetakse Kohtu Rahvakomissariaadi eelarve korras.

§ 9. Linnades, valdades ja alevites, kus ei ole notariaalkontorit, teostab käesoleva määrustiku § 13 loetletud notariaaltoimetusi kohalik töötava rahva saadikute nõukogu. Selle ülesande täitmise paneb nõukogu oma täitevkomitee ühele liikmele.

Töötava rahva saadikute nõukogu kui ka tema täitevkomitee liikme kohta kehtivad notariaaltoimetuste teostamise alal vastavalt riikliku notariaalkontori ja notariaaditeenijate kohta käivad eeskirjad.

§ 10. *(Kehtetu. 8. mail 1941. — ENSV T nr. 49, art. 746.)*

§ 11. Linnade, valdade ja alevite töötava rahva saadikute nõukogude tulud notariaaltegevusest kantakse riigituludesse.

Need nõukogude kulud, mis on seoses notariaaltoimetuste teostamisega, kaetakse vastava nõukogu eelarve korras.

2. peatükk.

Notariaaltoimetused.

§ 12. Riiklikud notariaalkontorid teostavad järgmisi notariaaltoimetusi:

1) tõestavad kirjalikult vormistatud toiminguid;

2) varustavad dokumente täitepealdistega;
3) teostavad seaduses ettenähtud proteste;
4) tõestavad dokumentide ärakirju ja raamatuist ning dokumentidest tehtud väljakirjutisi;
5) tõestavad toiminguid mittesisaldavaile dokumentidele kirjutatud allkirjade ehtsust;
6) tõestavad vaidlematuid olusid;
7) annavad välja tunnistusi kodaniku tunnustamise kohta teadmata äraolijaks ja teadmata äraolija surnuks tunnustamise kohta;
8) toimetavad tõendite tagamist;
9) annavad edasi isikute ja asutiste avaldusi teistele isikutele ja asutistele;
10) võtavad deposiiti vastu raha ja väärtpabereid edasiandmiseks kuuluvuse järgi;
11) annavad välja ehitiste pantimise tunnistusi;
(10. juunil 1949. — ENSV T nr. 15, art. 107.)
12) panevad areste ehitistele, panditunnistust välja andmata;
13) võtavad tarvitusele abinõusid pärandi hoiuks ja annavad välja pärimisõiguse tunnistusi ning vaibetunnistusi;
14) tõestavad tõlkeid ning võõrkeelseist dokumentidest tehtud ärakirju;
15) osutavad tehnilisi teenuseid notariaaltoimetuste teostamisel;
16) teostavad teisi seadustes ja valitsuse määrustes ettenähtud notariaaltoimetusi.

§ 13. Linnades, valdades ja alevites, kus ei ole notariaalkontoreid, teostavad kohalikud töörahva saadikute nõukogud nende territooriumil elavate kodanike jaoks järgmisi notariaaltoimetusi:
1) volikirjade tõestamine, välja arvatud välismaale saadetavad volikirjad;
2) lepingute (tehingute) teostamine summas mitte üle 500 rubla;
3) ärakirjade õigsuse tõestamine;
4) allkirjade ehtsuse tõestamine dokumentidel;
5) postisaadetise saaja isikusamasuse tõestamine.
(23. augustil 1946. — ENSV T nr. 46, art. 399.)

3. peatükk.
Notariaaltoimetuste teostamise üldeeskirjad.

1. jagu.
Notariaaltoimetuste teostamise koht.

§ 14. Notariaaltoimetusi võidakse lasta teostada ükskõik missuguses notariaalkontoris, välja arvatud seaduses ettenähtud erandid.

§ 15. Ehitiste võõrandamise ning pantimise lepingute ja eellepingute notariaalne tõestamine, ehitiste pantimise tunnistuste

väljaandmine ja arestide panek ehitistele toimub võõrandatava või panditava vara asukoha notariaalkontori poolt. *(10. juunil 1949. — ENSV T nr. 15, art. 107.)*

§ 16. Vekslite protestimist mittelunastamises, tšekkide mittelunastamise tõestamist, samuti raha ja väärtpaberite deposiiti vastuvõtmist toimetab maksukoha notariaalkontor, vekslite protestimist mitteaktseptimises aga — vekslimaksja elukoha notariaalkontor.

§ 17. Tunnistusi teadmata äraolijaks ja teadmata äraolija surnuks tunnustamise kohta annab välja äraolija viimase elukoha notariaalkontor.

§ 18. Pärandvara hoiu abinõude tarvitusele võtmist ja pärimisõiguse tunnistuste ning vaibetunnistuste väljaandmist toimetab pärandi avanemise koha notariaalkontor.

Pärandi avanemise kohaks loetakse pärandaja viimset alalist elukohta enne tema surma. Kui see on teadmata, siis loetakse pärandi avanemise kohaks pärandvara asukoht. Kui pärandaja on surnud välismaal, siis loetakse pärandi avanemise kohaks pärandvara asukoht NSV Liidus.

§ 19. Notar võib teostada notariaaltoimetusi ka väljaspool notariaalkontori ruume notariaalkontorile määratud tööpiirkonnas, kui kodanik, kelle jaoks notariaaltoimetus teostatakse, või mõni muu toimetusosalistest ei saa kaaluval põhjusel (haigus, invaliidsus jms.) ilmuda notariaalkontori ruumesse.

§ 20. Notariaalkontorite tööpiirkonnad § 15—18 ettenähtud notariaaltoimetuste teostamiseks, samuti notariaaltoimetuste teostamiseks § 19 ettenähtud juhul määrab Kohtu Rahvakomissar, kuulutades sellest ENSV Teatajas.

§ 21. Tõlkeid teevad ja tõestavad ainult need notariaalkontorid, kellede peale see ülesanne Kohtu Rahvakomissari poolt on eriti pandud. Sellest kuulutatakse ENSV Teatajas.

Võõrkeelsest dokumendist või raamatust tehtud ärakirju ja väljakirjutisi on õigustatud tõestama ainult need notariaalkontorid, kellede peale on pandud samast võõrkeelest tehtud tõlgete tõestamine.

2. jagu.

Notariaaltoimetuste teostamise keel.

§ 22. Notariaaltoimetusi teostatakse eesti keeles.

Asjaosaliste soovil võib notariaalkontor teostada notariaaltoimetuse ka selles võõrkeeles, millesse tal on Kohtu Rahvakomissari poolt lubatud teha tõlkeid eesti keelest.

§ 23. Kui asjaosaliseks on isik, kes küllaldasel määral ei valda notariaaltoimetuse teostamisel kasutatavat keelt, siis täidab tõlgi kohuseid notar või tema vastutusel selleks kohalekutsutud isik.

3. jagu.

Notariaaditeenijate erikohused.

§ 24. Notariaaltoimetus peab olema teostatud samal päeval, mil on esitatud kõik vajalikud dokumendid, ja ainult erandlikel juhtudel on lubatud selle teostamist edasi lükata järgnevale päevale.

Eelmise lõike eeskiri ei kehti nende notariaaltoimetuste kohta, mida nende iseloomu tõttu ei ole võimalik teostada ühe päeva jooksul. Kuid ka seesuguste notariaaltoimetuste teostamine tuleb võimalikult kiiresti ning igasuguse viivituseta lõpule viia.

§ 25. Notariaaltoimetuse teostamisel peab notar selgitama, kas toiming või dokument, mille suhtes taotletakse notariaaltoimetuste teostamist, ei ole seadustega keelatud.

Kui toiming või dokument on seadustega keelatud, siis keeldub notar nende suhtes notariaaltoimetuste teostamisest, tehes asjaosalistele teatavaks keeldumise põhjused ja keeldumise peale edasikaebuse esitamise korra.

§ 26. Notar on kohustatud keelduma nende notariaaltoimetuste teostamisest, mis otseselt puudutavad:

1) tema enese, tema abikaasa, tema otsejoones sugulaste, tema esimese kolme astme külgjoones sugulaste, tema esimese kahe astme hõimlaste või tema eestkoste või hoolduse all olevate isikute isikulisi või varalisi huve;

2) neid ametikohti, kuhu ta on valitud;

3) neid õppeasutisi, kus ta õpetab.

Notariaaltoimetus selles osas, mis on teostatud käesolevas paragrahvis ettenähtud keelu vastaselt, loetakse tühiseks.

§ 27. Notar, kes on notariaaltoimetuse teostamise edasi lükanud järgnevale päevale või kes keeldub notariaaltoimetust teostamast, on kohustatud asjaosalisele viimase nõudel esitama edasilükkamise ja keeldumise põhjused kirjalikult.

§ 28. Notar peab valvama selle järele, et kirjalikult vormistatud toiming või dokument, mis esitatakse notariaaltoimetuse teostamisel, oleks maksustatud seatud lõivuga.

§ 29. Notariaaditeenijad on notariaaltoimetuste teostamisel kohustatud osutama asjaosalistele aktiivset kaasabi nende õiguste ja seaduslikkude huvide kaitseks.

§ 30. Notariaaditeenijad on kohustatud hoidma saladuses nende poolt teostatavaid notariaaltoimetusi.

Teostatud notariaaltoimetuste kohta antakse välja teatisi ainult neile isikutele ja asutistele, kellede ülesandel või kellede suhtes see notariaaltoimetus teostati, samuti kohtule, prokuratuurile ja uurimisorganitele nende nõudel.

4. jagu.

Notariaaltoimetuste teostamise üldine kord.

§ 31. Kõigi notariaalselt tõestatavate toimingute ja dokumentide tekst peab olema kirjutatud selgelt ja loetavalt.

Kaaped ei ole lubatavad.

Tühikud peavad olema läbi kriipsutatud.

Juurdekirjutused, mahakriipsutatud sõnad ja parandused peavad olema õiendatud asjaosaliste allkirjade ees ning korratud tõestuspealdises. Juurdekirjutused, mahakriipsutused ja parandused peavad olema tehtud nii, et kõike seda, mis on ekslikult kirjutatud ja pärast seda parandatud ning läbi kriipsutatud, oleks võimalik lugeda esialgsel kujul. Poolte poolt allakirjutamisele mittekuuluvas tekstis tehtud juurdekirjutused, mahakriipsutused ja parandused peavad olema õiendatud ja alla kirjutatud ainult notari poolt.

§ 32. Notariaalselt tõestatavais toiminguis ja dokumentides tuleb ära tähendada toimingust või toimetusest osavõtva füüsilise isiku suhtes tema perekonnanimi, vähemalt üks kord täielikult väljakirjutatuna tema ees- ja isanimi ning elukoht, juriidilise isiku suhtes aga — tema nimetus, väljakirjutatuna vähemalt üks kord täielikult ja ilma lühendusteta, ja tema täitva organi asukoht.

§ 33. Notariaaltoimetuste teostamisel kontrollib notar toimetusosaliste isikusamasust.

Toimetusosaliste õigus- ja teovõimet ning nende esindajate volitusi kontrollib notar ainult toimingute tõestamisel, dokumentide varustamisel täitepealdisega, mereprotestide koostamisel, ehitiste pantimise tunnistuste väljaandmisel, arestide panekul ehitistele ja teistel seadustes ning valitsuse määrustes eriti ettenähtud juhtudel. *(10. juunil 1949. — ENSV T nr. 15, art. 107.)*

§ 34. Isikute samasust, kes ei ole notarile tuntud, tõendatakse passiga või seda asendava dokumendiga. Dokumentide puudumisel tõendatakse asjaosalise isikusamasus kodanikkude poolt, kes on notarile isiklikult tuntud või kes enda isiku tõenduseks esitavad vastavad dokumendid. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

Kuni 16-aastase alaealise isiku samasust tõendatakse teda ülalpidava isiku passi tehtud sissekandega, seesuguse sissekande puudumisel aga perekonnaseisuorgani sünniregistrist tehtud väljakirjutisega.

§ 35. Allkirjad notariaalselt tõestatavail toimingutel ja muudel dokumentidel tuleb kirjutada notari juuresolekul.

Kui allkiri ei ole kirjutatud notari juuresolekul, siis peab allakirjutanu notarile kinnitama, et allkiri on kirjutatud tema poolt.

§ 36. Notariaaltoimetuste teostamiseks riigiasutiste ja -ettevõtete, kooperatiiv- ja muude ühiskondlikkude organisatsioonide nimel ei tarvitse notar nõuda nende esindajate isiklikku ilmumist, kui notar viimaseid isiklikult tunneb ja kui nende allkirjade ehtsus ei ärata temas kahtlusi.

§ 37. Kui notariaaltoimetusest osavõtja ei saa oma käega alla kirjutada kirjaoskamatuse või füüsilise puuduse tõttu või mõnel muul kaaluval põhjusel, siis tema ülesandel kirjutab notari juuresolekul tema eest alla teine selleks kohalekutsutud isik. Sel juhul märgib notar tõestuspealdises ära põhjuse, miks notariaaltoimetusest osavõtja ise ei saanud alla kirjutada ja et toimetusest osavõtja palvel on alla kirjutanud teine isik.

§ 38. Kui toiminglaseks või dokumendi allakirjutajaks on kirjaoskaja kurt, tumm või kurttumm, siis see isik loeb kirjalikult vormistatud toimingu või dokumendi läbi ja kirjutab alla oma käega.

Kurdi, tumma või kurttumma kirjaoskamatuse korral kutsutakse tema poolt sooritatava toimingu või toimetuse juurde kirjaoskaja isik, kes oskab kurdile, tummale või kurttummale ära seletada toimingu sisu või toimetuse. See isik tõendab oma allkirjaga, et toimingu sisu või toimetus vastab kurdi, tumma või kurttumma tahtele.

§ 39. Kui notariaaltoimetusest võtab osa pime, siis loeb notar talle ette kirjalikult vormistatud toimingu või dokumendi teksti, mille suhtes taotletakse notariaaltoimetuse teostamist. Toimingul või dokumendil märgib notar, et see on ette loetud pimedale ja et selle sisu ning teostatav toimetus vastab pimeda tahtele.

§ 40. Kui ladina või vene kirjas vormistatud toimingule või kirjutatud dokumendile on alla kirjutatud mitteladina või mittevene kirjas, siis lisandab notar seesugusele allkirjale vastavalt toimingus või dokumendis kasutatud keelele ladina- või venekirjalise vaste allakirjutaja etteütluse järgi, vastutades oma allkirjaga ainult allkirja häälduse õige edasiandmise eest.

§ 41. Mitmele lehele kirjutatud toimingud, samuti mitmest lehest koosnevad dokumendid peavad notariaaltoimetuse teostamiseks olema lehtede järgi nummerdatud, läbi nööritud ja kinnitatud notariaalkontori pitseriga.

§ 42. Kirjalikult vormistatud toimingu, samuti ärakirja, väljakirjutise, tõlke ja allkirja ehtsuse tõestamisel ning teistel seaduses ettenähtud juhtudel koostab notar tõestamise kohta vastava tõestuspealdise.

Tõestuspealdis, samuti teised notariaalpealdised kirjutatakse kas kirjalikult vormistatud toimingule või dokumendile või nende külge kinnitatud lehele, kusjuures jätkukoht varustatakse notariaalkontori pitseriga.

§ 43. Iga notariaalpealdis, samuti notariaalkontori poolt väljaantav iga tunnistus või teatis või koostatav akt peab sisaldama peale notariaaltoimetuse sisu äratähenduse veel järgmist:

1) notariaaltoimetuse teostamise aja,
2) notariaaltoimetuse teostanud notariaalkontori nimetuse,

3) sissenõutud riigilõivu summa *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63)*,

4) numbri, mille all notariaaltoimetus on sisse kantud notariaalregistrisse,

5) notariaalkontori pitseri,

6) notariaaltoimetuse teostanud notari allkirja.

Notariaalpealdiste, -tunnistuste, -teatiste ja -aktide vormi ja üksikasjalisema sisu määrab Kohtu Rahvakomissar oma juhendiga.

5. jagu.

Notariaaltoimetuste ja tehniliste teenuste eest võetav riigilõiv.

§ 44. Notariaaltoimetuste teostamise ja nende teostamisel tehniliste teenuste osutamise eest notariaalkontori ruumes võetakse riigilõivu seaduses ettenähtud määral.

§ 45. Notariaaltoimetuste teostamise eest väljaspool notariaalkontori ruume võetakse riigilõivu kahekordses suuruses võrreldes sellega, mida võetakse nende teostamise eest notariaalkontori ruumes. Peale selle tasutakse notari kohalesõidu tegelikud kulud.

(Teine lõige kehtetu. 8. mail 1941. — ENSV T nr. 49, art. 746.)

4. peatükk.

Notariaaltoimetuste teostamise erieeskirjad.

1. jagu.

Kirjalikult vormistatud toimingute tõestamine.

§ 46. Notariaalselt tõestatakse mitte ainult neid kirjalikult vormistatud toiminguid, mis seaduse järgi peavad olema notariaalselt tõestatud kehtetuse ähvardusel, vaid ka kõiki teisi seadusega mittekeelatud toiminguid, kui toiminglased seda soovivad.

§ 47. Kirjalikult vormistatud toimingud esitatakse notariaalseks tõestamiseks kahes või kolmes eksemplaris vastavalt toiminglaste soovile.

Kõik notariaalselt tõestatud eksemplarid peavad olema alla kirjutatud toiminglaste poolt ja nad loetakse algkirjalisteks.

Esimest eksemplari säilitatakse notariaaltoimikus, kuna teine ja kolmas eksemplar antakse välja toiminglastele.

§ 48. Vara võõrandamise ja pantimise toimingute notariaalseks tõestamiseks peab notar veenduma selles, et see vara kuulub

neile isikutele, kes seda võõrandavad või pandivad, ja et vastava toimingu teostamiseks ei ole seaduslikke takistusi. Nende olude kontrollimise kohta teeb notar vastava märkme tõestuspealdisse.

§ 49. Toimingu teise või kolmanda eksemplari kaotsimineku korral annab notariaalkontor toiminglase palvel välja notariaalselt tõestatud teisiku.

Teisiku väljaandmine võib toimuda üksnes kaastoiminglaste nõusolekul, mis on väljendatud tõestatud allkirjadega avalduses, või kohtumääruse alusel.

§ 50. Notariaalselt tõestatud volikirja võidakse edasi anda telegraafi teel.

2. jagu.

Dokumentide varustamine täitepealdistega.

§ 51. Rahasumma sissenõudmiseks või võlgnikult mõne muu vara väljanõudmiseks varustavad notariaalkontorid täitepealdisega vaidlematuid dokumente, millede alusel on kindlaks tehtav:

1) võlgnevus seesuguse korteriüüri arvel, mille suuruse kohta ei ole tõstetud kohtulikku vaidlust, samuti võlgnevus kommunaalsete ja muude teenuste (vee, kanalisatsiooni, kütte, valgustuse, gaasi, telefoni, raadio jms., samuti üürnikule kasutamiseks antud pesu ja inventari) eest,

sel tingimusel kui esitatakse:

a) tasumata arved,

b) ärakiri üürnikule kirjalikult antud hoiatusest korteriüüri seatud tähtajal tasumise kohta, ühes üürniku allkirjaga hoiatuse kättesaamise kohta või majavalitsuse märkmega selle kohta, et üürnik on keeldunud andmast allkirja hoiatuse saamise kohta;

2) viivitus kustutusmaksete õiendamises neilt laenudelt, mis on saadud ametiühingute, käsitööstuskooperatsioonide, invaliidide kooperatsioonide, kolhooslaste või talundipidajate vastastikuse abistamise kassadelt, samuti NSVL literatuuri, arhitektuuri, muusika ja kujutava kunsti fondidelt,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) võlgniku kirjalik võlakohustus,

b) teatis kustutussumma suuruse kohta, mille tasumisega võlgnik on viivituses;

3) riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike raamatukogude lugejate võlgnevus kaotatud raamatute eest,

sel tingimusel kui esitatakse:

a) dokument, millest nähtub, et lugeja on raamatukogust raamatu saanud, kuid ei ole seda tähtpäevaks tagasi toonud,

b) teatis raamatu hinna kohta;

4) kodanike võlgnevus raadiovastuvõtjate ja raadiopunktide kasutamise eest, samuti trahvide arvel, mis on määratud abone-

mentmaksu tähtajal õiendamata jätmise või raadiovastuvõtjate või raadiopunktide ilma seatud korras registreerimiseta või loata ehitamise või kasutamise eest,

sel eeldusel, kui esitatakse:

a) akt raadioseadmete kasutamise korra rikkumise kohta,

b) Side Rahvakomissariaadi organite või NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures oleva Üleliidulise Raadiofikatsiooni ja Raadiolevi Komitee organite otsus trahvi määramise kohta,

c) teadaanne võlgnikule võlasumma suuruse ja selle tasumise tähtaegade kohta,

d) postiasutise teatis teadaande kätteandmise kohta võlgnikule;

5) nende tööliste, teenijate ja käsitööstusartelli vastuvõetud liikmete võlgnevus tasateenimata avansside alal, mis on antud neile töötasu, päeva- ja toetusrahade ning töökohale sõidu kulude arvel, kes ei ole asunud tööle või on töölt lahkunud enne väljaantud avansi tasateenimist või enne teenistustähtaja lõppu või lepinguga määratud ülesande täitmist, või on töölt vallandatud töödistsipliini või lepinguga enese peale võetud kohustuste rikkumise pärast,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) töötajaga sõlmitud lepingu algkiri,

b) allkiri avansisumma saamise kohta,

c) tööandja administratsiooni teatis tööl oldud aja, töölt lahkumise aja või tööle mitteilmumise kohta või vallandamisotsus,

d) töötajale kuuluva summa arvestus;

6) kainestusasutises olnud isikute võlgnevus neile antud arstiabi eest,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) Töölis-Talupoegade Miilitsa kainestusasutise akt arstiabi andmise kohta,

b) ärakiri ettepanekust võla tasumise kohta ühes allkirjaga selle ettepaneku kättesaamise kohta;

7) riigiasutiste ja -ettevõtete, kooperatiiv- ja muude ühiskondlikkude organisatsioonide vallandatud tööliste ja teenijate võlgnevus kaotsiläinud ja rikutud materjalide, toodete ja kasutamiseks antud asutise, ettevõtte või organisatsiooni vara eest summas, mis on kindlaks määratud administratsiooni või tüli-hindamiskomisjoni poolt ja mida ei ole kinni peetud vallandamisel,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) administratsiooni korraldus, millega töötajale on pandud vastutus temale väljaantud vara kaotsimineku ja rikkumise eest, või tüli-hindamiskomisjoni otsuse ärakiri,

b) tööandja teatis selle summa suuruse kohta, mis administratsiooni poolt on kinni peetud töötaja töötasust töötaja kanda määratud kahjutasu katteks;

8) käsitööstusartelli liikmete viivitus maksete õiendamises kooperatiivi omandisse kuuluvate käsitööriistade kasutamise eest,

samuti neile töötmiseks või töötlemiseks antud vahendite ja materjalide eest,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) võlgniku allkiri nimetatud vara vastuvõtmise kohta,

b) väljakirjutis võlgniku isiklikust arvest;

9) võlgnevus üüri arvel elamiseks mittekasutatavate ruumide eest,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) ärakiri üürilepingust,

b) teadaanne üürnikule temal tasuda oleva võla kohta;

10) majavalitsuste, majaüürnike ja majaomanike võlgnevus riiklikele, kooperatiivseile ja ühiskondlikele ettevõtteile ja organisatsioonidele viimaste poolt osutatud kommunaalteenuste (veevärgi kasutamise, suitsulõõride ja prügikastide puhastamise, samuti desinfektsiooni, deratisatsiooni jms.) eest,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) tasumata arve,

b) teadaanne võlgnikule;

11) viivitus krediitoperatsioonidega seoses olevate maksete õiendamises krediitasutistele,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) dokumendi algkiri, mille järgi teostatakse sissenõudmist,

b) sissenõudja poolt tõestatud väljakirjutis võlgniku isiklikust arvest;

12) raudtee, jõe- või merelaevanduse võlgnevus nende poolt tunnustatud nõuete järgi, mis tulenevad lastiveolepinguist,

sel tingimusel, kui esitatakse:

raudtee, jõe- või merelaevanduse poolt kliendile saadetud algkirjaline teadaanne, millest nähtub raudtee, jõe- või merelaevanduse poolt tunnustatud summa suurus;

13) *(Kehtetu. 26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

14) võlgnevus lunastamiseks esitatud tšekkide järgi, millede lunastamata jätmine on tõestatud tšekimaksja või arvestusasutise poolt tšekile tehtud vastava pealdisega

sel tingimusel, kui esitatakse:

tšekk algkirjas lunastamata jätmise pealdisega; *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

15) võlgnevus notariaalselt tõestatud toimingust tuleneva kohustuse järgi,

sel tingimusel, kui esitatakse:

notariaalselt tõestatud toimingu algkirjaline eksemplar;

16) võlgnevus dispaši järgi, mille vastu ei ole tõstetud vaidlust seatud tähtaja jooksul,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) dispaši ärakiri,

b) dispašööri teatis selle kohta, et dispaši vastu ei ole tõstetud vaidlust seatud tähtaja jooksul;

17) võlgnevus tagasi andmata jäänud taara arvel ja trahv viivituse eest taara tagasiandmisel, seadusega seatud juhtudel ja määral,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) arvete ärakirjad,

b) organisatsiooni teatis produktsiooni väljalaadimise kohta ostja poolt koos kotitaaraga,

c) teatis väljalaaditud produktsiooni tasumata jätmise kohta,

d) teatis kottide tagasi andmata jätmise või nende tagasiandmise kohta pärast seatud tähtaega;

18) võlgnevus töötasu arvel,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) tööleping, millele administratsiooni poolt on tehtud pealdis võlguoleva töötasu kohta või millele administratsiooni poolt on lisandatud tõestatud dokument töö teostamise kohta teatud summa väärtuses, või

b) arvestusraamat või arvestusleht administratsiooni poolt tõestatud pealdisega võlguoleva töötasu kohta, või

c) administratsiooni poolt väljaantud teatis või tõend võlguoleva töötasu kohta;

19) etendusettevõtete võlgnevus autorihonorari arvel, mis on autorile tasumata tema teose avaliku ettekandmise eest,

sel tingimusel, kui esitatakse:

a) aruanne või

b) etendusettevõtte administratsiooni poolt allakirjutatud kohustus;

20) võlgnevus NSVL literatuuri, arhitektuuri, muusika ja kujutava kunsti fondi tasumisele kuuluvate sissemaksude ja selle fondi kasuks tehtavate mahaarvutuste arvel,

sel tingimusel, kui esitatakse:

nende ettevõtete ja organisatsioonide poolt tõestatud arvestusaruanne, kes on tasunud töötasu või honorari ja preemia;

21) võlgnevus telefoni sisseseadmisest ja telefoni kasutamisest tulenevate igasuguste maksete arvel,

sel tingimusel kui esitatakse:

a) teadaanne võlgnikule võlasumma suuruse ja selle tasumise tähtaegade kohta,

b) postiasutise teatis või võlgniku allkiri teadaande kätteandmise kohta võlgnikule; (*23. augustil 1946. — ENSV T nr. 46, art. 399.*)

22) võlgnevus vormiriide eest, mis on jäetud vallandatud töötajaile riiklike asutiste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt, kus on sisse seatud vormiriide kandmine, sel tingimusel, kui esitatakse:

a) vallandatu kirjalik kohustus ositi tasuda tööandjalt saadud vormiriide väärtus,

b) teatis töölise vallandamise kohta,

c) teatis vallandatu isiklikust arvest tema tasuda jääva võlgnevuse kohta; *(12. aprillil 1948. — ENSV T nr. 16, art. 96.)*

23) võlgnevus inventariseerimise organitele hindamise ja inventariseerimise tööde eest sel tingimusel, kui esitatakse:

a) ärakiri tasumata arvest;

b) arveldus, mis sisaldab: majavalduse numbri ja aadressi, millises toimusid hindamise ja inventariseerimise tööd, tööde nimetusi ja koguseid tariifimäärade ja võlgnevuse üldsumma äranäitamisega. *(30. augustil 1948. — ENSV T nr. 25, art. 180.)*

Täitepealdisega ei või varustada kolhooside võlgnevuse kohta käivaid dokumente.

§ 52. Notariaalkontor võib dokumenti varustada täitepealdisega, kui dokumendist tuleneva kohustuse täitmise tähtpäevast ei ole möödunud veel üht aastat, olgu siis et eriseaduses on ette nähtud teissugune tähtaeg.

§ 53. Kui võladokumendi järgi tuleb teostada sissenõudmist osakaupa, siis võidakse iga osa sissenõudmise kohta teha täitepealdis algkirjalise võladokumendi asemel kas dokumendi ärakirjale, mille on esitanud ja tõestanud sissenõudmist teostav riigiorgan, kooperatiiv või ühiskondlik organisatsioon, või muule dokumendile, mille alusel on kindlaks tehtav osavõlg.

Sissenõudja poolt esitatud ärakirjale täitepealdise tegemisel kontrollib notar ärakirja vastavust algkirjale ilma riigilõivu võtmata ning teeb algkirjalisele võladokumendile märkme täitepealdise väljaandmise kohta, ära tähendades täitepealdise järgi sissenõudmisele kuuluva summa ning selle osavõla, mille kustutamiseks sissenõutud summa läheb. Samasuguse märkme teeb notar algkirjalisele võladokumendile osavõla-dokumendi varustamisel täitepealdisega. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 54. Dokumendist, mille alusel täitepealdis on välja antud, jäetakse notariaaltoimikusse ärakiri.

Kui täitepealdisi antakse korraga välja ühele ning samale sissenõudjale mitme ühesuguse vormi järgi koostatud dokumendi alusel, siis notariaalkontor ei nõua ärakirja igast säärasest dokumendist, vaid jätab notariaaltoimikusse ainult ühe ärakirja või planketi ja võlgnikkude nimestiku, kelledelt sissenõude teostamiseks dokumendid on varustatud täitepealdistega, ära tähendades võlgnikkude täielikud nimetused ja iga võlgniku kohta elukoha, maksutähtpäeva, täitepealdise järgi sissenõudmisele kuuluvad summad ning vajaduse korral ka muud andmed.

Kui ühe ning sama dokumendi alusel antakse mitu täitepealdist mitmesugustel aegadel, siis neil juhtudel jäetakse võladokumendi ärakiri ainult üks kord, täitepealdise esmakordsel väljaandmisel.

§ 55. Kui sissenõudja notariaaltoimikusse jäetavat dokumendi-ärakirja ei ole esitanud, siis valmistab selle ärakirja notariaalkontor, võttes selle eest riigilõivu tehniliste teenuste osutamise eest määratud normide järgi.

Kui aga sissenõudja on ärakirja esitanud, siis kontrollib notar selle vastavust algkirjale ilma riigilõivu võtmata. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 56. Sissenõudmine täitepealdisega varustatud dokumendi järgi toimub kohtuotsuse täitmise kohta seatud korras.

Kohtutäiturite lõpetatud kui ka lõpetamata toimikud täitepealdiste täitmise kohta antakse täitmiskoha rahvakohtu arhiivi.

§ 57. Täitepealdise väljaandmise eest võetav riigilõiv nõutakse sisse võlgnikult sissenõudja kasuks sel juhul, kui sissenõudja on selle tasunud notariaalkontorile, riigi kasuks aga sel juhul, kui sissenõudja on riigilõivu maksmisest seaduse järgi vabastatud.

Riigi kasuks sissenõudmisele kuuluv riigilõiv nõutakse sisse eri täitepealdise järgi. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 58. Täitepealdisega varustatud dokumendi või selle ärakirja kaotsiminekul antakse täitepealdise teisik välja ainult rahvakohtu määruse alusel.

Avaldus täitepealdise teisiku saamiseks tuleb esitada täitepealdise väljaandnud notariaalkontori asukoha rahvakohtule.

Väljaantav teisik peab sisaldama kaotsiläinud dokumendi ja täitepealdise täieliku teksti, mis vastab notariaalkontoris säilitatavale dokumendi ja täitepealdise ärakirjale, samuti ka viite rahvakohtu määrusele.

3. jagu.

Protestide teostamine.

1. jaotis.

Veksliprotest.

§ 59. Notariaalkontor, kellele veksel on esitatud protestimiseks vekslimäärustikus ettenähtud tähtajal, nõuab kas suuliselt või kirjalikult vekslijärgsete toimetuste täitmist isikuilt, kellede vastu protestimine toimub.

Vekslijärgsete toimetuste täitmatajätmisel koostab notar selle kohta protestiakti.

§ 60. Protestiakt tuleb koostada vekslile või vekslijätkule.

Ühe ning sama veksli mitme teisiku või algveksli ja selle ärakirja protestimiseks on küllaldane, kui protestiakt koostatakse ühele veksliteisikule või algvekslile. Teistel veksliteisikutel või veksli ärakirjal tuleb ära märkida, missugusele veksliteisikule on koostatud protestiakt või et see on algvekslil.

§ 61. Protesti kohta, mille veksli-ärakirja valdaja laseb teha algveksli pidaja vastu algveksli mitteväljaandmise pärast, koostatakse protestiakt ärakirjale või selle külge kinnitatud lehele.

Kui veksel protestitakse osalise aktseptimise pärast, siis tuleb vekslist teha ärakiri ja protestiakt koostada sellele ärakirjale või

selle külge kinnitatud lehele. Ärakiri peab sisaldama ka vekslil leiduvad indossamendid ja muud pealdised ning märkmed.

§ 62. Kui ühest ning samast vekslist tulenevaid toimetusi on kohustatud täitma mitu isikut või üks ning sama isik korduvalt, siis on küllalt ühe protestiakti koostamisest.

§ 63. Vekslit võidakse lunastada notarilt. Notarilt ei saa ära võtta õigust veksli järgi maksu vastu võtta.

2. jaotis.

Tšeki mittelunastamise tõestamine notari poolt.

§ 64. Tšekivaldaja, kes soovib esitada tšekki lunastamiseks notariaalkontori kaudu, peab tšeki notariaalkontorile selleks üle andma kas selle tähtaja jooksul, mille kestel ta võib tšekimäärustiku järgi ise tšekki lunastamiseks esitada, või sellele tähtajale järgneval päeval kuni kella kaheteistkümneni.

§ 65. Samal päeval, mil tšekivaldaja annab tšeki üle notariaalkontorile, esitab notar tšeki tšekimaksjale lunastamiseks, ja kui viimane keeldub lunastamast, teeb notar tšekile pealdise mittelunastamise kohta.

Mittelunastamise pealdise tegemisele kohaldatakse vastavalt veksli protestiakti koostamise kohta käivaid eeskirju.

§ 66. Mittelunastamise pealdise tegemise päeval teatab notariaalkontor sellest kirjalikult tšekivaldajale ning kõigile neile tšekikohuslastele, kellede aadressid on tšekil märgitud või on notariaalkontorile teada või talle tšekivaldaja poolt teatatud. Säärase teatamisega seotud kulud võib tšekivaldaja tšekikohuslastelt sisse nõuda.

3. jaotis.

Mereprotest.

§ 67. Notariaalkontor, kellele laevajuhi poolt on seatud tähtajal esitatud avaldus üld- või eriavarii toimumise, eriavarii oletatava toimumise või asetleidnud laevade kokkupõrke kohta, koostab esitatud avalduse alusel sündmuse lühikest kirjeldust sisaldava eelmereprotestiakti.

Eelmereprotestiakt peab olema alla kirjutatud peale notari veel avalduse teinud laevajuhi poolt.

§ 68. Pärast eelmereprotestiakti koostamist võib laevajuht lasta samal notariaalkontoril koostada toimunud avarii või laevade kokkupõrke kohta NSVL Kaubanduslikus merekoodeksis ettenähtud tähtajal ning korras mereprotestiakti.

Mereprotestiaktile kirjutavad alla akti koostamisel seletusi andnud laevajuht ja laevapersonaali liikmed, kes oma allkirjaga kinni-

tavad nende poolt antud seletuste tõele-vastavust, ning akti koostanud notar.

Laevajuhile või selleks õigustatud isikule antakse välja ärakiri mereprotestiaktist. Laevajuhi poolt tehtud avaldusest laeva avarii kohta saadab notariaalkontor viivitamatult teate sadama valitsusele. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

4. jagu.

Dokumentide ärakirjade ja raamatuist või dokumentidest tehtud väljakirjutiste tõestamine.

§ 69. Notariaalkontorid tõestavad kõigi ärakirjade ja väljakirjutiste vastavust algkirjale, välja arvatud ainult need ärakirjad ja väljakirjutised, mis on tehtud:

1) dokumendist või raamatust, mis oma sisult on seadusvastane, salajane või avaldamisele mittekuuluv;

2) passist, Üleliidulise Kommunistliku (bolševikkude) Partei dokumendist, Üleliidulise Lenini Kommunistliku Noorsooliidu või ametiühingulise organisatsiooni liikme tunnistusest, NSVL ja liiduvabariigi aumärgi või aukirja annetamise dokumendist, lööktöölise aukirjast või raamatust, saadiku mandaadist või sõjaväetunnistusest;

3) kodaniku isiklikesse õigustesse ja huvidesse puutuvate seesuguste dokumentide ärakirjadest, mis on välja antud riigiasutise või -ettevõtte või ühiskondliku organisatsiooni poolt, kui viimatinimetatud ärakiri ei ole tehtud sama asutise, ettevõtte või organisatsiooni planketil, ei sisalda märget algkirja asukoha kohta ega ole varustatud asutise, ettevõtte või organisatsiooni pitseriga ja juhi allkirjaga;

4) *(Kehtetu. 8. mail 1941. — ENSV T nr. 49, art. 746.)*

5) tööraamatust;

6) välisriigi poolt väljaantud dokumendist, mis on NSVL Välisasjade Rahvakomissariaadi organite poolt legaliseerimata;

7) dokumendist, millel on kaapeid, seatud korras õiendamata parandusi või muid puudusi;

8) mitmel lehel olevast dokumendist, kui need lehed on nöörimata, nummerdamata ja asutise, ettevõtte või organisatsiooni pitseriga ning juhi allkirjaga varustamata.

§ 70. Tõestatav ärakiri peab sisaldama täpselt äratooduna algkirja kogu teksti, sealhulgas dokumendile allakirjutanud isiku nime ja ametinimetuse.

Ärakirjas ei tohi leiduda kaapeid. Parandused, juurdekirjutused ja mahakriipsutatud sõnad peavad olema ära märgitud ärakirja tõestuspealdises enne notari allkirja.

Kui tõestatav ärakiri on kirja pandud mitmel lehel, siis peavad lehed olema nööritud, nummerdatud ja kinnitatud notariaalkontori pitseriga.

§ 71. *(Kehtetu. 26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 72. Väljakirjutiste vastavust algkirjale tõestatakse ainult seesuguste väljakirjutiste suhtes, mis on tehtud dokumendist, mille sisu käsitleb mitut üksteisega mitte seoses olevat küsimust.

Väljakirjutis peab sisaldama küsimuse kohta käiva teksti täielikuna.

5. jagu.

Allkirjade ehtsuse tõestamine.

§ 73. Notariaalkontorid tõestavad ainult seesugustele avaldustele, tunnistustele ja muudele dokumentidele kirjutatud allkirjade ehtsust, mis ei ole seadusvastased ja milledes kodanikud ei avalda seesuguseid olusid, millede tõestamine kuulub seaduse järgi ainuüksi mõne teise riigiorgani võimkonda.

Toimingu kirjalikku vormistust sisaldavale dokumendile kirjutatud allkirjadest võidakse tõestada ainult seda, mis on alla kirjutatud teise isiku eest, kes ei saa omakäeliselt alla kirjutada kirjaoskamatuse või füüsilise puuduse tõttu või mõnel muul kaaluval põhjusel. Aseallakirjutajaks ei või olla kaastoiminglane.

§ 74. Isiku allkirja ehtsuse tõestamisega ei tõesta notariaalkontor neid olusid, mis sisalduvad selle isiku avalduses, kelle allkirja tõestatakse, vaid sellega tõestatakse üksnes seda, et allkirja on tõesti kirjutanud see isik, kes kannab allakirjutatud nime.

Aseallakirjutaja allkirja ehtsuse tõestamisel kontrollib notar nii aseallakirjutaja kui ka selle isiku samasust, kelle eest aseallakirjutaja alla kirjutas.

6. jagu.

Vaidlematute olude tõestamine.

§ 75. Notariaalkontorid tõestavad neid vaidlematuid olusid, milledes notar on isiklikult veendunud ja millede tõestamiseks seadus ei näe ette teist korda. Seesuguste olude hulka kuuluvad, peale muude, isiku elusolemine, isiku samasus päevapildil kujutatud isikuga ja dokumendi või asja ettenäitamine.

§ 76. Isiku elusolemise tõestamiseks kontrollib notar isiku samasust kas notariaalkontori ruumes või § 19 ettenähtud juhtudel väljaspool neid ruume ning laseb isikul enda juuresolekul alla kirjutada.

Isiku elusolemise kohta väljaantavas tunnistuses märgitakse ära

peale elusolemise fakti ja tõestamise kuupäeva veel elusoleva isiku elukoht ning isiku soovil tõestamistund ja -minut.

§ 77. Notariaalkontor tõestab päevapildile oma allkirja kirjutanud isiku samasust päevapildil kujutatud isikuga, kui ta kontrollimisel veendub nende samasuses.

Tõestamise kohta koostab notar tõestuspealdise päevapildile või sellele lehele, millele päevapilt on kleebitud. Viimasel juhul peab päevapilt olema varustatud notariaalkontori pitseriga nii, et osa sellest ulatuks päevapilti ümbritsevale lehele.

Käesoleva paragrahvi eeskirjad kehtivad ka isiku samasuse tõestamisel päevapildist mehaanilisel teel valmistatud äratõmbel kujutatud isikuga.

§ 78. Dokumendi või asja ettenäitamise fakti tõestamisel kontrollib notar dokumendi või asja esitava isiku samasust.

Dokumendi ettenäitamise kohta teeb notar dokumendile vastava pealdise, asja ettenäitamise kohta aga annab välja vastava tunnistuse.

7. jagu.

Teadmata äraolijaks ja teadmata äraolija surnuks tunnustamise tunnistuste väljaandmine.

§ 79. Teadmata äraolijaks ja teadmata äraolija surnuks tunnustamise tunnistusi annavad notariaalkontorid välja isikutele, asutistele ja organisatsioonidele, kes selle saamisest on õiguslikult huvitatud.

§ 80. Teadmata äraolijaks ja surnuks tunnustamise tunnistuste väljaandmine notariaalkontori poolt toimub Tsiviilkoodeksis ettenähtud alustel.

§ 81. Isiku teadmata äraolijaks või surnuks tunnistamisest kuulutab notariaalkontor Kohtu Rahvakomissari poolt selleks määratud ajalehes selle isiku, asutise või organisatsiooni kulul, kelle taotlusel isik tunnistati äraolijaks või surnuks. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 82. Teadmata äraolijaks või surnuks tunnustatud isikust mahajäänud vara suhtes võtab notariaalkontor tarvitusele hoiu abinõud, kui ta seda riigi, pärijate või usaldajate huvides vajalikuks peab, ning teatab vastavale organile selle vara üle eestkoste seadmise vajadusest.

§ 83. Teadmata äraolija surnuks tunnustamisest teatab notariaalkontor kolme päeva jooksul vastavale perekonnaseisuorganile, saates viimasele vajalikud andmed Kohtu Rahvakomissariaadi poolt kokkuleppel Siseasjade Rahvakomissariaadiga kindlaksmääratud vormi kohaselt.

§ 84. Seatud korras surnuks tunnustatud teadmata äraolija tagasiilmumisel, olenemata ilmumise ajast, notariaalkontor tehes kindlaks, et ilmunu on tõeliselt see isik, kes on surnuks tunnustatud,

annab talle välja tunnistuse selle kohta, et varem väljaantud tunnistus tema surnuks tunnustamise kohta on tühistatud, ja teatab vastavale perekonnaseisuorganile tema surma sissekande tühistamiseks.

8. jagu.

Tõendite tagamine.

§ 85. Notariaalkontor toimetab huvitatud isiku palvel nende tõendite tagamist, mis on isikule vajalikud asja menetluse korral kohtu- või administratiivasutistes, või kui on põhjust karta, et nende tõendite esitamine muutub hiljem võimatuks või väga raskeks.

Notariaalkontor ei või toimetada nende asjade kohta käivate tõendite tagamist, mis on juba kohtu või kohtulikkude ülesannetega asutise menetluses.

§ 86. Tõendite tagamise menetlusest kutsub notariaalkontor osa võtma nii selle isiku, kes taotleb tõendi tagamist, kui ka selle isiku, kelle vastu võidakse tõendit kasutada. Viimase väljakutseta võidakse tõendi tagamist toimetada ainult neil juhtudel, mis ei kannata viivitust või kui ei ole kindlaks tehtav, kelle vastu võidakse tõendit kasutada.

§ 87. Toimetades tõendite tagamist võtab notar tarvitusele abinõusid asjaolude väljaselgitamiseks tunnistajate ülekuulamise ja paikliku vaatluse toimepaneku teel. Kui osutub vajalikuks selgitada olusid, mida võivad kindlaks teha ainult eriteadmusi omavad isikud, siis kutsub notar juurde vastavalt asjaoludele eksperte kas huvitatud isikute palvel või omal suval.

§ 88. Tõendite tagamise toimetamisel koostab notar akti, kuhu märgitakse:

1) koostamise aeg ja koht ning asja lühike nimetus;

2) ilmunud huvitatud isikute, tunnistajate ja ekspertide perekonna-, ees- ja isanimed ning elukohad;

3) tunnistajate ütluste, paikliku vaatluse ja ekspertiisi andmete sisu.

Mingeid omi järeldusi, märkusi ega kaalutlusi notar akti ei kanna.

Aktile kirjutavad alla peale notari veel menetlusest osavõtnud isikud.

§ 89. Tunnistajate ülekuulamine toimub Tsiviilprotsessi koodeksi vastavate eeskirjade kohaselt. Tunnistajate ütlused kannab notar akti, võimalikult täpselt, ja neid kinnitavad tunnistajad oma allkirjaga.

Ekspertide seletused kantakse akti sõna-sõnalt ja kinnitatakse allkirjadega, või kui arvamus on koostatud ekspertide eneste poolt, siis kirjutavad alla eksperdid ning kinnitavad oma allkirjadega pooled ja notar.

§ 90. Menetluse lõpetamisel annab notariaalkontor isikule, kes tegi avalduse tõendite tagamiseks, akti ühes ekspertide arvamusega, jättes notariaaltoimikusse ärakirja.

§ 91. Isik, kes teeb tõendite tagamise avalduse, peab maksma notariaalkontori kassasse raha tunnistajate, ekspertide ja huvitatud isikute väljakutsumiseks ja muudeks tõendite tagamise menetluse kuludeks.

Tunnistajaile ja ekspertidele makstakse nende kutselisest tegevusest eemaldamise eest tasu tõendite tagamise avalduse esitanud isiku arvel ning samal määral, mis on ette nähtud kohtusse kutsutud tunnistajate ja ekspertide kohta.

§ 92. Kui notariaalkontori poolt väljakutsutud tunnistaja või ekspert jääb ilmumata või keeldub tunnistuse või arvamuse andmisest notari poolt mittekaaluvaiks tunnustatud põhjustel, siis trahvib notar neid ühesugustel alustel kohtunikuga Tsiviilprotsessi koodeksi vastavate eeskirjade järgi.

9. jagu.

Isikute ja asutiste avalduste edasiandmine teistele isikutele ja asutistele.

§ 93. Isik või asutis, kes soovib esitada oma avalduse teisele isikule või asutisele notariaalkontori kaudu, esitab selle avalduse notariaalkontorile kahes eksemplaris. Neist algkiri antakse edasi avalduses tähendatud isikule või asutisele, notari poolt tõestatud ärakiri aga jäetakse notariaaltoimikusse.

§ 94. Kui isik või asutis, kellele avaldus tuleb edasi anda, asub teises linnas või asulas, siis saadab notariaalkontor talle avalduse posti teel tähtkirjas väljastuskviitungiga.

§ 95. Avalduse esitajale antakse välja tema soovil tunnistus, milles märgitakse:

1) notariaalkontori poolt avalduse kättesaamise aeg ja avalduse sisu;

2) avalduse kätteandmine adressaadile, adressaadi keeldumine avalduse vastuvõtmisest või adressaadile avalduse kätteandmise võimatus.

Avalduse esitaja soovil märgitakse tunnistusel avalduse peale antud vastuse kättesaamise aeg ja vastuse sisu või et vastust ei ole järgnenud.

10. jagu.

Raha ja väärtpaberite deposiiti vastuvõtmine edasiandmiseks kuuluvuse järgi.

§ 96. Kui on võimatu usaldajale üle anda rahasummasid või väärtpabereid, mis ta on võlgnikult õigustatud saama, siis võib

võlgnik need rahasummad ja väärtpaberid anda notariaalkontori deposiiti, edasiandmiseks usaldajale.

§ 97. Rahasumma või väärtpaberite deposiiti andmise avalduses, mis peab olema kirjalik, esitab võlgnik järgmised andmed:

1) oma nime ja elukoha,

2) usaldaja nime ja viimase teadaoleva elukoha,

3) võla arvestuse,

4) deposiiti andmise põhjenduse.

§ 98. Rahasumma või väärtpaberite deposiiti vastuvõtmise kohta annab notariaalkontor võlgnikule kviitungi.

Võlgniku palvel võib notariaalkontor teha võlgniku poolt esitatud võladokumendile vastuvõtmise kohta pealdise.

§ 99. Deposiiti antud rahasumma ja väärtpaberid paigutab notariaalkontor kohalikku krediitasutisse.

§ 100. Rahasumma või väärtpaberite deposiiti vastuvõtmisest teatab notariaalkontor usaldajale teatelehega, kui aga usaldaja elukoht on teadmata, siis kuulutamisega deponeerija kulul Kohtu Rahvakomissari poolt selleks määratud ajalehes *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 101. Deposiiti antud rahasumma või väärtpaberid hoitakse deposiidis:

1) 3 aastat, kui nad kuuluvad edasiandmisele kodanikele;

2) $1^1/_2$ aastat, kui nad kuuluvad edasiandmisele majanduslikul arvestusel olevatele riiklikele ettevõtteile ja organisatsioonidele, samuti kooperatiiv- ja ühiskondlikele organisatsioonidele;

3) deponeerimisaasta 31. detsembrini, kui nad kuuluvad edasiandmisele riigi- või kohalikul eelarvel olevatele asutistele.

Punktides 1 ja 2 tähendatud tähtaegu arvatakse sellest päevast, mil usaldaja sai notariaalkontorilt teate rahasumma või väärtpaberite deponeerimise kohta; kui aga sellest teatati kuulutusega, siis kuulutuse avaldamise päevast. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

Kui usaldaja asub välismaal, siis algab punktides 1 ja 2 tähendatud tähtaegade jooks sellest päevast, mil ta saab loa tema nimele deponeeritud rahasumma või väärtpaberite käsutamiseks.

§ 102. Deposiiti antud rahasumma või väärtpaberid antakse välja § 101 tähendatud tähtaja jooksul usaldajale tema ilmumisel, samuti võlgnikule usaldaja vastava avalduse alusel, kui selleks ei ole seaduslikke takistusi. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 103. Paragrahvis 101 tähendatud tähtaegade jooksul välja võtmata jäänud deposiitsummad kantakse notariaalkontori korraldusel riigi tuludesse, väärtpaberid aga antakse üle Rahanduse Rahvakomissariaadile riigi tuludesse arvamiseks.

11. jagu.

Panditunnistuste väljaandmine.

§ 104. Notariaalkontorid annavad välja ehitise ja hoonestusõiguse [1] pantimise tunnistusi krediitasutistele esitamiseks nimetatud vara pantimisel krediitasutistelt saadava laenu tagamiseks.

Panditunnistus koostatakse kahes eksemplaris, milledest üks antakse välja pantijale, kuna teine säilitatakse notariaaltoimikus.

§ 105. Panditunnistuse väljaandmisel paneb notariaalkontor pandiesemele aresti, millest teatab aresti registreerimiseks pandieseme asukoha kommunaalorganile.

§ 106. Panditunnistus, mida ei ole ära kasutatud ühe aasta jooksul arvates tema väljaandmisest, kaotab oma jõu.

§ 107. Notariaalkontor kustutab pandiesemele pandud aresti krediitasutise teatise alusel pandiga tagatud laenu tasumise kohta, samuti neil juhtudel, kui panditunnistus antakse notariaalkontorile mittekasutatult tagasi või kui esitatakse tõendid mittekasutatud panditunnistuse kaotsimineku kohta.

Aresti mahavõtmisest teatab notariaalkontor kommunaalorganile arestimärkme kustutamiseks.

12. jagu.

Aresti panek ehitistele panditunnistust välja andmata.

§ 108. Aresti panek ehitistele panditunnistust välja andmata võib toimuda notariaalkontori poolt üksnes vastava krediitasutise teadaande põhjal töölisele või teenijale laenu andmise kohta elamuehituseks või tööliste või teenijate isiklikus omandis olevate majade kapitaalremondiks.

§ 109. Krediitasutise laenuandmise teadaande mõlemale eksemplarile teeb notariaalkontor arestipealdise ja saadab neist ühe eksemplari aresti registreerimiseks pandieseme asukoha kommunaalorganile, kuna teise eksemplari säilitab notariaaltoimikus.

§ 110. Notariaalkontor kustutab ehitisele pandud aresti krediitasutiselt saadud teadaande põhjal laenu täieliku tasumise kohta.

Aresti mahavõtmisest teatab notariaalkontor kommunaalorganile arestimärkme kustutamiseks.

---

[1] Kuna hoonestusõiguse instituut on kaotatud (vt. ENSV T 1949, 11, 66), siis notariaalkontorid hoonestusõiguse pantimise tunnistusi enam välja ei anna.

13. jagu.

Pärandisse puutuvad notariaaltoimetused.

1. jaotis.

Pärandvara hoid.

§ 111. Viivitamata pärast teate saamist asutiselt, organisatsioonilt või huvitatud isikult pärandaja surma kohta võtab notariaalkontor tarvitusele pärandi hoiu abinõud, kui see peaks tarvilikuks osutuma riigi või pärijate huvides.

§ 112. Pärandi hoiu abinõudeks on pärandvara pitseerimine vajaduse korral, pärandvara nimekirja koostamine ja pärandvara hoiu ja valitsemise korraldamine. Neid toimetusi teostab notariaalkontor kas notari või notariaalkontori abijõudude kaudu.

§ 113. Kui pärandvara on üles kirjutatud majavalitsuse, kohaliku töötava rahva saadikute nõukogu või rahandusorgani poolt, siis ei toimeta notariaalkontor vara üleskirjutamist. Kui aga seda üleskirjutust on toimetatud ebatäielikult või ebaõigelt, siis peab notariaalkontor koostama täiendava nimekirja.

§ 114. Notariaalkontor annab pärandvara hoiule ühele pärijaist või mõnele samas korteris või majas elunevale isikule või muule kõrvalisele isikule.

Notariaalkontor annab pärandvara hulka kuuluvad rahasummad NSVL Riigipanga asutisse hoiule kohalolevate pärijate puudumisel, sinna kuuluvad väärismetallist tooted aga igal juhul.

Pärandvara hulka kuuluvad vääringulised väärtused ning välisvääringus väljaantud maksedokumendid on notariaalkontor kohustatud viivitamata üle andma NSVL Riigipanga asutisele, kes pärijatele maksab välja nende ekvivalendi nõukogude vääringus, maha arvutades seatud maksud.

§ 115. Pärandvara suhtes hoiuabinõude tarvitusele võtmisest teatab notariaalkontor neile mitte-kohalolevatele pärijatele, kellede elukohad on talle teada.

§ 116. Notariaalkontor, kes pärandvara suhtes on tarvitusele võtnud hoiuabinõusid, teeb tarbe korral korralduse pärandvarast vajalikkude summade väljamaksmiseks, millega katta:

1) pärandaja ravimise, tema eest haiguse ajal hoolitsemise ning matmise kulud;

2) pärandaja ülalpidamisel olnud isikute ülalpidamiskulud;

3) pärandvara hoidmise ning valitsemise kulud.

Pärandvaras vajalikkude summade puudumisel võib notariaalkontor teha korralduse pärandvarast asjade väljaandmiseks eelmises lõikes nimetatud kulude katteks, neid kulusid mitteületavas väärtuses.

2. jaotis.

Pärimisõiguse tunnistuste ja vaibetunnistuste väljaandmine.

§ 117. Notariaalkontor annab seadusjärgsetele pärijatele pärimisõiguse tunnistuse välja pärast kuue kuu möödumist arvates pärandaja surma päevast või tema surnuks tunnustamise päevast.

Kui notariaalkontoril on kindlaid andmeid selle kohta, et peale nende isikute, kes esitasid avalduse pärimisõiguse tunnistuse saamiseks, ei ole teisi pärijaid, siis võidakse seadusjärgse pärimisõiguse tunnistus välja anda ka enne kuue kuu möödumist.

Testamendijärgse pärimisõiguse tunnistus antakse välja igal juhul ära ootamata kuuekuise tähtaja möödumist.

§ 118. Pärimisõiguse tunnistuse väljaandmiseks peab notar veenduma pärandaja surmas, pärijate pärimisõigustes ning muude seatud nõuete täitmises. Vastavad tunnistused ning tõendid selleks on kohustatud esitama isikud, kes esitasid avalduse pärimisõiguse tunnistuse saamiseks. *(26. jaanuaril 1945. — ENSV T nr. 5, art. 63.)*

§ 119. Kogu pärandvara kohta koostatakse üks seadusjärgse pärimisõiguse tunnistus. Mitme pärija olemasolul võidakse igaühele neist nende soovi kohaselt välja anda ka eraldi seadusjärgse pärimisõiguse tunnistus neile langeva varaosa kohta. *(11. oktoobril 1947. — ENSV T nr. 31, art. 259.)*

§ 120. Testamendijärgse pärimisõiguse tunnistus koostatakse pealdisena testamendi algkirjalisel eksemplaril.

§ 121. Kui testament ei käi kogu pärandvara kohta, siis antakse seadusjärgsetele pärijatele eritunnistus selle vara kohta, mille suhtes ei ole tehtud testamentlikku korraldust. Selles tunnistuses märgitakse, et see käib vara kohta, mille suhtes ei ole tehtud testamentlikku korraldust, ning tehakse viide pärimisõiguse tunnistusele, mis on välja antud testamendijärgsetele pärijatele.

§ 122. Pärandvara kohta, mis Tsiviilkoodeksi eeskirjade kohaselt on muutunud vaibevaraks, annab notariaalkontor kohalikule rahandusosakonnale välja vaibetunnistuse.

14. jagu.

Tõlgete tõestamine.

§ 123. Kui notariaalkontoris, kelle peale on pandud tõlgete tõestamine, ei ole notarit, kes oskaks nii algupärandi kui ka tõlke keelt, siis toimetab tõlke tõestamist notari poolt kutsutud isik, kes tunneb neid keeli ning on notarile isiklikult tuntud. Sel juhul tõestab notar selle isiku allkirja ehtsust.

§ 124. Kui üheaegselt notariaaltoimetuse teostamisega tehakse ka tõlge teise keelde, siis paigutatakse tervikuline tõlge algkirjaga kõrvuti ühele lehele. Tõlke alla paigutatakse tõlkija allkiri. Tõestus-

pealdis paigutatakse nii, et ta ulatuks nii algkirja kui ka selle tõlke teksti alla.

15. jagu.

Tehniliste teenuste osutamine.

§ 125. Notariaaltoimetuste teostamisel osutavad notariaalkontorid järgmisi tehnilisi teenuseid:

1) valmistavad lepingute, volikirjade, avalduste ja teiste dokumentide kavasid;

2) valmistavad ärakirju ja väljakirjutisi;

3) valmistavad tõlkeid dokumentidest ja raamatutest;

4) võtavad enda peale notariaalselt tõestatud dokumentide teistesse asutistesse registreerimiseks esitamist;

5) võtavad enda peale notariaalselt tõestatud dokumentide teistele asutistele või isikutele kättetoimetamist.

Vt. ENSV T 1946, 46, 400; 1949, 24, 144; 1947, 11, 102.

55. EESTI NSV RAHVAKOMISSARIDE NÕUKOGU JUURDE KEHAKULTUURI- JA SPORDIKOMITEE ASUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 72, art. 991)

1. Asutada Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde Kehakultuuri- ja Spordikomitee.

2. Kinnitada Kehakultuuri- ja Spordikomitee põhimäärus.

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Kehakultuuri- ja Spordikomitee põhimäärus.

I. Komitee ülesanded.

1. Kehakultuuri- ja Spordikomitee Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures on kehakultuuri ja spordi alal tööd kontrollivaks ja juhtivaks organiks Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis.

2. Vastavalt sellele Kehakultuuri- ja Spordikomitee Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures teostab Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi territooriumil:

a) kõigi kehakultuuri-organisatsioonide tegevuse juhtimist;

b) kogu töö juhtimist spordi alal;

d) laste, õpilaste ja eelsõjaväe-ealise noorsoo kehalise kasvatuse üldist juhtimist;

e) osavõttu töö juhtimisest spordi sõjastatud erialadel (laske-, lennu-, purilennu-, langevarju- j. t.), mida teostavad massilised kaitseorganisatsioonid;

f) kesk- ja kursusteharidusega kehakultuuri- ja spordikaadrite ettevalmistamise, täiendamise ja paigutamise juhtimist;

g) kehakultuuri-õppeasutiste tegevuse üldist juhtimist;

h) kehakultuuri ja spordi õppelise programmilis-metoodilise materjali läbitöötamise ja kirjastamise organiseerimist riiklikkude programmide ja õppevahendite alusel, mida kinnitanud Üleliiduline Kehakultuuri- ja Spordikomitee NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures;

i) kehakultuuri-ehituste ja seadete ehitamise ja spordiinventari tootmise plaanimist ja juhtimist;

j) kogu kehakultuuri- ja sporditöö plaanimist ja aruannete saamist.

3. Lähtudes p. 2 loetletud ülesannetest Kehakultuuri- ja Spordikomitee Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures:

a) juhib kehakultuuri ja spordi linnade ja maakondade komiteede ja inspektorite tegevust;

b) suunab ja kontrollib vabariiklikkude rahvakomissariaatide ja kõigi riiklikkude asutiste tegevust kehalise kasvatuse ja spordi alal, teostab programmide ja metoodiliste juhiste täitmise kontrolli kehalise kasvatuse alal alg-, mittetäielikkudes keskkoolides ja keskkoolides, tehnikumides, kutsekoolides ja kõrgemates õppeasutistes (peale Punaarmee ja Mere-sõjalaevastiku);

d) suunab ja kontrollib ametiühingute, samuti ka vabariiklikkude ametiühinguliste ja teiste spordiühingute ja kehakultuuri-organisatsioonide kehalise kasvatuse tööd ja majandus-finantsilist tegevust kehakultuuritöö alal;

e) organiseerib ja juhib kehakultuuri- ja sporditööd maal;

f) juhib töötajate kehalist ettevalmistust „Valmis tööks ja NSVL kaitseks" kompleksi alusel;

g) tõmbab kehakultuurlasi kaasa aktiivsele osavõtule maa ühiskondlik-poliitilisest elust ja mobiliseerib neid partei ja valitsuse poolt püstitatud kodumaa sotsialistliku ehituse ja kaitse ülesannete täitmiseks;

h) suunab ja vaatab läbi ühes vabariigi Tervishoiu Rahvakomissariaadi organitega tööd arstliku kontrolli alal kehakultuuri ja spordi harrastamisel, samuti ka tööd kehakultuuri alal ravi-profülaktilistes asutistes, vastavalt juhistele Üleliiduliselt Kehakultuuri- ja Spordikomiteelt NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures ja NSVL Tervishoiu Rahvakomissariaadilt;

i) esitab Üleliidulisele Kehakultuuri- ja Spordikomiteele kandidaate teenelise spordimeistri nimetuse omamiseks, auhindab eesrindlikke kehakultuuriorganisatsioone, -asutisi ja üksikuid kehakultuuritöö aktiviste teenetekirjadega;

j) kontrollib kõigi kehakultuuri- ja sporditööd tegevate vabariiklikkude asutiste ja seltskondlikkude organisatsioonide poolt valitsuse määruste ja korralduste ja NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee käskkirjade täitmist.

II. Komitee struktuur.

4. Kehakultuuri- ja Spordikomitee Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures koosneb komitee esimehest, tema asetäitjast ja 7 komitee liikmest, keda kinnitab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu kokkuleppel NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomiteega.

5. Komitee esimees juhib komitee kõike tööd, annab välja oma kompetentsi piirides käskkirju ja instruktsioone kehtivate seaduste, NSVL Rahvakomissaride Nõukogu ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korralduste ja NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee käskkirjade alusel täitmiseks ja kontrollib nende täitmist; määrab ja vallandab komitee aparaadi töölisi; samuti komiteele alluvate asutiste juhtivaid töölisi.

Isikuid, kes kuuluvad NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee nomenklatuursele arvele, määratakse, paigutatakse ümber ja vallandatakse kokkuleppel Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomiteega.

6. Komitee otsused teostatakse komitee esimehe käskkirjade kujul.

Lahkarvamustel komitee esimehe ja liikmete vahel komitee esimees teostab oma otsuse, tehes ettekande tekkinud lahkarvamustest Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule ja NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuvale Üleliidulisele Kehakultuuri- ja Spordikomiteele. Komitee liikmed omakorda võivad apelleerida samadesse organitesse.

7. Sidepidamiseks kohtadega ja töökogemuste vahetamiseks moodustatakse komitee esimehe juurde nõukogu esindajatega ametiühingutest, Üleliidulisest Leninliku Kommunistliku Noorsoo Ühingust, Kaitse Rahvakomissariaadi kohalikest organitest, rahvahariduse ja tervishoiu organitest, massilistest kaitseorganisatsioonidest, spordiühingutest, kehakultuuri- ja spordikomiteedest ja kehakultuuri-organisatsioonide eesrindlikest töölistest.

Nõukogu koosseisu kinnitab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu komitee esimehe esitamisel.

8. Kehakultuuritööliste kogemuste kasutamise eesmärgiga komitee kehakultuuri-organisatsioonide töö puuduste alal kriitika ja endakriitika arendamiseks esimees kutsub üks kord kolmes kuus kokku komitee aktiivi.

9. Kehakultuuri- ja Spordikomiteel Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures on järgmised osakonnad ja sektorid.

A. Õppe-spordiosakond.

Vaatab läbi ja annab kinnituse kohalike kehakultuuri- ja spordikomiteede ja kehakultuuri ja spordi alal tööd tegevate asutiste ja organisatsioonide poolt NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures

asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee poolt kinnitatud ühtsete riiklikkude programmide alusel koostatavatele programmidele. Juhib õppe-sporditöö korraldamist linna ja maa kehakultuuriorganisatsioonides, organiseerib töötajate massilist kehalist ettevalmistust „Valmis tööks ja NSVL kaitseks" kompleksi alusel, stimuleerib mitmesuguste spordialade, selle seas ka rahvuslikkude, võimlemise, mängude ja kehakultuuri massiliste vormide (võimlemine käitistes ja raadio kaudu, individuaalne võimlemine jne.) arendamist.

Koostab ühtse kalendri vabariikliku ulatusega spordi ettevõteteks, organiseerib vabariikliku ulatusega spordivõistlusi, spartakiaade ja pidustusi; kontrollib spordiettevõtete läbiviimist kohalike kehakultuuri- ja spordikomiteede ja kehakultuuriorganisatsioonide poolt.

Kontrollib kohalike kehakultuuri- ja spordikomiteede poolt „Valmis tööks ja NSVL kaitseks" I astme ja „Ole valmis tööks ja kaitseks" märkide väljaandmist.

Osakonna koosseisu kuuluvad:

a) sektor õppe-metoodilise töö alal;

b) spordi erialade inspektorid: võimlemise, kergejõustiku, suusatamise, maadluse, tõstmise, poksi, korvpalli, võrkpalli, tennise, jalgpalli, jääpalli, rattasõidu, uisutamise, käsitsivõitluse, vehklemise, ujumise, purjespordi, sõudmise, turismi, jahinduse, kalastuse, auto-mootorspordi, male, kabe j. t. aladel;

d) arstliku kontrolli inspektor;

e) spordi-sisseseadete ja -inventari inspektor.

B. Kaadrite-osakond.

Toimetab NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee nomenklatuuri nimistusse mittekuuluvate kehakultuuri juhtide, instruktor-õppejõudude ja treenerite kaadrite valikut, tundmaõppimist ja paigutamist kohtadele, ühtlasi organiseerides nende ettevalmistust ja täiendamist. Kontrollib NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee poolt Eesti NSV-sse saadetavate kehakultuuri ja spordi ala spetsialistide otstarbekat kasutamist. Organiseerib seltskondlikele instruktoritele ja kolhooside, sovhooside, masina-traktorijaamade kehakultuuritöö organisaatoritele kursusi ettevalmistuse ja täienduse alal.

D. Organisatsiooni-inspektuuriosakond.

Kontrollib kohalike kehakultuuri- ja spordikomiteede, spordiühingute nõukogude ja linna ning maa teiste seltskondlikkude kehakultuuri-organisatsioonide tegevust ja osutab neile praktilist

abi kehakultuuri töö organiseerimisel. Töötab välja juhtnööre ja instruktsioone organisatsioonilistes küsimustes kehakultuuri-liikumise alal vabariigis ning organiseerib kehakultuuri-informatsiooni.

E. Õppeasutiste kehakultuuri osakond.

Tagab Eesti NSV Hariduse Rahvakomissariaadi ja üksikute asutiste ning kehakultuuri-organisatsioonide poolt linnas ja maal läbiviidava laste, noorte ja eelsõjaväeealise noorsoo kehalise kasvatuse töö juhtimist ja kontrolli. Kontrollib laste spordibaaside ja staadionide, pioneeride parkide ja paleede tegevust. Organiseerib kehakultuuripidustusi ja spordiettevõtteid.

Teostab kõrgemates õppeasutistes, tehnikumides ja nendega võrdsustatud õppeasutistes õppijate kehalise kasvatuse juhtimist.

Planeerib, organiseerib ja kontrollib teaduslik-uurimuslikku ja metoodilist tööd kehakultuuri alal kõrgemates õppeasutistes. Organiseerib üliõpilaste spordiettevõtteid vabariiklikus ulatuses.

F. Kehakultuuri propaganda- ja agitatsiooniosakond.

Organiseerib trükitootelisel ja teissugusel kujul kehakultuuri propagandat ja agitatsiooni, suunab ja kontrollib kehakultuuri ja spordi alal kirjastuslikku tööd.

G. Kehakultuuri-ehitiste inspektor.

Teostab kehakultuuri-ehitiste ja -seadete ehitamise ja nende tehnilise ekspluateerimise juhtimist, planeerimist ja kontrolli Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi territooriumil.

H. Plaani-finants- ja administratiiv-majandusosakond.

Tagab arvepidamise ja aruanded Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kehakultuuri-organisatsioonide töö kõigil aladel; valmistab ette kehakultuuri-liikumise arendamise plaanid ja kokkuvõtlikud aruanded esitamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule ja üleliidulisele Kehakultuuri- ja Spordikomiteele NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures. Teostab riiklikkudelt asutistelt ja seltskondlikkudelt organisatsioonidelt kehakultuurile ja spordile määratud vahendite tarvitamise kontrolli; vaatab läbi komiteele vahetus alluvuses olevate asutiste kalkulatsioonid ja eelarved ja kontrollib nende täitmist. Ühtlasi tagab vabariiklike spordiettevõtete, õppekogumiste ja nõupidamiste majandusliku ja kultuurelulise toimetuleku ja täidab vabariikliku komitee aparaadi majanduslikke ülesandeid.

10. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Kehakultuuri- ja Spordikomitee vahetus kuuluvuses on järgmised asutised:

a) Vabariiklik auto-mootorklubi,
b) „ turismiklubi,
d) „ purje-sõudeklubi,
e) „ jahindus-kalastusklubi,
f) „ male-kabeklubi,
g) Kehakultuuri- ja spordikirjastus „Kehakultuur".

11. Abiks komiteele erialade töö juhtimisel moodustatakse komitee juurde:

a) spordierialade seltskondlikud sektsioonid;
b) alatine teaduslik-metoodiline komisjon.

Vt. 1941. a. nr. 10; 1945. a. nr. 95.

56. EESTI NSV KERGETÖÖSTUSE JA KOHALIKU TÖÖSTUSE RAHVAKOMISSARIAATIDELE ALLUVATE TÖÖSTUSKÄITISTE NORMAALPÕHIKIRJA KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. detsembril 1940. a.
(ENSV T nr. 72, art. 992)

Kinnitada käesolevale määrusele lisatud Eesti NSV Kergetööstuse ja Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaatidele alluvate tööstuskäitiste normaalpõhikiri.

Eesti NSV Kergetööstuse ja Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaatidele alluvate tööstuskäitiste normaalpõhikiri.

Kinnitan

Eesti NSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissar

Tallinn, „.....“ ..... 19.....

Eesti NSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadile alluva liiduvabariikliku tööstuskäitise

.....

(käitise nimi ja asukoht)

PÕHIKIRI.

I. Üldeeskirjad.

§ 1. Liiduvabariiklik tööstuskäitis .....
(tööstuskäitise nimi ja asukoht)
....., mis asutatakse riiklikkude

tööstustrustide kohta kehtivate eeskirjade alusel .....
..... tootmiseks ja turustamiseks, seisab ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi vahenditus alluvuses ning tegutseb käesoleva põhikirja alusel.

(toodete nimetus)

§ 2. Käitis on iseseisev majanduslik organisatsioon, mis teotseb majandusliku arvestuse (hozrastšet) põhimõttel, ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi poolt temale antud plaaniülesannete alusel ja piirides.

Registreerimise päevast alates omandab käitis juriidilise isiku õigused.

§ 3. Käitise ülesandeks on:

1) jooksvate ja perspektiivsete plaanide kontrollarvude ettevalmistamine ja koostamine ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi ülesannete kohaselt;

2) kontrollarvude teel püstitatud ülesannete jaotamine käitise tootmisjaoskondade vahel;

3) tootmis-, tehniliste- ja finantsplaanide ning kapitaalehitiste plaanide koostamine ja nende kinnitamiseks esitamine ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi vastavale peavalitsusele, tootmisjaoskondade plaanide kinnitamine, nende täitmise kontroll, analüüs ja järelevalve;

4) organiseerimine, valitsemine ja tootmise tehniline ning majanduslik juhtimine kooskõlas ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi vastava peavalitsuse poolt kinnitatud plaanidega;

5) arvepidamise ja aruandmise korraldamine, operatiiv-finantsilise töö teostamine ja süstemaatiline kulutuste kontroll;

6) tootmise ümberkorraldamise tööde teostamine ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi vastava peavalitsuse direktiivide ja plaaniülesannete alusel;

7) tehnilise propaganda ja tootmistehniliste kogemuste vahetamise korraldamine tootmisjaoskondade vahel ning teiste käitistega; tööliste leiutamistegevuse juhtimine ning selle ellurakendamise järelevalve;

8) uute tehniliste saavutuste, teaduslike uurimisasutiste tööde, standardite jne. rakendamine tootmisprotsessi, tootmise ratsionaliseerimistööde teostamine;

9) käitise kapitaalehituste teostamisega seotud ülesannete täitmine vastavalt sellekohastele erieeskirjadele;

10) käitise varustamine tootmiseks vajaliku tooraine, küttematerjali, tehniliste materjalide ja seadeldistega;

11) käitise toodangu turustamine;

12) majandusliku arvestuse põhimõtte rakendamine tootmisjaoskondades ja brigaadides;

13) tootmise tehnilise plaanimise, tehnilise normimise ja seadistuse pasportimise teostamine;

14) käitise seesmiste tootmistehniliste ning materiaalsete ressursside mobiliseerimine;

15) käitise toodangu süstemaatiline kontroll ja kvaliteedi parandamine;

16) töö organiseerimine, töötasu süsteemi kujundamine, massikultuuriliste ja sotsiaalalaliste tööde teostamine ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi juhtimisel ning viimase poolt antud korralduste kohaselt.

§ 4. Käitis valitseb iseseisvalt temale antud varasid ning vastutab kõigi oma kohustuste eest üksnes temale kuuluva varaga, millele võib vastavalt kehtivaile eeskirjadele pöörata nõuet.

Riik ei vastuta käitise võlgade eest; käitis ei vastuta riigi ega tema organite vastu esitatud nõuete põhjal.

§ 5. Käitise maksustamine toimub seaduses ettenähtud korras.

§ 6. Kõigil juhtudel, mis ei ole ette nähtud käesolevas põhikirjas, kohaldatakse käitise suhtes riiklikkude tööstustrustide kohta kehtivaid eeskirju.

§ 7. Käitisel on pitsat oma nimetusega.

II. Käitise fondid.

§ 8. Käitise põhikirjafond määratakse kindlaks ..... summas.

Märkus. Käitisele antud maa-alad ja veed ei ole arvatud käitise põhikirjafondi hulka.

Peale põhikirjafondi moodustatakse käitises:

1) amortisatsioonifond,
2) käitise direktorifond saadud kasumi arvel ja
3) teised sellekohastes eeskirjades ettenähtud fondid.

III. Käitise juhtimine.

§ 9. Käitise juhtimiseks nimetab ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissar ametisse käitise direktori ja selle asetäitjad ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissari poolt kindlaksmääratud arvul. Käitise pearaamatupidaja ja finants-plaaniosakonna ülema ame-

tisse nimetamine, vallandamine ja ümberpaigutamine toimub ENSV Kergetööstuse / Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi vastava peavalitsuse juhataja poolt käitise direktori ettepanekul.

§ 10. Käitise juhatuse asukohaks on .....

§ 11. Käitise direktor tegutseb ENSV Kergetööstuse / Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi vastava peavalitsuse üldjuhtimisel ning täidab ainuisikulise juhtimise põhimõttel kõik kohustused, mis tulenevad käitisele pandud ülesannetest, esindab käitist ilma sellekohase erivolituseta, teeb seaduses ettenähtud piirides korraldusi kogu käitise varade ja rahaliste väärtuste kohta ning teostab käitise nimel kõik operatsioonid, tehingud ja lepingud, mis kuuluvad käitise pädevusse.

Käitise direktori ülesandeks on eriti:

1) ülesannete jaotamine tema asetäitjate vahel, tootmisjaoskondade ja osakondade ülemate ametisse nimetamine ja vallandamine, välja arvatud tema asetäitjad, käitise pearaamatupidaja ja finantsplaaniosakonna ülem, kollektiivlepingute ja üksikute töölepete sõlmimine;

2) tootmise organiseerimine ja abinõude tarvituselevõtt sotsialistlikkude töömeetodite maksimaalseks rakendamiseks tootmisel, stahhaanovliku liikumise juhtimine käitistes ja praktiliste vahendite tarvituselevõtt selle laiendamiseks, kogemuste vahetamise korraldamine stahhaanovlaste vahel;

3) laoasjanduse korraldamine;

4) iga liiki varade üürimine ja rendileandmine ning soetamine ja võõrandamine seaduses ja ENSV Kergetööstuse / Kohaliku Tööstuse Rahvakomissari korraldustes ettenähtud korras ja ulatuses;

5) kohustuste väljaandmine ja maksmiseks vastuvõtmine, kõigi krediidioperatsioonide teostamine, sealhulgas ka arvestus-, jooksvate ja muude arvete avamine ja sulgemine krediitasutistes, eeltähendatud arvete käsutamine, tšekkide ja maksukäskude allakirjutamine, maksunõudmiste ning arvete aktseptimine, raha ning väärtuste vastuvõtmine ning üldse tehingute teostamine krediidikorralduse kohta kehtivate eeskirjade alusel ja neis ettenähtud ulatuses;

6) käitise koosseisu kuuluvaile majandusliku arvestuse alusel tegutsevaile tootmisjaoskondadele ja osakondadele nende tegevuseks vajalikkude rahaliste ning materiaalsete ressursside eraldamine;

7) käitisele antud ülesannete teostamiseks vajalikkude tehingute, lepingute ja aktide sõlmimine ning volituste väljaandmine;

8) käitise esindamine kohtutes ja vahekohtu organites ning samuti kõigis administratiivasutistes, kutselistes ja ühiskondlikes organisatsioonides kas isiklikult, või oma asetäitjate kaudu neile

selleks erivolitust andmata, või siis teiste isikute kaudu, kes selleks on volitatud erivolitustega;

9) käitise aruande ja bilansi koostamine ning ENSV Kergetööstuse / Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi vastavale peavalitsusele kinnitamiseks esitamine.

§ 12. Käitisest väljaminevate paberite allakirjutamise kord määratakse kindlaks direktori poolt. Igaliiki lepingud, tehingud, kohustused, tšekid ja volitused kirjutatakse alla direktori või tema asetäitja poolt ilma sellekohase erivolituseta, või isikute poolt, kes selleks on volitatud erivolitusega. Aruanded ja bilansid kirjutatakse alla käitise direktori või tema asetäitja ja pearaamatupidaja poolt. Rahalise iseloomuga dokumendid kinnitatakse käitise pearaamatupidaja poolt.

§ 13. Direktor ja tema asetäitjad kannavad distsiplinaarset, kriminaalset ja tsiviilvastutust tootmis- ja finantsplaani täitmise, plaanidistsipliini pidamise ning majanduslikult otstarbeka asjaajamise eest.

IV. Käitise tootmisjaoskondade juhtimine.

§ 14. Käitise koosseisu kuuluvad tootmisjaoskonnad põhi-, abi- või kõrvaltootmisaladel, ning samuti vastavad haldusosakonnad tegutsevad majandusliku arvestuse põhimõttel käitise direktorilt saadud ülesannete piirides.

§ 15. Käitise tootmisjaoskondade ja osakondade vahenditut juhtimist ning juhatamist teostavad tootmisjaoskondade ja osakondade ülemad. Tootmisjaoskondade ja osakondade ülemad ning samuti käitise peamehaanikud määratakse ametisse ja vallandatakse käitise direktori poolt ning nad tegutsevad ainuisikulise juhtimise põhimõttel.

§ 16. Tootmisjaoskonna ülema ja käitise direktori vastastikused suhted määratakse kindlaks vastava tootmisjaoskonna tegevusjuhendiga, mis on kinnitatud käitise direktori poolt kooskõlas ENSV Kergetööstuse / Kohaliku Tööstuse Rahvakomissari poolt kinnitatud normaaljuhendiga.

V. Käitise aruandmine.

§ 17. Jooksva aruandmise kõrval esitab käitise direktor iga aasta tegevusaasta lõpetamisel vastavais eeskirjades ettenähtud tähtaegadel ENSV Kergetööstuse / Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadile läbivaatamiseks ja kinnitamiseks vastavalt kehtivaile eeskirjadele koostatud aruande, bilansi ja tulude ning kulude arve möödunud tegevusaasta kohta.

§ 18. Kasumi või kahjumi ulatuse kindlaksmääramine, kasumi jaotus ja sellest erifondidesse ning riigi tuludesse teostuvate mahaarvamiste kindlaksmääramine, kahjumi katmine ning samuti erifondide kulutamine toimub vastavalt kehtivatele eeskirjadele.

§ 19. Käitise kinnitatud bilansid avaldatakse selleks ettenähtud korras.

VI. Käitise tegevuse järelevalve.

§ 20. Käitise tegevuse järelevalvet teostavad ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi vastavad organid, kelledele käitise direktor on kohustatud esitama vaatluseks kõik raamatud, dokumendid ja toimikud ning osutama igati kaastööd käitise tegevuse järelevalvel.

§ 21. Peale kehtivates eeskirjades täpselt määritletud juhtude võivad teised valitsemisorganid peale ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi oma pädevuse piirides anda käitise direktorile juhiseid ja nõuda temalt aruannete ja andmete esitamist ainult ENSV $\frac{\text{Kergetööstuse}}{\text{Kohaliku Tööstuse}}$ Rahvakomissariaadi vastava peavalitsuse kaudu.

VII. Käitise tegevuse lõpetamine.

§ 22. Käitis lõpetab oma tegevuse sellekohase korralduse põhjal vastavates eeskirjades ettenähtud korras.

57. NSVL ÜLELIIDULISTE KRIMINAALALA SEADLUSTE JA MÄÄRUSTE KOHALDAMISELE VÕTMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 30. detsembril 1940. a. (ENSV T nr. 73, art. 1006)

Ühenduses VNFSV KrK kehtimapanemisega Eesti NSV territooriumil võtta kohaldamisele järgmised üleliidulised seadlused ja määrused:

1. NSVL Kesktäitevkomitee Presiidiumi määrusega 31. oktoobrist 1924 kinnitatud NSVL ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse põhialused.

2. NSVL Kesktäitevkomitee Presiidiumi määrus 21. novembrist 1929 nende välismaal viibivate ametiisikute — NSVL kodanike väljaspool seadust olevaiks kuulutamise kohta, kes on üle jooksnud töölisklassi ja talupoegade vaenlaste laagrisse ja keelduvad tagasi tulema NSVL-i.

3. NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 7. augustist 1932 riiklike ettevõtete, kolhooside ja kooperatiivide vara kaitse ja ühiskondliku (sotsialistliku) omandi kindlustamise kohta.

4. NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrused 17. juulist 1935 piirivööndites sõitmise ja seal elamise kohta ning NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 7. septembrist 1937 17. juuli 1935 määruse „Piirivööndites sõitmise ja seal elamise kohta" muutmisest.

5. NSVL Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 10. juulist 1940 vastutuse kohta tööstusettevõtete poolt halvakvaliteedilise ja mittekomplektilise toodangu väljalaskmise ja kohalikest standarditest mittekinnipidamise eest.

6. NSVL Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 30. juunist 1940 vastutuse kohta sõjaväelise arvestuse eeskirjade rikkumise eest.

Vt. 1940. a. nr. 47.

58. VNFSV TSIVIILKOODEKSI, VNFSV ABIELU, PEREKONNA JA EESTKOSTE SEADUSTE KOODEKSI, VNFSV TSIVIILPROTSESSI KOODEKSI JA VNFSV KRIMINAALPROTSESSI KOODEKSI KEHTIMAPANEKU KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 30. detsembril 1940. a. (ENSV T nr. 73, art. 1007)

§ 1. Vastavalt NSVL Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusele 6. novembrist 1940 [1] panna ENSV territooriumil alates 1. jaanuarist 1941 kehtima VNFSV Tsiviilkoodeks, VNFSV Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeks, VNFSV Tsiviilprotsessi koodeks ja VNFSV Kriminaalprotsessi koodeks, võtta samast ajast ENSV territooriumil kohaldamisele NSVL Ülemnõukogu poolt 16. augustil 1938 vastuvõetud NSVL, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide kohtukorralduse seadus ning määrata järgmised üleminekueeskirjad.

§ 2. Isiku tsiviilõiguslikule seisundile, mis on kujunenud VNFSV Tsiviilkoodeksi ja VNFSV Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeksi jõustumise hetkeks, kohaldatakse nende koodeksite vastavaid eeskirju.

§ 3. Aktid ja toimingud, mis on teostatud enne VNFSV Tsiviilkoodeksi ja VNFSV Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeksi jõustumist, kehtivad ka siis, kui nad pole teostatud kirjalikult või notariaalselt, olgu siis et nad oma olemuselt on vastuolus sotsialistliku õiguskorraga.

§ 4. Kui aegumistähtaeg VNFSV Tsiviilkoodeksi ja VNFSV Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeksi järgi on lühem sellest aegumistähtajast, mis on määratud seniste seadustega, siis selle lühema aegumistähtaja jooks võib alata üksnes nende koo-

[1] Vt. ENSV T 1940, 65, 867.

deksite jõustumise päevast, kusjuures siiski sel juhul, kui seniste seadustega määratud pikem aegumistähtaeg peaks lõppema enne nimetatud koodeksitega määratud lühemat aegumistähtaega, aegumine loetakse lõppenuks seniste seadustega määratud aegumistähtaja möödumisega.

Eelmise lõike eeskirja kohaldatakse vastavalt ka seniste seaduste alusel määratud hoonestusõiguse tähtaegade kohta [1].

§ 5. Perekonnaseisu- (sünni-, abielu-, abielulahutus-, lapsendamis- jne.) aktide registreerimist toimetavad perekonnaseisuaktide linna- ja maakonnabürood ning linnade ja valdade täitevkomiteede sekretärid ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määramisel [2].

§ 6. *(Kehtetu. 25. veebruaril 1949. — ENSV T nr. 9, art. 53.)*

§ 7. Enne 21. juulit 1940 tehtud kohtuotsused tsiviilasjus, mis ei ole pärast seda tähtaega olnud apellatsioonikorras otsustamisel ja mis ei ole veel täide saadetud või millede täitmist on alatud, kuid ei ole veel lõpetatud, ei kuulu täitmisele. Neid asju, kuivõrd nad ei kuulu lahendamisele § 9 korras, võidakse uuesti läbi vaadata iga poole hagiavalduse põhjal. Avaldus tuleb esitada kohtule vastavalt Tsiviilprotsessi koodeksis ettenähtud alluvusele. *(17. jaanuaril 1941 — ENSV T nr. 8, art. 92.)*

§ 8. Seniste esimese astme kohtute menetluses olevates otsustamata asjades jätkavad menetlust uuele koht- ja asialluvusele vastavad uued kohtud, kusjuures seniste ringkonnakohtute toimetustes olevais asjus, kuigi need alluvad rahvakohtutele, jätkavad arutamist ringkonnakohtud.

§ 9. Seniste kohtute esimese ja teise astme apellatsiooni- või kassatsioonikorras edasikaebamisele kuuluvate otsuste peale võidakse edasi kaevata ja proteste esitada uutes protsessikoodeksites ettenähtud kassatsioonikorras, samuti kuuluvad varem juba esitatud kuid läbivaatamata apellatsiooni- ja kassatsioonikaebused ja -protestid läbivaatamisele kassatsioonikorras, kui need on esitatud jaoskonnakohtute otsuste peale, siis vastava ringkonnakohtu poolt, kui aga ringkonnakohtu või Kohtukoja otsuste peale, siis Ülemkohtu poolt, kusjuures kriminaalasjades viimased, kui ei ole aluseid otsuste tühistamiseks, kinnitavad endised otsused, kvalifitseerides kuriteo VNFSV Kriminaalkoodeksi järgi ja asendades endise karistuse uue vastava karistusega.

§ 10. Varem kohtuotsustega määratud karistuste ümberarvamisel Kriminaalkoodeksis ettenähtud karistusteks loetakse sunnitöö ja vangimaja raskuselt võrdseks vabaduskaotusega ja arest — paranduslike töödega.

§ 11. Protsessuaaltähtaegade kohta, mis alanud, kuid pole veel lõppenud enne VNFSV protsessikoodeksite jõustumist, kehtivad senised eeskirjad.

Vt. ENSV T 1941, 33, 480.

[1] Hoonestusõiguse instituut on kaotatud (vt. ENSV T 1949, 11, 66).
[2] Vt. 1941. a. nr. 9 ja 1946. a. nr. 27.

59. TSIRKUSTE NATSIONALISEERIMISE KOHTA

ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 30. detsembril 1940. a. (ENSV T nr. 73, art. 1009)

Eesti NSV tsirkuste ja estraaditeatrite ümberkorraldamiseks sotsialistliku ühiskonnakorra ülesehitustöö huvides, nende üldise kunstilise taseme tõstmiseks ja nende artistidele soodsamate töövõimaluste loomiseks Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Natsionaliseerida Eesti NSV piirides tegutsevad tsirkused ja lõbustusettevõtteina tegutsenud suve- ja rahvaaiad ühes neile kuuluvate ehitistega, telkidega ja sisustusega ning kõik Eesti NSV piirides leiduvad tsirkuse otstarbeks määratud telgid.

2. Panna ENSV Rahvakomissaride Nõukogu peale p. 1 tähendatud ettevõtete natsionaliseerimise läbiviimise korra määramine.

60. TEENISTUSLIKE LÄHETUSTE PUHUL TASUMAKSMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 30. detsembril 1940. a. (ENSV T nr. 73, art. 1013)

§ 1. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määrus 19. juunist 1940 nr. 1047 Tasumaksmisest teenistuslike lähetuste puhul NSV Liidu piires käesolevale lisandatud tõlkes.

§ 2. Kohaldada nimetatud NSVL RKN määrust lähetuste suhtes alates 1. jaanuarist 1941.

Vt. 1944. a. nr. 8.

Tasumaksmisest teenistuslike lähetuste puhul NSV Liidu piires.

NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määrus 19. juunist 1940 nr. 1047 — LMKK 1940, nr. 16, art. 387.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

§ 1. Teenistuslikuks lähetuseks loetakse töötaja sõit asutise, ettevõtte või organisatsiooni juhataja korraldusel teenistusülesande täitmiseks väljaspool alalist töökohta.

Töötajate teenistussõite, kelle alaline töö toimub teel olles, ei loeta lähetusteks.

§ 2. Teenistuslikku lähetust võidakse määrata tähtajaga mitte üle 45 päeva, kaasa arvamata töötaja teeloleku aega.

Erilise vajaduse korral lubatakse lähetuse tähtaja pikendamist, kuid mitte rohkem kui 15 päeva võrra.

§ 3. Lähetatud töötaja isiklike kulude katteks lähetuses oleku ajal makstakse töötajaile päevaraha 3% suuruses tema kindlast kuutasu määrast, kuid mitte alla 5 rubla ega üle 26 rubla iga lähetuse päeva eest.

§ 4. Lähetuste puhul, mis seotud katkestamatu elutsemisega ühes punktis üle 30 päeva, makstakse päevaraha 1,5% suuruses kindlast kuutasu määrast, kuid mitte alla 5 rubla ega üle 13 rubla iga lähetuse päeva eest.

§ 5. Maale lähetatud töötajatele, kui lähetuse kestvus on vähemalt 2 ööpäeva, makstakse päevaraha 1,5% suuruses kindlast kuutasu määrast, kuid mitte alla 5 rubla ega üle 13 rubla iga lähetuse päeva eest.

§ 6. Lähetuste puhul selle administratiivrajooni piires, kus asub lähetatava alaline töökoht, makstakse päevaraha 1% suuruses kindlast kuutasumäärast, kuid mitte alla 5 rubla ega üle 10 rubla iga lähetuse päeva eest.

§ 7. Päevarahad arvutatakse lähetuse päevade tegeliku arvu järgi, kaasa arvatud puhkepäevad ja pühad. Väljasõidu ja saabumise päev päevarahade arvutamisel loetakse kokku üheks päevaks.

§ 8. Lähetuses oleku aja eest, välja arvatud teeloleku aeg, tasutakse lähetatule eluruumi üürikulud (välja arvatud juhtumid, kui lähetatavale võimaldatakse tasuta ruum) järgmises suuruses:

a) lähetuste puhul Moskva, Leningradi ja Kiievi linna — 10 rubla ööpäeva eest;

b) lähetuste puhul Minski, Tbilisi, Erivani, Bakuu, Alma-Ata, Taškendi, Frunze, Ašabadi ja Stalinabadi linna, samuti autonoomsete vabariikide pealinnadesse, oblasti (krai) keskustesse ja iseseisvateks administratiiv-territoriaalüksusteks eraldatud linnadesse — 7 rubla ööpäeva eest;

v) lähetuste puhul teistesse NSV Liidu kohtadesse — 5 rubla ööpäeva eest.

Makstud arvete esitamisel lähetatute poolt, kui arved on välja antud riiklike ja ühiskondlike asutiste ja ettevõtete poolt, on lubatud tasu maksta tegeliku kulu järgi, kusjuures see ei tohi ületada: käesoleva paragrahvi p. a tähendatud linnadesse lähetamise puhul — 70% päevaraha normist, käesoleva paragrahvi p. b loetletud linnadesse lähetamise puhul — 60% päevaraha normist ning NSV Liidu teistesse kohtadesse lähetamise puhul, välja arvatud maakohad — 40% päevaraha normist.

§ 9. Lähetatu sõidukulu tasutakse (välja arvatud juhtumid, kui asutise, ettevõtte või organisatsiooni juhataja võimaldab lähetatule vastavad liiklemisvahendid):

a) raudteel — kõvaistmelise vaguni tariifi järgi;

b) veeteedel — II klassi tariifi järgi;

v) maanteedel — vastavas kohas kehtiva sõiduhinna järgi, missugune on tõestatud kohaliku võimuorgani poolt või asutise või ettevõtte poolt, kuhu lähetatu oli saadetud.

§ 10. Tegelikud kulud platskaartide muretsemise ja kiiruse juurdemaksu eest tasutakse lähetatutele asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajate loal.

Kui sõit raudteel ühes suunas kestab üle ühe ööpäeva või toi-

mub öösel, siis võidakse juhataja loal tasumist toimetada pehmeistmelise vaguni tariifi järgi.

§ 11. Vastutavad töötajad ja spetsialistid võivad lähetustel üle ühe ööpäeva raudtee-sõidu kaugusele kasutada asutise juhataja loal õhuühendust.

§ 12. Lähetustel seesugusesse kohta, kust lähetatul ühendustingimuste ja teostatava töö iseloomu tõttu on võimalik iga päev tagasi tulla oma alalisse elukohta, ei maksta lähetatule päevaraha, kuna ruumi üürikulud tasutakse 5 rubla suuruses ööpäeva kohta.

§ 13. Asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide poolt montaaži ja korraldamise töödele lähetatud töötajaile makstakse juhul, kui need tööd kestavad üle 2 kuu, kuid mitte üle ühe aasta, päevaraha töötaja teeloleku aja eest 1,5% suuruses kindlast kuutasu määrast, kuid mitte alla 5 rubla ega üle 10 rubla ööpäeva eest.

Lähetuskohal oldud aja eest päevaraha maksmist ei toimetata, vaid makstakse juurdemaksu töötasule 50% suuruses kindlast tasumäärast.

Peale selle tasutakse tähendatud töötajaile eluruumi üürikulud (kui seda ei võimaldata tasuta) tegeliku hinna järgi, kuid mitte üle 5 rubla ööpäeva eest.

Juhtudel, kui montaaži tööd plaani järgi on ette nähtud ühest aastast pikemale ajale, siis makstakse sellele tööle lähetatud töötajatele kompensatsioone ja tagatisi, mis on ette nähtud NSVL RKN ja KTK määruses 23. novembrist 1931 (LSKK 1931, nr. 68, art. 453).[1]

§ 14. Lähetatu haiguse korral tema lähetusel oleku ajal makstakse temale üldistel alustel päevaraha ja tasu ruumide üürikulude eest kogu aja vältel, mil tal ei ole võimalust tervisliku seisukorra tõttu asuda temale pandud teenistusülesande täitmisele või pöörduda tagasi oma alalisse töökohta, kuid mitte rohkem, kui 2 kuu eest.

Lähetatu haigust, samuti võimatust tervisliku seisukorra tõttu pöörduda tagasi alalisse töökohta, tuleb tõestada seatud korras.

§ 15. Lähetuses oldud aja eest säilitatakse töötajale töötasu alalise töökoha järgi.

Lähetatu ei saa mingit täiendavat tasu töö eest puhkepäevadel ja pühadel.

§ 16. Töötajate lähetamisel Habarovski ja Primorje kraisse, samuti äärmise põhja rajoonidesse toimub lähetuskulude tasumine kooskõlas NSVL RKN ja KTK määrusega „Teenistuslikest lähetustest NSV Liidu piires" (LSKK 1927, nr. 4, art. 42; 1928, nr. 49, art. 439; 1931, nr. 8, art. 91; 1932, nr. 48, art. 282; 1933, nr. 33, art. 193; 1937, nr. 56, art. 237), NSVL TööRK määrusega 23. juulist 1930 nr. 245 ja NSVL TööRK, NSVL RMKN ja ÜAÜKN määrusega 3. oktoobrist 1931 nr. 269.

§ 17. Ekspeditsioonidesse, teaduslikuks täiendamiseks ja kur-

[1] Vt. ENSV T 1941, 2, 10.

sustest osavõtmiseks lähetatutele maksmise kord määratakse eraldi kindlaks vastava rahvakomissariaadi või NSV Liidu keskasutise poolt kooskõlastatult NSVL RahaRK-ga või liiduvabariigi RahaRK-ga.

§ 18. Sõjaväelaste lähetuste määramise ja tasumise kord määratakse NSVL Riigikaitse, Sõja-Merelaevastiku ja Siserahvakomissari käskkirjadega.

61. NSV LIIDU TÖÖSTUSPANGA EESTI VABARIIKLIKU KONTORI ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 30. detsembril 1940. a.
(ENSV T 1941, nr. 2, art. 8)

Kooskõlas NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu otsusega 22. novembrist 1940 nr. 183 Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Organiseerida NSV Liidu Tööstuspanga Eesti Vabariiklik Kontor, viies üle tema bilansile Pikalaenu Pank ühes kõigi selle aktiva ja passivaga 1. jaanuariks 1941.

2. Anda üle NSV Liidu Tööstuspanga Eesti Vabariiklikule Kontorile hoone Tallinnas, Harju tän. nr. 31/33, kus asub praegu Pikalaenu Pank.

3. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

4. Teha ülesandeks NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikule Kontorile, Eesti Vabariiklikule Kommunaalpangale, NSV Liidu Põllumajanduse Panga Eesti Vabariiklikule Kontorile ja NSV Liidu Tööstuspanga Eesti Vabariiklikule Kontorile teostada ühiselt klientide ringkonna piiritlemist vastavalt nendele pealepandud ülesannetele.

1941. aasta

1. RAHVAKOGUNEMISTEL JA PÕLENGU KOHTADEL TULETÕRJEVALVET TEOSTANUD VABATAHTLIKKUDELE TULETÕRJEÜHINGUTELE MAKSTAVA TASU KOHTA

ENSV RKN-i määrus 3. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 1, art. 4)

I.

Eesmärgiga parandada vabatahtlikkude tuletõrjeühingute majanduslikku olukorda, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Tõsta, alates käesoleva määruse avaldamisest, rahvakogunemistel ja põlengu kohtadel valvet teostanud vabatahtlikule tuletõrjeühingule valve teostamise eest makstavat tasu ja määrata järgmised valvetasu määrad iga tuletõrjuja-valvuri pealt aja eest, mil valve on kohustatud kohal olema:

linnades — 1 rubla 50 kopikat tunnis;
valdades ja alevites — 1 rubla tunnis.

2. Tuletõrjevalve tasu makstakse rahvakogunemise ja põlengu kohtades, kus valve on määratud seaduse, määruse või muude eeskirjade alusel või riikliku tuletõrjelise järelevalve organite ettekirjutusel.

3. Tuletõrjevalve tasu maksab tuletõrjeühingule rahvakogunemise korraldaja või põlengu korral — kohalik nõukogu ja täitevkomitee.

4. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

II.

(Välja jäetud kui varem väljaantud akti tühistav.)
Vt. 1941. a. nr. 87.

2. EESTI NÕUKOGUDE HELILOOJATE LIIDU ASUTAMISE JA SELLE TEOSTAMISEKS ORGANISEERIVA TOIMKONNA MOODUSTAMISE KOHTA.

ENSV RKN-i määrus 3. jaanuar 1941. a.
(ENSV T nr. 2, art. 9)

Et koondada kõiki Eesti NSV heliloojaid, kes on valmis oma loominguga aktiivselt osa võtma sotsialistlikust ülesehitustööst, Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Asutada Eesti Nõukogude Heliloojate Liit.
2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. 1941. a. nr. 64.

3. RIIKLIKU SOTSIAALKINDLUSTUSE PENSIONI SAAMIST ÕIGUSTAVA TÖÖTAMISE STAAŽI KOHTA

ENSV RKN-i määrus 3. jaanuar 1941. a.
(ENSV T nr. 2, art. 11)

§ 1. Riikliku sotsiaalkindlustuse pensioni saamiseks vajaliku töötamise staaži arvutamisel aja eest kuni 10. novembrini 1940 võtta juhiseks, et töötamise staaži hulka arvatakse töötamine palgalisena kuni 10. novembrini 1940 igasugustel ametikohtadel, välja arvatud § 2—4 tähendatud erandid.

§ 2. Enne Oktoobrirevolutsiooni-aegsest teenistusest ei arvata töötamise staaži hulka töötamist järgmistel ametikohtadel endise tsaristliku Vene valitsuse ja kontrrevolutsiooniliste valgete valitsuste ajal:

1) senaatorid;
2) ministrid ja nende abid;
3) ministeeriumide departemangude direktorid ja abidirektorid;
4) ministeeriumide osakondade ülemad ja nende abid;
5) kubernerid ja nende abid ning eriülesannetega käsutusametnikud nende juures;
6) ametnikud, kes seisid kubermanguliste valitsuste eesotsas (kroonupalatite esimehed ja abid, riigivarade valitsuse juhatajad ja nende abid jne.);
7) siseministeeriumi ametikandjad;
8) kubermangu ja maakonna aadelkonna esimehed;
9) senati ülemprokurörid;
10) kohtupalati kriminaal- ja tsiviildepartemangude esimehed ja liikmed, samuti kohtupalati prokurörid ja nende abid;
11) eriliselt tähtsate asjade kohtu-uurijad;
12) sõjakohtute esimehed, liikmed, prokurörid, nende abid ja kohtu-uurijad;
13) uurimiskomisjonide esimehed ja liikmed, kes tegutsesid endiste kontrrevolutsiooniliste valitsuste territooriumil;
14) kubermanguvalitsuste liikmed;
15) semstvoülemad;
16) isikud, kes teenisid juhtivatel kohtadel distsiplinaarpataljonides;
17) kõikide usukultuste teenijad;
18) valgete armeede ohvitserid ja ametnikud ning kontrrevolutsiooniliste bandede juhtijad;
19) õpperingkondade kuraatorid;
20) määratud Riiginõukogu liikmed ja Riiginõukogu riigisekretärid;

21) ringkonnakohtute prokurörid ja nende abid;
22) kõik Sinodi, vaimulikkude konsistooriumide ja Sinodi kontorite ametnikud, välja arvatud alamad teenijad, kes ei omanud aukraadi;
23) ringkonnakohtute esimehed;
24) tsaari ja valgetes armeedes kõikidel ametikohtadel vabal kokkuleppel teeninud isikud.

Märkus. Punkt 24 ei laiene neile isikuile, kes olid hiljem Punaarmees rivi või rivitus teenistuses järgmiste tingimuste olemasolul: kui nad astusid TTPA-sse hiljemalt detsembrikuus 1919. a., teenisid TTPA vähemalt 3 aastat ja omasid pensioni määramisel vähemalt 2-aastase nõukogude võimu ajal palgalisena töötamise staaži;

25) mõisade valitsejad ja direktorid ning pankade, raudtee aktsiaseltside ja teiste tööstuslikkude ja kaubanduslikkude ettevõtete juhatuste esimehed ja juhatuste liikmed;
26) vangimajade ressori, politsei ja žandarmeeria teenijad, samuti teenijad ametikohtadel, mille ülesandeks oli võidelda revolutsioonilise liikumise vastu.

§ 3. Töötamise staaži hulka ei arvata töötamist järgmistel ametikohtadel endise kodanliku Eesti valitsuse ajal:
1) riigivanem ja riigipresident;
2) ministrid, ministriabid ja neile vastavatel ametikohtadel teenijad;
3) maavanemad (maakonnavalitsuste esimehed), linnapead ja maa- ning linnavalitsuste liikmed;
4) Riigikohtu esimees;
5) Riigikohtu kriminaalosakonna esimees ja liikmed;
6) Sõjaväe Kõrgema Kohtu (Sõjaringkonnakohtu) esimees, liikmed ja sekretärid;
7) Kohtukoja esimees ja Kohtukoja kriminaalosakonna esimees ning liikmed;
8) ringkonnakohtute esimehed ja ringkonnakohtute kriminaalosakondade I astme esimehed ja liikmed;
9) prokurörid ning nende abid ja kohtu-uurijad;
10) kõikide usukultuste teenijad;
11) klassisõjast (1918—1920) kodanlisel poolel vabatahtlikkudena osavõtjad ja klassisõjaaegne teenistus isikutel, kelledele on antud kodanluse „vabaduse rist";
12) Kaitseliidus ja Isamaaliidus juhtivatel või vastutavatel ametikohtadel teenijad;
13) ülikooli usuteaduskonna õppejõud ja koolide usuõpetuse õpetajad;
14) erakapitaliga töötavate aktsiaseltside ja osaühingute esimehed ja juhatusliikmed ning direktorid, kes olid ühtlasi esimeheks või juhatusliikmeks;

15) kutsekodade esimehed, juhatusliikmed ja kutsekodade juhtivatel ametikohtadel teenijad;

16) politseinikud, politseiagendid, politseiasutistes vastutavatel ametikohtadel teenijad, vangivalvurid ja vangistusasutistes vastutavatel ametikohtadel teenijad ning isikud, kes juhtisid politsei, vanglate ja piirivalve tegevust.

§ 4. Pensioni määramise komisjonidel on õigus kaaluvatel põhjustel jätta töötamise staaži hulka arvamata ka teenistust § 2—3 tähendamata kõrgematel ametikohtadel.

§ 5. Kui isik sai pensioni või pensioni asendavat perioodilist toetust mõnesuguse seaduse või määruse või kohtuotsuse või seaduses ettenähtud kokkuleppe alusel või ettevõtte või asutise juures moodustatud pensionikapitalist või ettevõttelt või asutiselt, siis selle pensioni või toetuse saamise aja kestel ei loeta töötamise staaž katkestatuks, kuid seda aega ei arvata töötamise staaži hulka.

§ 6. *(Kehtetu. 9. veebruaril 1946. — ENSV T nr. 13, art. 107.)*

§ 7. Isikuile, kelledele on pension määratud enne 10. novembrit 1940 ja kellede pensioni toimikuid ei ole maa või linna täitevkomiteede sotsiaalkindlustuse osakondade juures asuvad pensioni määramise komisjonid veel jõudnud uuesti läbi vaadata ning otsustada, makstakse pension edasi endises suuruses, välja arvatud § 2 ja 3 tähendatud isikuile.

Eelmises lõikes tähendatud pensioni määramise komisjonid võivad otsustada, et mõnedele isikutele pensioni maksmine katkestatakse kuni pensioniküsimuse otsustamiseni.

§ 8. Kui mõne liigi pensionilise kindlustamise kohta puuduvad üleliidulised või Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi asutiste eeskirjad, siis kohaldada nendel aladel Venemaa Nõukogude Föderatiivse Sotsialistliku Vabariigi vastavaid eeskirju.

§ 9. Isikutelt, kelledele kuni 10. novembrini 1940 oli määratud pension, ei nõuta uut avaldist pensioni määramiseks, vaid täitevkomiteede sotsiaalkindlustuse osakondade juures asuvad pensionimääramise komisjonid teevad oma otsuse pensioni toimikus leiduvate andmete põhjal, nõudes vajaduse korral täiendavaid andmeid ja tõendeid. Erandina eelmisest ei võta täitevkomiteede sotsiaalkindlustuse osakonnad otsustamisele ilma isiku enese vastava avaldiseta neid pensioniküsimusi, kus pension oli määratud töövõime kaotuse tõttu, mis oli 35% või vähem.

Vt. 1940. a. nr. 33, 39, 44; 1941. a. nr. 13, 56; 1948. a. nr. 24.

4. EESTI ENSV TEATAJA VÄLJAANDMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 7. jaanuar 1941. a.
(ENSV T nr. 3, art. 33)

1. Eesti NSV Teataja on tarvidust mööda ilmuv ametlik väljaanne, mis ilmub Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu Asjadevalitsuse väljaandel.

2. Eesti NSV Teataja jaguneb vastavalt sisule kahte ossa.

Esimene osa jaguneb nelja jakku.

Esimeses jaos avaldatakse NSVL Ülemnõukogu seadused ja NSVL Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused, mis on kohuslikud Eesti NSV asutistele ja kodanikele, Eesti NSV Ülemnõukogu seadused ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused.

Teises jaos avaldatakse NSVL Rahvakomissaride Nõukogu ja NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu määrused ning korraldused, mis on kohuslikud Eesti NSV asutistele ja kodanikele, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu üldkohuslikud määrused ja korraldused.

Kolmandas jaos avaldatakse NSVL Rahvakomissaride käskkirjad ja juhendid ning muude NSVL keskasutiste üldaktid, mis on kohuslikud Eesti NSV asutistele ja kodanikele, samuti Eesti NSV Rahvakomissaride üldkohuslikud käskkirjad ja juhendid ning muude Eesti NSV riigikeskasutiste üldkohuslikud aktid.

Neljandas jaos avaldatakse Eesti NSV maakondade ja linnade töötava rahva saadikute Nõukogude ja nende täitevkomiteede üldkohuslikud otsused ja korraldused.

Eesti NSV Teataja teises osas avaldatakse riiklike ja ühiskondlike asutiste ning eraasutiste ja -isikute teadaanded ja kuulutused.

NSVL riigiorganite aktide avaldamine Eesti NSV Teatajas toimub vajaduse järgi.

3. Eesti NSV Teataja esimesse ossa kuuluvad aktid avaldatakse tasuta.

Eesti NSV Teataja teises osas avaldamise eest võidakse võtta maksu Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu Asjadevalitseja poolt kehtimapandavate tasumäärade kohaselt.

4. Eesti NSV Teataja antakse välja eesti keeles.

Peale selle antakse välja Eesti NSV Teataja esimene osa vene keeles lühendatud eriväljaandena, kus avaldatakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu Asjadevalitseja määramisel vajaduse järgi Eesti NSV Ülemnõukogu seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korralduste ning Eesti NSV Rahvakomissaride käskkirjade ja juhendite venekeelsed tõlked. *(12. detsembril 1944 — ENSV T nr. 15, art. 187.)*

5. Eesti NSV Teataja esimese osa vihiku esimesel leheküljel on ülal keskel Eesti NSV riigivapi kujutis, selle all pealkiri „Eesti NSV Teataja" ja venekeelsel eriväljaandel „Ведомости Эстонской ССР на русском языке"; pealkirja all „Eesti NSV Ülemnõukogu seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korralduste, Eesti NSV rahvakomissaride käskkirjade ja juhendite, Eesti NSV maakondade ja linnade Töörahva Saadikute Nõukogude ja nende täitevkomiteede otsuste ja korralduste kogu" ja venekeelsel väljaandel „Собрание

законов Верховного Совета Эстонской ССР, указов Президиума Верховного Совета Эстонской ССР, постановлений и распоряжений Совета Народных Комиссаров Эстонской ССР, приказов и инструкций Народных Комиссаров Эстонской ССР", selle all vasakul järjekorranumber, keskel ilmumise kuupäev ning paremal ilmumise aasta; edasi sisukord.

Eesti NSV Teataja II osa vihiku esimesel leheküljel on pealkiri „Eesti NSV Teataja Lisa" ning selle all vihiku järjekorranumber, ilmumise kuupäev ja aasta. *(12. detsembril 1944 — ENSV T nr. 15, art. 187.)*

6. Eesti NSV Teataja esimese osa lühendiks on eesti keeles ENSV T ja vene keeles В ЭССР.

7. Eesti NSV Teataja mõlemate osade järjekorranumbrid algavad igal aastal algusest peale.

8. Eesti NSV Teataja esimeses osas avaldamisele kuuluvad aktid avaldatakse artiklite järjekorranumbri all, alates igal kalendriaastal algusest peale.

Eesti NSV Teataja venekeelses eriväljaandes märgitakse iga akti all, millal, missuguses Eesti NSV Teataja numbris ja mis artikli all akt on avaldatud eesti keeles. *(12. detsembril 1944 — ENSV T nr. 15, art. 187.)*

9. Eesti NSV Teataja tellimise ja üksiku numbri kui ka eraldi müüdavate osade hinna määrab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu Asjadevalitseja, arvesse võttes tegelikke kulusid.

10. Eesti NSV Teataja osasid võib tellida ja osta üksteisest lahus.

Vt. 1945. a. nr. 20.

5. RIIKLIKKUDE MUUSEUMIDE ASUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 7. jaanuar 1941. a.
(ENSV T nr. 3, art. 35)

Eesti NSV muuseumidevõrgu väljaarendamiseks asutada järgmised keskmuuseumid:

1. Riiklik Loodusteaduste Muuseum Tallinnas, alates 1. jaanuarist 1941.

2. Riiklik Vabaõhumuuseum Tallinn-Pirital, alates 1. juulist 1941.

Nimetatud muuseumide lähema konstruktsiooni määrab Hariduse Rahvakomissar.

Vt. 1944. a. nr. 37, 39; 1947. a. nr. 22.

6. TALUPIDAMISTE VANADE VÕLGADE KUI KA MAKSUDE KUSTUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 7. jaanuar 1941. a.
(ENSV T nr. 3, art. 37)

Vastavalt Eesti Riigivolikogu deklaratsioonile 23. juulist 1940, mis näeb ette talupoegade vabastamist kõikidest väljaostu maksu-

dest, mis on seoses varem teostatud maareformiga, ebaõiglaste maksude ärakaotamist ja töötava talurahva maksuvõlgade kustutamist, milliste üldsumma ületab 50 miljonit rubla, — Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Vabastada talupidamised kõikide võlgade tasumisest väljaostumaksude alal, mis on seoses varem teostatud maareformiga.

2. Kustutada töötava talurahva majapidamistele ja maatöölistele kõik maksu- ja trahvivõlad (maa-kinnisvaramaksu, tulumaksu, isikumaksu, kinnistusmaksu, tempelmaksu, pärandimaksu, teedemaksu, politseiorganite poolt administratiivkorras peale pandud trahvide, vallavalitsuste korraldiste mittetäitmise eest peale pandud trahvide, kohtutrahvide, maksu-viivitustrahvide jt.), mis neil tasuda olid 1. jaanuariks 1940.

3. Kustutada kõigile maatöölistele ja töötava talurahva majapidamistele, kelle valduses ei olnud enne maa kuulutamist riigi omanduseks maad üle 5 hektaari, kõik 1940. a. eest tasumata maksud.

4. Käesoleva määruse põhjal kõikidest maksudest ja trahvidest vabastatavate töötava talurahva majapidamiste ja maatööliste nimestikud kinnitatakse Töötava Rahva Saadikute Maakonnanõukogude Täitev Komiteede poolt rahandusorganite ja Töötava Rahva Saadikute Vallanõukogude ettepanekul.

7. TOOÕNNETUSTE REGISTREERIMISE JUHENDI KINNITAMISE JA TOOTMISEGA SEOTUD ÕNNETUSJUHTUMITE REGISTREERIMISE JA ARVELE VÕTMISE MÄÄRUSE TEADMISEKS JA TÄITMISEKS AVALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 7. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 4, art. 57)

I.

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Eesti NSV Töö Rahvakomissari juhend tööõnnetuste registreerimise kohta.

2. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu (ÜAÜKN) Presiidiumi poolt 8. septembril 1939 kinnitatud Tootmisega seotud õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise määrus (ÜAÜKN büll. nr. 12 — 1939) eestikeelses tõlkes.

II.

Eesti NSV Töö Rahvakomissari juhend tööõnnetuste registreerimise kohta ja Tootmisega seotud õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise määrus võtta kohaldamisele arvates 1. jaanuarist 1941.

Eesti NSV Töö Rahvakomissari juhend tööõnnetuste registreerimise kohta.

I. Erasektoris juhtunud õnnetusjuhtumite registreerimine ja arvele võtmine.

§ 1. Tootmisega seotud õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise määruses ettenähtud korras on kohustatud tööõnnetusi registreerima ja arvele võtma ka kõik eratööandjad, nagu põllupidajad, käsitööstusettevõtjad, veonduskäitiste pidajad, kaubanduslikkude ettevõtete pidajad, ehitusettevõtjad, majateenijate pidajad jne.

Õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise kord ei ole kehtiv tööonduslikkude kooperatiiv-artellide, põllumajanduslikkude ja kalanduslikkude kolhooside liikmetega juhtunud tööõnnetuste kohta.

Tööonduslikkude kooperatiiv-artellide, põllumajanduslikkude ja kalanduslikkude kolhooside palgaliste isikutega juhtunud tööõnnetused kuuluvad registreerimisele õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise korras.

§ 2. Erasektoris vastutus õnnetusjuhtumite täieliku ja õigeaegse registreerimise ja arvele võtmise eest lasub tööandjal, kes on kohustatud ka alla kirjutama õnnetusjuhtumi kohta koostatud akti (vorm nr. 1) ja veerandaasta-aruande õnnetusjuhtumite kohta (vorm nr. 2).

Käitise või töö asukohast eemaloleku ajaks on eratööandja kohustatud nimetama enda asetäitja, kelle peal tööandja eemaloleku ajal lasuvad tööandja kohustused ja vastutus õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise suhtes.

§ 3. Eratööandjate juures töötavate isikutega juhtunud tööõnnetuste kohta koostatud aktid (vorm nr. 1), aruanded (vorm nr. 2) ja teatised (vorm nr. 3) on nende koostajad kohustatud esitama üldises korras ja tähtaegadel ametiühingu komiteede asemel E. Ametiühingute Kesknõukogu kindlustuspunktidele.

II. Õnnetusjuhtumitest tööinspektsioonile teatamine.

§ 4. Ühe eksemplari Tootmisega seotud õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise määruse §§ 13—14 korras koostatud aruandest on ettevõtte või asutise administratsioon — kui ettevõte või asutis ei allu ametiühingu keskkomitee tööinspektorile — või eratööandja kohustatud saatma ka vastava jaoskonna tööinspektorile. *(1. aprillil 1941 — ENSV T nr. 38, art. 573.)*

§ 5. Avariidest, rasketest ja surmaga lõppenud tööõnnetustest

tuleb igal juhul teatada telefoni, telegraafi või käskjala läbi ka vastava jaoskonna tööinspektorile.

§ 6. Kui teatise juurdlusest surmaga lõppenud õnnetusjuhtumi kohta (vorm nr. 3) koostab vabriku-tehase või kohalik komitee, siis on vabriku-tehase või kohalik komitee kohustatud kolme päeva jooksul pärast kannatanu surma saatma sellest teadaandest ühe eksemplari kas vastava ametiühingu keskkomitee või jaoskonna tööinspektorile. *(1. aprillil 1941 — ENSV T nr. 38, art. 572.)*

§ 7. Jaoskonna tööinspektorid esitavad ENSV Ametiühingute Kesknõukogu Tööinspektsiooni Osakonnale aktid tootmisega seotud õnnetusjuhtumite kohta (vorm nr. 1) järgmise kuu 5. päevaks, veerandaasta koondatud aruanded tootmisega seotud õnnetusjuhtumite kohta (vorm nr. 2) aruande veerandaastale järgneva kuu 25. päevaks, teatised juurdlustest surmaga lõppenud õnnetusjuhtumite üle (vorm nr. 3) kolme päeva jooksul arvates teatise koostamisest või vabriku-tehase või kohalikult komiteelt saamisest ja andmed surmaga lõppenud õnnetusjuhtumitest (vorm nr. 4) järgneva kuu 5. päevaks. *(1. aprillil 1941 — ENSV T nr. 38, art. 572.)*

Tootmisega seotud õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise määrus.

Kinnitatud ÜAÜKN Presiidiumi poolt 8. septembril 1939.

I. Üldmäärused.

1. Käesoleva määruse alla kuuluvad tööstus, transport, ehitustööd, sovhoosid, masina-traktorijaamad ja töökojad, autokolonnid, metsaülestöötamise tööd, metsaparvetus ja kõik tootmise ettevõtted teistes rahvamajanduse harudes.

2. Registreerimisele käesoleva määruse korras kuuluvad kõik õnnetusjuhtumid, mis tekkisid tööliste ja teenijatega seoses nende tööga tootmise juures ja mis tekitasid töövõime kaotuse vähemalt üheks tööpäevaks.

Arvele võtmisele kuuluvad nimetatuist need õnnetusjuhtumid, mis tekitasid üle kolme tööpäeva kestnud töövõime kaotuse.

3. Vastutus õnnetusjuhtumite täieliku ja õigeaegse registreerimise ja arvele võtmise eest lasub meistril, tsehi ülemal ning ettevõtte peainseneril.

4. Kontroll õnnetusjuhtumite täieliku ja õigeaegse registreerimise ning arvele võtmise üle pannakse vabrikute-tehaste komiteedele ning tööinspektoritele.

5. Süüdlased käesoleva määruse rikkumises võetakse distsiplinaarsele, administratiivsele või kohtulikule vastutusele kooskõlas kehtiva seadusandlusega.

II. Õnnetusjuhtumite registreerimine.

6. Igast õnnetusjuhtumist, mis seotud tootmisega ja mille järeldusel kannatanu lahkub töökohalt, on kannatanu ise või õnnetusjuhtumi lähim tunnistaja kohustatud viivitamata teatama meistrile või tsehi ülemale.

Teada saades õnnetusjuhtumist, meister teatab sellest viivitamata tsehi ülemale.

7. Selle tsehi ülem, kus oli õnnetusjuhtum, on kohustatud tööpäeva kestel sellest teatama ettevõtte peainsenerile ja vabriku-tehase komiteele.

8. Iga õnnetusjuhtumi puhul, mis on seotud tootmisega ja kutsunud välja töövõime kaotuse vähemalt üheks tööpäevaks, tsehi ülem on kohustatud 24 tunni jooksul:

a) juurdlema õnnetusjuhtumi põhjusi;

b) koostama õnnetusjuhtumi üle akti 4 eksemplaris vorm N-1 (lisa 1) järgi, täites temas punktid 1 kuni 14, viimane kaasa arvatud.

9. Pärast akti koostamist tsehi ülem annab aktist viivitamata a) ettevõtte peainsenerile; b) vabriku-tehase komiteele; v) tööinspektorile, — igaühele ühe eksemplari.

10. Ettevõtte peainsener on akti saades kohustatud kindlustama, et akti p. 14 näidatud abinõud põhjuste kõrvaldamiseks, mis tekitasid õnnetusjuhtumi, teostataks.

Tähtaegade möödumisel, mis on määratud nende abinõude läbiviimiseks, ettevõtte peainsener ja vabriku-tehase komitee kontrollivad nende tegelikku teostamist. Kontrollimise tulemused kantakse akti p. 15 all ning kirjutatakse ühiselt alla ettevõtte peainseneri ja vabriku-tehase komitee esimehe poolt.

11. Õnnetusjuhtumist tekkinud ajutise töövõimetuse lõppemisel ettevõtte administratsioon täidab akti p. 16 — õnnetusjuhtumi lõpptulemusist. See punkt täidetakse töövõimetus-lehtede põhjal, mis hoitakse ettevõtte arve-jaoskonnas. Akti p. 16 kirjutab alla ettevõtte peainsener.

12. Kui ettevõttes oli õnnetusjuhtum töölise või teenijaga, kes oli komandeeritud teise majandusliku organisatsiooni poolt (monteerimise, laadimise jne. töödeks), siis see õnnetusjuhtum registreeritakse ja võetakse arvele ettevõttes, kus ta tekkis, misjuures aktis näidatakse organisatsioon, kes kannatanu oli komandeerinud.

Akti ärakiri saadetakse ettevõtte administratsiooni poolt kannatanu alalisse töökohta — administratsioonile ja vabriku-tehase või kohalikule komiteele.

III. Õnnetusjuhtumite arvele võtmine.

13. Aktide põhjal koostab ettevõtte administratsioon veerandaasta „Aruande õnnetusjuhtumeist, mis seotud tootmisega" — vorm N-2 järgi (lisa 2).

Sellesse aruandesse kantakse ainult need tootmisega seotud õnnetusjuhtumid, mis tekitasid üle kolme tööpäeva kestnud töövõime kaotuse.

Aruande kirjutab alla ettevõtte peainsener.

14. Hiljemalt 10-dal kuupäeval aruande veerandaastale järgneval kuul ettevõtte administratsioon suunab aruandest: a) kõrgemal seisvale majanduslikule organisatsioonile: trustile või peavalitsusele (glavk'ile) (või Rahvakomissariaadile, kui käitis allus temale vahetult); b) vabriku-tehase komiteele; v) kõrgemal seisvale ametiühingulisele organisatsioonile: ametiühingu oblasti või keskkomiteele — igaühele ühe eksemplari.

Märkus. Kui lähemaks kõrgemal seisvaks ametiühinguliseks organisatsiooniks on ametiühingu rajooni komitee, siis saadetakse aruanne ametiühingulisel joonel (p. v) temale.

15. Esitatud aruannete alusel koostatakse vorm N-2 järgi ja esitatakse kõrgemal seisvatele majanduslikkudele ja ametiühingulistele organisatsioonidele veerandaasta koondatud aruanded tootmisega seotud õnnetusjuhtumeist.

Veerandaasta koondatud aruanded esitatakse: a) trustide poolt peavalitsustele (glavk'idele) ja peavalitsuste (glavk'ide) poolt Rahvakomissariaatidele; b) ametiühingute oblastite komiteede poolt keskkomiteedele ja keskkomiteede poolt — Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule.

Veerandaasta koondatud aruannete esitamise tähtajad ja kord määratakse: majanduslikkude organisatsioonide jaoks — Rahvakomissariaatide poolt, ametiühinguliste organisatsioonide jaoks — Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu poolt.

IV. Avarii-, raskete ja surmaga lõppenud õnnetusjuhtumite registreerimine ja arvele võtmine.

16. Registreerimisele ja arvele võtmisele käesoleva (IV) alajaotuse korras kuuluvad erandita kõikides ettevõtetes ja asutistes järgmised õnnetusjuhtumid, mis seotud tööga:

a) avarii-õnnetusjuhtumid — kui õnnetusjuhtum tekkis üheaegselt kolme või rohkem töötajaga;

b) rasked õnnetusjuhtumid, mis põhjustavad invaliidsuse;

v) surmaga lõppenud õnnetusjuhtumid.

17. Avarii-, raske või surmajuhtumiga lõppenud õnnetusjuhtumi korral tsehi või selle osakonna ülem, kus oli õnnetusjuhtum, on kohustatud viivitamata sellest teatama telefoni teel või käskjalaga

ettevõtte peainsenerile või ettevõtte või asutise juhatajale, samuti ka vabriku-tehase või kohalikule komiteele.

18. Ettevõtte peainsener või ettevõtte või asutise juhataja, saades teatise avarii-, raskest või surmaga lõppenud õnnetusjuhtumist, on kohustatud sellest viivitamata teatama telegraafi või telefoni teel või käskjalaga kõrgemal seisvale majanduslikule organisatsioonile [trustile või peavalitsusele (glavk'ile) või Rahvakomissariaadile] ja tööinspektorile.

Kui alul teatati õnnetusjuhtumist, kui raskest, aga mõne aja pärast kannatanu suri (õnnetusjuhtumi juures saadud vigastusest), siis ettevõtte peainsener või ettevõtte või asutise juhataja on kohustatud täiendavalt teatama kannatanu surmast.

19. Inimohvritega avariide ja hulgaliste mürgistuste puhul ettevõtte või asutise juhataja on kohustatud sellest viivitamata teatama telegraafi või telefoni teel kõrgemal seisvatele majanduslikkudele ja ametiühingulistele organisatsioonidele: trustile, peavalitsusele (glavk'ile) ja Rahvakomissariaadile, ametiühingu oblasti ja keskkomiteedele ja Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule.

20. Iga avarii-, raske või surmaga lõppenud õnnetusjuhtumit peab tööinspektori (kus teda aga ei ole, seal vabriku-tehase või kohaliku komitee) poolt viivitamata juureldama.

21. Surmaga lõppenud õnnetusjuhtumi juurdluse andmete põhjal tööinspektor (kus teda aga ei ole, seal vabriku-tehase või kohalik komitee) koostab peale juurdluse akti vorm N-3 järgi teatise tööga seotud ja surmajuhtumiga lõppenud õnnetusjuhtumi juurdlusest (lisa 3).

Hiljemalt 3 päeva jooksul pärast kannatanu surma tööinspektor (kus teda aga ei ole, seal vabriku-tehase või kohalik komitee) saadab kinnises ümbrikus sellest teadaandest ametiühingute oblasti ja keskkomiteedesse, samuti ka trusti ja peavalitsusse (glavki) (või Rahvakomissariaati, kui ettevõte allub temale vahetult) — igaühele ühe eksemplari.

22. Hiljemalt 5. kuupäevaks iga kuu ametiühingute keskkomiteed saadavad Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule, peavalitsused (glavk'id) aga saadavad Rahvakomissariaatidele eelnenud kuu eest „Andmed surmaga lõppenud õnnetusjuhtumeist, mis seotud tööga" vorm N-4 järgi (lisa 4).

23. Sõltumata spetsiaalsest registreerimisest ja arvele võtmisest käesoleva alajaotuse korras, avarii-, rasked ja surmaga lõppenud õnnetusjuhtumid, mis tekkisid tootmisettevõtteis, kuuluvad üldisele registreerimisele ja arvelevõtmisele määruse § 6—15 korras.

Lisa 1.
Vorm N-1.

AKT
TOOTMISEGA SEOTUD ÕNNETUSJUHTUMI KOHTA

Nr. .....

(Koostatakse tsehi ülema poolt 4 eksemplaris ja antakse tema poolt ettevõtte peainsenerile, vabriku-tehase komiteele ja tööinspektorile.)

1. Ettevõtte nimetus .....
2. Rahvamajanduse haru .....
3. Ettevõtte aadress .....
4. Kannatanu perekonna-, ees- ja isanimi .....
5. Kas mees või naine (alla kriipsutada).
6. Vanus .....
7. Tsehh, kus kannatanu alaliselt töötab .....
   Tabeli number .....
8. Millist tööd tegi (amet) .....
9. Staaž: a) kui kaua töötab antud töödel (ametis) selles tsehis? ..... b) mitu aastat töötab üldse antud kutsealal? .....
10. Õnnetusjuhtum oli kell ....., ... kuupäeval ..... kuus 19..... a., ... tundi pärast töö algust.
11. Õnnetusjuhtumi koht (osakond, tsehh, töökoda jne.) .....
12. Õnnetusjuhtumi asjaolude ja käigu üksikasjaline kirjeldus .....
13. Kas kannatanu on läbi teinud õpetuse töö ohutuist meetodeist, tehmiinimumi, instruktaaži? .....
14. Abinõude loend õnnetusjuhtumit põhjustanud asjaolude kõrvaldamiseks, ühes nende teostamise tähtaegadega .....

Juurdlus on toimetatud ja akt koostatud kell ....., ... kuupäeval ..... kuus 19..... a.

Tsehi ülem.

15. Andmed akti p. 14 ettenähtud abinõude teostamise kohta .....

Peainsener
Vabriku-tehase komitee esimees

16. Õnnetusjuhtumi lõpptulemus (näidata: asus uuesti tööle, tunnustatud invaliidsus, lõppes surmajuhtumiga) .....

Järje nr.	Diagnoos töövõimetuslehe järgi	Töölt vabastatud		Töövõimetuse päevi (tööpäevades)
		mis kuupäevast	mis kuupäevani	
1.	.....	.....	.....	.....
2.	.....	.....	.....	.....
3.	.....	.....	.....	.....
	Kokku	.....	.....	.....

Peainsener

Lisa 2.
Vorm N-2.

ARUANNE

ÕNNETUSJUHTUMEIST, MIS SEOTUD TOOTMISEGA ..... VEERANDAASTAS (.....) 19..... a.
(märkida veerandaasta kuud)

1. Ettevõtte nimetus .....
2. Rahvamajanduse haru .....
3. Ettevõtte aadress: vabariik, krai, oblast ..... rajoon ..... linn (küla) ..... tänav ..... maja nr. ..... telefon nr. .....
4. Ametiühing .....

Aruanne koostatakse ettevõtte administratsiooni poolt. Hiljemalt 10. kuupäeval aruande veerandaastale järgnevas kuus ettevõtte administratsioon suunab: a) kõrgemal seisvale majanduslikule organisatsioonile: trustile või peavalitsusele (glavk'ile) (või Rahvakomissariaadile, kui ettevõte allub temale vahetult); b) vabriku-tehase komiteele; v) kõrgemal seisvale ametiühingulisele organisatsioonile: ametiühingu oblasti või keskkomiteele, — igaühele ühe eksemplari.

Keskmine töötajate arv nimekirjade järgi		Aruande veerandaastal olnud õnnetusjuhtumite arv, mis tekitasid üle kolme tööpäeva kestnud töövõimetuse		Kuidas jagunevad töövõimetuse kestuse järgi (tööpäevades) õnnetusjuhtumid, mille järgi aruande veerandaastal lõppes ajutine töövõimetus				Töövõimetuse päevade (tööpäevades) arv õnnetusjuhtumi aktide järgi, mis arvele võetud lahter 8-s
Üldse	Nende seas töölisi	Üldse	Nende seas töölistega	4—6 päeva	7—12 päeva	13 päeva ja rohkem	Kokku juhtumeid lahtrite 5, 6 ja 7 järgi	
1	2	3	4	5	6	7	8	

„.....“ ..... 19..... a.

Ettevõtte peainsener

Lisa 3.
Vorm N-3.

TEATIS JUURDLUSEST SURMAGA LÕPPENUD ÕNNETUSJUHTUMI ÜLE, MIS SEOTUD TÖÖGA.

Nr. .....

1. Ettevõtte nimetus .....
2. Surnu perekonna-, ees- ja isanimi .....
3. Õnnetusjuhtum oli ..... kuupäeval ..... kuus 19..... a.
4. Õnnetusjuhtumi põhjused .....
5. Juurdlus on toimetatud ..... kuupäeval ..... kuus 19..... a.
   Juurdluse akt on saadetud: 1. eks. ..... 2. eks. .....
   3. eks. ..... 4. eks. ..... „.....” ..... 19..... a.
6. Õnnetusjuhtumi juurdluse tagajärjel on võetud vastutusele .....
   (näidata ametinimetused ja perekonnanimed)
7. Andmed vastutusele võtmise tulemusist (kohtu otsus) .....

Tööinspektor .....

TEATIS JUURDLUSEST SURMAGA LÕPPENUD ÕNNETUSJUHTUMI ÜLE, MIS SEOTUD TÖÖGA.

Nr. .....

(Teadaanne koostatakse tööinspektori poolt, aga kus ta puudub, seal vabriku-tehase või kohaliku komitee poolt. Hiljemalt 3 päeva jooksul pärast kannatanu surma tööinspektor, kus ta aga puudub, seal vabriku-tehase või kohalik komitee saadab kinnises ümbrikus ühe eksemplari teadaandest ametiühingu oblasti ja keskkomiteele, samuti ka trusti või peavalitsusse (glavki) või Rahvakomissariaati, kui ettevõte allub temale vahetult.)

1. Ettevõtte nimetus .....
2. Rahvamajanduse haru .....
3. Ettevõtte aadress .....
4. Surnu perekonnanimi, ees- ja isanimi .....
5. Kas mees või naine (alla kriipsutada).
6. Vanus .....
7. Tsehh (alaline töökoht) .....
   Tabeli number .....
8. Millist tööd tegi (amet) .....

9. Staaž: a) kui kaua töötas antud tööl (ametis) antud tsehis? .....

b) mitu aastat töötas üldse antud kutsealal? .....

10. Õnnetusjuhtum oli kell ....., ... kuupäeval ..... kuus 19..... a., ... tundi pärast töö algust.

11. Õnnetusjuhtumi koht (jaoskond, tsehh, töökoda jne.) .....

12. Õnnetusjuhtumi asjaolude ja põhjuste üksikasjaline kirjeldus. Kirjeldusest peab olema selge: a) missuguste tööde läbiviimise juures tekkis õnnetusjuhtum; b) missuguse masina, tööriista vms. läbi tekkis vigastus või missugune mürkaine kutsus välja mürgistuse; v) mis on õnnetusjuhtumi põhjused (tehnilist ja organisatsioonilist laadi); d) kes on süüdi õnnetusjuhtumis .....

13. Kas kannatanu on läbi teinud õpetuse töö ohutuist meetodeist, tehmiinimumi, instruktaaži? .....

14. Abinõud, mis on esitatud õnnetusjuhtumi juurdluse tulemusena .....

Tööinspektor .....

Lisa 4.
Vorm N-4.

ANDMED SURMAGA LÕPPENUD ÕNNETUSJUHTUMEIST, MIS SEOTUD TÖÖGA.

..... kuus 19..... a.

.....
[ametiühingu või peavalitsuse (glavk'i) nimetus]

(Andmed saadetakse hiljemalt iga kuu 5. päeval ametiühingute keskkomiteede poolt ÜAÜKN-le, peavalitsuste (glavk'ide) poolt Rahvakomissariaatidele.)

Ettevõtte nimetus ja aadress	Surnu perekonna-, eesja isanimi ning vanus	Mis tööd tegi	Surmaga lõppenud õnnetusjuhtumi asjaolude ja põhjuste lühike kirjeldus

(Aruande esitava organisatsiooni juhataja allkiri)

„.....“ ..... 19..... a.

8. TÖÖSTUSLIKE RAHVAKOMISSARIAATIDE KÄITISTE PÕHIVAHENDITE AMORTISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 8. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 5, art. 64)

Pidades silmas vajadust seada sisse sotsialistlikule tootmissüsteemile vastavaid käitiste põhivahendite amortisatsiooni norme, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Teha tööstuslikele rahvakomissariaatidele ülesandeks, võttes arvesse neile alluvate käitiste tööstusprotsesside erinevusi ning aluseks võttes NSV Liidus kehtivaid ja juurdelisatud tabelis (nr. 1) toodud keskmisi norme, töötada välja eraldi iga tööstusala ja iga käitise kohta differentseeritud amortisatsiooni normid käitiste valduses olevate hoonete, ehitiste, masinate ja seadistuse kohta ning sellest eraldatav osa kapitaalremontideks.

Amortisatsiooni normid peavalitsuste kohta kinnitab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu vastava Rahvakomissari ettepanekul ning üksikute käitiste kohta — vastav Rahvakomissar.

2. Kohustada Eesti NSV tööstuslikke rahvakomissariaate kuni p. 1 tähendatud amortisatsiooninormide väljatöötamiseni ja kinnitamiseni võtta tarvitusele käesolevale määrusele lisandatud tabelis (nr. 2) tähendatud amortisatsiooninormid.

3—4. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

5. Amortisatsiooni arvestamise aluseks võtta käitiste põhivahendite selleks antavate erieeskirjade alusel ümberväärtustatud alg- või taasnõutamise väärtus.

Tabel nr. 1.

Komissariaat.	Amortisatsiooniks.	Sellest kap.-remondiks.
Rasketööstuse ala	5,6%	2,4%
Masinaehituse ala	5,5%	2,2%
Metsatööstuse ala	6,0%	3,0%
Kergetööstuse ala	5,5%	3,6%
Toiduainete tööstuse ala	6,0%	2,8%

Tabel nr. 2.

Põhivahendi nimetus.	Amortisatsiooni norm
1. Tööstuslikud hooned (normaal-tüüpi):	
a) kivist, betoonist ja raudbetoonist	3,0
b) segaehitused	4,0
c) puitehitused	5,5

2. Tööstuslikud hooned (kergem tüüp):
   a) kivist, betoonist ja raudbetoonist 3,0
   b) segaehitused 5,0
   c) puitehitused 6,5
3. Mittetööstuslikud ehitused (normaal-tüüpi):
   a) kivist, betoonist ja raudbetoonist 2,0
   b) segaehitused 3,0
   c) puitehitused 4,0
   d) saviehitused 7,0
4. Mittetööstuslikud ehitused (kergem tüüp):
   a) kivist, betoonist ja raudbetoonist 2,5
   b) segaehitused 3,5
   c) puitehitused 5,0
   d) saviehitused 7,0
5. Ehitised:
   a) kivist, betoonist ja raudbetoonist 2,0
      1) dokid, muulid, tammid, tunnelid, kaevud jne. . . . —
      2) maa-alused ärajooksutorustikud, veerennid, sillad, reservuaarid ja muud säärased 3,5
      3) kõrgahjud, marteni ja muud säärased ahjud, vabriku korstnad, šahtid, maa-alused käigud, sillateed, plangud ja muud säärased ehitised 4,0
   b) puust tammid, kaevud, reservuaarid, sillad, platvormid ja muud säärased ehitised 9,0
6. Tööstuste sisseseaded:
   a) seebivabrikud 7,0
   b) turba, telliste, lubja, alabastri, liiprite imbutamise tööstused 7,5
   c) sooda, gaasi, tsemendi, asfaldi, tselluloosi, paberi, tekstriini tööstused 8,0
   d) tiku, superfosfaadi, õlle, tärklise-siirupi, makaroni, kondiitri, kondiümbertöötamise tööstused 8,5
   e) masinaehituse, metallurgia, põlevkivi, asbesti, kummi, metsaümbertöötamise, puidu kuivajamise, koksi-bensooli, farmatseutilise, naha, jalanõude, õmbluse, tekstiil- (peale värvimise ja polsterdamise), tubaka, konservi, kartonaaži, polügraafia, plahvatusainete, tipograafia, põhikeemia, kosmeetika-parfümeeria, aniliini, värvihõõrumise tööstused 9,0
   f) akumulaatorite, elektrilambipirnide, šamoti, tekstiil (värvimiseviimistluse, polsterdamise), portselani, aedviljakuivatuse, naftadestilleerimise tööstused 9,5
7. Transport:
   a) raudtee liikuv koosseis 7,0
   b) autotransport 20,0
8. Tööriistad (instrumendid) 15,0
9. Majapidamisinventar 10,0

9. PEREKONNASEISUAKTIDE REGISTREERIMISE KORRA KOHTA

ENSV RKN-i määrus 10. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 5, art. 65)

1. Seoses Eesti NSV territooriumil VNFSV Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeksi kehtimahakkamisega [1] panna alates 15. jaanuarist 1941 Eesti NSV territooriumil kehtima NSVL üldine perekonnaseisuaktide registreerimise kord.

2. Lisaks Tallinnas, Tartus, Rakveres, Viljandis, Valgas, Pärnus, Petseris, Narvas ja Tallinna linna Nõmme linnaosas asutatud perekonnaseisuaktide-büroodele organiseerida Võrus, Paides, Haapsalus ja Kuressaares linnade perekonnaseisuaktide bürood. Teistes linnades ja valdades perekonnaseisuaktide registreerimise kohustus panna vastavate linnade ja valdade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteede sekretäridele.

3. Linnade ja valdade täitevkomiteed on kohustatud kandma oma eelarve korras kõik perekonnaseisuaktide registreerimisega seoses olevad majanduslikud ja muud kulud.

4. Maakondade, linnade ja valdade kohalike täitevkomiteede esimeestel lasub vastutus perekonnaseisuaktide registreerimiseks normaalsete ja kultuursete tingimuste loomise eest.

5. Maakondade, linnade ja valdade täitevkomiteede esimehi kohustada kõigiti kaasa aitama linnade ja valdade täitevkomiteede sekretäride ettevalmistamisele perekonnaseisuaktide registreerimise tööks.

6. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 27. juulist 1936 (LSKK 1936, nr. 44, art. 369) sündide ja surmajuhtumite registreerimise korra ning tähtaegade kohta.

Vt. 1946. a. nr. 27.

Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus sündide ja surmajuhtumite registreerimise korra ja tähtaegade kohta.

Elanikkonna loomuliku liikumise arvestuskorra edasise parandamise eesmärgil NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määravad:

1. Sündide ja surmajuhtumite registreerimine linnades ja rajoonikeskustes toimub linnade ja rajoonide perekonnaseisuaktide büroodes (PerB), maal ja töölisalevites — maa-asulate ja alevite nõukogudes.

Sünni- ja surmajuhtumi registreerimine toimub maksuta.

2. Lapse sünd registreeritakse vanemate või ühe neist avaldusel; vanemate haiguse ja surma korral või kui neil mõnel muul põh-

[1] Vt. 1940. a. nr. 58.

jusel on võimatu avalduse esitamine — sugulaste või teiste isikute avaldusel, kelle hooldamisel on laps, hiljemalt ühe kuu jooksul arvates sündimise päevast. Surnultsündinute registreerimine peab toimuma aga hiljemalt 24 tunni jooksul arvates sünnitamise hetkest.

Heitlaps registreeritakse tema leidja või Töölis-Talupoegade Miilitsa organite avaldusel hiljemalt kolme ööpäeva jooksul arvates tema leidmisest.

3. Surmajuhtum registreeritakse surnu sugulaste või vastava majavalitsuse avaldusel hiljemalt kolme päeva jooksul arvates surma saabumisest.

Vägivaldne surm (tapmine), samuti surm enesetapmise või õnnetusjuhu tagajärjel registreeritakse uurimise või Töölis-Talupoegade Miilitsa organite avaldusel hiljemalt 24 tunni jooksul arvates suremisest või laiba leidmisest ja ainult arstitunnistuse alusel surma põhjuse kohta.

4. Vastutus sündide ja surmajuhtumite õigeaegse ja õigeviisilise registreerimise tagamise eest (registreerimistähtaegade ja -korra teatavakstegemine elanikkonnale, registreerimisest hoidumise juhtude väljaselgitamine, aktiraamatute õige pidamine jne.) panna: linnades — rajoonide ja linnade PerB-de juhatajatele isiklikult, maal aga — vastavate maa-asulate ja alevite nõukogude sekretäridele isiklikult.

5. Määrata sündide ja surmajuhtumite registreerimisest hoidumise, samuti käesoleva määrusega seatud registreerimistähtaegadest mittekinnipidamise eest — rahatrahv 25 rublast kuni 100 rublani, mis määratakse rajoonide täitevkomiteede, linnade, maa-asulate ja alevite nõukogude määrustega.

6. Ametiisikud alluvad sündide ja surmajuhtumite registreerimisest põhjendamata hoidumise, mitteõigeaegse registreerimise, samuti elanikkonna loomuliku liikumise arvestuse kohta seatud tähtajaks andmete mitteesitamise või ebaõigete andmete esitamise eest kriminaalvastutusele VNFSV Kriminaalkoodeksi § 111 ja teiste liiduvabariikide kriminaalkoodeksite vastavate paragrahvide järgi.

7. Teha NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadile ülesandeks anda välja käesoleva määruse rakendamiseks juhend, milles eriti ette näha sünni- ja surmajuhtumi registreerimise sissekande vorm.

8. Panna ette liiduvabariikidele viia oma seadusandlus vastavusse käesoleva määrusega.

10. KEHAKULTUURI KOMPLEKSIDE OVTK JA VTK KEHTIMAPANEKU KOHTA EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKUS VABARIIGIS

ENSV RKN-i määrus 14. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 7, art. 91)

Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidus on noorsoo ja töötava rahva kehalise kasvatuse süsteemi põhialuseks üleliidulised

kehakultuuri kompleksid „Ole valmis tööks ja kaitseks" ja „Valmis tööks ja NSVL kaitseks". Lähtudes sellest, Eesti NSV peab oma vankumata ülesandeks kasvatada ja tugevdada mitmekülgselt Eesti NSV noorsoo ja töötava rahva töövõimet, aktiivsust, elurõõmu ja riigikaitse võimsust „Ole valmis tööks ja kaitseks" ja „Valmis tööks ja NSVL kaitseks" alusel. Seda arvesse võttes Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

Tunnustada „Ole valmis tööks ja kaitseks" (OVTK) ja „Valmis tööks ja NSVL kaitseks" (VTK) kompleksid kehtivaks Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis, alates 15. jaanuarist 1941.

Vt. 1940. a. nr. 55.

11. LASTEAEDADE JA LASTE MÄNGUMURUDE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 9, art. 98)

Eesti NSV töötava rahva eelkooliealiste laste kasvatuse edendamiseks ja selleks tarvilike asutiste asutamiseks ja ülalpidamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Eelkooliealiste laste (alates 3 eluaastast) kasvatuse edendamine ja koolieelsete kasvatusasutiste õppe- ja kasvatustöö korraldamine on Hariduse Rahvakomissariaadi ülesandeks.

2. Eelkooliealiste laste kasvatusasutisteks on lasteaiad ja laste suvised mängumurud, millede õppe- ja kasvatustöö kohta üksikasjalikud alused antakse Hariduse Rahvakomissari poolt.

3. Lasteaedu võivad avada riiklikud ja kooperatiivsed asutised ja ettevõtted ning ühiskondlikud organisatsioonid.

Hariduse Rahvakomissari erijuhendi alusel ja korras võivad asutada ja ülal pidada lasteaedu ka lastevanemate grupid [1].

4. Linnade ja maakondade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteed on kohustatud asutama ja ülal pidama eelkooliealistele lastele lasteaedu. Samuti on tööstuslikud käitised sellekohaste eeskirjade alusel ja plaani kohaselt kohustatud asutama ja ülal pidama lasteaedu käitistes töötajate laste jaoks.

Täitevkomiteede ja käitiste tegevuse kooskõlastamist ja koostööd lasteaedade asutamise ja ülalpidamise alal suunab Hariduse Rahvakomissar.

5. Lasteaedade ülalpidajad on kohustatud hoolitsema lasteaedade ruumide ja nende vastavate seadmetega ja vahenditega varustamise eest.

6. Lasteaedades antakse lastele tarvilikul määral toitu maksuta või maksu eest, vastavalt laste ülalpidajate ainelisele seisundile.

7. Õppe- ja kasvatustööd lasteaedades korraldab Hariduse Rahvakomissariaat kommunistliku kasvatuse alustel.

---

[1] Vt. ENSV T 1941, 31, 452.

Kõik lasteaiad kuuluvad Hariduse Rahvakomissariaadi järelevalvele.

8. Lasteaedade tegevuse korraldamine teostatakse lasteaedade juhatajate poolt. Peale juhatajate nähakse lasteaedades ette tarvilik arv kasvatajaid ja teenijaskond.

9. Juhendid lasteaedade asutamise, ülalpidamise ja sisustamise, õppe- ja kasvatustöö suunamise ning kasvatajate ettevalmistuse ja teenistuse kohta paneb kehtima Hariduse Rahvakomissar [1].

10. Hariduse Rahvakomissaril on õigus anda juhendeid ja käskkirju käesoleva määruse teostamiseks.

Vt. 1945. a. nr. 53; 1948. a. nr. 31.

12. NSV LIIDU KAUBANDUSLIKU MERESÕIDU KOODEKSI JA TEISTE LIIDU-MERESEADUSTE KEHTIMAPANEKU KOHTA EESTI NSV TERRITOORIUMIL

ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 17. jaanuaril 1941. a. (ENSV T nr. 15, art. 169)

1. Vastavalt NSV Liidu Konstitutsiooni (Põhiseaduse) paragrahvile 14 ja Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) paragrahvile 13 ning seoses Eesti NSV meretranspordi asutiste ja ettevõtete üleandmisega NSV Liidu Merelaevastiku Rahvakomissariaadi juhtimisele [2] panna kehtima Eesti NSV territooriumil NSV Liidu Kaubandusliku meresõidu koodeks ja teised mereseadused, mis on antud liiduvalitsuse poolt, ning NSV Liidu Merelaevastiku Rahvakomissari käskkirjad ja juhendid, mis on antud liidu-mereseaduste arendamiseks.

2. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)*

13. SOTSIAALKINDLUSTUSE TEOSTAMISE JA TASUTA ARSTIABI ANDMISE KORRA KOHTA KÄSITÖÖSTUSLIKE ARTELLIDE LIIKMEILE

ENSV RKN-i määrus 28. jaanuaril 1941. a. (ENSV T nr. 28, art. 356)

1. Kohustada ENSV Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaadi Käsitööstuslike Artellide Peavalitsust korraldama sotsiaalkindlustuse ja tasuta arstiabi andmist käsitööstuslike artellide liikmeile, organiseerides selleks sotsiaalkindlustuse kassa, kes tegutseb isemajapidamise põhimõtte alusel.

2. Organiseerida ülaltähendatud kassa kindlustuse alla kuuluvatele käsitööstuslike artellide liikmeile tasuta arstiabi andmist riikliku tervishoiu võrgu kaudu, kusjuures sellest Tervishoiu Rahvakomissariaadil tekkinud kulud tasub Sotsiaalkindlustuse kassa, vas-

[1] Vt. ENSV T 1941, 20, 262 ja 263; 25, 325.
[2] Vt. ENSV T 1940, 36, 413.

tavalt sellekohasele kokkuleppele, mis sõlmitakse Tervishoiu Rahvakomissariaadi ja Käsitööstuslike Artellide Peavalitsuse vahel.

3. Kinnitada juuresolev Käsitööstuslike Artellide Sotsiaalkindlustuse Kassa põhimäärus.

Vt. 1940. a. nr. 32, 33, 38, 39, 44; 1941. a. nr. 3; 1948. a. nr. 24.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
28. jaanuari 1941 määruse nr. 120
juurde.

ENSV Käsitööstuslikkude Artellide Sotsiaalkindlustuskassa põhimäärus.

1. ENSV Käsitööstuslikkude Artellide Sotsiaalkindlustuskassa teostab käsitööstuslikkude artellide liikmete sotsiaalkindlustust, kaasa aidates nende materiaalse olukorra parandamisele ja kultuurilise taseme tõstmisele.

2. Sotsiaalkindlustuskassa kindlustuse alla kuuluvad kõik ENSV käsitööstuslikkude artellide liikmed, arvates 1. jaanuarist 1941. Pärast 1. jaanuari 1941 registreeritud käsitööstuslikkude artellide liikmed kuuluvad kassa kindlustuse alla, arvates vastavate artellide registreerimise momendist. Kõik Sotsiaalkindlustuskassa kindlustuse alla kuuluvad käsitööstuslikkude artellide liikmed on õigustatud kassa teenustele vastavalt käesolevale põhimäärusele.

3. Sotsiaalkindlustuskassa kindlustuse alla kuuluvate käsitööstuslikkude artellide liikmetele võimaldatakse järgmist laadi kindlustusi:

a) tasuta arstiabi;
b) rahalist toetust ajutise töövõimetuse puhul;
c) rahalist toetust raseduse, sünnituse puhul;
d) rahalist toetust lapse sündimise puhul;
e) rahalist toetust matusteks;
f) pensioni vanaduse, invaliidsuse ja toitja kaotuse puhul;
g) puhkekodusid, sanatooriume ning kuurorte;
h) liikmete laste jaoks pioneeride laagreid ja laste sanatooriume, lasteaedasid ja lastesõimi;
i) muud laadi kindlustusi, mis on ette nähtud NSVL ja Eesti NSV seadusandlustega tööstus-kooperatiivide kindlustuse alal.

4. Iga käsitööstuslik artell on kohustatud maksma kassale kindlustusmaksu oma summadest, mis võrdub 8,4%-le oma liikmetele makstavatest töötasudest. Artelli liikmed ise on kindlustusmaksust vabad.

5. Kassa ülesandeisse kuulub:

a) kindlustusmaksude sissekasseerimine;
b) kassa vahendite reguleerimine ja jaotamine üksikute kindlustusalade järgi;
c) järelevalve teostamine töökaitse-, sanitaar- ja julgeolekutehnika määruste täitmise üle;

d) tasuta arstiabi korraldamine, toetuste ja pensioni maksmine, lastesõimede, lasteaedade, puhkekodude, sanatooriumide, kuurortide, pioneeride laagrite jms. organiseerimine ja kasutamise võimaldamine;

e) abiandmise ulatuse kindlaksmääramine;

f) kassa tegevuse plaanide ja aruannete koostamine;

g) esitatud kaebuste läbivaatamine ja otsustamine.

6. Väljamakstavad rahalised toetused, pensionid, administratsiooni- ja muud kulud kaetakse kassa sissetulekutest.

7. Kassa organisatsiooniline ülesehitamine ja asjaajamise kord määratakse kindlaks Eesti NSV Kohaliku Tööstuse Rahvakomissari sellekohase juhendiga.

14. REISIJATE SUNDUSLIKU KINDLUSTUSE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 30. jaanuaril 1941. a.
(ENSV T nr. 24, art. 316)

1. Võtta rakendamisele 1. märtsist 1941 arvates Eesti NSV-s reisijate sunduslik kindlustus NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissari poolt 3. augustil 1940 nr. 572/90 ja 30. oktoobril 1940 nr. 790/127 kinnitatud eeskirjade alusel ühendusteedel, mis loetletud käesolevale määrusele lisandatud nimekirjas.

2. Avaldada teadmiseks NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissari eelpoolnimetatud eeskirjad.

Vt. 1941. a. nr. 50.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
30. jaanuari 1941 määruse nr. 145
juurde.

Nimestik

Eesti NSV ühendusteede kohta, kus teostatakse reisijate sunduslikku kindlustust.

I. Autobuseliinid.

1. Abja—Nuia—Taagepera.
2. Aegviidu—Järva-Madise—Paide.
3. Elva—Rannu—Sangla.
4. Haapsalu—Lihula.
5. Heltermaa—Kärdla—Kõpu.
6. Heltermaa—Emmaste—Nurste.
7. Jõhvi—Iisaku—Alajõe.
8. Jõhvi—Vasknarva.
9. Jõgeva—Sadala—Mustvee.
10. Kose—Alavere—Voose.
11. Kuressaare—Lümanda.
12. Kuressaare—Mustjala.
13. Kuressaare—Leisi—Parasmetsa.
14. Kuressaare—Torgu.
15. Kuressaare—Kihelkonna.
16. Kuressaare—Kuivastu.
17. Nurmeküla—Märjamaa—Haapsalu.
18. Paide—Anna—Kose.
19. Palamuse—Kaarepera.
20. Petseri—Laura.

21. Petseri—V.-Irboska.
22. Petseri—Võõpsu—Veriora rdtjm.
23. Pärnu—Tori—Aesoo.
24. Pärnu—Häädemeeste—Ikla.
25. Pärnu—Lihula.
26. Pärnu—Kalli—Paadremaa.
27. Pärnu—Saunametsa.
28. Pärnu—Tali.
29. Pärnu—Tõhela.
30. Pärnu—Urissaare.
31. Pärnu—Varbla.
32. Pärnu—Vigala.
33. Pärnu—Vändra.
34. Põltsamaa—Aidu—Jõgeva.
35. Põltsamaa—Paide.
36. Põltsamaa—Võhma.
37. Rakvere—Avinurme.
38. Rakvere—V.-Nigula—Aseri.
39. Rakvere—Eisma.
40. Rakvere—Kiltsi—Koeru.
41. Rakvere—Viitna—Loksa.
42. Rakvere—Paide.
43. Rakvere—Rannapungerja.
44. Rakvere—Rutja.
45. Rakvere—Võsu.
46. Tallinn—Paunküla—Ardu.
47. Tallinn—Kõu—$\frac{\text{Paunküla—Ardu}}{\text{Kuimetsa—Vahastu}}$.
48. Tallinn—Keila—Vasalemma—Haapsalu.
49. Tallinn—Anija—Aegviidu—J.-Jaani.
50. Tallinn—Kaiu.
51. Tallinn—Vaida—Kose.
52. Tallinn—Käsmu.
53. Tallinn—Kuusalu—Tsitre——Leesi.
54. Tallinn—Loo—Leesi (kaubaveo).
55. Tallinn—Märjamaa.
56. Tallinn—Märjamaa——Pärnu.
57. Tallinn—Vihterpalu——Riguldi.
58. Tallinn—Kuimetsa—Vahastu.
59. Tallinn—Kuusalu—Loksa—Viinistu.
60. Tallinn—Loksa—Viinistu (kaubaveo).
61. Tallinn—Virtsu.
62. Tallinn—Alavere—Voose.
63. Tapa—Ambla—J.-Jaani.
64. Tapa—Ambla—J.-Madise—Paide.
65. Tartu—Võnnu—Ahja.
66. Tartu—Tõrva—Holdre.
67. Tartu—Mustvee—Lohusuu.
68. Tartu—Mustvee.
69. Tartu—Osola.
70. Tartu—Pala.
71. Tartu—Palamuse.
72. Tartu—Põltsamaa.
73. Tartu—Viljandi—Pärnu.
74. Tartu—Otepää—Pühajärve.
75. Tartu—Ahja—Räpina.
76. Tartu—Varnja.
77. Tartu—Oiu—Viljandi.
78. Tõrva—Puka.
79. Tõrva—Kärstna—Viljandi.
80. Valga—Tõrva—Taagepera.
81. Viljandi—U.-Kariste—Abja.
82. Viljandi—Kõpu.
83. Viljandi—Väluste—Mustla.
84. Viljandi—Pikasilla.
85. Viljandi—Kanaküla——Pärnu.
86. Viljandi—K.-Jaani—Põltsamaa.
87. Viljandi—Võhma—Risti.
88. Viljandi—Nuia—Taagepera.
89. Viljandi—S.-Jaani——Vändra.
90. Võru—Kanepi.
91. Võru—Rõuge—Krabi.
92. Võru—Misso.
93. Võru—Mõniste.
94. Võru—Põlva rdtjm.
95. Võru—Urvaste.
96. Võru—Vastse-Kuuste rdtjm.
97. Võru—Veriora—Võõpsu.
98. Võru—Vastseliina.

Nimetatud autobuseliinidel reisijate sunduslikku kindlustust ei teostata, kui nendel liinidel toimub reisijate vedu linnaümbruse teenimiseks eri autobustel ja eri kellaaegadel.

II. Merelaevade sõiduliinid.

1. Tallinn—Kuivastu—Kuressaare.
2. Tallinn—Kuressaare.
3. Tallinn—Kärdla—Triigi—Sõru—Panga—Ninase—Vaigu—Kihelkonna.
4. Tallinn—Heltermaa—Orissaare—Orjaku.
5. Virtsu—Kuivastu.
6. Rohuküla—Heltermaa.
7. Tallinn—Hangö.

III. Raudteed.

Kõik raudteed, välja arvatud järgmised linnalähedused ja töölisrongid:

1. Tallinn—Paldiski rongid
2. Tallinn—Pääsküla „
3. Tallinn—Kehra „
4. Tallinn—Tapa—Rakvere „
5. Tartu—Jõgeva
6. Tartu—Elva „
7. Tallinn-V.—Vääna „
8. Tallinn-Sadam—Rapla „

Nimetatud jaamade vahel liiklevad rongid loetakse linnalähedused rongidena ainult sel juhul, kui need jaamad on rongi siht- ja pöördejaamadeks.

IV. Õhusõiduliinid.

Kõik õhusõiduliinid.

Lisa nr. 2
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 30. jaanuari 1941 määruse nr. 145 juurde.

Reisijate sundusliku kindlustuse eeskirjad.

Kindlustuse tingimused.

§ 1. Sunduslik reisijate kindlustus pannakse maksma:

a) raudteedel ja veeteedel, välja arvatud linnaümbruse liiklusteed;

b) reisi-õhusõiduliinidel ja

c) väljaspool linnaümbruse piirkonda üldiseks kasutamiseks määratud alatistel reisi-autoliinidel, mida peavad spetsiaalsed transport-organisatsioonid või organisatsioonid, kelledele kohaliku töötava rahva nõukogu otsusel on antud luba reisijate veoks (sõidupiletite väljaandmisega).

Sunduslik reisijate kindlustus on maksev ainult NSVL siseliikluse liinidel. Rahvusvahelistel õhu- ja mereliikluse liinidel sunduslikku reisijate kindlustust nende eeskirjade kohaselt ei toimetata.

§ 2. Riiklik Kindlustus maksab välja kindlustussumma 3000 rubla suuruses surma või täieliku (100%) jääva töövõime kaotuse puhul, mis oli tingitud õnnetusjuhtumist reisijaga tema reisiteekonnal.

Osalise jääva töövõimekaotuse puhul Riiklik Kindlustus maksab välja nii mitu % kindlustussummast, kui mitu % kindlustatu kaotas jäävalt oma töövõimest õnnetusjuhtumi tagajärjel.

Kui aasta jooksul, õnnetusjuhtumi päevast arvates, õnnetusjuhtumi otsese tagajärjena järgneb kindlustatu surm, siis Riiklik Kindlustus maksab välja terve kindlustussumma ja invaliidsuse puhul väljamakstud summa vahe, kui aga invaliidsuse puhul väljamaksu ei olnud, siis Riiklik Kindlustus maksab välja terve kindlustussumma.

§ 3. „Õnnetusjuhtumiks" loetakse igat äkilist sündmust, mis väljaspoolt mõjub kindlustatule ja kutsub esile surma või jääva töövõimekaotuse (invaliidsuse), nagu näiteks: surm või vigastus, mis on saadud auto-, rongi-, auriku- või lennukiõnnetusel, põrutusest, mingi eseme või kindlustatu enda kukkumisest jne.

§ 4. Riiklik Kindlustus ei maksa kindlustussummat välja kindlustatud reisija surma või töövõimekaotuse puhul, kui need on tulnud:

a) tavalisest haigestumisest,

b) sõjategevuse tagajärjel,

samuti ka juhul, kui rahvakohtu otsusel kindlustatul või pärast tema surma tema pärijatel konfiskeeritakse varandus.

§ 5. Riikliku Kindlustuse vastutus kindlustuse järgi algab rongi, aurikusse, autosse või lennukisse astumise käskluse momendist ja lõpeb sõidupiletil märgitud lõpp-punkti saabumisel pärast kindlustatud reisija lahkumist jaama, sadama või aerodroomi territooriumilt

Märkus. Riiklik Kindlustus kannab vastutust ka õnnetusjuhtumite puhul, mis leiavad aset transiitreisijaga peatuste või ümberistumiste ajal, kui need on põhjustatud transpordi tingimustest.

Kindlustusmaksude määramine ja arvete õiendamise kord transport-organisatsioonidega.

§ 6. Kindlustusmaks määratakse igalt sõidupiletilt ja võetakse pileti müümisel järgmises suuruses:

25 kop. pileti hinna juures alla 2 rubla;
75 „ „ „ „ 2 rublast kuni 4 rbl. 99 kop.;
1 rbl. 75 „ „ „ „ 5 rublast kuni 24 rbl. 99 kop.;
2 rbl. 50 „ „ „ „ 25 rbl. ja üle selle.

Märkus 1. Kindlustusmaks võetakse pileti alghinnast sõiduks kõvas või pehmes vagunis. Pileti alghinnaks loetakse hind ilma kindlustusmaksuta ja juurdemaksuta kiiruse ja platskaardi eest ning samuti ilma muude juurdemaksudeta. [1]

Märkus 2. Kui pilet antakse välja mitme inimese peale, siis kindlustusmaks võetakse iga reisija sõidutasu alghinnast.

§ 7. Kindlustusmaksu võtmata loetakse kindlustatuks:
a) NSVL ning autonoomsete vabariikide ülemnõukogude liikmed, kes tasuta sõidavad erisõidutunnistustega;
b) isikud, kellele on annetatud NSVL ordenid ja kes sõidavad eriliste tasuta piletitega.

§ 8. Teenistusalaliste komandeerimiste ja ümberpaigutuste puhul ja ka teise kohta tööle kutsete puhul sunduslik reisijate kindlustusmaks tasutakse töötajate poolt enda arvel. Sõjaväelased, kes ostavad reisipiletid sularahas või kes saavad need sõjaväeliste nõudmiste järgi, milledel puudub stamp „Kindlustusmaksu mitte võtta", tasuvad kindlustusmaksu ka omal arvel.

Kindlustusmaksu kinnipidamine komandeeritud isikute aruannete järgi on pandud ettevõtete, asutiste, organisatsioonide pearaamatupidajate peale. Kõik mittekinnipeetud kindlustusmaksude summad kantakse antud ettevõtte, asutise või organisatsiooni pearaamatupidaja arvele.

Kindlustusmaks tasutakse ettevõtte, asutise ja organisatsiooni arvel ainult järgmistel juhtudel:
a) kui komandeerimine ei kesta üle kolme päeva ning sealjuures komandeeritu saab päevaraha mitte üle 5 rubla;
b) kohalike komandeerimiste puhul, kui komandeeritu võib tagasi jõuda oma elukohta 24 tunni jooksul ja selle tõttu ei saa üldse päevaraha;
c) kui sõjaväelased saavad sõidupileti sõjaväeliste nõudmiste järgi stambiga neil „Kindlustusmaksu mitte võtta".

§ 9. Isikud, kes sõidul teenivad raudtee-, vee-, õhu- ja autotransporti, ei loeta reisijaiks ja nad sunduslikule kindlustusele ei kuulu.

§ 10. Kindlustusmaksu summad, mis laekuvad reisijailt piletikassadesse, kantakse üle:
a) Teede Rahvakomissariaadi poolt — tsentraliseeritud korras NSVL Riikliku Kindlustuse Peatalituse arvele, Moskvas — mitte harvem kui kaks korda kuus;

[1] Märkus 1 § 6 juurde on toodud NSVL Rahanduse Rahvakomissari käskkirjaga 30. oktoobrist 1940 nr. 790/127 all muudetud kujul.

b) organisatsioonide poolt, missugused töötavad reisijate veoga õhu- ja autotransportliinidel — Riikliku Kindlustuse kohaliku organite arvele Riigipanga osakondadesse — mitte harvem kui üks kord kuus;

c) jõe- ja merelaevastiku sadamate poolt — Riikliku Kindlustuse kohalike organite arvele tähtpäevadel, mis on kindlaks määratud erikokkulepetes NSVL Riikliku Kindlustuse Peatalituse ja NSVL Jõe- ja Merelaevastiku Rahvakomissariaatide vahel.

Transport-organisatsioonide poolt kindlustusmaksu mitteülekandmise korral Riikliku Kindlustuse arvele nõutakse kindlustusmaks transport-organisatsioonidelt vastuvaidlemata korras sisse.

Kindlustussumma väljamaksmine.

§ 11. Kindlustatud reisija surma korral kindlustussumma makstakse välja tema pärijaile notari kontori tunnistuse põhjal, milles kinnitatakse nende õigus pärandusele või rahvakohtu otsuse põhjal. Kui aga surnu oli alaealine või töövõimetu ega omanud pärijaid, siis kindlustussumma makstakse välja neile isikuile, kelle ülalpidamisel ta oli. Kui notari kontor või rahvakohtunik teeb kindlaks, et otseseid pärijaid ei ole — kindlustussumma makstakse välja kindlustatud reisija vanematele.

Kui kindlustussumma saajaiks on alaealised, siis kindlustussumma kantakse üle hoiusummana tema nimele alaealise elukoha hoiukassasse, üheaegselt teatades sellest eestkoste- ja hooldusorganitele.

Jääva töövõimekaotuse eest kindlustussumma makstakse välja kindlustatule endale.

§ 12. Õnnetusjuhtumi läbi jääva töövõimekaotuse % määratakse kindlaks arsti-eksperdi või arstliku ekspertiisi büroo poolt Riikliku Kindlustuse instruktsioonide kohaselt (Ajutine instruktsioon arstidele-ekspertidele töövõimekaotuse kindlaksmääramiseks õnnetusjuhtumite läbi tekkinud vigastustest).

Jääva töövõimekaotuse % kindlaksmääramisel võetakse arvesse ainult üldine töövõimekaotus, mis tekkis õnnetusjuhtumist reisil. Ametialalist töövõimekaotust arvesse ei võeta.

§ 13. Vastuvaidlematu jääva töövõimekaotuse korral õnnetusjuhtumi läbi (silma, käe, jala kaotus jne.) toimetatakse kindlustatud reisija läbivaatust ja kindlustussumma väljamaksmist mitte hiljem kui 10 päeva jooksul pärast kindlustatult tarvilike dokumentide saamist.

Kui pärast õnnetusjuhtumit ei saa kohe kindlaks määrata lõplikku jäävat töövõimekaotuse %, siis Riiklik Kindlustus maksab kindlustatu soovil temale välja kindlustussumma, välja minnes arstliku ekspertiisi poolt oletatavast jääva töövõimekaotuse minimaalsest protsendist.

Lõplik jääva töövõimekaotuse % määratakse kindlaks viivitamata pärast ravi lõppu. Kui aga ravi ei lõpe aasta lõpuks õnnetusjuhtumi päevast arvates, siis ravi kestusest olenemata kindlustatu läbivaatus ja kindlustussumma väljamaksmine toimetatakse aasta möödumisel õnnetusjuhtumi päevast arvates, välja minnes jääva töövõimekaotuse % läbivaatuse momendil. Pärast lõplikku jääva töövõimekaotuse % kindlaksmääramist varem makstud summa peetakse Riikliku Kindlustuse poolt väljamakstavast summast kinni.

§ 14. Kindlustussumma kättesaamiseks Riikliku Kindlustuse inspektuuri peab olema esitatud akti (protokolli) ärakiri või mõni muu dokument, mis tõendab, et õnnetusjuhtum tegelikult sündis kindlustatud reisijaga reisil.

Kindlustatu surma korral esitatakse peale selle perekonnaseisuorgani surmatunnistus ja tunnistus notari kontorilt või rahvakohtu otsus, millega tõendatakse õigust päranduse le.

Kui perekonnaseisuorgani surmatunnistuses ei ole märgitud surma põhjust, siis kindlustussumma saaja peab esitama arsti tõenduse kindlustatu surma põhjuse kohta.

§ 15. Kindlustussumma väljamaksmist toimetatakse Riikliku Kindlustuse inspektuuri poolt kindlustussumma saaja elukoha järgi. Õnnetusjuhtumi läbi töövõime kaotusel kindlustussumma väljamaksmist võidakse kannatanud reisija soovil toimetada Riikliku Kindlustuse inspektuuri kaudu asetleidnud õnnetusjuhtumi kohal. Inspektuur, kes maksis välja kindlustussumma invaliidsuse eest, teatab viivitamata toimetatud väljamaksmisest Riikliku Kindlustuse inspektuurile kannatanud reisija alatises elukohas.

Kui on mitu pärijat, kes elavad mitmes rajoonis, kindlustussumma väljamaksmist toimetatakse kõigile pärijaile ühe Riikliku Kindlustuse inspektuuri poolt, selle pärija elukohas, kes esitas nõudmise kindlustussumma saamiseks. Sel juhul inspektuur, kes kindlustussumma välja maksis, teatab viivitamata väljamaksmisest neile Riikliku Kindlustuse inspektuuridele, kellede rajoonis elavad surnud reisija pärijad, kandes üle posti kaudu neile pärijaile väljamaksmiseks kuuluva summa.

§ 16. Kindlustussumma väljamaksu nõudmine peab olema esitatud Riikliku Kindlustuse inspektuurile hiljemalt kahe aasta jooksul õnnetusjuhtumi päevast arvates. Peale selle aja möödumist esitatud nõudmised ei kuulu rahuldamisele.

§ 17. Kaebused Riikliku Kindlustuse rajooni ja linna inspektuuride ebaõige tegevuse ja otsuste peale esitatakse oblastite, kraide ja ANSV Riikliku Kindlustuse talitustele ja vabariikides, kellel ei ole oblastite jaotust, Riikliku Kindlustuse liiduvabariikide talitustele. Rahulolematuse korral oblastite, kraide ja ANSV Riikliku Kindlustuse talituste otsustega kaebused esitatakse Riikliku Kindlustuse liiduvabariikide talitustele.

Riikliku Kindlustuse liiduvabariikide talituste otsuste peale võib edasi kaevata NSVL Riikliku Kindlustuse Peatalitusele Moskvas.

§ 18. Käesolevad eeskirjad on välja antud NSVL RKN määruste alusel: 6. aprillist 1931 Reisijate sundusliku kindlustuse maksmapanekust õnnetusjuhtumite vastu raudtee-, vee-, auto- ja õhusõidu liiklusteedel (NSVL S. K. 1931. a., nr. 23, art. 190); 16. jaanuarist 1932 NSVL RKN määruse art. 2 ja 3 muutmisest 6. aprillist 1931 Reisijate sundusliku kindlustuse maksmapanekust õnnetusjuhtumite vastu raudtee-, vee-, auto- ja õhusõidu liiklusteedel (NSVL S. K. 1932. a., nr. 3, art. 15); 3. veebruarist 1935 Kindlustusmaksust sõidupiletitelt (NSVL S. K. 1935. a., nr. 10, art. 81) ja 2. juunist 1936 Reisijate õnnetusjuhtumite puhul väljamakstava kindlustussumma suurendamisest (NSVL S. K. 1936. a., nr. 31, art. 279).

Käesolevate eeskirjade väljaandmisega muudetakse ära NSVL Rahanduse Rahvakomissariaadi poolt väljaantud 9. aprillil 1937 nr. 112 Reisijate sundusliku kindlustuse eeskirjad.

15. KAUBANDUSE RAHVAKOMISSARIAADI SÜSTEEMI KUULUVATE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE PÕHIVAHENDITE AMORTISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 4. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 17, art. 201)

Pidades silmas vajadust seada sisse sotsialistlikule kaubandusele vastavaid käitise põhivahendite amortisatsiooni norme, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kohustada Eesti NSV Kaubanduse Rahvakomissari võtta tarvitusele käesolevale määrusele lisandatud tabelis tähendatud amortisatsiooninormid Kaubanduse Rahvakomissariaadi süsteemi kuuluvate ettevõtete ja organisatsioonide põhivahendite amortiseerimise kohta.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
4. veebruari 1941 määruse nr. 152 juurde.

Tabel.

Põhivahendite nimetus	Amortisatsiooni norm
1. Kaubanduslike ettevõtete sisseseaded ja majapidamisinventar	12%
2. Kaubanduslike ettevõtete tööstusmasinad, sisseseaded, seadmed ja majapidamisinventar	12%
3. Autotransport	20%
4. Ehitised:	
a) puidust	5%
b) segamaterjalist	4%
c) kivist, raudbetoonist ja rauast	3%

16. AVALIKE KALMISTUTE ALLUTAMISE KOHTA LINNADE JA MAAKONDADE KOMMUNAALMAJANDUSE OSAKONDADELE

ENSV RKN-i määrus 4. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 17, art. 202)

Silmas pidades, et Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse) [1] § 6 järgi maa on riigi omandus, see on kogu rahva vara, mille tõttu ei saa üldkasutamiseks määratud kalmistuid jätta eraorganisatsioonidele ekspluateerimisvahendiks ja nende valdusse, ning et kõigiti tagada kalmistute vajalikku korrashoidu, sanitaarnõuete täitmist, õiglasi kasutamistingimusi ja küllaldast järelevalvet, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu otsustab:

1. Määrata avalikud kalmistud Tallinnas, Tartus, Narvas ja Pärnus vastava linna, mujal — vastava kohaliku täitevkomitee kommunaalmajanduse osakonna alluvusse ja valitsemisele.

2. Avalikeks kalmistuteks käesoleva määruse mõttes loetakse:

a) linnade, maakondade ja valdade poolt üldtarvitamiseks asutatud kalmistud;

b) koguduste ja usuühingute senised üldtarvitamiseks määratud kalmistud;

c) muud kalmistud, mis vastava kommunaalmajanduse osakonna esitusel Kommunaalmajanduse Rahvakomissari otsusega tunnistatakse avalikeks kalmistuteks.

3. Avalikud kalmistud on määratud kasutamiseks kõigile kodanikele võrdsetel tingimustel, vaatamata nende rahvuslikule, rassilisele, usulisele või usuühingulisele kuuluvusele. Samuti võidakse avalikel kalmistutel matmisetalitusi toimetada igal soovitud kombel, kuivõrd see ei kahjusta avalikku korda ega kõlblust.

Avalike kalmistute tasulise matmisrajooni jaotamine erihinnalistesse järkudesse kaotatakse.

4. Paragrahvis 2 p. b ja c tähendatud kalmistute üleminekuga kommunaalmajanduse osakondade alluvusse ja nende valitsemisele ei lähe viimastele üle mingeid kohustusi ega vastutust seoses kalmistutel lasuvate või nende seniste omanikkude või valdajate kohustustega. Kommunaalmajanduse osakondadele lähevad üle nõudmised matmiskohtade kasutamismaksude arvel saadaolevatele summadele, samuti muud kalmistute valitsemisega seosesolevad nõudmised asutiste, organisatsioonide ja isikute vastu.

5. Üheaegselt valitsemise üleandmisega on § 2 p. b ja c tähendatud kalmistute omanikud või valdajad kohustatud vastavale kommunaalmajanduse osakonnale üle andma kõik nende kalmistute valitsemisega seosesolevad raamatud või väljavõtted nendest, nimestikud, dokumendid, plaanid, arhiivid, samuti kalmistu juurde kuuluvad surnuhoiuruumid. Ühtlasi on nende kalmistute, või vastaval juhul majade omanikud või valdajad, kohustatud vastavale kommunaalmajanduse osakonnale viimase nõudmisel kasutamiseks

[1] Vt. 1949. a. nr. 44.

andma üleantud kalmistute valitsemisega seosesolevad administratsioonihooned või -ruumid (kantseleiruumid, kalmistu korraldaja elukorterid jms.), kui need ei asu natsionaliseerimisele kuuluvates majades.

6. Kommunaalmajanduse Rahvakomissaril on õigus anda juhendeid käesoleva määruse teostamiseks [1].

17. TÖÖLIS-TALUPOEGADE PUNAVÄE JA NSV LIIDU SISEASJADE RAHVAKOMISSARIAADI PIIRIVALVE- JA SISEKAITSEVÄGEDE KOOSSEISU KUULUVATE ISIKUTE KORTERIÜÜRI KOHTA

ENSV RKN-i määrus 4. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 17, art. 203)

Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus 17. aprillist 1936, nr. 53/736 Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu, üleajateenistusliku kaadri noorema komandeeriva ja juhtiva koosseisu ja üleajateenistusliku reameeste koosseisu sõjaväelaste korteriüüri määrade kohta (LSKK 1936, nr. 21, art. 186 ja 1937, nr. 65, art. 290) käesolevale lisandatud tõlkes.

Vt. 1940. a. nr. 40; 1941. a. nr. 49, 80.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
4. veebruari 1941 määruse nr. 162 juurde.

Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus

Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu, üleajateenistusliku kaadri noorema komandeeriva ja juhtiva koosseisu ja üleajateenistusliku reameeste koosseisu sõjaväelaste korteriüüri määrade kohta.

Kuni edaspidise elamute eest tasumise korra üldise läbivaatamiseni NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määravad:

I.

1. Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu sõjaväelaste, samuti NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse ja Töölis-Talupoegade Miilitsa juhtiva koosseisu eriteenistusastmega isikute kohta määrata kindlaks lisandatud tabelis tähendatud korteriüürimäärad.

[1] Vt. ENSV T 1941, 59, 951.

2. Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede üleajateenistusliku kaadri reameeste ja noorema komandeeriva ja juhtiva koosseisu sõjaväelastele määrata korteriüüriks 220 rubla mitteületava kuuteenistuse puhul 15 kop. 1 m² eest ja 220 rubla ületava kuuteenistuse puhul 25 kop. 1 m² eest.

3. Korteriüüri määramisel p. 1 ja 2 tähendatud sõjaväelastele ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtiva koosseisu isikutele arvestada nende kogu palgatasu, välja arvatud teenistusvanusetasud, toidurahad ja teenistuse puhul kaugemates maakohtades makstavad tasud.

4. Määrata, et kõigile teistele NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi organite (Töölis-Talupoegade Miilitsa, välja arvatud juhtiva koosseisu eriteenistusastmega isikud, Tuletõrje ja Metsavalve Valitsuse, Perekonnaseisuaktide Osakonna, Riikliku Plaanistamise ja Kartograafia Peavalitsuse, Maanteede Peavalitsuse jne.) töötajatele, samuti ka muude ametkondade sõjaväestatud organisatsioonide töötajatele laienevad tööliste ja teenijate kohta kindlaksmääratud korteriüüri-normid üldistel alustel.

5. Teha NSV Liidu Kesktäitevkomitee juures asuvale Üleliidulisele Kommunaalmajanduse Asjade Nõukogule ülesandeks viie päeva jooksul anda liiduvabariikide kommunaalmajanduse rahvakomissariaatidele juhendid käesoleva määruse kohaldamiseks, kooskõlastades need juhendid NSV Liidu Riigikaitse ja Siseasjade Rahvakomissariaadiga.

6. Korteriüüri käesoleva määruse alusel võtta alates 1936. a. aprillikuu üürist.

II.

7. Vastavalt käesoleva määruse punktidele 1—4 teha NSV Liidu kehtivates seadustes järgmised muudatused:

1) sõnastada NSV Liidu KTK ja RKN 4. juuni 1926 määruse Korteriüürist ja elamute kasutamise korraldamise abinõudest linnades ja asulates p. 6 (LSKK 1926, nr. 44, art. 312 ja 1930, nr. 23, art. 252, III j. p. 5) ja NSVL KTK ja RKN poolt 23. aprillil 1930 kinnitatud Töölis-Talupoegade Punaväe sõjaväelaste, sõjaväeteenistuskohuslaste ja nende perekondade soodustuste koodeksi p. 98 (LSKK 1930, nr. 23, art. 253) järgmiselt:

Kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu, üleajateenistusliku kaadri noorema komandeeriva ja juhtiva ning reameeste koosseisu sõjaväelased maksavad kasutatava elamispinna eest majades, kus korteriüüri võetakse kohalike nõukogude määrade järgi, soodustatud määrade alusel vastavalt eriseadusele.

2) Ära muuta:

a) NSVL KTK ja RKN 16. veebruari 1930 määrus Soodustustest erilise riikliku tähtsusega ettevõtete ja seadeldiste sõjaväestatud

kaitse ja sõjaväestatud tuletõrje isikliku koosseisu kohta (LSKK 1930, nr. 15, art. 158);

b) Töölis-Talupoegade Miilitsa 25. mai 1931 põhimääruse p. 49 (LSKK 1931, nr. 33, art. 247);

c) NSVL KTK ja RKN 7. oktoobri 1933 määrus Soodustustest Osoaviahimi organisatsioonides töötajate sõjalist ettevalmistamist teostavaile TT Punaväe juhtiva koosseisu isikutele (LSKK 1933, nr. 62, art. nr. 370).

Lisa
NSV Liidu KTK ja RKN
17. aprilli 1936 määrusele nr. 53/736.

Tabel

korteriüüri määrade kohta TT Punaväe ja NSVL Sise RK piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadrite komandeeriva ja juhtiva koosseisu sõjaväelastele ning NSVL Sise RK Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtiva koosseisu isikutele.

Palk kuus (rbl.)	Korteriüüri norm 1 m² eest kuus (kop.)
kuni 300	30
301—350	35
351—400	40
401—450	45
451—500	50
501—550	55
551—600	60
601—650	65
651—700	70
701—750	75
alates 751	80

18. TOITLUSTAMISE JA ELANIKKONNA SANITAAR-TERVISHOIU TEENISTUSES OLEVATES ETTEVÕTETES NING VESIVARUSTUSTES TEGUTSEVATE ISIKUTE KOHUSTUSLIKU ARSTLIKU LÄBIVAATUSE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 5. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 17, art. 205)

Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus 1. oktoobrist 1936 nr. 1769 (LSKK 1936, nr. 50, art. 410) toitlustamise ja elanikkonna sanitaar-tervishoiu teenistuses olevates ettevõtetes ning vesivarustustes tegutsevate isikute kohustuslikust arstlikust läbivaatusest käesolevale lisandatud tõlkes.

Vt. ENSV T 1941, 19, 242; 40, 608; 44, 689; 1945, 29, 462.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
5. veebruari 1941 määruse nr. 172 juurde.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus

toitlustamise ja elanikkonna sanitaar-tervishoiu teenistuses olevates ettevõtetes ning vesivarustustes tegutsevate isikute kohustuslikust arstlikust läbivaatusest.

1. Kõik töölised ja teenijad, kes tegutsevad toitlustamise alal, elanikkonna sanitaar-tervishoiu teenistuses seisvates ettevõtetes ja vesivarustustes, kuuluvad kohustuslikule perioodilisele arstlikule läbivaatusele.

Ettevõtete, millede töölised ja teenijad kuuluvad arstlikule läbivaatusele, kategooriad, samuti läbivaatuse tähtajad (läbivaatuste perioodilisus) määratakse NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi poolt kokkuleppel Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga ja vastavate rahvakomissariaatidega.

2. Arstlikud läbivaatused käesoleva määruse alusel toimetatakse tervishoiuasutiste (ambulatooriumide, dispanseeride) poolt ettevõtete arvel, kus töötavad läbivaatusele kuuluvad isikud.

3. Tasu suurus kohustuslikkude arstlike läbivaatuste eest määratakse kindlaks linnade nõukogude ja rajoonide täitevkomiteede poolt arstlike läbivaatuste tegelikkude kulude järgi üldkokkulepete alusel, mis sõlmitakse liidulise alluvusega ettevõtete kohta NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi ja vastavate NSV Liidu rahvakomissariaatide vahel, liiduvabariikliku ja kohaliku alluvusega ettevõtete kohta kokkulepete alusel liiduvabariigi tervishoiu rahvakomissariaadi ja liiduvabariigi vastavate rahvakomissariaatide vahel.

4. Tasu, mida saavad tervishoiu organid kohustuslikkude arstlike läbivaatuste eest, kantakse nende erituludesse ja kulutatakse vaatlust toimetanud töötajatele töötasu maksmiseks ning abinõudele, mis on otseses seoses läbivaatuste toimetamisega.

19. VEEVÄRKIDE JA VESIVARUSTUSE ALLIKATE SANITAARSE KAITSE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 5. veebruaril 1941. a. (ENSV T nr. 17, art. 206)

Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 17. maist 1937, nr. 96/834 (LSKK 1937, nr. 35, art. 143) Veevärkide ja vesivarustuse allikate sanitaarsest kaitsest, käesolevale lisandatud tõlkes, välja arvatud § 16 ja 17 ning määruse juurde kuuluv lisa.

Vt. 1940. a. nr. 52; ENSV T 1941, 64, 1029.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
5. veebruari 1941 määruse nr. 173 juurde.

NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus veevärkide ja vesivarustuse allikate sanitaarsest kaitsest.

Sihiga suurendada veevärkide ja vesivarustuse allikate sanitaarset kaitset NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määravad:

1. NSV Liidu igas asustatud kohas, kus olemas või kuhu ehitatakse veevärk üldkasutamiseks või tehnilisteks otstarveteks, kuid mida kasutatakse ka elanike teenimiseks, on kohustuslik kindlaks määrata seda vesivarustust veega varustavate lahtiste ja maa-aluste allikate sanitaarse kaitse tsoon.

2. Vesivarustuse allikate sanitaarse kaitse tsoon jaguneb kolme vööndisse, milledes igas ühes kindlaks määratakse eriline režiim.

3. Esimene vöönd haarab enda alla maa-ala veevõtu kohtade ja veevärgi ehitiste asetuse piires, kus asub vesivarustuse allikas ise. Vajaduse korral, olenedes erilistest sanitaarsetest näidustustest ja eriuurimustest, esimesse vööndisse arvatakse ka maa-ala, millel on ühised piirid veevõtu kohtade ja veevärgi ehituste alla kuuluva maa-ala piiridega.

Esimeses vööndis on elamine ja ajutine viibimine keelatud isikutele, kes ei ole otseselt seotud tööga veevärgi seadeldiste juures, samuti on keelatud ka ükskõik missugune ehitustöö, välja arvatud tööd, mis on seoses veevärgi enda tehniliste tarvidustega.

4. Teine vöönd haarab enda alla maa-ala, mis otseselt ümbritseb vesivarustuse allikaid ja nende juurdevoolu teid.

Teises vööndis on keelatud maa-ala või vesivarustuse allikate sarnane kasutamine, mis võib esile kutsuda nende kvalitatiivse või kvantitatiivse halvenemise. Vastavalt sellele teise vööndi piires on igasugused ehitustööd, istandiku hävitamine, raudteede ja autoteede rajamine, maatükkide ja veekogude kasutamine talumajapidamise tarveteks, kehalise kasvatuse toimingud, suplemised jne. lubatud ainult riigi sanitaar inspektsiooni organite eriloal.

5. Kolmas vöönd haarab oma alla maa-ala, millel on ühised piirid teise vööndi piiridega ja mille antisanitaarne seisukord võib esile kutsuda nakkushaiguste levikut veevärgi kaudu.

Kolmandas vööndis tervishoiu organid peavad eriarvestust nakkushaiguste kohta, mis võivad levida veevärgi kaudu ja toimetavad epidemioloogilist uurimist iga üksiku nakkushaiguse juhu kohta.

6. Iga asustatud koha vesivarustuse allikate sanitaarse kaitse tsoon ja selle jaotus vöönditeks määratakse kindlaks vastava kohaliku nõukogu otsusega, missugune kuulub kinnitamisele:

a) liiduvabariikide rahvakomissaride nõukogudele — liiduvaba-

riikide pealinnade ja asustatud kohtade, mis asuvad tähtsamais kuurortide rajoones (Krimmi lõuna kallas, Kaukasuse mineraalvee allikad, Sotši-Matsestinski rajoon jne.), suhtes samuti ka kraide ja oblastite keskuste ja kõigi linnade, millede elanike arv ületab 200.000, suhtes;

b) autonoomsete vabariikide rahvakomissaride nõukogudele, kraide ja oblastite täitevkomiteedele — teiste asustatud kohtade suhtes.

Vesivarustuse allikate sanitaarse kaitsetsooni maksmapanemise küsimuse läbivaatamisel on kohustuslik ära kuulata vastava riigi sanitaar inspektsiooni organi arvamus.

7. Vesivarustuse allikate iga sanitaarse kaitsetsooni piirid peavad olema kaardil täpselt märgitud, tsooni esimese vööndi piirid aga peavad olema looduses tähistatud vastavalt märkidega (postid pealkirjadega jne.).

8. Kohalikud nõukogud on kohustatud rahvale teatavaks tegema vesivarustuse allikate sanitaarse kaitsetsooni ja selle vööndite piirid ja selles tsoonis kehtiva režiimi (art. 2—5).

9. Vesivarustuse allikate sanitaarse kaitsetsooni piires võetakse kohalikkude nõukogude otsustel tarvitusele vajalised sanitaartervenduslikud abinõud.

10. Üheaegselt iga veevärgi projekteerimisega, mis määratud üldkasutamiseks või tehnilisteks otstarveteks, kuid on määratud ka elanikkude teenimiseks, tuleb välja töötada ettepanekud vastavate vesivarustuse allikate sanitaarse kaitsetsooni kindlaksmääramiseks.

11. Eranditult kõikidele ettevõtetele ja asutistele on keelatud juhtida terviskahjulikke või reovesi vesivarustuse allikate sanitaarse kaitsetsooni piiridesse, samuti ka kogu asustatud koha maa-ala piiridesse. Ettevõtted ja asutised on kohustatud juhtima need veed kas üldisesse kanalisatsiooni või enne veekogudesse juhtimist neid esialgselt oma puhastusseadeldistes puhastama.

Käesoleva määruse andmise ajal tegutsevatele ettevõtetele ja asutistele antakse kuueaastane tähtaeg (1937—1942), millise aja jooksul nad on kohustatud ühinema üldise kanalisatsiooniga või ehitama oma reovete puhastusseadeldised.

12. Uuesti ehitatavaid ettevõtteid ja asutisi, missugused oma tegevust alustavad pärast käesoleva määruse väljaandmist, võib käiku lasta ainult tingimusel, kui nad oma terviskahjulikkude ja reovete äravoolu juhivad üldisesse kanalisatsiooni või ehitavad oma reovete puhastusseadeldised.

Riigi sanitaar inspektsiooni vastav organ on kohustatud teostama tarvilikku järelevaatust ja tõendama, et ettevõtet või asutist võib käiku lasta.

13. Tehnilised juhised ettevõtete ja asutiste poolt reovete üldisesse kanalisatsiooni juhtimise korra kohta antakse Kõrgema Kommunaalmajanduse Nõukogu poolt kokkuleppel NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadiga.

Sanitaarsed reeglid ettevõtete ja asutiste poolt lahtistesse veekogudesse lastavate reovete juhtimise korra kohta antakse NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi poolt.

14. Reovete ärajuhtimise juhiste või reeglite (art. 13) rikkumine toob enesega kaasa trahvide määramise süüdlastele riigi sanitaarinspektsiooni poolt vastavalt kehtivatele seadustele, vastavatel juhtudel aga võetakse süüdlased kriminaalvastutusele.

15. Nimekirjad tegutsevate ettevõtete ja asutiste kohta, kes on kohustatud tarvitusele võtma art. 11 näidatud abinõusid, samuti ka nende abinõude läbiviimise tähtpäevad, kinnitatakse igal aastal alates 1938. a.:

a) liidu alluvusse kuuluvate ettevõtete ja asutiste kohta — NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu poolt NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi ettepanekul;

b) vabariiklikku alluvusse kuuluvate ettevõtete ja asutiste kohta — liidu vabariikide rahvakomissaride nõukogude poolt nende vabariikide tervishoiu rahvakomissariaatide ettepanekul;

c) kohalikku alluvusse kuuluvate ettevõtete ja asutiste kohta — autonoomsete vabariikide rahvakomissaride nõukogude, kraide ja oblastite täitevkomiteede poolt vastavate tervishoiu organite ettepanekul.

20. KAUBANDUS-TÖÖSTUSLIKE, LAO-, KONTORI- JA TEISTE MITTEELURUUMIDE ÜÜRIMAKSU KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 19, 230)

1. Kaubandus-tööstuslikud, lao- ja teised mitteeluruumid kõigis kohaliku nõukogu elamufondi kuuluvates majades antakse kasutamiseks riigi-, ühiskondlikele ja kooperatiiv-organisatsioonidele kohaliku täitevkomitee või tema elamute valitsuse korralduse (orderi) järgi.

Tähendatud ruumide kasutamine vormistatakse kirjaliku lepinguga majavalitsejaga tähtajaks, mis määratakse kohaliku täitevkomitee või tema Elamute Valitsuse poolt.

2. Kohalike nõukogude majades mitteeluruumide (kauplused, kontorid, töökojad, söögimajad, laod jms.) eest saadavast üürimaksust kantakse 5% maja üldtuludesse selle ülalpidamis- ja valitsemiskuludeks ning 95% — kohalikele nõukogudele kuuluvate majade kapitaalremondi finantseerimiseks, olenemata sellest, missugusest majast need tulud on saadud.

Samasugune kord määratakse ka ametkondade, asutiste ja ettevõtete majade kohta, kusjuures 95% mitteeluruumi üürimaksust saadud summadest suunatakse nende asutiste, ettevõtete ja ametkondade elamufondi remondiks.

3. Kaubandus-tööstuslike, lao- ja teiste mitteeluruumide üüritariifid määratakse üürikomisjonide poolt. Üürikomisjonid määrab

kohalik täitevkomitee, koosseisus: kommunaalmajanduse, rahanduse ja kaubanduse osakonna esindajad.

Üürikomisjoni poolt määratud üüritariifid kinnitatakse linna või maakonna täitevkomitee poolt.

4. Kaubandus-tööstuslike, lao- ja teiste mitteeluruumide üüritariifides nähakse ette konkreetsed määrad ruumide eriliikide kohta olenevalt ruumide iseloomust, seisukorrast ning asetusest.

5. Kaubandus-tööstuslikkude, lao- ning teiste mitteeluruumide üüritariifide koostamise aluseks võetakse:

1) amortisatsioonikulu, kaasa arvatud kapitaalremondi väärtus;

2) tühjade ruumide korrashoiu kulud;

3) ruumide ekspluatatsioonist saadava kasu juurdearvestamine.

Tähendatud kolme elementi arvesse võttes määravad kohalikud üürikomisjonid tariifid niisuguse arvestusega, et kaubandus-tööstuslikkudest ja laoruumidest saadav aasta-üürimaks ei ületaks:

a) linnades ja asulates elanikkonna arvuga kuni 40 tuhat inimest — 8% nende ruumide ehitusmaksusest;

b) linnades elanikkonna arvuga 40 tuhat kuni 100 tuhat inimest — 11% nende ruumide ehitusmaksusest;

c) linnades elanikkonna arvuga üle 100 tuhande inimese — 13% ruumide ehitusmaksusest.

6. Üüri ei võeta kohalikkude nõukogude varanduste hulka arvatud ning kohaliku eelarve alusel ülalpeetavate asutiste eriotstarbelistelt hoonetelt (koolid, haiglad, laboratooriumid, tuletõrje hooned jms.), kusjuures nende asutiste eelarvetes tuleb ette näha kasutatavate hoonete ülalpidamise ja remondi kulud.

7. Üürimaksu määrad ruumide eest, mida kasutatakse kontoriteks, kantseleideks ja muudeks mittekaubandusliku ja -tööstusliku iseloomuga otstarveteks, määratakse kindlaks riigi- ja kohalikul eelarvel olevate asutiste ja organisatsioonide, samuti ka ametiühinguliste, parteiliste ja teiste töölis-talupoegade ühiskondlikkude organisatsioonide kohta 63 kop. 1 m² eest.

Nimetatud üürimaksu määrasid kohaldatakse ainult pinnale, mida 3,5 m² piirides kasutatakse asutises tegelikult teeniva iga töötaja kohta.

Eespool kindlaksmääratud kasutamisnormide ülejääkide eest tasutakse poolteisekordses suuruses, kui neid pinna-ülejääke on võimalik tehniliselt eraldada.

Riigi ja kohalikul eelarvetel olevate asutiste, samuti ka ametiühinguliste, parteiliste ja muude ühiskondlike organisatsioonide ametiisikute töökabinettide eest tasutakse üüri tavalisel määral, olenemata nende kasutada oleva pinna suurusest.

8. Majandusliku arvestuse alusel tegutsevailt riigi-, kooperatiiv- ja ühiskondlikelt ettevõtteilt saadav üürimaks ei tohi ületada: Tallinnas 4 rbl. 50 kop. 1 m² eest kuus, Tartus, Pärnus ja Narvas — 4 rbl. 1 m² eest ja teistes linnades ning asulates — 2 rbl. 50 kop. 1 m² eest kuus.

9. Kaubandus-tööstuslikele, lao- ja teistele mitteeluruumidele, mis asuvad ametkondade, asutiste ja ettevõtete kui ka kooperatiiv- ja eramajades, kohaldatakse üüritariifi, mis üürikomisjoni poolt kindlaks määratud kohaliku nõukogu elamufondi kuuluvate majade kohta (p. 3).

10. Peale üürimaksu võidakse kaubandus-tööstuslike, lao- ja teiste mitteeluruumide üürnikele panna järgmised kulud:

a) kulud üürniku poolt vahenditult ekspluateeritava ruumi alal, ja nimelt: ruumi jooksva remondi, puhastamise ja koristamise kulud, proportsionaalselt kasutatavale kubatuurile, samuti kommunaalteenuste ja keskkütte alal, vastavalt määratud normidele;

b) osavõtmine kogu maja üldistest ekspluatatsioonikuludest, ja nimelt: hoone kindlustamise, maksude tasumise ja ühiskasutuskohtade valgustuse ja puhastamise, majavalitsuse ülalpidamise, jooksva remondi (välise, keskkütte, veevärgi, kanalisatsiooni ja ühiskasutuskohtade) kuludest, samuti üüritava majavaldusega piirnevate kõnni- ja sõiduteede ehituse, ümberehituse, kapitaal- ja jooksva remondi ning korrashoidmise kuludest; nimetatud kuludest osavõtmine ei või olla suurem sellest majavalitsuse tegelikkude kulude osast, mis langeb kaubandus-tööstuslikkudele, lao- ja teistele mitteeluruumidele proportsionaalselt nende üldkubatuurile.

11. Kaubandus-tööstuslikkude, lao- ja teiste mitteeluruumide kapitaalremondi teostamine lasub üürileandjal ja seda ei võida panna üürniku peale.

12. Üürimaksu kaubandus-tööstuslikkude, lao- ja teiste mitteeluruumide eest võetakse eraisikuilt, võrreldes riigi-, ühiskondlike ja kooperatiiv-organisatsioonidega, 100% kõrgemal määral.

13. Üürimaksu õiendamine toimub kuu viisi, kuid mitte hiljem kui järgneva kuu 10. kuupäevaks; tähtaegsel üüri mittetasumisel nõutakse üürimaks sisse notariaalorganite täitepealdiste põhjal vaidlemata korras.

14. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

15. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akti tühistav.)*

16. Käesoleva määruse täitmise järelevalve panna Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile.

Vt. ENSV T 1941, 19, 245; 30, 435; 53, 841; 1945. a. nr. 29; 1946. a. nr. 35.

21. ÜLELIIDULISE TERAVILJAKESKUSE (TSENTROZAGOTZERNO) EESTI NSV VABARIIKLIKU KONTORI ORGANISEERIMISE KOHTA.

ENSV RKN-i määrus 11. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 19, art. 231)

Vastavalt NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu loale nr. 184-31 28. detsembril 1940 Zagotzerno vabariiklikkude kontorite asutamise kohta Läti, Leedu ja Eesti NSV-s, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Organiseerida Üleliidulise Teraviljakeskuse (Tsentrozagotzerno) Eesti Vabariiklik Kontor, asukohaga Tallinnas.

2. Üle anda Üleliidulise Teraviljakeskuse Eesti Vabariiklikule Kontorile Eesti NSV Kaubanduse Rahvakomissariaadi Põllumajandussaaduste Kokkuostu Komitee Teravilja Osakond kõigi tulude ja kuludega.

Kõik laod, elevaatorid, ametiruumid, teised põhivahendid, materiaal-väärtused, inventar, sissesead, transportvahendid, materjalid, teravili ja teravilja produktid, mis on Põllumajandussaaduste Kokkuostu Komitee Teravilja Osakonna käsutuses (nii omad kui ka renditud), anda üle Üleliidulise Teraviljakeskuse Eesti Vabariiklikule Kontorile ja tema bilansile.

22. ÜLELIIDULISE KONTORI „SOJUSUTIL" EESTI VABARIIKLIKU KONTORI TEGEVUSE ORGANISEERIMISE, SOODUSTAMISE JA ARENDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 20, art. 249)

NSV Liidu Kergetööstuse Rahvakomissari käskkirjaga 12. augustist 1940 nr. 307 on asutatud Tallinnas Eesti Vabariiklik Kontor „Sojusutil", mis on Üleliidulise Kontori „Sojusutil" majanduslik-operatiivne organ.

E. V. K. „Sojusutil" on riiklik tsentraliseeritud utiiltoorainete hankimise organisatsioon, allub vahenditult Ü. K. „Sojusutil'ile", tegutseb vastavalt Ü. K. „Sojusutil'i" ülesandeile Ü. K-i juhataja poolt kinnitatud põhimääruste alusel iseseisva organisatsioonina isetasuvuse (hosrasčot) põhimõttel ning omab juriidilise isiku õigused.

Asutatud Eesti Vabariikliku Kontori tegevuse organiseerimiseks, soodustamiseks ja arendamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. E. V. K. „Sojusutil" ostab kokku ENSV territooriumil ja varustab esimeses järjekorras ENSV tööstust järgmiste utiiltoorainetega: villased ja muud kaltsud, makulatuur, vanad kummist tooted, värvilise ja musta metalli murd, kondid, sarved-sõrad, jõhvid, looma- ja seakarvad, udusuled ja suled, puuviljakivid, tarvitatud pudelid ja klaasikillud jne.

2. Teha ülesandeks Kergetööstuse Rahvakomissariaadile üle anda E. V. K. „Sojusutil'i" korraldusse P. K. K. Lina- ja Villaosakonna valduses olevad utiiltoorained ühes laoruumidega ning sisseseadetega, mis asuvad Tallinnas, Vana Sadama 11, Pärnu mnt. 62 ja Katusepapi 1.

3. Kohustada kohalikke töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomiteesid kaasa aitama „Sojusutil'i" linna ja maakondlikele kontoreile ladudeks ja kontoreiks vajalike ruumide ning transpordiks vajalike abinõude muretsemisel, samuti majade teenijaskondade

(kojameeste, koristajate) kaasatõmbamisel utiiltoorainete kogumise organiseerimisega, vastava tasu eest kokkuleppe alusel.

4. Pikamaa ja edasi-tagasi vedude vältimiseks ning ENSV tööstuse utiiltoorainetega ja puhastuslappidega varustamiseks ette panna Ü. K. „Sojusutil'ile" asutada ENSV territooriumil utiiltoorainete sorteerimis-pesemisvabrik.

5. Vastavalt NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määrusele 13. aprillist 1940 nr. 517 kohustada Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaati ja kohalikke töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomiteesid organiseerima utiiltoorainete kogumist tänavate, majade ja üksikruumide puhastamisel ning samuti utiiltoorainete eraldamist prügist ja jäätmetest nende järgnevaks edasiandmiseks E. V. K. „Sojusutil'ile" ENSV tööstuste tarvete rahuldamiseks kokkulepitud hindadega.

6. Vastavalt NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määrusele 13. aprillist 1940 nr. 517 keelata asutistele, ettevõtetele ja organisatsioonidele utiiltoorainete hävitamine põletamise või mõnel muul teel.

Kohustada kõiki ENSV Rahvakomissariaate andma käskkirju oma ressoorides utiiltoorainete kogumise organiseerimiseks kõigis vastavaile Rahvakomissariaatidele alluvais asutisis ja ettevõtteis ning nimetama vastutavaid isikuid kõigis Rahvakomissariaatidele alluvais asutisis, ettevõtteis ja organisatsioones utiiltoorainete alalhoiu ja E. V. K. „Sojusutil'ile" edasiandmiseks kokkulepitud hinna eest.

7. Kohustada E. V. K. „Sojusutil'i" koostama kokkuvõtlikke aasta ja kvartalite kogumise ja jaotamise kavad ning bilansid utiiltoorainete ja tööstuslike jäätmete kohta, mis tähendatud käesoleva määruse p. 1.

8. Panna ENSV Riiklikule Plaanikomisjonile E. V. K. „Sojusutil'i" poolt koostatud utiiltoorainete ja tööstuslike jäätmete aasta ja kvartalite kogumise ja jaotamise kavade ning bilansside kinnitamine.

ENSV Riikliku Plaanikomisjoni poolt kinnitatud kavad ja bilansid on kohustuslikud täitmiseks kõigile ENSV Rahvakomissariaatidele ja organisatsioonidele kui ka E. V. K. „Sojusutil'ile".

Vt. ENSV T 1944, 16, 216; 1945. a. nr. 27.

23. TRANSPORDI PEAVALITSUSE ASUTAMISE KOHTA EESTI NSV RAHVAKOMISSARIDE NÕUKOGU JUURDE.

ENSV RKN-i määrus 11. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 20, art. 250)

Arvestades seni Eesti NSV-s autotranspordi tegevuse väljakujunemisel tekkinud vajadusi, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Asutada Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde Transpordi Peavalitsus, kellele üle anda Kommunaalmajanduse

Rahvakomissariaadi Transpordi Peavalitsus ühes vastava inventari ja varadega.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

3. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrustega 30. detsembrist 1940 nr. 964 ja 28. jaanuarist 1941 nr. 128 määratud transpordi ümberkorraldamise ülesannete läbiviimine panna Transpordi Peavalitsusele.

4. Natsionaliseerimise Peakomitee ülesanded ja õigused, mis Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrusega (ENSV Teataja 1940, 4, 34) ajutiselt pandud Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile, üle anda Transpordi Peavalitsusele.

5. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

6. Mootorsõidukite kummide ostu-müügikorra juhendis (ENSV Teataja 1940, 2, 20)[1] Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile ettenähtud ülesanded panna Transpordi Peavalitsusele.

7. Natsionaliseeritud ettevõtete juhtimise korraldamise seadusega (ENSV Teataja 1940, 15, 151) Rahvakomissariaadile ettenähtud õigused transportettevõtete alal anda Transpordi Peavalitsuse juhatajale.

8. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrusega natsionaliseeritud ettevõtete bilansside läbivaatamise ja kinnitamise korra kohta (ENSV Teataja 1940, 19, 213) Rahvakomissaridele ettenähtud õigused transpordi alal anda Transpordi Peavalitsuse juhatajale.

9. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrusega veoautode kohuslikult tööle rakendamise kohta (ENSV Teataja 1940, 25, 278) Kommunaalmajanduse Rahvakomissarile ja Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile ettenähtud õigused anda vastavalt Transpordi Peavalitsuse juhatajale ja Transpordi Peavalitsusele.

10. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrusega suurte majade, kaubanduslike ettevõtete ja jõuvankrite müügi korra kohta (ENSV Teataja 1940, 31, 353) Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile ettenähtud õigused veo- ja sõiduautode arestimise ja sundmüügi alal anda Transpordi Peavalitsusele.

11. Mootorõli ostu-müügikorra juhendis (ENSV Teataja 1940, 36, 422) Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile ettenähtud ülesanded panna Transpordi Peavalitsusele.

12. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

24. EESTI NSV RAHANDUSE RAHVAKOMISSARIAADI PÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 20, art. 252)

Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi põhimäärus.

[1] Kehtetu — ENSV T 1941, 33, 483.

Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi põhimäärus.

(väljavõte)

1. Vastavalt Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 48-le Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaat on liiduvabariiklik rahvakomissariaat ja Eesti NSV Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 49 kohaselt ta juhib Eesti NSV rahandust ning allub oma tegevuses Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule kui ka NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadile.

2. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaat juhib kohalikkude rahandusosakondade tööd ja kontrollib nende tegevust.

3. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi eesotsas seisab Rahvakomissar.

4. Vastavalt Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsiooni (Põhiseaduse)[1] § 47-le Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissar annab Rahvakomissariaadi võimkonna piirides käskkirju ja juhendeid NSV Liidu ja Eesti NSV seaduste, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korralduste, NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi käskkirjade ja juhendite alusel ning nende täitmiseks ja kontrollib nende täitmist.

5. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissar määrab ametisse ja vabastab ametist Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi valitsuste, osakondade ja sektorite töötajaid ning kooskõlas kehtivate seaduste ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korraldustega kinnitab kohalikkude rahandusorganite töötajate ametisse määramisi, ümberpaigutamisi ja ametist vabastamisi.

6. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaat täidab järgmisi ülesandeid:

a) töötab välja ja esitab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule NSV Liidu ja Eesti NSV seaduste, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korralduste alusel ning nende täitmiseks seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ning Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korralduste eelnõud rahandusküsimustes; juhib NSV Liidu ja Eesti NSV rahandusseaduste rakendamist ning kontrollib nende täitmist;

b) koostab Eesti NSV riikliku eelarve eelnõu ja esitab selle läbivaatamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule; täidab vabariiklikku eelarvet ja juhib kohalikkude rahandusorganite tööd kohalikkude eelarvete koostamisel ja täitmisel; koostab Eesti NSV riikliku eelarve täitmise aruande ning esitab selle Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule ja NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadile;

[1] Vt. 1949. a. nr. 44.

c) vaatab läbi majandusalaste rahvakomissariaatide tuludekulude bilansside kavad ja esitab nende kohta oma arvamused Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule;

d) juhib Eesti NSV territooriumil ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja elanikkudelt võetavate riiklikkude ja kohalikkude maksude, samuti riiklikkudelt majandusorganisatsioonidelt ja ettevõtetelt võetavate maksutulude ja kasudest mahaarvamiste, kui ka muude riigieelarveliste tulude arvutamist ja sissenõudmist; teostab vabariikliku alluvusega riiklikkude majandusorganisatsioonide ja ettevõtete kasudest mahaarvamiste sissenõudmist; kooskõlas kehtivate seadustega võimaldab soodustusi, tähtaja pikendamisi ja ajatamisi maksude ning muude maksete alal; valvab, et ei toimuks ebaseaduspäraste maksude võtmist ja otsustab seadusega määratud õiguste piirides kaebusi rahandusorganite ebaõige tegevuse peale riiklikkude ja kohalikkude maksude ning muude maksete võtmisel;

e) teostab valvet eelarveliste kohustuste õigeaegse täitmise üle riiklikkude, kooperatiiv- ja ühiskondlikkude organisatsioonide poolt; kontrollib riiklikkude rahasummade laekumise ja kulutamise korrapärasust, väljaspool eelarvet seisvate (eri-) summade kujundamist ja kulutamist, vajalikkudel juhtudel aga ka riiklikkude, kooperatiiv- ja ühiskondlikkude organisatsioonide eneste rahasummade laekumist ja kulutamist, samuti nende rahandus-eelarvelikku distsipliini, raamatupidamise operatsioonide seadusepärast ja arvestuse ning aruandmise korrapärast täitmist;

f) töötab välja ja esitab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule kinnitamiseks vabariikliku ja kohaliku alluvusega asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide teenijate koosseisud ja koosseisude kontingendid ning kontrollib kindlaksmääratud koosseisudest, palgamääradest ja töötasu fondidest kinnipidamist;

g) juhib NSV Liidu riigilaenude mahutamist Eesti NSV territooriumil ja nende laenude obligatsioonipidajate teenimist;

h) juhib erimääruste alusel riigi töö-hoiukassade tööd ja tööd riikliku kindlustuse alal;

i) teostab kohalikkude kommunaalpankade ja pandimajade tegevuse järelevalvet ning täidab NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi volitusel ülesandeid eripikalaenupankade kohalikkude organite tegevuse järelevalve alal;

j) kontrollib kooskõlas kehtivate seadustega vabariikliku alluvusega majandusorganisatsioonide seatud korras kinnitatud bilansse;

k) organiseerib ja juhib Eesti NSV rahandusorganite kaadrite ettevalmistamist ja ettevalmistuse täiendamist;

l) teostab teisi ülesandeid, mis temale pannakse NSV Liidu ja Eesti NSV kehtivate seadustega, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruste ja korraldustega, NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi käskkirjade ja juhenditega.

7. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadil on õigus:

a) kontrollida kohtadel vabariikliku ja kohalikkude eelarvete alusel teotsevate riiklikkude asutiste ja organisatsioonide ning samuti ka majandusliku arvestuse alusel teotsevate riiklikkude, kooperatiiv- ja ühiskondlikkude organisatsioonide ja ettevõtete rahandusliku tegevusega seosesolevaid materjale;

b) nõuda asutistelt ja organisatsioonidelt kõikide rahaliste dokumentide, arvepidamise raamatute, plaanide, kalkulatsioonide ja muude dokumentide esitamist, samuti ka nende rahanduse seisundi kohta aruannete esitamist kindlaksmääratud vormide järgi;

c) nõuda vajalikkudel juhtudel ka teistelt vabariikliku ja kohaliku alluvusega asutistelt ja organisatsioonidelt andmete ja dokumentidest ärakirjade esitamist kontrollitavate asutistega ja organisatsioonidega sõlmitud tehingute ja nendega toimetatud arvete õiendamise kohta; saada krediitasutistelt kontrollitavate asutiste ja organisatsioonide tehingutega seosesolevaid vajalikke teateid, andmeid ja ärakirju dokumentidest;

d) anda revideeritavate asutiste ja organisatsioonide juhatajatele kohustuslikke juhendeid revisjonil ilmsikstulnud riikliku rahandusdistsipliini rikkumiste kõrvaldamiseks;

e) võtta tarvitusele riikliku rahandusdistsipliini rikkumise korral seaduses ettenähtud rahandusliku iseloomuga sanktsioone kuni finantseerimise lõpetamiseni või peatamiseni;

f) saada kõigilt vabariikliku ja kohaliku alluvusega riiklikkudelt asutistelt ja majandusorganisatsioonidelt ning -ettevõtetelt Eesti NSV riigi tulude-kulude eelarve ja samuti riigieelarve veerandaasta plaanide koostamiseks vajalikke materjale;

g) teostada seaduses ettenähtud juhtumitel maksete sissenõudmist riiklikku eelarvesse vastuvaidlemata korras.

8. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadis moodustatakse alljärgnevad valitsused ja osakonnad:

a) Eelarve valitsus, kes töötab välja vabariikliku ja kohalikkude eelarvete kavad ning koostab Eesti NSV riigieelarve eelnõu, koostab riigieelarve veerandaasta plaanid, täidab vabariikliku eelarvet ja teostab kohalikkude rahandusorganite töö juhtimist ja kontrolli kohalikkude eelarvete koostamisel ja täitmisel; vaatab läbi vabariikliku eelarve alusel finantseeritavate sotsiaal-kultuursete asutiste ja algatuste eelarved (kulud hariduse, kunsti, kaadrite, teadusliku uurimistöö, ajakirjanduse ja muude kultuuralaste kulutuste alal), samuti tervishoiu ja sotsiaalkindlustuse alal teotsevate asutiste ning nende asutiste erisummade eelarved; vaatab läbi Hariduse, Tervishoiu, Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaatide süsteemi kuuluvate, kui ka muude vabariikliku alluvusega majandusorganisatsioonide tulude-kulude bilansside kavad ja töötab välja ettepanekud kasudest mahaarvamise suuruse kindlaksmääramiseks ja nende organisatsioonide finantseerimiseks eelarve korras; teostab sotsiaal-kultuursete asutiste ja algatuste finantseerimist vabariikli-

kus eelarves määratud krediitide piirides; juhib ja kontrollib kohalikkude rahandusorganite tööd sotsiaal-kultuursete asutiste ja algatuste finantseerimisel;

b) Keskarvepidamine eelarve täitmise alal, kes organiseerib arvepidamist vabariikliku eelarve ja kohalikkude eelarvete täitmise alal ja teostab järelevalvet selle arvepidamise seisukorra üle rahandusorganites ja eelarvekorras töötavates asutistes ning organisatsioonides; teostab arvepidamist vabariikliku eelarve täitmise alal, koostab vabariikliku eelarve täitmise aruande ja Eesti NSV riigieelarve täitmise koondaruande;

c) Riigitulude Valitsus, kes koostab riigitulude (käibemaks, mahaarvamised kasudest, maks mittekaubalistelt operatsioonidelt jne.) laekumiste plaanide kavad ja teostab nende täitmise arvestamist; teostab riiklikku registreerimist; nõuab sisse mahaarvamised vabariikliku alluvusega organisatsioonide ja ettevõtete kasudest; organiseerib riigifondide arvestamist ja nende realiseerimist; juhib ja kontrollib kohalikkude rahandusorganite tööd riiklikkudelt organisatsioonidelt ja ettevõtetelt eelarvesse arvatavate maksete arvutamisel ja sissenõudmisel, samuti organisatsioonide ja ettevõtete riiklikul registreerimisel ja registreerimisel maksustamise otstarbeks; vaatab läbi kaebused rahandusorganite ebaõige tegevuse peale riiklikku eelarvesse arvatavate maksete sissenõudmisel;

d) Maksude Valitsus, kes koostab elanikkudelt võetavate riiklikkude ja kohalikkude maksude laekumiste plaanide kavad ning teostab nende plaanide täitmise arvestamist; töötab välja kohalikkude maksude võtmise eeskirjade ja juhendite kavad; juhib ja kontrollib kohalikkude rahandusorganite tööd maksustamisesemete arvestamisel, elanikkudelt võetavate riiklikkude ja kohalikkude maksude, kolhoosidelt võetava rahalise tulumaksu ning sotsialistliku majanduse organisatsioonidelt ja ettevõtetelt võetavate kohalikkude maksude arvutamisel ja sissenõudmisel; vaatab läbi kaebused rahandusorganite ebaõige tegevuse peale maksustamisel;

e) Koosseisude Osakond, kes töötleb riikliku aparaadi struktuuri ja koosseisude küsimused, koostab arvamused rahvakomissariaatide ja keskasutiste struktuuri, koosseisude, palgamäärade ja töötasu fondide, kui ka nendele alluvate asutiste, organisatsioonide ja ettevõtete koosseisude kontingentide ja töötasu fondide üle; vaatab läbi rahvakomissariaatide ja keskasutiste haldamiskulude eelarved; koostab haldamiskulude koondplaanid ja -aruande; teostab järelevalvet kindlaksmääratud koosseisude struktuurist, palgamääradest ja töötasu fondidest kinnipidamise üle asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide poolt; teostab kohalikkude rahandusorganite töö juhtimist ja kontrolli koosseisude, palgamäärade ja töötasu fondide registreerimise alal;

f) Rahvamajanduse (tööstuse, põllumajanduse, kommunaal-, elamute- ja teedemajanduse, autotranspordi, kaubanduse) Finantseerimise Osakond, kes vaatab läbi majanduslikkude rahvakomissariaatide tulude-kulude bilansikavad ja töötab välja ettepanekud kasumäärade, kasudest mahaarvamiste ja muude riiklikku eelarvesse arvatavate maksete suuruse kindlaksmääramiseks, samuti ettepanekud käibevahendite suurendamise ja eelarvelise finantseerimise kohta; uurib tootmiskulusid ja käibest olenevaid kulutusi vastavatel majandusharudel ning koostab arvamused omahinna alandamise ja müügihindade määramise kohta; vaatab läbi vabariikliku alluvusega majanduslikkude organisatsioonide ning -ettevõtete bilansid ja aruanded, teostab nende rahandusliku ja majandusliku tegevuse analüüsi ning kontrollib põhi- ja käibevahendite seisundit, kasude kogumise plaani, kapitaalehituste finantseerimisplaani täitmist ja amortisatsioonisummade kasutamist; teostab rahvamajandusharude finantseerimist vabariikliku eelarvega määratud krediitide piirides; juhib rahandusorganite tööd kohalikkude majandusharude finantseerimisel;

g) Kaadrite Osakond, kes valmistab ette Rahanduse Rahvakomissarile materjalid ja ettepanekud rahandusorganites töötajate ametisse määramise, ümberpaigutamise ja ametist vabastamise suhtes; organiseerib ja korraldab Eesti NSV rahandusorganite töötajate ettevalmistuse täiendamist ja nende kvalifikatsiooni tõstmist ning teostab nende töötajate arvestamist;

i) Administratiiv-majandusosakond;

j) Rahvakomissari ja tema asetäitjate sekretariaat.

9. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi juures asuvad järgmised asutised, kes teotsevad erimääruste alusel: Eesti NSV Riiklikkude Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Valitsus ning Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsus.

10. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadis moodustatakse Rahvakomissariaadi Kolleegium, mis koosneb Rahvakomissarist (esimehena), tema asetäitjatest ja rahvakomissariaadi juhtivatest töötajatest. Kolleegiumi koosseis kinnitatakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissari ettepanekul. Kolleegium arutab rahandusliku tegevuse praktilise juhtimise, rahandusorganite ülesannete täitmise kontrolli teostamise ja kaadrite valiku küsimusi, kohalikkude rahandusorganite töötajate aruandeid ning tähtsamaid käskkirju ja juhendeid Rahvakomissariaadi alalt.

Kolleegiumi otsused viiakse täide Rahvakomissari käskkirjade kujul.

Lahkarvamiste tekkimisel Rahvakomissari ja Kolleegiumi vahel Rahvakomissar viib täide oma otsuse, teatades ühtlasi tekkinud

lahkarvamisest Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule, kuna Kolleegiumi liikmed omaltpoolt võivad kaevata Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogule.

25. TARBIJATE KOOPERATSIOONI ORGANISATSIOONI KOHTA EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKUS VABARIIGIS

ENSV RKN-i määrus 15. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 23, art. 296)

1. Organiseerida Eesti Tarvitajateühisuste Keskühisuse baasil Eesti Tarbijate Kooperatiivide Liit keskusega Tallinnas.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

3. Panna ette maakonna täitevkomiteedele luua, kuni tarbijate kooperatiivide maakondlike liitude juhatuste valimisteni, kolmeliikmelised tarbijate kooperatiivide maakondlike liitude ajutised organisatsiooni-bürood järgmises koosseisus — tarbijate kooperatiivide maakondliku liidu organisatsiooni-büroo esimees, organisatsiooni-büroo liige, kes korraldab kaubanduslikku tööd, organisatsiooni-büroo liige, kes korraldab põllumajandussaaduste kokkuoste.

4. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

5. *(1.—3. lõige välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Kinnitada tarbijate kooperatiivi normaalpõhikiri, mis koostatud vastavalt NSVL RKN ja ÜK(b)P KK määrusele 15. jaanuarist 1941 nr. 99 Tarbijate kooperatsiooni organiseerimise kohta Leedu, Läti ja Eesti NSV-s ja vastavalt normaalpõhikirjale, mis kinnitatud NSVL RKN ja ÜK(b)P KK määrusega 25. jaanuarist 1939 nr. 137 Tarbijate kooperatsiooni töö kohta.

6. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

7. Säilitada Eesti NSV linnades tarbijate kooperatiivide olemasoleva kaubandusliku võrgu tegevus kõrvuti riikliku kaubanduse organiseeritavate ettevõtteiga (kaubastutega).

8. Lubada tarbijate kooperatiividel toimetada igat laadi põllumajandussaaduste, toorainete ja jäätmete kokkuostu, kala püüki, kokkuostu, ümbertöötlemist ja vajalike abikäitiste pidamist.

9. Panna tarbijate kooperatiividele mineraalväetiste, jõusöötade, põllutöömasinate ja inventari, naftasaaduste ja söe müük.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
15. veebruari 1941 määruse nr. 232
juurde.

Tarbijate Kooperatiivi normaalpõhikiri.

I. Üldeeskirjad.

1. Kodanikud, kes elutsevad .....
(linn, vald, maakond)
ühinevad vabatahtlikult ..... Tarbijate Kooperatiivis, et ühiste jõudude ja abinõudega organiseerida „nõukogude kaubandust ilma kapitalistideta — olgu need väikesed või suured, kaubandust ilma spekulantideta — olgu need väikesed või suured" (Stalin).

Tarbijate kooperatiiv seab endale ülesandeks rahuldada kõigi töötajate kasvavaid nõudeid neile vajalike kaupade suhtes ja soodustada sellega sotsialistliku majanduskorra kasvu.

2. Nende ülesannete teostamiseks tarbijate kooperatiiv avab kauplusi, kioske ja rändkauplusi; organiseerib tööstus- ja toidukaupade kättetoimetamist tarbijaile; teostab tarviduse tundmaõppimise alusel kaupade ostu oma liidust ja teistest ühistegelikest ning riiklikest asutisist; teostab riiklikel ülesandeil, kokkuleppe kohaselt oma liiduga ja muude organisatsioonidega või nende ülesandel põllumajanduslike toodete, toormaterjalide ja kodutööstuse toodete kokkuostu; organiseerib neil otstarbeil kokkuostetud toodete vastuvõtu-, sorteerimis- ja säilitamispunkte, samuti ka ettevõtteid nende töötlemiseks; organiseerib oma tarbijaskonna jaoks restorane, teemaju, söögisaale, pagaritööstusi ja muid tootmisettevõtteid (kalja keetmist, jäätise tootmist, vorstitööstusi jm.).

3. Tarbijate kooperatiivi töö toimub isemajanduse alusel ning riigi poolt kindlaksmääratud hindadest valjul kinnipidamisel. Kogu tarbijate kooperatiivi töö tugineb plaanile, mis kooskõlastatakse tarbijate kooperatiivide maakondliku liidu ülesandeiga ning kinnitatakse liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt. Arvepidamine ja aruandmine toimub tarbijate kooperatiivis Tsentrosojuzi poolt määratud korras ja vormularide järgi.

4. Tarbijate kooperatiivil on juriidilise isiku õigused ning tal on õigus seaduslikus korras omandada ja võõrandada varandusi, ehitada ja sisustada kauplusi, ladusid ja muid ettevõtteid, omandada transportabinõusid, sõlmida lepinguid, anda välja volitusi ning nõuda ja kosta kohtus.

5. Tarbijate kooperatiiv on ..... liidu liige.

6. Tarbijate kooperatiivi juhatus asub .....
.....

7. Tarbijate kooperatiivil on oma nimetusega pitsat.

II. Liikmeskond.

8. Tarbijate kooperatiivi liikmeiks võivad olla mõlemast soost kodanikud, kes on ületanud 16-da eluaasta, arvatud välja valimisõiguse kaotanud isikud.

9. Iga kodanik, kes soovib astuda kooperatiivi liikmeks, esitab pärast põhikirjaga tutvumist juhatusele avalduse liikmeksvõtmise kohta.

10. Liikmeksvõtmine toimub liikmete üldkoosolekul (volinike koosolekul), kes kinnitab juhatuse poolt esitatud uute liikmete nimestikud.

11. Iga liikmeksastuja maksab 3 rubla sisseastemaksu ja ..... rubla osamaksu (mis määratakse kindlaks liikmete üldkoosoleku või volinike koosoleku poolt, kuid mitte alla 25 rubla).

12. Liikme perekonnaliikmeile, kelledel pole iseseisvat teenistust, määratakse osamaksu suurus kindlaks ..... rublale (üks neljandik § 11-das kindlaksmääratud osamaksu suurusest).

13. Igale tarbijate kooperatiivi liikmele antakse liikmeksastumisel liikmeraamat.

14. Uutele liikmeile võib juhatus lubada osamaksu tasumist jaokaupa tähtajaga mitte üle 3 aasta.

15. Tarbijate kooperatiivi iga liige kohustub valjult hoidma ja kaitsma ühistegelikku omandit, aktiivselt osa võtma tarbijate kooperatiivi tööst, abistama selle juhatust ja revisjonikomisjoni ning aitama kaasa tarbijate kooperatiivmajanduse edustamisele ja tugevdamisele.

16. Igal liikmel on õigus:

a) hääleõigusega osa võtta liikmete üldkoosolekust kõigi tarbijate kooperatiivi tegevusse puutuvate küsimuste arutamisel;

b) valida ja olla valitud juhatusse ja revisjonikomisjoni ning samuti oma tarbijate kooperatiivi ja oma liidu volinike koosseisu;

c) esitada juhatuse kaudu liikmete üldkoosolekule arutamiseks küsimusi, mis on sihitud tarbijate kooperatiivi tegevuse edustamiseks (vähemalt 3 päeva enne koosolekut);

d) nõuda erakorralise liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) kokkukutsumist;

e) kasutada tarbijate kooperatiivi kultuur-hariduslikke ja muid kultuurielu üritusi (kino, punased nurgad, lastesõimed jne.);

f) saada liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt kindlaksmääratud osakasu (§ 54-da punkt „a");

g) kasutada eelisõigust kaupade saamisel, missuguste suhtes liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) on liikmeile andnud eelisõiguse mitteliikmeiga võrreldes.

17. Iga liige kannab vastutust tarbijate kooperatiivi kohustuste eest põhikirjalise osamaksu piires (§§ 11 ja 12).

18. Osamaksu edasiandmine pole lubatav. Tarbijate koopera-

tiivi liikme surma puhul läheb tema osamaks üle perekonnaliikmeile, seaduses kindlaksmääratud pärimiskorras.

Liikme elukoha muutmisel viiakse tema osamaks juhatuse poolt üle liikme uue elukoha järgi.

Liikme osamaksu ei või kasutada tema võlgade katteks, välja arvatud juhud, kui see toimub kohtuotsuse põhjal.

19. Iga tarbijate kooperatiivi liige on kohustatud alluma tarbijate kooperatiivi põhikirjale ja liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsuseile.

20. Tarbijate kooperatiivi liikmete suhtes, kes eksivad tarbijate kooperatiivi põhikirja ja üldkoosoleku otsuste vastu, võetakse tarvitusele ühiskondliku mõjutamise abinõud (hoiatus, ühiskondlik laitus). Liikmete suhtes, kes ei paranda end pärast ühiskondliku mõjutamise abinõude tarvituselevõttu ning kes jätkavad põhikirja ja üldkoosoleku otsuste rikkumist, võib äärmise abinõuna tarvitusele võtta väljaheitmist tarbijate kooperatiivi liikmeskonnast.

Liikmeskonnast väljaheitmine võib toimuda ainult liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsusel, millest võtab osa vähemalt $^3/_4$ liikmete (volinike) üldarvust. Liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) protokollis tuleb tingimata näidata tarbijate kooperatiivi liikmete arv, kes koosolekust osa võtnud, ja väljaheitmise poolt hääletanute arv.

Iga tarbijate kooperatiivi liikmel on liikmeskonnast väljaheitmise korral õigus edasi kaevata tarbijate kooperatiivist kõrgemalseisvale liidule. Kaebused väljaheitmise kohta lahendatakse selle liidu poolt tingimata kaebaja ja tarbijate kooperatiivi juhatuse esimehe juuresolekul.

Vaieldamatult heidetakse tarbijate kooperatiivi liikmeskonnast välja liikmed, kes ei osta kaupa oma tarbeks, vaid spekulatsiooniks.

21. Tarbijate kooperatiivi liikmel on õigus lahkuda tarbijate kooperatiivist. Lahkumisel kuulub osamaks väljamaksmisele kolmekuise tähtaja jooksul, pärast liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt tarbijate kooperatiivi selle aasta aruande läbivaatamist ja kinnitamist, mille jooksul liige andis sisse lahkumise avalduse.

III. Tarbijate kooperatiivi tegevuse juhtimine.

A. Liikmete üldkoosolek (volinike koosolek).

22. Tarbijate kooperatiivi juhtimise kõrgeimaks organiks on liikmete üldkoosolek.

Tarbijate kooperatiiv, mis varustab mitme punkti elanikke, samuti ka liikmete arvu poolest suuris tarbijate kooperatiives, kus liikmete üldkoosoleku kokkukutsumine on raskendatud, võib tarbijate kooperatiivide maakondliku liidu loal liikmete üldkoosolekut asendada volinike koosolekuga.

Volinikud valitakse liikmete piirkondlikel üldkoosolekuil ühe aasta peale lahtisel hääletamisel üksikute asustatud punktide kaupa (või asustatud punkti osade kaupa).

Valimiste teostamisel lähtutakse normist, mis kindlustaks volinike koosolekule vähemalt 100 voliniku osavõtu. Volinike valimisnorm määratakse kindlaks kõrgemalseisva tarbijate kooperatiivorganisatsiooni poolt.

23. Liikmete üldkoosolek (volinike koosolek):

a) võtab vastu põhikirja, selle muutmised ja täiendamised, samuti otsustab ka tarbijate kooperatiivi liitmise ja jaotamise küsimuse;

b) valib kinnisel (salajasel) hääletusel 2 aastaks tarbijate kooperatiivi juhatusliikmed ja juhatuse esimehe ning revisjonikomisjoni liikmed ja esimehe;

c) kinnitab instruktsiooni juhatusele, milles määratakse kindlaks põhilised abinõud tarbijate kooperatiivi töö edustamiseks;

d) kinnitab tarbijate kooperatiivi liikmeks vastuvõtmise (§ 10) ja otsustab tarbijate kooperatiivi liikmeskonnast väljaheitmise küsimuse (§ 20);

e) vaatab läbi ja kinnitab veerandaasta ja aasta majandusplaanid ja tulude ning kulude eelarved, ehituse ja kapitaalremondi kavad, samuti ehituste ja muude põhivahendite omandamise ja müügi küsimused;

f) otsustab uute kaubanduslike ja muude ettevõtete avamise ja olemasolevate sulgemise küsimused;

g) vaatab läbi ja kinnitab tarbijate kooperatiivi veerandaasta- ja aasta-aruanded ja revisjonikomisjoni seisukoha;

h) teeb hinnangu juhatuse ja revisjonikomisjoni töö kohta;

i) kinnitab kasu jaotuse ja kahju katmise korra (VI peatükk);

j) vaatab läbi ja otsustab kaebused juhatuse ja revisjonikomisjoni ebaõige tegevuse peale;

k) otsustab tarbijate kooperatiivi valitud isikute vastutuselevõtu küsimuse — väärnähete ja põhikirja rikkumise pärast;

l) tühistab halva töö korral juhatuse ja revisjonikomisjoni volitused enne tähtaega — kas tervel koosseisul või üksikuil liikmeil;

m) kinnitab hea töö korral preemiad tarbijate kooperatiivi esimehele ja juhatuse ning revisjonikomisjoni liikmeile, samuti ka üksikuile tarbijate kooperatiivi töötajaile;

n) kinnitab kaupluskomisjonide koosseisu.

24. Liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) kutsutakse juhatuse poolt kokku vähemalt 1 kord veerandaastas.

25. Juhatus on kohustatud kutsuma kokku liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) ka järgmisil korril:

a) vähemalt $^1/_{10}$ liikmete (volinike) nõudmisel;

b) revisjonikomisjoni nõudmisel;

c) kõrgemalseisva tarbijate kooperatiivorganisatsiooni juhatuse nõudmisel.

26. Juhatus on kohustatud kokku kutsuma liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) hiljemalt 15 päeva jooksul, arvates § 25-das näidatud nõudmiste saamisest. Kui juhatus ei pea kinni sellest tähtajast, siis liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) kutsutakse kokku tarbijate kooperatiivide maakondliku liidu poolt.

27. Liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) on otsusevõimeline vähemalt $^2/_3$ liikmete (volinike) osavõtu korral.

Põhikirja muutmise või täiendamise, tarbijate kooperatiivi liikmeskonnast väljaheitmise, juhatuse ja revisjonikomisjoni valimise, samuti ka kasu jaotamise või kahju katmise otsustamiseks on nõutav vähemalt $^3/_4$ liikmete (volinike) osavõtt koosolekust.

28. Liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsused võetakse vastu lihthäälteenamusega.

29. Koosoleku juhatus valitakse lahtisel hääletamisel.

Koosoleku otsused protokollitakse. Protokoll kirjutatakse alla koosoleku juhatuse poolt.

Protokoll ühes koosolekule ilmunute nimestikuga hoitakse alal tarbijate kooperatiivi juhatuse dokumentide hulgas.

B. Tarbijate kooperatiivi juhatus.

30. Tarbijate kooperatiivi tegevuse juhtimiseks valib liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) 2 aastaks 5- kuni 7-liikmelise juhatuse, nende hulgas ka juhatuse esimehe (§ 23 punkt „b").

31. Tarbijate kooperatiivi juhatus on tarbijate kooperatiivi täitvaks organiks, rakendab kõik liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsused ja vastutab koosoleku ja kõrgemalseisvate kooperatiivsete organisatsioonide ees kogu tarbijate kooperatiivi töö eest.

Juhatus töötab instruktsiooni alusel, mis on kinnitatud liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt.

32. Juhatus sõlmib lepinguid, annab tarbijate kooperatiivi nimel ja asjus välja kohustusi ja volitusi, hoiab tarbijate kooperatiivile kuuluvat vara ja täidab muid ülesandeid, mis on ette nähtud tarbijate kooperatiivi põhikirjas ja juhatuse instruktsioonis.

33. Juhatuse esimees on kohustatud kutsuma juhatuse kokku vähemalt 2 korda kuus.

Juhatuse otsused kantakse protokolliraamatusse.

Juhatuse protokollid kirjutatakse alla esimehe ja kõigi koosolekust osavõtnud juhatusliikmete poolt. Juhatusliikmel, kes pole nõus juhatuse ühe või teise otsusega, on õigus kanda protokolli oma eriarvamus.

34. Juhatuse koosolekud on avatud kõigile tarbijate kooperatiivi liikmeile.

35. Tarbijate kooperatiivi teenijad palkab ja vallandab juhatuse esimees juhatuse koosoleku järgneval kinnitamisel. Kaupluste juhatajad palkab ja vallandab juhatus liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) järgneval kinnitamisel.

36. Kõik tarbijate kooperatiivi poolt väljaantud rahalised dokumendid ja kohustused (lepingud, volitused jt.) on maksvad ainult juhatuse esimehe ja tarbijate kooperatiivi raamatupidaja (arvepidaja) allkirjaga.

37. Juhatuse esimehe kestva eemalviibimise korral (haigus, puhkus, kestev lähetus) antakse allkirjaõigus rahaliste dokumentide ja kohustuste suhtes tarbijate kooperatiivi juhatuse esimehe asetäitjale, mille kohta peab olema juhatuse eriline otsus.

38. Kõik tarbijate kooperatiivi tegevusega seosesolevad väljaminekud teostatakse vastavalt liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt kinnitatud tulude ja kulude eelarvele.

39. Tarbijate kooperatiivi juhatus on vastutav temale usaldatud tarbijate kooperatiivi vara eest, samuti ka oma tegevuse ja korralduste otstarbekohasuse ja seadusepärasuse eest.

IV. Revisjonikomisjon.

40. Tarbijate kooperatiivi juhatuse tegevuse revideerimiseks valib liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) 2 aastaks 3- kuni 5-liikmelise revisjonikomisjoni, nende hulgas revisjonikomisjoni esimehe. Oma tegevusest annab revisjonikomisjon aru liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) ees.

41. Revisjonikomisjon revideerib tarbijate kooperatiivi juhatuse kogu majanduslikku ja rahanduslikku tegevust ning teostab revisjone kõigis tarbijate kooperatiivi ettevõtteis, vastavalt Tsentrosojuzi poolt kinnitatud eeskirjadele.

42. Revisjonikomisjoni liikmed võtavad sõnaõigusega osa tarbijate kooperatiivi juhatuse koosolekust.

43. Revisjonikomisjoni koosolekud kutsub komisjoni esimees kokku vähemalt 1 kord kuus.

44. Revisjonikomisjoni otsused kantakse revisjonikomisjoni protokolliraamatusse ning teatatakse tarbijate kooperatiivi juhatusele ja tarbijate kooperatiivide maakondliku liidu juhatusele.

Kui tarbijate kooperatiivi juhatus ei aruta revisjonikomisjoni otsust 10 päeva jooksul, arvates selle saamise päevast, siis loetakse see täitmisele kuuluvaks.

Revisjonikomisjoni liikmel, kes pole revisjonikomisjoni ühe või teise otsusega nõus, on õigus kanda protokolli eriarvamus.

45. Kui revisjonikomisjon avastab tarbijate kooperatiivi juhatuse töös kuritarvitusi, peab revisjonikomisjon nõudma juhatuselt liikmete erakorralise üldkoosoleku kokkukutsumist (§§ 25 ja 26) ja peab viivitamatult tegema selle teatavaks tarbijate kooperatiivide maakondliku liidu juhatusele.

46. Revisjonikomisjoni liikmeiks ei või olla isikud, kes on sama tarbijate kooperatiivi juhatuseliikmetega lähedalt sugulased, ega ka sama tarbijate kooperatiivi palgalised töötajad.

V. Tarbijate kooperatiivi varad.

47. Tarbijate kooperatiivi omavarade allikaiks on:
a) tarbijate kooperatiivi liikmete sisseastemaksud;
b) osamaksud;
c) kasu majanduslikust tegevusest;
d) muud varad, mis on saadud tagastamisele mittekuuluvas korras.

48. Kooperatiivi omavarad jagunevad järgmisiks fondideks:
a) põhifond;
b) osamaksude-fond;
c) erifondid.

49. Põhifondi arvatakse:
a) sisseastemaksud;
b) mahaarvamised kasust kindlaks määratud ulatuses (§ 54 punkt „f");
c) muud tagastamata iseloomuga sissetulekud.

50. Osamaksude-fond koosneb liikmete osamaksudest.

51. Tarbijate kooperatiivi erifondid moodustatakse Tsentrosojuzi poolt antud juhistes kindlaks määratud otstarveteks ning korras.

52. Tarbijate kooperatiiv kasutab krediiti Riigipangas ja Kaubanduspangas seaduses ettenähtud korras.

VI. Kasud ja kahjud.

53. Tarbijate kooperatiivi iga-aastase aastaaruande ja bilansi kinnitamisel liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) teostab tarbijate kooperatiivi kasu jaotuse.

54. Pärast tulumaksu mahaarvamist jaotatakse kasu liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt järgmiselt:
a) liikmeile osakasuks nende osamaksudelt üldkoosoleku (volinike koosoleku) poolt kindlaksmääratud ulatuses, kuid mitte üle 20% kasust;
b) oma liidule — tarbijate kooperatiive varustavate ettevõtete organiseerimiseks ja sisustamiseks (laod, baasid, pagaritööstused jm.) ning autotranspordi soetamiseks;
c) lasteaedade, sõimede, punaste nurkade organiseerimiseks ja muudeks kultuurelu üritusiks liikmete jaoks;
d) tarbijate kooperatiivi kaadrite ettevalmistamiseks;
e) preemiaiks tarbijate kooperatiivi parimaile töötajaile;
f) ülejäänud osa kasust, kuid mitte alla 50%, läheb põhifondi.

55. Kahjud aastaaruande järgi kaetakse tarbijate kooperatiivi põhifondist.

56. Juhul, kui tarbijate kooperatiivi põhifondist ei jätku aastaaruande järgi ilmnenud kahjude katmiseks, võib kahjude ülejäänud osa katmiseks tarvitada osamaksude-fondi.

57. Liikmete üldkoosolek (volinike koosolek) määrab kindlaks nii osamaksude kui ka põhifondi uuendamise korra ja tähtajad, juhul, kui aastaaruande järgi ilmnenud kahjud kaetakse nende fondide arvel.

VII. Tarbijate kooperatiivi tegevuse likvideerimine.

58. Tarbijate kooperatiiv lõpetab oma tegevuse liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsuse kohaselt seaduses ettenähtud korras.

26. EESTI NSV TALLINNA RIIKLIKU KONSERVATOORIUMI PÕHIKIRJA KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 17. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 26, art. 329)

Kinnitada Eesti NSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse Juhataja poolt esitatud Eesti NSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi põhikiri.

Vt. ENSV T 1941, 39, 583.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
17. veebruari 1941 määruse nr. 252 juurde.

Eesti NSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi põhikiri.

(väljavõte)

Eesmärgid ja ülesanded.

Kooskõlas NSVL Konstitutsiooni § 121-ga ja ENSV Konstitutsiooni § 93-ga [1] Eesti NSV Tallinna Riiklik Konservatoorium teostab NSVL kõikide kodanikkude õigust haridusele. Tema eesmärgiks on valmistada ette kaadreid, kes on võimelised omandama eesmist teadust ja tehnikat ja relvastatuina teadusliku sotsialismi teadmistega on valmis kaitsma nõukogude kodumaad ning ennastsalgavalt pühenduma kommunistliku ühiskonna ehitamistööle.

Tallinna Riikliku Konservatooriumi ülesandeks on:

1) õppemetoodilise töökäigu korraldamine, mis tagaks kõrgelt kvalifitseeritud helikunstnike ettevalmistamist, kes kõrvalekaldumatult täidaksid sm. Stalini poolt antud juhiseid marksistlik-leninliku teooria omandamise kohta ja seda teooriat rakendaksid oma loovas tegevuses kunstipõllul, sest „Kunst kuulub rahvale. Ta

[1] Vastab Eesti NSV Konstitutsiooni § 92 kehtivas redaktsioonis (vt. 1949. a. nr. 44.)

peab oma sügavaimate juurtega tungima kõige laiemaisse töötavaisse massidesse. Ta peab olema arusaadav neile massidele ja armastatud nende poolt. Ta peab ühendama nende masside tunnet, mõtet ja tahet ja tõstma neid masse kõrgemale. Ta peab äratama neis kunstnikke ja arendama neid". (Lenin).

Tallinna Riiklik Konservatoorium peab andma helikunstnikke, kes „on võimelised täiuslikult omandama teaduse uusimaid saavutusi, tehnikat põhjani ära kasutama ja teooriat praktikaga bolševistlikult siduma: ühendama tootmiskogemusi teadusega" (NSVL RKN ja ÜK(b)P KK määrus töö kohta kõrgemais õppeasutistes ja kõrgema kooli juhtimise kohta 23. juunil 1936);

2) üliõpilaste ja õppejõudude ideelis-poliitiline kasvatamine Marxi-Engelsi-Lenini-Stalini õpetuse alusel ja kultuuriliste eriteadlaste ettevalmistamine, kes omavad „teadmisi kõigist neist rikkusist, mis inimkond on välja töötanud" (Lenin);

3) kaasaegse teaduse tasemel seisvate ja noorsoo ideelis-poliitilise kasvatuse ülesandeile vastavate kõrgeväärtuslike õpikute ja õppevahendite loomine;

4) sotsialismi ja kommunismi ajajärgule väärilise eesmise helikunsti loomist võimaldava muusika-teadusliku töö läbiviimine;

5) professorite ja õpetajate kaadrite kvalifikatsiooni tõstmine ja teaduslik-pedagoogilise personaali ettevalmistamine, kes „julgesti võitleks vananenud teaduse vastu ja rajaks teed uuele teadusele" (Stalin);

6) mineviku helikunsti kõrgeimate saavutiste ja Nõukogudemaa helikunsti uusimate saavutiste populariseerimine.

Kõik Tallinna Riikliku Konservatooriumi lõpetajad peavad omama sügavaid teadmisi nii rahva muusikaloomingust kui klassikalisest muusikalisest pärandusest, peavad ühendama täielikke teadmisi oma muusikaerialal pedagoogilise meisterlikkusega ja olema ettevalmistatud sotsialistliku ühiskonna kõige eesmisema muusikakultuuri ülesehitajate kaadrite kasvatamiseks.

Teostades neid sihte ja ülesandeid, Tallinna Riiklik Konservatoorium valmistab ette:

1) heliloojaid, kes on suutelised looma igaliigilisi realistlikke teoseid, vormilt rahvuslikke ja sisult sotsialistlikke;

2) interpreteerivaid kunstnikke, kes on võimelised sügavale sisse tungima autori taotlustesse ja oma loova tõlgitsusega ilmekalt kajastama meie suure ajajärgu ideederikkust;

3) muusika-ajaloolasi ja -teoreetikuid, kes Marxi-Engelsi-Lenini-Stalini õpetuse põhialusel oleksid omandanud muusikateaduse parimad saavutused, ning tegutseb järgmistel alustel:

I. Üliõpilased.

§ 1. ENSV Tallinna Riiklikku Konservatooriumi on õigus astuda kõigil muusikakeskkooli haridusega NSVL kodanikel 17

kuni 35 aasta vanuses, sõltumatult sotsiaalsest päritolust, soost, rassist ja rahvuslikust kuuluvusest.

§ 2. Tallinna Riiklikku Konservatooriumi astujail tuleb sisseastumise eksamid õiendada järgmiselt:

1) muusikakeskkooli lõpetajad, kes on lõpetanud üldharidusliku keskkooli, õiendavad eksamid muusika erialal ja muusika üldainetes ning eesti keeles, vene keeles ja Nõukogude Liidu rahvaste ajaloos ja konstitutsioonis;

2) muusikakeskkooli lõpetajad, kes on lõpetanud üldharidusliku keskkooli „väga heaga", õiendavad eksamid muusika erialal ja muusika üldainetes;

3) muusikakeskkooli lõpetajad „väga heaga", kes ei ole lõpetanud üldhariduslikku keskkooli „väga heaga", õiendavad eksami muusika erialal ning eesti keeles, vene keeles ja Nõukogude Liidu rahvaste ajaloos ja konstitutsioonis;

4) muusikakeskkooli lõpetajad „väga heaga", kes on lõpetanud üldharidusliku keskkooli „väga heaga", õiendavad eksami muusika erialal.

Märkus 1. Õpilasi, kes muusikakeskkoolis on näidanud väljapaistvaid muusikalisi eeldusi ja jõudsat muusikalist arenemist, võib Konservatooriumi vastu võtta erandjuhtudel vastava komisjoni eriotsusel ka enne muusikakeskkooli ja keskkooli lõpetamist.

Märkus 2. Konservatooriumi võib erandjuhtudel vastu võtta ka eraviisil muusikat õppinud keskkooli lõpetanuid. Neil tuleb õiendada eksamid muusika erialal ja kõigis vastavais muusika-üldainetes, ning üldhariduslikes ainetes käesoleva paragrahvi pp. 1, 2, 3 ja 4 kohaselt, sõltuvuses nende keskkooli tunnistusest.

§ 3. Konservatooriumi sisseastumise sooviavalduste esitamise tähtajad ja korra ning sooviavaldustele juurdelisamisele kuuluvate dokumentide ja tunnistuste loetelu määratakse erieeskirjadega.

§ 4. Konservatooriumis õppimise eest võetakse üliõpilastelt õppemaksu, mille suurus määratakse kindlaks erimäärusega.

§ 5. Konservatooriumi direktoril on õigus vabastada õppemaksust andekamaid üliõpilasi sellekohase juhendi alusel.

§ 6. Andekamaile üliõpilastele kindlustatakse riiklik stipendium. Stipendiumi määrab iga semestri alul Konservatooriumi direktor üliõpilase möödunud semestri edukuse andmeid arvesse võttes.

§ 7. Üliõpilased on kohustatud tegema õppekavas ettenähtud eksameid ja praktilisi töid.

§ 8. Üliõpilased, kes on sooritanud diplomi saamiseks kõik õppekavas ettenähtud eksamid ja tööd, on kohustatud tegema riigieksami riikliku eksamikomisjoni ees, kes tegutseb sellekohaste määruste järgi.

§ 9. Üliõpilased, kes on täitnud kõik õppekavas ettenähtud nõu-

ded ja teinud riigieksamid, saavad ENSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi diplomi, milles on märgitud vastav kvalifikatsioon.

§ 10. Üliõpilased, kes õppekava kõigis aineis on täitnud „väga heaga" ja „heaga" ja kes riigieksamid on sooritanud „väga heaga", saavad diplomi „cum laude".

§ 11. Diplomiga „cum laude" lõpetanud isikuil on järgmised eesõigused:

1) vakantsete kohtade täitmisel nii erialal kui ka teadusliku töö alal kõrgemais õppe- ja teaduslik-uurimuslikes asutistes;

2) aspirantuurile võtmisel konservatooriumide vastavate kateedrite juurde;

3) kandideerimisel õppereisidele nii NSV Liitu kui ka välismaale.

II. Õppetöö korraldus.

§ 12. Kõrgekvaliteetse õppetöö käigu kindlustamiseks, üliõpilaste iseseisva töö harjumuse kasvatamiseks ja Konservatooriumis saadud teadmiste praktilise rakendamise oskuse arendamiseks on õppetöö korraldus kindlaks määratud alljärgnevalt:

1) professorite, dotsentide ja assistentide individuaalne õppetöö instrumentaalmängu, laulu, kompositsiooni ja dirigeerimise alal;

2) professorite ja dotsentide loengud;

3) praktilised rühmatööd professorite, dotsentide ja assistentide juhatusel;

4) üliõpilaste loominguline, ettekandeline ja pedagoogiline praktikum kateedri poolt määratud õppejõudude juhtimisel;

5) üliõpilaste iseseisev töö;

6) konsultatsioonid.

§ 13. Tallinna Riikliku Konservatooriumi õppe- ja asjaajamiskeeleks on eesti keel. ENSV RKN juures asuval Kunstidevalitsusel on õigus lubada direktori ettepanekul korraldada üksikutes ainetes õpetamist ka mõnes muus keeles. Konservatooriumi õppematerjal jaguneb eri- ja üldaineteks.

§ 14. Eriainete õppekavad sisaldavad alljärgnevaid aineid:

1. Kompositsioon.
2. Muusikateooria (harmoonia, polüfoonia, heliteoste analüüs, vormiõpetus, partituuri käsitlemine, improvisatsioon, instrumentide õpetus, akustika ja ained, mis kuuluvad nende alade juurde).
3. Orkestri juhtimine.
4. Koori juhtimine.
5. Koolimuusika.
6. Klaver, orel ja kontsertmeistrite ettevalmistus.
7. Keelpillid.
8. Puhk- ja löökpillid.
9. Koosmäng, kaasmäng ja kammermuusika.
10. Laul.
11. Ooperilavapraktika.

12. Hääleseade.
13. Diktsioon.
14. Hääleelundite anatoomia, füsioloogia ja tervishoid.
15. Itaalia keel.
16. Orkestris mängimine.
17. Koorilaul.
18. Muusikaajalugu ja muusika literatuur.
19. Rahvamuusika looming.
20. Interpreteeriva helikunsti ajalugu.
21. Kujutavate kunstide ja teatriajalugu.
22. Eriala pedagoogika ja metoodika.

§ 15. Üldainete õppekavad sisaldavad alljärgnevaid aineid:

1. Marksismi-leninismi põhialused.
2. Dialektiline ja ajalooline materialism.
3. Poliitiline majandusteadus.
4. Üldajalugu.
5. NSVL rahvaste ajalugu.
6. Esteetiliste õpetuste ajalugu.
7. Kirjanduse ajalugu.
8. Pedagoogika.
9. Eesti keel.
10. Vene keel.
11. Võõrkeeled.
12. Kehakultuur.

§ 16. Konservatooriumi õppekavades määratakse kindlaks, missugused õppeained ja millises järjekorras ning ulatuses õpetatakse üksikuil semestreil või õppeaastail.

§ 17. Tallinna Riikliku Konservatooriumi eri- ja üldainete õppekavad kinnitab NSVL RKN juures asuv Üleliiduline Kõrgemate Koolide Komitee NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee ettepanekul.

§ 18. Õppeaasta jaguneb kaheks semestriks: sügissemester 1. septembrist kuni 24. jaanuarini ja kevadsemester 7. veebruarist kuni 30. juunini.

Üliõpilastele on kaks korda aastas õppetöö vaheaeg: talvel 25. jaanuarist kuni 6. veebruarini ja suvel 1. juulist kuni 31. augustini.

§ 19. Üliõpilaste üleminek ühelt kursuselt järgmisele toimub üks kord aastas. Eksamineerijaiks on ainult professorid, dotsendid ja vanemad õpetajad, praktiliste tööde arvestajaiks ka assistendid ja õpetajad. Üliõpilaste edukust märgitakse järgmiste hinnangutega: „väga hea", „hea", „rahuldav" ja „mitterahuldav".

§ 20. Igale üliõpilasele antakse üliõpilaskaart ja matrikkel. Matriklisse tähendatakse kõik õpetatavad sunduslikud ained ning eksamite hinded ja praktiliste tööde arvestused nende kohta. Hindeid märgib matriklisse eksamineerija ja praktiliste tööde arvestaja.

III. Struktuur.

§ 21. ENSV Tallinna Riiklikus Konservatooriumis on ette nähtud alljärgnevad üksused:

Teaduskonnad:

1. Kompositsioon, muusika teooria, muusika ajalugu ja muusikajuhtimine.
2. Ettekandekunst.

Kateedrid:

1. Kompositsioon, muusika teooria ja muusika ajalugu.
2. Muusikajuhtimine.
3. Klaver ja orel.
4. Keelpillid ja puhkpillid.
5. Laul.
6. Marksismi-leninismi põhialused.

Abiõppeasutised:

1. Muusika ajaloo ja muusika etnograafia kabinett.
2. Foneetiline kabinett.
3. Marksismi-leninismi kabinett.
4. Muusikateaduslik raamatukogu

§ 22. Teaduskonnad, erialad ja kateedrid asutatakse ja likvideeritakse NSVL RKN juures asuva Kõrgemate Koolide Komitee otsusega ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse ettepanekul NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee kaudu.

§ 23. Tallinna Riiklikus Konservatooriumis on järgmised õppekohad professorite, õpetajate ja abiõppejõudude näol:

1) professor — kateedri juhataja;
2) kateedriprofessor;
3) kateedridotsent;
4) kateedriassistent;
5) vanem õpetaja;
6) õpetaja;
7) kontsertmeister;
8) akkompaniaator;
9) vanem laborant;
10) laborant.

IV. Kateeder.

§ 24. Kateeder on Konservatooriumi põhi-õppeorganisatsiooniks, mis vahetult teostab õppe-metoodilist ja teaduslikku uurimistööd ühes või mitmes omavahel tihedalt seotud õppeaines.

§ 25. Kateedri eesotsas on kateedri juhataja-professor.

§ 26. Kateedrijuhataja kohusteks on:

1) individuaalne õpetamine, loengute pidamine, rühmtööd ja

kateedri kaastööliste poolt teostatavate loengute, individuaalse ja rühmtöö, konsultatsioonide ja muude õppetööviiside juhtimine ja süstemaatiline kontrollimine;

2) üliõpilaste iseseisva töö juhtimine ja nende edukuse kontrollimine;

3) üliõpilaste loomingulise, ettekandelise ja pedagoogilise praktikumi juhtimine;

4) kateedri loomingulise ja metoodilise teaduslik-uurimustöö temaatilise plaani ja sellest sõltuva kateedri praktilise tegevuse kavade koostamine ja nende täitmise juhtimine;

5) kateedri kaastööliste valimine ja nende esildamine direktorile kinnitamiseks.

§ 27. Kateedrijuhataja ja kateedriprofessor esildatakse võistluse teel isikute hulgast, kellel on professori kutse või teaduste doktori kraad.

Kateedridotsent esildatakse võistluse teel isikute hulgast, kellel on dotsendi kutse või teaduste kandidaadi kraad.

Võistluse tulemused kateedrijuhataja kohale kinnitab NSVL RKN juures asuv Kõrgemate Koolide Komitee ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhataja ettepanekul NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee kaudu. Võistluse tulemused kateedriprofessori ja kateedridotsendi kohale kinnitab ENSV RKN juures asuv Kunstidevalitsus Konservatooriumi direktori ettepanekul.

§ 28. Kateedri kaastöölised-assistendid ja abiõppejõud esildab kateedrijuhataja ja kinnitab direktor.

§ 29. Professorite, õpetajate ja abiõppejõudude koosseis ning arv määratakse kindlaks koosseisutabelis, mis kinnitatakse NSVL RKN juures asuva Kõrgemate Koolide Komitee poolt ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse ettepanekul NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee kaudu.

§ 30. Professor, dotsent, assistent ja õpetaja täidavad kõiki õppe- ja teaduslik-uurimuslikke ülesandeid vastavalt oma õppekohale ja õppekavadele, pühendades sellele tööle keskmiselt 6 tundi päevas.

V. Juhtimine.

ENSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi direktor.

§ 31. Direktor vastutab ENSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi juhtimise, õppetöö korraldamise, teadusliku töö, poliitilise kasvatuse ja kunstilise tegevuse eest ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse, NSVL RKN juures asuvate Kunstidekomitee ja Kõrgemate Koolide Komitee ees.

§ 32. Konservatooriumi direktori kinnitab ametisse ja vabastab sellest NSVL RKN juures asuv Kõrgemate Koolide Komitee ENSV

RKN juures asuva Kunstidevalitsuse ettepanekul NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee kaudu.

§ 33. Direktori kohusteks on:

1) Konservatooriumi kogu tegevuse juhtimine ainujuhtimise põhimõttel ja Konservatooriumi esindamine;

2) õppeplaanide ning teadusliku töö ja kunstilise tegevuse kavade elluviimine;

3) järelevalve üliõpilaste edasijõudmise, individuaalse ja rühmtööde kvaliteedi, loengute, loomingulise, ettekandelise ja pedagoogilise praktikumi ning teadusliku töö üle;

4) poliitilise ja kultuur-kasvatusliku töö juhtimine üliõpilaskonna, professorite, õpetajate ning abiõppejõudude seas;

5) kaasaaitamine sotsialistliku võistluse ja löökTööliikumise õigele suunamisele;

6) tunniplaanide ja sisekorramääruste kinnitamine ning järelevalve nende täpse täitmise üle;

7) üliõpilaste vastuvõtt, lõpetanuks tunnustamine ja nimestikust kustutamine;

8) üliõpilaste kehalise kasvatuse juhtimine ja nende tervisliku seisukorra järele valvamine;

9) käsutamine Konservatooriumi summade ja varade üle;

10) stipendiumide määramine üliõpilastele;

11) üliõpilaste ja õppejõudude heaolu korraldamine;

12) muusika-teadusliku raamatukogu tegevuse juhtimine ja kontroll.

Direktori asetäitja õppe- ja teadusliku töö alal.

§ 34. Direktori asetäitja õppe- ja teadusliku töö alal vastutab direktori ees Konservatooriumi õppe- ja metoodilise ning teadusliku tegevuse eest.

§ 35. Direktori asetäitja kandidatuur esildatakse eriala kvalifitseerituimate professorite või dotsentide hulgast ja kinnitatakse ning vabastatakse NSVL RKN juures asuva Kõrgemate Koolide Komitee poolt ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse ettepanekul NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee kaudu.

§ 36. Direktori asetäitja õppe- ja teadusliku töö alal kohusteks on:

1) teaduskondade ja kateedrite õppe-metoodilise ja teadusliku töö korraldamine ning kirjastustegevuse juhtimine;

2) teaduskondade ning kateedrite poolt koostatud tunni- ja eksamikavade kontrollimine ja nende täitmise järelevalve;

3) üliõpilaste loomingulise, ettekandelise ja pedagoogilise praktikumi järelevalve;

4) õppe-metoodiliste ja teaduslike koosolekute korraldamine;

5) teaduslik-pedagoogiliste kaadrite ettevalmistamise juhtimine;

6) direktori asendamine tema puudumisel.

Abidirektor administratiiv-majanduslikul alal.

§ 37. Abidirektori kinnitab ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhataja direktori ettepanekul.

§ 38. Abidirektori kohuseks on:

1) Konservatooriumi majanduslike ja kultuurilise heaolu asutiste tööde vahetu juhtimine, auditooriumide, kabinettide, ühiselamute, sööklate jne. hügieenilise seisundi ja üldise korra järelevalve;

2) ehituste, kapitaal- ja jooksva remondi juhtimine;

3) kateedrite, laboratooriumide, kabinettide, majanduslike ja kultuurilise heaolu asutiste varustamine ja kindlustamine vajaliku sisustuse, inventari, õppevahendite ja materjalidega;

4) lepingute sõlmimine, summade ja varade valitsemine ja majanduslik esindamine direktori korraldusel.

Teaduskond.

§ 39. Teaduskond on Konservatooriumi õppe-administratiivseks osakonnaks, mis ühendab kateedreid, mis teostavad üliõpilaste ettevalmistamist mitmel naaberalal. Teaduskond teostab oma tööd teaduskonna dekaani juhtimisel.

§ 40. Teaduskonna dekaani kandidatuur esildatakse teaduskonna juhtivate õppeainete professoreist ja kinnitatakse NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee Õppeasutiste Peavalitsuse juhataja poolt direktori ettepanekul ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse kaudu.

§ 41. Teaduskonna dekaani kohusteks on:

1) teaduskonna, selle kateedrite ja abiõppeasutiste õppetöö vahetu juhtimine, samuti ka üliõpilaste loomingulise, ettekandelise ja pedagoogilise praktikumi juhtimine;

2) õppeplaanide ja kavade täitmine;

3) üliõpilaste teadmiste, tööedukuse ja tööde arvestuse kontrollimise korraldamine;

4) teaduskonna teaduslik-pedagoogilise koosseisu kvalifikatsiooni tõstmistöö juhtimine;

5) õppetöö tunniplaani koostamisest osavõtmine ja selle elluviimine;

6) valvamine distsipliini järele teaduskonnas.

Konservatooriumi Nõukogu.

§ 42. Direktori juures ja tema eesistumisel moodustatakse Konservatooriumi Nõukogu, mille koosseisu kuuluvad: direktori asetäitja õppe- ja teadusliku töö alal, abidirektor administratiiv-majanduslikul alal, teaduskondade dekaanid, kateedrijuhatajad, iseseisvate õppeainete vanemad õppejõud, raamatukogu juhataja ja Kon-

servatooriumi partei-, kommunistlike noorte- ja ametiühinguliste organisatsioonide esindajad. Nõukogu koosseisu võivad kuuluda ka teised isikud õppejõudude koosseisust.

Nõukogu koosolekud toimuvad direktori korraldusel, kuid mitte vähem kui üks kord kuus.

§ 43. Konservatooriumi Nõukogu ülesandeks on:

1) Konservatooriumi ja ta teaduskondade ja kateedrite semestri- ja aasta-tööplaanide ning aruannete läbivaatamine;

2) õppe-metoodiliste küsimuste arutamine ja Konservatooriumi, ta teaduskondade ja kateedrite töökogemuste üldistamine;

3) teaduslik-uurimusliku ja kunstilise töö temaatiliste plaanide läbivaatamine;

4) teadusliku kutse andmine assistentidele ja õpetajaile;

5) kandidaatide esitamine dotsendi ja professori teadusliku kutse saamiseks;

6) kateedrijuhatajate, professorite ja kateedridotsentide kohtadele kandideerijate võistluse tulemuste läbivaatamine.

§ 44. Nõukogu otsused kõigis küsimusis, välja arvatud professori ja dotsendi teadusliku kutse andmine, jõustuvad direktori kinnitamisel.

§ 45. Tallinna Riikliku Konservatooriumi Nõukogu koosseis kinnitatakse NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee poolt ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse ettepanekul.

VI. Ühiskondlikud organisatsioonid.

§ 46. ENSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi juures tegutsevad oma põhikirjade alusel üliõpilasi ja teaduslik-pedagoogilisi ning administratiiv-tehnilisi töötajaid ühendavad vabatahtlikud ühiskondlikud organisatsioonid.

Ühiskondlikud organisatsioonid mobiliseerivad üliõpilaskonda ja kõiki Konservatooriumis töötajaid sm. Stalini poolt antud juhiste täitmiseks: „Omandada teadust, valmistada uusi bolševikkude-eriteadlaste kaadreid kõikidel teadusealadel, õppida, õppida, õppida kõige visamalt".

Tallinna Riikliku Konservatooriumi ühiskondlike organisatsioonide ülesandeks on:

1) Konservatooriumi üliõpilaste, õppejõudude ja töötajate poliitiline kasvatamine Marxi-Engelsi-Lenini-Stalini õpetuse alustel;

2) sotsialistliku võistluse ja löökTööliikumise organiseerimine;

3) direktori abistamine õppeplaanide ja kavade teostamisel;

4) teadliku distsipliini kindlustamine;

5) Konservatooriumi üliõpilaste ja töötajate kultuurilise taseme tõstmine;

6) loominguliste ja teaduslik-tehniliste ringide organiseerimine üliõpilastele ja õppejõududele, mis aitaksid tõsta õppetöö kvaliteeti, õppejõudude kvalifikatsiooni ja arendada Konservatooriumi kunstilist ja teaduslikku tööd.

VII. Sisekord ja distsipliin.

§ 47. Õppetöö kõrge kvaliteedi kindlustamise sihiga direktor paneb kehtima sisekorramäärused, mille täitmine on kohustuslik kõigile Konservatooriumi üliõpilastele ja töötajaile.

§ 48. Sisekorra ja töödistsipliini rikkumise korral üliõpilaste poolt määrab direktor süüdlastele järgmised distsiplinaarkaristused:

1) märkuse;
2) noomituse;
3) valju noomituse hoiatusega.

§ 49. Üliõpilased, kes süstemaatiliselt ei võta osa õppetööst ilma kaaluvate põhjusteta, kes korduvalt rikuvad sisekorramäärusi ja õppetöö distsipliini, samuti need, kes on käitunud häbistavalt, kustutatakse direktori käskkirjaga Tallinna Riikliku Konservatooriumi üliõpilasnimestikust.

§ 50. Teaduslik-pedagoogilisel alal töötajad ja abiõppejõud ning teised kaastöölised, kes on rikkunud töödistsipliini ja sisekorramäärusi, langevad direktori distsiplinaarkaristuse alla kuni ametist vallandamiseni.

VIII. ENSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi varad ja summad.

§ 51. ENSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi varad — hooned, vallasvara, inventar jne. on riigi omand.

Tallinna Riikliku Konservatooriumi varasid, mis on võetud inventarinimestikku ja bilanssi, ei saa võõrandada ilma ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse korralduseta. Kogu vara säilimise eest vastutab direktor.

§ 52. Tallinna Riikliku Konservatooriumi summad koosnevad riigi eelarve korras selleks määratud krediidist.

§ 53. Tallinna Riiklik Konservatoorium on juriidilise isiku õigusega iseseisev kunstilis-teaduslik õppeasutis ja tal on oma finantsplaan, mille kinnitab ENSV RKN juures asuv Kunstidevalitsus.

§ 54. Tallinna Riiklikul Konservatooriumil on oma pitsat riigi vapiga.

27. MÕNEDELE TÖÖTAJATELE TASUTA KORTERI ANDMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 19. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 24, art. 310)

1. Lubada tasuta korter, küte ja valgustus anda teenendavale personalile, nagu vahid, koristajad koolides, haiglates, lastekodudes ja aedades, ja teistele madalama palgaga töötajaile, kellede töö iseloom nõuab nende alalist viibimist töökoha lähedal.

2. Töötajate nimestiku, kelledel on õigus saada tasuta korterit, määravad kindlaks neile alluvate ettevõtete, asutiste ja majandite kohta rahvakomissarid.

Vt. 1941. a. nr. 73; 1945. a. nr. 23.

28. VABARIIKLIKU TÖÖJÕURESERVIDE VALITSUSE MOODUSTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 19. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 24, art. 311)

Tööstuse, ehitusmajanduse, transpordi ja side eduka arenemise otstarbel riiklikkude tööjõureservide ettevalmistamise juhtimiseks ja teostamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kooskõlas NSVL RKN määrusega 2. oktoobrist 1940 (LMKK 1940, nr. 25, art. 602) moodustada Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures Vabariiklik Tööjõureservide Valitsus, kes on NSVL RKN juures asuva Tööjõureservide Peavalitsuse vabariiklikuks organiks.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

29. TÖÖINSPEKTSIOONI ÜLEANDMISE KOHTA ENSV AMETIÜHINGUTELE

ENSV RKN-i määrus 21. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 24, art. 314)

Arvesse võttes, et ametiühingute põhimiseks ülesandeks töökaitse alal on riigi poolt ametiühingute peale pandud kontrolli teostamine töökaitseseaduste täitmise üle majanduslikkude organisatsioonide poolt (julgeoleku tehnika, tööaeg, puhkepäevad, spetsiaalrõivastise ja -jalatsite normid) ja võitlus bürokraatlikkude moonutamistega sellel alal Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Üle anda tööinspektsioon Töö Rahvakomissariaadi alluvusest Eesti NSV ametiühingute alluvusesse.

2. Teha Eesti NSV Ametiühingute Kesknõukogule ülesandeks organiseerida ametiühingulistes organisatsioonides töökaitse- ja kaitsetehnika osakonnad eelarves ettenähtud riikliku sotsiaalkindlustuse summade arvel.

3—4. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

30. NSVL ADVOKATUURI MÄÄRUSTIKU KOHALDAMISELE VÕTMISE NING SENISE ADVOKATUURI LIKVIDEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 25. veebruaril 1941. a.
(ENSV T nr. 23, art. 305)

1. Võtta kohaldamisele ja avaldada eestikeelses tõlkes NSVL Rahvakomissaride Nõukogu poolt 16. augustil 1939 kinnitatud NSVL Advokatuuri määrustik (LMKK 1939, 49, 394).

2. Senine Advokatuur ühes tema organitega likvideerida arvates 1. märtsist 1941 ning Advokatuuri varad ühes Vannutatud advokatuuri vastastiku abiandmise kassa varadega üle anda Eesti NSV advokaatide kolleegiumile.

3. Määrata, et senisesse advokatuuri kuulunud isikud võivad nendele enne käesoleva määruse avaldamist antud asjades esineda volinikkudena kohtutes ühe kuu jooksul, arvates käesoleva määruse avaldamisest, mis järele neile välja antud volikirjad kaotavad kehtivuse asjaajamiseks kohtutes.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
25. veebruari 1941 määruse nr. 319 juurde.

NSVL Advokatuuri määrustik.

I. Üldeeskirjad.

1. Elanikele juriidilise abi andmiseks kraides, oblastites, autonoomsetes vabariikides ja liiduvabariikides, kus ei ole jaotust oblastitesse, moodustatakse oblastite, kraide ja vabariikide advokaatide kolleegiumid.

2. Advokaatide kolleegiumide organiseerimist ja nende tegevuse üldjuhtimist teostab NSVL Kohtu Rahvakomissariaat liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide Kohtu Rahvakomissariaatide kaudu ja liiduvabariikide Kohtu RK talituste kaudu oblastite ja kraide töötava rahva saadikute nõukogude juures.

3. Vastavalt NSVL Konstitutsiooni (Põhiseaduse) paragrahvile 111 ja NSVL, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide kohtukorralduse seaduse paragrahvile 8 täidavad advokaatide kolleegiumid neile pandud ülesandeid elanikele, asutistele, organisatsioonidele ja ettevõtetele juriidilise abi andmise alal järgmiselt:

a) juriidilise konsultatsiooni (nõuannete, teatiste andmise, seletuste jne.) teel;

b) kodanike, asutiste, organisatsioonide ja ettevõtete palvel avalduste, kaebuste ja teiste dokumentide koostamise teel;

c) advokaatide osavõtu teel kohtuprotsessidest kaebealuste kaitsjatena, kostjate, hagejate ja muude asjast huvitatud isikute huvide esindajatena.

4. Advokaatide kolleegiumidel on juriidilise isiku õigused.

5. Isikutel, kes ei ole advokaatide kolleegiumide liikmed, on advokatuuri alal tegutsemine võimaldatud liiduvabariigi Kohtu Rahvakomissari loaga, NSVL Kohtu RK juhendis ettenähtud korras.

II. Advokaatide kolleegiumide liikmete vastuvõtmine ja väljaheitmine.

6. Advokaatide kolleegiumi liikmeiks võivad olla isikud:

a) kel on kõrgem juriidiline haridus;

b) kes on lõpetanud juriidilise kooli ning kel seejuures on staažiks vähemalt üheaastane praktiline töötamine kohtu, prokuratuuri ja muudes õigusala organites ametite alal, mis tähendatud käesoleva määrustiku § 6 p. c;

c) kel ei ole juriidilist haridust, kuid kes on töötanud vähemalt kolm aastat kohtunikuna, prokurörina, uurijana või juriskonsuldina.

7. Isikuid, kes on lõpetanud juriidilise kooli, kuid kel ei ole kohtu, prokuratuuri ja muudes õigusala organites praktilise töötamise staaži, võidakse advokaatide kolleegiumidesse vastu võtta staažilolijaina. Staažilolijate praktiseerimise tähtaeg ning kord õigusnõuandlates ja töötasu määratakse NSVL Kohtu Rahvakomissariaadi juhendiga.

8. Advokaatide kolleegiumidesse ei või vastu võtta isikuid, kes on kaotanud valimisõigused, on kohtu poolt karistatud või on uurimise ja kohtu all.

9. Advokaatide kolleegiumi liikmeks vastuvõttu toimetab advokaatide kolleegiumi presiidium.

Advokaatide kolleegiumi liikmeks vastuvõtu avaldused tuleb läbi vaadata hiljemalt ühe kuu jooksul arvates nende saabumisest advokaatide kolleegiumi presiidiumi.

10. Advokaatide kolleegiumist väljaheitmist toimetab advokaatide kolleegiumi presiidium.

Väljaheitmise aluseks võib olla:

a) kohtuotsusega kindlakstehtud kuriteo toimepanek;

b) nõukogude advokaadi kutset häbistavate ülesastumiste toimepanek;

c) advokaatide kolleegiumi kodukorra eeskirjade rikkumine.

11. Advokaatide kolleegiumi presiidiumi otsuse peale advokaatide kolleegiumi liikmeks vastuvõtust keeldumise või advokaatide kolleegiumist väljaheitmise asjas võib kaevata vastava liiduvabariigi või autonoomse vabariigi Kohtu Rahvakomissarile.

Autonoomse vabariigi Kohtu Rahvakomissari otsuse peale võib kaevata vastava liiduvabariigi Kohtu Rahvakomissarile ja liiduvabariigi Kohtu Rahvakomissari otsuse peale — NSVL Kohtu Rahvakomissarile, kelle otsus on lõplik.

12. NSVL Kohtu Rahvakomissaril ja liiduvabariigi Kohtu Rahvakomissaril on õigus tagandada kolleegiumi vastuvõetud advokaate.

13. Advokaatide kolleegiumi liikmed ei või olla riiklike või ühiskondlike asutiste või ettevõtete teenistuses.

Erandit võib lubada advokaatide kolleegiumi presiidium:

a) isikutele, kes teenivad riiklikes või ühiskondlikes asutistes või organisatsioonides valimise teel täidetavail ametikohtadel;

b) õpetajaile ja teaduse alal töötajaile.

III. Advokaatide kolleegiumi struktuur.

14. Oblastite, kraide ja vabariikide advokaatide kolleegiumid on advokatuuri alal tegutsevate isikute vabatahtlikud ühendused.

Kõik advokaatide kolleegiumide organiseerimise ja tegevusega seotud küsimused lahendab advokaatide kolleegiumi liikmete üldkoosolek ja advokaatide kolleegiumi presiidium.

15. Advokaatide kolleegiumi liikmete üldkoosolek kutsutakse kokku vähemalt kaks korda aastas.

Advokaatide kolleegiumi üldkoosolek:

a) valib advokaatide kolleegiumi presiidiumi;

b) valib revisjonikomisjoni;

c) kuulab ära presiidiumi ja revisjonikomisjoni tegevuse aruanded ja annab neile juhatusi advokaatide kolleegiumi töösse puutuvais küsimustes;

d) kinnitab advokaatide kolleegiumi koosseisud ja eelarved;

e) kinnitab advokaatide kolleegiumi kodukorra.

Advokaatide kolleegiumi üldkoosolek on otsusevõimeline, kui on koos üle poole kolleegiumi liikmete koosseisust.

16. Oblasti, krai ja vabariigi advokaatide kolleegiumi presiidium ja revisjonikomisjon valitakse salajasel hääletamisel kaheks aastaks.

17. Oblasti, krai ja vabariigi advokaatide kolleegiumi presiidium juhib kolleegiumi kõike praktilist tegevust.

Presiidiumi liikmete arvu määrab advokaatide kolleegiumi üldkoosolek.

18. Oblasti, krai ja vabariigi advokaatide kolleegiumi presiidium:

a) teostab advokaatide kolleegiumi liikmeks vastuvõttu ja kolleegiumi liikmete hulgast väljaheitmist;

b) organiseerib oblasti, krai ja vabariigi rajoonikeskustes ja linnades õigusnõuandlaid ja juhib nende tegevust;

c) jaotab advokaatide kolleegiumi liikmed oblasti, krai ja vabariigi õigusnõuandlate, linnade ja rajoonide vahel;

d) töötab välja ja teostab vajalikud abinõud kolleegiumi liikmete ideelis-poliitilise taseme ja juriidilise kvalifikatsiooni tõstmiseks;

e) kinnitab õigusnõuandlate eelarved ja koosseisud;

f) teostab advokaatide kolleegiumi liikmete tegevuse kontrolli, eriti advokaatide kolleegiumi kodukorra eeskirjade täitmise järelevalvet ja advokaatide poolt antava juriidilise abi tasutaksist kinnipidamise kontrolli;

g) vaatab läbi kolleegiumi liikmete poolt toimepandud üleastumiste ja distsipliinirikkumiste asjad ja määrab neile distsiplinaarkaristusi;

h) käsutab kolleegiumi summasid kolleegiumi liikmete üldkoosoleku poolt kinnitatud eelarve piires;

i) esitab advokaatide kolleegiumi tegevuse aruanded oblastitesse jagunematu liiduvabariigi Kohtu Rahvakomissariaadile, autonoomse vabariigi Kohtu Rahvakomissariaadile, liiduvabariigi Kohtu RK talitusele krai ja oblasti töötava rahva saadikute nõukogu juures.

Aruannete esitamise korra ja tähtajad määrab NSVL Kohtu Rahvakomissariaat.

19. Advokaatide kolleegiumi presiidium valib enda keskelt presiidiumi esimehe, esimehe asetäitja ja sekretäri.

20. Advokaatide kolleegiumi revisjonikomisjon toimetab kolleegiumi presiidiumi ja õigusnõuandlate rahanduslik-majandusliku tegevuse süstemaatilisi revisjone.

21. Advokaatide kolleegiumi liikmete töö organiseerimiseks oblasti, krai ja vabariigi rajoonikeskustes ja linnades asutatakse õigusnõuandlad. Õigusnõuandlate koosseisud ja asukohad määrab kindlaks advokaatide kolleegiumi presiidium vastavalt kavale, mille kinnitab liidu- (autonoomse) vabariigi Kohtu RK.

22. Õigusnõuandlat juhib juhataja, kelle nimetab advokaatide kolleegiumi presiidium ja kes kannab viimase ees vastutust nõuandla töö eest. Nõuandla juhataja ülesannete hulka kuulub asjade jaotamine advokaatide vahel, juriidilise abi tasu suuruse kindlaksmääramine vastavalt taksile ja advokaadi töö kvaliteedi kontroll.

23. Õigusnõuandlate juhatajad, milledes töötab vähemalt 15 advokaati, vabastatakse kohtuasjade ajamisest ja neile maksab tasu advokaatide kolleegiumi presiidium.

Juhatajaid õigusnõuandlates, milledes töötab vähem kui 15 advokaati, ei vabastata kohtuasjade ajamisest ja oma töö eest juhatajana saavad nad täiendavat tasu kolleegiumi presiidiumi poolt kindlaksmääratud suuruses.

24. Õigusnõuandlad koostavad statistilisi ja rahanduslikke aruandeid NSVL Kohtu Rahvakomissariaadi poolt määratud vormi järgi ja esitavad need advokaatide kolleegiumi presiidiumile.

25. Advokaatide poolt antava juriidilise abi eest tasu maksmine toimub NSVL Kohtu Rahvakomissariaadi poolt antava juhendi alusel.

IV. Advokaatide distsiplinaarvastutus.

26. Advokaatide kolleegiumi liikmete poolt oma ülesannete kohusetundetu täitmise eest, taksirikkumiste ja muude üleastumiste eest määrab advokaatide kolleegiumi presiidium neile distsiplinaarkaristusi.

27. Distsiplinaarkaristusteks on: a) märkus, b) noomitus, c) vali noomitus, d) advokatuurist kõrvaldamine kuni kuueks kuuks, e) advokaatide kolleegiumist väljaheitmine.

28. Distsiplinaarkaristuse määramise peale võidakse kaevata liiduvabariigi ja autonoomse vabariigi Kohtu Rahvakomissarile.

31. SUNDUSLIKU DIFTEERIAVASTASE KAITSESÜSTIMISE TEOSTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 12. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 30, art. 421)

Difteeriavastase võitluse süvendamise eesmärgil Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Läbi viia 1941. a. jooksul kõigi Eesti NSV piires elunevate 1 aastast kuni 8 aasta (incl.) vanuste laste sunduslik difteeriavastane kaitsesüstimine, missugust kaitsesüstimist korrata 6—12 kuu pärast arvates esimesest süstimisest.

Alates 1942. aastast teostada igal aastal difteeriavastast sunduslikku kaitsesüstimist nendele 1—8-aastastele lastele, kellele ei ole varem kaitsesüstimist teostatud.

2. Anda Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile õigus epideemiliste näidustuste korral sunduslikku difteeriavastast kaitsesüstimist laiendada lastele vanuses 6-dast elukuust kuni 12 eluaastani (incl.).

3. Teostada difteeriavastast kaitsesüstimist linnades kohaliku tervishoiu osakonna korraldusel ambulatoorsete-polikliiniliste raviasutiste ja lastenõuandlate kaudu, maal — jaoskonnaarstide ja lastenõuandlate kaudu.

4. Vastutus õigeaegse difteeriavastase kaitsesüstimise organiseerimise eest panna kohalikkudele maakonna ja linna tervishoiu osakondadele.

5. Lastevanemaid või teisi isikuid, kelle kasvatamisel on sunduslikule difteeriavastasele kaitsesüstimisele kuuluvad lapsed, kes nimetatud laste juures ei lase kaitsesüstimist läbi viia, võetakse vastutusele VNFSV Kriminaalkoodeksi § 181 põhjal.

6. Sundusliku difteeriavastase kaitsesüstimise kulud kanda kohalikkude eelarvete krediitidest.

7. Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile teha ülesandeks kuu jooksul arvates käesoleva määruse avaldamisest kehtima panna sundusliku difteeriavastase kaitsesüstimise organiseerimise ja teostamise juhend [1].

32. HAIGETE KUTSELISELT RAVIMISE KEELU KOHTA ISIKUTE POOLT, KELLEDEL EI OLE VASTAVALT TÖENDATUD MEDITSIINILIST HARIDUST

ENSV RKN-i määrus 13. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 31, art. 440)

Eesmärgil likvideerida imearstimist ja töötava rahva petmist isikute poolt, kelledel ei ole vastavalt tõendatud meditsiinilist hari-

[1] Vt. ENSV T 1941, 36, 556; 1945, 19, 286.

dust, kuid kes kutseliselt ravivad haigeid, tuues sellega kahju rahva tervisele, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Ära keelata ravi ja profülaktika alal tegutsemine ja haigete kutseline ravimine isikutel, kes ei oma dokumentaalseid tõendisi oma meditsiinilise hariduse kohta, samuti arstidele ja meditsiinilisele keskpersonaalile, kes ei ole ravi või profülaktika alal tegutsenud viimase kümne või rohkema aasta jooksul.

2. Teha prokuratuuri ja kohtu organitele ülesandeks võtta kriminaalkorras vastutusele isikud, kes mitte omades vastavalt tõendatud meditsiinilist haridust, ravivad kutseliselt haigeid või esinevad arstidena või meditsiinilise keskpersonaali hulka kuuluvatena või kes on kaotanud tegutsemise õiguse käesoleva määruse paragrahvi 1 alusel.

3. Teha Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile ülesandeks välja töötada ja kehtima panna juhendid meditsiinilise hariduse dokumentide eksternina omandamise korra kohta isikute poolt, kes omavad kauaaegse praktikalise staaži meditsiinilise keskpersonaali töö alal, kelledel aga puudub vastav dokument.

Vt. 1941. a. nr. 79.

33. MUSTADE METALLIDE MURRU JA JÄÄTMETE KOGUMISE NING KASUTAMISE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. märtsil 1941. a. (ENSV T nr. 31, art. 443)

Mustade metallide murru ja jäätmete kogumise ning kasutamise korraldamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Võtta kohaldamisele Eesti NSV territooriumil:

a) NSVL Rahvakomissaride Nõukogu ja ÜK(b)P KK määrus 21. veebruarist 1940 nr. 262 abinõude kohta mustade metallide murru kogumise, ümbertöötamise ja kasutamise parandamiseks (LMKK 1940, nr. 4, art. 124);

b) NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu poolt 9. detsembril 1939 kinnitatud hinnakiri teisejärgulistele mustadele metallidele;

c) NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu poolt 3. juulil 1940 kinnitatud ja NSVL Musta Metallurgia Rahvakomissari käskkirjaga nr. 291 12. juulist 1940 täitmisele määratud juhend mustade metallide murru ja jäätmete kogumise, hoidmise ja veo kohta.

2. Pidada otstarbekaks organiseerida NSV Liidu Musta Metallurgia Rahvakomissariaadi Teisejärguliste Metallide Peavalitsuse voliniku aparaat asukohaga Tallinnas, kelle ülesandeks on mustade metallide murru ja jäätmete kokkuostmine Eesti NSV piirides nii oma kokkuostuaparaadi kaudu kui ka lepingulisel alusel riiklike ning kooperatiivsete organisatsioonidega, samuti ettevõtete ning asutiste varustamine mustade metallide murru ning jäätmetega.

3. Panna ette NSVL Musta Metallurgia Rahvakomissariaadi Teisejärguliste Metallide Peavalitsuse volinikule teha kättesaadavaks kõigile metallitööstuse ettevõtetele mustade metallide murru ja jäätmete kohta kehtivad NSVL aktid eestikeelses tõlkes.

4. Kohustada Eesti NSV asutiste, ettevõtete ja teiste majanduslike organisatsioonide juhatajaid üle andma ettevõtteis tekkiv mustade metallide murd ja jäätmed NSVL Musta Metallurgia Rahvakomissariaadi Teisejärguliste Metallide Peavalitsuse kokkuostusüsteemile.

5. Keelata rahvamajanduse kõigi harude ettevõtteile ja asutistele teostada mustade metallide vastuvõttu, ostu, müüki ja üleandmist ning oma mustade metallide murru ning jäätmete ümbertöötamist, mis ei ole ette nähtud ettevõtte tööstuslikus finantsplaanis või metallide murru bilansis.

34. VÄRVILISTE METALLIDE MURRU JA JÄÄTMETE KOGUMISE NING KASUTAMISE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 31, art. 444)

Värviliste metallide murru ja jäätmete kogumise ning kasutamise korraldamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

Võtta kohaldamisele Eesti NSV territooriumil:

a) NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu määrus nr. 746 29. maist 1940 abinõude kohta teisejärguliste värviliste metallide kogumise, hoidmise ja ümbertöötamise parandamiseks;

b) NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu määrusega 3. juunist 1940 nr. 770 kinnitatud hinnakiri värviliste metallide murrule, jäätmetele ja nende sulatistele;

c) NSVL Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Majandusnõukogu määrusega 2. veebruarist 1939 nr. 77 kinnitatud Värviliste Metallide Rahvakomissari juhend värviliste metallide murru ja jäätmete kogumise, hoidmise ja arvelevõtmise kohta metallitööstuse ettevõtetes.

35. NAKKUSHAIGUSTE VASTASE KAITSEPOOKIMISE SUNDTEOSTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 15. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 31, art. 446)

Arvestades profülaktika tähtsust nakkushaiguste vastu võitlemisel ja et üheks tõhusamaks profülaktika vahendiks on kaitsepookimine haiguste vastu, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Anda Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile õigus otsustada sunduslike kaitsepookimiste teostamist nakkushaiguste puhul kogu Eesti NSV territooriumil või üksikutes piirkondades elavatele isikutele või isikute gruppidele.

2. Teha Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile ülesandeks välja töötada ja kehtima panna juhend nakkushaiguste vastase kaitsepookimiste sundteostamise kohta kooskõlas NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi vastavate eeskirjadega [1].

3. Käesoleva määruse eeskirjad ei kehti difteeria ja rõugete kaitsepookimiste kohta.

Vt. 1941. a. nr. 31, 42.

36. RIIKLIKU KIRJASTUSKESKUSE KIRJANDUSTOODETE TUTVUSTAMISÜRITUSTE VABASTAMISE KOHTA TÄITEVKOMITEEDE POOLT VÕETAVAST REKLAAMIMAKSUST

ENSV RKN-i määrus 18. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 32, art. 465)

Kirjandustoodete levitamise huvides Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

Vabastada täitevkomiteede poolt võetavast reklaamimaksust Riikliku Kirjastuskeskuse ja tema allorganite kirjandust, ajakirjandust ja teisi väljaandeid tutvustavad ning reklaamiliselt propageerivad üritused.

Vt. 1941. a. nr. 74.

37. EESTI VABARIIKLIKU PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KVALITEEDI INSPEKTSIOONI VALITSUSE ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 21. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 34, art. 507)

Riikliku kontrolli teostamiseks Partei ja Valitsuse otsuste täitmise üle põllumajandussaaduste kvaliteedi tõstmise ja säilitamise alal, samuti riikliku kontrolli teostamiseks riiklikest standardinõuetest kinnipidamise ja põllumajandussaaduste kvaliteedi kindlaksmääramise üle ühes siseturu kui ka ekspordi jaoks vastavate sertifikaatide väljaandmisega, ENSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kooskõlas NSVL Varumise Rahvakomissariaadi käskkirjaga 5. märtsist 1941 nr. 326, organiseerida Eesti Vabariiklik Põllumajandussaaduste Kvaliteedi Inspektsiooni Valitsus Tallinnas.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

---

[1] Vt. ENSV T 1941, 41, 627; 41, 628; 56, 892; 1945, 6, 92.

38. EESTI NSV LINNADE JA ASULATE MAADE JUURVILJA- JA PUUVILJAAEDADEKS KASUTAMISE JUHENDI KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 21. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 35, art. 521)

Kinnitada Eesti NSV linnade ja asulate maade juurvilja- ja puuviljaaedadeks kasutamise juhend [1].

Vt. 1946. a. nr. 59.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
21. märtsi 1941 määruse nr. 491 juurde.

ENSV linnade ja asulate maade juurvilja- ja puuviljaaedadeks kasutamise juhend.

1. Aiandusliku tähtsusega linna- ja asulamaade (natsionaliseeritud majade ja hoonete juures asetsevad aiad; teised aianduslikuks kasutamiseks kõlblikud vabad maa-alad, mis asuvad linnade ja asulate piires) kasutamine toimub juurvilja- ja puuviljaaedade, puukoolide, seemnekasvatuste jms. laiaulatusliku rajamise alusel.

2. Aiandusliku tähtsusega linna- ja asulamaid kasutavad kommunaalmajanduse organid või need maad antakse tasuta kasutamiseks ettevõtteile, asutistele ja organisatsioonidele, kollektiividele ja üksikutele töötajatele, kes soovivad tegutseda aianduse alal, mille aluseks oleks isiklik töö, lülitades välja võõra tööjõu ekspluateerimise.

3. Maade kasutamiseks andmine toimub kindla plaani alusel, mis koostatakse kommunaalmajanduse organite poolt ja kinnitatakse kohaliku töötava rahva saadikute nõukogu poolt.

4. Linna- ja asulamaade kasutamise plaanid koostatakse:
a) maade inventariseerimise andmete alusel;
b) linnade ja asulate kinnitatud planeerimisprojektide alusel;
c) aianduslik-põllumajandusliku iseloomuga linna- ja asulamaade kinnitatud projektide alusel.

5. Aiandusliku iseloomuga linna- ja asulamaad suurusega üle 1500 m² antakse asutistele, ettevõtetele ja kollektiividele kasutamiseks lepingu alusel, mis sõlmitakse kommunaalmajanduse organite ja maakasutajate vahel juurdelisatud (lisa nr. 1) lepingu järgi.

Aiandusliku iseloomuga maatükid suurusega alla 1500 m² antakse üksikutele perekondadele ja töötavatele isikutele kasutamiseks lepingu alusel, mis sõlmitakse kommunaalmajanduse organite ja maakasutajate vahel juurdelisatud (lisa nr. 2) lepingu järgi.

Linna- ja asulamaade kasutamiseks andmine lepingut sõlmimata on keelatud.

6. Aiandusliku maa-ala kasutamise lepingus nähakse kohuslikult ette organiseeritava (kui on tegemist uute aedadega) aia iseloom (juurvilja- või puuviljaaed jne.) või märgitakse ära olemas-

[1] Kehtetu natsionaliseeritud majade ja hoonete juures asetsevate aedade osas. 18. detsembril 1946. — ENSV T 1947. a. nr. 1, art. 4.

oleva aia iseloom, kusjuures aiamaa või aia kasutaja peab aeda majandama lepingus ettenähtud aiatüübi alusel. Vastutus lepingust kinnipidamise eest lasub maakasutajal.

Peale selle tähendatakse lepingus: kasvatatavad aiakultuurid, maa-ala väetamise kohustus, maaparandamistööd, nende ulatus, tähtajad ja maksus; üle 1500 m² maa-ala kasutajail kohustus koostada ja esitada kohalikule töötava rahva saadikute nõukogule viisaastaku (perspektiivne plaan) ja aasta tootmisplaan; amortisatsiooni mahaarvutuste toimetamine ehitiste ja inventari alal; kommunaalmajanduse osakondade õigus toimetada lepingute täitmise järelevalvet kasutamiseks antud maa-alade suhtes.

7. Kuuendas punktis tähendatud aiapidamiste majandamise iseloom ja agromiinimum määratakse kindlaks kommunaalmajanduse organite poolt vastavalt kohapealsetele oludele ja arvesse võttes maakasutamise maksimaalset intensiivsust, juurvilja-, puuvilja- jne. aedade maksimaalseid asutamisvõimalusi ning sooja-vete, väsinud auru, elektrijõu jne. kasutamise võimalusi.

8. Maa-alade väljaarendamine toimub kooskõlas linnade ja asulate planeerimisega ja juurvilja- ning puuviljaaedade arendamisplaaniga linnade ja asulate maa-alal.

Juurvilja-, puuvilja- jne. aianduse rajamise plaani puudumise korral väljaantavast maa-alast valmistada plaan, millele hiljem kantakse üksikasjaliselt peale maakasutajate maatükid.

9. Maakasutajatega sõlmitud lepingutes tähendatakse ära maakasutaja nimi, maa-ala suurus ja asukoht, maa kasutamise iseloom, kasutamise tähtaeg ja muud kohustused, samuti tähendatakse ära lepingu mittetäitmise tagajärjed.

10. Aiakultuuride alla võetava maa kasutamise tähtajad määratakse kindlaks linna- ja asulamaade kohta koostatud üldiste plaanide alusel, kusjuures aiapidamistele kindlustatakse antud asukohas püsivus ja soodustatakse igaviisi nende arengut.

Lühiajalist maa kasutamist lubatakse ainult neil juhtudel ja neil maa-aladel, mis lähemas tulevikus on määratud mõnesuguste ehitiste alla, samuti maade kohta, mis asuvad natsionaliseeritud majade ja hoonete juures.

Maa antakse kasutada köögiviljade, kartulite jne. alla 1—5 aastaks, seemnekasvatustele, puukoolidele jms. vähemalt 10 aastaks ning puuviljaaedadele pikemaks ajaks.

11. Aiapidamistele kasutada antava maa suurus määratakse kindlaks vastavalt linna- või asulamaade tagavaradele ja üksikute maasoovijate ning organisatsioonide arvule, arvestades tulevaste organiseeritavate aiapidamiste ulatust ja nende tulukust.

12. Kasutamiseks antud maa-ala või maa-alade äravõtmine enne lepingus ettenähtud tähtaega võib toimuda eeldusel, et maakasutajale tehakse otsus teatavaks vähemalt 6 kuud ette, kuid hiljemalt 1. veebruariks, kusjuures maakasutajale tasutakse otsesed

materjalide, ehitiste ja töökulud, mis makstakse välja nende mittekasutatud osas, välja arvatud väetis.

13. Need, kelle kasutuses on juurvilja, puuvilja jne. kasvatamiseks linna või asula maad üle 1500 m², peavad esitama kohalikule töötava rahva saadikute nõukogule heakskiitmiseks maa-ala organiseerimise ja kasutamise üldplaani (perspektiivplaan, viisaastakuplaan) kui ka aastaplaani lähemaks aastaks. Ilma nende plaanide esitamiseta ja heakskiitmiseta ei ole lubatud ühegi maa-ala kasutamine, mis ületab 1500 m².

Perspektiivplaanides tuleb pöörata tähelepanu mitte ainult abinõudele, kuidas kasutada aianduslikke maid juurvilja-, puuvilja- jne. kultuurideks, vaid tuleb ära näidata abinõud juurvilja-, puuvilja- jne. saagi tõstmiseks.

Üksikisikutel ja perekondadel ei tule esitada kohalikule töötava rahva saadikute nõukogule maade majandamise plaane. Nendega sõlmitavas lepingus tähendatakse ainult maa-alal kasvatatavad kultuurid.

14. Aastaplaanid, mis maakasutajad koostavad üldplaani alusel, peavad sisaldama andmeid kasvatatavate kultuuride ning nende all oleva maa-ala suuruse ja loodetava saagi kohta. Peale selle tuleb plaanis ette näha väetisainete, külviseemnete ja tõrjevahendite vajadus liigiliselt ja kaaluliselt, aiatööriistade ja inventari hulk ning elus ja mehaanilise tööjõu vajadus ühes allikate nimetamisega.

15. Aiandusliku tähtsusega linna- või asulamaade kasutajad tasuvad neile kasutamiseks antud inventari ja ehitiste eest amortisatsiooni lisandatud amortisatsioonimäärade tabeli (lisa nr. 3) kohaselt.

Viljakandvate viljapuude ja -põõsaste eest tasuvad kasutajad käesolevale lisandatud kasutustasumäärade tabeli (lisa 4) kohaselt. Selle alusel tasumisele kuuluv summa tuleb ära näidata sõlmitavates lepingutes koos teiste tasumisele kuuluvate summadega.

Kasutaja peab heaperemehelikult hoolitsema kasutamisele võetud viljapuude ja -põõsaste eest ning väljalangenud puid ja põõsaid asendama uutega. Puud ja põõsad antakse kasutajale üle lepingule lisandatud nimekirja alusel tüüplepingu § 4 kohaselt koos ehitiste ja tehniliste seadetega. *(14. juulil 1945. — ENSV T nr. 23, art. 438.)*

16. Kommunaalmajanduse organid on kohustatud igapidi kaasa aitama maakasutajaile aianduskultuuride edendamise ja kasvatamise alal.

17. Kasvatamiseks antud aiamaade võimalikult otstarbekaks kasutamiseks on kommunaalmajanduse organitel õigus kontrollida ja jälgida kasutaja rahalist ja tehnilist seisundit, andes maa kasutajaile tarvilikku tehnilist abi.

Lisa nr. 1.

LEPING

AIANDUSLIKU TÄHTSUSEGA MAADE KASUTAMISEKS ANDMISE KOHTA JUURVILJA- JA PUUVILJAAEDADEKS, SEEMNEKASVANDUSTEKS, PUUKOOLIDEKS JMS. ASUTISTELE, ETTEVÕTETELE JA KOLLEKTIIVIDELE.

..... aastal ..... Kommunaalmajanduse Osakond ühelt poolt ja kasutaja ..... teiselt poolt sõlmisid järgmise lepingu.

§ 1.

..... Kommunaalmajanduse Osakond annab
(nimetus)
ja kasutaja võtab vastu kasutamiseks ..... aastaks, alates ....., maa-ala nr. ..... all, mis asub ..... linnas / asulas, suurusega ..... m², ja näidatud plaanil nr. .....

§ 2.

Kasutamiseks antud maatükil on kasutaja kohustatud ..... aasta jooksul võtma ..... -kultuuride alla ..... m², lavakultuuride alla ..... m² ja kasvuhoonete alla ..... m². Ülejäänud osa maast kasutatakse tootmisplaani kohaselt, mis on kooskõlastatud töötava rahva saadikute nõukogu poolt kinnitatud tootmisplaaniga. Tootmisplaanis näidatakse iga aasta kohta mitmesuguste kultuuride alla võetavate maa-alade pinna suurus.

§ 3.

Kasutajale antud kasutamisõigus piirdub ainult maa-ala pealispinnaga; seepärast ei ole kasutajal õigust maa seest võtta liiva, savi ja teisi maapõuevarasid, kui see ei ole lepingus tähendatud eraldi. Samuti on kasutajal keelatud kasutada maatükki aiakultuurideks, mis ei ole ette nähtud lepingus ega tootmisplaanis.

§ 4.

Ehitised ja tehnilised sisseseaded, mis asetsevad § 1 nimetatud maatükil, antakse üle kasutajale erilise, käesolevale lepingule lisandatud nimekirja alusel, milles iga üksik ese on eraldi märgitud ja hinnatud.

§ 5.

Kasutaja on kohustatud kahe nädala jooksul, arvates lepingu sõlmimisest, koostama tema kasutamisele antud maa kasutamise üldplaani (perspektiivplaan) ja igal aastal, välja arvatud lepingu sõlmimise aasta, hiljemalt 15. oktoobriks koostama tootmisplaani järgnevaks aastaks. Plaanid tuleb esitada eelnimetatud tähtpäevaks kommunaalmajanduse osakonnale kinnitamiseks ja kooskõlastamiseks tootmisplaaniga.

§ 6.

Kasutaja on kohustatud maksimaalse saagi kindlustamiseks temale kasutamiseks antud maa-ala ja seal asuvaid aiakultuure majandama heaperemehelikult, harima maad kindla külvikorra järgi, korralikult väetama, teostama õigeaegselt maaharimistöid ja vastavalt lepingule üles harima uudismaid.

§ 7.

Kasutaja on kohustatud väetist tarvitama nii, et see vastaks igapidi agronoomilistele nõuetele.

§ 8.

Kasutaja on kohustatud korras hoidma lepingu § 4 nimetatud ehitised ja tehnilised sisseseaded ning omal kulul teostama järgmisi jooksvaid ja kapitaalremonte:

.....

.....

§ 9.

Kasutaja on kohustatud teostama omal kulul järgmisi maaparandustöid:

.....

.....

kokku Rbl. ..... väärtuses.

Enne käesoleva lepingu sõlmimist teostatud maaparandustööd on kasutaja kohustatud hoidma täielikult korras ja omal kulul teostama vajalikku parandust kogu maa-ala kasutamise aja kestel.

Kõik maaparandustööd tuleb läbi viia kohaliku töötava rahva saadikute nõukogu poolt kinnitatud plaanide ja eelarvete kohaselt.

§ 10.

Kasutajal on õigus püstitada kasutada antud maa-alale omal kulul selle kasutamiseks vajalikke ehitisi kohaliku töötava rahva

saadikute nõukogu poolt kinnitatud plaanide ja eelarvete kohaselt, tingimusel, et need ehitised lammutatakse ja materjalid veetakse ära lepingu ülesütlemise või lõppemise korral ..... kuu jooksul kasutaja kulul, kui kommunaalmajanduse osakond ei saavuta kokkulepet nende ehitiste omandamiseks.

§ 11.

Kasutaja on kohustatud korrastama juurdepääsuteid maatükile, kui ei ole tegemist teedega, mida hoiab korras kohalik töötava rahva saadikute nõukogu.

§ 12.

Kasutaja on kohustatud iga aasta tasuma Rbl. ..... temale kasutada antud ehitiste ja inventari amortisatsiooni arvel.

§ 13.

Kui töötava rahva saadikute nõukogu vajab väljaantud maa-ala osaliselt või tervikuna oma tarviduseks, on tal õigus käesolevat lepingut lõpetada enne tähtaega.

Lepingu ülesütlemine toimub vähemalt 6 kuud enne maa-ala lõplikku üleandmist kommunaalmajanduse osakonnale, kuid mitte hiljemalt kui 1. veebruaril.

Lepingu lõpetamisel osa maa-ala kohta on kasutajal õigus ära öelda ka ülejäänud maa-ala kasutamisest.

Eeltähendatud juhtudel tasutakse kasutajale materjalide, ehitiste ja töökulud, mis makstakse välja nende mittekasutatud osas, välja arvatud väetis.

§ 14.

Kohalikul töötava rahva saadikute nõukogul on õigus ümber paigutada ja parandada kasutamiseks väljaantud maa-alade piire maade vahetamise teel, kusjuures kasutajale tasutakse kõik tehtud kulud mittekasutatud osas, kui kasutajal ei ole võimalik kasutada materjale ja ehitisi uues asukohas.

§ 15.

Kasutaja võib maatükki tervikuna või osaliselt kolmandatele isikutele edasi anda ainult kommunaalmajanduse osakonna nõusolekul.

§ 16.

Kohalikul kommunaalmajanduse osakonnal on õigus igal ajal koha peal kontrollida lepingu täitmist.

§ 17.

Lepingu tingimuste mittetäitmisel ja röövmajandamise avastamisel on kommunaalmajanduse osakonnal õigus lepingut lõpetada, kusjuures kasutaja tasub kõik tema poolt tekitatud kahjud.

§ 18.

Ülalnimetatud maa-ala asukoht ja piirid on kasutajal looduses teada.

§ 19.

Tehniliste tööde eest maa-alade väljaandmisel tasub maakasutaja kommunaalmajanduse osakonnale normide järgi, mis kinnitatud kohaliku töötava rahva saadikute nõukogu poolt.

§ 20.

Käesolev leping on sõlmitud kahes eksemplaris, millest üks jääb kommunaalmajanduse osakonnale ja teine antakse kasutajale.

Lisa nr. 2.

LEPING

AIANDUSLIKU TÄHTSUSEGA KUNI 1500 m² MAATÜKKIDE KASUTAMISEKS ANDMISE KOHTA PEREKONDADELE JA ÜKSIKUTELE TÖÖTAVATELE ISIKUTELE

..... aastal ..... Kommunaalmajanduse Osakond ühelt poolt ja kasutaja ..... teiselt poolt sõlmisid järgmise lepingu.

§ 1.

..... Kommunaalmajanduse Osakond annab
(nimetus)
ja kasutaja võtab vastu kasutamiseks ..... aastaks, alates ....., maa-ala, mis asub ..... linnas / asulas, suuruses ..... m².

§ 2.

Kasutamiseks antud maatüki on kasutaja kohustatud võtma ..... -kultuuride alla.

§ 3.

Kasutajale antud kasutamisõigus piirdub ainult maa-ala pealispinnaga, seepärast ei ole kasutajal õigust maa seest võtta liiva, savi ja teisi maapõuevarasid.

§ 4.

Ehitised ja tehnilised sisseseaded, mis asetsevad § 1 nimetatud maatükil, antakse üle kasutajale erilise, käesolevale lepingule lisandatud nimekirja alusel, milles iga üksik ese on eraldi märgitud ja hinnatud.

§ 5.

Kasutaja on kohustatud temale kasutamiseks antud maa-ala majandama heaperemehelikult.

§ 6.

Kasutaja on kohustatud väetist tarvitama nii, et see vastaks igapidi agronoomilistele nõuetele.

§ 7.

Kasutaja on kohustatud korras hoidma lepingu § 4 nimetatud ehitised ja tehnilised sisseseaded ja omal kulul teostama järgmisi jooksvaid ja kapitaalremonte:

.....

.....

§ 8.

Kasutajal on õigus püstitada kasutada antud maa-alale omal kulul selle kasutamiseks vajalikke ehitisi kohaliku töötava rahva saadikute nõukogu poolt kinnitatud plaanide ja eelarvete kohaselt, tingimusel, et need ehitised lammutatakse ja materjalid veetakse ära lepingu ülesütlemise või lõppemise korral ..... kuu jooksul kasutaja kulul, kui kommunaalmajanduse osakond ei saavuta kokkulepet nende ehitiste omandamiseks.

§ 9.

Kasutaja on kohustatud korrastama juurdepääsuteid maatükile, kui ei ole tegemist teedega, mida hoiab korras kohalik töötava rahva saadikute nõukogu.

§ 10.

Kasutaja on kohustatud iga aasta tasuma Rbl. ..... temale kasutada antud ehitiste ja inventari amortisatsiooni arvel.

§ 11.

Kui töötava rahva saadikute nõukogu vajab väljaantud maa-ala osaliselt või tervikuna oma tarviduseks, on tal õigus enne tähtaega käesolevat lepingut lõpetada.

Lepingu ülesütlemine toimub vähemalt 6 kuud enne maa-ala lõplikku üleandmist kommunaalmajanduse osakonnale, kuid mitte hiljemalt kui 1. veebruaril.

Lepingu lõpetamisel osa maa-ala kohta on kasutajal õigus ära öelda ka ülejäänud maa-ala kasutamisest.

Eeltähendatud juhtudel tasutakse kasutajale materjalide, ehitiste ja töökulud, mis makstakse välja nende mittekasutatud osas, välja arvatud väetis.

§ 12.

Kasutaja võib maatükki tervikuna või osaliselt kolmandatele isikutele edasi anda ainult kommunaalmajanduse osakonna nõusolekul.

§ 13.

Kohalikul kommunaalmajanduse osakonnal on õigus igal ajal koha peal kontrollida lepingu täitmist.

Lepingu tingimuste mittetäitmisel on kommunaalmajanduse osakonnal õigus lepingut lõpetada, kusjuures kasutaja tasub kõik tema poolt tekitatud kahjud.

§ 14.

Käesolev leping on sõlmitud kahes eksemplaris, millest üks jääb kommunaalmajanduse osakonnale ja teine antakse kasutajale.

Lisa nr. 3.

AIANDUSLIKU TÄHTSUSEGA EHITISTE JA INVENTARI AMORTISATSIOONIMÄÄRADE NORMID.

Põhivahendite liigid.	%%
I. Tootmisalased hooned (normaaltüüp).	
1. Kivi-, betoon- ja raudbetoonhooneil	2,7
2. Segahooneil	4,1
3. Puuhooneil	5,4

Põhivahendite liigid.	%%
II. Tootmisalased hooned (kerge tüüp).	
4. Kivi-, betoon- ja raudbetoonhooneil	3,25
5. Segahooneil	5,0
6. Puuhooneil	6,8
III. Mittetootmisalased hooned (normaaltüüp).	
7. Kivi-, betoon- ja raudbetoonhooneil	2,0
8. Segahooneil	3,0
9. Puuhooneil	4,0
10. Savihooneil	7,0
IV. Mittetootmisalased hooned (kerge tüüp).	
11. Kivi-, betoon- ja raudbetoonhooneil	2,5
12. Segahooneil	3,5
13. Puuhooneil	4,75
14. Savihooneil	7,0
V. Meliooratiivehitised ja istandikud.	
15. Kivi-, betoon- ja raudbetoonehitistel:	
a) tammidel, kanalitel, abiehitistel, tunnelitel, kaevudel, sildadel, tugedel ja toeseintel jne.	2,0
b) maa-alustel torustikel, veetorudel, reservuaaridel ja muudel veereguleerimisseadeldistel	3,8
c) vabrikukorstnatel, sillutatud teedel ja maanteedel, plankudel ja abiehitistel	4,0
16. Puutammidel, kaevudel, vaiadel, reservuaaridel. sildadel, platvormidel, lüüsidel, torudel ja abiehitistel	10,0
17. Kindlustatud muldehitistel:	
a) tammidel, betoonkindlustusehitistel	6,0
b) tammidel	20,0
c) drenaažidel:	
a. hagu- ja latt-	8,5
b. kivi- (toru-)	5,0
c. savi-	3,5
18. Kaevudel:	
a) puur-	3,0
b) lahtised	5,0
19. Tuulejõudu kasutavatel ehitistel	15,0
20. Aedadel	3,0
21. Üleveoparvedel	15,0
VI. Aianduslik inventar.	
22. Masinatel ja maaharimisriistadel külviks, seemnesortimiseks jne.	10,0

Põhivahendite liigid	% %
VII. Transport.	
23. Autodel	22,0
24. Hobusõidukeil	12,0
25. Hobuseriistadel	25,0
26. Hobustel	10,0
VIII. Tööriistad ja inventar.	
27. Tööriistadel	20,0
28. Majapidamis-inventaril	10,0—20,0
29. Veepealsel inventaril	5,0—15,0

39. EESTI PIMEDATE KESKUSE PÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISE JA EESTI PIMEDATE KESKUSE ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 25. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 35, art. 522)

1. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Eesti Pimedate Keskuse põhimäärus.

2. Panna Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissarile seniste pimedate organisatsioonide ümberorganiseerimine vastavalt p. 1 tähendatud põhimäärusele.

Eesti Pimedate Keskuse
põhimäärus.

I. Üldeeskirjad.

1. Eesti Pimedate Keskus, olles iseseisvaks ühiskondlikuks organisatsiooniks, mis asutatud kooskõlas ENSV Konstitutsiooni §§ 98 ja 102 [1], võtab omale ülesandeks töötavate pimedate ühendamise nende eluolu ja kultuurilise teenindamise parandamiseks, ideelis-poliitilise, üldharidusliku ja tehnilise taseme tõstmiseks, tõmmates neid kaasa kommunistliku ühiskonna aktiivsete ülesehitajate ridadesse ja kasvatades neid Lenini-Stalini üritusele ennastsalgava truuduse vaimus.

Eesti Pimedate Keskus tegutseb käesoleva põhimääruse ja ENSV Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissari poolt kinnitatud põhikirja alusel.

2. Nende eesmärkide ja ülesannete teostamiseks Eesti Pimedate Keskus:

[1] Vastavad Eesti NSV Konstitutsiooni § 97 ja 101 kehtivas redaktsioonis (vt. 1949. a. nr. 44).

a) organiseerib ja teostab pimedate registreerimist, värbab uusi keskuse liikmeid, organiseerib pimedate keskel poliitilis-massilist, kultuurilis-hariduslikku ja kaitsetööd;

b) käsitab vahendeid pimedate tööle rakendamiseks, neile kutseoskuse ja eriettevalmistuse saamises abi osutamise teel, samuti töö korraldamisega invaliidide kooperatsiooni artellides, mitmesuguste valitsemisalade ja süsteemide ettevõtteis ja asutistes;

c) aitab kaasa rahvahariduse ja tervishoiu organeile, kutseühinguile ja teistele ühiskondlikele organisatsioonidele, invaliidide kooperatsioonile ja tööndusкooperatsioonile kõigi pimedate kooli-desse saatmisel, pimedate elu-olulis- ja kultuurilise teenindamistöö ning meditsiinilise abi korraldamisele ning rahva keskel pimedaks jäämisest hoidumiseks laialdase tervishoiulise ja profülaktilise töö tegemisel;

d) avab klubisid, punaseid nurki, õppe-tootmistöökodasid, koole, täisealiste kursusi ja kultuurbaase.

3. Eesti Pimedate Keskusel ja ta osakondadel on juriidilise isiku õigused ja nad vastutavad oma kohustuste eest kõige oma varandusega.

4. Eesti Pimedate Keskus ja ta kohalikud organid esindavad pimedaid kõigis asjus kesk- ja kohalikes riiklikes organeis ja ühiskondlikes organisatsioones, võtavad osa tähendatud organite ja organisatsioonide tööst küsimuste arutamisel, mis puudutavad pimedate õpetamist, kasvatamist ja teenindamist.

II. Eesti Pimedate Keskuse valitsemine.

5. Eesti Pimedate Keskuse valitsemise ja kontrolli kesk- ja kohalikud organid moodustatakse ja tegutsevad keskuse põhikirjas ettenähtud alustel.

6. Eesti Pimedate Keskuse ja ta kohalike organite tegevuse üldist juhtimist ja kontrolli teostavad ENSV Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaat ning maakondade ja linnade sotsiaalkindlustuse osakonnad.

Eesti Pimedate Keskuse rahalised eelarved ja töökavad kinnitab ENSV Sotsiaalkindlustuse Rahvakomissariaat.

III. Eesti Pimedate Keskuse liikmed.

7. Eesti Pimedate Keskuse liikmeiks võivad olla kõik pimedad alates 16 aasta vanusest, arvatud välja nõdrameelsed ja kohtu poolt valimisõiguse kaotamisega karistatud isikud.

Eesti Pimedate Keskuse liikmeiks võivad põhikirjas ettenähtud alustel olla ka nägijad, kes võtavad aktiivselt osa keskuse tööst.

8. Keskuse liikmete vastuvõtmise ja väljaheitmise kord, nende õigused ja kohused, sisseastumise ja liikmemaksu võtmise kord ja suurus määratakse Eesti Pimedate Keskuse põhikirjaga.

IV. Eesti Pimedate Keskuse soodustused ja eesõigused.

9. Õppe-tootmistöökojad, kultuurilis-hariduslikud organisatsioonid (klubid, punased nurgad, kultuurbaasid jm.), ühiselamud, mis on Eesti Pimedate Keskuse ja ta kohalike organite valdamisel, on võrdsed invaliidide kooperatsiooni organisatsioonidega ruumide rentimise, toorainetega, sisseseadetega ja materjalidega varustamise suhtes.

10. Eesti Pimedate Keskus ja ta kohalikud osakonnad, samuti nende valdamisel olevad õppe-tootmistöökojad ja kultuurilis-haridulikud asutised vabastatakse kohalikest maksudest, maarendist ja tasust maatükkide rentimise eest.

40. TÖÖRAAMATUTE SISSESEADMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 25. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 35, art. 525)

1. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSVL Rahvakomissaride Nõukogu 1938. aasta 20. detsembri määrus Tööraamatute sisseseadmise kohta.

2. Tööraamatu trükkimine NSVL Rahvakomissaride Nõukogu poolt 20. detsembril 1938 kinnitatud kujul vene ja eesti keeles ja väljasaatmine teha ülesandeks Töö Rahvakomissariaadile.

3. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

4. Kõik Tööraamatute väljaandjad on kohustatud pidama eriraamatus väljaantud Tööraamatute nimekirja ja andma iga kvartali eest aruande Tööraamatute väljaandmise kohta rahvakomissariaadile, millele nad alluvad, kvartalile järgneva kuu 6. päevaks Rahvakomissariaadid on kohustatud saatma kokkuvõtte aruannetest kvartalile järgneva kuu 15. päevaks Töö Rahvakomissariaadile ja Töö Rahvakomissariaat üldkokkuvõtte kvartalile järgneva kuu 25. päevaks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu juures asuvale Majandusnõukogule.

5. Töö Rahvakomissaril on õigus anda juhendeid käesoleva määruse täitmiseks.

Vt. 1941. a. nr. 56, 65; 1945. a. nr. 54, 84; 1947. a. nr. 38; 1951. a. nr. 3.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 25. märtsi 1941 määruse nr. 520 juurde.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus 20. detsembrist 1938 Tööraamatute sisseseadmise kohta

(LMKK 1938, nr. 58, art. 329.)

Tööliste ja teenijate arvelevõtu korraldamiseks ettevõtteis ja asutistes NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Võtta tarvitusele alates 15. jaanuarist 1939 töölistele ja teenijaile kõigis riiklikes ja kooperatiivseis ettevõtteis ning asutistes Tööraamatud, mis antakse välja ettevõtte (asutise) administratsiooni poolt.

2. Tööraamatusse sisse kanda järgmised teated tööraamatu omaniku kohta: perekonnanimi, eesnimi ja isanimi, vanus, haridus, ametiala ja teated tema töö kohta, tema üleminekust ühest ettevõttest (asutisest) teise ja selle ülemineku põhjustest, samuti tema poolt saadud virgutustest ja autasudest.

3. Kinnitada Tööraamatu vorm.

4. Tööraamatud valmistatakse ühtse eeskuju järgi kogu NSV Liidu tarvis. Tööraamatute tekst trükitakse vene keeles ja vastava liidu- või autonoomse vabariigi keeles.

5. Tööraamat täidetakse selles keeles, milles toimub asjaajamine antud ettevõttes (asutises). Juhul, kui asjaajamine toimub liidu- või autonoomse vabariigi keeles, Tööraamat täidetakse üheaegselt ka vene keeles.

6. Töölised ja teenijad, kes astuvad tööle, on kohustatud esitama Tööraamatu ettevõtte (asutise) administratsioonile. Administratsioon võib töölisi ja teenijaid tööle võtta ainult Tööraamatu ettenäitamisel.

Isikud, kes esimest korda tööle astuvad, on kohustatud administratsioonile esitama majavalitsuse või külanõukogu poolt välja antud tõendi oma viimase tegevuse kohta.

7. Ettevõtete ja asutiste administratsioonid on kohustatud viima lõpule Tööraamatute väljaandmise töölistele ja teenijaile 15. jaanuariks 1939.

Isikuile, kes edaspidi esmakordselt astuvad tööle, tuleb Tööraamat välja anda hiljemalt 5. päeval pärast tööle võtmist.

8. Tööraamatuid peetakse kõigi tööliste ja teenijate kohta, kes töötavad ettevõttes (asutises) üle 5 päeva — nende hulgas ka hooaja- ja ajutised töölised.

Mitmes kohas töötajaile peetakse Tööraamatut ainult põhitöökoha järgi.

9. Tööraamat hoitakse ettevõtte (asutise) administratsiooni juures, kuid töölise või teenija vallandamisel antakse see talle kätte.

10. Tööraamatud täidetakse ettevõtte administratsiooni poolt, silmas pidades järgmisi juhiseid:

a) sünniaasta, kesk- ja kõrgem haridus näidatakse ainult dokumentide põhjal. Algharidus võib olla näidatud töölise või teenija ütluse järgi;

b) lahtris „Ametiala" näidatakse põhi-ametiala — vastavalt töölise või teenija enda avaldusele;

c) jaotuses „Teated tööst" kõigepealt tehakse lahtrisse 3 järgmine sissekanne: „Üldine tööstaaž palgalisel tööl kuni Tööraamatut väljaandvasse ettevõttesse (asutisse) astumiseni moodustab nii ja nii palju aastaid". Lahtrisse 4 kirjutatakse vastavalt: „Dokumenti-

dega tõendatud staaž nii ja nii palju aastaid ja ütluste järgi nii ja nii palju aastaid";

d) edasi kirjutatakse — pealkirjana — ettevõtte (asutise) nimetus, kes annab välja Tööraamatu.

Selle pealkirja all tehakse sissekanne tööle võtmise ajast antud ettevõttesse (asutisse) ja ümberpaigutamistest töö alal, mis on toimunud enne Tööraamatu täitmist.

Sissekanded jaotuses „Teated tööst" tehakse järgmiselt: lahtris 2 näidatakse töölevõtmise, ümberpaigutuse või vallandamise aeg; lahtrisse 3 kirjutatakse: „Vastu võetud nii ja niisugusesse töökotta (osakonda) nii ja niisugusesse ametisse", või „üle viidud nii ja niisugusesse töökotta (osakonda), nii ja niisugusesse ametisse", või „vallandatud sel ja sel põhjusel"; vallandamise põhjus peab olema näidatud täpselt vastavalt Töökoodeksi formulatsioonile või viitena selle koodeksi paragrahvile (punktile); lahtris 4 näidatakse käskkiri või korraldus töölevõtmise, üleviimise või vallandamise kohta.

Kõik sissekanded pärast Tööraamatu väljaandmist tuleb administratsioonil teha viibimata pärast käskkirja või korralduse ilmumist.

Samaselt tehakse sissekanded ka järgmistes töökohtades.

Karistusi Tööraamatusse ei kanta;

e) virgutused ja autasud kirjutatakse sisse Tööraamatut väljaandva ettevõtte (asutise) teenistusse astumise päevast arvates. Sealjuures kirjutatakse sisse ainult ühekordsed individuaalsed virgutused ja autasud, mis on seotud tööga ettevõttes (asutises). Preemiaid, mis on ette nähtud töötasude süsteemiga, sisse ei kirjutata;

f) vallandamise puhul kõik teated töö, virgutuste ja autasude kohta, mis on sisse kantud ettevõttes (asutises) töötatud aja eest, kinnitatakse ettevõtte (asutise) juhataja (või tema poolt eriliselt volitatud isiku) allkirjaga ja ettevõtte (asutise) pitsatiga;

g) kõik sissekanded Tööraamatusse tehakse tindiga.

11. Tööraamatu väljaandmise eest võtab ettevõtte (asutise) administratsioon Tööraamatu omanikult tasu 50 kopikat.

12. Tööraamatu kaotsimineku puhul selle hooletu hoidmise tagajärjel Tööraamatu omanikku karistatakse ettevõtte (asutise) administratsiooni poolt administratiivkorras 25 rubla suuruses trahviga.

Isik, kes on kaotanud Tööraamatu, peab sellest viivitamatult teatama administratsioonile (viimase töökoha järgi). Hiljemalt 15 päeva jooksul pärast avalduse esitamist administratsioon annab välja uue Tööraamatu pealkirjaga: „Duplikaat".

13. Kõik sissetulnud summad, nii Tööraamatute väljaandmise eest võetud tasud kui ka Tööraamatute kaotamise eest võetud trahvid, lähevad riigi tuludesse.

14. Tööraamatute ebaseadusliku kasutamise, nende edasiandmise eest teistele isikutele, nende järeletegemise ja ümbertegemise eest karistatakse kriminaalkorras.

15. Tööraamatuid ettevõtted ja asutised saavad vastavaist rahvakomissariaatidest ja asutistest.

16. NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus 21. septembrist 1926 „Töönimekirjade kohta" (LSKK 1926, nr. 66, art. 502; 1929, nr. 35, art. 315) tühistatakse.

41. ÜHISE PASSISÜSTEEMI SISSESEADMISE KOHTA EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKUS VABARIIGIS

ENSV RKN-i määrus 26. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 35, art. 528)

Kooskõlas NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 8. veebruarist 1941 nr. 272 Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Laiendada Eesti Nõukogude Sotsialistlikule Vabariigile ühine passisüsteem, mis on kehtima pandud NSVL Rahvakomissaride Nõukogu poolt 10. septembril 1940 kinnitatud passimäärustikuga.

2.—3. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. 1945. a. nr. 40; 1949. a. nr. 33.

42. SUNDUSLIKU KAITSERÕUGETE POOKIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 28. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 38, art. 562)

1. Kõikidele Eesti NSV territooriumil elunevatele isikutele tuleb teostada sunduslikku kaitserõugete pookimist esmakordselt esimesel eluaastal (vaktsinatsioon) ja korduvalt (revaktsinatsioon) 7-dal ning 18-dal eluaastal.

Sunduslikust kaitserõugete pookimisest on vabastatud isikud, kes põdesid enne nimetatud eluaastaid loomulikke rõugeid ja esitavad selle kohta arstitunnistuse.

Kõik Eesti NSV territooriumile elama asuvad isikud või nende seaduslikud esindajad on nende isikute majasse sissekolimisel kohustatud majavalitsejale esitama tunnistused nendele teostatud kaitserõugete viimase pookimise kohta. Isikutele, kellel see tunnistus puudub või kellele ei ole teostatud kaitserõugete pookimist käesoleva paragrahvi esimeses lõikes kindlaksmääratud tähtajal, peab teostatama kahe nädala jooksul arvates majasse kolimisest kaitserõugete pookimine ja vastav tunnistus esitatama majavalitsejale.

2. Vajaduse korral on Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissaril õigus korraldada korduvat sunduslikku kaitserõugete pookimist peale käesoleva määruse esimeses paragrahvis ettenähtud eluaastatesse kuuluvate isikute veel teistele, kas kogu Eesti NSV territooriumil või selle üksikutes kohtades.

3. Kui esmakordne kaitserõugete pookimine on arsti otsusel jäänud tagajärjeta, tuleb seda korrata järgneval eluaastal. Jääb ka see tagajärjeta, tuleb seda veel korrata teisele kaitserõugete pookimisele järgneval eluaastal.

4. Kaitserõugete pookimist ei tohi teostada lastele, kes põevad haigusi, millised võivad kaitserõugete pookimise tagajärjel muutuda raskemaks või elu ja tervist ohustavaks.

Kaitserõugeid ei tohi pookida taudide ajal.

5. Kui esmakordne kaitserõugete pookimine jääb ära tervislisil põhjusil, siis tuleb seda teostada järgneval eluaastal.

Kui esmakordne kaitserõugete pookimine jääb ära taudide tõttu, siis määrab Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissar kohaliku tervishoiu osakonna ettepanekul uue tähtaja.

6. Vastutus sundusliku kaitserõugete pookimise õigeaegse teostamise eest lasub laste vanematel või teistel vanemaid asendavatel isikutel.

7. Iga isik, kellele on teostatud sunduslikku kaitserõugete pookimist, on kohustatud näitama pookimise tulemusi arstile, kes teostas, või asutisele, kus teostati kaitserõugete pookimist, hiljemalt 10 päeva jooksul arvates rõugepookimise päevast.

8. Kõik perekonnaseisu aktide registreerimise asutised on kohustatud saatma iga kuu 1—5 päeva vahel vastavatele linna või maakonna tervishoiuosakondadele nimestikud kõikidest nende juures eelmisel kuul registreeritud laste sündidest ja alla 1 a. vanuste laste surmajuhtudest.

9. Kõik majavalitsejad ja majaomanikud linnades ning valdade täitevkomiteed valdades on kohustatud iga aasta jaanuarikuu jooksul saatma vastavatele linna või maakonna tervishoiuosakondadele nimestikud nende valduses olevates majades või administratiivpiires elunevate isikute kohta, kes said eelneval kalendriaastal 7 või 18 aastaseks.

10. Kohalikud tervishoiuosakonnad on kohustatud pidama erinimekirja nende isikute kohta, kes kuuluvad sundusliku kaitserõugete pookimise alla.

11. Kaitserõugete pookimist teostavad laste ja emade nõuandlad, lastepolikliinikud, üldpolikliinikud ja ambulatooriumid vastavalt tervishoiuosakonna korraldustele. Kohtadel, kus eelnimetatud asutised puuduvad, teostavad seda jaoskonnaarstid. Kohalikkudel tervishoiuosakondadel on õigus korraldada sunduslikku kaitserõugete pookimist ka teistes selleks sobivates ruumides.

12. Kohad, kus sunduslikku kaitserõugete pookimist teostatakse, ei tohi üksteisest mitte üle 10 km kaugel olla. Ainult erakorralistel juhtudel on maakonna tervishoiuosakonnal õigus määrata üht sunduslikku kaitserõugete pookimise kohta teisest kaugemale kui 10 km, kuid mitte kaugemale kui 15 km.

13. Ruumid, kus teostatakse kaitserõugete pookimist, peavad olema avarad, valged, soojad, puhtad ja hästi õhutatavad. Ruume

peab olema vähemalt kolm — üks riietehoiuks, üks ootamiseks ja üks kaitserõugete pookimiseks.

14. Vastutus sundusliku kaitserõugete pookimise õigeaegse organiseerimise ja nõuetele vastava teostamise eest pannakse linna ja maakonna tervishoiuosakondade juhatajatele.

15. Sundusliku kaitserõugete pookimisega seosesolevad kulud (rõugelima, pookimist teostava meditsiinilise personaali sõidukulud, aruannete ja tunnistuste lehed jne.) kaetakse kohaliku eelarve kuludest.

16. Süüdlased sunduslikust kaitserõugete pookimisest kõrvalehoidumises või selle teostamise takistamises võetakse vastutusele VNFSV Kriminaalkoodeksi § 181 alusel.

17. Üle 1 a. vanuste laste vastuvõtmine lastekaitse-asutistesse (sõimed, lasteaiad jne.), koolidesse, kõrgematesse õppeasutistesse, tehnikumidesse ja muudesse õppeasutistesse on ilma kaitserõugete pookimise teostamist tõendava tunnistuseta keelatud.

18. Sunduslikku kaitserõugete pookimist võivad teostada arstid ja meditsiiniline keskpersonaal.

19. Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissaril on õigus anda käesoleva määruse rakendamiseks juhendeid ja käskkirju [1].

43. KOHALIKE NÕUKOGUDE SUVILAFONDIDE MOODUSTAMISE JA MAJANDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 28. märtsil 1941. a.
(ENSV T nr. 38, art. 564)

1. Eraldada kohalike nõukogude elamufondidest ehitised ja majad, mis oma ehitusviisilt kuuluvad suvilate liiki ja moodustada neist kohalike nõukogude suvilafondid.

2. Kohaliku nõukogu suvilafondi valitsemiseks ja majandamiseks kohalikul kommunaalmajanduse osakonnal moodustada isemajandamise alusel tegutsevad suvilakontorid või suvilatrustid.

3. Kohaliku nõukogu suvilafondi kuuluvate suvilate väljaüürimine toimub üldreeglina hooajaks.

Pikemaks ajaks võib suvilaid välja üürida ainult asutistele, ettevõtteile ja organisatsioonidele kultuurilis-tervishoiuliseks otstarbeks (puhkekodud, lastekodud jne.).

4. Pikaajalisteks lepinguteks loetakse lepinguid tähtajaga üle 1 aasta.

Hooaja-lepinguteks loetakse ainult lepinguid suvilafondi suvilate väljaüürimise kohta suveks. Suvist hooaega arvatakse 1. maist kuni 30. septembrini.

5. Hooaja-lepingute põhjal arvatakse üürimaksu täies ulatuses vastavate tariifide järgi, olenemata lepingu sõlmimise hetkest või suvila kasutamisele võtmise ajast.

---

[1] Vt. ENSV T 1941, 43, 670.

Õigus hoone või ruumi kasutamisele võtmiseks tekib pärast üürimaksu esimese sissemakse tasumist.

Hooaja-lepingute põhjal tasutakse üürimaksust 50 protsenti lepingu allakirjutamisel ja ülejäänud 50 protsenti lepingus kindlaksmääratud tähtaegadel, kuid hiljemalt 1. juuliks.

6. Suvilate üüritariifid määratakse kindlaks kohaliku nõukogu täitevkomitee poolt, arvesse võttes suvila ehitusmaksust ja tegelikke kulusid heakorra alal.

7. Suvila väljaüürimiseks sõlmitakse üürileping juurdelisatud tüüplepingute (nr. 1 ja 2) eeskujul [1].

Lisa nr. 1.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
28. märtsi 1941 määruse nr. 557 juurde.

LEPING [1].

..... „ " ..... 19.....

Elamute Valitsuse suvilakontori (-trusti) suvilavalitsus nr. ....., edaspidi nimetatud „suvilavalitsuseks", ... isikus, kes tegutseb ..... ja ....., edaspidi nimetatud „üürijaks", sõlmisid käesoleva lepingu järgmises:

1. Suvilavalitsus annab välja ja üürija võtab vastuvõtuakti järgi üürile 194..... a. ..... hooajaks, s. t. ..... kuni ..... 194..... suvilaruumi, mis koosneb ..... ühes õue-ehitistega (või ilma nendeta) .....

2. Ruum antakse üürijale kasutamiseks .....
(mis otstarbeks)
ja seda ei või kasutada muuks otstarbeks.

3. Üürnik on kohustatud:

a) hoolikalt ja majanduslikult suhtuma üüritavasse ruumisse ja pidama seda täielikus korras ning säilivas seisundis;

b) täitma kõiki kesk- ja kohalike organite määrusi ja korraldusi osas, mis puutub üüritava ruumi kasutamise korrasse, möllimis-eeskirjadesse, tuletõrjelisse julgeolekusse ja sanitaar-eeskirjadesse;

c) sisse maksma suvilavalitsuse arvestusarvele .....
(kus kohas)
nr. ..... või suvilavalitsuse kassasse üürimaksu ..... rubla (.....) suuruses summas, olenemata lepingu sõlmimise tähtajast vastavalt elamute valitsuse suvila-
(sõnadega)

[1] Käesolevaks ajaks väljakujunenud terminoloogia järgi kujutab endast lisa nr. 1 üürilepingut, lisa nr. 2 aga rendilepingut; viimases esinevate terminite: „üürija" („üürnik"), „üürima", „üürimaks", „üüritähtaeg" asemel tarvitatakse nüüd vastavalt: „rentnik", „rentima", „rendimaks", „renditähtaeg".

kontori (-trusti) poolt kinnitatud tariifile ja eeskirjadele, järgmistel tähtaegadel .....

.....

Üürimaksu mitteõigeaegse tasumise korral nõutakse sisse viivitusraha asutistelt, ettevõtteilt ja organisatsioonidelt 0,05% suuruses ja eraisikuilt 0,1% suuruses üürimaksu summast iga viivitatud päeva eest.

Esimese tähtaja üürimaksu mittemaksmise korral 10 päeva jooksul arvates lepingu allakirjutamise päevast kaotab leping jõu ja üürnik kaotab õiguse pinna kasutamisele võtmiseks.

4. Ruumi kasutamise lõpetamisel enne lepingus tähendatud tähtaja möödumist või lepingu tühistamisel mitte suvilavalitsuse ja suvilakontori (-trusti) süü läbi ei kuulu üürimaks tagastamisele.

5. Igasugused ümberehitused, ruumide ümbertegemised ja uute ehitiste püstitamised krundile, kus asetsevad üüritavad ruumid, ei ole lubatud ilma suvilakontori (-trusti) kirjaliku loata.

6. Üüriõiguse üleandmine osaliselt või täielikult teistele isikutele või organisatsioonidele ilma suvilakontori (-trusti) kirjaliku nõusolekuta ei ole lubatud.

7. Pärast üüritähtaja möödumist peab üürija ruumi vabastama ja akti järgi täies korras üle andma.

8. Käesoleva lepingu mõne punkti rikkumine annab suvilakontorile (-trustile) õiguse lepingu viivitamatuks tühistamiseks ühes üürija toimetuste tõttu suvilakontorile (-trustile) tehtud kahjude summa sissenõudmisega.

9. Käesolev leping on sõlmitud 2 eksemplaris, millest üks antakse üürijale, kuna teine jääb suvilavalitsusele.

10. Poolte juriidilised aadressid: .....

.....

Lisa nr. 2.
Pikaajaline.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
28. märtsi 1941 määruse nr. 557 juurde.

LEPING[1].

....., „ ” ..... 194....

Elamute Valitsuse suvilakontori (-trusti) suvilavalitsus nr. ....., edaspidi nimetatud „suvilavalitsuseks”, ... isikus, kes tegutseb ..... põhjal, ühelt poolt ja teiselt poolt ..... edaspidi nimetatud „üürijaks”, ... isikus, kes tegutseb ..... alusel, sõlmisid käesoleva lepingu järgmises:

1. Üürija võtab vastu ja suvilavalitsus annab talle välja vastu-

[1] Vt. joonealust märkust lk. 270.

võtuakti järgi üürile tähtajaks .....
(kuni viie aasta peale)
..... 194.... kuni ..... 194....., ...
koosneva ja ..... asuva suvilaehitise, mis inventeerimishinde kohaselt (amortisatsiooni arvestamata) on hinnatud ehitusmaksuse järgi ..... rbl., ühes maatükiga, mille pindala on ..... m².

2. Punktis 1 tähendatud ehitis üüritakse üürijale välja kasutamiseks .....
(mis otstarbeks)
Ruumi kasutamine muudeks otstarveteks ei ole ilma suvilakontori (-trusti) loata lubatud.

3. Üürija kohustub kogu käesoleva lepingu kehtivuse ajal kuni suvilavalitsusele maja tagasiandmiseni pidama üüritavat hoonet täies korras ja vastavas sanitaarseisundis ning õigeaegselt teostama oma vahenditega ja omal kulul üüritavate hoonete kogu vajalikku kapitaal- kui ka jooksvat remonti.

4. Üürija on kohustatud igal aastal hiljemalt 1. oktoobril esitama suvilakontorile (-trustile) läbivaatamiseks tööde loetelu ja remondi eelarve ning kalendritähtajad, mille põhjal suvilakontor (-trust) määrab kindlaks üürija poolt eeloleval aastal kohuslikule täitmisele kuuluva remondi ulatuse ja tähtajad, kandes tarbe korral vajalikud täiendused tööde loetelusse ja eelarvesse.

Märkus. Tööde loetelu, remondi eelarve ja kalendri-tähtajad 194..... aasta kohta esitatakse üürija poolt suvilakontorile (-trustile) hiljemalt .....

5. Ruumi kasutamise eest on üürija kohustatud igal aastal tasuma suvilavalitsusele üürimaksu .....
summas järgmise arvestuse alusel: amortisatsioon (1% kivi- ja 2% puu- ning segaehitistelt) ja 4% ehituskapitaliks asutistelt ja ettevõtteilt, kes tegutsevad majandusliku arvestuse alusel, ja 1% asutistelt, kes on riigi või kohalikul eelarvel, samuti ka ametiühingulistelt, parteilistelt ja teistelt ühiskondlikelt organisatsioonidelt.

6. Üürimaksu esimeste maksete tasumata jätmise korral 15 päeva jooksul arvates lepingu sõlmimise päevast loetakse leping jõu kaotanuks ja üürija kaotab õiguse ruumide kasutamisele võtmiseks.
Maksed teostatakse ülekandmise teel üürija arvelt suvilavalitsuse arvestusarvele nr. .....
(kus kohas)
järgmistel tähtaegadel: lepingu allakirjutamisel 25% üürimaksu aastasummast ..... summas ja edaspidi ..... rbl. iga veerandaasta esimese kuu 1. päeval veerandaasta eest ette.

7. Üürijal ei ole õigust teostada mingisuguseid kapitaalseid ümberehitusi üüritud ehitises ega püstitada selle maa-alale uusi ehitisi, juurde- ja pealeehitisi ilma suvilakontori (-trusti) eelneva kirjaliku loata.
Kõik teostatud ümberehitused, juurdeehitused ja paremaks muut-

mised lähevad pärast lepingu kehtivuse tähtaja möödumist tasuta üle suvilakontorile (-trustile).

8. Kõik kulud korrashoiu, teenindamise, tuletõrjelise julgeoleku, puhastuse, valgustuse, kütte, kommunaalteenuste kui ka riigi- ja kohalike maksude alal kannab üürija kindlaksmääratud korras.

9. Üürija on kohustatud omal kulul kindlustama suvilavalitsuse nimele kogu vastuvõetud vara selle täies väärtuses.

Kindlustuskviitungi esitab üürija suvilavalitsusele hiljemalt 10 päeva jooksul pärast lepingu allakirjutamist.

10. Üürileantud ehitiste täieliku hävimise korral tulikahju või muude stiihiliste õnnetuste tagajärjel käesolev leping tühistatakse.

Üüritavate ehitiste osalise vigastuse puhul ülaltähendatud põhjuste tagajärjel vähem kui 30% ulatuses nende maksusest säilitab leping oma jõu.

Suvilavalitsus on kohustatud saadud kindlustuspreemia üle andma üürijale ja üürija on kohustatud korda seadma vigastatud ehitised 3 kuu jooksul.

Ehitiste vigastuse puhul üle 30% nende maksusest lepingu kehtivus jätkub juhul, kui üürija avaldab nõusolekut ennistada mahapõlenud või vigastatud vara tingimusel, et kindlustuspreemia temale üle antakse.

Üürija loobumise korral kaotab leping jõu ja ruumid antakse üle suvilavalitsusele.

11. Kõigi kesk- ja kohalike võimuorganite määruste ja korralduste täitmine kõiges, mis puutub omandi üürijasse, on üürniku kohuseks.

12. Üürijal ei ole õigust ilma suvilakontori (-trusti) kirjaliku loata üle anda õigusi ega kohustusi käesoleva lepingu järgi täiel määral või osaliselt teistele organisatsioonidele.

13. Lepingu mitteuuendamise korral uueks tähtajaks pärast üüritähtaja möödumist on üürija kohustatud ruumid suvilavalitsusele üle andma korralikus ja edasiseks kasutamiseks kõlblikus seisundis erilise akti järgi, vabastades kõik ruumid ja majaomandi.

14. Remondi mitteteostamise korral p. 4 tähendatud tähtaegadel maksab üürija viivitusraha 20% suuruses tähtajaks teostamata jäänud remondi summast.

Sel korral on suvilakontor (-trust) kohustatud andma remondi teostamiseks tehniliselt võimaliku lisatähtaja.

Selle uue tähtaja rikkumise korral on suvilavalitsusel õigus lepingut lõpetada.

15. Käesoleva lepingu põhjal maksete mitteõigeaegse tasumise korral maksab üürija viivitusraha 0,05% suuruses tasumata jäänud summast iga viivitatud päeva eest.

16. Käesolevat lepingut võidakse lõpetada ja ruumid üürijalt ära võtta peale § 14 ettenähtud põhjuste järgmistel juhtudel:

a) kui rikutakse käesoleva lepingu punkte 2, 7 või 12;

b) kui süstemaatiliselt viivitatakse p. 5 ja 6 ettenähtud järjekordsete maksete tasumisega või kui viivitatakse järjekordse makse tasumisega rohkem kui 3 kuud;

c) kui üüritavaid ruume valitsetakse ebamajanduslikult.

17. Kõik käesolevast lepingust tulenevad vaidlused lahendatakse seadusega kindlaksmääratud korras.

18. Käesolev leping on koostatud 2 eksemplaris, millest üks antakse üürijale, kuna teine jääb suvilavalitsusele.

19. Poolte juriidilised aadressid:

Suvilavalitsus .....

Üürija .....

44. EESTI NSV AUNIMETUSTE MAKSMAPANEMISE KOHTA

ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 31. märtsil 1941. a. (ENSV T nr. 45, art. 691)

1. Eesti NSV Konstitutsiooni § 31 alusel panna maksma väljapaistvate teenete eest teaduse ja tehnika, kunsti, rahvahariduse ja tervishoiu alal järgmised aunimetused:

Eesti NSV teeneline tegelane teaduse ja tehnika alal *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*,

Eesti NSV teeneline teadlane,

Eesti NSV rahvakunstnik *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*,

Eesti NSV teeneline kunstitegelane *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*,

Eesti NSV rahvakirjanik,

Eesti NSV teeneline kirjanik,

Eesti NSV teeneline kunstnik *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*,

Eesti NSV kooli teeneline õpetaja,

Eesti NSV teeneline arst.

2. Kinnitada „Eesti NSV aunimetuste määrustik" ja näidised Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi Aukirjadest, millised antakse isikuile, kelledele anti Eesti NSV aunimetused.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse — Eesti NSV aunimetuste maksmapanemise kohta — p. 2 juurde.

Eesti NSV aunimetuste määrustik.

1. Eesti NSV aunimetusi annab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium:

a) Eesti NSV teenelise tegelase teaduse ja tehnika alal nimetus või Eesti NSV teenelise teadlase nimetus antakse eriti väärtuslike tööde eest teaduse ja tehnika alal, sotsialistlikule ülesehitusele eriti tähtsate avastuste ja leiutiste eest ja teaduslik-praktilise ning tea-

duslik-popularisaatorliku väljapaistva tegevuse eest *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*;

b) Eesti NSV rahvakunstniku nimetus antakse teatri, kino, lava ja tsirkuse artistidele ja režissööridele, samuti ka muusikaliste osade täitjaile, kes omavad erakordset meisterlikkust väljapaistvate kunstiliste kujude, näidendite, kinofilmide ja muusikaliste teoste loomiseks, ja kelledel on erilised teened kunsti arendamisel *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*;

c) Eesti NSV teenelise kunstitegelase nimetus antakse režissööridele, maalikunstnikele, kujureile, arhitektidele, heliloojaile ja teistele kunstnikele, kes on loonud väljapaistvaid kunstiteoseid või kelledel on suured teened kunstiliste kaadrite kasvatuse ja ettevalmistuse alal, samuti kunsti alal teaduslike tööde loomisel *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*;

d) Eesti NSV rahvakirjaniku nimetus antakse kirjanikule, kes on loonud väljapaistvaid kirjandusteoseid rahva iseloomu, omapära ja püüdluste kujutamisel, kelle teosed on sisult hulkadele mõistetavad ja loetavad ja omavad erilisi teeneid sotsialistliku ülesehitamise töös ning sotsialistliku mõtteviisi kasvatamisel;

e) Eesti NSV teenelise kirjaniku nimetus antakse kirjanikule, kes on loonud kunstiliselt kõrgetasemelisi, sotsialistlikult suunatud teoseid ja kes omab teeneid sotsialistliku ühiskonna kirjanduse arendamisel;

f) Eesti NSV teenelise kunstniku nimetus antakse teatri, kino, lava ja tsirkuse artistidele ning režissööridele, samuti ka muusikaliste osade täitjaile, kes omavad kõrget meisterlikkust, ja kes on loonud suure kunstilise väärtusega kujusid, näidendeid, kinofilme, muusikalisi teoseid, ning kes oma tegevusega edustavad kunsti arenemist *(ENSV Ülemn. Pres. otsus 16. XII 1942)*;

g) Eesti NSV kooli teenelise õpetaja nimetus antakse algkoolide, mittetäielike keskkoolide ja keskkoolide õpetajaile, kes on koolis töötanud vähemalt 10 aastat ja eriti paistavad silma oma kasvatuslik-pedagoogilise tegevusega, kes osutanud väljapaistvaid edusamme laste kommunistliku kasvatuse ja õpetamise alal ja on aktiivselt osa võtnud ühiskondlikust elust;

h) Eesti NSV teenelise arsti nimetus antakse arstijaoskondade, ambulatooriumide, sünnitusmajade, haiglate, polikliinikute ja tervishoiuasutiste arstidele, kes on töötanud neis asutistes vähemalt 10 aastat ja eriti paistavad silma oma praktilise tegevusega rahvatervishoiu alal.

2. Eesti NSV aunimetused antakse Eesti NSV rahvakomissariaatide ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Kunstidevalitsuse ettepanekul.

Linnade ja maakondade töötava rahva saadikute Nõukogud ja nende täitevkomiteed, parteilised, ametiühingulised ja teised, riiklikud ning ühiskondlikud organisatsioonid võivad algatada rahva-

komissariaatide ja Kunstidevalitsuse ettepanekute nõutamist aunimetuste andmiseks.

Materjalidele, millised esitatakse rahvakomissariaatidele ja Kunstidevalitsusele, peab lisandatama vastavate ametiühingute Vabariiklike Juhatuste otsused.

3. Isikuile, kellele on antud Eesti NSV aunimetused, antakse Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi Aukirjad.

4. Eesti NSV aunimetust võib kaostada ainult Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium.

Vt. 1949. a., nr. 36.

45. EESTI NS VABARIIGIS TALUPOEGADE MAJAPIDAMISTEL NATSIONALISEERITUD PANKADELE VÕLGUOLEVATE PÕLLUMAJANDUSLIKKUDE LAENUDE KUSTUTAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 1. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 38, art. 567)

Kooskõlas NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 11. märtsist 1941 nr. 505 Leedu, Läti ja Eesti NS Vabariikides natsionaliseeritud pankadele võlguolevate põllumajanduslikkude laenude kustutamise kohta, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Vabastada kõik talupoegade majapidamised võlgade tasumisest maaostuks antud laenude alal, koos juurdekasvanud intresside ja trahvidega.

2. Juhul, kui ühes maaga on riiklikku maatagavarasse läinud ka ehitused, kustutatakse võlad laenude alal, mis antud nende ehituste püstitamiseks ja ostuks.

3. Kustutada Eesti NS Vabariigi töötavate (kes ei kasutanud süstemaatiliselt palgalist tööjõudu) talupoegade majapidamiste võlad natsionaliseeritud pankadele kõigi muude põllumajanduslikkude laenude alal, mis välja antud kuni 1. juulini 1940:

a) majapidamistel, milledel enne maa natsionaliseerimist oli maad mitte üle 5 ha, — täielikult;

b) majapidamistel, milledel enne maa natsionaliseerimist oli maad üle 5 kuni 10 ha, — 50% võlgadest;

c) majapidamistel, milledel enne maa natsionaliseerimist oli maad üle 10 kuni 15 ha, — 25% võlgadest.

4. Üksikute võlgnikkude laenude kustutamist teostada maakondade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteede otsusel.

5.—7. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. ENSV T 1941, 43, 671.

46. NATSIONALISEERITUD JA RIIGI MAJADE ÜLEANDMISE KORRA KOHTA KOHALIKE NÕUKOGUDE ELAMUFONDIDESSE

ENSV RKN-i määrus 1. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 38, art. 568)

Elamufondi säilitamise ja elamumajanduse parandamise sihil Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Arvata kõik natsionaliseeritud ja riigi majad kohalike nõukogude elamufondi, välja arvatud majad ja hooned, mis kuuluvad arvamisele riigiasutiste ja -ettevõtete ning ühiskondlike organisatsioonide majade fondi.

2. Riigiasutiste ja -ettevõtete majade fondi arvamisele kuuluvad ainult:

a) majad ja hooned, mis kuulusid riigiorganitele enne 21. juunit 1940, kui neid käesoleval ajal kasutatakse nende poolt kas täielikult või osaliselt oma vajadusteks, või mis on eriti ehitatud nende organite vajadusteks (rahvakomissariaatide, kohtute ja pankade hooned), kusjuures oma vajadusteks kasutamiseks loetakse ka vastavate riigiorganite teenistujate majutamist;

b) majad ja hooned, mis on antud riigiasutiste ja -ettevõtete valitsemisele NSVL Ülemnõukogu, NSVL Rahvakomissaride Nõukogu, Eesti NSV Ülemnõukogu või Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu seadluste või määruste alusel ja mida kasutatakse asutiste ja ettevõtete poolt ainult nende põhitegevuse vajadusteks;

c) majad ja hooned, mida enne 21. juunit 1940 loeti tööstus- ja teiste ettevõtete omandiks, kui need majad ja hooned olid määratud ainult ettevõtte põhitegevuse vajadusteks.

Ettevõtete majade fondi arvamisele kuuluvad samuti vabrikute juures asuvad tööliselamute rühmad ja üksikud elamud.

3. Ühiskondlike ja teiste organisatsioonide majade fondi arvamisele kuuluvad majad ja hooned, mis on antud nende organisatsioonide valitsemisele Valitsuse määruste alusel ja mis on vajalikud nende põhitegevuseks.

4. Taotlused majade ja hoonete riigiasutiste ja -ettevõtete ning ühiskondlike organisatsioonide fondidesse arvamise kohta esitada vastavail asutisil, ettevõtteil ja organisatsioonidel majade ja hoonete asukoha majade natsionaliseerimise komisjonile, kelle kohuseks on nende taotluste otsustamine.

Kohalike majade natsionaliseerimise komisjonide otsuste peale võidakse kaevata Majade Natsionaliseerimise Peakomiteele 10 päeva jooksul arvates otsuse kättesaamise päevast. Peakomitee otsus on lõplik.

5. Riigiasutiste ja -ettevõtete ning ühiskondlike organisatsioonide majade fondi arvatud majade ja hoonete vahenditu valitsemine panna asutisele, ettevõttele või organisatsioonile, kellele need majad või hooned kuuluvad.

6. Kohustada riigiasutisi ja -ettevõtteid ning ühiskondlikke organisatsioone organiseerima majavalitsused vastavalt Maja valitsemise ja majandamise põhikorrale (ENSV T 1941, 13, 143) [1]. Maja-

[1] Kehtetu — 23. märtsil 1948, nr. 258.

valitseja määratakse vastava asutise, ettevõtte või organisatsiooni juhataja poolt.

7. Riigiorganid, kohalikud nõukogud ja ühiskondlikud organisatsioonid on vastutavad elamufondi säilitamise ja õige ekspluatatsiooni eest.

8. Panna elamufondi säilitamise kontroll kohalikele nõukogudele ja nende nõukogude elamute-organitele, olenemata majade ja hoonete fondilisest kuuluvusest.

Vt. 1940. a. nr. 22, 24; 1941. a., nr. 81.

47. KOOSSEISUDE, TÖÖTASU-MÄÄRADE JA TÖÖTASU-FONDIDE REGISTREERIMISE NING KINNITATUD KOOSSEISUDE KONTROLLI KOHTA ASUTISTES, ETTEVÕTETES JA ORGANISATSIOONIDES

ENSV RKN-i määrus 4. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 38, art. 576)

1. Vastavalt NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrustele 13. maist 1935 nr. 895, 23. aprillist 1939 nr. 547 ja 19. märtsist 1941 nr. 599 ning NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi juhendile 31. märtsist 1941 nr. 246/36 [1] koosseisude registreerimise korra kohta panna kehtima kõikide Eesti NSV asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide töötajate koosseisude, töötasu-määrade, töötasufondide ja administratiiv-majanduslikkude kulude kohustuslik registreerimine. Registreerimist toimetavad Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaat ning linna ja maakonna rahandusosakonnad NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissariaadi juhendile juurdelisatud registreerimiskaardi vormi järgi. *(29. aprillil 1941 — ENSV T nr. 47, art. 706.)*

2.—3. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

4. Keelata asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatel panna kehtima pärast koosseisude registreerimist uusi koosseise ja koosseisude kontingente ning muuta kehtivaid koosseise, koosseisude kontingente, töötasu-fonde ja administratiiv-majanduslikkude kulude eelarveid enne nende registreerimist rahandusorganites. *(29. aprillil 1941 — ENSV T nr. 47, art. 706.)*

5. Keelata rahvakomissaridel, kesk- ja teiste asutiste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatel ükskõik missuguste töötasude määrade kõrgendamine.

6. Teha ülesandeks Rahanduse Rahvakomissariaadile, linna ja maakonna rahandusosakondadele teostada kontrolli, et kõik asutised, ettevõtted ja organisatsioonid peaks kinni seatud korras kinnitatud aparaadi struktuurist, koosseisudest, töötasudest, töötasu-fondidest ning eelarvelistest administratiiv-majanduslikkudest kuludest.

Anda õigus Rahanduse Rahvakomissarile, linna ja maakonna rahandusosakondade juhatajatele sulgeda krediite asutistele, ette-

[1] Vt. ENSV T 1941, 47, 707.

võtetele ja organisatsioonidele, kes ei pea kinni neile määratud koosseisudest, töötasudest, töötasu-fondidest ja eelarvelistest administratiiv-majanduslikkudest kuludest.

7. Määrata kindlaks, et asutise, ettevõtte ja organisatsiooni pearaamatupidaja kannab võrdselt juhatajaga vastutust koosseisulisest distsipliinist kinnipidamise, kui ka koosseisude registreerimisel õigete andmete esitamise eest.

Vt. 1945. a. nr. 60; 1946. a. nr. 40.

48. MEDITSIINILISTE ASUTISTE KONSULTANTIDE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 4. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 40, art. 598)

1. Võtta kohaldamisele arvates 1. aprillist 1941 ja avaldada käesolevale lisandatud tõlkes NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus 16. oktoobrist 1939 Meditsiiniliste asutiste konsultantidest ja selle määrusega kinnitatud NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissari juhend meditsiiniliste asutiste konsultantide kohta (LMKK 1939, nr. 56, art. 553).

2. Panna eelmises paragrahvis (§ 1) nimetatud juhendis oblastite ja kraide tervishoiu osakondadele nähtud ülesanded maakondade tervishoiuosakondade peale.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
4. aprilli 1941 määruse nr. 611 juurde.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu
määrus
16. oktoobrist 1939 nr. 1717
meditsiiniliste asutiste konsultantidest.

Eesmärgil tõsta haigete teenimise kvaliteeti Tervishoiu Rahvakomissariaadi ja teiste ametkondade statsionaarsetes ja ambulatoor-polikliinilistes asutistes, sanatooriumides ning teistes meditsiinilistes asutistes, samuti eesmärgil paremini ära kasutada konsultatsiooniks kutsutavate kvalifitseeritud spetsialistide teadmisi ja kogemusi, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kindlaks määrata, et konsultantideks võib kutsuda professoreid, dotsente, kvalifitseeritud arste, kellel on teaduslik aste või suur praktiline ravi staaž.

2. Kinnitada konsultantide tasud järgmises suuruses:

Tasu suurus tunnis:

1) professorid-kateedrijuhatajad, kes on teenelised teaduse alal tegutsejad ja klinitsistid	30—50 Rbl.
2) professorid, kes ei juhata kateedrit, ja arstiteaduse doktorid	20—30 „

3) arstiteaduse kandidaadid ja dotsendid . . 15—20 Rbl.
4) praktiseerivad arstid, kellel ei ole teaduslikku astet, kuid kellel on tööstaaž antud erialal, 15 aastat ja üle . . . . . 10—15 „

Märkus. Ühekordse konsultandi väljakutse eest makstakse kui ühe tunni eest.

Konsultant, kes sõidab perifeeriasse, saab peale sõidu- ja võõrastemajaraha täiendavat tasu iga lähetuses oldud öö-päeva eest.

Tasu suurus iga öö-päeva eest:

1) professorid-kateedrijuhatajad, kes on teenelised teaduse alal tegutsejad ja klinitsistid . . 150 Rbl.
2) professorid, kes ei juhata kateedrit, ja arstiteaduse doktorid . . . . . 100 „
3) arstiteaduse kandidaadid ja dotsendid . . . 75 „
4) praktiseerivad arstid, kellel ei ole teaduslikku astet, kuid kellel on tööstaaž antud erialal 15 aastat ja üle . . . . . 50 „

Märkus. Konsultantidele makstava tasu hulka on arvatud kompensatsioon puhkuse ja töölt vabastamise puhul makstava toetuse eest.

3. Kinnitada NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi poolt väljatöötatud juhend meditsiiniliste asutiste konsultantide kohta.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 4. aprilli 1941 määruse nr. 611 juurde.

Kinnitatud NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 16. oktoobrist 1939 nr. 1717.

NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissari juhend meditsiiniliste asutiste konsultantide kohta.

Vastavalt NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusele 16. oktoobrist 1939 „Meditsiiniliste asutiste konsultantidest" peavad Tervishoiu Rahvakomissariaadile ja teistele ametkondadele alluvad statsionaarsed ja ambulatoor-polikliinilised asutised, sanatooriumid ja teised meditsiinilised asutised konsultantide kutsumisel toimima järgnevalt:

1. Konsultandid kutsutakse ainult peaarsti või vastava raviasutise juhataja korraldusel.

2. Konsultante võib kutsuda ühekordseks konsultatsiooniks, kui ka süstemaatiliseks konsultatsiooni tööks antud raviasutises.

3. Konsultant töötab normaalselt mitte rohkem kui 1—2 korda kuue päeva jooksul, kusjuures tema koormatus kõikides konsulteeritavates raviasutistes kokku ei tohi ületada päevas 3—4 tundi.

4. Konsultant ei teosta haige süstemaatilist alalist ravimist, vaid konsulteerib haiget raviva arsti poolt tarvitatava ravi suuna ja viisi suhtes.

Konsultandi otsus kirjutatakse haigusloosse ja kinnitatakse tema allkirjaga.

5. NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega kindlaksmääratud tasude maksmine ei laiene nendele raviasutiste koosseisulistele töötajatele (professorid, dotsendid, arstid), keda kutsutakse konsulteerima samas asutises.

6. Konsultant on kohustatud ilmuma asutisse täpselt määratud ajaks.

7. Arste, kes ei oma teaduslikku aset, võidakse konsultantideks kutsuda ainult oblastite, kraide ja linnade tervishoiuosakondade nõusolekul.

8. Raviasutised, kes kutsuvad konsultante tööle, peavad sellest teatama vastavatele tervishoiuosakondadele.

9. Kulutused konsultantidele tasu maksmisel kantakse nende raviasutiste poolt, kes konsultante kutsuvad.

49. SOODUSTATUD KORTERIÜÜRI VÕTMISE KOHTA ISIKUTELT, KELLELE ON ANNETATUD NSVL ORDENEID, JA JUHTIVA KOOSSEISU SÕJAVÄELASTELT

ENSV RKN-i määrus 4. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 40, art. 599)

1. Määrata, et Nõukogude Liidu kangelased, sotsialistliku töö kangelased, samuti ka isikud, kellele on annetatud NSV Liidu ordeneid, tasuvad korteriüüri nende poolt kasutatava elamispinna eest hinnaalandusega 10—50% suuruses maksja kohta ettenähtud korteriüüri normidest. Hinnaalanduse määr kindlaks määrata kohalikel nõukogudel. Elamispinna ülejääkide ja lisapinna eest tasutakse ühekordselt.

2. Töölis-Talupoegade Punaarmee, Sõja-Merelaevastiku, Siseasjade Rahvakomissariaadi ja Riikliku Julgeoleku Rahvakomissariaadi juhtiva koosseisu sõjaväelastel, kes omavad polkovniku või kõrgema sõjaväelise nimetuse (ning neile nimetuselt vastavatel isikutel teistest sõjaväeliikidest), ja üksikute sõjaväeosade komandöridel ja komissaridel on õigus lisatoale või elamispinnale 13,5 m^2 ulatuses, peale isiku kohta kindlaksmääratud normi 9 m^2 suuruses, kusjuures lisapinna eest tasutakse ühekordselt. *(14. juunil 1941 — ENSV T nr. 62, art. 986.)*

3. Soodustuste saamiseks korteriüüri maksmisel p. 1 ja 2 tähendatud isikutel esitada avaldused oma elukoha majavalitsustele.

Vt. 1940. a. nr. 40; 1941. a. nr. 17, 80.

50. REISIJATE SUNDUSLIKU KINDLUSTAMISE KOHTA JÕESÕIDULIINIDEL

ENSV RKN-i määrus 10. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 40, art. 601)

Võtta rakendamisele Eesti NSV-s 10. aprillist 1941 arvates reisijate sunduslik kindlustus NSV Liidu Rahanduse Rahvakomissari poolt 3. augustil 1940 nr. 572/90 ja 30. oktoobril 1940 nr. 790/127 kinnitatud eeskirjade alusel (ENSV T 1941, 24, 316)[1] jõesõiduliinidel, mis loetletud käesolevale määrusele lisandatud nimekirjas.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
10. aprilli 1941 määruse nr. 643 juurde.

Nimestik

Eesti NSV jõesõiduliinide kohta, kus teostatakse reisijate sunduslikku kindlustust.

1. Tartu—Pskov
2. Tartu—Vasknarva
3. Tartu—Piirisaare
4. Tartu—Lääniste
5. Tartu—Laashoone
6. Kulgu—Vasknarva.

51. RIIKLIKULE KREDIIDILE JA HOIUASJANDUSELE KAASAAITAMISE KOMISJONIDE ORGANISEERIMISEST EESTI NSV-S

ENSV RKN-i määrus 10. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 41, art. 616)

Sihiga aidata kaasa riikliku krediidi ja hoiuasjanduse arengule Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Vastavalt NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrusele 15. maist 1929 (LSKK 1929, nr. 34, art. 297) organiseerida maakondade, linnade ja valdade täitevkomiteede, kõigi ettevõtete, asutiste, kolhooside ja käsitööstuslikkude artellide juures Eesti NSV-s riiklikule krediidile ja hoiuasjandusele kaasaaitamise komisjonid.

2.—4. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Vt. 1940. a. nr. 36; ENSV T 1941, 51, 787.

[1] Vt. 1941. a. nr. 14.

52. ÜÜRNIKE KORTERITEST VÄLJATÕSTMISE JA ÜMBERPAIGUTAMISE KORRA KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 41, art. 620)

1. Üürnikke võib välja tõsta administratiivkorras, ilma teist elamispinda vastu andmata:

a) kui üürnik, kellele seoses tema tööga on antud eluruum riigiettevõttele kuuluvas või viimase poolt üüritud majas, töölt vabastatakse või vallandatakse.

See eeskiri ei kehti töötajate kohta, kes vabastatakse töölt invaliidsuse või kehavigastuse pärast, ega ka Töölis-Talupoegade Punaväkke tegelikku teenistusse kutsutud töötajate perekondade kohta;

b) kui üürnik, kellele seoses tema tööga on antud eluruum riigiasutisele või ühiskondlikule organisatsioonile kuuluvas või nende poolt üüritud majas, on vabastatud töölt omal palvel või vallandatud töödistsipliini rikkumise või kuriteo toimepanemise pärast.

2.—3. *(Kehtetud. 21. aprillil 1948 — ENSV T nr. 16, art. 97.)*

4. Korterist väljatõstmise ning ümberpaigutamise kohta tuleb väljatõstmist või ümberpaigutamist teostaval organil teha põhistatud otsus, milles tähendatakse:

a) väljatõstetava või ümberpaigutatava isiku ja tema ülalpidamisel olevate isikute nimed ja elukoht;
b) väljatõstmise või ümberpaigutamise põhjus;
c) ümberpaigutatavale määratud uus korter;
d) väljatõstmise või ümberpaigutamise tähtaeg.

Väljatõstmise või ümberpaigutamise administratiivotsus kuulub täitmisele kohaliku prokuröri nõusolekul.

5. Kõigil muudel p. 1—4 tähendamata juhtudel on üürnike väljatõstmine nende poolt kasutatavaist ruumidest lubatud ainult kohtulikus korras, kusjuures väljatõstmist teostavad organid annavad väljatõstetavale teised elamiskõlblikud ruumid.

6. Üürilepingut võidakse kohtulikult lõpetada ilma teist eluruumi vastu andmata:

a) kui üürnik või tema perekonnaliikmed süstemaatiliselt lõhuvad või rikuvad eluruume või ühiskasutuskohti;

b) kui üürnik või tema perekonnaliikmed oma käitumisega teevad teistele elanikele võimatuks kooselu samas majas, korteris või toas;

c) kui üürnik kolme kuu jooksul arvates maksutähtpäeva möödumisest ei tasu korteriüüri.

7. Käesolevas määruses ettenähtud korras vabanevaisse korteritesse paigutada esmajärjekorras stahhaanovlasi ja teisi eesrindlikke töötajaid, ning lasterikkaid töölisperekondi.

Vt. 1944. a. nr. 13; 1946. a. nr. 51; 1948. a. nr. 29.

53. RIIGIASUTISTELE, -ETTEVÕTTEILE, ÜHISKONDLIKELE ORGANISATSIOONIDELE JA ERAASUTISTELE TERVIKUNA MAJADE ÜÜRILEANDMISE[1] KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 48, art. 717)

1. Kohaliku nõukogu elamufondi kuuluvate majade tervikuna üürileandmist riigiasutistele, -ettevõtteile, ühiskondlikele organisatsioonidele ja eraasutistele toimetavad elamute valitsused (kommunaalmajanduse osakonnad).

2. Majade tervikuna üürileandmise kohta sõlmivad elamute valitsused üürilevõtja asutise, ettevõtte või organisatsiooniga üürilepingu juurdelisatud vormi kohaselt.

Lepingud sõlmitakse kestusega kuni 5 aastaks, õigusega neid pikendada järgmiseks 5 aastaks lepingu tingimuste korraliku täitmise korral.

Lepingule lisandatakse maja inventariseerimise akt, milles tähendatakse ära maja maksus.

3. Üürilevõtja asutis, ettevõte või organisatsioon on kohustatud teostama üüritud maja kapitaal- ja jooksvat remonti. Selleks esitab üürilevõtja igal aastal hiljemalt 1. novembriks vajalikkude remontide nimestiku, eelarved ja nende teostamise kalendrilise plaani, mis kontrollitakse ja kinnitatakse elamute valitsuse poolt hiljemalt 1. detsembriks. Kinnitatud remondiplaan on üürilevõtjale kohuslik.

4. Tervikuna üürilevõetud majade eest tasuvad üürilevõtjad kohaliku nõukogu kapitaalremondi fondi aastas:

a) riigi ja kohalikel eelarveil olevad asutised, samuti ka ametiühingulised ja muud ühiskondlikud organisatsioonid — kivihoonete eest 1%, segahoonete eest $1^1/_2$% ja puuhoonete eest 2% hoonete maksusest;

b) isemajandamise alusel tegutsevad riigiasutised ja ettevõtted, samuti kooperatiiv-organisatsioonid — kivihoonete eest 2%, segahoonete eest 3% ja puuhoonete eest 4% hoonete maksusest;

c) eraasutised ja ühingud — kivihoonete eest 8%, segahoonete eest 9% ja puuhoonete eest 10% hoonete maksusest.

5. Elamute valitsused teostavad üürilevõtja poolt maja korrashoiu teostamist ja lepingu muude tingimuste täitmise järelevalvet.

Vt. 1941. a. nr. 43, (lisa nr. 2).

---

[1] Käesolevaks ajaks väljakujunenud terminoloogia järgi nimetatakse määruses käsitatud varakasutust rentimiseks. Sellest sõltuvalt tarvitatakse määruses ja sellele lisandatud lepingus esinevate terminite: „üürileandmine", „üürilevõtja" („üürnik"), „üürileping", „üür", „üüritähtaeg", „üürimaks" asemel nüüd vastavalt: „rendileandmine", „rentnik", „rendileping", „rent", „renditähtaeg", „rendimaks".

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
11. aprilli 1941 määruse nr. 660 juurde.

Leping

kohalikkude nõukogude majade riigiasutistele, ettevõtteile, ühiskondlikele organisatsioonidele ja eraasutistele tervikuna üürileandmise [1] kohta.

..... linnas 194.... a. ..... päeval elamute valitsus (kommunaalmajanduse osakond) juhataja ..... isikus ühelt poolt ja ....., allpool nimetatud „üürnik", ... isikus teiselt poolt sõlmisid käesoleva lepingu järgmises:

1. Üürnik võtab ja elamute valitsus annab talle üürile tähtajaga ....., arvates „ " ..... 194.... kuni „ " ..... 194...., ... tänaval asuva maja nr. ..... ühes krundiga, millel maja asetseb, ja sisseseadega, inventariseerimishinde väärtusega ..... rbl. suuruses summas, vastavalt juurdelisatud inventariseerimisnimestikule, kasutamiseks .....

(mis otstarbel)

2. Üürnik [1] on kohustatud käesoleva lepingu kehtivuse ajal hoidma üürilevõetud maja täiesti korras ja eeskujulikus sanitaarses seisundis ning õigeaegselt teostama oma abinõudega ja omal kulul kogu maja juures vajalikku remonti, olenemata selle vajaduse tekkimise ajast.

3. Üürnik [1] on kohustatud iga aasta hiljemalt 1. novembriks esitama elamute valitsusele läbivaatamiseks remonttööde nimestiku ja eelarve ning selle teostamise kalendriplaani, mille alusel elamute valitsus hiljemalt 1. detsembriks määrab kindlaks järgneval aastal üürniku poolt kohuslikule teostamisele kuuluva remondi ulatuse ning tähtajad.

Kõrvuti ülaltähendatud plaanikohase remondi teostamisega on üürnik [1] kohustatud teostama ka kogu edasilükkamatu iseloomuga remondi (keskküttesüsteemi, vesivarustuse, kanalisatsiooni jne.) arvates lepingu sõlmimisest.

4. Üürnik [1] on kohustatud maja kasutamise eest tasuma elamute valitsusele lepingu kehtivuse ajal maja amortisatsiooniks vastavalt lepingule lisandatud arvestusele ..... rbl., millest ta .....

[1] Vt. joonealust märkust lk. 284.

rbl. tasub lepingu allakirjutamisel ning edaspidi iga veerandaasta eest ette ..... rbl. iga veerandaasta esimesel kuupäeval.

Maksud tasutakse kohaliku nõukogu kapitaalremondi fondi arvele.

5. Maja ja tema üksikuid osi võib üürnik [1] kasutada eranditult ainult selleks otstarbeks, milleks maja üürile antud, ja nimelt .....

.....

Maja kasutamine muuks otstarbeks on lubatav ainult elamute valitsuse kirjalikul loal.

6. Üürnikul ei ole õigust toimetada üüritud majas mingisuguseid kapitaalseid ümberehitusi, samuti püstitada sel maa-alal uusi hooneid, juurdeehitisi ega pealeehitisi ilma elamute valitsuse eelneva kirjaliku loata.

Kõik teostatud ümberehitused, paremustamised ja pealeehitused lähevad elamute valitsuse omandisse.

7. Kõigi lepingus tähendatud maja korrashoiu- ja teenindamiskulude, nagu majavalitsemise personaali pidamise, puhastuse, valgustuse, kütte, kommunaalteenuste kulude, samuti ka kohalikkude ja riigimaksude tasumine, juhul, kui üürnik [1] pole maksude tasumisest vabastatud seaduse järgi, toimub üürniku poolt.

8. Üürnik [1] on kohustatud omal arvel kindlustama elamute valitsuse nimele kogu vastuvõetud vara selle täies väärtuses, juurde kindlustama kindlustuskoefitsientide muutmised ning õigeaegselt tasuma riiklikele kindlustusasutistele kindlustusmaksud. Kindlustusmaksude kviitungid on üürnik [1] kohustatud esitama elamute valitsusele.

9. Üürileantud hoonete täieliku hävimise korral tulikahju tõttu või muu loodusliku õnnetuse tagajärjel kaotab käesolev leping oma jõu.

Üürileantud hoonete osalise riknemise korral ülaltähendatud põhjustel vähema kui 30% ulatuses nende väärtusest jääb leping jõusse. Seejuures on elamute valitsus kohustatud üürnikule üle andma kindlustuspreemia ning üürnik [1] on kohustatud kolme kuu jooksul ennistama rikutud hooned.

Hoonete riknemise korral üle 30% nende väärtusest jääb leping jõusse, kui üürnik [1] avaldab nõusolekut ennistada ärapõlenud või rikutud vara sel tingimusel, kui kindlustuspreemia talle üle antakse. Üürniku keeldumisel hoone ennistamisest kaotab käesolev leping oma jõu ning hoone kuulub elamute valitsusele tagasiandmisele.

---

[1] Vt. joonealust märkust lk. 284.

10. Kõigi kesk- ja kohalikkude võimude eeskirjade ja korralduste täitmine, mis puutuvad maja üürnikku, on üürniku kohuseks, mistõttu ta on vastutav ka nende mittetäitmise eest.

11. Üüritähtaja [1] möödumisel on üürnik kohustatud majavalduse elamute valitsusele tagasi andma korralikus ning edaspidiseks kasutamiseks kõlblikus seisundis erilise akti alusel, vabastades kõik mitteeluruumid, mida ta selles majas kasutas oma otstarveteks.

12. Elamute valitsuse loata ei ole üürnikul õigust edasi anda täielikult või osaliselt käesoleva lepingu järgseid õigusi ja kohustusi.

13. Remondi mitteteostamisel elamute valitsuse poolt määratud tähtajaks (§ 3) maksab üürnik leppetrahvi 20% suuruses summas tähtajaks teostamata jäetud remondi väärtusest. Sel juhul on elamute valitsus kohustatud andma tehniliselt remondi teostamist võimaldava täiendava tähtaja. Selle tähtaja rikkumise korral on elamute valitsus õigustatud kohaldama käesoleva lepingu § 15.

14. Üürimaksu mitteõigeaegse tasumise korral maksab üürnik viivitusraha 0,05% suuruses summas iga viivitatud päeva eest.

15. Käesolevat lepingut võidakse kohtulikult enne tähtaega lõpetada ning üürniku kasutusest maja tagasi võtta: a) lepingu § 3 ettenähtud remondi mitteteostamisel, b) maja või tema osa käesoleva lepingu § 5 ja 6 eeskirjade vastasel kasutamisel, c) üüritud majasse ebamajanduslikul suhtumisel.

16. Käesolev leping on koostatud kahes eksemplaris, millest üks hoitakse alal elamute valitsuses, teine aga antakse üürnikule.

17. Poolte juriidilised aadressid:

Elamute valitsus .....

Üürnik .....

Allkirjad:

Elamute valitsus .....

Üürnik .....

[1] Vt. joonealust märkust lk. 284.

54. MAAKOHTADES ASUVATE HOONETE HINDAMISE LÄBIVIIMISEKS RIIKLIKU KINDLUSTUSE JAOKS

ENSV RKN-i määrus 12. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 45, art. 695)

Vastavalt Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrusele 29. oktoobrist 1940 nr. 402 hoonete hindamise kohta riikliku kindlustuse jaoks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsuse poolt väljatöötatud maakohtades asuvate hoonete hindenormid.

2. Kohustada maakondade ja valdade täitevkomiteesid viivitamata läbi kaaluma hoonete hindamise küsimus ja kindlaks tegema hindamisele kuuluvate majapidamiste arv, määrama täitevkomiteede liikmeid või täitevkomitee poolt volitatud isikuid osa võtma hindamiskomisjonide töödest ja tehnikuid-ehitusmeistreid praktiliselt osa võtma Eesti NSV Riikliku Kindlustuse töötajate hindamistöödest.

3. Ette panna maakondade ja valdade täitevkomiteedele organiseerida elanikkonnas massilist selgitustööd teostatava hoonete hindamise ülesannete ja otstarbe kohta ning pärast hindamistööde läbiviimist ära kuulata rahandusosakondade ja Riikliku Kindlustuse inspektuuride juhatajate ettekandeid tehtud töö tulemustest.

4. Kohustada Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaati ja Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsust andma praktilist abi maakondade ja valdade täitevkomiteedele selle töö läbiviimisel.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
12. aprilli 1944 määruse nr. 675 juurde.

HINDENORMIDE TABEL.

1 kuupmeetri maksus rublades.

Seina tüübid / Hoone liigid	Telliskivi-seintega hoone					Maakivi-seintega hoone				
	katus					katus				
	plekk	kivi	papp	õlg	puu	plekk	kivi	papp	õlg	puu
1. Elumajad	42.90	42.—	37.50	40.—	39.60	33.20	31.90	27.70	30.50	30.—
2. Elumajad mansardiga	52.90	51.10	49.10	49.90	49.60	39.20	37.40	35.40	36.30	35.90
3. Aidad	38.50	37.60	33.20	36.40	35.80	27.80	27.—	21.50	24.60	23.90
4. Saunad	53.—	51.—	46.—	49.—	48.—	40.—	39.—	32.—	37.—	36.—
5. Küünid	19.80	19.—	14.60	17.10	16.60	17.30	16.40	12.10	14.60	14.10
6. Laudad	28.60	27.90	22.70	25.70	25.10	20.50	19.80	14.50	17.60	17.—
7. Kojad (seni)	33.70	33.—	27.60	30.80	30.20	23.20	24.10	17.60	20.90	20.20
8. Rehed	34.90	33.70	29.—	31.70	31.10	23.—	21.80	17.20	19.80	19.30
9. Kuivatised	49.20	48.60	44.60	46.80	46.40	40.30	39.70	35.60	38.10	37.60
	1 ruutmeetri maksus rublades.									
10. Laudadest kuurid, küünid	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11. Katusealused	38.40	35.30	20.80	29.40	27.70	37.—	33.90	23.60	28.—	21.50

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
12. aprilli 1941 määruse nr. 675 juurde.
(järg)

HINDENORMIDE TABEL.

1 kuupmeetri maksus rublades.

Seina tüübid / Hoone liigid	Nopsa-seintega hoone					Palk-seintega hoone					Savi-seintega hoone				
	katus					katus					katus				
	plekk	kivi	papp	õlg	puu	plekk	kivi	papp	õlg	puu	plekk	kivi	papp	õlg	puu
1. Elumajad	29.50	28.60	23.90	26.80	26.20	35.20	34.10	28.60	31.90	29.50	25.70	24.50	20.10	22.90	22.40
2. Elumajad mansardiga	37.60	35.60	33.70	34.60	34.20	40.10	38.10	35.90	36.80	36.50	34.30	32.50	30.50	31.40	31.—
3. Aidad	21.70	20.28	15.40	18.50	17.80	26.50	25.50	19.50	22.80	22.—	19.80	18.90	13.70	16.10	15.90
4. Saunad	42.20	41.30	34.40	38.40	37.50	43.50	42.—	36.20	39.50	40.90	—	—	—	—	—
5. Küünid	13.50	13.20	8.40	10.80	10.10	15.80	14.80	9.80	12.70	13.—	12.—	11.20	6.90	9.30	8.80
6. Laudad	18.40	17.70	12.50	15.50	14.90	21.—	20.60	14.40	18.—	17.50	15.30	14.60	9.40	12.50	11.90
7. Kojad (seni) . .	—	—	—	—	—	24.40	24.10	17.60	21.60	20.80	17.90	17.10	11.80	15.10	14.40
8. Rehed	—	—	—	—	—	23.30	22.—	16.90	19.80	19.20	16.80	15.60	10.90	13.60	13.—
9. Kuivatised . . .	37.30	26.90	32.70	35.10	34.60	44.40	43.90	38.70	41.20	41.20	33.10	32.50	28.30	30.90	30.40
1 ruutmeetri maksus rublades.															
10. Laudadest kuurid, küünid	—	—	—	—	—	40.—	35.30	22.60	30.10	28.40	—	—	—	—	—
11. Katusealused . .	—	—	—	—	—	32.50	28.50	15.—	23.50	21.80	—	—	—	—	—

Märkus I. Vana ruumijaotuse kohaselt kokkuehitatud elumaja-rehetuba-rehealune (elumaja ja rehetoa osa palkseintega ja rehealune kiviseintega savimürtlil) võtta eluruumi osa 1 m² hindenormiks Rbl. 29.30, rehetoa 1 m³ hindenormiks Rbl. 15.50 ja rehealuse 1 m³ hindenormiks Rbl. 12.70. Kui rehealuse osa seinad on palkidest, siis selle 1 m³ hindenormiks võtta Rbl. 13.50. Tähendatud normid on maksvad puu- ja õlgkatusega hoonete jaoks.

Märkus II. Käimlate 1 m² hindenormiks võtta Rbl. 85.—.

Märkus III. Kiviseintega ja betoon- või võlvitud lagedega keldrite 1 m³ hindenormiks võtta Rbl. 23.—.

Märkus IV. Kasvumajade 1 m³ hindenormiks võtta telliskivi-seintega hooned Rbl. 24.50 ning maakivi-seintega hooned Rbl. 22.50.

Märkus V. Kui hoone kiviseinad on laotud savimürtlil — vähendada hindenorme 10—20% võrra.

Märkus VI. Kui küüniseinad on ehitatud peenikestest varamata või alaväärtuslikest palkidest või lõhestatud palkidest õnardud puu postide vahel — vähendada 1 m³ hindenorme kuni 40% võrra.

Märkus VII. Kui palkseintega laudad on ehitatud kõrgele kivisoklile (0,9 m või kõrgem) — vähendada palkseintega lautade hindenorme 5—10%, vastavalt sokli kõrgusele, kusjuures hoone kõrgust tuleb mõõta maapinnalt.

Märkus VIII. Kui küüni palkseinad on ehitatud kivipostide vahele — suurendada palkseintega küüni hindenorme 5% võrra.

Märkus IX. Sepikoja hindenormiks võtta hariliku küüni hindenorm ja seda suurendada 20—30% võrra olenedes sepikoja ääsi ehitusest ja ka hoonest endast.

Märkus X. Hindamise puhul vähendada saunade ja kuivatiste kohta tabelis antud hindenorme 15% võrra.

55. EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU SAADIKUTELE SAADIKUKOHUSTUSTE TÄITMISEGA SEOSESOLEVATE KULUDE TASUMISE KOHTA

ENSV Ülemnõukogu seadus 16. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 43, art. 652)

§ 1. Määrata Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuile saadikukohustuste täitmisega seosesolevate kulude tasuks 500 rubla kuus.

§ 2. Saadikute kulude tasuks Eesti NSV Ülemnõukogu Istungjärgu kestel määrata päevaraha 50 rubla suuruses.

§ 3. Määrata Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuile alalised piletid tasuta sõidu õigusega Eesti NSV kõigil raudteil, veeteedel, autobuseliinidel ning trammiliinidel.

§ 4. Määrata ENSV Ülemnõukogu Juhataja käsutusse Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi eelarve järgi 75.000 rubla aastas väljaminekuteks saadikutega läbikäimise otstarbel ja esinduskuludeks.

56. TÖÖRAAMATUTE SISSESEADMISE JUHENDI KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 18. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 45, art. 696)

Kinnitada Töö Rahvakomissari juhend Tööraamatute sisseseadmise kohta.

Vt. 1941. a. nr. 40, 65; 1945. a. nr. 54, 84; 1947. a. nr. 38; 1951. a. nr. 3.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
18. aprilli 1941 määruse nr. 722 juurde.

Töö Rahvakomissari juhend Tööraamatute sisseseadmise kohta.

1. Ettevõtete ja asutiste juhatajatel tuleb enne Tööraamatute väljaandmist juhtida tööliste ja teenijate tähelepanu sellele, et nad hangiks omale tööstaaži kindlaksmääramiseks õiendused töötamise kohta palgalisena.

2. Tööraamatu esmakordsel täitmisel tuleb see töötajale välja anda kontrollimiseks, kas raamat on õieti täidetud. Töötajad peavad raamatu administratsioonile tagasi andma 2 päeva jooksul ja sama aja jooksul esitama ka oma märkused tehtud sissekannete suhtes, kui nad leiavad sissekannetes puudusi.

3. Üldise tööstaaži all palgalisel tööl kuni tööraamatut väljaantavasse ettevõttesse või asutisse astumiseni tuleb arvata peale alatise ka hooajaline palgaline töö, samuti ka dokumentidega tõestatud revolutsioonilise tegevuse eest endiste valitsuste ajal vangistuses viibimise aeg.

4. Ei arvata tööstaaži hulka teenistust ameteis, mis loetletud §§ 2 ja 3 Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruses riikliku sotsiaalkindlustuse pensioni saamist õigustava töötamise staaži kohta (ENSV T 1941, 2, 11) [1].

5. Sõjaväes teenitud sundaega tööstaaži ei arvata, T.-T. Punaväes teenitud aeg märgitakse eraldi reana: „Teeninud T.-T. Punaväes niipalju aastat". Samuti märgitakse endises Eesti sõjaväes teenitud aeg „Teeninud Eesti sõjaväes niipalju aastat".

6. Tunnistused, mis on välja antud endistelt eratööandjatelt töötaja nende teenistuses seismise kohta, samuti ka väljakirjutised eratööandjate raamatutest samus asjus tulevad staaži määramisel võtta dokumentidena.

7. Endise keskkooli (9 õppeaastat) lõpetajatel märgitakse vastavasse kohta „keskharidus", samuti ka neile, kes on lõpetanud ettevalmistamise kursused sisseastumiseks kõrgemasse õppeasutisse ja ka neile, kes on lõpetanud töölisfakulteedi (rabfak). Isiku-

[1] Vt. 1941. a. nr. 3.

tel, kes on õppinud kõrgemas õppeasutises, kuid ei ole seda lõpetanud, märgitakse „mittetäielik kõrgem haridus".

57. MEDITSIINTÖÖTAJATE TÖÖPÄEVA PIKKUSE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 22. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 48, art. 723)

Avaldada eestikeelses tõlkes NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 11. detsembri 1940 määrusega nr. 2499 (LMKK 1940, 32, 806) kinnitatud:

1. Nimestik meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse kaheksatunnine tööpäev (lisa nr. 1).
2. Nimestik meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse seitsmetunnine tööpäev (lisa nr. 2).
3. Nimestik meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse kuue ja poole tunnine tööpäev (lisa nr. 3).
4. Nimestik meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse viie ja poole tunnine tööpäev (lisa nr. 4).

Lisa nr. 1
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
22. aprilli 1941 määruse nr. 743 juurde.

Nimestik

meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse kaheksatunnine tööpäev.

Üldtüüpi sanatooriumide, puhkekodude ja piimaköökide keskmeditsiinpersonaal (välja arvatud üldtüüpi sanatooriumide ja puhkekodude elektri-vesi-valgustusravi-kabinettide laborandid, massöörijad ja meditsiinõed).

Ravi-, ravi-profülaktiliste, sanitaar-epidemioloogiliste ja teaduslik-uurimusasutiste noorem meditsiin-, administratiiv-majandus- ja teenendav personaal ja meditsiiniliste kõrgemate õppeasutiste õppeabipersonaal.

Apteekide teenendav ja kontoripersonaal (fassijad, laekurid, käsimüüjad, signarandid), samuti kõik töötajad apteegi tootmisettevõtetes ja ladudes, sanitaar- ja hügieenimagasinides ja kioskites.

Hambatehnikud, röntgenitehnikud, kes sisse seavad ja remondivad röntgeniaparaate.

NSV Liidu Toiduainete-tööstuse Rahvakomissariaadi, NSVL Liha- ja Piimatööstuse Rahvakomissariaadi, NSVL Kalatööstuse Rahvakomissariaadi, NSVL Kaubanduse Rahvakomissariaadi ja Tsentrosojuusi süsteemis teenivad sanitaararstid, sanitaarinspektorid ja sanitaarvelskrid.

Lisa nr. 2
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
22. aprilli 1941 määruse nr. 743 juurde.

Nimestik

meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse seitsmetunnine tööpäev.

Üldtüüpi sanatooriumide ja puhkekodude arstid, dieetsöögimajade arstid.

Üldtüüpi sanatooriumide ja puhkekodude elektri-vesi-valgusravikabinettide laborandid, masseerijad ja meditsiinõed.

Kõikide raviasutiste dieetõed.

Lastesõimede kesk-meditsiinpersonaal.

Maa-aluste tervispunktide noorem meditsiinpersonaal.

Mudaraviasutiste pesupesijad (käsitsi pesemisel).

Deratisaatorid ja desinsektorid.

Apteekide farmatseutiline personaal (retseptaarid, kontrolörid, defektaarid, assistendid, laborandid, käsimüügi farmatseudid).

Lisa nr. 3
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 22. aprilli 1941 määruse nr. 743 juurde.

Nimestik

meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse kuue ja poole tunnine tööpäev.

(väljavõte)

Järgmiste meditsiinasutiste arstid ja kesk-meditsiinpersonaal:

haiglad, sünnitusmajad, kliinikud, ravilad ja muud statsionaarsed raviasutised;

erisanatooriumid, profülaktooriumid, sanitaar-õhuühenduse jaamad, vereülekande jaamad ja punktid;

ambulatoor-polikliinilised asutised (välja arvatud arstid, kes tegelevad eranditult haigete ambulatoorse vastuvõtuga);

esmaabi tervishoiu- ja meditsiinpunktid; kiir- ja vältimatu meditsiinabi jaamad ja punktid;

sanitaar-epidemioloogilised asutised (sanitaar-epidemioloogia jaamad, malaaria jaamad, sanitaar-bakterioloogilised laboratooriumid, sanitaar-läbilaskepunktid, desinfektsioonijaamad ja punktid, sanitaarhariduse majad ja punktid jne.);

arsti, velskri, ämmaemanda ja õe üld- ja spetsiaalkabinetid, punktid ja salgad;

naiste ja laste nõuandlad, imikute ja väikelaste kodud, lastekodud, lastetoad ja emade- ja lastetoad;

kohtu-meditsiinekspertiisi asutised;

teaduslik-uurimusinstituudid ja laboratooriumid;

arstid-epidemioloogid, sanitaararstid, sanitaarinspektorid ja sanitaarvelskrid;
lastesõimede ja piimaköökide arstid;
kiir-meditsiinabi jaamade dispetšerid ja evakuaatorid.

Lisa nr. 4
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
22. aprilli 1941 määruse nr. 743
juurde.

Nimestik

meditsiintöötajate kohta, kellele määratakse viie ja poole tunnine tööpäev.

Ambulatoor-polikliiniliste asutiste (polikliinikud, ambulatooriumid, dispanseerid, meditsiinpunktid, -jaamad, -osakonnad ja -kabinetid) arstid, kes tegelevad ainult haigete ambulatoorse vastuvõtuga.
Arstliku tööekspertiisi komisjoni (ATEK) arstid ja arstlik-konsultatsiooni komisjoni (AKK) arstid.
Arstid-stomatoloogid, hambaarstid ja hambaarstid-protesistid.
Arstid ja kesk-meditsiinpersonaal, kes töötavad kogu tööaja kõrgesageduse ultralühilainelistel meditsiinilistel generaatoritel võimsusega üle 200 vati.
Logopeedid ja fonopeedid.

58. TALLINNA KADRIORU PARGI KUULUTAMISE KOHTA KULTUUR- JA PUHKEPARGIKS

ENSV RKN-i määrus 22. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 48, art. 725)

Sihiga luua soodsaid võimalusi Tallinna linna ja ümbruse töötava rahva tervishoidliku olukorra parandamiseks ja sotsiaalse kasvatuse edendamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:
Kuulutada Tallinna Kadrioru park töötava rahva kultuur- ja puhkepargiks, alluvusega Tallinna Linna TRSN Täitevkomiteele

59. EHITUS- JA HOOAJATÖÖDEL TÖÖTAJATE MAJUTAMISE JA VARUSTAMISE MÄÄRUSE TÄIENDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 49, art. 732)

1. Ehitus- ja hooajatöödel töötajate majutamise ja varustamise kohta käivas määruses (ENSV T 1940, 39, 454)[1] tööde teostaja poolt

[1] Vt. 1940. a. nr. 25.

antava korteri eest ühes sama määrusega tööde teostaja peale pandud kommunaalteenustega, nagu ruumide korrashoid, valgustus, küte, keedetud vesi, voodipesu ja vaip, võib tööde teostaja võtta tasu mitte üle allpooltoodud määrade:

Töölise teenistus kuus	Tasu kuus
kuni 150 rubla	kuni 3 rubla
151 rubla kuni 200 rubla	„ 4 „
201 „ „ 250 „	„ 5 „
251 „ „ 300 „	„ 6 „
301 „ „ 350 „	„ 7 „
351 „ „ 400 „	„ 8 „
401 „ „ 450 „	„ 9 „
451 „ „ 500 „	„ 10 „
üle 500 rubla	„ 12 „

2. Kõrvalruumide, pesumaja ning sauna tarvitamise eest tööde teostaja ei ole õigustatud võtma eritasu.

3. Kui töölised on paigutatud elama kapitaalehitistesse, võivad tasumäärad olla suuremad kuni 50% p. 1 toodutest.

60. EESTI NSV TERRITOORIUMIL KIRJASTATUD TRÜKITOODETEST SUNDEKSEMPLARIDE SAATMISE JA EESTI NSV RAAMATUPALATI ÜLESANNETE RIIGIRAAMATUKOGULE PANEMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 49, art. 734)

NSVL Rahvakomissaride Nõukogu määruse 10. novembrist 1939 nr. 1854 „NSVL tähtsamate riiklikkude raamatukogude varustamisest NSVL territooriumil ilmuvate väljaannetega ja trükitoodete sund- ning signaaleksemplaride kättetoimetamisest" punktide 2, 4 ja 8 täitmiseks, sihiga kindlustada kõigi Eesti NSV-s ilmuvate trükitoodete riiklikku bibliograafilist registreerimist ja statistilist arvestamist, samuti tähtsamate riiklikkude raamatukogude trükitoodetega komplekteerimiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Panna Riigiraamatukogule Eesti NSV Raamatupalati ülesanded.

2.—3. *(Kehtetud. — 17. oktoobril 1949. a. nr. 827.)*

61. KOHTUMEDITSIINI EKSPERTIISI TUGEVDAMISE JA ARENDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 49, art. 735)

Võtta kohaldamisele ja avaldada teadmiseks käesolevale lisandatud eestikeelses tõlkes NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu

määruse abinõudest kohtumeditsiini ekspertiisi tugevdamiseks ja arendamiseks (LMKK 1939, nr. 43, art. 323) § 1—9.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
24. aprilli 1941 määruse nr. 766
juurde.

NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu
määrus

4. juulist 1939 nr. 985

abinõudest kohtumeditsiini ekspertiisi tugevdamiseks ja arendamiseks.

Sihiga tugevdada ja arendada kohtumeditsiini ekspertiisi, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

Panna kehtima järgnev kord kohtumeditsiini ekspertiisi töö organiseerimises ja sisus:

§ 1. Kohtumeditsiini ekspertiisi teostatakse:

a) rajoonide, rajoonidevaheliste, ringkondade, linnade kohtumeditsiini ekspertide poolt;

b) oblastite, kraide kohtumeditsiini ekspertide poolt, autonoomsete vabariikide vabariiklikkude kohtumeditsiini ekspertide poolt;

c) liiduvabariikide tervishoiu rahvakomissariaatide kohtumeditsiini peaekspertide poolt.

Kohtumeditsiini ekspertiisi juhtimiseks NSV Liidus asub NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissari juures NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi kohtumeditsiini peaekspert.

§ 2. Kohtumeditsiini ekspertiis asub tervishoiu organite (ringkondade, oblastite, kraide, autonoomsete ja liiduvabariikide ja NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi) alluvuses.

Kohtumeditsiini ekspertiiside toimetamise praktilist ja metoodilist juhtimist ning alalist järelevalvet kohtumeditsiini ekspertiiside üle teostatakse oblastite ja kraide ekspertide poolt nende ekspertide suhtes, kes töötavad antud oblasti või krai territooriumil, vabariiklikkude ja peaekspertide poolt kõikide ekspertide suhtes, kes töötavad antud vabariigis.

§ 3. Rajoonide, rajoonivaheliste, linnade, oblastite ja kraide kohtumeditsiini ekspertide teenistusse nimetamine ja teenistusest vabastamine toimub vastavalt oblastite, kraide tervishoiuosakondade ja autonoomsete vabariikide ning nende liiduvabariikide, kus ei ole oblasti jaotust, Tervishoiu Rahvakomissaride poolt. Liiduvabariikide Tervishoiu Rahvakomissariaatide ja NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissariaadi kohtumeditsiini peaeksperdid nimetatakse vastavate Tervishoiu Rahvakomissaride poolt.

§ 4. Rajoonidevahelised kohtumeditsiini eksperdid teenindavad 2—3 rajooni, arvestades kohalikkude oludega. Linnades määratakse iga 100.000 elaniku kohta üks kohtumeditsiini ekspert.

§ 5. Kohtumeditsiini ekspertide ülalpidamise kulud võtta oblasti, krai ja autonoomsete vabariikide eelarvesse; liiduvabariikides, kus ei ole oblastite jaotust — liiduvabariigi eelarvesse.

§ 6. Laiendada kõikidele kohtumeditsiini alal töötajatele (arstidele, keemikutele, keskmise ja noorema meditsiin- ja laboratoorsele personaalile) 15% palgalisa ja staažisoodustused, mis kindlaks määratud NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja ÜK(b)P Keskkomitee poolt 4. märtsil 1935 (LSKK 1935, nr. 12, art. 92) nakkushaigeid teenindavale meditsiinpersonaalile.

§ 7. Teha liidu- ja autonoomsete vabariikide rahvakomissaride nõukogudele ning oblastite (kraide) ja linnade töötava rahva saadikute nõukogudele ülesandeks kindlustada kohtumeditsiini ekspertide tööks vajalikud tingimused: muretseda ruume laboratooriumide jaoks, sisustada prosektooriume koolnute lahkamiseks, eraldada kabinette ekspertiisile määratud isikute läbivaatamiseks, kindlaks määrata iga kohtumeditsiini eksperdi juurde tehniliste abide ametikohad.

Kohtumeditsiini ekspertide üleviimine teisele tööle, samuti ka spetsiaalse kohtumeditsiinilise ettevalmistuse saanud arstide määramine teistele ametikohtadele ei ole lubatav NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissari sanktsioonita.

§ 8. Määrata, et igas oblastis, krais, autonoomses ja liiduvabariigis, kus ei ole oblastite jaotust, peab olema kohtumeditsiiniliste ja kohtukeemiliste uurimiste teostamiseks kohtumeditsiini laboratoorium [1]. Väikese töömahuga oblastites ja autonoomsetes vabariikides lubatakse eraldi laboratooriume avamata jätta ja laboratoorne töö üle anda teistele laboratooriumidele liiduvabariikide Tervishoiu Rahvakomissaride juhiste kohaselt.

§ 9. Kohustada NSV Liidu Tervishoiu Rahvakomissari ja Üleliidulist Kõrgemate Õppeasutiste Komiteed tõstma kohtumeditsiini õppetundide arvu meditsiinilistes instituutides 100 kui minimaalsele, mis kindlustab kogu kursuse normaalset läbivõtmist ja praktiliste kogemuste omandamist igale arstile kohustuslikkudes kohtumeditsiinilistes põhiuurimustes.

Arvata kohtumeditsiin õppeainete hulka, millistes tuleb sooritada riigieksamid.

62. TELEFONIMAKSUDE TASUMISE KOHTA AMETIISIKUTE KODUSTE TELEFONIDE EEST

ENSV RKN-i määrus 26. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 49, art. 736)

Ühtlase korra loomiseks ametiisikute koduste telefonide eest telefonimaksude tasumise alal Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

[1] Vt. ENSV T 1945, 1, 9.

1. Eesti NSV Rahvakomissariaatide ja Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures asuvate komiteede ja peavalitsuste ning neile alluvate asutiste ja ettevõtete teenistuses seisvatele töölistele ja teenijatele võidakse koduseid telefone sisse seada ja nende kasutusmakse tasuda asutise või ettevõtte arvel ainult juhtudel, kui koduse telefoni sisseseadmine on vajalik asutise või ettevõtte enda huvides.

2. Vastavad Rahvakomissarid ja komiteede ning peavalitsuste juhatajad määravad kindlaks neile alluvates asutistes ja ettevõtetes ametiisikud, kelle koduste telefonide sisseseadmine ja telefoni kasutusmaksude tasumine toimub asutise või ettevõtte arvel, arvestades seejuures asutise või ettevõtte vajadusi ning selleks otstarbeks antavaid krediite.

63. KAHJUTULEVASTASTE ETTEVAATUSABINÕUDE TARVITUSELE VÕTMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 28. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 49, art. 737)

Kahjutulede vastu võitlemiseks ja nende tekkimise ärahoidmiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Keelatud on ahjude, köögikollete ja igasuguste muude kütte- ja soojendamisseadmete ülekütmine või -kuumendamine, samuti petrooleumi, bensiini jms. tarvitamine tuletegemiseks ahjudes ja pliidi all.

2. Keelatud on hoida elukorterites petrooleumi üle 8 liitri ja bensiini üle 1 liitri perekonna kohta.

3. Tuleb võtta tarvitusele kõik ettevaatusabinõud suitsetamisel, samuti lahtise tule, priimuste, petrooleumi-keetjate, elektrisoojendajate ja muude kütteabinõude kasutamisel, mitte jättes neid järelevalveta.

4. Kütmine tuleb lõpetada varemalt kaks tundi enne töö lõppu köetavas ruumis, välja arvatud käitiste küttekolded ja jõujaamad.

5. Keelatud on külmanud vee-, gaasi-, roiskvee- ja muu torustiku lahtisulatamine lahtise tule, nagu jootmiselambi jms. abil. Torude lahtisulatamist teostada ainult tulise veega.

6. Keelatud on aurutorude kaitsmine külmamise vastu süttiva materjaliga (saepuru, takud, vilt jms.).

7. Keelatud on tuldvõtvate esemete, spetsiaalriietuse jms. hoidmine ja kuivatamine kütteseadmetel, -torudel, radiaatoritel jms., samuti nende läheduses.

Kõik kütteseadmete osad peavad olema puhastatud tolmust ja prahist.

8. Tuleb korrastada kõik pööningute, keldrite ja kuuride uksed ja nende lukud. Tähendatud ruumide uksed tulevad hoida alati lukustatuna, nende võtmed hoida valvurite, valvekorra majahoidjate või määratud vastutajate isikute (korteriüürijate) käes.

9. Keelatud on lahtise tule (tikud, küünlad jms.) kasutamine, samuti suitsetamine pööningutel, keldrites, kuurides ja puusarades.

10. Tuleb puhastada pööningud, keldrid, kuurid ja puusarad prahist ja vanast kraamist.

11. Keelatud on hoida pööningutel, keldrites, kuurides ja puusarades kergestisüttivaid ja põlevaid aineid ja materjale, nende seas ka vedelikke (bensiin, petrooleum, piiritus jms.).

Märkus. Selle punkti nõuded ei ole kehtivad ruumidele, milles riikliku tuletõrjelise järelevalve organite kirjaliku nõusolekuga lubatakse hoida kergestisüttivaid aineid.

12. Tulevad hoida alati vabad väljapääsuteed (koridorid, läbikäigud, trepid), keelates neis korraldada igasuguseid panipaiku, asetada mööblit, materjale jms.

13. Tuleb puhastada õued, samuti hoonete ettesõidu teed prahist, vanast kraamist ja üleliigsest materjalist ja hoida need alati korras, tagades seega vaba juurdepääsu.

Tuleb võtta tarvitusele abinõud õigeaegseks jää ja lume raiumiseks ja koristamiseks tänavatelt ja hoonete ettesõidu teedelt linnades.

14. Tuleb teostada kütmata ruumes ja objekti õue piirkonnas asuvate tuletõrje veetorustikkude, kraanide, hüdrantide, riivide jms. katmist külma vastu.

15. Tulekaitse kaevude (kraanide, hüdrantide, riivide) kaaned tänavatel ja hoovides tulevad alati hoida vabad lumest ja jäärst. Keelatud on asetada neile ükskõik missuguseid materjale ja esemeid.

16. Tulevad seada nõutavasse korda elektrijuhtmestik ja -armatuurid.

Keelatud on kasutada omatehtud ühendusi elektrijuhtmestikus ja omatehtud kaitsjaid normikohaste kergestisulavate vahetükkide ja kaitsekorkide asemel.

17. Kõik kodanikud, kes on avastanud tuleohu või tuletõrje eeskirjade rikkumise, on kohustatud sellest viivitamata teatama lähemale tuletõrjeüksusele või vahenditult ENSV Siseasjade Rahvakomissariaadi riikliku tuletõrjelise järelevalve organitele.

18. Elamute valitsejad, komandandid ja omanikud on kohustatud instrueerima korterite vastutavaid üürijaid kahjutulevastaste kaitseabinõude täitmises käesoleva määruse eeskirjade kohaselt.

19. Tööstuste, ettevõtete ja asutiste juhatajad, elamute ja ühiselamute valitsejad, komandandid ja omanikud on kohustatud:

a) kõrvaldama korratused kütteseadeldistes (katlamajades, keskküttetorude võrgus, suitsujuhtmetes, ahjudes, köögikolletes, veekateldes jms.);

b) kontrollima vastava vahemaa (mitte vähem kui 10 sm) olemasolu suitsujuhtmete ja katuste süttivate materjalide vahel;

c) kontrollima tulekindla vahemaa (mitte vähem kui 25 sm) olemasolu ahjude, suitsujuhtmete ja hoone konstruktsiooni süttivate materjalide vahel;

d) kontrollima metall-lehe olemasolu ja korrasolekut põrandal küttekollete ees;

e) kontrollima küttekollete sulgemise ja suitsujuhtmete puhastamise avade uste korrasolekut;

f) keelama ajutiste kütteseadmete (rauast ja telliskividest) ülesseadmist ja ahjude ühendamist plekktoruga korstnasse ilma riikliku tuletõrjelise järelevalve organite loata, samuti ventilatsiooni-avade kasutamist suitsujuhtmena;

g) teostama suitsujuhtmete puhastamist tahmast kindlaksmääratud tähtaegadel ja tarviduse korral tahmapõletamist, tagades sealjuures hoolsat järelevalvet töö korralikkuse üle; suitsujuhtmete puhastamise tähtajad on:

kütteahjude suitsujuhtmetel mitte vähem, kui 4 korda kütteperioodil;
pliitide suitsujuhtmeil mitte vähem, kui 6 korda aastas;
saunaahjude suitsujuhtmetel mitte vähem, kui 1 kord kuus;
alaliselt köetavate kollete (pagari-äride, restoranide, veekatelde, suitsutuseahjude ja teiste) suitsujuhtmetel — 2 korda kuus;

h) teostama teeniva personaali (ahju- ja katlakütjate jne.) instrueerimist kahjutulede vältimise küsimusis kütteseadmete kasutamisel.

20. Käesoleva määruse eeskirjade rikkujaid karistatakse TT Miilitsa organite poolt administratiivkorras rahatrahviga kuni 100 rublani või paranduslikkudele töödele saatmisega kuni 30 päevani. Raskematel juhtudel võetakse süüdlased kohtulikule vastutusele.

21. Järelevalve käesoleva määruse täitmise üle pannakse ENSV Siseasjade Rahvakomissariaadi riikliku tuletõrjelise järelevalve organitele ja TT Miilitsale.

22. Käesolev määrus hakkab kehtima 15. päeval pärast avaldamist Eesti NSV Teatajas.

Vt. 1940. a. nr. 34; 1946. a. nr. 4; 1949. a. nr. 10.

64. EESTI NSV NÕUKOGUDE HELILOOJATE LIIDU AJUTISE PÕHIKIRJA KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 28. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 51, art. 782)

Kinnitada Eesti NSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse Juhataja poolt esitatud Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu ajutine põhikiri.

Vt. 1941. a. nr. 2.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
28. aprilli 1941 määruse nr. 785
juurde.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu (ENSV NHL) ajutine põhikiri.

I.

Töölisklassi suured võidud võitluses sotsialismi eest on kindlustanud kõik eeldused kunstide arenguks ja kultuuri tõusuks NSVL-s. Stalinlik Konstitutsioon ning Partei ja Valitsuse erakordne tähelepanu kunstiküsimuste ja kunstiloojate vastu on loonud aluse ka helikunsti kõige edukamaks väljaarendamiseks ja garanteerinud kõigi loovate jõudude kasvamisele piiramatud võimalused. Tiivustatud kommunismi ideest, võistlevad Nõukogude rahvad üksteisega uue elu ja uue kultuuri ülesehitamiseks.

Eesti töörahva vabanemisega kapitalismi ikkest ning liitumisega Nõukogude Liidu üheõiguslike rahvaste perre sotsialismi ülesehitamiseks on eesti heliloojaile avanenud uued, enneolematud perspektiivid eesti heliloomingu kasvuks, võimalus luua täisväärtuslikke teoseid sotsialistliku realismi vaimus, kus leiaksid kehastamist ja igakülgset edasiharimist eesti rahva muusika natsionaalsed iseärasused.

Oma loomingus Nõukogude Eesti heliloojad peavad tungima tõsielu õiglase kajastamise poole muusika kõrgekunstiliste vormide kaudu, võideldes ühtlasi formalismi, võltsi ja ajaloolise tõe moonutamise vastu. Nõukogude Eesti heliloojad peavad ära kasutama vennasvabariikide, suure vene rahva loomingulise kogemuse, omandama maailma muusikakultuuri päranduse. Võttes igakülgselt osa Nõukogude Liidu sotsialistliku kultuuri loomisest, Eesti Nõukogude heliloojad kindlustavad oma loomingus nõukogude patriotismi ideed, aitavad kaasa uue inimese — kommunismi eest võitleja — üleskasvatamiseks.

II.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu sihid ja ülesanded.

Eesti Nõukogude heliloojad, kes oma loominguga aktiivselt osa võtavad sotsialistliku kultuuri ülesehitamisest, koonduvad ühiseks Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liiduks, mis on vabatahtlik loominguline ühiskondlik organisatsioon.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu sihiks on luua teoseid, mis väärivad sotsialismi suurt ajastut. Selle sihi saavutamiseks Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liit seab endale järgmised ülesanded:

1. Heliloojate, muusikateaduslikul alal töötajate ja muusikakriitikute ühendamine aktiivseks osavõtuks oma loominguga sotsialistlikust ülesehitavast tööst; vormilt rahvusliku ja sisult sotsialistliku muusikalise loomingu arenemise igakülgne toetamine.

2. Töö korraldamine ENSV NH Liidu liikmete kasvatamiseks ja nende ideoloogiline relvastamine marksistlik-leninistliku teooriaga.

3. Kaastegevus ja abistamine noorte heliloojate ning muusikateaduslike kaadrite väljaarendamisel.

4. Loominguline osavõtt muusikakultuuri arendamisest ja propageerimisest laiade rahvahulkade keskel, eraldi muusikalise isetegevuse arendamise alal.

5. Loomingulise võistlemise organiseerimine heliloojatele: vastastikune abistamine loovjõudude kasvu ja mitmekesiste muusikaloomingu vormide, stiilide ning liikide arengu soodustamise sihiga, olenevalt heliloojate individuaalsetest annetest ja loomingulistest huvidest; liidu liikmete praktiline toetamine nende loomingulises töös ettekannete, võistluste, vaidluste jne. korraldamise teel.

6. Nõukogude muusika tutvustamine ja propageerimine töötavate hulkade keskel kontsertide, loengute, esildiste, näituste ja ekskursioonide korraldamise ning ajalehe, erialase kirjanduse, nootide, raamatute, žurnaalide, brošüüride jne. väljaandmise teel.

7. Heliloojate, kriitikute ning muusikateadlaste läbikäimise ja koostöötamise korraldamine interpreteerivate helikunstnikega, aga ka kirjanikega ning kunsti ja teaduse esindajatega.

8. Liidu liikmete toetamine nende elu ja töö kultuuroluliste tingimuste parandamiseks.

9. Esinemine riiklikes asutistes ja seltskondlikes organisatsioones muusikaloomingu küsimustes, aga samuti ka heliloojate, kriitikute ja muusikateadlaste õiguslike huvide küsimustes.

III.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu koosseis.

1. Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liit on vabatahtlik organisatsioon, mis ühendab heliloojaid, muusikateadlasi ja -kriitikuid kogu ENSV territooriumil.

ENSV NH Liit kuulub vennasvabariikliku osakonnana üleliidulisse Nõukogude Heliloojate Liitu.

2. Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu liikmeteks võivad olla isikud, kes töötavad heliloomingu alal ning on loonud teoseid, mis omavad iseseisva kunstilise tähenduse ja annavad tunnistust küllaldasest muusikalis-loomingulisest kvalifikatsioonist. Üksikutel juhtudel võetakse ENSV NH Liitu vastu ka muusikateadlasi ja

muusikakriitikuid, kes oma tegevusega aitavad kaasa nõukogude helikunstilise kultuuri arengule.

3. ENSV NH Liidu liikmeks ei või olla isikud, kellelt kohtulikult on ära võetud valimisõigus.

4. Liikmete vastuvõtt ENSV NH Liitu toimub kirjaliku soovi-avalduse alusel, millele on lisatud kõik andmed, mis valgustavad avaldaja muusikalis-loomingulist ja ühiskondlikku tegevust. Vastuvõtt ENSV NH Liitu otsustatakse ENSV NH Liidu juhatuse poolt vastava korra alusel ja teade sellest esitatakse NSVL Nõukogude Heliloojate Liidule.

5. Heliloojad, kelle teosed ei vasta veel täielikult käesoleva põhikirja nõudeile (III ptk. p. 2), võidakse võtta ENSV NH Liidu liikmekandidaadiks, mis toimub samas korras nagu liikmeks võtminegi.

Liidu juhatus on kohustatud aitama liidu liikmekandidaatide kunstilise loomingu taset süstemaatselt tõsta.

6. Liidu liikmekandidaadi-aeg kestab normaalselt kaks aastat, mille järele toimub tema täisõiguslikuks liikmeks võtmine või kandidaatide nimestikust kustutamine. Erandjuhtudel võib liikmekandidaadi-aega pikendada ja lühendada.

7. Liidu liikmekandidaatidel on ENSV NH Liidu kongressidel sõnaõigus, kuid neil pole valimisõigust ega neid ei või valida liidu täidesaatvaisse ja revideerivaisse organeisse.

8. ENSV NH Liidu liikmed ja kandidaadid on kohustatud aktiivselt osa võtma liidu üritustest ja alistuma liidu distsipliinile.

9. ENSV NH Liitu vastuvõetud isikud maksavad sisseastumismaksu ja iga kuu liikmemaksu juhatuse poolt kindlaksmääratud suuruses ja tähtaegadel ning saavad ENSV NH Liidu liikmekaardi.

10. ENSV NH Liidu liikme ja liikmekandidaadi kõrvaldamine või kustutamine liidust sünnib ENSV NH Liidu juhatuse või NSVL Nõukogude Heliloojate Liidu vastava otsusega järgmistel juhtudel: a) kohtulik valimisõiguste äravõtt Liidu liikmelt või liikmekandidaadilt; b) nõukogudevastaste, samuti ka ühiskonnavastaste tegude kordasaatmine; c) liikmemaksu mittetasumine tähtaegadeks oluliste põhjusteta; d) kestev loominguline seisak kaaluvate põhjusteta; e) järjekindel kõrvalehoidumine osavõtust liidu ühiskondlikus töös; f) liikme või kandidaadi enda soovil.

11. Liitu mittevastuvõtu ja liidust väljaheitmise otsuse peale võib apelleerida kõrgemaile organeile. Liikme või liikmekandidaadi poolt tasutud sisseastumis- ja liikmemaksud ei kuulu tagastamisele.

12. Kõik protestid esitatakse nende organite kaudu, kelle otsuse vastu nad on tõstetud.

13. Nõukogude heliloojate üleliidulise kongressi, NSVL Nõukogude Heliloojate Liidu juhatuse ja presiidiumi korraldused on kohustuslikud ENSV NH Liidule ja tema liikmetele.

IV.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu organid.

1. Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu kõrgemaks juhtivaks organiks on Eesti Nõukogude heliloojate kongress, mille kutsub kokku juhatus mitte harvemini kui üks kord aastas — kas oma algatusel või revisjonikomisjoni või $^1/_4$ liidu liikmete kirjalikul nõudmisel.

2. Kongressi asukohaks on Tallinn või ainult ENSV NH Liidu juhatuse erakordsel määramisel mõni teine paik ENSV piirides.

3. Eesti Nõukogude heliloojate kongressi ülesanneteks on: a) nõukogude muusikaloomingu küsimuste läbiarutamine ja otsustamine; b) liidu üldiste tegevuskavade, eelarvete, kodukordade ning juhendite läbivaatamine ja kinnitamine; c) juhatuse ning revisjonikomisjoni aruannete läbivaatamine ja kinnitamine; d) juhatuse valimine; e) revisjonikomisjoni valimine (mitte liidu juhatusliikmete keskelt); f) liidu põhikirja muutmine; g) liidu likvideerimise otsustamine.

4. Kongress on otsusevõimeline vähemalt 50% liikmete osavõtu juures ning kõik otsused tehakse lihthäälteenamusega, välja arvatud põhikirja muutmine ja liidu likvideerimine, milleks on vajaline $^2/_3$ koosolijate häältest, kusjuures need küsimused peavad olema päevakorras. Kongressi aeg ja päevakord antakse liidu liikmetele teada 7 päeva enne kongressi. Kui määratud tähtajaks vajaline arv liikmeid kokku ei tule, peetakse pool tundi hiljem sama päevakorraga teine koosolek, mis on otsusevõimeline liikmete arvule vaatamata.

5. Igal liikmel on õigus esitada koosolekul kandidaate liidu juhtivaisse ja revideerivaisse organeisse ning piiramata õigus esitatud kandidaatide arvustamiseks.

6. Eesti Nõukogude heliloojate kongressi täidesaatvaks organiks on ENSV NH Liidu juhatus, kes kongresside vaheaegadel korraldab ENSV NH Liidu üldist juhtimist.

7. Liidu juhatus ja revisjonikomisjon valitakse kaheks aastaks ning nad annavad oma tegevusest aru Eesti Nõukogude heliloojate kongressile.

8. Juhatusliikmete arv määratakse kindlaks igakordselt kongressi poolt. Juhatuse koosolekuid peetakse tarviduse järgi, aga mitte harvemini kui 4 korda aastas.

9. Juhatus valib enda keskelt esimehe, tema asendaja ja kirjatoimetaja. Juhatuse koosolek on otsusevõimeline, kui sellest võtab osa vähemalt $^2/_3$ juhatusliikmeist, kelle hulgas on esimees või tema asendaja. Kõik otsused tehakse liht-häälteenamusega peale liikmete ja liikmekandidaatide väljaheitmise küsimuse, kus on nõutav $^2/_3$ häälteenamus. Juhatuse koosolekud kutsub kokku juhatuse esi-

mees, kas oma algatusel või vähemalt poolte juhatusliikmete kirja likul nõudmisel.

10. Juhatus vaatab läbi ENSV NH Liidu üldise tegevuskava, eelarved ja aruanded ning esitab need kinnitamiseks kongressile, kinnitab liidu allorganite tegevuskavad, eelarved ja aruanded, võtab vastu liikmeid ja liikmekandidaate, kutsub kokku kongressid ning juhib kõike muud liidu tegevust.

11. ENSV NH Liidu juhatus annab oma tegevusest aru Eesti Nõukogude heliloojate kongressile ja NSVL Heliloojate Liidu juhatusele.

12. ENSV NH Liidu juhatus valib enda koosseisust presiidiumi, kes koostab ENSV NH Liidu üldise tegevuskava, eelarve ja aruande juhatusele esitamiseks ning teostab kõike juhatuse jooksvat tööd, juhib pidevalt liidu loomingulist tegevust kongressi otsuste ja juhatuse poolt kinnitatud plaanide alusel, korraldab liidu majandust, maksab liikmetele välja määratud toetusi ja stipendiume jne.

13. ENSV Nõukogude Heliloojate Liidu revisjonikomisjoni kohustuste hulka kuulub: a) liidu juhatuse rahandusliku ja majandusliku tegevuse kontrollimine; b) valve juhatuse käsutuses olevate summade kulutamise ja hoidmise järele; c) liidu juhatuse juures tegutsevate ettevõtete asjaajamise kontrollimine.

14. ENSV NH Liidu juhatuse ja presiidiumi asukohaks on Tallinn.

V.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu varanduslikud ja muud õigused.

1. Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidul on juriidilise isiku õigused: ta võib sõlmida igasuguseid oma ülesannetele vastavaid lepinguid ja tehinguid, soetada ning evida varandusi, esineda kohtus nõuandjana ja kostjana, võtta vastu rahalisi summasid, omada büdžeti- ning jooksvaid arveid jne.

2. ENSV NH Liidul on õigus kutsuda ellu liidu sihtide ja ülesannetele vastavaid allorganisatsioone, mis tegutsevad iseseisva põhikirja või -määruse alusel, ning samuti teostada ettevõtteid, mille eesmärgiks on teenida heliloojate kultuurolulisi huve (teaduslikud kabinetid, muuseumid, raamatukogud, lugemislauad, kursused, näitused, võistlused, kirjastused, ajakirjad, raamatu- ja noodikauplused, heliloojate majad, klubid, puhkekodud, sanatooriumid, sööklad jne.).

3. ENSV NH Liidu juhatuse juurde luuakse majanduslikult iseseisev (juhatuse ees üldvastutav) ENSV NH Liidu Muusikafond, mis kooskõlas fondi põhikirjaga teenib heliloojate kultuurolusid. Muusikafondi juhatuse määrab ENSV NH Liidu juhatus.

4. ENSV NH Liidu juhatus teostab vastavate organite kaudu liidu liikmete autoriõiguste kaitset, ja võtab samuti tarvitusele vaja-

lised vahendid liidu liikmete-heliloojate muude õiguste kaitseks, korraldades neile juriidilist abi.

5. ENSV NH Liidu tulud moodustuvad: a) sisseastumis- ja liikmemaksudest; b) riigiasutiste ja Muusikafondi ning ühiskondlike organisatsioonide poolt määratud summadest; c) liidule kuuluvate varanduste ja rahaliste summade tuludest; d) käesolevas põhikirjas ettenähtud tegevuse tuludest ja muist allikaist laekuvaist summadest.

6. ENSV NH Liidul on oma pitsat vastava nimetusega.

7. ENSV NH Liit vabastatakse riiklikest ning kohalikest maksudest ja lõivudest. Kohalikku maksu ei võeta ettekannetelt, mida liit ise korraldab.

VI.

Likvideerimise kord.

Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liit võidakse likvideerida Eesti Nõukogude heliloojate kongressi otsusega või ENSV Rahvakomissaride Nõukogu korraldusega.

Kõik pärast likvideerimist järele jäänud varandused antakse organitele, mis on nimetatud kas likvideeriva kongressi vastavas otsuses või ENSV Rahvakomissaride Nõukogu korralduses.

65. TÖÖRAAMATUTE TÄIENDUSLEHTEDE JA ARUANNETE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 30. aprillil 1941. a.
(ENSV T nr. 51, art. 785)

Avaldada teadmiseks ja täitmiseks:

1. NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu määrus 28. maist 1940 Täienduslehtedest Tööraamatuile ühes lisaga (LMKK 1940, 16, 407) ja selle täiendus 2. juulist 1940 (LMKK 1940, 18, 460).

2. NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrus 11. märtsist 1941 Tööraamatute väljaandmise aruannete esitamise tähtaegade muutmisest ühes 2 lisaga (LMKK 1941, 9, 153).

3. NSV Liidu Riikliku Plaanikomisjoni Kesk-Statistikavalitsuse juhend 26. märtsist 1941 Tööraamatute ja nende juurde kuuluvate täienduslehtede arvestamise ja väljaandmise aruannete vormide täitmise korra kohta.

Vt. 1941. a. nr. 40 ja 56; 1945. a. nr. 54 ja 84; 1947. a. nr. 38; 1951. a. nr. 3.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
30. aprilli 1941 määruse nr. 803 juurde.

NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu määrus Täienduslehtedest Tööraamatuile.

NSV Liidu RKN juures asuv Majandusnõukogu määrab:

1. Juhtudel, kui tööliste ja teenijate Tööraamatuis kõik leheküljed osas „Teated tööst" või osas „Teated virgutustest ja autasudest" on täidetud, täiendatakse Tööraamatud „Täienduslehtedega Tööraamatuile".

2. „Täiendusleht Tööraamatule" õmmeldakse raamatusse töölise või teenija töökoha ettevõtte või asutise juhatuse poolt.

3. Kinnitada „Täienduslehe Tööraamatule" vorm (vastavalt lisale).

4. „Täienduslehed Tööraamatuile" valmistatakse kogu NSV Liidule ühtse mustri järgi ja trükitakse vene keeles ning antud liidu- või autonoomse vabariigi keeles.

5. „Täienduslehe Tööraamatule" trükkimine teha ülesandeks NSV Liidu RKN Asjadevalitsusele ja Valgevene, Ukraina, Gruusia, Usbeki ja Kasahhi NSV Rahvakomissaride Nõukogudele. Ettevõtted ja asutised saavad „Täienduslehed Tööraamatuile" vastavaist rahvakomissariaatidest ja ametkondadest.

6. Rahvakomissariaatide ja ametkondade varustamine „Täienduslehtedega Tööraamatuile" teha ülesandeks NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu Tööraamatute arvestamise ja väljaandmise osakonnale.

Lisa
NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu määruse juurde 28. maist 1940 nr. 733.

Täiendusleht Tööraamatule.

Perekonnanimi .....
Nimi .....
Isanimi .....
Sündimise aasta .....
Täienduslehe omaniku allkiri.

.....

Templi koht

Täienduslehe täitmise aeg
„ ".....19..... a.
Tööraamatute väljaandmise ala vastutava isiku allkiri

.....
(Loetavalt)

Teated tööst.

Sissekande nr.	Aeg			Andmed töölevõtmisest, ümberpaigutamisest töö alal ja vallandamisest (ühes põhjuste näitamisega)	Mis alusel sissekanne tehtud (dokument, selle väljaandmise aeg ja number)
	aasta	kuu	päev		
1	2			3	4

Teated virgutustest ja autasudest.

Sissekande nr.	Aeg			Virgutused ja autasud	Mis alusel sissekanne tehtud (dokument, selle väljaandmise aeg ja number)
	aasta	kuu	päev		
1	2			3	4

NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu määrus

täiendusest NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu määrusele 28. maist 1940, nr. 733 „Tööraamatu täienduslehe kohta"

Täienduseks NSV Liidu RKN juures asuva Majandusnõukogu määrusele 28. maist 1940, nr. 733 „Tööraamatu täienduslehe kohta" (LMKK 1940, nr. 16, art. 407) NSV Liidu RKN juures asuv Majandusnõukogu määrab:

1. Panna maksma kord, et Tööraamatu täienduslehe täitmisel võetakse ettevõtte (asutise) juhatuse poolt Tööraamatu omanikult rahalist tasu kolmekümne kopika suuruses.

2. Tööraamatute täienduslehtede eest saadud summad kantakse ettevõtte (asutise) juhatuse poolt liidu eelarvesse NSVL Rahanduse Rahvakomissari poolt Tööraamatute eest saadud summade ülekandmiseks kindlaksmääratud korra kohaselt.

Lisad nr. 2 ja 3. *(Välja jäetud kui tegelikult tähtsuse kaotanud.)*

66. EESTI VABARIIKLIKU KOMMUNAALPANGA SISSETULEKU KASSADE AVAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 8. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 51, art. 790)

Lubada Eesti Vabariiklikule Kommunaalpangale avada tarvidust mööda vastavalt tema põhikirja § 5 linnades, kus asuvad Kommunaalpank või tema osakonnad, kokkuleppel vastava linna täitevkomiteega, sissetuleku kassad korteriüüri ja kommunaalteenuste vastuvõtmiseks.

Vt. 1940. a. nr. 29; ENSV T 1945, 6, 83.

67. RIIKLIKE TÖÖSTUSTRUSTIDE MÄÄRUSTIKU RAKENDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 12. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 52, art. 809)

Avaldada teadmiseks ja täitmiseks:

1. NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu poolt 29. juunil 1927 kinnitatud Riiklike Tööstustrustide määrustik (LSKK 1927, nr. 39, art. 392) ühes hilisemate muudatuste ja täiendustega.

2. NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu poolt 27. märtsil 1936 vastu võetud „Trustide ja teiste majanduslikkude organisatsioonide liitmise, ühendamise, jaotamise ja likvideerimise ning nende koosseisust üksikute ettevõtete eraldamise kord" (LSKK 1936, nr. 18, art. 151).

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
12. mai 1941 määruse nr. 867 juurde.

Riiklike tööstustrustide määrustik.

(NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 29. juunist 1927 — LSKK 1927, nr. 39, art. 392, muudatused ja täiendused — LSKK 1927, nr. 66, art. 671; 1928, nr. 35, art. 317; 1929, nr. 5, art. 47; 1929, nr. 26, art. 228; 1929, nr. 41, art. 365; 1929, nr. 76, art. 729; 1931, nr. 8, art. 94; 1932, nr. 24, art. 149; 1932, nr. 56, art. 337; 1936, nr. 11, art. 93; 1936, nr. 18, art. 151; 1936, nr. 20, art. 169; 1936, nr. 44, art. 371.)

I jagu.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesolev määrustik kehtib üleliidulise ja vabariikliku tähtsusega riiklike tööstustrustide kohta, samuti ka vähemalt 100.000-rublalist põhikapitali omavate kohaliku (mitte alla kubermangulise. ringkonnalise ja vastava) tähtsusega riiklike tööstustrustide kohta.

§ 2. Riiklikuks tööstustrustiks tunnustatakse riiklik tööstusettevõte, mis on asutatud eripõhikirja alusel iseseisva, juriidilise isiku

õigusi ja osakuiks jaotamata kapitali omava majandusliku üksusena, on põhikirjas ettenähtud riikliku asutise võimkonnas ja tegutseb isemajandamise alusel vastavalt plaaniülesannetele, mis kinnitatud tähendatud asutise poolt.

Trust omab kooskõlas käesoleva määrustikuga ja oma põhikirjaga operatiivses tegevuses iseseisvust.

§ 3. Trust omandab juriidilise isiku õigused arvates sellest päevast, mil ta seatud korras registreeritakse.

§ 4. Trust vastutab oma kohustuste eest ainult selle temale kuuluva varaga, millele kooskõlas kehtivate seadustega võidakse pöörata sissenõuet. Üleriiklik riigikassa ja kohalikud nõukogud ei vastuta trusti võlgade eest. Trust ei vastuta riigi ja kohalike nõukogude võlgade eest.

§ 5. Trust toimetab oma operatsioone, kooskõlas põhikirjaga, kogu NSVL territooriumil, valdab, kasutab ja käsutab vara ning teda maksustatakse üleriiklike ja kohalike maksudega üldiste seaduste alusel, välja arvatud käesolevas määrustikus ja eriseadustes ettenähtud erandid.

Väliskaubandusest võtab trust osa vastavais seadustes ettenähtud korras.

Märkus. Vabariikliku tähtsusega trust võib omandada ja püstitada uusi tootmisettevõtteid teiste liiduvabariikide territooriumidel ainult vastavate liiduvabariikide asjaomaste rahvakomissariaatide nõusolekul, järgides vastavail juhtudel tööstusliku ehituse seadusi. Seejuures lahkhelid liiduvabariikide ühendatud rahvakomissariaatide vahel lahendatakse NSVL vastava ühendatud rahvakomissariaadi poolt.

Kohaliku tähtsusega trust võib omandada ja püstitada uusi tootmisettevõtteid väljaspool vastava administratiiv-territoriaalse üksuse piire ainult selle liiduvabariigi rahvamajanduse kõrgema nõukogu loal.

§ 6. Trusti koosseisu kuulub kas üks või mitu tootmisettevõtet (vabrikud, tehased, kaevandused, tööstused jms.), mis loetletud tema põhikirjas.

Märkus. Trusti koosseisu võivad kuuluda ka teda teenivad kaubanduslikud, transpordialased ja muud majanduslikud abiettevõtted.

§ 7. Trusti koosseisu kuuluvate tootmisettevõtete või muu vara trustilt tasuta äravõtmine tema põhikapitali vähendamise korras on lubatud ainult tingimusel, kui trustile peale seesugust äravõtmist järelejäävad varad, milledele võidakse pöörata sissenõudeid, on küllaldased kõigi ta võlgade katmiseks.

Kui äravõtmist teostatakse ülaltähendatud eeskirjast kõrvale kaldudes, peab seesuguse äravõtmise teostamise otsuses olema ette nähtud kreeditoride huvisid mitteriivav kord trusti võlgade katmiseks, mis tekkinud kuni vara äravõtmise hetkeni.

§ 8. Truste võivad asutada NSVL Rahvamajanduse Kõrgem Nõukogu, liiduvabariikide rahvamajanduse kõrgemad nõukogud ja nende kohalikud organid, samuti ka NSVL ja liiduvabariikide teised rahvakomissariaadid, kuivõrd neile nende põhimäärustega või eriseadustega on seesugune õigus antud.

Tähendatud üleliidulised, vabariiklikud ja kohalikud asutised asutavad vastava tähtsusega truste.

II jagu.

Asutamine ja registreerimine.

§ 9. Üleliidulise, vabariikliku või kohaliku tähtsusega trusti asutamise luba antakse kuuluvuse järgi Töö ja Kaitse Nõukogu, liiduvabariigi majandusnõukogu või vastava kohaliku täitevkomitee poolt trusti organiseeriva asutise palvel. Selles palves tähendatakse asutatava trusti tegevusala, tema põhikapitali ligikaudne suurus, tema koosseisu võtta kavatsetud tootmisettevõtted ühes äratähendusega, kelle võimkonnas nad on, ja vastavail juhtudel ka üleriiklikust ja kohalikust eelarvest nõutavate summade suurus.

(LSKK 1936, nr. 18, art. 151.)

§ 10. Saanud asutamisloa, koostab trusti organiseeriv asutis trustile üleantava vara inventari nimestiku ja inventari bilansi, samuti ka trusti põhikirja, milles kohuslikult märgitakse:

a) asutise nimetus, kelle võimkonnas on trust;

b) trusti nimetus (firma), tema juhatuse asukoht kui ka trusti koosseisu minevad tootmisettevõtted ja nende asukohad; kaubanduslikke ja muid abiettevõtteid põhikirjas ei märgita;

c) trusti tegevusala;

d) trustile antava põhikapitali suurus;

e) juhatuse arvuline koosseis ja volitused.

Põhikiri võib sisaldada ka teisi, seadusega mitte vastuolus olevaid eeskirju.

Põhikapitali suurus määratakse kindlaks trustile antava vara hindesummas, kaasa arvatud ka tagasimaksmisele mittekuuluvad assigneerimised üleriikliku või kohaliku eelarve järgi.

Põhikirjale lisandatakse inventari bilanss. Trustile antavaid maatükke, maapõuevarade lademeid, metsi ja veekogusid ei arvata trusti põhikapitali hulka ega näidata bilansis, kuid nende pindala näidatakse ära trusti põhikirjas, aruannetes ja bilanssides.

Märkus 1. Kui trusti põhikirja kinnitamise ajaks pole võimalik koostada inventari bilanssi ega täpselt kindlaks määrata põhikapitali suurust, siis võib selle põhikirjas ära näidata ligikaudse summana, ilma inventari bilanssi esitamata. Põhikapitali täpne suurus tuleb sel juhul kindlaks teha ja põhikirja võtta hiljemalt kahekuise tähtaja kestel, pärast esimese operatsiooniperioodi bilansi kinnitamist.

Märkus 2. Inventari nimekirjade koostamise ja varade hindamise üldine kord määratakse kindlaks Töö ja Kaitse Nõukogu poolt NSVL Rahvamajanduse Kõrgema Nõukogu ettepanekul kinnitatava erijuhendiga.

§ 11. Üleliidulise või vabariikliku tähtsusega trusti põhikiri kinnitatakse trusti organiseeriva NSVL või liiduvabariigi asutise poolt tingimusel, et trusti kapitale puudutavad küsimused kooskõlastatakse põhikirja kinnitamisel vastavalt NSVL Rahanduse Rahvakomissariaadiga või liiduvabariigi rahanduse rahvakomissariaadiga ja trusti merelaevade valdamise õigust käsitlevad küsimused, kui seesugune õigus on põhikirjas ette nähtud, — Veetranspordi Rahvakomissariaadiga.

Kohaliku tähtsusega trusti põhikiri kinnitatakse vastava kohaliku täitevkomitee poolt.

(LSKK 1929, nr. 41, art. 365; 1932, nr. 24, art. 149.)

§ 12. Peale põhikirja kinnitamist nimetab asutis, kelle võimkonnas trust on, ametisse trusti juhatuse ja annab talle erilise aktiga üle kõik trusti varad, kooskõlas inventari nimekirjaga (§ 10).

Trusti varade vastuvõtmine ja üleandmine toimub vastavalt juhendile, mille kinnitab see asutis, kelle võimkonnas on trust.

Juhatus kontrollib inventari nimekirja ja hinnet, koostab algbilansi ja esitab vastavaile organitele trusti registreerimise avalduse kooskõlas Kaubandusliku registreerimise seadusega.

(LSKK 1931, nr. 8, art. 94.)

§ 13. Kui trusti asutamisel osutub vajalikuks eraldada trustile maad, metsi, veekogusid ja maapõuevarade lademeid või teostada seesuguste varade sundäravõtmist, mis ei kuulu trusti organiseeriva asutise valitsemisele, siis teostatakse vastavad toimingud kehtiva korra kohaselt.

§ 14. Põhikapitali suurendamine või vähendamine ja teised trusti põhikirja muudatused teostatakse samas korras nagu põhikirja kinnitamine (§ 11).

III jagu.

Trusti valitsemine.

§ 15. Asutise kompetentsi, kelle võimkonnas on trust, kuulub:

a) trustile tema tootmis-finantsplaani koostamiseks vajalikkude aasta tootmis-finantsülesannete (kaasa arvatud ka kapitaalremondi üldmaksuse suhtes) kinnitamine ja tarvilikel juhtudel nende muutmine; järelkontrolli korras trusti poolt koostatud tootmis-finantsplaani vastavuse kontrollimine temale antud tootmis-finantsülesannetele; trusti tootmis-finantsplaani teostamise järelevalve;

b) uute tootmisettevõtete ehitusplaanide, samuti olemasolevate ettevõtete juurde- ja ümberseadistamise plaanide kinnitamine, kusjuures tiitelnimestikke ei esitata uute väike- ja abiehitiste püstitamise ega väikese ulatusega juurde- ja ümberseadistuse kohta;

c) juhatusele loa andmine oluliste muudatuste tegemiseks uute tootmisettevõtete kinnitatud ehitusplaanides, samuti ka olemasolevate ettevõtete juurde- ja ümberseadistamise plaanides (p. b);
(LSKK 1929, nr. 5, art. 47.)

d) eriseaduses ettenähtud juhtudel tehniliste projektide kinnitamine tööstusliku ehituse alal;
(LSKK 1927, nr. 66, art. 671.)

e) ära muudetud;
(LSKK 1936, nr. 11, art. 98.)

f) lubade andmine tootmisettevõtete rendileandmiseks ja -võtmiseks, olenemata rendi tähtaja kestusest, välja arvatud trustile abiettevõttelise tähtsusega ettevõtete rendilevõtmine või -andmine kestusega mitte üle 6 aasta;

g) juhatuse liikmete või ainuisikliku juhataja ja tema asetäitja ning likvideerimiskomisjoni nimetamine ja ametist vabastamine ning nende tasude suuruse määramine;

h) juhatuse ettepanekute kinnitamine pearaamatupidaja nimetamise ja ametist vabastamise kohta;

i) juhatusele ja pearaamatupidajale nende tegevuse kohta kehtivate seaduste ja põhikirja alusel antavate juhendite kinnitamine;

j) aruande, bilansi ning kasude ja kahjude arve kinnitamine, kasu jaotamine ja möödunud aasta kahjude katmise abinõude määramine, samuti likvideerimisaruande ja bilansi kinnitamine, järgides eriseadusega määratud korda;

k) põhikirja ja põhikapitali määra muutmise ja trusti tegevuse lõpetamise küsimuste otsustamine, järgides § 14 ja 55—64;

l) tagavarakapitali ja ettevõtte laiendamise kapitali kulutamiseks loa andmine;

m) trustile sündikaatide, aktsiaseltside (osaühingute) ja teiste kaubandus-tööstuslike ühenduste asutamisest osavõtmiseks ja aktsiate ja osatähtede omandamiseks, samuti kasu mittetaotlevate sündikaatide konventsioonidest ja seltsidest, kuivõrd nende ülesanded vastavad trusti sihtidele, osavõtmiseks loa andmine;

n) loa andmine pikaajaliste laenude tegemiseks, järgides vastavail juhtudel § 42;

o) trustile kohuslikkude väljalaskehindade kindlaksmääramine (§ 38);

p) trusti produktsiooni käsundamine (§ 39);

r) trusti tegevuse revideerimine ja järelevalve.

Märkus. Uute tootmisettevõtete ehitusplaane ja olemasolevate ettevõtete juurde- ja ümberseadistamise plaane ning tehnilisi projekte kinnitavad vabariiklikud ja kohalikud organid, kellede võimkonnas on trustid, eriseadustega määratud piires.
(LSKK 1929, nr. 5, art. 47.)

§ 16. NSVL ühendatud rahvakomissariaadid võivad kokkuleppel NSVL Rahanduse Rahvakomissariaadiga osa oma õigustest

nende võimkonnas olevate trustide valitsemise alal üle anda liiduvabariikide samanimelistele rahvakomissariaatidele igakordse erikokkuleppe alusel.

Liiduvabariikide rahvakomissariaadid võivad osa oma õigustest nende võimkonnas olevate trustide alal üle anda kohalikele organitele liiduvabariikide seadusandlusega määratud korras.

(LSKK 1928, nr. 35, art. 317.)

§ 17. Teised võimuorganid võivad oma võimkonna piires anda juhatusi ning nõuda trustilt andmeid ja aruandeid ainult selle asutise kaudu, kelle võimkonnas on trust, välja arvatud seaduses täpselt tähendatud juhud.

§ 18. Trusti juhatus nimetatakse ametisse põhikirjas ettenähtud ajaks, mis ei või ületada kolme aastat, kolme- kuni viieliikmelises koosseisus, kaasa arvatud esimees ja tema asetäitja. Peale selle määratakse mitte üle kahe juhatusliikme kandidaadi. Juhatuse asemel võidakse nimetada ainuisiklik trusti juhataja ja tema asetäitja.

Kandidaadid asendavad juhatusliikmeid, juhatuse otsuse kohaselt, juhatusliikme ajutise äraoleku korral.

Enne volitusaja lõppu võib asutis, kelle võimkonnas on trust, vallandada juhatuse esimeest, tema asetäitjat ja juhatuse liikmeid või ainuisiklikku juhatajat ja tema asetäitjat ainult siis, kui ilmneb, et nad ei vasta neile pandud ülesannetele.

Märkus 1. Kõik juhatusse puutuvad eeskirjad kehtivad vastavalt ka ainuisikliku juhataja kohta.

Märkus 2. Asutisel, kelle võimkonnas on trust, on erandjuhtudel õigus suurendada juhatusliikmete arvu kuni seitsmeni.

(LSKK 1929, nr. 26, art. 228.)

§ 19. Juhatus teostab selle asutise üldise järelevalve all, kelle võimkonnas on trust, iseseisvalt kogu trusti operatiivset ja administratiivset tööd, valitsedes tema asjaajamist ja tema käsutuses olevat vara, sõlmides kollektiivlepinguid, teostades kõiki trusti võimkonda kuuluvaid toiminguid ja operatsioone (kaasa arvatud ka tööettevõtte- ja hankelepingud), ja nõutab asutiselt, kelle võimkonnas on trust, luba ainult seaduses täpselt ettenähtud juhtudel.

Teine lõige ära muudetud. (LSKK 1936, nr. 11, art. 93.)

Juhatuse kohused ja volitused määratakse täpselt kindlaks trusti põhikirjas.

§ 20. Juhatuse esimees, tema asetäitja ja juhatuse liikmed on kohustatud tarvitusele võtma kõiki abinõusid põhikirjas ettenähtud trusti sihtide saavutamiseks, osutades seejuures vajalikku hoolsust ja ettevaatlikkust, ning nad kannavad kooskõlas kehtivate seadustega distsiplinaar-, kriminaal- ja tsiviilvastutust nii neile usaldatud vara säilitamise kui ka asjade majandusliku juhtimise eest.

§ 21. Juhatuse otsused on kehtivad, kui koosolekust võtab osa enamus liikmeist, kaasa arvatud esimees või tema asetäitja.

Juhatuse otsused tehakse osavõtnud liikmete lihthäälteenamusega. Häälte poolnemisel otsustab esimehe hääl. Tehtud otsused jõustuvad viivitamata.

Märkus. Lahkarvamuse korral esimehe ja juhatuse enamuse vahel on esimehel õigus omal vastutusel ellu viia oma otsust, viivitamata teatades asutisele, kelle võimkonnas on trust, tekkinud lahkarvamuste sisu ja tema poolt tarvitusele võetud abinõudest. Asutisel on õigus tühistada esimehe otsust.

§ 22. Juhatuse koosolekute kohta peetakse protokolli, millele kirjutavad alla eesistuja ja kõik osavõtnud juhatusliikmed. Ainuisiklik juhataja annab oma otsused käskkirjadena.

§ 23. Ülesannete jaotamine juhatuse liikmete vahel toimub juhatuse otsusega.

IV jagu.

Trusti koosseisu kuuluvate tootmisettevõtete juhtimine.

§ 24. Trusti koosseisu kuuluvate üksikute tootmisettevõtete vahenditu juhtimine tehakse ülesandeks direktoritele (juhatajatele, administraatoritele), kes nimetatakse ametisse ja vabastatakse sellest trusti juhatuse poolt ja kes tegutsevad trusti juhatuse poolt määratud volituste piires ainuisikliku juhtimise põhimõttel.

§ 25. Vastastikused suhted trusti juhatuse ja direktori vahel, samuti ka viimase õigused ettevõtte juhtimisel määratakse erilises selle ettevõtte valitsemise põhimääruses, mis töötatakse välja tüübilise põhimääruse alusel direktori osavõtul ja kinnitatakse trusti juhatuse poolt.

Trusti koosseisu kuuluvate tootmisettevõtete valitsemise tüübilise põhimääruse kinnitab asutis, kelle võimkonnas on trust.

§ 26. Direktor juhib ettevõtte kõiki operatsioone, käsutab temale usaldatud vara kooskõlas talle antud volikirjaga (§ 33), täidab juhatuse korraldusi ja direktiive, annab viimasele aru ja kannab kooskõlas kehtivate seadustega kriminaal-, tsiviil- ja distsiplinaarvastutust temale usaldatud vara säilitamise ja asjade majandusliku juhtimise eest.

§ 27. Direktor nimetab ja vabastab ametist iseseisvalt administratiiv-tehnilise personaali, kaasa arvatud oma vahenditud abid ja ettevõtte pearaamatupidaja, kusjuures viimase nimetamise ja ametist vabastamise kinnitab trusti juhatus.

§ 28. Iga ettevõtte aasta tootmis-finantsplaani, samuti ka toodete üleandmise plaani ja tähtajad, trusti juhatuse poolt ettevõtte rahaliste ja materiaalsete vahenditega varustamise ulatuse ja korra vastavalt tootmis-finantsplaanile ja trusti juhatuse ja ettevõtte vahelise arveteõienduse korra ja viisid viimase poolt tellimiste süsteemi kohaselt üleantud toodete eest töötab välja direktor, vaatab läbi trusti juhatus direktori osavõtul ja kinnitab trusti juhatus.

Tootmis-finantsplaani muudatused ja kõik seesuguse muutmisega seoses olevad küsimused vaadatakse läbi ja otsustatakse samas korras.

§ 29. Uute ehitiste, kapitaalremondi, ettevõtte juurde- ja ümberseadistuse plaanid vaatab läbi trusti juhatus ettevõtte direktori osavõtul ja teostatakse pärast nende kinnitamist trusti juhatuse järelevalve all.

Ulatusliku kapitaalremondi plaanile lisandatakse tiitelnimestikud. Need tiitelnimestikud koostatakse NSVL Rahvamajanduse Kõrgemale Nõukogule ja liiduvabariikide rahvamajanduse kõrgematele nõukogudele alluvate trustide koosseisu kuuluvate ettevõtete poolt kooskõlas NSVL Rahvamajanduse Kõrgema Nõukogu juhendiga, kohalike trustide koosseisu kuuluvate ettevõtete poolt aga kooskõlas liiduvabariikide rahvamajanduse kõrgemate nõukogude juhenditega.

Keskmise ja väikese ulatusega kapitaalremonti, jooksvat remonti, väikeste masinate ja abiseadistuse ülesseadmist teostab ettevõtte direktor iseseisvalt trusti juhatuse poolt kinnitatud eelarve piires, ilma nende tööde kohta tiitelnimestikku esitamata.

§ 30. Tootmise ratsionaliseerimine, eriti aga leiutiste rakendamine, kuivõrd see pole seoses suurte, tootmis-finantsplaanis ettenägemata kulutustega, viib tehase direktor läbi iseseisvalt, sellest trusti juhatusele viivitamata teatades.

§ 31. Ära muudetud. (LSKK 1936, nr. 20, art. 169.)

§ 32. Iga trusti koosseisu kuuluv ettevõte peab iseseisvat arvepidamist ning koostab bilansi ja kalkulatsiooni trusti juhatuse poolt kinnitatud juhendite ja vormide kohaselt.

§ 33. Kõik ettevõtte juhtimisega seoses olevad toimingud teostab direktor trusti nimel volikirja põhjal, mis talle antud trusti juhatuse poolt tüüp-volikirja alusel, mis kinnitatud asutise poolt, kelle võimkonnas on trust.

Volikirjas peab olema eriti ettenähtud direktori õigus teostada trusti nimel, trusti juhatuse poolt kindlaksmääratud piirides, alljärgnevaid toiminguid:

a) avada trusti nimele krediitasutistes jooksvaid arveid antud ettevõtte jaoks;

b) väljata veksleid;

c) esitada diskonteerimiseks ostu-veksleid;

d) saada laenusid ettevõtte saaduste arvel;

e) teostada operatsioone ettevõtte varustamiseks ja ta toodete turustamiseks, sõlmides ostu-müügi-, tööettevõtete-, hanke-, veo- ja muid lepinguid;

f) sõlmida rendilepinguid;

g) võõrandada seadeldisi, ehitisi ja sisseseadeid, mis on muutunud vanaks ja kõlbmatuks.

§ 34. Direktor esitab ettevõtte tegevuse kohta trusti juhatusele

perioodilisi ja aastaaruandeid trusti juhatuse poolt kindlaksmääratud tähtaegadel ja vormide kohaselt.

§ 35. Direktoril on õigus kaevata asutisele, kelle võimkonnas on trust, trusti juhatuse ebaõigete toimetuste peale, teatades neist trusti juhatusele, peatamata seejuures juhatuse korralduste täitmist.

§ 36. Ühelgi organil ja isikul, peale nende, kelledele see õigus on antud kehtivate seaduste ja trusti põhikirjaga, ei ole õigust end segada trusti koosseisu kuuluva ettevõtte administratiiv- ja majandusellu ega nõuda andmeid ja aruandeid. Direktori seaduslikud korraldused ja käsud on kohuslikud kõigile ettevõtte territooriumil olevatele isikutele.

V jagu.

Kaubanduslik tegevus.

§ 37. Trustil on õigus toimetada kõiki tema põhikirjas tähendatud sihtide saavutamiseks vajalikke kaubanduslikke operatsioone

§ 38. Normeerimata hindadega kaupu võõrandab ja omandab trust tema poolt kokkuleppel ostjate või müüjatega kindlaksmääratud hindadega.

Trustile kohuslikud väljalaskehinnad määrab kindlaks asutis, kelle võimkonnas on trust, järgides kehtivaid seadusi.

Märkus 1. Vabariikliku tähtsusega trustidele kohuslikkude väljalaskehindade kindlaksmääramist, peale vastava liiduvabariigi rahvamajanduse kõrgema nõukogu, juhtudel, mis tingitud üleliidulistes huvides hindade reguleerimise vajadusest, teostab samuti NSVL Rahvamajanduse Kõrgem Nõukogu seatud korra alusel. Liiduvabariikide rahvamajanduse kõrgematel nõukogudel on samasugune õigus kohaliku tähtsusega trustide suhtes.

Märkus 2. Igas trustis teostatakse omahinna ja hindade kalkulatsioon selle asutise poolt antud juhendite järgi, kelle võimkonnas on trust.

§ 39. Trusti produktsiooni võidakse käsundada riiklike organite kasuks turuhinnast madalama hinnaga, kuid mitte alla omahinna, ühes keskmise kasu juurdearvutamisega. Üleliidulise ja vabariikliku tähtsusega trustide suhtes teostavad käsundamist rahvakomissariaadid, kelle võimkonnas on trust, kokkuleppel vastava rahanduse rahvakomissariaadiga ja selle asutisega, kelle kasuks käsundamist toimetatakse.

Kokkuleppe puudumisel toimub käsundamine vastavalt alluvusele Töö ja Kaitse Nõukogu või liiduvabariigi majandusnõukogu otsuse põhjal. Kohaliku tähtsusega trusti produktsiooni käsundamist toimetab vastav täitevkomitee.

Käsundamine toimub trusti kohustamisega sõlmida vastav leping riikliku organiga, kelle kasuks on antud käsund.

Käsundamine üleriikliku või kohaliku eelarve alusel tegutseva riikliku organi kasuks on lubatav ainult sel juhul, kui selle organi eelarves on ette nähtud vastavad summad, mis kindlustavad käsundatud produktsiooni eest õigeaegset tasumist vastavalt lepingule. Seejuures vastav krediidiosa broneeritakse krediidi käsutaja poolt ja seda ei või tarvitada muudeks otstarveteks.

Kui riiklik organ jätab seesuguse lepingu järgsed rahalised kohustused täitmata, siis vastutab vastavalt üleriiklik riigikassa või kohalik eelarve.

Kui trustile, kes välja andis oma produktsiooni käsunduse korras, ei tasuta mõnesugust makset lepingus määratud tähtajaks, on trustil õigus loobuda edasistest hangetest ja sisse nõuda oma kahjud üldisel alusel.

Märkus. Erandlikel, riigikaitse huvidest, samuti ka loodusõnnetustest tingitud juhtudel teostatakse vabariikliku tähtsusega trustide produktsiooni käsundamist ka Töö ja Kaitse Nõukogu otsustega, kohaliku tähtsusega trustide suhtes aga — liiduvabariigi majandusnõukogu poolt.

§ 40. Toimingute sõlmimisel on trustid kohustatud muudel võrdsetel tingimustel andma eesõiguse riiklikele asutistele ja ettevõtteile ning kooperatiiv-organisatsioonidele, kes esinevad lepinglastena.

VI jagu.

Krediteerimine.

§ 41. Trustil on õigus teha krediiti riigi-, kooperatiiv- ja erakrediitasutistelt, ning eraisikutelt, järgides kehtivaid eeskirju.

§ 42. Trusti poolt pikaajaliste obligatsioonilaenude tegemine, samuti ka pikaajaliste krediidi-operatsioonide teostamine välismaal on lubatav ainult Töö ja Kaitse Nõukogu eriloal.

Märkus 1. NSVL Rahvakomissaride Nõukogu eriotsusega obligatsioonilaenu tegemise lubamise korral võidakse määrata riigikassa tagatist nii protsentide maksmise kui ka võla kustutamise alal.

Märkus 2. Töö ja Kaitse Nõukogu või vastavalt liiduvabariigi majandusnõukogu loal antakse trustile õigus eraldada erivara tehtavate obligatsioonilaenude tagamiseks.

VII jagu.

Erikapitalid ja kasu.

§ 43. Peale põhikapitali moodustatakse:

a) amortisatsioonikapital;

b) ettevõtte laiendamise kapital;

(LSKK 1929, nr. 76, art. 729.)

c) ära muudetud (LSKK 1936, nr. 20, art. 169).

§ 44. Kõigis trustides igal aastal amortiseeritakse ehitistesse, sisseseadeisse, tööriistadesse, inventari, seadeldistesse, juurdesõiduteedesse, laevadesse jms. mahutatud vara — selle vara väärtusest (inventarinimestikku võtmise aja hinde järgi) kindla protsendi mahaarvutamise teel amortisatsioonikapitali arvele vastavalt Töö ja Kaitse Nõukogu poolt kinnitatud eeskirjadele ja NSVL Rahvamajanduse Kõrgema Nõukogu poolt nende kohaldamiseks antud juhendile.

Vara amortisatsioon arvatakse produktsiooni omahinna sisse.

§ 45. Asutisel, kelle võimkonnas on trust, on õigus kokkuleppel vastava finantsorganiga kohustada trusti paigutama amortisatsioonikapitali täielikult või osaliselt pikaajalise krediidi asutistesse, samuti kindlaks määrata nende hoiuste tähtajad ja tingimused.

§ 46. Trusti aastaaruande ja bilansi kinnitamisel tehakse igal aastal kindlaks möödunud tegevusaasta kasude ja kahjude suurus.

Kasu jaotust ja sellest mahaarvutuste tegemist, samuti ka kahjude katmist toimetatakse erimääruste alusel.

(LSKK 1932, nr. 56, art. 337.)

§ 47. Ära muudetud. (LSKK 1936, nr. 20, art. 169.)

§ 48. Ära muudetud. (LSKK 1929, nr. 76, art. 729.)

§ 49. Kui trusti tegevus aruandeaasta lõpul lõpeb kahjudega, jäetakse need trusti bilanssi, katmiseks järgnevate aastate kasudest. Kasude jaotamise kohta seatud korras võidakse ette näha, kahjude tekkimise juhuks, trusti põhikapitali vähendamist, järgides § 14.

(LSKK 1929, nr. 76, art. 729.)

VIII jagu.

Aruandmine ja tegevuse järelevalve.

§ 50. Trusti aruannete ja bilansside koostamise ja kinnitamise ning tema bilansside avaldamise kord määratakse eriseadusega.

(LSKK 1936, nr. 44, art. 371.)

§ 51. Ära muudetud. (LSKK 1936, nr. 44, art. 371.)

§ 52. Ära muudetud. (LSKK 1936, nr. 44, art. 371.)

§ 53. Ära muudetud. (LSKK 1936, nr. 44, art. 371.)

§ 54. Trusti tegevust revideerib see asutis, kelle võimkonnas on trust.

IX jagu.

Trusti likvideerimine, ühendamine ja jagamine.

§ 55. Trustid lõpetavad oma tegevuse:

a) likvideerimise korral;

b) ühendamise, liitmise või jagamise korral.

§ 56. Trust likvideeritakse:

a) kui trust tunnustatakse seatud korras maksujõuetuks;

b) kui trusti edasine olemasolu tunnustatakse otstarbetuks;

c) kui trusti põhikapital on enam kui kahe viiendiku osa võrra vähenenud, kui seejuures seatud korras ei vähendata põhikapitali või ei täiendata vähemalt kolme viiendiku võrra selle esialgsest suurusest.

§ 57. Likvideerimist § 56 p. a ettenähtud põhjustel teostatakse kooskõlas vastava üleliidulise eriseadusega.

§ 58. Paragrahvi 56 p. b ja c ettenähtud põhjustel määratakse trust likvideerimisele selle asutise poolt, kelle võimkonnas on trust, § 9 ettenähtud korras kinnitatud otsusega. Likvideerimist teostab tähendatud asutise poolt nimetatud likvideerimiskomisjon vastava finantsorgani esindaja osavõtul. Likvideerimiskomisjoni nimeline koosseis avaldatakse selle asutise käskkirjaga, kelle võimkonnas on trust. Likvideerimine tuleb lõpule viia sama asutise poolt kindlaksmääratud tähtajal, kuid vähemalt ühe aasta jooksul.

Likvideerimisest ülejääv vara läheb selle asutise korraldusse, kelle võimkonnas on trust, ja kuulub vastavas finantsorganis arvelevõtmisele.

Märkus. Likvideerimiskord määratakse NSVL Rahvamajanduse Kõrgema Nõukogu poolt kokkuleppel NSVL Rahanduse Rahvakomissariaadiga antavate erieeskirjadega.

§ 59. Ühe trusti ühendamine teisega toimub viimase põhikirja vastavalt muutmisega (§ 14) ja neil juhtudel, kui mõlemad trustid on ühe ning sama asutise võimkonnas, selle asutise otsusega.

Ühendatava trusti olemasolu lõpetamine ja aktiva ning passiva üleminek teisele trustile loetakse teostunuks kaubanduslikku registrisse sissekandmisega.

Märkus. Passiva üleminekul kooskõlas käesoleva ja järgnevate paragrahvidega võivad püsima jääda kõik selles esinevad kapitalide liigid.

(LSKK 1936, nr. 18, art. 151.)

§ 60. Trustide liitumine toimub uue trusti asutamise teel.

Trustide liitumine ja aktivate ning passivate üleminek uuele trustile loetakse teostunuks kaubanduse registrisse sissekandmisega.

Ühe ning sama asutise võimkonnas olevate trustide liitumine toimub selle asutise otsusega, järgides § 10—12.

(LSKK 1936, nr. 18, art. 151.)

§ 61. Trustist osa tema vara eraldamine teise trusti asutamiseks toimub esimese trusti põhikirja muutmise ja teise trusti asutamise teel kooskõlas § 9—12 ja 14.

Sissekanded kaubanduse registrisse varem tegutsenud trusti põhikirja muutmise ja uue trusti põhikirja kinnitamise kohta teostatakse üheaegselt.

§ 62. Trusti jaotamine kaheks või rohkemaks trustiks toimub uute trustide asutamise teel kooskõlas § 9—12.

Üheaegselt uuesti-moodustatud trustide registreerimisega läheb

neile üle vastav osa jaotatud trusti aktivast ja passivast. Ühtlasi tehakse registrisse sissekanne jaotatud trusti olemasolu lõppemise kohta.

Jaotamine loetakse teostunuks registrisse sissekandmisega.

§ 63. Paragrahvides 59—62 tähendatud juhtudel lähevad aktiva ja passiva üle reorganiseeritud trustide lõppbilansside järgi, ja koostatakse vastavad avabilansid.

Lõpp- ja avabilansid esitatakse ja kinnitatakse vastavalt kehtivale üldkorrale.

§ 64. Paragrahvides 61 ja 62 ettenähtud juhtudel vastutavad asjaomased trustid solidaarselt võlgade eest kolmandatele isikutele, mis tekkinud toimunud muudatuste registreerimise hetkeni, kusjuures § 61 ettenähtud juhul piirdub uue trusti solidaarne vastutus tema käsutusse eraldatud aktivaga.

Trustide ja teiste majanduslikkude organisatsioonide liitmise, ühendamise, jaotamise ja likvideerimise ning nende koosseisust üksikute ettevõtete eraldamise kord.

(NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 27. märtsist 1936 — LSKK 1936, nr. 18, art. 151.)

29. juuni 1927 Riiklike tööstustrustide määrustiku (LSKK 1927, nr. 39, art. 392) § 9, 59 ja 60 muutmiseks ja NSVL KTK ja RKN 13. veebruari 1930 Riikliku tööstuse juhtimise reorganiseerimise määruse (LSKK 1930, nr. 15, art. 157) tühistamiseks NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu otsustavad:

Määrata, et trustide ja teiste majanduslikkude organisatsioonide liitmine, ühendamine, jaotamine ja likvideerimine, samuti nende koosseisust üksikute autonoomsete ettevõtete eraldamine toimub ühel alusel uute trustide ja teiste majanduslikkude organisatsioonide asutamisega alljärgnevas korras: üleliidulise tähtsusega organisatsioonide suhtes — NSVL Rahvakomissaride Nõukogu või Töö ja Kaitse Nõukogu loal; vabariikliku tähtsusega (liiduvabariikides ja autonoomseis vabariikides) organisatsioonide suhtes — vastava vabariigi rahvakomissaride nõukogu loal; kohaliku tähtsusega organisatsioonide suhtes — vastava kohaliku täitevkomitee loal.

68. MAA-ASULATE VABATAHTLIKKUDE TULETÕRJEÜKSUSTE LIIKMETELE NENDE SURMA VÕI TÖÖJÕU KAOTUSE KORRAL ÜHEKORDSE TOETUSRAHA VÄLJAMAKSMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 12. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 52, art. 810)

1. Võtta kohaldamisele ja avaldada eestikeelses tõlkes NSVL Rahanduse Rahvakomissariaadi juhend 25. maist 1940 nr. 344/60 maa-asulate vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmetele nende surma

või tööjõu kaotuse korral ühekordse toetusraha väljamaksmise kohta.

2. Kohaldada käesoleva määruse punktis 1 tähendatud juhendi eeskirju kõigi Eesti NSV linnade, valdade ja alevite vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmete kohta, arvatud välja asutiste ja ettevõtete vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmed.

3. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
12. mai 1941 määruse nr. 876 juurde.

NSVL Rahanduse Rahvakomissariaadi juhend 25. maist 1940 nr. 344/60

maa-asulate vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmetele nende surma või tööjõu kaotuse korral ühekordse toetusraha väljamaksmise kohta.

I. Missugustel juhtudel ja mil määral makstakse ühekordset toetusraha.

§ 1. Kooskõlas Määrusega maa-asulate tuletõrje kohta, mis kinnitatud NSVL Rahvakomissaride Nõukogu otsusega 2. novembrist 1939 (LMKK 1939, nr. 56, art. 548), ühekordset toetusraha antakse surma või alatise tööjõu kaotamise korral, mis on tingitud õnnetujuhustest pärast 1. novembrit 1939 vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmetega nende teenistuskohuste täitmisel: kahjutulele minnes ja sealt tagasi tulles, kahjutule kustutustöödel, samuti praktilistel õppustel.

§ 2. Õnnetujuhuseks loetakse iga ootamatu juhtum, mis on aset leidnud vabatahtliku tuletõrjeüksuse liikmega tema kohuste täitmisel, mis tingis surma või alatise tööjõu kaotuse (invaliidsuse), näiteks: surm või vigastus mõnesuguse eseme kukkumise või tuletõrjeüksuse liikme enda kukkumise tagajärjel, elektrilöögist, põletishaavadest, külmumisest, äkilisest mürgitusest kahjulikkude ainetega ja gaasidega jne.

Õnnetujuhuste hulka kuuluvad ka vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmete närvi- ja psüühilised haigestumised, mis on tingitud ehmatusest teenistuskohuste täitmisel.

Ühekordset toetusraha ei maksta, kui surm või alatine tööjõu kaotus on tingitud üldistest haigustest.

§ 3. Vabatahtliku tuletõrjeüksuse liikme surma korral õnnetujuhuse läbi tema perekonna liikmetele makstakse ühekordset toetusraha 3.000 rubla suuruses.

§ 4. Alatise tööjõu kaotuse korral õnnetujuhuse läbi ühekordne toetusraha makstakse välja kannatada saanud vabatahtliku tuletõrjeüksuse liikmele järgmisel määral:

a) alatise tööjõu kaotuse korral 20 kuni 30% — 500 rubla;
b) „ „ „ „ 31 „ 40% — 700 „
c) „ „ „ „ 41 „ 50% — 900 „
d) „ „ „ „ 51 „ 60% — 1.100 „
e) „ „ „ „ 61 „ 70% — 1.300 „
f) „ „ „ „ 71 „ 80% — 1.500 „
g) „ „ „ „ 81 „ 90% — 1.700 „
h) „ „ „ „ 91 ja rohkem — 2.000 „

Ühekordset toetusraha ei anta alatise tööjõu kaotuse korral alla 20%, samuti täieliku või osalise tööjõu kaotuse korral ajutiselt.

II. Ühekordse toetusraha määramise ja väljamaksmise kord.

§ 5. Toetusraha määratakse selle rajooni, kus õnnetujuhus leidis aset, rahandusosakonna ettepanekul ja töötava rahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusel.

§ 6. Ühekordse toetusraha saamiseks surma või alatise tööjõu kaotuse korral õnnetujuhuse läbi maa-asulate vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmetega, rajooni rahandusosakonnale tulevad esitada järgmised dokumendid:

a) külanõukogu tõend, et surmasaanu või kannatanu on vabatahtliku tuletõrjeüksuse liige;

b) õigekstunnustatud ärakiri aktist või protokollist, mis kinnitab, et õnnetujuhus tõesti leidis aset vabatahtliku tuletõrjeüksuse liikme teel kahjutulele või sealt tagasi tulles, kahjutule kustutustöödel või praktilistel õppustel. Surma põhjus peab olema näidatud kas perekonnaseisuaktide-büroo tunnistuses või ametlikus arsti tõendises;

c) külanõukogu tõend surmasaanu perekonna koosseisu kohta;

d) alatise tööjõu kaotuse korral — arstide ekspertiisibüroo tõend alatise tööjõu kaotuse protsendi kohta.

§ 7. Vanem kindlustuse inspektor teeb rajooni rahandusosakonnale esitatud dokumentide põhjal otsuse hiljemalt 5 päeva jooksul, arvates dokumentide sissetuleku päevast.

§ 8. Kui kohe pärast õnnetujuhust pole võimalik kindlaks määrata alatist tööjõu kaotuse protsenti, siis kannatanu soovil antakse temale toetusraha, võttes aluseks arstliku ekspertiisi poolt oletatavat minimaalset alatise tööjõu kaotuse protsenti.

Tööjõu kaotuse lõplik protsent määratakse kindlaks viivitamata ravimise lõppedes. Kui ravimine pole jõudnud lõpule aasta möödudes õnnetujuhuse päevast, siis olenemata ravimise jätkamisest kannatanu arstlik ülevaatus ja toetusraha väljaandmine toimub

aasta möödudes õnnetujuhuse päevast, arvestades alatise tööjõu kaotuse protsendi suurust arstliku ülevaatuse momendist.

Pärast alatise tööjõu kaotuse protsendi lõplikku kindlaksmääramist peetakse väljamakstavast toetusrahast kinni varemalt väljaantud summa.

Kui aasta jooksul, arvates õnnetujuhuse päevast, järgneb samast juhusest otseselt tingituna kannatanu vabatahtliku tuletõrjeüksuse liikme surm, siis antakse surnu perekonnaliikmetele välja vaheraha surma korral ettenähtud toetusraha (3.000 rubla) ja invaliidsuse puhul varem välja makstud toetusraha vahel; kui aga tööjõu kaotuse puhul toetusraha pole antud, siis antakse toetusraha välja täiel määral 3.000 rubla suuruses.

§ 9. Pärast ühekordse toetusraha väljaandmise otsustamist koostatakse rajooni töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomitee esimehe allkirjaga varustatud korraldus Põllumajanduse Panga kohaliku osakonna nimele (või selle Riigipanga Osakonna nimele, kes täidab Põllumajanduse Panga funktsioone).

Korralduses peab olema tähendatud:

a) saaja perekonnanimi, nimi ja isanimi;

b) saaja täpne aadress;

c) väljaandmisele kuuluv toetusraha summa.

§ 10. Põllumajanduse Pank (või Põllumajanduse Panga ülesandeid täitev Riigipanga Osakond) toimetab ühekordse toetusraha väljamaksmist Riikliku Kindlustuse 15%-lise mahaarvamise summadest.

§ 11. Põllumajanduse Panga ja Riigipanga Osakonnad kannavad väljaantud summad oma bilansi arve deebetisse (Põllumajanduse Pangal — nr. 35, Riigipangal — nr. 316, lit. „z"), avades selleks erikaardi (Põllumajanduse Pangas — vorm nr. 8, Riigipangas — vorm nr. 19) nimetuse all „Ühekordsed toetusrahad vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmetele".

III. Kaebuste esitamise kord.

§ 12. Kaebused ebaõige toetusraha väljamaksmise või toetusraha väljamaksmisest keeldumise kohta saadetakse oblastite (kraide) töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteele, aga autonoomsetes ja liiduvabariikides, kus ei ole oblastite jaotust, — autonoomsete ja liiduvabariikide Rahvakomissaride Nõukogule.

§ 13. Ühekordse toetusraha väljamaksmise nõudmine peab olema esitatud hiljemalt 2 aasta jooksul, arvates õnnetujuhuse päevast. Nõudmised, mis esitatakse pärast seda tähtaega, ei kuulu rahuldamisele.

69. KAHJULIKKUDE PUTUKATE JA SEENHAIGUSTE TEKKIMISE JA LEVIMISE VÄLTIMISEKS METSADES

ENSV RKN-i määrus 15. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 52, art. 812)

1. Iga metsateenistuja ja valdaja on kohustatud tema hoole alla usaldatud metsas alati jälgima metsale kahjulike putukate, seenhaiguste ja taimede levimist ning loomade, lindude ja ilmastikust põhjustatud kahjustuste tekkimist ja tarvitusele võtma abinõusid nende kõrvaldamiseks.

Metsakahjustajate ja kahjustusnähete hulgalisest ilmumisest ning metsale normaalselt omase ilme muutumisest nagu vaigujooks, puude kuivamine, okaste langemine, kolletamine jne. tuleb viivitamatult teatada lähemale metsaülemale.

2. Metsaülestöötamisel tulevad lageraiestikud korrastada hiljemalt 15. maiks, vastavalt metsakasvatuse ja -kaitse nõuetele. Selleks tulevad:

a) koorida üle 20 sm jämedused männikännud;

b) raiejäätmed otstarbekohasuse järgi, kas koondada hunnikuisse, põletada lubatud kohas ja ajal või laotada ühtlaselt laiali.

3. Hooldusraiete, uuendusraiete ja massikasutusaladel tulevad mittekasutatavad raiejäätmed laiali laotada.

4. Koores pesitsevate kahjurite leviku vältimiseks metsas tuleb iga aasta hiljemalt 10. juuniks:

I. Üles töötada:

a) toored tuulemurru ja -heitepuud;

b) vigastatud ning kasvus kiratsevad jalalpuud, kui need evivad eeldusi metsakahjurite paljunemise soodustamiseks ja neid ei kasutata püünispuudeks.

II. Koorida:

a) metsapiiridesse jäävad toored ümmargused metsamaterjalid;

b) metsast kuni $^1/_2$ km kauguseni laoplatsidele jäävad ümmargused metsamaterjalid, kui need võivad soodustada metsale kahjulike putukate paljunemist. Erijuhtumeil võib Metsamajanduse ja Metsatööstuse Peavalitsus lubada erandeid käesoleva (p. b) nõudeist, kus see on lubatav metsakaitse ja vajaliku metsatööstuse seisukohalt.

Suveks metsajääv okaspuude hagu tuleb kubudesse raiutult või lahtiselt üles laduda hiljemalt 10. juuniks vähemalt 10 m kaugusele teedest või sihtidest.

5. Suvise metsaülestöötamise puhul, kaasa arvatud ka metsakahjustajate tegevuse läbi põhjustatud puude raiumisel, 1. juunist — 31. augustini, tuleb rakendada p. 4 ettenähtud ettevaatusabinõusid, kui metsamaterjale ei veeta kohe välja.

6. Metsas ja taimeaedades, kus metsakahjurid põhjustavad puude ja puutaimede tugevaastmelist kiratsemist või hukkumist, teostada tõrjet vajaduse järgi vastavalt kahjuri liigile ja kahjustatava objekti iseloomule.

7. Iga metsavaldaja on kohustatud temale majandamiseks antud metsas teostama oma kulul kõiki vajalikke töid tõrje alal.

8. Metsale kahjulike putukate või seenhaiguste tõrje mitteteostamisel ettenähtud ajal ja viisil on Metsamajanduse ja Metsatööstuse Peavalitsusel õigus teostada tõrjet, kusjuures tõrjekulud, mis kantud tõrjekohuslase eest, nõutakse sisse metsavaldajailt.

9. Järelevalve käesoleva määruse täitmise üle lasub linnade ja valdade täitevkomiteedel ja metsateenijaskonnal.

10. Käesoleva määruse mõttes loetakse metsaks nii katastri metsa kui ka kõiki teisi metsastunud maid.

11. Käesoleva määruse vastu eksijaid karistatakse administratiivkorras rahatrahviga kuni 100 rublani või paranduslike töödega kuni ühe kuuni.

Karistuse määramine toimub maakonna või linna täitevkomitee juures moodustatud administratiivkomisjoni [1] määrusega.

Vt. 1947. a. nr. 19.

70. EESTI NSV RAHVAHARIDUSE SÜSTEEMI JA ÕPPEASUTISTE TEGEVUSE ALUSTE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 20. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 55, art. 867)

I.

§ 1. Eesti NSV rahvahariduse süsteem on ühtne NSV Liidu rahvahariduse süsteemiga.

§ 2. Alg-, kesk-, kutse- ja kõrgema hariduse ülemineku lõpuleviimine Nõukogude rahvahariduse süsteemile teostatakse põhiliselt 1941/42 õppeaastal, taotledes üldist keskharidust linnades ning töölisasulates ja seitsmeaastast üldharidust maal.

§ 3. Kõrgeimaks juhiseks rahvahariduse süsteemi kujundamisel, õppeasutiste tegevuse aluste määramisel ja õppetöö korraldamisel on Valitsuse ja Partei määrused.

§ 4. Õppeasutiste, poliitharidusliike asutiste ja rahvahariduse organite kogu õppe- ja kasvatustöö aluseks on kommunistliku kasvatuse põhimõtted.

§ 5. Õppejõududeks võivad olla vastava haridusega ja pedagoogilise ettevalmistusega isikud.

Pedagoogilise ettevalmistusega isikud, kes on teenistuses õppeasutistes õppejõududena, võib määrata muule, nende erialale mittevastavale, tööle ainult Hariduse Rahvakomissari loal.

§ 6. Õppimine õppeasutistes on noortele vastavas eas kohuslik. Koolikohustus lastele kestab 7. eluaastast kuni 7-klassilise kooli lõpetamiseni või kuni 16-aastaseks saamiseni. *(15. veebruaril 1946. — ENSV T 1946, 19, 150).*

§ 7. Maakondade, linnade, valdade ja alevite täitevkomiteed on kohustatud hoolitsema koolikohustuse teostamise eest ja looma soodsaid tingimusi noortele õppimise võimaldamiseks.

[1] Vt. 1948. a. nr. 13; 1950. a. nr. 6.

§ 8. *(Kehtetu. — 28. detsembril 1948. ENSV T 1949, 4, 24.)*

§ 9. Õppeasutiste korralduse põhialuseks on üldharidusliku ühtluskooli põhimõte.

Üldhariduslik kool jaguneb oma struktuurilt kolme tüüpi: 1) algkool (I—IV õppeaastad); 2) mittetäielik keskkool (I—VII õppeaastad); 3) keskkool (I—XI õppeaastad). *(15. veebruaril 1946. — ENSV T 1946, 19, 150).*

Tähendatud tüüpide koolid töötavad täieliku või osalise klasside arvuga.

§ 10. Üldhariduslike koolide asutamine toimub plaani kohaselt, mille kinnitab Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu. Nende koolide võrk kujundatakse selliselt, et oleks kindlustatud üldine koolikohustuse teostamine ja üldhariduse saamine.

Üldhariduslike koolide võrgu teostab Hariduse Rahvakomissar kinnitatud plaani järgi.

§ 11. Kinnitatud võrgus ettenähtud koolide asutamine, avamine, varustamine, üldse nende majandamise eest hoolitsemine on kohalike riigivõimu-organite ülesandeks.

§ 12. Hariduse Rahvakomissar määrab üldhariduslike koolide õppe- ja kasvatustöö ligemad alused, kinnitab õppe- ja tunnikavad ning põhikirjad, reguleerib kursuse lõpetamise ja tunnistuste väljaandmise korra ja annab juhendeid ja käskkirju nende õppeasutiste tegevuse suunamiseks ja ülesannete edukaks täitmiseks.

§ 13. Töötava rahva hariduse ja kommunistliku kasvatuse süsteemis omandab erilise tähtsuse poliithariduslike asutiste töö. Nende asutiste ülesandeks on töötava rahva kasvatamine ja edasiharimine kultuurilise ja majanduslikku ülesehitamise huvides kultuurtasemc, kommunistliku teadvuse ja võimete tõstmise kaudu.

Poliithariduslike asutiste tegevuse ligemad alused ja põhimõtted määrab Hariduse Rahvakomissar [1].

§ 14. Kutsehariduse põhiliseks sihiks on noorte ettevalmistamine majanduslikule ülesehitustööle, töötavale rahvale tootmise, tehnilise ja agronoomilise õpetuse organiseerimine ning tööjõureservide ettevalmistamine ja kasvatamine.

§ 15. Kutsehariduslike õppeasutiste ja erikoolide tegevust juhivad alluvuse kohaselt vastavad rahvakomissarid ja vastavate keskasutiste juhatajad.

§ 16. Kõrgemate õppeasutiste, nende hulgas ka kõrgemate pedagoogiliste õppeasutiste ülesanded ja tegevuse alused määratakse nende põhikirjadega, mis kinnitatakse vastavate organite poolt.

Pedagoogiliste keskõppeasutiste ning pedagoogiliste kursuste ja täienduskoolide asutamise ja nende tegevuse alused ning õppe- ja kasvatustöö korralduse määrab Hariduse Rahvakomissar.

§ 17. Vastavatel rahvakomissaridel ja vastavate keskasutiste juhatajatel on õigus anda juhendeid ja käskkirju käesoleva määruse teostamiseks.

[1] Vt. ENSV T 1945, 26, 396.

II.

Käesolev määrus jõustub 1. augustist 1941.

(II osa ülejäänud tekst välja jäetud kui varem väljaantud akte tühistav.)

Vt. 1940. a. nr. 13; 1944. a. nr. 42; ENSV T 1945, 29, 446; 1946, 19, 150; 1949, 4, 24.

71. ABINÕUDE KOHTA TSEMENDI KOKKUHOIU TAOTLEMISEKS EHITISTE TEOSTAMISEL

ENSV RKN-i määrus 23. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 55, art. 870)

Tsemendi tarvitamise piiramiseks ja tsemendi asendamiseks teiste sideainetega Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Keelata igasuguste tsemendist ehituskivide, aiapostide, katusekivide, kõnniteeplaatide, mittetehnilisteks otstarveteks valmistatavate veenõude ning muude sarnaste tsementtoodete valmistamine.

2. Keelata bankettide valamine betoonist, välja arvatud juhud, kus ehituse pinnas seda teisiti ei võimalda ja tööstushoonete juures, kus dünaamilised koormatised seda nõuavad. Neil erandjuhtudel kasutada puhta betooni asemel „Tsükloopbetooni".

3. Elamute lagede ehitamisel võimalikult vähem kasutada raudbetoon-lae konstruktsioone, juhtudel aga kus see osutub mööda-pääsmatuks, kasutada kergeid raudbetoon-lae konstruktsioone, nagu tellislaed, kastlaed jne.

4. Keelata avapealsete talade silluste valmistamine betoonist ja raudbetoonist.

5. Keelata igasugused raudbetoon-vööd, välja arvatud juhud, kus need konstruktiivsetel kaalutlustel vajalikud, kusjuures vööde maksimaalsed mõõdud ei tohi ületada 25 sm laiuselt ja 7 sm kõrguselt.

6. Keelata katuse raudbetoon-konstruktsioonid ja seal, kus need on vältimatud, valida tsementi säästvad süsteemid.

7. Määrata, et tsemendi hulk müüri segudes üldiselt ei tohi ületada: allpool soklijoonte vahekorda 1 : 2 : 9 (tsement : lubi : liiv) ja pealpool soklijoont vahekorda 1 : 3 : 12. Kivist mittekandvate vaheseinte müürimisel tarvitada ainult lubjasegu.

Kui staatilistel põhjustel on tarvilik üksikute konstruktiivelementide juures tsemendi hulka segus suurendada, siis näidata need konstruktiiv-elemendid ühes tarviliku segu vahekorraga tehnilises projektis eraldi.

8. Sisekrohvi juures tsementi mitte tarvitada, välja arvatud juhud, kus see on tehniliselt vältimatu.

9. Raudbetooni staatiliste arvestuste aluseks võtta tab. 1 ja 2 toodud pingeid.

Survepinged.

Tab. I.

Surve liik	σ max lubatud kg/cm²	kg/cm²
Surve elementide juures	kuni 100	Kuid mitte $\frac{{}^{W}B28}{3}$
Paende elementide juures	kuni 120	enam kui $\frac{{}^{W}B28}{2,5}$

Peapinged.

Tab. II.

τ max lubatud kg/cm²	Nõutav tugevus ${}^{W}B$ 28 kg/cm²
20	$\geqq 250$
16	$\geqq 170$
12	$\geqq 120$

10. Tsemendi hulga ja agregaadi koosseisu kohta panna kehtima järgmised normid:

Tab. III.

Nõutav betooni tugevus ${}^{W}B28$ kg/cm²	Tsemendi hulk 1 m³ betoonis		Lubatav agregaadi tühimikkude %
	mitte vähem kui kg	mitte rohkem kui kg	
170	220	250	Juhtumil, kui tsemendi hulk on väiksem kui 240 kg/m³ tühimikkude % mitte üle 20%
170—250	220	270	
üle 250	220	300	

11. Ehitusterase mark St 3 ja St 5 juures lubada kõrgendada pinget tabel nr. 4 toodud normide kohaselt.

Tab. IV.

Terase mark	Lubatavad pinged σ max kg/cm²	Sealjuures nõutav betooni tugevus kg/cm²
St 3	1400	${}^{W}B\,28 \geqq 200$
St 5	1700	

12. Keelata raudtalade tarvitamine normaalse suurusega uste ja akende avade ülekatmisel.

13. Punktides 9, 10 ja 11 toodud normide kasutamisel peab konstruktsioonide ja staatiliste arvestuste läbitöötamine sisuliselt olema kooskõlas eeltoodud kõrgendatud normidega.

14. Rahvakomissaridel, keskasutiste juhatajatel ja linna ning maakonna täitevkomiteedel korraldada pidevat ja küllaldast asjatundlikku järelevalvet ehituste läbiviimisel, eriti käesolevas määruses toodud uute normide rakendamisel, peale normaalse järelevalve ehitustöid teostava ettevõtte või organisatsiooni poolt.

72. METSAPÄEVADE KORRALDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 26. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 56, art. 881)

Arvestades metsa tähtsust Eesti NSV rahvamajandusliku põhivarana ja pidades vajalikuks juhtida kõigi ENSV kodanike tähelepanu metsa kasvatamise, hooldamise ja säilitamise vajadusele, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kohustada Metsamajanduse ja Metsatööstuse Peavalitsust koostöös ELKNÜ kesk- ja kohalike komiteedega korraldama kevadisi metsapäevi iga aasta maikuu jooksul, millest osa võtma kutsuda kõiki töötajaid maal ja linnades, eriti rakendada metsapäevade töödele noorte organisatsioone ja koole.

Metsamajanduse ja Metsatööstuse Peavalitsusel pöörduda asjast huvitatud asutiste ja organisatsioonide poole võimaliku kaasabi saamiseks metsapäevade läbiviimisel.

2. Metsapäevadel teostada tegelikke töid ja anda selgitust järgmistel aladel:

a) metsa istutamine ja külvamine, hooldamine ja kaitse;

b) käitiste, rahvamajade, koolimajade ja teiste hoonete ümbruse ja teeäärte kaunistamine puude ja põõsastega;

c) metsa majanduslik, tervishoiuline ja kliimaline tähtsus;

d) seoses metsamajapidamisega mitmesuguste teadmiste ja oskuste süvendamine.

3. Tööde juhtimine, tehniline nõuanne ja metsanduslike küsimuste selgitamine metsapäevadel panna Metsamajanduse ja Metsatööstuse Peavalitsusele.

73. ARSTIABI ANDMISE PARANDAMISE JA KINDLUSTAMISE KOHTA MAAL

ENSV RKN-i määrus 27. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 56, art. 886)

Kooskõlas NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 23. aprillist 1938 nr. 542 (LSKK 1938, nr. 21, art. 132) ja 23. jaa-

nuarist 1941 nr. 150 (LMKK 1941, nr. 4, art. 69) arstiabi andmise parandamiseks maal ja maa arstijaoskondade tegevuse kindlustamiseks, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab võtta tarvitusele alljärgnevad abinõud:

1. Kohuseks teha maakondade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteedele:

a) *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.);*

b) leida ja anda tasuta korter, küte ja valgustus kohalikkudele jaoskonnaarstidele ja kesk- ning nooremale meditsiinpersonaalile kohalikkude eelarvetega tervishoiu korraldamiseks ettenähtud krediitide arvel täiendavaid krediite nõudmata;

c) välja töötada ja kehtima panna tasuta korterites antava elamispinna, samuti tasuta antava kütte ja valgustuse normid;

d) kindlustada transportabinõud meditsiinpersonaali sõitudeks arstiabi andmiseks abitarvitaja koju, samuti transporti vajavate haigete transporteerimiseks ja meditsiinpersonaali ametisõitudeks.

2. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

3. Kohuseks teha Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile välja töötada projekt maal töötavate jaoskonnaarstide täiendusspetsialiseerumise ja aspirantuuri korraldamise kohta.

4. Ära keelata maakondade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteedele maa jaoskonnaarstide ärakutsumise või üleviimise jaoskonnaarstide töölt ilma Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissari nõusolekuta.

Vt. 1941. a. nr. 27; 1945. a. nr. 23.

74. AVALIKULT VÄLJAPANDAVATE SILTIDE, KUULUTUSTE, TEADAANNETE JA REKLAAMIDE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 27. mail 1941. a. (ENSV T nr. 57, art. 909)

Avalikult väljapandavate siltide, kuulutuste, teadaannete ja reklaamide ühtlustamise ning kaunindamise sihil Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Avalikult väljapandavate siltide, kuulutuste, teadaannete ja reklaamide tekst peab olema eestikeelne või eesti- ja venekeelne, kusjuures viimasel juhul peab esikohal esinema eestikeelne tekst vähemalt võrdses suuruses venekeelse tekstiga.

Maakondade ja vabariikliku alluvusega linnade täitevkomiteedel on õigus teha erandeid eelmise lõike eeskirjadest piirkondade suhtes, kus elanikkonna enamuse keeleks ei ole eesti keel.

2. Avalikult väljapandavad sildid, kuulutused, teadaanded ja reklaamid ei pea riivama kodanike ilutunnet ega või olla vastuolus kehtivate seaduste ja määrustega.

3. Avalikult väljapandavad sildid, kuulutused, teadaanded ja reklaamid alluvad kohaliku täitevkomitee järelevalvele.

4. Kohalikul täitevkomiteel on õigus keelata sildi, kuulutuse, teadaande või reklaami väljapanemist või nõuda sildi, kuulutuse, teadaande või reklaami mahavõtmist, kui need on vastuolus p. 1 või 2 eeskirjadega.

75. INVENTARISEERIMISE BÜROODE ORGANISEERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 30. mail 1941. a.
(ENSV T nr. 61, art. 979)

1. *(Välja jäetud kui ajutise iseloomuga.)*

2. Kohalike nõukogude elamufondidesse ja eraisikutele kuuluvate ehitiste, hoonete ja maatükkide inventariseerimiseks moodustada maakondades ja linnades inventariseerimise bürood, kes tegutsevad isemajandamise alusel.

Kommunaalmajanduse Rahvakomissaril kinnitada inventariseerimise büroode põhikiri ja inventariseerimise juhendid, samuti ehitiste, hoonete ja maatükkide arvestamisvormid ning ehitiste ja hoonestusõiguste [1] registreerimise vormid.

3. Panna inventariseerimise büroodele Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 7. märtsi 1941 määruse nr. 403 (ENSV T 1941, 29, 385) ettenähtud ülesannete täitmine ehitiste ja hoonestusõiguste [1] registreerimise alal.

4. Inventariseerimise tööde juhtimine panna Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile.

5. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud inventariseerimise büroode poolt ehitiste ja hoonete hindamise eest võetavate tasude tabel (lisa nr. 1) ja hindamise alal töötajate tükitööhinnad (lisa nr. 2).

6. Hindamistööde tasust kuulub objekti omaniku või valitseja poolt 50% tasumisele hindamistööde algul ja 50% pärast hindamisaktide kinnitamist.

7. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud ehitiste ja hoonete hindamistabelid nr. 1—13 (lisa nr. 3) [2].

8. Arvesse võttes hindamistööde täitmise kiiret iseloomu, Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu kohustab maakondade ja linnade töötava rahva saadikute Nõukogude täitevkomiteesid saatma täitevkomiteede liikmeid hindamistööde juhtimiseks ja kontrollimiseks koha peale, ära kuulates perioodiliselt täitevkomiteede istungitel aruandeid hindamistööde käigust.

Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadil, peale töötajate ettevalmistamise inventariseerimise kursustel, organiseerida praktilist abiandmist insener-tehniliste töötajate saatmise teel linnadesse.

---

[1] Hoonestusõiguse instituut on kaotatud (vt. ENSV T 1949, 11, 66).
[2] Vt. ka 1945. a. nr. 24; 1946. a. nr. 52.

Lisa nr. 1

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
30. mai 1941 määruse nr. 1034 juurde.

Linnades ja linnatüüpi asulates hoonete hindamise eest võetavate tasude tabel. (Tabel I.)

Töö nimetus	Tasu suurus						
	Omanikud						
	Majavalitsused ja asutised	Eraisikud					
		Põhihoone väärtus rbl.					
		Kivist kuni 32.000	Puidust kuni 25.000	Kivist kuni 70.000	Puidust kuni 55.000	Kivist üle 70.000	Puidust üle 55.000
1	2	3	4	5	6	7	8
1. Mõõtmiste teostamine kordade plaanide jaoks, plaanide väljajoonestamine tušiga ja värvimine, pindade arvutamine ning vormide täitmine põhihoonete ja majaomandi kohta, ilma hindamiseta:							
a) hoone kõikide kordade kogupind välismõõdete järgi koos juurdeehitistega, kuni 500 m² iga 10 m² eest	1.60	1.60		2.40		3.20	
kuid mitte vähem, hoonelt	9.80	9.80		14.70		19.60	
b) iga 10 m² eest üle 500 m²	1.—	—		—		—	
2. Põhihoonete mõõtmine välismõõdete järgi, põhihoonete mahtude arvutamine, blankettide täitmine põhihoonete kohta, ilma hindamiseta:							

a) hoone kõikide kordade kogupind välismõõdete järgi, koos juurdeehitistega, kuni 500 m² iga 10 m² eest	—.50	—.50	—.75	1.—
kuid mitte vähem, hoonelt	3.40	3.40	5.10	6.80
b) iga 10 m² eest üle 500 m²	—.35	—	—	—
3. Kõrvalhoonete ja ehitiste inventariseerimine ühes vastavate blankettide täitmisega ilma hindamiseta:				
a) kõrvalhooned, iga 10 m² välismõõdete järgi	—.60	—.60	—.90	1.20
b) piirded ja muud ehitised (väravad, kõnniteed, sillutised, kaevud jne.) iga piirde või ehitise eest	—.75	—.75	1.15	1.50
4. Kuni 1500 m³ mahuga põhihoonete tubane hindamine ilma juurdeehitisteta, ilma keldri-, mansard- ja katusekorrata, ühes üldakti ja kokkuvõtete lahtrite täitmisega kogu majaomandi kohta:				
a) vanad hooned (vanus üle 1/4 hoone east) hoonelt	5.40	5.40	8.10	10.80
b) uued hooned (vanus alla 1/4 hoone east) hoonelt	4.70	4.70	7.05	9.40
5. Hoone osade, kõrvalhoonete ja ehitiste tubane hindamine:				
a) keldrikord — igalt korralt	—.70	—.70	1.05	1.40
b) katuse- või mansardkord — igalt korralt	1.—	1.—	1.50	2.—
c) juurdeehitis — igalt juurdeehitiselt . . .	—.50	—.50	—.75	1.—
d) kõrvalhooned — igalt kõrvalhoonelt . .	—.50	—.50	—.75	1.—
e) piirded ja ehitised — igalt piirdelt ja ehitiselt	—.35	—.35	—.53	—.70

Lisa nr. 2
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
30. mai 1941 määruse nr. 1034 juurde.

Tükitöö hinnad inventariseerijatele hoonete hindamisel ENSV linnades ja linna tüüpi asulates. — I tabel.

1. Tükitöö hindade koostamisel on aluseks võetud 8-tunniline tööpäev ning inventariseerija kuupalk 400 rbl. suuruses.

2. Tükitöö hindade sisse on arvatud ajakulu ülesande saamiseks ja vajalikkude abinõude ja materjalide hankimiseks, läbirääkimisteks majaomanikega, käikudeks majast majani ning büroost töökohani ja tagasi raadiusega kuni 4 km j. m.

Töö nimetus	Ühiku nimetus	Tükitöö hind rbl.
1. Mõõtmiste teostamine kordade plaanide jaoks, plaanide väljajoonestamine tušiga ja värvimine, pindade arvutamine ning vormide täitmine põhihoonete ja majaomandi kohta, ilma hindamiseta:		
a) hoone kõikide kordade kogupind välismõõdete järgi, koos juurdeehitistega, kuni 500 m²	10 m²	—.65
kuid mitte vähem	hoone	4.—
b) iga 10 m² eest üle 500 m²	10 m²	—.40
2. Põhihoonete mõõtmine välismõõdete järgi, põhihoone mahtude arvutamine, blankettide täitmine põhihoonete kohta, ilma hindamiseta:		
a) hoone kõikide kordade kogupind välismõõdete järgi, koos juurdeehitistega, kuni 500 m²	10 m²	—.22
kuid mitte vähem	hoone	1.40
b) iga 10 m² eest üle 500 m²	10 m²	—.14
3. Kõrvalhoonete ja ehitiste inventariseerimine ühes vastavate blankettide täitmisega, ilma hindamiseta:		
a) kõrvalhooned	10 m² välismõõdete järgi	—.24
b) piirded ja muud ehitised (väravad, kõnniteed, sillutised, kaevud jne.)	piire või ehitis	—.30
4. Kuni 1500 m³ mahuga põhihoonete tubane hindamine ilma juurdeehitisteta, ilma keldri-, mansard- ja katusekorrata, ühes üldakti ja kokkuvõtete lahtrite täitmisega kogu majaomandi kohta:		

Töö nimetus	Ühiku nimetus	Tükitöö hind rbl.
a) vanad hooned (vanus üle 1/4 hoone east)	hoone	2.20
b) uued hooned (vanus alla 1/4 hoone east)	„	1.90
5. Hoone osade, kõrvalhoonete ja ehitiste tubane hindamine:		
a) keldrikord	keldrikord	—.30
b) katuse- või mansardkord	katuse- või mansardkord	—.40
c) juurdeehitis	juurdeehitis	—.20
d) kõrvalhooned	hoone	—.20
e) piirded ja ehitised	piire või ehitis	—.15
Märkmed: a) kui kasutatakse hindekoefitsiente rohkem kui 50% konstruktiivsete elementide kohta, tõsta tasu		5 % võrra
b) kõrgemate kui kahekordsete hoonete hindamisel tõsta tasu		5 % võrra

Lisa nr. 3

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 30. mai 1941 määruse nr. 1034 juurde.

Hindamistabel nr. 1.

Ühekordne puidust elamu.

Jrk. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus % %	
		Kuni 500 m³	Üle 500 m³
1	Alused — paest või põllukivist	16	15
2	Välis- ja kapitaalseinad — palkidest	31	28
3	Seinte väliskate — lihtne vooderdus, värvitud õlivärviga	4	4
4	Seinte sisekate — seinad löödud papiga ja kaetud lihtsate tapetitega	2	2
5	Katus — konstruktsioon puidust; katteks raudplekk	11	11
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev; lagi krohvitud lihtkrohviga ja värvitud liimivärviga	15	16
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud	4	4

Jrk. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus % %	
		Kuni 500 m³	Üle 500 m³
8	Vaheseinad — puidust	1	1
9	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	3	4
10	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	3	4
11	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega	2	4
12	Pliidid — samuti	2	1
13	Mitmesugused tööd, korstnad, välistrepid jne. .	6	6
14	Hoone on ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—	—
		100	100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus rbl.

Hoone maht m³								
200	250	300	400	500	750	1000	1250	1500
98	95	91	88	84	81	78	75	73

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,65
2	Välis- ja kapitaalseinad	Sõrestiksein — täide püstprussidest . .	0,85
3		Sõrestiksein — täide püstplankudest . .	0,97
4		Sõrestiksein — kahelt poolt löödud laudadega, poorse vahetäitega	0,60
5	Seinte väliskate	Keerukam vooderdus (pilastrid, ilustised) + õlivärv	1,17
6		Krohv + lubjavärv	0,95
7	Seinte sisekate	Krohv + parem tapet	3,51
8		Krohv + liimivärv	2,66

Jrk. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
9	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
10		Sindlid, pilpad, kiilud, lauad + rootsivärv	0,44
11		Põletatud savikivid	0,95
12		Tsementkivid	0,87
13	Laed koos konstruktsiooniga	Krohv karniisidega + liimivärv	1,02
14		Lagi löödud laelaudadega + õlivärv	0,97
15	Põrandad	Parkett (suurtest liimitud plaatidest)	2,70
16		Parkett (lauakestest)	2,39
17		Linoleum	1,83
18	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,10
19	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,17
20	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,46
21		Eraldiseisev kamin	2,99
22		Ümmargused ahjud plekk-kestas	0,90
23	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,32

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

Jrk. nr.	Seadme nimetus	Hoone maht m³			
		200	500	1000	Üle 1000
1	Vann — 1 kompl.	5.50	2.20	1.10	1.—
2	Veeklosett — 1 kompl.	1.55	—.70	—.40	—.30
3	Köögikauss kraaniga — 1 kompl.	—.60	—.25	—.15	—.10
4	Pesulaud fajansist — 1 kompl.	1.85	—.80	—.50	—.35
5	Kuivklosett 1 koht (koos mustuskaev.)	6.—	3.50	1.80	1.40
6	Elektrivalgustus	1.90	1.85	1.80	1.75

Hindamistabel nr. 2.

Kahekordne puidust elamu mahuga kuni 500 m³.

Jrk. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elem. osatähtsus % %
1	Alused — paest või põllukividest	11
2	Välis- ja kapitaalseinad — palkidest	24

Jrk. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elem. osatähtsus % %
3	Seinte väliskate — lihtne vooderdus, värvitud õlivärviga	7
4	Seinte sisekate — seinad löödud papiga ja kaetud lihtsate tapetitega	2
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks raudplekk	9
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev, lagi krohvitud lihtkrohviga ja värvitud liimivärviga	16
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud	6
8	Vaheseinad — puidust	2
9	Trepp — puidust	4
10	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	4
11	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	4
12	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega	3
13	Pliidid — samuti	1
14	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid jne.	7
15	Hoone on ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—
		100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus rbl. 69.—.

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,65
2	Välis- ja kapitaalseinad	Sõrestiksein — täide püstpalkidest	0,85
3		Sõrestiksein — täide püstplankudest	0,97
4		Sõrestiksein — kahelt poolt löödud laudadega, poorse vahetäitega	0,60
5	Seinte väliskate	Keerukam vooderdus (pilastrid, ilustised) + õlivärv	1,17
6		Krohv + lubjavärv	0,95
7	Seinte sisekate	Krohv + parem tapet	3,51
8		Krohv + liimivärv	2,66
9	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
10		Sindlid, pilpad, kiilud, lauad + rootsivärv	0,45
11		Põletatud savikivid	0,95
12		Tsementkivid	0,89

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
13	Laed koos konstruktsiooniga	Krohv karniisidega + liimivärv	1,02
14		Lagi löödud laudadega + õlivärv . . .	0,95
15	Põrandad	Parkett (suurtest liimitud plaatidest)	2,70
16		Parkett (lauakestest)	2,39
17		Linoleum	1,83
18	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,10
19	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,17
20	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega . . .	1,45
21		Eraldiseisev kamin	2,90
22		Ümmargused ahjud, plekk-kestas . . .	0,90
23	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega . . .	1,32

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

1	Vesivarustus ja kanalisatsioon	Vann (1 kompl.)	2,50
2		Veeklosett (1 kompl.)	1,10
3		Köögikauss kraaniga (1 kompl.)	0,65
4	Kuivklosetid	1 koht kummalgi korral, ühise mustuskaevuga	4,50
5	Elektrivalgustus		1,85
6	Keskküte		10,00

Hindamistabel nr. 3.

Kahekordne puidust elamu mahuga üle 500 m³.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elemendi osatähtsus % %
1	Alused — paest või põllukivist	9
2	Välis- ja kapitaalseinad	23
3	Seinte väliskate — lihtne vooderdus, värvitud õlivärviga	6

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elemendi osatähtsus % %
4	Seinte sisekate — seinad löödud papiga ja kaetud lihtsate tapetitega	2
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks raudplekk . .	9
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev, lagi krohvitud lihtkrohviga ja värvitud liimivärviga .	17
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud .	6
8	Vaheseinad — puidust	3
9	Trepid — puidust	3
10	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	5
11	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	5
12	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega	4
13	Pliidid — samuti	1
14	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid jne.	7
15	Hoone on ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—
		100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus rbl. 65.—.

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elemendi nimetus	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,65
2	Välis- ja kapitaalseinad	Sõrestiksein — täide püstpalkidest . . .	0,85
3		Sõrestiksein — täide püstplankudest . .	0,97
4		Sõrestiksein — kahelt poolt löödud laudadega, poorse vahetäitega	0,60
5	Seinte väliskate	Keerukam vooderdus (pilastrid, ilustused) + õlivärv	1,17
6		Krohv + lubjavärv	0,95
7	Seinte sisekate	Krohv + parem tapet	3,51
8		Krohv + liimivärv	2,66
9	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
10		Sindlid, pilpad, kiilud, lauad + rootsivärv	0,45
11		Põletatud savikivid	0,95
12		Tsementkivid	0,89

Jrk. nr. nr.	Hoone elemendi nimetus	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
13	Laed koos konstruktsiooniga	Krohv karniisidega + liimivärv	1,02
14		Lagi löödud laudadega + õlivärv . . .	0,95
15	Põrandad	Parkett (suurtest liimitud plaatidest) . .	2,70
16		Parkett (lauakestest)	2,39
17		Linoleum	1,83
18	Trepid (trepikoja seinad ja lagi tulekindl.)	Astmed paest	3,01
19		Astmed betoonist	2,79
20	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,01
21	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,17
22	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega . . .	1,46
23		Eraldiseisev kamin	2,90
24		Ümmargused ahjud, plekk-kestas . . .	0,90
25	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega . . .	1,32

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

1	Vesivarustus ja kanalisatsioon	Vann (kompl.)	1,39
2		Veeklosett (1 kompl.)	0,60
3		Köögikauss kraaniga (1 kompl.) . . .	0,35
4	Kuivklosetid — 1 koht kummalgi korral, ühise mustuskaevuga		2,80
5	Elektrivalgustus		1,85
6	Keskküte		8,50

Hindamistabel nr. 4.

Ühekordne kivist elamu.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus % %	
		Kuni 500 m³	Üle 500 m³
1	Alused — paest või põllukivist	17	15
2	Välis- ja kapitaalseinad tellistest, välisseinte paksus koos krohviga 60—73 cm	33	30

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus % %	
		Kuni 500 m³	Üle 500 m³
3	Seinte väliskate — lihtkrohv või krohvimata (kivivahed viiratud)	4	3
4	Seinte sisekate — seinad krohvitud ja tapeeditud lihtsate tapetitega	5	5
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks raudplekk	10	11
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev, lagi lihtsalt krohvitud ja värvitud liimivärviga	11	13
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud	3	4
8	Vaheseinad — puidust	1	2
9	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	4	5
10	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	2	2
11	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega	3	3
12	Pliidid — samuti	1	1
13	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid, portaalid jne.	6	6
14	Hoone on ilma keskkütte-, veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—	—
		100	100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus rbl.

Hoone maht m³								
200	250	300	400	500	750	1000	1250	1500
115	111	107	104	101	98	97	95	93

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,83
2	Välis- ja kapitaalseinad	„Nopsa" süst. või tsementõõneskividest	0,39
3		Savist	0,20
4	Seinte väliskate	Keerukas (ilustustega) krohv	1,38
5		Graniitkrohv	3,36
6		Klombitud paest vooder	6,43

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
7	Seinte sisekate	Krohv + liimivärv	0,83
8		Krohv + parem tapet	1,08
9	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
10		Sindlid, pilpad, kiilud + rootsivärv	0,45
11		Põletatud savikivid	0,95
12		Tsementkivid	0,87
13	Laed koos konstruktsiooniga	Mittepõlev, krohvitud lihtsalt + liimivärv	1,52
14		Põlev, krohv karniisidega + liimivärv	1,02
15		Mittepõlev, krohv karniisidega + liimivärv	1,55
16		Põlev, laelauad + õlivärv	0,97
17	Põrandad	Parkett (suurtest liimitud plaatidest)	2,70
18		Parkett (lauakestest)	2,31
19		Linoleum	1,83
20	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,14
21	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,25
22	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,45
23		Eraldiseisev kamin	2,90
24		Ümmargused ahjud plekk-kestas	0,90
25	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,31

Lisad (rbl.) 1 m³ hoone kohta seadmete arvel.

Jrk. nr. nr.	Seadme nimetus	Hoone maht m³			
		200	500	1000	Üle 1000
1	Vann — 1 kompl.	5.50	2.20	1.10	—.80
2	Veeklosett — 1 kompl.	1.55	—.70	—.40	—.30
3	Köögikauss kraaniga — 1 kompl.	—.60	—.25	—.15	—.10
4	Pesulaud fajansist — 1 kompl.	1.85	—.80	—.50	—.35
5	Kuivklosett — ühes lihtsa mustuskaevuga	6.—	3.50	1.80	1.40
6	Elektrivalgustus	2.—	1.90	1.85	1.80

Hindamistabel nr. 5.

Kahekordne kivist elamu.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elementide osatähtsus % %
1	Alused — paest või põllukividest	9
2	Välis- ja kapitaalseinad — tellistest, välisseinte paksus koos krohviga 60—73 cm	34
3	Seinte väliskate — lihtkrohv või krohvimata (kivivahed viiratud)	3
4	Seinte sisekate — seinad krohvitud ja tapeeditud lihtsate tapetitega	8
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks raudplekk . .	7
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev, lagi lihtsalt krohvitud ja värvitud liimivärviga . . .	12
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud	4
8	Vaheseinad — puidust	2
9	Trepid — astmed paest, vabalt kandvad	2
10	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	4
11	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	4
12	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega	5
13	Pliidid — samuti	1
14	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid, portaalid jne.	5
15	Hoone on ilma keskkütte-, veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—
		100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus rbl. 82.—.

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,83
2	Välis- ja kapitaalseinad	„Nopsa" süst. või tsementõõneskividest .	0,46
3		Savist	0,21
4	Seinte väliskate	Keerukas (ilustustega) krohv	1,38
5		Graniitkrohv	3,36
6		Klombitud paest vooder	6,43
7	Seinte sisekate	Krohv + liimivärv	0,83
8		Krohv + parem tapet	1,08

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
9	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
10		Sindlid, pilpad, kiilud + rootsivärv	0,45
11		Põletatud savikivid	0,95
12		Tsementkivid	0,87
13	Laed koos konstruktsiooniga	Põlev, krohv karniisidega, värvitud liimivärviga	1,02
14		Betoonist, raudtalade vahel, lihtkrohv + liimivärv	1,45
15		Raudbetoonist, krohvitud lihtsalt + liimivärv	1,76
16		Löödud laelaudadega ja värvitud õlivärviga	0,96
17	Põrandate kate	Parkett (suurtest liimitud plaatidest)	2,70
18		Parkett (lauakestest)	2,31
19		Linoleum	1,83
20	Trepid	Astmed betoonist, vabaltkandvad	0,87
21		Astmed paest, toetatud raudtaladele	1,24
22		Astmed betoonist, toetatud raudtaladele	1,05
23	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,14
24	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, käepidemed metallist, mitteroostetavad	1,25
25	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,45
26		Eraldiseisev kamin	2,90
27	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega või elektripliit	1,31

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

1	Vesivarustus ja kanalisatsioon	Vann (1 kompl.)	1,39
2		Veeklosett (1 kompl.)	0,60
3		Köögikauss kraaniga (1 kompl.)	0,35
4		Pesulaud fajansist — 1 kompl.	1,—
5	Kuivklosetid	1 koht kummalgi korral, ühise mustuskaevuga	2,80
6	Elektrivalgustus		1,85
7	Keskküte		8,50

Hindamistabel nr. 6.

Kahekordse segaehitusviisiga elamu kohta.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elementide osatähtsus % %	
		Kuni 500 m³	Üle 500 m³
1	Alused — paest või põllukivist	10	11
2	Välis- ja kapitaalseinad — I kord tellistest, väliseina paksus koos krohviga 60—73 cm	18	19
	II kord palkidest	13	14
3	Seinte väliskate — I korral lihtkrohv või krohvimata (kivivahed viiratud)	2	2
	II korral lihtne vooderdus, värvitud õlivärviga	3	3
4	Seinte sisekate — I korral seinad krohvitud ja tapeeditud lihtsate tapetitega	4	3
	II korral — löödud papiga ja tapeeditud lihtsate tapetitega	1	1
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks raudplekk	12	13
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstr. põlev; I korral lagi krohvitud lihtkrohviga ja värvitud liimivärviga	6	7
	II korral lagi löödud laudadega ja värvitud õlivärviga	8	9
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud	4	3
8	Vaheseinad — puidust	1	1
9	Trepp — astmed paest, vabalt kandvad	2	2
10	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga ja lakitud	4	3
11	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	2	2
12	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega	3	2
13	Pliidid — samuti	1	1
14	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid jne.	6	4
15	Hoone on ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—	—
		100	100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus (rbl.). Kuni 500 m³ = 90. Üle 500 m³ = 77.

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,83
2	Välis- ja kapitaalseinad	I k. „Nopsa" süst. või tsement-õõneskividest	0,46

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
3	Välis- ja kapitaalseinad	I k. savist	0,21
4		II k. sõrestiksein — täide püstpalkidest	0,85
5		II k. sõrestiksein — täide püstplankudest	0,97
6		Sõrestiksein — kahelt poolt löödud laudadega, poorse vahetäitega	0,60
7	Seinte väliskate	Krohv + lubjavärv, II korral	0,95
8	Seinte sisekate	Krohv + liimivärv, I korral	0,83
9		Krohv + parem tapet, I korral	1,08
10		Krohv + liimivärv, II korral	2,66
11		Krohv + parem tapet, II korral	3,51
12	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
13		Sindlid, pilpad, kiilud + rootsivärv	0,45
14		Põletatud savikivid	0,95
15		Tsementkivid	0,87
16	Laed koos konstruktsiooniga	Põlev, krohv karniisidega + liimivärv	1,02
17		Põlev, laelauad + õlivärv	0,97
18	Põrandad	Parkett (suurtest liimitud plaatidest)	2,70
19		Parkett (lauakestest)	2,39
20		Linoleum	1,83
21	Trepid	Astmed betoonist, vabaltkandvad	0,87
22		Astmed paest, toetatud raudtaladele	1,24
23		Astmed betoonist, toetatud raudtaladele	1,05
24	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, käepidemed mitteroostetavast metallist	1,14
25	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, käepidemed mitteroostetavast metallist	1,25
26	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,45
27		Eraldiseisev kamin	2,19
28		Ümmargused ahjud plekk-kestas	0,90
29	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,32

Lisa vaata tabel nr. 5.

Hindamistabel nr. 7.

puitsuvila kohta (katusekorraga või ilma).

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Elemendi osatähtsus
1	Alused — paest või põllukividest	19
2	Välis- ja kapitaalseinad — sõrestiksein kahelt poolt löödud laudadega poorse täidisega	24
3	Seinte väliskate — lihtne vooderdus, värvitud õlivärviga	6
4	Seinte sisekate — seinad löödud papiga ja kaetud lihtsate tapetitega	3
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks raudplekk . .	13
6	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev, lagi krohvitud lihtkrohviga ja värvitud liimivärviga	17
7	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga	4
8	Vaheseinad — puidust	1
9	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	3
10	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	3
11	Pliidid — vooderdatud lihtpottidega	2
12	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid jne.	5
13	Hoone on ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta	—
		100

Tüübilise hoone (koos katusekorraga) 1 m³ taastamisväärtus rbl. 55.—.

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
1	Alused	Betoonist	0,65
2	Välis- ja kapitaalseinad	Sõrestiksein — täide püstpalkidest . . .	0,85
3		Sõrestiksein — täide püstplankudest . .	0,97
4		Palksein	1,67
5	Seinte väliskate	Keerukam vooderdus (pilastrid, ilustused) + õlivärv	1,17
6		Krohv + lubjavärv	0,95
7	Seinte sisekate	Krohv + parem tapet	3,51
8		Krohv + liimivärv	2,66

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefitsiendid
9	Katuse kate	Papp + tõrvamine	0,39
10		Sindlid, pilpad, kiilud, lauad + rootsivärv	0,44
11		Põletatud savikivid	0,95
12		Tsementkivid	0,87
13	Laed koos konstruktsiooniga	Krohv karniisidega + liimivärv	1,02
14		Lagi löödud laelaudadega + õlivärv . .	0,97
15	Põrandad	Parkett (suurtest liimitud plaatidest) . .	2,70
16		Parkett (lauakestest)	2,39
17		Linoleum	1,83
18	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega	1,32

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

1	Vann — 1 kompl.	3,66
2	Veeklosett — 1 kompl.	0,70
3	Köögikauss kraaniga — 1 kompl.	0,22
4	Kuivklosett — 1 koht (koos mustuskaevuga)	10,00
5	Pesulaud fajansist — 1 kompl.	0,80
6	Eraldi seisev kamin	4,00
7	Elektrivalgustus	1,35

Hindamistabel nr. 8.

Keldrikord, elutamata.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise keldrikorra kirjeldus
1.	Välis- ja kapitaalseinad — paest või põllukividest.
2.	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev; must lagi talade vahel.
3.	Põrandad — paekividest.
4.	Seinte sisekate — seinad krohvimata.
5.	Trepid — astmed paest.
6.	Hoone on ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta.

Tüübilise keldrikorra 1 m³ taastamisväärtus.

Keldri põranda sügavus maapinnast kuni 1,00 m Rbl. 11.50
„ „ „ „ „ 1,50 „ „ 15.30
„ „ „ „ üle 1,50 „ „ 19.40

Lisad %% 1 m³ taastamisväärtusele.

Jrk. nr. nr.	Elementide nimetused	Ehitusviis	Keldri põranda sügavus kuni		
			1,00	1,50	Üle 1,50
1	Välisseinad	Betoonist	—	—1	—1
2	Laed	Võlvitud, krohvimata .	+94	+59	+47
3		Võlvitud, krohvitud	+112	+70	+54
4		Betoonist, krohvimata	+47	+29	+29
5		Betoonist, krohvitud .	+65	+41	+32
6		Põlevad, krohvitud .	+33	+20	+16
7	Põrandad	Mullast	—42	—28	—22
8		Betoonist	+44	+29	+23
9	Seinte sise-	Krohv + lubjavärv .	+33	+25	+20
10	kate	Hõõrumata krohv . .	+27	+21	+17
11	Trepid	Astmed betoonist . .	—2	—1	—1

Lisad rublades 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

Jrk. nr. nr.	Seadme nimetus	Rbl.
1	Pesuköögi katel (ühes koldega) — 1 kompl.	—.50
2	Elektrivalgustus	1.—
3	Vesivarustus ja kanalisatsioon	—.25

Märkus. Keldrikorra ruume, milliseid kasutatakse kaubanduslikeks või tööstuslikeks otstarbeiks, loetakse elutatud ruumideks, välja arvatud mitteköetavad laoruumid.

Hindamistabel nr. 9.

Keldrikord, elutatud.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise keldrikorra kirjeldus
1.	Välis- ja kapitaalseinad — paest või põllukividest, tellistest voodriga.
2.	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev; krohv + liimivärv.
3.	Põrandad — laudadest. Värvitud õlivärviga.
4.	Seinte sisekate — krohv + tapet.
5.	Trepid — astmed paest.
6.	Ahjud ja pliidid — lihtpottidest (või keskküte).
7.	Hoones puuduvad veevärgi-, kanalisatsiooni- ja elektriseadmed.

Tüübilise keldrikorra 1 m³ taastamisväärtus:

Keldri põranda sügavus maapinnast kuni 1,00 m Rbl. 23.—
„ „ „ „ „ 1,50 „ „ 26.—
„ „ „ „ üle 1,50 „ „ 30.—

Lisad %%-des 1 m³ taastamisväärtusele.

Jrk. nr. nr.	Elementide nimetused	Ehitusviis	Keldri põranda sügavus kuni		
			1,00	1,50	Üle 1,50
1	Välisseinad	Betoonist	—	—1	—1
2	Laed	Võlvitud, krohv + liimivärv	+31	+26	+24
3		Betoonist, krohv + liimivärv	+13	+11	+10
4		Põlevad, löödud laelaudadega ja värvitud õlivärviga . .	—2	—1	—1
5	Põrandad	Laudadest, värvimata	—4	—3	—3
6	Seinte sisekate	Krohv + liimivärv .	—4	—3	—3
7	Trepid	Astmed betoonist . .	—1	—1	—1
8	Ahjud ja pliidid	Ümmargused ahjud plekk-kestas . . .	+2	+2	+2
9		Klaasitud pottidest .	+10	+9	+8

Lisad rublades 1 m³ taastamisväärtusele:

Jrk. nr. nr.	Seadme nimetus		Keldrikorra maht m³		
			200	300	Üle 300
1	Vesivarustus ja kanalisatsioon	Vann — 1 kompl. . .	5.50	3.65	2.40
2		Veeklosett — 1 kompl.	1.05	—.70	—.45
3		Köögikauss kraaniga — 1 kompl. . . .	—.40	—.25	—.20
4		Pesulaud fajansist — 1 kompl.	1.25	—.80	—.65
5	Elektrivalgustus			2.—	

Märkus. Keldrikorra ruume, milliseid kasutatakse kaubanduslikeks või tööstuslikeks otstarbeiks, loetakse elutatud ruumideks, välja arvatud mitteköetavad laoruumid.

Hindamistabel nr. 10.

Katuse- või mansardkord.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise katuse- või mansardkorra kirjeldus
1.	Välis- ja kapitaalseinad — kahekordsetest laudadest, vahetäitega.
2.	Seinte sisekate — seinad löödud papiga ja kaetud lihtsate tapetitega.
3.	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev; lagi krohvitud lihtkrohviga ja värvitud liimivärviga.
4.	Põrandad — laudadest, värvitud õlivärviga ja lakitud.
5.	Aknad — raamid okaspuust, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega.
6.	Uksed — okaspuust, tavalise ehitusviisiga, värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega.
7.	Trepid — puidust.
8.	Ahjud — vooderdatud lihtpottidega.
9.	Pliidid — samuti.
10.	Ilma veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muude seadmeteta.

Tüübilise katuse- või mansardkorra 1 m³ taastamisväärtus:

Katuse- või mansardkord	Maht m³	Taastamisväärtus rbl.	
		Köetav	Mitteköetav
	kuni 200	58.30	50.30
	„ 300	54.50	47.—
	üle 300	49.50	42.50

Lisad %%-des 1 m³ taastamisväärtusele.

Jrk. nr. nr.	Elementide nimetused	Ehitusviis	Maht m³ kuni		
			200	300	Üle 300
1	Välis- ja kapitaalseinad	Palkidest, prussidest või plankudest . .	+16	+15	+14
2	Seinte sisekate	Papp + parem tapet .	+1	+1	+1
3		Krohv + parem tapet	+9	+10	+11
4		Krohv + liimivärv .	+5	+6	+7
5	Laed koos konstruktsiooniga	Krohv karniisidega + liimivärv	+1	+1	+1
6		Lagi löödud laudadega + õlivärv . . .	—1	—1	—1

Jrk. nr. nr.	Elementide nimetused	Ehitusviis	Maht m³ kuni		
			200	300	Üle 300
7	Põrandad	Parkett	+15	+15	+15
8		Linoleum	+7	+8	+9
9	Aknad	Raamid okaspuust, värvitud lakkvärviga, paremad sulused	+1	+1	+1
10	Uksed	Okaspuust, keerukate tahvlitega, värvitud lakkvärviga, paremad sulused . . .	+2	+2	+2
11	Trepid	Astmed betoonist, vabaltkandvad . . .	+12	+10	+7
12	Trepikoja seinad ja lagi tulekindlad	Astmed paest, vabaltkandvad	+16	+12	+8
13		Astmed betoonist, raudtaladel . . .	+16	+12	+8
14		Astmed paest, raudtaladel	+19	+14	+9
15	Ahjud	Vooderdatud klaasitud pottidega	+8	+6	+4
16		Ümmargused ahjud, plekk-kestas . . .	+9	+5	+1
17	Pliidid	Vooderdatud klaasitud pottidega	+0,5	+0,5	+0,5

Lisad rublades 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

1	Vesivarustus ja kanalisatsioon	Vann — 1 kompl. . .	5.50	3.70	2.75
2		Veeklosett — 1 kompl.	1.05	—.70	—.55
3		Köögikauss kraaniga — 1 kompl. . . .	—.40	—.30	—.20
4		Pesulaud fajansist — 1 kompl.	1.25	1.—	—.65
5	Kuivklosett — 1 koht		—	6.—	—
6	Elektrivalgustus		—	1.85	—
7	Keskküte		—	5.15	—

Hindamistabel nr. 11.

Ühekordne küla tüüpi puidust elamu.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus %%: kuni 250 m³	Osatähtsus %%: üle 250 m³
1	Alused — paest või põllukividest postid	7	6
2	Välis- ja kapitaalseinad — palkidest	34	32
3	Katus — konstruktsioon puidust, katteks pilpad või sindlid	10	11
4	Laed koos konstruktsiooniga — konstruktsioon põlev, lae vooderdus puudub	21	22
5	Põrandad — laudadest, värvimata	4	4
6	Vaheseinad — puidust	3	3
7	Aknad — raamid lihtsalt värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	5	6
8	Uksed — lihtsa ehitusviisiga, krunditud õlivärviga, lihtsate sulustega	6	6
9	Ahjud, pliidid — tellistest	6	6
10	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid jne. .	4	4
11	Hoones puuduvad veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muud seadmed	—	—
		100	100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus.

Hoone maht m³				
150	200	250	350	üle 350
48	47	46	44	41

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis		Hindekoefits.
1	Alused	Täismüüridena	Paest või põllukividest . .	2,90
2			Betoonist	2,10
3	Katuse kate	Raudplekk		2,27
4		Põletatud savikivid		2,15
5		Tsementkivid		1,98
6		Papp + tõrvamine		0,89
7		Roog või õled		1,12
8	Laed	Lagi löödud laelaudadega + õlivärv . .		1,30
9	Põrandad	Laudadest, värvitud õlivärviga		1,15
10	Ahjud, pliidid	Vooderdatud punaste pottidega		1,53

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

Jrk. nr. nr.	Seadme nimetus	Hoone maht m³	
		Kuni 250	Üle 250
1	Elektrivalgustus	1.60	1.50
2	Veevärk ja kanalisatsioon (ilma vannita) . . .	7.—	4.50
3	Kuivklosett — 1 koht (koos mustuskaevuga) . .	5.50	3.50

Hindamistabel nr. 12.

Ühekordne küla tüüpi kivist elamu.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus %	
		Kuni 250 m³	Üle 250 m³
1	Alused — paest või põllukividest	16	15
2	Välis- ja kapitaalseinad — tellistest, välisseinte paksus koos krohviga 60—73 cm	34	32
3	Seinte väliskate — lihtkrohv	3	3
4	Seinte sisekate — seinad krohvitud ja tapeeditud lihtsate tapetitega	6	6
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks pilpad või sindlid	6	7
6	Laed koos konstruktsiooniga — puidust, krohvitud ja värvitud liimivärviga	15	17
7	Põrandad — laudadest, värvimata	2	2
8	Vaheseinad — puidust	2	2
9	Aknad — raamid, lihtsalt värvitud õlivärviga, lihtsad sulused	3	3
10	Uksed — lihtsa ehitusviisiga, krunditud õlivärviga, lihtsad sulused	4	4
11	Kolded — tellistest	5	5
12	Mitmesugused tööd — korstnad, välitrepid jne.	4	4
13	Hoones puuduvad veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muud seadmed	—	—
		100	100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus.

Hoone maht m³				
150	200	250	350	üle 350
61	60	59	57	54

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefits.
1	Alused	Betoonist	0,83
2	Välis- ja kapitaalseinad	„Nopsa" süst. või tsementõõneskividest .	0,39
3		Savist	0,20
4	Seinte sisekate	Krohv + liimivärv	0,83
5	Katuse kate	Raudplekk	2,27
6		Põletatud savikivid	2,15
7		Tsementkivid	1,98
8		Papp + tõrvamine	0,89
9	Laed	Löödud laelaudadega + õlivärv	0,96
10	Põrandate kate	Laudadest, värvitud õlivärviga	1,15
11	Kolded	Vooderdatud punaste pottidega	1,53

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

Jrk. nr. nr.	Seadme nimetus	Hoone maht m³	
		Kuni 250	Üle 250
1	Elektrivalgustus	1.60	1.50
2	Veevärk ja kanalisatsioon (ilma vannita)	7.—	4.50
3	Kuivklosett — 1 koht (koos mustusauguga) . . .	5.50	3.50

Hindamistabel nr. 13.

Ühekordne lihtsustatud ehitusviisiga puitelamu.

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus %	
		Kuni 350 m³	Üle 350 m³
1	Alused — paest või põllukividest	15	14
2	Välis- ja kapitaalseinad — palkidest	35	33
3	Seinte väliskate — lihtne vooderdus, värvitud õlivärviga	7	6
4	Seinte sisekate — seinad löödud papiga ja kaetud lihtsate tapetitega	2	2
5	Katus — konstruktsioon puidust, katteks katusepapp	6	7
6	Laed koos konstruktsiooniga — põlevad, löödud laudadega + õlivärv	17	18

Jrk. nr. nr.	Tüübilise hoone kirjeldus	Osatähtsus %/%	
		Kuni 350 m³	Üle 350 m³
7	Põrandate kate — laudadest, värvitud õlivärviga	4	5
8	Vaheseinad — puidust	1	1
9	Aknad — raamid lihtsalt värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	3	4
10	Uksed — lihtsalt värvitud õlivärviga, lihtsate sulustega	3	3
11	Ahjud — tellistest	2	2
12	Pliidid — samuti	1	1
13	Mitmesugused tööd — korstnad, välistrepid jne.	4	4
14	Hoones puuduvad veevärgi-, kanalisatsiooni-, elektri- ja muud seadmed	—	—
		100	100

Tüübilise hoone 1 m³ taastamisväärtus.

Hoone maht m³				
200	250	350	500	üle 500
80	79	77	75	73

Hindekoefitsiendid.

Jrk. nr. nr.	Hoone elementide nimetused	Ehitusviis	Hindekoefits.
1	Alused	Betoonist	0,83
2	Välis- ja kapitaalseinad	Sõrestiksein — kahelt poolt löödud laudadega, poorse vahetäitega	0,60
3	Katuse kate	Raudplekk	2,55
4		Pilpad, sindlid, lauad	1,12
5	Laed	Lagi vooderdamata ja krohvimata	0,77
6		Lagi krohvitud ja värvitud liimivärviga	1,03
7	Põrandad	Värvimata	0,87
8	Ahjud	Vooderdatud lihtpottidega	1,76
9	Pliidid	Vooderdatud lihtpottidega	1,41

Lisad (rbl.) hoone 1 m³ taastamisväärtusele seadmete arvel.

Jrk. nr. nr.	Seadme nimetus	Hoone maht m³	
		Kuni 350	Üle 350
1	Veeklosett — 1 kompl.	1.25	—.75
2	Köögikauss kraaniga — 1 kompl.	—.50	—.30
3	Kuivklosett — 1 koht (koos mustuskaevuga) . . .	5.—	2.75
4	Elektrivalgustus	1.70	1.50

Hindamistabelid nr. 14—20 — vt. 1945. a. nr. 24.
Hindamistabelid nr. 21—28 — vt. 1946. a. nr. 52.

76. MITTE ÜLE 60 RUUTMEETRI SUURUSE ELAMISPINNAGA ELAMUTE ÜÜRILE[1] ANDMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 5. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 58, art. 926)

1. Kooskõlas NSVL Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu 17. oktoobri 1937. a. määrusega „Elamufondi hoiust ja elamumajandamise parandamisest linnades" lubada kohalike töötava rahva saadikute Nõukogu täitevkomiteedel anda vähemaid, mitte üle 60 m² suuruse elamispinnaga, maju üürile üksikuile kodanikele pikaajaliste lepingute alusel, tähtajaga 5 kuni 10 aastat.

2. Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Kommunaalmajanduse Rahvakomissari juhend ja tüüpleping mitte üle 60 m² suuruse elamispinnaga elamute üürile andmise kohta.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
määrusele 5. juunist 1941 nr. 1066.

Juhend

lepingute sõlmimise korra kohta kohalikkude nõukogude vähemate (suurusega mitte üle 60 m²) majade üürile andmiseks üksikutele kodanikkudele ja üürimäärade kindlaksmääramise kohta.

1. Lepinguid kohalike nõukogude kuni 60 ruutmeetri elamispinnaga majade üürileandmise kohta võib sõlmida:

a) isikuga, kes eluneb majas, mida kavatsetakse üürile anda;

b) majaelanike loobumise korral — iga isikuga, kes on avaldanud soovi võtta maja üürile seaduses ja tüüplepingus kindlaks-

[1] Käesolevaks ajaks väljakujunenud terminoloogia järgi nimetatakse määruses, juhendis ja tüüplepingus käsitatud varakasutust rentimiseks. Sellest sõltuvalt tarvitatakse määruses ja selle lisades esinevate terminite: „üürileand-

määratud tingimustel, kui majas on vaba elamispinda vahetuks kasutamiseks üürija enda poolt.

2. Kui mitu majaelanikku soovivad maja üürida, lahendab üürija küsimuse elamute valitsus oma äranägemise järgi, arvesse võttes igaühe poolt kasutatava ruumi suurust ja selle korrashoidu. Üksikuil erandjuhtudel võib lepingut sõlmida kahe majas eluneva elanikuga.

3. Maja üürijal on õigus vabanevat elamispinda majas ära kasutada oma äranägemise järgi, kas enese jaoks või võõra isiku majutamiseks.

4. Lepingu tähtaeg määratakse kindlaks 5—10 aastale elamute valitsuse äranägemise järgi, võttes arvesse üürile antava maja seisukorda, vajaliku kapitaalremondi suurust jne.

5. Aasta üür määratakse kindlaks sõltuvalt maja seisukorrast, kvaliteedist ja mugavustest, 25 kuni 100%-le amortisatsioonist, mis arvestatakse taastamise maksusest lepingu sõlmimise aastal 1% — kivimajadelt ja 2% — sega- ja puumajadelt.

Üüri võib lepingu tähtaja piires määrata mitmesuguses suuruses aastate kaupa, olenevalt lepingus ettenähtud kulutustest maja remondiks.

6. Juhul, kui maja on väga kulunud või maja ekspluatatsiooni muudel ebasoodsatel tingimustel, on elamute valitsusel õigus üürijat üldse vabastada üürimaksu tasumisest.

7. Üür tasutakse kuu või kvartali eest ette, vastavalt lepingu tingimustele, hiljemalt algava kuu või kvartali esimese kuu 5. kuupäevaks.

8. Üür kantakse kohalikku eelarvesse ning juhitakse linna kohaliku nõukogu majade kapitaalremondi fondi.

9. Üüritud maja põhikonstruktsioonide kapitaalremonti peab üürija teostama hiljemalt kolme aasta pärast pärast lepingu sõlmimist.

Kui üürilepingu tähtaeg on üle viie aasta, peab ette nägema korduvat remonti sarnase tähtaja jooksul, mis kindlustaks maja täielikku korrasolekut lepingu lõpetamise ajaks.

10. Üürilepingusse peab tingimata sisse võetama punkt majakrundil olevate haljasistanduste hoidmise kohta üürija poolt.

---

mine", „üürimäärad", „üürija", „üürida", „üür", „üürimaks", „üüritud", „üürileping" asemel nüüd vastavalt: „rendile andmine", „rendimäärad", „rentnik", „rentida", „rent", „rendimaks", „renditud", „rendileping".

Üürivahekordadeks nimetatakse käesoleval ajal ainult neid suhteid, mis rentnikul tekivad elanikega, keda ta võtab majas vabanevatesse eluruumidesse (tüüplepingu § 6 p. „b"). Neid vahekordi käsitatakse üksnes tüüplepingu § 2 p. „f", § 6 p. „b" ja „c" ning § 7; seal esinevad terminid: „korteriüür", „üürimäärad" on samal kujul rakendatavad nüüdki.

Lisa nr. 2
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
5. juuni 1941 määruse nr. 1066 juurde.

Mitte üle 60 m² elamispinnaga elamu üürimise [1] tüüpleping.

..... linn, „ " ..... 194..... a.

Alla kirjutanud: ühelt poolt ..... kohaliku nõukogu elamute valitsus, järgnevas nimetatud „elamutevalitsuseks", ... isikus, kes tegutseb volituse põhjal, mis välja antud ..... poolt, ja teiselt poolt kod. ..... kes esitas passi nr. ....., mis välja antud ..... poolt, ja keda järgnevas nimetatakse „üürijaks", sõlmisid omavahel käesoleva lepingu:

§ 1. Elamutevalitsus annab välja ja üürija võtab vastuvõtuakti järgi üürile tähtajaga ..... (5 kuni 10 aastat), alates ..... kuni ..... majaomandi, mis asetseb ..... linnas (asulas) ..... tän. nr. ..... ja on märgitud õuemaaüksuste plaanil ühes kõigi sel üksusel asetsevate elamis- ja mitteelamisehitistega ja teenistega, üleandmise päeva kohta tehtud inventarisatsioonihinde järgi ..... rbl.

§ 2. Üürija võtab lepinguga enda peale järgmised kohustused:

a) hoolikalt ja majanduslikult suhtuda üüritavasse majaomandisse kui riiklikku sotsialistlikku omandisse ja pidada seda täielikus korras ning säilivuses;

b) õigeaegselt teostada majal kogu vajalik kapitaalremont järgmises ulatuses ning järgmistel tähtaegadel: ..... samuti teostada jooksvat remonti;

c) õigeaegselt tasuda üürimaksu ..... suuruses;

d) kasutada majaomandit nii tervikuna kui ka üksikutes osades ainult otseseks otstarbeks, mitte lubades elamis- ja teenisehitisi ning ruume kasutada kaubanduslikkudeks, tootmis- ja muudeks otstarveteks;

e) kindlustada kõik ehitised elamutevalitsuse nimele;

f) elanikkude võtmisel eluruumidesse (§ 6 p. b) mitte lubada kindlaksmääratud elamu-sanitaarsete normide alandamist.

§ 3. Üürija on kohustatud täitma kõik kesk- ja kohaliku võimu määrused ja korraldused, mis puutuvad üüritavasse majaomandisse.

§ 4. Üürijal keelatakse püstitada üüritavas majaomandis

[1] Vt. joonealust märkust lk. 360—361.

uusi elamis- ja abiehitisi ning juurdeehitisi, samuti ümber seadistada olemasolevaid ehitisi ilma elamuvalitsuse kirjaliku nõusolekuta ja ilma ehitustööde teostamiseks nõutava loata.

Igasuguseid majaomandi paremaks muutmisi (ühendamine veevärgi- ja kanalisatsioonivõrguga, küttesüsteemi täiustamine, vanni või duši ehitamine jne.) võib üürija teostada ainult elamutevalitsuse loal.

Kui lepingut ei uuendata või see ennetähtaegselt lõpetatakse mitte üürija süü tõttu, siis kuuluvad viimase poolt nendeks otstarveteks tehtud kulutused, kuivõrd need tõstsid majaomandi väärtust, tasumisele vastastikusel kokkuleppel määratud ulatuses, kokkuleppe mittesaavutamisel aga — kohtu poolt määratud suuruses.

§ 5. Õuemaaüksuse ärakasutamine üürija poolt puuviljaaia, keeduviljaaia, lilleaia, taimelava, puudeistutiste jne. asutamiseks võib toimuda üksnes kohaliku nõukogu loal ja ainult nii, et seejuures ei saaks kahju ei majaomand ega selles elavad isikud.

§ 6. Üürijal on õigus:

a) kasutada isiklikult enda jaoks ja temaga üheskoos elavate perekonnaliikmete jaoks elamispinda, ilma et teda kitsendaks kehtiv elamu-sanitaarne norm;

b) võtta majas vabanevatesse eluruumidesse oma suva järgi elanikke, kuid mitte kauemaks kui käesoleva lepingu kestuse ajaks ja kinni pidades käesoleva lepingu § 2 p. e [1] tähendatud tingimustest;

c) võtta üüritud majas elavatelt isikutelt oma kasuks korteriüüri [2] kehtivate üürimäärade alusel, 20% suuruse lisandusega eluruumide hindele.

§ 7. Elanikkude väljatõstmist võib üürija toimetada ainult kohtukorras ja ainult järgmistel juhtudel:

a) kui need süstemaatiliselt lõhuvad või rikuvad elu- või ühiskasutuse ruume;

b) kui nad oma käitumisega teevad võimatuks kooselu nendega samas korteris või toas;

c) kui nad kolme kuu jooksul arvates maksutähtpäeva saabumisest ei tasu korteriüüri.

§ 8. Kui üürija käesolevat lepingut ei täida, võidakse see enne tähtaega lõpetada kohtukorras ühes üürijalt kahjude sissenõudmisega.

Peale selle võidakse leping enne lõpetada, kui tekib vajadus lammutamiseks seoses linna ümberkorraldamisega või kui üksus seatud korras ära võetakse riiklikkude või ühiskondlikkude vajaduste jaoks.

---

[1] § 2 p. f.

[2] Vt. joonealust märkust lk. 360—361.

§ 9. Üürijat võidakse üüritud majast välja tõsta administratiivkorras lepingu lõpetamisega ilma elamispinda vastu andmata [1]:

a) kui üürija, kellele seoses tema tööga on välja üüritud riigiasutisele, -ettevõttele või ühiskondlikule organisatsioonile kuuluv maja, töölt vallandatakse; see eeskiri ei kehti töötajate kohta, kes vabastatakse töölt invaliidsuse või kehavigastuse pärast ega ka Töölis-Talupoegade Punaväkke tegelikku teenistusse kutsutud töötajate perekondade kohta [1];

b) kui üürija, kellele seoses tema tööga on välja üüritud riigiasutisele, -ettevõtetele või ühiskondlikule organisatsioonile kuuluv maja, on vabastatud töölt omal palvel või vallandatud töödistsipliini rikkumise või kuriteo toimepanemise pärast [1];

c) kui väljaüüritud maja on määratud lammutamisele või kapitaalsele ümberehitamisele [1].

§ 10. Üürijal ei ole õigust ilma elamutevalitsuse kirjaliku loata oma õigusi ja kohustusi käesoleva lepingu järgi edasi anda kolmandatele isikutele, samuti üüritud maja vahetada elamispinna vastu teises majas.

§ 11. Lepingu mitteuuendamise või lepingu ennetähtaegse lõpetamise korral on üürija kohustatud majaomandi elamutevalitsusele üle andma korralikus seisukorras akti järgi kooskõlas lepingust tulenevate kohustustega, peale juhtude, kui maja määratakse lammutamisele (§ 8).

§ 12. Käesolev leping kuulub tõestamisele notariaalkorras. Algeksemplar hoitakse alal elamutevalitsuses, ärakiri aga antakse üürijale.

Käesolevast lepingust tekkivad vaidlused lahendab üüritud maja asukoha kohus.

Lepingu lisad: 1. Vastuvõtuakt.

2. Majaomandi plaan.

Allkirjad: Elamute Valitsus .....

Üürija .....

(Lepingusse võivad pooled vastastikusel kokkuleppel võtta täiendavaid, seadusele mitte vastukäivaid tingimusi, mis tulenevad maja omapärast.)

[1] Käesoleva tüüplepingu § 9 tuleb NSV Liidu Konstitutsiooni § 20 põhjal lugeda kehtetuks. NSVL RKN-i määrusega 25. novembrist 1937. a. (LSKK 1937. a. nr. 74, art. 361) kinnitatud mitte üle 60 m² elamispinnaga majade rendileandmise tüüplepingu § 9 on sõnastatud järgmiselt: „NSVL KTK ja RKN-i 17. oktoobri 1937. a. määruse § 30 tähendatud aluste olemasolul võidakse rentnik renditud majast välja tõsta lepingu lõpetamisega."

77. ÜHTSETE TÖÖNORMIDE KOHTA AUTOTRANSPORDIL JA TÖÖTASUDE MAKSMISE KOHTA AUTOBUSE-KONDUKTOREILE, LAADIJAILE NING AUTOJUHTIDELE EESTI NSV TERRITOORIUMIL

ENSV RKN-i määrus 10. juunil 1941. a.
(ENSV T 1945, nr. 7, art. 93)

Kooskõlas NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 12. aprillist 1941 nr. 906 ühtsete töönormide kohta autotranspordil ja töötasude maksmise kohta autobuse-konduktoreile, laadijaile ning autojuhtidele Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Kinnitada Määrustik ühtsete töönormide ja töötasude maksmise kohta autojuhtidele, laadijatele ning autobuse-konduktoreile autotransporttöödel Eesti NSV territooriumil, pannes Määrustik kehtima 1. juulist 1941 arvates.

2. Määrata, et ühtsed töönormid, töötasumäärad ja töötasu maksmise süsteem autotranspordil on kohustuslikud automajandeile, mis asetsevad Eesti NSV territooriumil, vaatamata sellele, kelle alluvuses nad on, välja arvatud Kaitse-, Sõjalaevastiku, NSV Liidu Siseasjade, NSV Liidu Riikliku Julgeoleku, Varumise ja NSV Liidu Põllutöö Rahvakomissariaatide süsteemi automajandid ning sovhooside automajandid.

Määrustik

ühtsete töönormide ja töötasude maksmise kohta autojuhtidele, laadijatele ning autobuse-konduktoreile autotransporttöödel Eesti NSV territooriumil.

Töö normimise ja töötasude maksmise korraldamise sihiga autotranspordis pannakse kehtima järgmised ühtsed töönormid ning töötasude maksmise kord autojuhtidele, laadijatele ja autobuse-konduktoreile Eesti NSV territooriumil:

Veoautode arvutus-sõidunormid ja peale- ning mahalaadimistööde ajanormid.

a) Veoautode arvutus-sõidunormid (kilomeetreid tundides):

	Linnas						Väljaspool linna					
	Järelvankrita			Järelvankriga			Järelvankrita			Järelvankriga		
Teede klass	ГАЗ	ЗИС	ЯГ	ГАЗ	ЗИС	ЯГ	ГАЗ	ЗИС	ЯГ	ГАЗ	ЗИС	ЯГ
1. klass . .	20	19	17	18	17	15	32	28	26	24	20	16
2. klass . .	20	19	17	18	17	15	30	26	24	21	18	15
3. klass . .	18	16	14	16	14	12	24	20	16	18	16	14
4. klass . .	16	14	12	14	12	10	16	12	12	14	10	10

Teede jaotus klassidesse ning teised veoautode sõidutingimused määratakse kindlaks vastavalt lisale nr. 1.

Arvutus-sõidunormid on kindlaks määratud autode rühmade järgi olenevalt nende kandejõust. Rühma ГАЗ loetakse kuuluvaks masinad kandejõuga kuni 2,5 tonni, rühma ЗИС — masinad kandejõuga 2,5—5 tonni ja rühma ЯГ — 5 tonni ja rohkem.

b) Peale- ja mahalaadimistööde ajanormid koormate liikide järgi (minuteis auto-tonnaaži täiskoormuse kohta):

Auto mark ja kandejõud	Koormate liigid	Osaliselt mehhaniseeritud tööd		Valatavad veosed	Peale- ja mahalaadimistööd käsitsi		
		Pealelaadimine punkrist ekskavaatoriga. Mahalaadimine käsitsi.	Pealelaadimine ise-kallamisega käsitsi. Mahalaadimine kummutamisega.	Naftaained ja muud vedelikud nende vedamisel tsisternides.	Peale-ja mahalaadimine loopega	Pealelaadimine ladumisega. Mahalaadimine loopega.	Peale-ja mahalaadimine ladumisega.
ГАЗ-АА 1,5 tonni	I	9,0	15,0	—	18,0	—	—
	II	10,5	18,0	—	21,5	26,0	32,0
	III	12,0	21,0	24,0	24,0	30,0	38,0
	IV	15.0	24,0	31,5	31,5	40,5	48.0
	V	17,0	28,0	36,0	36,0	45,0	53,0
ЗИС-5 3 tonni	I	14,0	20,0	—	24,0	—	—
	II	16,0	24,0	—	29,0	35,0	43,0
	III	18,0	28,0	32,5	32,5	40,0	50,0
	IV	22,0	31,0	42,0	42,0	54,0	64,0
	V	25,0	36,0	48,0	48,0	60,0	72,0
ЯГ 5 tonni	I	20,0	24,0	—	30,0	—	—
	II	22,0	29,0	—	36,0	43,5	54,0
	III	24,0	33,0	40,5	40,5	50,0	62,0
	IV	30,0	37,0	52,5	52,5	67,5	79,0
	V	33,0	42,0	60,0	60,0	75,0	88,0

Märkus: Vahepealse (tabelis antud piiride vahel) tonnaažiga autode jaoks leitakse ajanormid interpoleerimise teel.

c) Peale- ja mahalaadimistööde ajanormid eriotstarbeliste veoautode jaoks kummutatavate kastide-isemahalaadijatega (minuteis autotonnaaži täiskoormuse kohta):

Autode margid	ГАЗ-АА			ЗИС-5			ЯГ		
Koormate liigid.	VI	VII	VIII	VI	VII	VIII	VI	VII	VIII
Pealelaadimine ekskavaatoriga, mahalaadimine ise-mahalaadijaga . . .	10	12	14	11	13	15	14	16	18
Pealelaadimine punkreist, mahalaadimine ise-mahalaadijaga	9	10,5	12	10	12	14	13	15	17

Veoste jaotus rühmadesse teostatakse vastavalt VNFSV Autotranspordi Rahvakomissariaadi poolt väljatöötatud veoste klassifikaatorile.

Peale- ja mahalaadimistööde teostamise tingimused määratakse kindlaks vastavalt lisale nr. 2.

Töötasude maksmine autojuhtidele.

1. Veoautodel töötavate autojuhtide suhtes pannakse reeglina maksma otsene tükitöö-tasusüsteem. Töönorme arvutatakse lähtudes ajast, mis kulub ühe kilomeetri sõiduks ja koorma peale- ning mahalaadimiseks.

Veoautojuhtide tükitöö tasuhinded määratakse kindlaks teisaleveetava veose ühe tonni ja masinasõidu ühe kilomeetri kohta nii veosega kui veosteta, lähtudes lisas nr. 3 näidatud töötasude kuumääradest.

2. Traktidel (liinidel) autodega vedusid teostavate automajandite juhatajad võivad määrata veoautojuhtidele tükitöö tasuhindeid tonn-kilomeetrilt.

3. Juhul, kui masin on koormatud poolikult autojuhi süü läbi, väheneb tasuhinne sõidu kilomeetri pealt proportsionaalselt masina poolikule koormakaalule.

4. Üksikutel juhtudel tähtsamates autovedude piirkonnis on lubatud rakendada automajandeis progressiivset tükitöö töötasude maksmise süsteemi. Progressiooniskaala määratakse kindlaks NSV Liidu ning Eesti NSV vastavate rahvakomissariaatide ja keskasutiste poolt kooskõlastatult ÜAÜKN-ga ning Eesti NSV Töö Rahvakomissariga.

5. Tööaja eest eriautodel ja veomasinail järelvankriga saavad autojuhid tegelikule töötasule lisatasu otseste tükitöö tasuhinnete (tükitööl olijad) ja tariifi järgi (ajatööl olijad) järgmisel määral:

masinail gaasigeneraator-seadisega — 30%

(14. detsembril 1944. — ENSV T 1945, nr. 1, art. 7.)

„ pool-järelvankriga või üheteljelise järelvankriga 20%

veomasinail ühe kaheteljelise järelvankriga 25%

„ kahe kaheteljelise järelvankriga ja autorongidel 40%

eriautodel gaasiballoon-seadistega, autotsisternidel (naftaainete veol) isekummutavate platvormidega ning kiire tehnilise abi masinail 15%

erimasinail vintside, kraanade, ekskavaatoritega, assensiatsioonimasinail ja kiire esmaabi masinail 25%

veomasinail spetsiaalsete „Lux" (Люкс) tüüpi kastidega . . 10%

6. Sõiduautodel töötavate autojuhtide suhtes võib kehtima panna normimata tööpäeva, makstes lisatasu süstemaatilise üle normaalaja töötamise eest 25—50% lisas nr. 3 toodud kuu-tasumääradele.

Normimata tööpäev ja lisatasu suurus määratakse kindlaks ettevõtte või asutise administratsiooni poolt kooskõlastatud Eesti NSV Töö Rahvakomissariaadi ning AÜ Kesknõukoguga.

7. Autobustel töötavaile autojuhtidele kehtestatakse tükitööhinded ühe läbisõidetud kilomeetri eest, graafiku järgi.

Autobuste juhtide huvi tõstmise eesmärgil sissetuleku plaani ületamiseks, premeeritakse autojuhte 1,5% ulatuses kuutöötasu mää-

rast sissetuleku kuuplaani ületamise iga protsendi eest. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

8. Taksiautodel töötavaile autojuhtidele kehtestatakse tükitööhinded läbisõidetud tasulise kilomeetri eest.

Taksiauto juhte premeeritakse sissetuleku plaani ületamise eest. Sissetuleku kuuplaani ületamise iga protsendi eest makstakse 0,7% autojuhi kuutöötasu määrast. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

Autojuhtide premeerimine kuuülesannete ületamise, avariita töö, bensiini ja autokummide säästu ning remontidevaheliste sõitude pikendamise eest.

1. Määrata preemiaks bensiini ja muu liiki vedelkütte kokkuhoiu eest võrreldes määratud normidega:

a) autojuhtidele 48,7% kokkuhoitud kütteainete maksumusest;

b) reguleerijaile 7,5% kütteainete summaarsest maksumusest, mis hoiti kokku kõigile neile kinnistatud masinail;

c) administratiivtehnilisele personalile, kes vahetult võttis osa kütteainete kokkuhoiust, 3,7% automajandis kokkuhoitud kütteainete summaarsest maksumusest.

Autojuhi süü läbi tekkinud kütteainete ülekulu eest, võrreldes kehtestatud normidega, peetakse kinni autojuhilt ülekulutatud kütteainete maksumus. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

2. Autokummide sõidukestvuse ületamise eest, võrreldes kehtestatud normidega, premeeritakse autojuhte 30% ulatuses kokkuhoitud summast ja kuni 4,5% ulatuses teisi töötajaid, kes vahetult olid seotud kummide läbisõidu kestvuse ületamisega.

Märkus: Bensiini ja autokummide kokkuhoiu premeerimise kehtimapaneku tähtaeg määratakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

3. Ilma ühegi avariita hea töö eest kvartali jooksul makstakse autojuhtidele, kes töötavad igat marki masinail, üks kord kvartalis preemiat 90 rubla suuruses. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

4. Kohustada automajandeid määrama igale veoautojuhile kuuülesanded tonn-kilomeetrites.

Iga saja tonn-kilomeetri eest, mis on tehtud üle kuuülesande, maksta autojuhile lisapreemiat 3 rubla 75 kop. suuruses.

Automajandite nimestik, kus seatakse sisse veoautojuhtide premeerimine kuuplaanide ületamise eest, kinnitatakse NSV Liidu ja Eesti NSV vastavate rahvakomissariaatide ja keskasutiste poolt. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

5. Automajandite juhatajail on lubatud autode remondivaheliste läbisõitude plaanilise normi ületamise arvel, masinate tehnilise korrashoiu puhul, arvestada autojuhtide ja remonditööliste premeerimise fondi kõigi remondiliikide alal tegelikult kokkuhoitud summast 22,5%, mille arvel teostatakse premeerimist vastavalt Eesti NSV

Autotranspordi Peavalitsuse poolt väljatöötatud juhendeile. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

6. Automajandeil on lubatud maksta autojuhtidele lisatasu nende töötasule tühisõitude ärakasutamise eest töötamisel autodel järelvankrita ja järelvankriga üldise kandejõuga kuni 2 tonni — 8 kop., kuni 4 tonni — 6 kop. ja üle 4 tonni — 4 kop. igalt tonnkilomeetrilt. [1]

Töötasu maksmine autodega seotud laadijatele ja autobusekonduktoritele

1. Autodega seotud laadijaile makstakse töötasu tükitöö tasuhinnete järgi ühe tonni veose peale- ning mahalaadimise ja masinaga läbisõidetud kilomeetrite pealt.

Tasuhinnete arvutus toimub lisas nr. 3 näidatud kuutasumääradest lähtudes.

Tükitöö-tasuhinde leidmiseks ühe tonn-veose peale- ja mahalaadimise eest kõrgendatakse tasumäära 20% võrra.

Tükitöö-tasuhinde leidmiseks läbisõidu ühe kilomeetri eest vähendatakse tasumäära 20% võrra.

2. Lisas nr. 4 näidatud raskete ja vastutuslike veoste pealening mahalaadimise eest suurendatakse tükitöö tasuhindeid 10% võrra.

3. Vanemale laadijale makstakse laadijate brigaadi juhtimise ja vastuvõtu-äraande dokumentide vormistamise eest iga kuu 10% tema tükitöö-tasust.

4. Töötasu määrad autobuste konduktoreile kehtestatakse vastavalt lisale nr. 3.

Sissetuleku kuuplaani ületamise eest makstakse autobuste konduktorile 3% kuutöötasu määrast sissetuleku plaani ületamise iga protsendi eest. *(6. oktoobril 1951. — Nr. 845.)*

Lisa nr. 1
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
10. juuni 1941 määruse nr. 1115
juurde

Teede klassid ja teised veoautode sõidutingimused

Teekatte tüüp	Teekatte seisukord
I teedeklass	
Asfaltbetoon	Korras
Betoon	„
Tahutud kividest (parkett-kividest)	„
Gudroonitud	„
Klinker	„

[1] Vt. 1946. a. nr. 46.

Pakksillutis	Korras
Jää	„
II teedeklass	
Munakivi	„
Kivikillustik	„
Maatee	Siledaks rullitud
III teedeklass	
Munakivi	Korratus seisukorras või kuni 5 sm paksuse porikattega
Kivikillustik	
Kõva lumetee	
IV teedeklass	
Maatee	Kuiv, rööpmeline, kaetud koheda lumega või porikattega kuni 10 sm

Linnavedudeks linna maa-alal loetakse autode sõitusid seatud linnapiires.

Masinate sõidunormid vähenevad ühe klassi võrra ka ettevaatust nõudvate veoste (hapete, isesüttivate ainete, viina, suurtes konteinerites veoste jne.) veol.

Kui masinad töötavad alaliselt lühikestel distantsidel, kus sõidutee pikkus ei ületa 1 km ühelt otsalt, vähenevad sõidunormid 30% võrra.

Lisa nr. 2
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
10. juuni 1941 määruse nr. 1115
juurde

Peale- ja mahalaadimistööde teostamise tingimused

1. Ajanormid näevad ette järgmisi peale- ja mahalaadimistööde teostamise tingimusi:

taara- ja tükkveose ärakandmine rõhtjoont mööda kuni 15 m kaugusele;

veoste tõstmine ja allalaskmine püstjoont mööda 1,6 m kõrgusele ning kõrguselt;

tünnveoste puhul paigaldada 2 tünni põhjale pealekuti ning veeretades 3 tünni pealekuti;

kuhi- ja puisteveoste peale- ning mahalaadimine kuni 2 m kaugusele neid kuhilatesse ja püramiididesse ladumata;

kaaluga kuni 80 kg taaraveoste ja kaaluga kuni 250 kg veeretusveoste peale- ning mahalaadimine ühes äraveeretamisega auto juurest 3 m kaugusele;

veoste vastuvõtmine ja äraandmine ilma üle kaalumata.

2. Veoste vastuvõtmisel ja äraandmisel kuulub autode kindlaksmääratud seisuaja-normidesse ka aeg järgmiste tööde teostamiseks:

auto manööverdamine peale- ja mahalaadimiskohta tulles;

autokere uste või äärelaudade avamine ning kinnipanek, veoste kinni- ja lahtisidumine, arvates siia ka aja presendi lahtisõlmimiseks ning mahavõtmiseks;

seadiste paigaldamine ja mahavõtmine, välja arvatud betooni- ja tsemendiveokid ning mõned teised erimasinad, millede jaoks olenevalt nende konstruktsioonist ja ekspluatatsioonitingimusist antakse lisaaega;

koormakaalul kaalumine pealelaadimisel, samuti dokumentide vormistamine.

3. Peale- ja mahalaadimistöödeks tarvilik aeg on arvutatud autode täieliku tonnaaži kohta, arvestades laadijaid: masinatel ГАЗ-АА — 2 laadijat, ЗИС-5 — 3 laadijat ja ЯГ — 4 laadijat.

4. Järelvankritega masinate peale- ja mahalaadimisel määratakse ajanormid kindlaks olenevalt nende üldisest kandejõust. Laadijate arv suureneb järelvankritega autode puhul kandejõu iga lisatonni kohta 1 inimese võrra.

5. Peale- ja mahalaadimistööde ajanormid kummutatavate kastide-isemahalaadijatega autode jaoks on arvutatud lähtudes kandejõust: 1,3 tonni masinate ГАЗ kohta, 3 tonni masinate ЗИС kohta ja 4 tonni masinate ЯГ kohta.

Veoste pealelaadimisel ekskavaatorite abil ja isemahalaadijate tühjakslaadimisel on nende tööde ajanormid arvutatud eeldusel, et ekskavaatori kopa mahutavus on 0,35—0,5 m³.

Lisa nr. 3
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
10. juuni 1941 määruse nr. 1115
juurde

Autojuhtide, laadijate ja autobusekonduktorite töötasumäärad kuus

Masina mahutavus või tonnaaž	Töötasumäärad rublades	
	tükitööl	ajatööl
3. klassi autojuhid veoautodel:		
kandejõuga kuni 2,5 tonni .	330	295
„ 2,5—5 „ .	385	345
„ 5 tonni ja rohkem	440	395
3. klassi autojuhid sõiduautodel ja taksoautodel:		
mahutavusega kuni 5 kohta .	330	330
„ üle 5 koha .	385	385

2. klassi autojuhid autobustel: mahutavusega:		
kuni 20 istekohta	485	440
20—32 „	550	495
32 istekohta ja rohkem . .	605	550
Autodega seotud laadijad (kõigil automarkidel):		
Tallinnas	270	225
teistes kohtades	240	200
Autobuse-konduktorid: mahutavusega:		
kuni 20 kohta kokku . . .	—	195
20—32 „ „ . . .	—	220
32—39 „ „ . . .	—	250
40 kohta ja rohkem kokku	—	275

Autojuhtide, laadijate ja autobuse-konduktorite töötasumäärade kindlaksmääramisel on arvestatud kuus keskmiselt 205 töötundi.

Eesti NSV Ülemnõukogu ja Rahvakomissaride Nõukogu autojuhtide töötasumäärade leidmiseks tuleb kasutada paranduskoefitsienti 1,2—1,4.

Autojuhi klassi (kvalifikatsiooni) eest makstakse iga kuu kindlat lisatasu 3. klassi autojuhi töötasumäärast: 2. klassi autojuhtidele — 15% ja 1. klassi autojuhtidele — 35%, *(14. detsembril 1944. — ENSV T 1945, nr. 1, art. 7.)*

Autobustel töötavad 1. klassi autojuhid saavad kindlat lisatasu 2. klassi autojuhi töötasumäärast 20% *(14. detsembril 1944. — ENSV T 1945, nr. 1. art. 7.)*

Masina remontimiseks kulutatud aja eest saab autojuht tasu teostatud töö järgi kui remonttööline. Autode pesemise ja profülaktilise pisiremondi eest eraldi tasu ei maksta, kuna see on arvestatud autojuhtide töötasude määramisel.

Autojuht-praktikandi (stažööri) töötasu on $^2/_3$ kandejõuga kuni 2,5 t veoautodel teenivate 3. klassi autojuhtide ajatöö tasumäärast.

Iga väljaõpetatud praktikandi eest autojuhid saavad tasu 150 rbl. See tasu makstakse neile välja pärast praktika lõpetamist ja riiklikkude eksamite sooritamist õpilaste poolt.

Vt. 1946. a. nr. 31.

Lisa nr. 4
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
10. juuni 1941 määruse nr. 1115 juurde

Raskete ja vastutuslike veoste nimestik

Alabaster, jahvatatud, lahtine.
Lubi, puisteta.
Lubjataigen.
Kips, jahvatatud.
Kriit, jahvatatud, lahtine.
Tsement, puistetav, lahtine.
Bensiin.
Petrooleum.
Tärpentin.
Happed.
Balloonid gaasiga.
Igasugune klaas.
Veosed kaaluga üle 85 kg (1 koht)
Tahm.
Lõhke- ja mürkained.

78. EESTI NSV VABARIIKLIKU JA KOHALIKU EHITUSTEGEVUSE KAUDSETE KULUNORMIDE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 60, art. 964)

Kooskõlas NSV Liidu RKN määrusega 29. aprillist 1937, nr. 694 (LSKK 1937, nr. 29, art. 119) ja 3. juunist 1937, nr. 896 (LSKK 1937, nr. 38, art. 156) Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

Kindlaks määrata järgmised, igale ehitusobjektile piirdelised, kaudsete kulude normid vastavalt juurdelisatud nomenklatuurile.

1. Ehitustööde kaudsed kulud, mis arvutatakse ehitustööde otsekulutuste maksumuse põhjal (materjalide maksumus, põhitöötasu, mehhanismide ekspluateerimise ja transpordikulud):

	Kaudsete kulude normid %%-des	Sealhulgas administratiiv-majanduslikud kulud
Kohaliku Tööstuse RK alal	21,0	8,5
Kergetööstuse RK alal		
Kommunaalmajanduse RK alal		
Metsatööstuse ja Metsamajanduse Peavalitsuse alal		
Tervishoiu RK alal	20,0	8,0
Hariduse RK alal		8,0
Kaubanduse RK alal		7,2
Täitevkomiteede ja ühistegevuse elamuehituste alal		8,0
Muude Rahvakomissariaatide alal		8,0

2. Kaudsed kulud metallkonstruktsioonide montaaži alal kõigi käesoleva määruse punktis 1 loetletud rahvakomissariaatide ja asu-

tiste suhtes — 11% montaaztööde otsekulutustest, kaasa arvatud metallkonstruktsioonide maksumus (materjalide maksumus, põhitöötasu, mehhanismide ekspluateerimise ja transpordi kulud), sealhulgas 4% administratiiv-majanduslikeks kuludeks.

3. Väljaspool käesoleva määruse punktis 2 ettenähtud kaudsete kulude norme kindlaks määrata täiendavad juurdearvamised 1,8% ulatuses metallkonstruktsioonide maksumusest (franko objekti juures olev ladu) metallkonstruktsioonide tellimisega, vastuvõtuga, hoiuga jne. seoses olevate kulude katteks.

4. Käesoleva määruse punktis 1 loetletud rahvakomissariaatide ja asutiste jaoks minevate seadmete montaaži alal (tööstuslike ehitustööde juures) kindlaks määrata järgmised kaudsete kulude piirdelised normid, mis arvutatud protsentides seadmete montaažiga tegelevate tööliste põhitöötasust:

	Arvutusnorm %	Sealhulgas administratiiv-majanduslikud kulud
a) ülekandeliinide ja liiniliste elektri alajaamade tarvis	140	60
b) elektrotehniliste, nõrgavooluliste seadmete ja tööstusliku valgustuse tarvis .	130	50
c) tõste-transportseadmete, keemia ja köisteede seadmete tarvis	120	45
d) soojusmehaaniliste, rauatagumise-, tööpinkide- ja külmutusseadmete ning kõrgerõhu torujuhtmete tarvis	110	40
e) metallurgiliste ja muude seadmete tarvis	100	35

5. Väljaspool käesoleva määruse punktis 4 ettenähtud kaudsete kulude norme kindlaks määrata järgmised täiendavad juurdearvamised:

a) abimaterjalide tasumiseks, mis lähevad vahenditult seadmete monteerimiseks, — 3% seadmete monteerimisega tegelevate tööliste põhitöötasust;

b) seadmete tellimise, vastuvõtu ja hoiuga seoses olevate kulude katteks — 2% seadmete maksumusest.

6. Varumisaparaadi ja materjalide ladude ülalpidamiseks ehituste juures, materjalide valvamiseks ja kadumiste ning riknemiste katteks teel ja ladudes kindlaks määrata väljaspool käesoleva määruse p. p. 1, 2 ja 4 ettenähtud kaudsete kulude norme täiendavad juurdearvamised 3,5% ulatuses ehitus- ja sanitaartehniliste materjalide maksumusest, samuti metallkonstruktsioonide ja seadmete monteerimise juures kasutatavate materjalide maksumusest.

7. Kindlaks määrata plaanijärgsed säästud kõigile ehitus- ja monteerimisorganisatsioonidele-hankijatele 3% suuruses ehitus- ja

monteerimistööde maksumusest, välja arvatud seadmete ja metallkonstruktsioonide maksumus.

8. Keelata ehitusorganisatsioonidel-hankijatel lepingute sõlmimisel teiste rahvakomissariaatide ja asutiste ehitustööde peale nõuda kaudseid kulusid, mis oleks kõrgemad käesolevas määruses rahvakomissariaatide- ja asutiste-tellijate suhtes kindlaksmääratud kaudsetest kuludest.

9. Kindlaks määrata, et tellija aparaadi ülalpidamine järelevalveks ehitus- ja monteerimistööde täitmise üle hankeorganisatsioonide poolt toimub erilise eelarve alusel, mis ühendatakse antud ehitustöö koondeelarvega, kusjuures need kulud ei tohi ületada 1% ehitustööde otsekulutusist (materjalide maksumus, põhitöötasu, mehhanismide ekspluateerimise ja transpordi kulud) ja 1% monteerimise tööde maksumusest (ilma seadmete ja metallkonstruktsioonide maksumuseta).

10. Keelata majanduslikel organisatsioonidel teha kaudseid kulusid ehitustööde, metallkonstruktsioonide ja seadmete monteerimise alal peale käesolevas määruses ettenähtud kulutuste.

11. Kindlaks määrata Põllutöö RK ehitustegevuse jaoks järgmised kaudsete kulude piirdelised normid iga ehitusobjekti suhtes vastavalt juurdelisatud nomenklatuurile (lisa nr. 1):

a) kaudsed kulud üldehitustööde alal, arvutatuna ehitustööde otsekulutuste maksumusest (materjalide maksumus, põhi-töötasu, mehhanismide ekspluateerimise ja transpordi kulud) — 12,5% ulatuses, sealhulgas 7,25% administratiiv-majanduslikeks kuludeks;

b) kaudsed kulud elektromonteerimise tööde alal, arvutatuna monteerimistöödega tegelevate tööliste põhi-töötasu maksumusest — 140% ulatuses, sealhulgas 86% administratiiv-majanduslikeks kuludeks;

c) kaudsed kulud maaparandustööde alal, arvutatuna tööliste põhitöötasu maksumusest — 90% ulatuses, sealhulgas 30% administratiiv-majanduslikeks kuludeks;

d) kaudsed kulud, mis seotud varumisaparaadi ja materjalide ladude ülalpidamisega ehitustööde juures, materjali valvega, kadumiste ja riknemistega teel, samuti plaanijärgsete säästude suurus hankeorganisatsioonidele, määrata käesoleva määruse p. p. 6 ja 7 antud ulatuses.

12. Käesolevas määruses ettenähtud kaudsete kulude piirdelisi norme üksikute ehitusobjektide ja ehitusliikide alal võib tõsta ainult Eesti NSV RKN erilisel igakordsel loal.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
11. juuni 1941 määruse nr. 1124
juurde

Kulude loetelu, mis kuuluvad kaudsete kulude hulka

I.

1. Mahaarvamised sotsiaalkindlustuse maksudeks.
2. Puhkuse ja puhkepäevade tasud ning kompensatsioonid kasutamata puhkuse eest.
3. Mahaarvamised kohaliku komitee ülalpidamiseks.
4. Töökaitse ja ohutuse tehnika.
5. Väljamaksud töötajaile aja eest, mil nad täidavad riiklikke ja ühiskondlikke kohuseid.
6. Kulud ehituskaadrite ettevalmistamiseks ja administratiiv-tehnilise personaali kvalifikatsiooni tõstmiseks.
7. Ilmastikust tingitud tööseisakud.

II.

8. Kommunaalkulud.
9. Lisakulud arstiabiandmisel.

III.

10. Ehitustöid teenindavate ajutiste vähemate ehitiste ja seadeldiste amortiseerimine (tööteostajate kontorid, varikatused ja muud).
11. Töö normeerimise ja ratsionaliseerimisega seoses olev tegevus.
12. Materjalide, konstruktsioonide ja ehitisosade katsud.
13. Vähemad eelarves ettenägemata tootmiskulud.
14. Tööde äraandmine.

IV.

15. Tuletõrje, relvastatud kaitse ning valveteenistus.
16. Ehitusplatsi heaolu (tööplatsi valgustus, ajutiste teeradade ehitus jne.).

V.

17. Juurdemaks brigadiiridele brigaadide töö juhtimise eest.
18. Tööjõu värbamine.
19. Komandeerimised (kõrgekvalifikatsiooniga töölistele metallkonstruktsioonide monteerimise ja eritööde alal).
20. Sõidukulud töölistele, kui ehitusplats asub elukohast kaugel.

VI.

21. Ehituste administratiiv-majanduslikud kulud.

79. ERAPRAKTIKA KORRAS MEDITSIINABI ANDMISEGA TEGELEVATE ARSTIDE JA KESKMISE MEDITSIINPERSONAALI KOHUSTUSLIKU REGISTREERIMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 11. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 62, art. 983)

1. Kohustada kõiki arste ja keskmise meditsiinpersonaali hulka kuuluvaid isikuid, kes tegelevad elanikkonnale meditsiinabi andmisega erapraktika korras, registreeruma Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissariaadis Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissari poolt määratavas korras ja tähtaegadel.

2. Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissaril välja töötada ja kehtestada määrustik arstide ja keskmise meditsiinpersonaali erapraktika korras meditsiinabi andmise kohta ja kindlaks määrata nende registreerimise kord ja tähtajad.

Vt. 1940. a. nr. 33; 1941. a. nr. 32; 1945. a. nr. 14.

80. TÖÖLIS-TALUPOEGADE PUNAVÄE, SÕJA-MERELAEVASTIKU, NSV LIIDU SISEASJADE RAHVAKOMISSARIAADI PIIRIVALVE- JA SISEKAITSEVÄGEDE JA RIIKLIKU JULGEOLEKU RAHVAKOMISSARIAADI KOOSSEISU KUULUVATE ISIKUTE KORTERIÜÜRI MÄÄRUSE RAKENDAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 14. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 62, art. 986)

1. Avaldada teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Kesktäitevkomitee juures asuva Üleliidulise Kommunaalmajanduse Asjade Nõukogu ringkiri 28. aprillist 1936 — NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määruse 17. aprillist 1936 „Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu, üleajateenistusliku kaadri noorema komandeeriva ja juhtiva koosseisu ja üleajateenistusliku reameeste koosseisu sõjaväelaste korteriüüride määrade kohta" rakendamise korra kohta käesolevale lisandatud tõlkes.

2. *(Vt. 1941. a., nr. 49, p. 2.)*

Vt. 1940. a. nr. 40; 1941. a. nr. 17.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
14. juuni 1941 määruse nr. 1169
juurde

NSV Liidu Kesktäitevkomitee juures asuva Üleliidulise Kommunaalmajanduse Asjade Nõukogu ringkiri NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määruse „Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu, üleajateenistusliku kaadri noorema komandeeriva ja juhtiva koosseisu ja üleajateenistusliku reameeste koosseisu sõjaväelaste korteriüüri määrade kohta" rakendamise kohta

NSV Liidu Kesktäitevkomitee 28. aprilli 1936 ja Rahvakomissaride Nõukogu 17. aprilli 1936 määruse nr. 53/736 „T. T. Punaväe ja SaRK'i sõjaväelaste korteriüüri määrade kohta" p. 5 alusel NSVL Kesktäitevkomitee juures asuv Üleliiduline Kommunaalmajanduse Asjade Nõukogu paneb ette liiduvabariikide ja Gruusia, Armeenia ja Aserbaidžani NSV Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaatidele anda välja juhendid NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu ülalnimetatud määruse rakendamiseks, võttes juhiseks alljärgneva:

1. Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede kaadri komandeeriva ja juhtiva koosseisu sõjaväelased ning NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtiva koosseisu eriteenistusastmega isikud maksavad üüri eluruumide eest järgmiste määrade järgi:

Palk kuus (rbl.)			Korteriüüri norm 1 m² eest kuus (kop.)
—	kuni	300	30
301	„	350	35
351	„	400	40
401	„	450	45
451	„	500	50
501	„	550	55
551	„	600	60
601	„	650	65
651	„	700	70
701	„	750	75
alates		751	80

Märkus. P. 1 nimetatud sõjaväelased maksavad elamispinna ülejääkide eest harilikul [1] määral.

2. Töölis-Talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede üleajateenistusliku

[1] Ühekordsel.

kaadri reamehed ja noorema komandeeriva ja juhtiva koosseisu sõjaväelased, kuuteenistusega mitte üle 220 rbl., maksavad korteriüüri 15 kop. 1 m² eest ja kuuteenistusega üle 220 rbl., maksavad korteriüüri 25 kop. 1 m² eest.

3. Korteriüüri arvutamisel punktides 1 ja 2 tähendatud isikutele võetakse arvesse kogu nende poolt saadav palk, välja arvatud:

a) lisaprotsendid väljateenitud aja eest;

b) toitlusainete asemel väljamakstav kompensatsioon;

c) elamisrahad kaugetes kohtades teenimise eest.

4. P. 1 ja 2 tähendatud korteriüüri määrasid ei või kohalikud nõukogud tõsta ega alandada olenevalt maja territoriaalsest asendist, heakorrast ja kvaliteedist või maksja perekonnaseisust.

5. P. 1 ja 2 mainitud isikutel, kellele on annetatud üks või mitu NSV Liidu ordenit, on õigus tasuda eluruumide eest üüri omal valikul, kas alustel, mis on maksma pandud isikutele, kelledele on annetatud ordeneid, tööliste ja teenijate määrade järgi 10 kuni 50% hinnaalandusega või käesoleva juhendi p. 1 ja 2 ettenähtud määrade järgi, ilma mingisuguste hinnaalandusteta.

6. Juhtudel, kui koos p. 1 ja 2 tähendatud isikutega elavad perekonnad, kes omavad iseseisva teenistuse, määratakse korteriüür kindlaks T.-T. Punaväe sõjaväelaste või Siseasjade Rahvakomissariaadi Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtivasse koosseisu kuuluvate isikute teenistuse (teenistustasu) järgi.

7. Juhul, kui T.-T. Punaväe või Siseasjade Rahvakomissariaadi Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtivasse koosseisu kuuluv isik saadetakse sõjaväe-õppeasutisse või viibib laagris, kestval komandeeringul või staažil, tingimusel, et temale ajutise viibimise kohas ei ole antud tasuta või asutise või väeosa poolt tasutavaid ruume, siis alatise elukoha korteriüür määratakse kindlaks 50% ulatuses p. 1 ja 2 ettenähtud määradest.

8. T.-T. Punaväe sõjaväelase või Siseasjade Rahvakomissariaadi Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtivasse koosseisu kuuluva isiku surma puhul tema perekonnaliikmetel jääb õigus, kuue kuu jooksul arvates tema surmast, maksta korteriüüri määral, mis ette nähtud p. 1 ja 2. Kuue kuu möödumisel määratakse korteriüür üldistel alustel.

9. Õigus tasumaksmiseks elamispinna eest p. 1. ja 2. tähendatud määrade järgi tõestatakse ametikoha teatisega juurdelisatud vormi kohaselt.

Teatised esitatakse üürimaksjate poolt majavalitsusele kord aastas ning samuti kõigil teenistustasu muutumise juhtudel. Teatise õigeaegselt mitteesitamine teenistustasu suurenemise kohta toob endaga kaasa korteriüüri ümberarvestuse arvates teenistustasu muutumisest, kusjuures üldistel alustel arvatakse juurde viivitusraha kogu õigeaegselt mittemakstud korteriüüri summalt.

10. Tasu kommunaalteenuste (veevärk, kanalisatsioon, valgustus ja gaas), samuti keskkütte ja mustusaukude puhastuse eest vede-

last mustusest majades, kus puudub kanalisatsioon, võetakse sõjaväelastelt peale korteriüüri üldistel alustel.

11. P. 1 ja 2 ettenähtud korteriüürimäärad ei laiene:

a) T.-T. Miilitsa, tuletõrje ja metsakaitse valitsuse, perekonnaseisu kirjade osakondade, riikliku kaardistamise ja kartograafia valitsuse, maanteede peavalitsuse ja teiste NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi organite töötajatele, välja arvatud p. 1. ja 2. tähendatud Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve ja sisekaitse sõjaväelased ja SaRK'i Riikliku Julgeoleku Peavalitsuse juhtiva koosseisu isikud;

b) teiste ametkondade kõikide sõjaväeliselt korrastatud organisatsioonide töötajatele;

c) Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve ja sisekaitse ning Riigikaitse Rahvakomissariaadi organite vabapalgalistele töötajatele, nende hulgas ka määralistel juhtiva koosseisu kohtadel teenivatele.

12. NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määrus 17. aprillist 1936 „T.-T. Punaväe ja SaRK'i sõjaväelaste korteriüüri määrade kohta" laieneb kõikidele natsionaliseeritud, munitsipaliseeritud, kooperatiiv- ja eramajadele, välja arvatud Tööliste elamuehituslike kooperatiivide ja hoonestajate majad, milledes eluruumide eest makstakse üüri üldistel alustel.

13. Korteriüüri käesolevas juhendis ettenähtud alustel arvatakse alates 1936. a. aprillikuu korteriüürist.

14. Kõigil juhtudel, mis ei ole ette nähtud NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu määruses 17. aprillist 1936 ning käesolevas juhendis, kohaldatakse eeskirju, mis ette nähtud tööliste ja teenijate korteriüüri kohta.

Lisa: teatise vorm

Asutise või väeosa
nurgastamp.

Teatis

Välja antud esitamiseks majavalitsusele selles, et .....

.....

(sõjaväeline aukraad või erinimetus) .....

.....

(perekonnanimi, nimi ja isanimi) saab alates .....

194..... a. palka, välja arvatud lisaprotsendid väljateenitud aja eest, toitlusainete asemel väljamakstav kompensatsioon ja elamisrahad, mis makstakse teenistuse puhul kaugemal asuvates kohtades, ... rubla kuus ning omab õiguse tasumiseks tema poolt kasutatava elamispinna eest määrade järgi, mis on kindlaks määratud NSV Liidu KTK ja RKN määrusega 17. aprillist 1936 nr.

53/736 „T.-T. Punaväe ja SaRK'i sõjaväelaste korteriüüri määrade kohta".

Ametiisiku allkiri, kes on teatise välja andnud .....
Asutise või väeosa pitsat.

81. KOMMUNAALMAJANDUSE RAHVAKOMISSARI JUHENDI KINNITAMISE KOHTA NATSIONALISEERITUD JA RIIGI MAJADE KOHALIKE NÕUKOGUDE ELAMUFONDIDESSE ÜLEANDMISE KORRA KOHTA

ENSV RKN-i määrus 17. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 63, art. 1010)

Kinnitada käesolevale määrusele lisandatud Kommunaalmajanduse Rahvakomissari juhend natsionaliseeritud ja riigi majade kohalike nõukogude elamufondi üleandmise korra kohta.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
17. juuni 1941 määruse nr. 1192
juurde

Kommunaalmajanduse Rahvakomissari
juhend
natsionaliseeritud ja riigi majade kohalike nõukogude elamufondidesse üleandmise korra kohta

1. Natsionaliseeritud ja riigi majade kohalike nõukogude elamufondidesse üleandmise korra kohta Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt antud määruse (ENSV Teataja 1941, 38, 568)[1] mõttes loetakse natsionaliseeritud ja riigi majadeks:

a) kõik majad ja hooned linnades ja asulais ning väljaspool linnasid ja asulaid, mis enne 21. juunit 1940 kuulusid omandiõiguse alusel riigi- või omavalitsusasutistele ja -ettevõtteile;

b) kõik majad ja hooned, mis on natsionaliseeritud Eesti NSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi poolt antud Suurte majade natsionaliseerimise seadluse (ENSV Teataja 1940, 37, 433)[2] alusel;

c) kõik majad ja hooned, mis on natsionaliseeritud mitmesuguste teiste seadluste või määruste alusel, olenemata sellest, kelle valdusel ja kasutamisel need majad ja hooned praegu on.

2. Kõik riigiasutised ja -ettevõtted ning ühiskondlikud ja teised organisatsioonid, kes soovivad, et teatav maja antakse neile alaliseks valdamiseks ja kasutamiseks ning arvatakse riigiasutiste ja -ettevõtete või ühiskondlikkude organisatsioonide fondi, peavad esitama sellekohase avalduse kohalikule majade natsionaliseerimise komisjonile hiljemalt 20. juuliks 1941.

3. P. 2 mainitud avaldusi võivad esitada nii keskasutised kui ka keskasutise teadmisel kohalikud asutised. Esitab vastava avalduse kohalik asutis, siis tuleb avalduses märkida, et keskasutis on selle esitamisest teadlik.

---

[1] Vt. 1941. a. nr. 46.
[2] Vt. 1940. a. nr. 22.

4. Maja või hoone arvamisel riigiasutiste ja -ettevõtete või ühiskondlike ja teiste organisatsioonide fondi tuleb see maja või hoone määrata vastava keskasutise valdusele, kellele kohalik natsionaliseerimise komisjon sellest teatab (näit. Kohtu Rahvakomissariaadi, Sidevalitsuse, Tervishoiu Rahvakomissariaadi jne. valdusele).

5. Täitevkomitee käsutuses olevad eriotstarbega majad, mille majandamine toimub kohaliku täitevkomitee eelarve alusel, arvatakse sellekohase taotluse puhul riigiasutiste ja -ettevõtete majade fondi ning antakse kohaliku täitevkomitee valdusele (näit. Tartu linna Täitevkomitee, Põltsamaa linna Täitevkomitee, Viru maakonna Täitevkomitee, Kohila valla Täitevkomitee jne.).

6. Kõik majad ja hooned, mille suhtes ei ole 20. juuliks 1941 esitatud taotlusi nende arvamiseks riigiasutiste ja -ettevõtete või ühiskondlikkude ja teiste organisatsioonide majade fondi, arvatakse kohaliku natsionaliseerimise komisjoni otsusel vastava kohaliku nõukogu majade fondi.

7. Kohalik majade natsionaliseerimise komisjon arvab maju ja hooneid riigiasutiste ja ettevõtete ning ühiskondlike ja teiste organisatsioonide majade fondi ainult vastava asutise, ettevõtte või organisatsiooni taotlusel.

8. Kohalikud majade natsionaliseerimise komisjonid peavad kõik majade fondi arvamise taotlused otsustama hiljemalt 1. oktoobriks 1941.

9. Asja arutamisest majade natsionaliseerimise komisjonis teatatakse asjaosalistele ja kohalikule Elamute Valitsusele.

10. Majade natsionaliseerimise komisjoni otsusest saadetakse ärakiri majade fondi arvamise taotlejaile. Kohaliku komisjoni otsus jõustub edasikaebe tähtaja möödumisel.

Jõustunud otsusest saadetakse ärakiri kohaliku täitevkomitee kommunaalmajanduse osakonnale.

Jõustunud otsus asendab majade fondi üleandmise akti.

11. Edasikaebused majade natsionaliseerimise komisjoni otsustele tuleb Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 1. aprilli 1941 määruse nr. 578 (ENSV Teataja 1941, 38, 568)[1] p. 4 ettenähtud aja kestel esitada Majade Natsionaliseerimise Peakomiteele kohaliku majade natsionaliseerimise komisjoni kaudu.

12. Majade ja hoonete majade fondi arvamise momendiks tuleb lugeda majade natsionaliseerimise komisjoni vastava otsuse jõustumise päeva või edasikaebuse korral Majade Natsionaliseerimise Peakomitee otsuse päeva.

13. Moodustatud majade fondide kohta peetakse kohalikus majade natsionaliseerimise komisjonis vastavat registrit, mille uutest sissekannetest teatatakse iga kuu lõpul linna või maakonna statistika inspektuurile ja kohalikule Täitevkomiteele.

Vt. 1940. a. nr. 24.

---

[1] Vt. 1941. a. nr. 46.

82. VESKIPAISUDE SUVISE LAHTIPIDAMISE AJA KOHTA

ENSV RKN-i määrus 18. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 63, art. 1011)

1. Heinakasvu ja saagi koristamise võimaldamiseks veskite paisutuse mõjupiirkondades veskite valdajail pidada veskite paisud avatuna igal aastal juuni- ja juulikuus.

2. Põllutöö Rahvakomissaril valla täitevkomitee sellekohasel ettepanekul lubada erandina paisu kas osaliselt või täielikult hoida suletuna, kui sellest ei teki kahju põllumajandusele või tekkiva kahju tasumise kohta on saavutatud kokkulepe veejõu kasutaja ja asjaomaste maapidajate vahel.

3. Järelevalve käesoleva määruse täitmise üle pannakse valdade täitevkomiteedele ja T.-T. miilitsale.

83. JALGRATASTE NUMBRIMÄRKIDEGA VARUSTAMISEKS

ENSV RKN-i määrus 23. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 64, art. 1026)

Hädaohutu liiklemise kindlustamiseks Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Teha Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadile ülesandeks teostada kohalike TRSN täitevkomiteede kaudu liiklemiseks kasutatavate jalgrataste üldine registreerimine ja numbrimärkidega varustamine.

2. Kohustada jalgrataste omanikke registreerima jalgratta asukohajärgses kohalikus täitevkomitees kõik liiklemiseks kasutatavad jalgrattad ja varustama need riiklike numbrimärkidega.

3. Alates 15. juulist 1941 võib jalgrattaid avalikel teedel liiklemiseks kasutada ainult siis, kui neile on tagaküljele kinnitatud registreerimisel välja antud kindlakujulised riiklikud numbrimärgid.

4. Jalgratta liiklemiselt kõrvaldamisel või jalgratta asukoha muutmisel ühe vabariikliku alluvusega linna või maakonna piirest teise piiresse kauemaks kui 6 kuuks, tuleb numbrimärk endise asukoha täitevkomiteele tagastada.

5. Jalgratta võõrandamisel tuleb jalgratas 7 päeva jooksul registreerida uue omaniku nimele.

6. Jalgrataste omanikud on kohustatud tasuma täitevkomiteedele jalgrataste numbrimärkide tegelikud soetamiskulud.

7. Kommunaalmajanduse Rahvakomissaril on õigus anda lähemaid juhendeid käesoleva määruse rakendamiseks, eriti numbrimärkide suuruse ja nende eraldusmärkide kohta [1].

8. Järelevalvet käesoleva määruse täitmise üle liiklemise osas teostab T.-T. Miilits.

---

[1] Vt. ENSV T 1945, 22, 339.

9. Süüdlasi käesoleva määruse p. 2—5 eeskirjade rikkumises karistatakse miilitsaorganite poolt rahatrahviga 5—25 rublani. *(18. detsembril 1948. — ENSV T 1949, nr. 4, art. 26.)*

84. EESTI NSV RIIKLIKU FILHARMOONIA PÕHIKIRJA KINNITAMISE KOHTA

ENSV RKN-i määrus 24. juunil 1941. a.
(ENSV T nr. 64, art. 1028)

Lugeda kehtetuks Eesti NSV Riikliku Filharmoonia põhikiri, mis on avaldatud Eesti NSV Teatajas 1941, 18, 216 ja panna maksma Eesti NSV Riikliku Filharmoonia põhikiri alljärgnevas redaktsioonis.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
24. juuni 1941 määruse nr. 1229
juurde

Eesti NSV Riikliku Filharmoonia

(koos estraadi sektoriga)

põhikiri

I. Üldosa

1. Eesti NSV Riiklik Filharmoonia on iseseisev loov-kunstiline organisatsioon, mis tegutseb isemajandamise alusel ja allub Eesti NSV RKN juures asuvale Kunstidevalitsusele.

2. ENSV Riikliku Filharmoonia põhiülesandeks on töötava rahva kultuurilise taseme tõstmine muusika, kirjanduse ja estraadikunsti parimate saavutiste laialdase populariseerimise kaudu.

Selle ülesande täitmiseks ENSV Riiklik Filharmoonia:

a) korraldab kontserte (sümfoonilised, kammermuusikalised, ooperite esitamised kontsertettekandes, erisihilised, segakavalised, solistide, kirjandus-muusikalised, estraadikunsti j. m. kontserdid) kontsertsaalides, klubides, kultuurimajades, rahvaaedades ja parkides, niihästi Tallinnas kui ka ENSV teistes linnades, maakeskustes ja kolhoosides;

b) teostab laialdast muusika- ja kirjanduskultuurilist arendamistööd nii Tallinnas, kui ka ENSV teistes linnades, maakeskustes ja kolhoosides, korraldades loenguid, kontsert-loenguid, arutlusõhtuid muusika- ja estraadikunsti üle, näitusi, muusikahuviliste konverentse ja osutades abi kunstilisele isetegevusele;

c) tõmbab Filharmoonia tööringi loovtöötajaid (heliloojaid, kirjanikke jne.) ja muusikalise ning kirjandusliku seltskonna esindajaid;

d) korraldab uue repertuaari hankimist Filharmoonia kavatäitjaile;

e) kirjastab ühenduses oma tegevusega kontsertide korraldamise alal selleks vajalikku selgitavat muusikakirjandust (brošüüre, annotatsioone, kavalehti jne.);

f) hoolitseb Filharmoonia muusika-kontserdilise tegevuse kunstilise taseme tõstmise ja ettekandekaadrite kvalifikatsiooni parandamise eest.

3. Filharmoonia kontsertide korraldamine ja muusikakultuuriline arendamistöö toimub kinnitatud kunstilis-repertuaarilise ja tootmis-finantsilise plaani alusel, nii oma koosseisuliste kui ka võõrusesinemiste korras või vastastikuse vahetuse teel hangitud jõududega (muusika-kunstiliste, filharmooniliste ja estraadikunsti kollektiivide ja ansamblitega ning solistidega), samuti kohalike ooperi- ja draamateatrite näitlejatega ja parimate isetegevuslike solistide ja kollektiividega.

4. Kontsertide korraldamist linnades, maakeskustes ja kolhoosides teostatakse kas Filharmoonia enda poolt vahenditult või ta kohalike osakondade kaudu, kui need on olemas.

5. ENSV Riiklik Filharmoonia vastutab oma kohustuste eest oma vara piirides, millele kehtivate seaduste alusel võib pöörata nõudmisi.

Riik oma organite näol ENSV Riikliku Filharmoonia võlgade eest ei vastuta.

6. ENSV Riiklikul Filharmoonial on pitsat enda nimetusega.

II. ENSV Riikliku Filharmoonia valitsemine

7. ENSV Riikliku Filharmoonia tegevust juhib Filharmoonia direktor ainujuhtimise põhimõttel.

8. Filharmoonia direktori kinnitab ametisse NSVL RKN juures asuv Kunstidekomitee ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhataja ettepanekul.

9. ENSV Riikliku Filharmoonia direktoril on õigus:

a) palgata ja vallandada kunstilist ja administratiivset personaali, välja arvatud direktori asetäitja kunstilisel alal, keda nimetab ametisse NSVL RKN juures asuv Kunstidekomitee ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhataja ettepanekul, ja direktori asetäitja administratiiv-majanduslikul alal ning pearaamatupidaja, keda nimetab ametisse ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhataja ENSV Riikliku Filharmoonia direktori ettepanekul;

b) käsutada kõiki Filharmoonia krediite;

c) sõlmida Filharmoonia nimel igasuguseid lepinguid ja tehinguid, avada arvestuse, jooksvaid ja muid arveid krediitasutistes ning käsutada neid arveid, anda välja kohustusi ja muretseda igasugust vara kehtivates seadustes ja käesolevas põhikirjas kindlaksmääratud korras;

d) toimetada Filharmoonia nimel tehinguid eelarveliste ja arves-

tuse arvete alal (alla kirjutada tšekkidele, maksukorraldustele, aktseptidele, arvetele, faktuuridele; esineda nõudjana ja kostjana kohtus ja Riigiarbitraažis; esindada Filharmooniat kõigis administratiivseis, ametiühingulistes, ühistegelikes ja seltskondlikes asutisis; anda välja volitusi edasivolitamise õigusega.

10. Peale selle kuulub direktori ülesannete hulka:

a) Filharmoonia kunstilis-repertuaariliste ja finantsiliste plaanide, ning samuti koosseisu nimestikkude ja eelarve-ettepanekute koostamine ja nende esitamine kinnitamiseks ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhatajale;

b) teenistusalaliste karakteristikate, juhendite ja Filharmoonia osakondade ja alade põhimääruste kinnitamine;

c) Filharmoonia majandusliku ja operatiivse tegevuse juhtimine.

11. Filharmoonia direktor kannab distsiplinaarset, materiaalset ja kriminaalset vastutust plaanilise, finants-eelarvelise ja lepingulise distsipliini pidamise ja asja korraliku majandamise eest.

12. Filharmoonia direktor tegutseb käesoleva põhikirja alusel, vajamata selleks erivolitust.

13. Direktori asetäitja kunstilisel alal kinnitatakse ametisse NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee poolt ENSV RKN juures asuva Kunstidevalitsuse juhataja ettepanekul.

Direktori asetäitja kunstilisel alal:

a) teostab kunstilis-repertuaariliste plaanide koostamist ja nende realiseerimist;

b) hoolitseb Filharmoonia kollektiivide, ansamblite ja solistide kunstilise ettevalmistuse eest ja korraldab abinõusid nende kvalifikatsiooni tõstmiseks;

c) korraldab tööd repertuaari kvaliteedi parandamise ja repertuaari uuendamise alal;

d) organiseerib Filharmoonia ettekandeliste jõudude tööd proovide (repetitsioonide) ja kontsertide alal.

III. Fondid

14. ENSV Riikliku Filharmoonia põhifondiks määratakse 10.000 (kümme tuhat) rubla. See summa võib tulla suurendamisele ENSV RKN määrusega NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee nõusolekul.

15. Peale nimetatud põhifondi võivad tulla asutamisele ka teised seaduses ettenähtud fondid.

IV. Aruandlus ja tegevuse revideerimine

16. Filharmoonia aruandlust teostatakse NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee poolt muusikaasutiste jaoks kindlaksmääratud vormide ja juhendite kohaselt.

17. Filharmoonia tegevuse revideerimist teostab ENSV RKN juures asuv Kunstidevalitsus.

V. Riikliku Filharmoonia tegevuse lõpetamine

18. ENSV Riikliku Filharmoonia likvideerimine sünnib NSVL RKN juures asuva Kunstidekomitee loal.

85. KAUBANDUSLIKE HINNAALANDUSTE JA JUURDEHINDLUSTE KOHTA RAVIMITELE JA MEDITSIINILISTELE SEADMETELE

ENSV RKN-i määrus 1. juulil 1941. a.
(ENSV T nr. 66, art. 1075)

1. Kinnitada kaubanduslikud juurdehindlused tööstuse väljalaske hindadele nende ravimite, meditsiiniliste riistade, proteeside, sanhügieeni ja põetustarvete, meditsiiniliste ja laboratooriumi klaaskaupade ja prillioptika kohta, millistele ei ole hindu üleliiduliselt kehtivas ravimite hinnakirjas või millistele pole määratud NSV Liidu või Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt ühtseid jaemüügi hindu — vastavalt käesoleva määruse lisale.

2. *(Välja jäetud kui varem väljaantud akti tühistav.)*

3. Määrata kindlaks, et Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määruses nr. 699 16. aprillist 1941 maa kohta ettenähtud kaubanduslikud hinnaalandused antakse kõigile Tervishoiu Rahvakomissariaadi Apteegi Peavalitsuse võrku kuuluvatele müügi ettevõtetele, olenemata nende asukohast.

4. Erinevate hindade likvideerimiseks ja elanikkonna häireteta varustamise otstarbel käesoleva määruse p. 1-es loetletud kaupadega, anda Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile õigus kinnitada nendele kaupadele ajutisi jaemüügi hindu vastavalt käesoleva määruse lisas toodud kaubandusliku juurdehindluse määradele. Samuti anda Eesti NSV Tervishoiu Rahvakomissarile õigus kinnitada Tervishoiu Rahvakomissariaadile alluvate tööstuste poolt valmistatavate ravimite, meditsiiniliste riistade, proteeside, sanhügieeni- ja põetustarvete ajutisi väljalaske hindu, vastavalt Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt kinnitatud alustele.

Lisa
Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
1. juuli 1941 määruse nr. 1299
juurde

Kaubanduslikud juurdehindlused ravimitele, meditsiinilistele riistadele, sanhügieeni- ja põetustarvetele, meditsiinilistele ja laboratooriumi klaaskaupadele ja prillioptikale, milliste kohta ei ole hindu üleliiduliselt kehtivas ravimite hinnakirjas, või milliste kohta pole määratud NSV Liidu või Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu poolt ühtseid jaemüügi hindu.

(Protsentides väljalaskehindadele)

Nr. Nr.	Kaupade nimetus	
1.	Sanhügieeni- ja põetustarbed (välja arvatud klaasist esemed ja kummist sanitaar-hügieenilised vahendid) . . .	50
2.	Meditsiinilised ja laboratooriumi klaaskaubad (välja arvatud prilliklaasid)	100
3.	Prilliklaasid	70
4.	Prilliraamid, -toosid ja teised prillioptika esemed	30
5.	Meditsiinilised riistad	30
6.	Valmispakitud ravimid (välja arvatud seerumid ja vaktsiinid)	50
7.	Seerumid ja vaktsiinid	25
8.	Ravimid (mitte valmispakitud)	100

86. EESTI NSV TOIDUAINETETÖÖSTUSE RAHVAKOMISSARIAADI ASUTAMISE KOHTA

ENSV ajutise Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 24. juulil 1941. a. (ENSV T nr. 68, art. 1084)

Moodustada liiduvabariiklik Toiduainetetööstuse Rahvakomissariaat, arvates tähendatud komissariaadi alluvusse Eesti NSV Kaubanduse, Kohaliku Tööstuse ja Põllutöö Rahvakomissariaatide alluvusest toiduainetetööstuse alased asutised ja ettevõtted ühes töötajate koosseisuga.

Vt. ENSV T 1945, 12, 177.

87. TASU MAKSMISE KOHTA AJUTISELT SANITAAR- VÕI TULETÕRJETEENISTUSSE KUTSUTUD ISIKUILE

ENSV RKN-i määrus 5. augustil 1941. a. (ENSV T nr. 69, art. 1097)

1. Isikuile, kes on mobiliseeritud sanitaar- või tuletõrjepunktidesse tegevuse katkestamisega senisel töökohal, samuti isikuile, kes on ajutiselt kutsutud Punase Risti tööle sanitaridena jne. tegevuse katkestamisega senisel töökohal, makstakse töötasu täitevkomiteede poolt.

2. Lubada täitevkomiteedele katta tervishoiu osakondade kreditidest vastavad kulud.

Vt. 1941. a. nr. 1.

SISUJUHT

1940. aasta

Lk.

1. Deklaratsioon riigivõimust Eestis 5
2. Deklaratsioon Eesti astumise puhul Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu 7
3. Deklaratsioon maa kuulutamisest kogu rahva omanduseks 9
4. Deklaratsioon pankade ja suurtööstuse natsionaliseerimise kohta . . 10
5. ENSV Riigivolikogu ENSV ajutiseks Ülemnõukoguks kuulutamise kohta 11
6. Arhiiviasjanduse organiseerimise kohta Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis 11
7. Riigiarhiivide organiseerimise kohta Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis 12
8. Maanteede (kruusateede) Valitsuse moodustamise kohta Siseasjade Rahvakomissariaadi juurde 13
9. Meeste ja naiste töötasu ebavõrdsuse kaotamise kohta riiklikes ettevõtteis ja nõukogude asutistes 15
10. Suurte kaubanduslike ettevõtete ja avalike saunade natsionaliseerimise kohta 15
11. Tervishoidlikul alal töötavate eraasutiste ja eraettevõtete natsionaliseerimise kohta 16
12. Laevandusettevõtete, mere- ja jõelaevastiku natsionaliseerimise kohta 16
13. Poliitharidustöö korraldamise kohta 17
14. Üksikutele käitistele, asutistele ja organisatsioonidele aunimetuste andmise kohta 20
15. Kindlustusasutiste natsionaliseerimise kohta 20
16. Teatrite natsionaliseerimise kohta 21
17. Suuremate hotellide, võõrastemajade, kohvikute ja söögimajade natsionaliseerimise korraldamise kohta 21
18. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kuju kinnitamise kohta 22
19. ENSV Prokuratuuri moodustamise kohta 22
20. NSVL Põllumajanduse Panga Eesti Vabariikliku Kontori organiseerimise kohta 22
21. Riiklike ettevõtete kaubastute ja Tallinna Toitlustrusti põhikirjade kinnitamise kohta 23
22. Suurte majade natsionaliseerimise kohta 46
23. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigilipu kuju kinnitamise kohta 47
24. Majade natsionaliseerimise korraldamise kohta 47
25. Ehitus- ja hooajatöödel töötajate majutamise ja varustamise kohta . . 50
26. Kalaasjanduse korraldamise kohta 55
27. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kujutise tarvitamise kohta 56
28. Kohtute süsteemi ümberkujundamise kohta 56
29. Eesti Vabariikliku Kommunaalpanga asutamise kohta 57

Lk.

30. Käitiste juhatajate vahetamisel käitise vastuvõtmise ja üleandmise korra kohta 62
31. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde Raadiokomitee asutamise kohta 63
32. Tööliste, teenistujate ja töötava talurahva tasuta ravimise ja arstiabi kehtimapaneku kohta 64
33. Riikliku sotsiaalkindlustuse sisseseadmise kohta 64
34. Riikliku tuletõrjelise järelevalve ja linna tuletõrje kohta 65
35. Tasuta veterinaararstliku abistamise kohta Eesti NSV töötava talurahva majapidamistes 68
36. Eesti NSV Töö-hoiukassade ja Riikliku Krediidi Valitsuse organiseerimise kohta 69
37. Eesti Punase Risti Seltsi tegevuse ümberkorraldamise kohta 69
38. Tasuta arstiabiandmise juhendi kinnitamise ja töövõimetuslehtede väljaandmise juhendi teadmiseks ja täitmiseks avaldamise kohta 70
39. Riikliku sotsiaalkindlustuse teostamise korra kohta 80
40. Korteriüüri võtmise korra kohta linnades ja linna tüüpi asulais . . 81
41. Eraettevõtjailt suuremate karusloomakasvanduste natsionaliseerimise kohta 83
42. Külmal aastaajal välisõhus töötajate tervise kaitseks 83
43. Linna- ja maa-arhiivide organiseerimise kohta Eesti NSV-s 86
44. Riikliku sotsiaalkindlustuse pensionide määramise ja väljamaksmise korra kohta käiva juhendi kinnitamise kohta 86
45. Maakonna ja Tallinna, Tartu, Narva ning Pärnu linna kaubandusosakondade põhimääruste kinnitamise kohta 90
46. Rahvahariduse osakondade põhimääruse kinnitamise ja elluviimise kohta 95
47. VNFSV Kriminaalkoodeksi kehtimapanemise kohta 98
48. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juures Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Telegraafi Agentuuri ETA asutamise kohta 99
49. NSV Liidu Raudteede seaduse kehtimapaneku kohta 101
50. NSV Liidu tollitariifi kehtimapaneku kohta 127
51. Eesti Kurttummade Keskuse põhimääruse kinnitamise ja Kurttummade Keskuse organiseerimise kohta 128
52. NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu juures asuva Üleliidulise Riigi Sanitaar Inspektsiooni põhimääruse teadmiseks ja täitmiseks avaldamise kohta 130
53. Ühis- ja üksikmajapidamiste ja riiklikku maatagavarasse arvatud maadel kasvava metsa kasutamise ja majandamise kohta 134
54. Riiginotariaadi määrustiku kinnitamise kohta 135
55. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde Kehakultuuri- ja Spordikomitee asutamise kohta 159
56. Eesti NSV Kergetööstuse ja Kohaliku Tööstuse Rahvakomissariaatidele alluvate tööstuskäitiste normaalpõhikirja kinnitamise kohta 164
57. NSVL üleliiduliste kriminaalala seadluste ja määruste kohaldamisele võtmise kohta 169
58. VNFSV Tsiviilkoodeksi, VNFSV Abielu, perekonna ja eestkoste seaduste koodeksi, VNFSV Tsiviilprotsessi Koodeksi ja VNFSV Kriminaalprotsessi Koodeksi kehtimapaneku kohta 170
59. Tsirkuste natsionaliseerimise kohta 172
60. Teenistuslike lähetuste puhul tasumaksmise kohta 172
61. NSV Liidu Tööstuspanga Eesti Vabariikliku Kontori organiseerimise kohta 175

Lk.

1. Rahvakogunemistel ja põlengu kohtadel tuletõrjevalvet teostanud vabatahtlikkudele tuletõrjeühingutele makstava tasu kohta 176
2. Eesti Nõukogude Heliloojate Liidu asutamise ja selle teostamiseks organiseeriva toimkonna moodustamise kohta 176
3. Riikliku sotsiaalkindlustuse pensioni saamist õigustava töötamise staaži kohta 177
4. Eesti NSV Teataja väljaandmise kohta 179
5. Riiklikkude muuseumide asutamise kohta 181
6. Talupidamise vanade võlgade kui ka maksude kustutamise kohta . . 181
7. Tööõnnetuste registreerimise juhendi kinnitamise ja tootmisega seotud õnnetusjuhtumite registreerimise ja arvele võtmise määruse teadmiseks ja täitmiseks avaldamise kohta 182
8. Tööstuslike rahvakomissariaatide käitiste põhivahendite amortiseerimise kohta 192
9. Perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta 194
10. Kehakultuuri kompleksides OVTK ja VTK kehtimapaneku kohta Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis 195
11. Lasteaedade ja laste mängumurude korraldamise kohta 196
12. NSV Liidu Kaubandusliku meresõidu koodeksi ja teiste liidu-mereseaduste kehtimapaneku kohta Eesti NSV territooriumil 197
13. Sotsiaalkindlustuse teostamise ja tasuta arstiabi andmise korra kohta käsitööstuslike artellide liikmeile 197
14. Reisijate sundusliku kindlustuse kohta 199
15. Kaubanduse Rahvakomissariaadi süsteemi kuuluvate ettevõtete ja organisatsioonide põhivahendite amortiseerimise kohta 206
16. Avalike kalmistute allutamise kohta linnade ja maakondade kommunaalmajanduse osakondadele 207
17. Töölis-talupoegade Punaväe ja NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede koosseisu kuuluvate isikute korteriüüri kohta 208
18. Toitlustamise ja elanikkonna sanitaar-tervishoiu teenistuses olevates ettevõtetes ning vesivarustuses tegutsevate isikute kohustusliku arstliku läbivaatuse kohta 210
19. Veevärkide ja vesivarustuse allikate sanitaarse kaitse kohta 211
20. Kaubandus-tööstuslike, lao-, kontori- ja teiste mitteeluruumide üürimaksu kohta 214
21. Üleliidulise Teraviljakeskuse (Tsentrozagotzerno) Eesti NSV Vabariikliku Kontori organiseerimise kohta 216
22. Üleliidulise Kontori „Sojusutil" Eesti Vabariikliku Kontori tegevuse organiseerimise, soodustamise ja arendamise kohta 217
23. Transpordi Peavalitsuse asutamise kohta Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu juurde 218
24. Eesti NSV Rahanduse Rahvakomissariaadi põhimääruse kinnitamise kohta 219
25. Tarbijate kooperatsiooni organisatsiooni kohta Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis 225
26. Eesti NSV Tallinna Riikliku Konservatooriumi põhikirja kinnitamise kohta 233
27. Mõnedele töötajatele tasuta korteri andmise kohta 243
28. Vabariikliku Tööjõureservide Valitsuse moodustamise kohta 244
29. Tööinspektsiooni üleandmise kohta ENSV Ametiühingutele 244
30. NSVL advokatuuri määrustiku kohaldamisele võtmise ning senise advokatuuri likvideerimise kohta 244
31. Sundusliku difteeriavastase kaitsesüstimise teostamise kohta 249

Lk.
32. Haigete kutseliselt ravimise keelu kohta isikute poolt, kelledel ei ole vastavalt tõendatud meditsiinilist haridust 249
33. Mustade metallide murru ja jäätmete kogumise ning kasutamise korraldamise kohta 250
34. Värviliste metallide murru ja jäätmete kogumise ning kasutamise korraldamise kohta 251
35. Nakkushaiguste vastase kaitsepookimise sundteostamise kohta . . . 251
36. Riikliku Kirjastuskeskuse kirjandustoodete tutvustamisürituste vabastamise kohta täitevkomiteede poolt võetavast reklaamimaksust . . . 252
37. Eesti Vabariikliku Põllumajandussaaduste Kvaliteedi Inspektsiooni Valitsuse organiseerimise kohta 252
38. Eesti NSV linnade ja asulate maade juurvilja- ja puuviljaaedadeks kasutamise juhendi kinnitamise kohta 253
39. Eesti Pimedate Keskuse põhimääruse kinnitamise ja Eesti Pimedate Keskuse organiseerimise kohta 263
40. Tööraamatute sisseseadmise kohta 265
41. Ühise passisüsteemi sisseseadmise kohta Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis 268
42. Sundusliku kaitserõugete pookimise kohta 268
43. Kohalike nõukogude suvilafondide moodustamise ja majandamise kohta 270
44. Eesti NSV aunimetuste maksmapanemise kohta 275
45. Eesti NS Vabariigis talupoegade majapidamistel natsionaliseeritud pankadele võlguolevate põllumajanduslikkude laenude kustutamise kohta 277
46. Natsionaliseeritud ja riigi majade üleandmise korra kohta kohalike nõukogude elamufondidesse 277
47. Koosseisude, töötasu-määrade ja töötasu-fondide registreerimise ning kinnitatud koosseisude kontrolli kohta asutistes, ettevõtetes ja organisatsioonides 279
48. Meditsiiniliste asutiste konsultantide kohta 280
49. Soodustatud korteriüüri võtmise kohta isikutelt, kellele on annetatud NSVL ordeneid, ja juhtiva koosseisu sõjaväelastelt 282
50. Reisijate sundusliku kindlustamise kohta jõesõiduliinidel 283
51. Riiklikule krediidile ja hoiuasjandusele kaasaaitamise komisjonide organiseerimisest Eesti NSV-s 283
52. Üürnike korteritest väljatõstmise ja ümberpaigutamise korra kohta . . 284
53. Riigiasutistele, -ettevõtteile, ühiskondlikele organisatsioonidele ja eraasutistele tervikuna majade üürileandmise kohta 285
54. Maakohtades asuvate hoonete hindamise läbiviimiseks riikliku kindlustuse jaoks 289
55. Eesti NSV Ülemnõukogu saadikutele saadikukohustuste täitmisega seosesolevate kulude tasumise kohta 292
56. Tööraamatute sisseseadmise juhendi kinnitamise kohta 293
57. Meditsiintöötajate tööpäeva pikkuse kohta 294
58. Tallinna Kadrioru pargi kuulutamise kohta kultuur- ja puhkepargiks 296
59. Ehitus- ja hooajatöödel töötajate majutamise ja varustamise määruse täiendamise kohta 296
60. Eesti NSV territooriumil kirjastatud trükitoodetest sundeksemplaride saatmise ja Eesti NSV Raamatupalati ülesannete Riigiraamatukogule panemise kohta 297
61. Kohtumeditsiini ekspertiisi tugevdamise ja arendamise kohta 297
62. Telefonimaksude tasumise kohta ametiisikute koduste telefonide eest . 299
63. Kahjutulevastaste ettevaatusabinõude tarvitusele võtmise kohta . . . 300
64. Eesti NSV Nõukogude Heliloojate Liidu ajutise põhikirja kinnitamise kohta 302
65. Tööraamatute täienduslehtede ja aruannete kohta 308
66. Eesti Vabariikliku Kommunaalpanga sissetuleku kassade avamise kohta 311

Lk.
67. Riiklike tööstustrustide määrustiku rakendamise kohta 311
68. Maa-asulate vabatahtlikkude tuletõrjeüksuste liikmetele nende surma või tööjõu kaotuse korral ühekordse toetusraha väljamaksmise kohta . 323
69. Kahjulikkude putukate ja seenhaiguste tekkimise ja levimise vältimiseks metsades 327
70. Eesti NSV rahvahariduse süsteemi ja õppeasutiste tegevuse aluste kohta 328
71. Abinõude kohta tsemendi kokkuhoiu taotlemiseks ehitiste teostamisel 330
72. Metsapäevade korraldamise kohta 332
73. Arstiabi andmise parandamise ja kindlustamise kohta maal 332
74. Avalikult väljapandavate siltide, kuulutuste, teadaannete ja reklaamide kohta 333
75. Inventariseerimise büroode organiseerimise kohta 334
76. Mitte üle 60 ruutmeetri suuruse elamispinnaga elamute üürile andmise kohta 361
77. Ühtsete töönormide kohta autotranspordil ja töötasude maksmise kohta autobuse-konduktoreile, laadijaile ning autojuhtidele Eesti NSV territooriumil 366
78. Eesti NSV vabariikliku ja kohaliku ehitustegevuse kaudsete kulunormide kohta 374
79. Erapraktika korras meditsiinabi andmisega tegelevate arstide ja keskmise meditsiinpersonaali kohustusliku registreerimise kohta 378
80. Töölis-Talupoegade Punaväe, Sõja-Merelaevastiku, NSV Liidu Siseasjade Rahvakomissariaadi piirivalve- ja sisekaitsevägede ja Riikliku Julgeoleku Rahvakomissariaadi koosseisu kuuluvate isikute korteriüüri määruse rakendamise kohta 378
81. Kommunaalmajanduse Rahvakomissariaadi juhendi kinnitamise kohta natsionaliseeritud ja riigi majade kohalike nõukogude elamufondidesse üleandmise korra kohta 382
82. Veskipaisude suvise lahtipidamise aja kohta 384
83. Jalgrataste numbrimärkidega varustamiseks 384
84. Eesti NSV Riikliku Filharmoonia põhikirja kinnitamise kohta 385
85. Kaubanduslike hinnaalanduste ja juurdehindluste kohta ravimitele ja meditsiinilistele seadmetele 388
86. Eesti NSV Toiduainetetööstuse Rahvakomissariaadi asutamise kohta . 389
87. Tasu maksmise kohta ajutiselt sanitaar- või tuletõrjeteenistusse kutsutud isikuile 389

Toimetaja A. Raudson
Tehniline toimetaja A. Sepp.
Korrektorid V. Tui ja V. Kuresson.

Ladumisele antud 17. IX 1952. Trükkimisele antud 6. VII 1953. Paber 60×92 sm., 1/16. Trükiarv 3000. Trükipoognaid 24,75 + 2 lisa. Arvutuspoognaid 26,98. Tellimise nr. 3459. MB-08941.
Hans Heidemanni nimeline trükikoda, Tartus, Vallikraavi tän. 4.

На эстонском языке.

Хронологическое собрание законов, указов Президиума Верховного Совета и постановлений Правительства Эстонской ССР. Том первый.

Hind rbl. 8.60

2743

Trükivigu

Lk.	Rida	On trükitud	Peab olema
169	12 ülevalt	kohalikest	kohuslikest

Tell. nr. 3459

A
19761

TÜ RAAMATUKOGU
1 0300 00824522 9